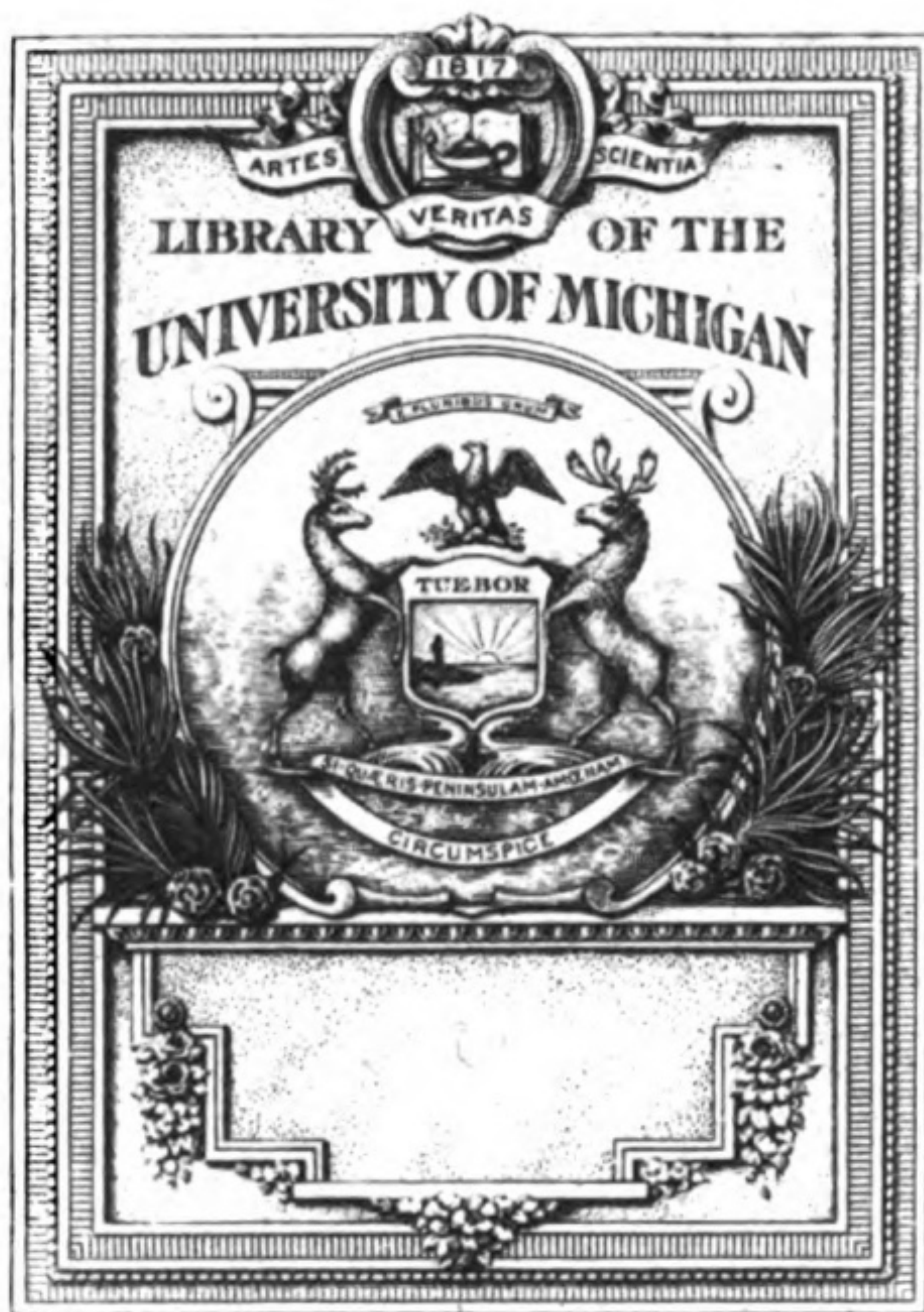

1817
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

CATALOGUS

CODICUM

ASTROLOGORUM GRAECORUM

BRUXELLIS

TYPIS POLLEUNIS ET CEUTERICK

DREESEN ET DE SMET Successeurs

37, RUE DES URSULINES, 37

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICUM PARISINORUM

PARTEM TERTIAM

DESCRIPSIT

PETRUS BOUDREAUX

TOMI VIII PARS III

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
58, RUE COUDENBERG, 58

1912

PRAEFATIO

Octavi tomi cum hic fasciculus sit, non a me exspectari puto ut de mea in recensendis codicibus et in excerptis edendis ratione multis verbis edisseram. Illorum enim qui viam patefecerunt vestigiis pro mea facultate institi. Haec tamen habeo quae praemoneam. E Parisinis codicibus triginta quinque, quos excussi, omnia quae ad nostram artem quacumque parte attinent, excerpere et notare contendi; cetera autem praetermisi. Codicum 35, 36, 45, 48, 60 tantum, cum pauca praeter astrologica praeberent, recensionem absolutam hic edere mihi visum est. In Appendice vero, praeter pretiosissima " de astrologis graecis testimonia nova „ ab Henrico Lebègue descripta et a Francisco Cumont edita, tonitrualia, quae permagni momenti esse Bezold et Boll nuper edocuerunt [1], et de plantis vel duodecim signis vel planetis attributis opuscula totum paene locum obtinent. Quae excerpta cum ederem, codicum levissima orthographica menda, nisi ad scripturam constituendam vel ad linguae graecae historiam interessent, praetermittere, ne commentarium obrueretur, statui.

---

[1] Bezold et Boll, *Reflexe astrologischer Keilinschriften bei Griechischen Schriftstellern* (*Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften, Philos.-hist. Kl.*, 1911, VII).

Sed hoc loco inprimis maximas gratias Francisco Cumont mihi agendas esse opinor, qui, ut de ceteris illius in me meritis nihil dicam, labori meo assidue praefuit maximaque humanitate subvenit. Haud mediocri quoque beneficio Franciscus Boll me devinxit, cui Appendicis plagulas perlegere et doctissimas acutissimasque adnotationes mecum communicare summa benignitate placuit. Omnibus tandem, qui mihi in hoc fasciculo perficiendo adfuerunt, fine operi imposita propenso animo remunor.

Petrus Boudreaux.

CODICES PARISINI

CODICES PARISINI

---

27. Cod. Paris. gr. 22. — Membranaceus, cm. 18,5 × 13, ff. 2 + 280, saec. XII. — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau,* 1889, p. 177, n. 534), postea Regius 2853. — Cf. Omont, *Inventaire,* I, p. 5.

F. 1. Tabulae quibus humani corporis umbrae dimensio per singulos menses horasque exhibetur. Μὴν Ἰαννουάριος ἔχει ἡμέρας — ὥρᾳ ιβ' δύσις Ἡλίου. — V. simillimas tabulas, *Catal.,* V, 3, p. 77; VII, p. 189. Cf. infra cod. 39, f. 663ᵛ.

F. 2ᵛ. Calendarium. Ἔτος ,ϛχλδ' (1126) ἰνδικτιῶν δ' — ἔτος ,ϛχϙ' (1182)... Μαΐωι ιϛ'. — Manu recentiore. Ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς υἱὸς Λέων ... τῷ ,ϛψλδ' (1226) ἔτη ...
A f. 2ᵛ usque ad f. 5ʳ in imis paginis alia manu posteriore inserta sunt theologica : Παρισταμένη τῶν σταυρῶν etc.

F. 8ᵛ. Alia manu recentiore. Calendarium. Ἐν ἔτει ,ϛωλγ' (1325) — [f. 8ᵛ] ἐν ἔτει ,ϛωμε' (1337) ... πεντηκοστὴ Ἰουνίῳ η'.

F. 275. Prima manu. De mundo, anno, mensibus etc. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ κόσμος ἐν ἑπτὰ αἰῶσίν ἐστιν — ἐκ πάντων τὸ ἀληθές.

F. 276. Χρὴ γινώσκειν ἡμᾶς καὶ τοῦ καθ' ἑνὸς μηνὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ἡμερῶν καὶ πάντων [*sic*] τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν τοῦ χρόνου τὸ μέτρον τῶν ὡρῶν — ἡ νὺξ ὥρας ια'.

F. 277. Ἡμερῶν προσωχῆ [*sic*] περὶ διαφόρων πραγμάτων (Ταῦτα τὰ σημεῖα ἐφανέρωσεν ὁ θεὸς Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ — καὶ αἰσχύνης στρέφεται). — V. Nau, *Revue de l'Orient chrétien,* II (XII), 1907, p. 14; Diels, *Abhandl. preuss. Akad.,* 1906, I, p. 37; 1907, II, p. 50; Cumont, *Catal.,* II, p. 38, n. 1. Cf. infra codd. 32, f. 112; 37, f. 166; 39, f. 649; 42, f. 56ᵛ; 44, f. 330ᵛ; 47, f. 63ᵛ. His codicibus, qui in hoc fasciculo describentur, adde codd. Paris. gr. 2184, f. 212; Suppl. gr. 636, f. 135.

F. 277ᵛ. Μέτρον ἀκριβὲς πρὸς σαφήνιαν ὀνήρων [*sic*] (Ἀρίθμησον τὸ πόσον τῶν ἡμερῶν — [f. 278] τὴν λύσιν τοῦ ὀνήρου). — Cf. infra cod. 45, f. 62 in marg.

28. Cod. Paris. gr. 441. — Membranaceus, cm. 30 × 21, ff. 108, saec. XIV totus praeter f. 108ʳ una eademque manu scriptus. — Olim Regius 2267. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 48.

F. 108ᵛ. Calendarium. Βίσεκτος. Ἐν ἔτει ͵ϛωξ' [1352] — Ἐν ἔτει ͵ϛωξζ' [1359]... ἀποστόλων, ἡμέραι ιβ'.
Βροντολόγιον τῶν ιβ' ζῳδίων συνταχθὲν ὑπὸ Ἡρακλείου βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρῴας κινήσεως (<Μ>ηνὶ Ὀκτωβρίῳ α', β' — λ', λα' Αἰγόκερος [*sic*]). — V. Usener, *De Stephano Alexandrino commentatio*, 1880, p. 36. Cf. infra codd. 32, f. 76ᵛ; 59, f. 195ᵛ; 61, f. 37.

29. Cod. Paris. gr. 988. — Chartaceus, cm. 21 × 14, pp. 80 + 68, saec. XVI manu Iohannis Honorii Hydruntini exaratus, ut ex scriptura apparet; quem codicem ignoraverunt Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 182. — Ex bibliotheca Colberti (n. 4393), deinde Regius 2887, 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 197.

P. 71. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως (Φράζεο δὴ καὶ — [p. 73] καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

30. Cod. Paris. gr. 1043. — Chartaceus; cm. 15,5 × 11,5; ff. 154; saec. XV pluribus manibus exaratus. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius 3533. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 209.

F. 73ᵛ. Εὐαγγελητήριον ἀρχαῖον καὶ ἀψευδὲς τοῦ προφήτου Χαλὴθ ἑνὸς τῶν ο' τῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἰουδαίων προφητευόντων ἐπὶ Μωυσέως (Μέθοδος αὕτη τῷ προφήτῃ Χαλὴθ — ἡ ἐρώτησις εἰς ἐναντίον). — Cf. codd. Paris. gr. 2494 [astr. 47], f. 58ᵛ; Suppl. gr. 223, f. B; Suppl. gr. 338, f. 185ᵛ; Suppl. gr. 1191 [astr. 61], f. 33; Ital. 29, f. 28ᵛ; German. 17, f. 1 (in codd. Ital. et German. opusculum Leonis Sapientis fertur).

F. 76 vacat.

F. 76ᵛ. Σιβύλης ἐκ τῆς δευτέρας ... [cetera evanida] (Ἥξει γὰρ Πέρσης ἐπὶ — τί με ταῦτ' ἐρεθίζεις). = *Oracula Sibyllina*, ed. Geffcken, 1902, V, 93-111.
Τῆς αὐτῆς Σιβύλης ἐκ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ (Ἀλλ' ὁπόταν θείη — εἰς ὄψονται ἑαυτοῖς). = *Ibid.*, IV, 179-190.
Ἑρμηνεία. (Ἰδοὺ καὶ αὐτὴ — [f. 76ᵛ] ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ). — Ed. *ibid.*, p. 108, in comment. crit.

F. 127. Περὶ φωτός, πυρός, φωστήρων, Ἡλίου τε καὶ Σελήνης καὶ ἄστρων (Τὸ πῦρ ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων — τὴν φαῦσιν περὶ χωρῶν συνίστησιν). — Citatur Sacra scriptura.

F. 130. Περὶ τῶν δώδεκα ζώδων [*sic*] (Φασὶν δὲ καὶ δώδεκα ζώδες [*sic*] ἐξ ἀστέρων — Αἰγόκερως Ἑρμοῦ, Ἰχθύες Ἀφροδίτης).

F. 131. Τὰ σχήματα τῆς Σελήνης (Σύνοδος ὅταν γένηται ἐν τῇ μοίρᾳ — ἄστρων τάξεως ἡ φύσις). — Cf. infra cod. 47, f. 125^{v}.

F. 132. Χρὴ δὲ γινώσκειν ὡς ἐκ τοῦ Ἡλίου φωτίζεται ἡ Σελήνη — πᾶν δὲ τρεπτόν, οὐ θεός.

F. 132^{v}. Περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου καὶ Σελήνης (Ἐκλείπη [*sic*] δὲ ὁ μὲν Ἥλιος — [f. 132^{v}] προέλαβεν οὖν τὸν Ἥλιον).

F. 133^{v}. Πτολεμαίου περὶ ἀστέρων (☾η ☾η ☾η μὴν Δύστρος, ὅ ἐστι Μάρτιος, ιθ' ὁ λεγόμενος ἑῷιος Ἵππος ἀνατέλλει — [f. 135] ὁ ἀστὴρ ἐπακολουθῶν συγκαταδύων αὐτῷ φαίνεται). = Aetius Amidenus (ed. Venetiis, 1534), III, cap. 164, f. 62^{v}; Lydus, *De ostentis* ed. Wachsmuth^{2}, p. 289.

F. 150. Sine inscriptione. Τὸν ἀριθμὸν τῆς Σελήνης δωδεκαπλασίασον ἤγουν — ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ζῳδίου, οὗ ἔλαχεν ἡ γέν(να) αὐτ(ῆς).
Μαρτίου κ' Ἥλιος ἐν Κριῷ εἰσέρχεται — Φεβρουαρίου κ' εἰς Ἰχθύας. — Cf. infra cod. 32, f. 102^{v}.
Folii maior pars vacat.

F. 150^{v}. Ὀρφέως περὶ σεισμῶν (Φράζεο δὴ καὶ τόνδε — καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.
Folii pars inferior vacat.

F. 151^{v}. Sine inscriptione. De zodiacis signis et planetarum domiciliis. κσα'. τζα'. δπε'. τίζ. αὐκ. Καρκίνος. Λέων — τὸ ζῴ[διον] ἔνθα ἡ Σελήνη [εὑρί]σκεται.
Μῆνες Μακεδόνων, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἑλλήνων nominantur.
Ἀπὸ τοῦ Γαληνοῦ (Ἔστω γὰρ ἀποκυισκομένου τινὸς ἐν μὲν τῷ Κριῷ τοὺς ἀγαθοποιούς, ἐν δὲ τῷ Ταύρῳ τοὺς κακοποιοὺς εἶναι, πάντως οὗτος ὁ ἄνθρωπος — ἀγαθὰς ἀνάγκη γίνεσθαι).
Sequuntur duodecim signorum et planetarum sigla.
Εἰ βούλει εὑρεῖν ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἦν ἡ ω$^{\rho}$ [*sic*] ὅτε ἐγεννήθης ψήφισον τὸ ὄνομα — ὡροσκοποῦν ὅτε ἐγεννήθης. — Cf. codd. Paris. astr. 45, f. 56; Florent. 14, f. 97^{v}; Ital. 29, f. 30.
<Ε>ἰ κινήσει βασιλεὺς Σελήνης οὔσης ἐν Λέοντι ... (ultima verba fere evanida).
In imo folio 151^{v} quinque vel sex planetarum signorumque nomina nunc fere evanida descripta sunt.

F. 154. (Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος etc... φύγε ρυγοπηρετε [l. ῥιγοπύρετε] — στῶμεν μετὰ φόβου. ἀμήν. ἀμήν). Εἰς τὴν κρήσιν [l. κρίσιν] καὶ ἀνταπόδυσιν [l. -δοσιν] τὴν θέλει παρασταθεῖν ἡ μάν(να) ὁποῦ μαυλίζει τὸ παιδίν της στὰ αἷμα [*sic*].

31. Cod. Paris. gr. 1405. — Chartaceus, cm. 31,5 × 21, ff. 222, saec. XVI a quinque librariis exaratus (1° ff. 1-17; 2° ff. 18-35 [ff. 36-41 vacant]; 3° ff. 42-96 + 170-222; 4° ff. 97-120 [ff. 121-123 vacant]; 5° ff. 124-166). Ff. 42-96, 170-222 eadem manu atque codex Paris. astr. 1 scripta sunt. — Ex bibliotheca Iohannis Francisci Asulani (v. ff 1, 98, 170: *a me Io. Francisco Asulano*), postea Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 3, n. 3), deinde Regius 2058. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 38.

Ff. 42-96 ex foliis 25-80 codicis Parisini astr. 1 videntur descripta. Cf. infra cod. 36.

F. 42. Ἑρμοῦ ἰατροῦ μαθηματικὰ etc. = Cod. Paris. 1, f. 25.
F. 47. Περὶ χειρουργησιῶν Γαλινοῦ etc. = Ibid., f. 29v.
F. 59. Περὶ κατακλίσεως ἐπιτομὴ τῶν Παγχαρίου. = Ibid., f. 42.
F. 61v. Περὶ κατακλίσεων καὶ νόσων. = Ibid., f. 44.
F. 62v. Ἄλλη σκέψις etc. = Ibid., f. 45v.
F. 65. Κανόνιον τοῦ τρισμεγίστου Ἑρμοῦ. = Ibid., f. 47.
F. 65v. Κανόνιον Πετοσίρεως. = Ibid., f. 48.
F. 66v. Καταρχαὶ κατὰ Ζηνάριον. = Ibid., f. 49.
F. 67. Ψῆφος περὶ ἀρρωστούντων etc. = Ibid., f. 49v.
F. 67v. Ψῆφος τοῦ ὑφίλαι etc. = Ibid., f. 50.
F. 68. Ἕτερος ψῆφος etc. = Ibid., f. 50v.
F. 68v. Ψῆφος τοῦ ὑφίλαι etc. = Ibid., f. 51.
Περὶ κατακλίσεων. = Ibid., f. 51v.
F. 69. Περὶ ἐμέτου etc. = Ibid., f. 51v.
Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς etc. = Ibid., f. 52.
F. 70. Περὶ τῶν τεταρτημορίων etc. = Ibid., f. 52v. — F. 74r dimidia pars, f. 74v vacant.
F. 75. Τοῦ Θεοφίλου ἐπισυναγωγὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν. = Ibid., f. 59.
F. 76. Ἀποτελέσματα τοῦ ἐνιαυσιαίου χρόνου etc. = Ibid., f. 60.
F. 77. Κλῆρος βασιλέως etc. = Ibid., f. 61.
F. 78. Περὶ τοῦ ἐνιαυσιαίου δεσπότου. = Ibid., f. 62.
F. 81. Περὶ μηνός. = Ibid., f. 65.
Περὶ μηνὸς ἄλλως. = Ibidem.
Περιτόσειρις [*sic*] Νεχεψῶ περὶ μηνὸς ἀγαθοῦ καὶ φαύλου. = Ibidem.
F. 82v. Ἀποτελέσματα κοσμικὰ etc. = Ibid., f. 66.
Περὶ ὑετῶν δόκιμον ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινός. = Ibid., f. 66v.
F. 83v. Περὶ καταστημάτων τῶν ζ′ ἀστέρων Ἰουλιανοῦ. = Ibid., f. 67v.
F. 85v. Ἐξ ὧν ἡ Σελήνη etc. = Ibid., f. 69v.
F. 86. <Theophili> Περὶ συνόδοπανσελήνων etc. = Ibid., f. 70.
Περὶ καταρχῆς. = Ibidem.
F. 87. Ἄλλως περὶ καταρχῆς. = Ibid., f. 71.

F. 88. Ἀποτελέσματα το [*sic*] Ἀναβιβάζοντος etc. = Ibid., f. 72.
F. 88v. Περὶ καταρχῆς τρόπου. = Ibidem.
Περὶ τῶν φωστήρων. = Ibid., f. 72v.
F. 89. Περὶ Ἡλίου τοῦ ἐν ταῖς καταρχαῖς. = Ibid., f. 72v.
Περὶ τῆς ἐν ταῖς καταρχαῖς τῆς Σελήνης. = Ibid., f. 73.
F. 90. Ἀνάκρισις ἐκ τῆς τῶν ἀστέρων συγκράσεως etc. = Ibid., f. 74.
F. 91. Τῶν ἀστέρων ἀποκαταστάσις [*sic*]. = Ibid., f. 75.
Περὶ τοῦ τρόπου etc. = Ibid., f. 75v.
F. 91v. Ἄλλως. = Ibidem.
Περὶ ὧν ἐρωτώμεθα. = Ibidem.
Ποταπὴ ἡ καταρχή. = Ibidem.
F. 92. Τί τὸ εἶδος etc. = Ibid., f. 76.
Διαίρεσις καταρχική. = Ibidem.
Στοχασμὸς τῆς καταρχῆς. = Ibid., f. 76v.
F. 92v. Περὶ τῆς δυνάμεως etc. = Ibid., f. 77.
F. 93. Ἄλλως. — Ἄλλως. — Ἄλλως. = Ibid., f. 77v.
F. 93v. Ἄλλως ἐπὶ πάσης καταρχῆς. = Ibidem.
Ἄλλως. — Ἄλλως. = Ibidem.
F. 94. Ἄλλως. = Ibidem.
Περὶ τοῦ καταρχῆς κυριεύοντος ἀστέρος. = Ibid., f. 78.
Ποταπὸς ὁ τρόπος etc. = Ibid., f. 78v.
F. 94v. Ἐὰν ὠφέλιμόν ἐστιν etc. = Ibidem.
Περὶ τοῦ τρόπου etc. = Ibidem.
Κοινῶς περὶ καταρχῆς. = Ibid., f. 79.
F. 95. Ἄλλως. = Ibidem.
F. 95v. Ἄλλως περὶ καταρχῆς. = Ibid., f. 79v.
Ἄλλως. = Ibid., f. 80.
F. 96. Ἄλλως. = Ibidem.
Pars inferior f. 96, f. 96v vacant.

32. Cod. Paris. gr. 1630. — Chartaceus (praeter ff. A B, 277-278 quae sunt membranacea), cm. 15,7 × 11, ff. 16 + 278; magna ex parte (ff K-276) saec. XIV duabus manibus exaratus; ff. vero A-B, 277-278 duabus manibus saec. XV, ff. C-I saec. XVI scripta sunt. — Ex bibliotheca Antonii Eparchi (v. f. Jv), postea Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 155, n. 468), Regius 3502. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 109; Fabricius-Harles, *Bibliotheca graeca*, XI, p. 566; Kroll, *Rheinisches Museum*, XLVII, 1892, p. 457; Lydi *De mensibus*, ed. Wünsch, p. xxxi.

F. Av. Tabula.
F. B. Tabula ad Pascham inveniendam.
F. J. Ventorum descriptiones.
Ff. K-M. Πίναξ ἀ[ρ]ίστη τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου in ff. 1-276.
F. 73. Ἰστέον ὅτι τὸ Μωϋσῆς ὄνομα ψηφιζόμενον — τῶν γραφῶν

μανθάνομεν. — Ed. Boissonade, *Anecdota graeca,* II, p. 459. Cf. cod. Vindob. 10, f. 95v.

F. 73v. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι λγ' ἐτῶν γενόμενος ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίαν — [f. 73v] περὶ τῆς προθεσμίας τοῦ Πάσχα. — Iohannes Chrysostomus citatur.

F. 76v. Σύντα[γ]μα Ἡρακλεί[ου] βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρώας κινήσεως (Μὴν Ἀπρίλλιος ἤτοι Ξανθικὸς — Νοέμβριος ἤτοι Δῖος). — V. supra cod. 28, f. 108v.

F. 77 maior pars vacua.

F. 77v. Ἐπίγραμμα εἰς τὰ ιβ' ζῴδια (♈ Κριὸς προηγός ἐστιν — δήλωσις ἰχθύων γένους). — Ed. Boissonade, *Anecdota graeca,* II, p. 477; Cougny, *Anthologia Palatina,* t. III, cap. 3, n. 239. Cf. codd. Mediol. 7, f. 147v; 21, f. 106.

Ἕτερον εἰς τοὺς ιβ' μῆνας (Σεπτέμβριος. Φέρω ταλάρους — τὴν θέρους φλόγα). — Ed. e Vatican. gr. 1384, f. 71 Keil, *Wiener Studien,* XI, 1889, p. 118

F. 77v dimidia pars vacat.

F. 78. De septem climatibus opusculum initio mutilum. Τὴν τελευταῖαν καὶ μείζονα προσθήκην — φωτίζειν τοὺς τόπους ἐκείνους.

F. 78v. Περὶ τῶν ιβ' ἀνέμων τῶν ἐκ τῶν τεσσάρων περάτων τοῦ κόσμου (Ὁ μὲν ἀφηλιώτης — δυτικώτερον δὲ τὸν λιβόνοτον). — Dionysii de ventis fragmentum forma pleniore hic traditur quam in *Geoponicorum* (I, 11, 1-5) codicibus. Cf. infra codd. 43, f. 248; 47, f. 121. V. Boll, *Catal.,* VII, p. 182, n. 1.

F. 79. Μῆνες Ῥωμαίων, μῆνες Ἑβραίων, μῆνες Αἰγυπτίων, μῆνες Ἑλλήνων, μῆνες Ἀθηναίων, μῆνες Μακεδόνων nominantur.

F. 79v. De duodecim signis, mensibus, diebus. Ἐν τούτοις τοῖς δώδεκα μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ διέρχεται καὶ ὁ Ἥλιος τοὺς δώδεκα πύργους — ἐνθένδε ἀκριβῶς διαγραφήσεται.

Rubro. Ὅρα ἔμπροσθεν τοῦ φύλλου τὴν διαγραφὴν τοῦ Ἡλίου, ὡσαύτως καὶ τὰς τῶν μηνῶν ἡμέρας.

F. 80. Ἔστι καὶ ἑτέρα ψῆφος τῆς εὑρέσεως τῆς ἡμέρας τῆς Σελήνης ἣν καλοῦσιν ποιμενικήν· ἔστι δὲ αὕτη — ἡμέραν τῆς Σελήνης. — Ed. Cramer, *Anecdota graeca ... bibl. reg. Parisiensis,* I, p. 361, 7-8, 10-17. V. infra cod. 47, f. 123v; cf. cod. German. 7, f. 14v.

In marg. Ἔμπροσθεν ὤφειλε τεθεῖναι [*sic*] καὶ ἔνθα εἰσὶ καταγεγραμμένοι οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης etc.

Πῶς εὑρίσκεται ἐξ ἀρχῆς ὁ θεμέλιος τῆς Σελήνης (Ἀνάλυε τὰς τξε' — κύκλων τοὺς θεμελίους). — Ed. Cramer, *op. cit.,* I, p. 361, 18-32. Cf. codd. Ital. 19, f. 458; German. 7, f. 14.

Βαΐα διὰ τί λέγονται οἱ κλάδοι τῶν φοινίκων (Ἐπειδὴ τῶν

Ἑβραίων φωνῇ — τῶν φοινίκων βαΐα). — Cf. Du Cange, *Glossarium med. et infim. graecitatis,* s. v. Βαΐς, p. 166.

F. 80v. Tabula.

F. 81v. [In marg. manu recentissima Περὶ βισέξτου]. Αὕτη μὲν ἡ διαγραφὴ τῶν — τὸ αὐτὸ πάσχειν. — Huius opusculi frustulum edidit Boissonade, *Anecdota graeca,* I, p. 416-418. Ex Laurentii Lydi libro *De mensibus* opusculi doctrinam depromptam esse monuit Wünsch in editione, p. XXXIII.

F. 83. Ἀπὸ δὲ ψήφου οὕτως καταλαμβάνεσθαι τὸ βίσεξτον (Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς — ἐστι τὸ βίσεξτον).
Ἑτέρα μέθοδος θαυμασία καὶ σύντομος εἰς τὸ εὑρίσκειν κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς παρού(σης) ἑβδομάδος ἄρχεται ὁ ἐπερχόμενος μὴν οἱοσδήποτε τῶν ιβʹ τῶν συμπληρούντων τὸν ἐνιαυτόν (Κράτει πρῶτον τὸν — ἀνενδοιάστως νεομηνίαν καθεστάναι). Μὴν Ὀκτώβριος αʹ — Σεπτέμβριος ζʹ.
Ἔχεις δὲ ἔμπροσθεν καὶ ἑτέραν μέθοδον ψήφου — λοιπὰς αὐτ(οῦ) ἡμέρας.

F. 83v. Μέθοδος ἑτέρα σύντομος εὑρίσκουσα τὸ νομικὸν Πάσχα ἐν ἑκάστῳ τῶν ιθʹ κύκλων τῆς Σελήνης (Ἴδε πόσας εἶχεν — εὑρήσεις τὸ Πάσχα τὸ νομικόν).
Μέθοδος ἑτέρα σύντομος εὑρίσκουσα τὸ Πάσχα τὸ νομικὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ιθʹ κύκλων τῆς Σελήνης (Ἴδε πόσας εἶχεν — εὑρίσκης τὸ Πάσχα τὸ νομικόν). Tabula.

F. 84. Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα (Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' — καὶ κόσμος ἀπείρων). — Ed. Maas, *Commentariorum in Aratum reliquiae,* p. 170.
Ἐν τοῖς δώδεκα ζῳδίοις ἡ ὑπογραφὴ αὕτη. Ζῴδια δὲ νῦν λέγω τὰ τμήματα τὰ ζῳδιακά (αʹ Κριὸς ἤγουν Μάρτιος. εἰσὶ τὰ λεπτὰ αὐτοῦ ρκεʹ. ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ τρῶγε καὶ πίνε τὰ γλυκέα — [f. 86] ὥρᾳ νυκτὸς τρίτη).

F. 101v. Inscriptio rubro exarata evanida. ͵γϡϙθʹ + (☿ manu posteriore) — ͵βχλʹ. ὁμοῦ ᾱ (?). — Agitur de litterarum numeris.

F. 102. Χριστὲ ὁ θεὸς — ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου. — Ed. Boissonade, *Anecdota graeca,* II, p. 460-461.
Σημεῖον συντελείας τοῦ παρόντος βίου τῷ οὐρανῷ τόξον. Repetitur Σημεῖον — βίου manu posteriore. Nil amplius legitur.

F. 102v. Inscriptio evanida. Ἀνακαινίζεται γοῦν ἡ μὲν γῆ κατὰ χρόνους — ὁ δὲ διὰ ιθʹ. — Cf. codd. Ital. 29, f. 141v; German. 29, f. 209v?
Inscriptio evanida. [Ὁ] μὲν Κριὸς μηνὶ Μαρτίῳ κδʹ, ὁ δὲ Ταῦρος — Ἰχθύες μηνὶ Φεβρουαρίῳ κʹ. — Cf. supra cod. 30, f. 150.

F. 103. Inscriptio evanida. [Manu recentissima Περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς,

Ἡλίου, Σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ χρόνου καὶ ἡμερῶν καὶ μηνῶν]. — F. 103. Ὁ οὐρανὸς ἐν σχήματι κύβου — στενοτέρᾳ εἶναι ζώνῃ. — F. 105. Inscriptio evanida. Οἶκοι δέ εἰσι τῶν πλανἱτῶν [*sic*] οἱ προρρηθέντες πύργοι — ξηρὰ κατὰ τὸ θέρος. — F. 109. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ ἡμερονύκτιον κατηντήσαμεν χρεὼν εἰπεῖν καὶ ὅπως τοῦτο λογίζεται παρ' ἑκάστοις τῶν ἐθνῶν, εἶτ' οὖν ὅπως ἡ ἡμέρα μετρεῖται – πλάγιον μηκυνομένας ἀνεμποδίστως. Inest [f. 110] epistula Theodori ad Theophilum cum tabulis. — Opusculum, quod Dionysio iniuria addixit, edidit e cod. Paris. gr. 854, f. 192^{v} sqq. Cramer, ***Anecdota graeca bibliothecae reg. Parisiensis,*** I, p. 370, 30 - p. 382, 34, exceptis tabulis, quae desunt in cod. 854, et opusculi extrema parte (Αὕτη ἡ διαγραφὴ — ἀνεμποδίστως), quam codex tamen praebebat. Cf. codd. German. 25, f. 75^{v}; Parisin. astr. 47, ff 172^{v}, 173^{v}. De Theodori ad Theophilum epistula et simillimis epistulis Sexto vel Dionysio tributis, cf. *Catal.*, VII, p. 188, 249; V, 3, p. 76, 149.

F. 111. Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἄστρων ἐπισημασιῶν (Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀστέρες ἐν οὐρανῷ ἀνατέλλοντες — εἰς τὴν κϛ' Χελιδόνες φαίνονται). = Aetius Amidenus (ed. Venetiis, 1534), III, cap. 164, f. 62^{v}; Lydus, ***De ostentis,*** ed. Wachsmuth^{2}, p. 289.

F. 112. Ἔστι δὲ ἐπὶ τούτων τῶν ιβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ μηνῶν καὶ ἑτέρα τις παρατήρησις ..., ἐνίας δὲ τῶν ἑκάστου μηνὸς ἡμερῶν ὡς ἀπαισίας καὶ ἀποφράδας σημειουμένη, ἤγουν ἀνεπιτηδείους πρὸς πᾶσαν ἐπιχείρησιν — γ' καὶ κδ'. — Cf. infra cod. 42, f. 56^{v}.

F. 112^{v}. Ἑτέρα πάλιν παρατήρησις ἡμερῶν μηνιαίων ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὁποῖαί εἰσιν ἀγαθαὶ καὶ αἴσιαι εἰς τὸ πλέειν (<Μ>η<νὶ> Ἰαννουαρίῳ ιη', κ' — [f. 112^{v}] κθ', λ', λα').

F. 113. Ταύτας τοιγαροῦν τὰς μεθόδους τοῦ τε μηνολογίου — [f. 113] νομικὰ δηλαδὴ καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν.

F. 162. Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας (Τοῦτ' ἄρα σαφὲς — [f. 162^{v}] καὶ κρεῶν ἀμετρίαν). — Manuelis Philae. Ed. Keil, ***Wiener Studien,*** XI, 1889, p. 115.

F. 194. Περὶ τῆς ἐφημέρου τῶν φαινομένων ἐπιτολῆς τε καὶ δύσεως (Ἐπειδὴ δέ τινες τὴν ἀπαιδευσίαν — [f. 194] Φαζανία, Γασαμῶν, Γαραμαντινή). = Lydus, ***De ostentis,*** ed. Wachsmuth^{2}, p. 158, 5-160, 6.

F. 224. <Pselli> Περὶ λίθων δυνάμεων (Αἰτιολογήσασθαι μέν σοι — τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον). — Ed. Ruelle ap. de Mély, ***Les lapidaires de l'antiquité et du moyen-âge,*** II, p. 201.

F. 226. <Pselli> Περὶ παραδόξων ἀναγνωσμένων (Μὴ δὲ καινῶν ἀναγνωσμένων — [f. 228^{v}] ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς). — Ed. Westermann, Παραδοξόγραφοι, p. 143.

33. Cod. Paris. gr. 2008. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 168, saec. XV. — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 90, n. 269), Regius 3336. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 178.

F. 40. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν, ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως (Φράζεο δὴ καὶ — καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

34. Cod. Paris. gr. 2009. — Membranaceus, cm. 24 × 18, ff. 211, saec. XII manu Ἰωάννου τοῦ δύκα [?] (v. f. 211v) exaratus. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius 2661. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 178; Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 239.

F. 1. Ἐπιστολὴ Πυθαγόρα πρὸς Λαΐδα. Πυθαγόρας Λαΐδη [*sic*] χαίρειν (Πολλὰ καταμαθὼν καὶ — ὁ ἐγκαλούμενος καὶ προκληθείς). — Ed. Tannery, *op. cit.*, p. 248-250. Cf. Desrousseaux, *Mélanges d'archéologie et d'histoire* (*Éc. fr. de Rome*), VI, 1886, p. 534 sqq.

F. 2. Πληνθ(ὶς) [*sic*] Πυθαγόρα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, νίκης καὶ ἥττης καὶ ἄλλων πολλῶν πραγμάτων, εὑρέσεως καὶ ἀπολείας [*sic*], κέρδους καὶ ζημίας, καλῆς ὁδοῦ καὶ κακῆς. Tabula f. 2v oblinet. — Ed. Tannery, *op. cit.*, p. 251. Cf. Desrousseaux, *op. cit.*, p. 539.

In ima pagina manu posteriore. Περὶ μὲν τῶν δικαζομένων ὀφείλει ψηφίζειν etc. Cf. Tannery, *op. cit.*, p. 239.

35. Cod. Paris. gr. 2118. — Chartaceus; cm. 12 × 6,5; pag. 81; saec. XVI manu Iohannis Honorii Hydruntini (cf. Förster, *loc. infra cit.*; Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 182) exaratus. — Ex bibliotheca abbatis de Rothelin (f. 2r *Donné au Roy par Mr l'abbé de Rothelin. Le 15 juin 1735. Sallier*), postea Regius 3494, 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 197; Förster, *Scriptores physiognomonici*, I, p. CXXVII.

P. 1. Πολέμωνος φυσιογνωμονικόν (Εἴπερ τι ἄλλο — φόβου οὐ κινοῦσιν). — Ed. Förster, *op. cit.*, I, p. 298 sqq.

P. 4. Πολέμωνος φυσιογνωμονικόν (Περὶ κεφαλῆς. Κεφαλὴ — μάλιστα δὲ ὄνυχες). — Ed. ibidem.

P. 43. Ὅροι οὐρανίων ἰδέων [*sic*] ἐκ τοῦ αὐτοῦ Πολέμωνος φυσιογνωμ(ονικοῦ) (Περὶ εἴδους ἀνδρείου. Εἶδος — οἱ κύνες εἰσίν. τέλος). — Ed. ibidem.

P. 56. Μελάμποδος ἱερογραμμάτου [*sic*] Πτολεμαίῳ βασιλεῖ (Ὅσα μὲν ταῖς — χήρᾳ μὴ νοσῆσαι. τέλος). — Ed. Diels, *Beiträge zur Zuckungsliteratur des Okzidents und Orients* (*Abh. preuss. Akad.*, 1907, IV), p. 21-32.

P. 77. Ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου τῶν δώδεκα μηνῶν (Μὴν Ἰανουάριος ἔχει — φθορὰν θρεμμάτων δηλοῖ. τέλος). — Edetur in appendice.

36. **Cod. Paris. gr. 2139. — Chartaceus, cm. 27,5 × 20, ff. 276, saec. XVII. — Ex bibliotheca cardinalis Mazarin, postea Regius 2708. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 199.**

E cod. Paris. astrol. 1 vel e cod. Florent. 12 hic codex descriptus esse videtur. Cf. supra cod. 31.

F. 1. Ἑρμοῦ ἰατροῦ μαθηματικὰ etc. = Cod. Paris. 1, f. 25.
F. 23. Περὶ χειρουργησιῶν Γαληνοῦ etc. = Ibid., f. 29v.
F. 70v. Περὶ κατὰ κλήσεως [*sic*]. ἐπιτομὴ τῶν Παγχαρίου. = Ibid., f. 42.
F. 78. Περὶ κατακλίσεων etc. = Ibid., f. 44.
F. 81v. Ἄλλη σκέψις. = Ibid., f. 45v.
F. 87v. Sine inscriptione. Φιλοκαλὶ ἀδὲ χάριν — δὲ θ' θάνατον. = Ibid., f. 47.
F. 88. Κανόνιον τοῦ τρισμεγίστου Ἑρμοῦ. = Ibid., f. 47. Tabula desideratur.
F. 90. Κανόνιο [*sic*] Πετοσίρεως. = Ibid., f. 48.
F. 92v. Καταρχαὶ κατὰ Ζηνάριον. = Ibid., f. 49.
F. 94v. Τοῦ Θεοφίλου ἐπισυναγωγὴ etc. = Ibid., f. 59.
F. 98. Ἀποτέλσματα [*sic*] τοῦ ἐνιαυσιαίου etc. = Ibid., f. 60.
F. 101v. Κλῆρος βασιλέως ἀπὸ Ἡλίου etc. = Ibid., f. 61.
F. 104v. Περὶ τοῦ ἐνιαυσιαίου δεσπότου. = Ibid., f. 62.
F. 113v. Περὶ μηνός. = Ibid., f. 65.
F. 114. Περὶ μηνὸς ἄλλως. = Ibidem.
F. 115. Περιτόσειρις [l. Πετόσιρις] Νεχεψῷ περὶ μηνὸς etc. = Ibidem.
F. 118v. Ἀποτελέσματα κοσμικὰ etc. = Ibid., f. 66.
F. 119v. Περὶ ὑετῶν δόκιμον ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινός. = Ibid., f. 66v.
F. 123v. Περὶ καταστημάτων etc. Ἰουλιανοῦ. = Ibid., f. 67v.
F. 128v. Ἐξ ὧν ἡ Σελήνη καὶ οἱ etc. = Ibidem.
F. 130v. <Theophili> Περὶ συνόδοπανσελήνων etc. = Ibid., f. 70.
F. 131. Περὶ καταρχῆς. = Ibidem.
F. 134. Ἄλλως περὶ καταρχῆς. = Ibid., f. 71.
F. 137. Ἀποτελέσματα τὸ [*sic*] Ἀναβιβάζοντος etc. = Ibid., f. 72.
F. 138v. Περὶ καταρχῆς τρόπου. = Ibidem.
F. 139v. Περὶ τῶν φωστήρων. = Ibid., f. 72v.
F. 141. Περὶ Ἡλίου τοῦ etc. = Ibidem.
F. 142v. Περὶ τῆς ἐν ταῖς etc. = Ibid., f. 73.
F. 146v. Ἀνάκρισις ἐκ τῆς etc. = Ibid., f. 74.
F. 151. Τῶν ἀστέρων ἀποκαταστάσις [*sic*]. = Ibid., f. 75.
F. 151v. Περὶ τοῦ τρόπου etc. — Ἄλλως. — Περὶ ὧν ἐρωτώμεθα. — Ποταπὴ ἡ καταρχή. = Ibid., f. 75v.
F. 154v. Τί τὸ εἶδος etc. = Ibid., f. 76.
F. 155. Διαίρεσις καταρχική. = Ibidem.

F. 156ᵛ. Στοχασμὸς τῆς καταρχῆς. = Ibid., f. 76ᵛ.
F. 159. Περὶ τῆς δυνάμεως etc. = Ibid., f. 77.
F. 160ᵛ. Ἄλλως. — Ἄλλως. — Ἄλλως. = Ibid., f. 77.
F. 161ᵛ. Ἄλλως ἐπὶ πάσης καταρχῆς. — Ἄλλως. — Ἄλλως. — Ἄλλως. = Ibid., f. 77ᵛ.
F. 164ᵛ. Περὶ τοῦ καταρχῆς etc. = Ibid., f. 78.
F. 165ᵛ. Ποταπὸς ὁ τρόπος etc. = Ibid., f. 78ᵛ.
F. 166ᵛ. Ἐὰν ὠφέλιμόν ἐστιν etc. = Ibidem.
F. 167. Περὶ τοῦ τρόπου etc. = Ibidem.
F. 167ᵛ. Κοινῶς περὶ καταρχῆς. = Ibid., f. 79.
F. 169. Ἄλλως. = Ibidem.
Ἄλλως περὶ καταρχῆς. = Ibid., f. 79ᵛ.
F. 171. Ἄλλως. = Ibid., f. 80.
F. 171ᵛ. Ἄλλως. = Ibidem.
F. 172. Τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Παύλου Ἀλεξανδρίνου τέλος.
Pars inferior f. 172 vacat.
F. 172ᵛ. Φυσικὴ θεωρεία περὶ etc. = Ibid., f. 1.
F. 190. Περὶ σεισμῶν προσημείωσις. = Ibid., f. 4ᵛ.
F. 193ᵛ. Σχόλιον ἀπὸ φωνῆς Συμεῶν μοναχοῦ τοῦ Χρυσογράφου etc. = Ibid., f. 5ᵛ.
F. 194. κζ'. Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων etc. = Ibidem.
F. 209ᵛ. Ἀποτελέσματα γιγνομένων ἐκλείψεων etc. = Ibid., f. 9ᵛ.
F. 230. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι etc. = Ibid., f. 15ᵛ.
F. 234ᵛ. Ὅσα ἡ Σελήνη ἐν etc. = Ibid., f. 16.
F. 236ᵛ. Περὶ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. = Ibid., f. 16ᵛ.
F. 241. Τέλος ἀστρολογίας.
F. 241ᵛ. <Claudii Tusci> Περὶ ἐπιτελόντων [*sic*] καὶ etc. = Ibid., f. 17ᵛ.
F. 275. Τοῦ Ἑρμοῦ ἰατροῦ μαθηματικῶν τέλος.

37. **Cod. Paris. gr. 2149. — Chartaceus, cm. 33 × 22, ff. 214, duabus manibus exaratus (ff. 1-172; 176ᵛ-211). — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 91, n. 270), Regius 2138. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 204.**

Huius codicis folia 102-172 e cod. 39 (cf. infra) descripta sunt.

F. 161. Ῥικτολόγιον etc. = Cod. 39, f. 643.
F. 164ᵛ. Ψῆφος etc. = Ibid., f. 646ᵛ.
F. 165ᵛ. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῶν εὐχρήστων ἡμερῶν. Esdrae. = Ibid., f. 648ᵛ.
F. 166. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῶν πον<ηρ>ῶν καὶ ἐναντίων ἡμερῶν. Esdrae. = Ibid., f. 649.
F. 166ᵛ. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ. ἑρμηνία etc. Aristotelis. = Ibid., f. 650ᵛ.

F. 171. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῆς ερμηνίας [ει manu posteriore] etc. Iohannis Damasceni. = Ibid., f. 654ᵛ.
F. 172. Ἑτέρα ἑρμηνία etc. = Ibid., f. 655ᵛ.
F. 172ᵛ. Ἑτέρα ἑρμηνία etc. Aristotelis. = Ibid., f. 656.

38. Cod. Paris. gr. 2180. — Chartaceus, cm. 39,5 × 29, ff. 109, saec. XV magna ex parte manu Georgii Midiatae, ut ex scriptura apparet (cf. cod. Paris. astr. 4; Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 81); alia manu saec. XV-XVI ff. 2-4, manu saec. XVI ff. 99-100ʳ, 104 exarata sunt. — Ex bibliotheca Hurault de Boistaillé (v. f. 1). Olim Regius 1845. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 210.

F. 58. [In marg. manu recentissima *De lapidibus*]. Περὶ λίθου ἀετίτου. Λίθος ἀετίτης ἐστὶν — [f. 60ᵛ] δένδροις καρποφορεῖν παρασκευάζειν. — Cf. P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 70.
F. 75. Βιβλίον Κλεομήδους ἐξήγησις ἐν τοῖς σφαιρικοῖς τοῦ οὐρανοῦ (Ἐπίκουρος καὶ οἱ πολλοὶ — ἐκ τῶν πόσειδων ἡλίου ἥληπται [*sic*]). = Cleomedes, *De motu circulari corporum caelestium*, ed. Ziegler, 1891, p. 120-228.
F. 85. Figura.
F. 85ᵛ. Περὶ τῶν ιβʹ ζῳδίων τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου καὶ περὶ βωτανῶν [*sic*] τῶν ζʹ πλανήτων (Τοῦ Κριοῦ ἐλελίσφακος — καὶ φυσικὴν ἀποτέλεσιν). — Ed. Boll, *Catal.*, VII, p. 232. Cf. cod. Paris. astr. 4, f. 265ᵛ.
Περὶ τῶν βοτανῶν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (☉. Βότανον Ἡλίου πολύγονον — [f. 86] πρὸς τούτοις πανσέληνος). — Ed. Boll, *op. cit.*, p. 233, 3-236, 2. Cf. cod. Paris. cit.
F. 89. Περὶ θέσεως κόσμου οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ ἀστέρων καὶ τὰ ἄλλα τῶν φαινομένων ἀστέρων (Ὁ οὐρανὸς σφαιροειδής ἐστιν κύκλῳ περιέχων τὴν γῆν: ἡ δὲ κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν Ἀράτου σφαιρῶν ἐστιν αὕτη ὡς ἔχει μεσουρανοῦντα τὸν Αἰγόκαιρον [*sic*] — τὸν Τοξότην ὁ Στέφανος). — Cf. cod. Paris. astr. 4, f. 24ᵛ.
F. 89ᵛ. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων (Ἡ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔκθεσίς ἐστιν τοιαύτη — καὶ Ὑδρωχόου [*sic*] πόδας). — Cf. ibidem.
Φυσικὲς θεωρίαις [l. Φυσικαὶ θεωρίαι] τῶν ζʹ πλανητῶν καὶ δηλοτικὰ [*sic*] τῶν ὡρῶν αὐτῶν (☉ Ἡμέρα πρώτη ἐστὶν ὁ Ἥλιος καί εἰσιν αἱ ὧραι αὐτοῦ — εἰς δὲ πρᾶξιν ἐν πολὴ [l. -λλῇ] ἀτονίᾳ καὶ δυσκατορθείᾳ περένεται [*sic*]). — Haec proxime doctrina accedunt ad Vettii Valentis cap. I, 1 (ed. Kroll, p. 1 = *Catal.*, II, p. 88 sqq.). Cf. cod. Ital. 18, f. 331ᵛ?
F. 91. Βιβλίον Κλαυδίου Πτολομαίου ὁ λεγόμενος Καρπός. κεφάλεα ρʹ (Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε, — ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον). — Ed. Camerarius, Norimbergae, 1535, f. 55ᵛ-59ᵛ.

F. 93v. Περὶ οἴκων ἑκάστου ἀστέρος (Περισυνοικειοῦνται δὲ καὶ οἱ πλανῆται — καὶ τὸ τῆς ♍). — Ptolemaei. Ex *Tetrabiblo*. Ed. Camerarius, *op. cit.*, f. 10.

F. 94. Περὶ ὑψωμάτων τῶν ἀστέρων (Τὰ δὲ καλούμενα — τοὺς ♓ ὥσπερ ταπεινοῦσθαι). — Ptolemaei *Tetrabibl.*, ed. cit., f. 11

F. 94v. Περὶ τῶν σχηματιζομένων δωδεκατημορίων (Οἰκειοῦται δὲ ἀλλήλοις — τὴν στάσιν ἔχουσιν). — Ptolemaei *Tetrabibl.*, ed. cit., f. 9v.

Περὶ τῶν τεσάρων [*sic*] τριγώνων καὶ τῶν οικον [*sic*] αὐτῶν (Ἡ δὲ πρὸς τὰ — τῆς ♀ συνοικοδεσποτείαν). — Ptolemaei *Tetrabibl.*, ed. cit., f. 10v.

F. 95. Περὶ τῶν τεσάρων ὡρῶν τοῦ ἔτους (Τῶν ὡρῶν δὲ τοῦ ἔτους — μίξεως συγκιρνωμένοις ποιότητος). — Ptolemaei *Tetrabibl.*, ed. cit., f. 7v.

F. 95v. Περὶ τῆς τῶν χωρῶν πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικειώσεως (Τεσάρων δὲ τριγωνικῶν — τὸν τρόπον τοῦτον). — Ptolemaei *Tetrabibl.*, ed. cit., f. 15v.

F. 98. Περὶ τοῦ γένους τῶν διατιθεμένων (Τούτου δὲ ὄντος — ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. τέλος), cum tabula. — Ptolemaei *Tetrabibl.*, ed. cit., f. 20v.

F. 99. Ἀποτέλεσις ἀκρυβῆς [*sic*] τοῦ Διὸς ἐν τοῖς ιβʹ ζῳδίοις (Ὅτε ἐν Κριῷ ὁ τοῦ Διὸς ἀστὴρ ἐν οἴκῳ Ἄρεως — εὔχεσται [*sic*] δὲ ἵνα μὴ γένονται [*sic*] σεισμοί). — Ex Zoroastro. = *Geoponica*, I, 12, 3-40.

In summa pagina : Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ Σεπτέβρην [*sic*] ἄρχεται τοῦ Διὸς ἡ εἰσέλευσις — ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου.

Περὶ δὲ τοῦ χειμόνος σκέπτε τὸν Κρόνον — χειμόνα μέγαν δῆλοι.

F. 99v. Ἑρμηνεῖαι τῶν πόλεων (Λυδία, ἡ Διόσπολι [*sic*] — Ἑλλάς, ἡ νέα Πέτρα [*sic*]). = Cod. Parisin. astr. 4, f. 141.

F. 100. Ἀντίδοτος πρὸς ποδαλγικοὺς πάνυ πεπειραμένη αἰγυπτιακὴ τρισμέγιστος. φοβερὰ δόκιμος γεναμέν(η) εἰς ὑγείαν πολλῶν ἀνθρώπων (Ταύτην ἐνέγκας Πέρσις παρέσχε τινὶ κόμητι Κεσαρίω [*sic*] — μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἡμέρας ιʹ καὶ ἄργιε (l. ἄργει?) μίαν.

Χρὴ δὲ ἀπέχεσθαι τῶν [l. τὸν] λαμβάνοντα — καὶ ἂν οὗτος (l. οὕτως) ποιεῖ οὐκ ἀποτύχει.

Εἰς λιχνάρια ἐπαϊδά (Ἔπαρων ὀρτικίου ὀμάτια [*sic*] — καὶ φανείσονται ὡς Σαρακινοί).

Ἔπαρων [*sic*] δάκρυον ὄνου — εἶδεις ἄλλον θαυμαστότερον.

Marginalia. Εἰς γυναῖκα etc. — Ἴσθει ὅτι λέγει etc.

Σοφοῦ τινος Βόθρου πρὸς Βασιλέα + Σοφοῦ τινος Βόθρου βασιλέως πρὸς Βασιλέα [*sic*] (Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀγνωοῦ-

σιν — εἰς χρόνον παρέρχετέ [sic] σοι). — Edetur in appendice.

Περὶ κεραυνοῦ (Κεραυνὸς γίνεται ὅταν ῥῆξις νεφῶν γίνεται — μᾶλλον δὲ πάντων ὁ ἀστροπελέκιως [sic] λίθος ἀμβλύνεται).

F. 100v. In summa pagina, manu posteriore. Ἰστέων ὅτι τôν απατοῖσει ὁ Μάρτης [sic] ἄρχεται — εἰς τῶν Περσῶν : — τὰ ἁπλᾶ ἔτη ωοδ'.

Prima manu. Sinistra parte. Κανόνιον τοῦ Ἡλίου. Tabula.

Τὸ πλέον καὶ ἔλλαττ(ον) τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων. Προποδισμός. Tabula.

Τὸ πλέον καὶ ἔλλαττ(ον) τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων. Ὑποποδισμός. Tabula.

Dextra parte. Κανόνιον τῶν ἁπλῶν ἐτῶν τῆς Σελήνης. Tabula.

F. 101. Κανόνιον τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν τῆς Σελήνης κατὰ ρωμέους [sic] ἔτους ,ϛϡπθ' (1481). Tabula.

In marg. manu posteriore. Tabula. Μήξων [sic] τὰ ἁπλᾶ ἔτη τῆς Σελήνης μὲ τῶν μηνῶν καὶ τῶν ὡρῶν — καὶ τῶν λεπτῶν ἀκριβέστατα.

F. 101v. Κανόνιον μηνῶν καὶ ἡμερῶν Κρόνου. Tabula.

F. 102. Διός. Tabula.

F. 102v. Ἄρεως. Tabula.

F. 103. Ἀφροδίτης. Tabula.

Ἑρμοῦ. Tabula.

F. 103v. In summa pagina, manu post. tabula in annum ,ϛϡπθ' (1481).

Prima manu. Sinistra parte, tabula. Dextra parte, tabula.

F. 104. Ἐκ τῶν ἐσχάτων ὁράσεων τοῦ προφήτου Δανιήλ (Τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ — εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. τέλος). — Ed. Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina*, p. 43.

F. 104v. Χρισμὸς [sic] Μεθοδίου Πατάρων (Ἡ δεκὰς τῆς ὀγδοάδος — καθηρῇ γαλήνην ἕξει).

Ἡ δεκὰς τῆς ὀγδοάδος — [f. 104v] γαλήνην ἕξει. — Capitulum antecedens eadem manu repetitur.

F. 108. Figura qua demonstratur quibus planetis et quibus zodiaci signis singulae corporis humani partes subiaceant. — Cf. codd. Paris. astr. 4, f. 1; Mediol. 23, f. 254v. V. Berthelot et Ruelle, *Collection des anciens alchimistes grecs*, Introd., p. 205.

F. 108v. Sphaerae figura.

39. Cod. Paris. gr. 2243. — Membranaceus, cm. 25 × 19, ff. 664, anno 1339 a Cosma Camelo presbytero exaratus (f. 664 : ... ἐπληρώθη δὲ τὸ παρὸν ἰάτρικῶν βιβλήον [sic] ὑπὲρ ἐξόδου καὶ μόχθου πολοῦ [sic] καμοῦ Δημητρίου ἰήτροῦ ἁμαρτολοῦ τοὔνομα Χλομοῦ τοῦ πίκλην ἔχων. χηρεῖ [l. χειρὶ] δὲ τοῦ γράψαντος τὸ τιοῦτον κ(υρ)οῦ Κοσμᾶ ἱερέως τοῦ Καμήλου καὶ ἐξάρχου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδ. Ζ' ἔτους ,ϛωμζ'... Cf. Omont, *Fac-*

similés des mss. grecs datés de la B. N. du IXe au XIVe siècle, p. 17 et pl. LXXXIII; Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 235). — Ex bibliotheca Antonii Eparchi (v. f. 1r), postea Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 132, n. 391), Regius 2703. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 220.

Ex eo codice folia 102-172 codicis 37 descripta sunt.

F. 71v. In Nicolai Myrepsi libro *De antidotis :* τξδ'. Ἑρμηνία [*sic*] τῶν Ἀλεξανδρέων μηνῶν εἰς ἑλλινηκὴν ἐπωνημίαν [*sic*] (Τυμβὴ τουτέστιν Ἰαννουαρίῳ — [f. 71v] δ' καὶ ἄργει α').

F. 643. Ῥικτολόγιον ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κεφαλαίων. Tabula. (Ταῦτά εἰσιν ὅπερ — ἐν εἰρήνῃ ἐν τάχυ [*sic*]). — Cf. Du Cange, *Glossar. graec.*, s. v. Ῥικτολόγιον, p. 1299.

F. 646v. Ψῆφος περὶ ἀστρονομίας εὑρεθὲν παρά τινος σοφοῦ περὶ ἀρώστου· ἔστι γὰρ δόκιμος διδασκαλία ἡ τοιαύτη· ἢ μέλλει ζήσεται [*sic*] ἢ τεθνήξεται ὁ νοσῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ψήφου (Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι — καὶ βασιλείας ἀμήν). — Cf. infra codd. 42, f. 56; 44, f. 330, 437.

F. 647 maior pars, ff. 647v, 648r vacant.

F. 648v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῶν εὐχρήστων ἡμερῶν (Δεῖ γινώσκην [*sic*], ὦ φιλομαθέστατε, περὶ τῶν ιβ' μηνῶν τὰς εὐχρήστας ἡμέρας, ἃς ἐφανέρωσεν ὁ θεὸς τῷ προφήτῃ Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ — εἰς τὴν κδ'). — V. Nau, *Revue de l'Orient chrétien*, II (XII), 1907, p. 14 (e codice Paris. astr. 37). Cf. cod. Paris. gr. 2184, f. 212.

F. 649. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῶν πονηρῶν καὶ ἐναντίων ἡμερῶν (Δεῖ γινώσκην [*sic*], ὦ δήττα [*sic*], ταύτης τῆς διδασκαλίας τῆσδε τῆς βίβλου περὶ τῶν πονηρῶν καὶ βαρέων ἡμερῶν, ἃς ἐφανέρωσεν ὁ θεὸς τῷ προφήτι [*sic*] Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ — εἰς τὴν κη'). — V. Nau, *loc. cit.* et quae adnotavi ad cod. 27, f. 277.

Ff. 649v, 650r vacant.

F. 650v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ ἑρμηνία [*sic*] περὶ τῶν ὅλων ἡμερῶν τῆς Σελήνης. Ἑρμηνία περὶ τῶν ὅλων ἡμερῶν τῆς Σελήνης τῶν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν, διδασκαλία Ἀριστοτέλου<ς> (α'. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ — ἔστω καὶ ἐπωφελές). — Ed. e codice Mediolan. 16 Martini et Bassi, *Catal.*, III, p. 32. V. Nau, *op. cit.*, p. 16; Reitzenstein, *Poimandres*, p. 271. Cf. codd. Paris. astr. 37, f. 166v; 44, f. 331; 61, f. 59v; Germ. 26, f. 177v [= Paris. 60, f. 189]; Florent. 20, f. 242; Mediolan. 1, f. 21; Ital. 18, f. 333v.

F. 654v. Zodiaci figura.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῆς ερμηνίας [*sic*] τῶν δώδεκα μηνων καὶ περὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων καὶ τῶν ἑπτὰ πλανήτων τοῦ οὐρανοῦ καὶ πῶς διέρχεται ὁ Ἥλιος δι' ὅλου ἐνιαυτοῦ τὰ τοιαῦτα δώδεκα ζῴδια. Τοῦ ἁγιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκινοῦ [*sic*] περὶ τῶν δώδεκα μηνῶν τὰ ὀνόματα καὶ πῶς

καλοῦνται ἐκ τῆς τῶν Αἰγυπτίων γλώττης ἐκ τῆς ἐκκλησιαστηκῆς ἐκδώσεως [*sic*] (Φασὶν γοῦν οἱ Ἕλληνες — παρ' Αἰγυπτίοις Φαμενώθ). = Codd. Venet. 7, f. 15; Florent. 4, f. 46v. — Editum forma contractiore *Patrol. graec.*, ed. Migne, XCV, p. 236.

F. 655v. Ἑτέρα ἑρμηνία εἰς τὸ αὐτὸν ῥητόν (Ἐπεὶ οὖν ὡς ἐμάθαμεν — καὶ ὧραι τρεῖς). = Cod. Venet. 7, f. 16.

F. 656. Ἑτέρα ἑρμηνία εἰς τὸ αὐτὸ περὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἐν αἷς διέρχεται ἕκαστον ζῴδιον, τὸν μῆνα αὐτοῦ, ὁ Ἥλιος, καθὼς ἀνωτέρω δεδήλωται. ἡ δὲ τοιαύτη ἀκριβὴς καὶ ἀρίστη διδασκαλία ἐστὶν τοῦ σοφωτάτου ἡμῶν διδασκάλου Ἀριστοτέλους. [F. 656v] Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἑρμηνίας περὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων. Zodiaci figura. — Desideratur textus.

F. 657 vacat.

F. 658. Tabula paschalis.

F. 658v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν πασχαλίων (Ἔτους ,ϛωμζ' [1339], ἰνδικτιῶνος ζ' — ἔτους ,ϛϡκ' [1412]... ἀποστόλων, ἡμέραι λα').

Ff. 662-663r vacant.

F. 663v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ διδασκαλοία [*sic*] περὶ γνῶσεος [*sic*] ἑκάστης ὥρας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἤγουν τῶν ιβ' μηνῶν (Μὴν Ἰάννουάρης [*sic*] ἔχει — ὥρα ια' πόδας κ'). — Cf. supra cod. 27, f. 1.

40. Cod. Paris. gr. 2244. — Chartaceus; cm. 28 × 19,5; ff. 319; constat fragmentis trium codicum, quorum alii ff. 1-74 + 90-199, alii ff. 208-319, alii ff. 77-87 tribuenda sunt. Ff. 1-74 + 90-199, 208-319 saec. XIV, ff. 77-87 saec. XV exarata sunt. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius 2710. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 220; Costomiris, *Revue des études grecques*, V, 1892, p. 62.

F. 269. [Capituli initium manu recentissima scriptum est] Μάρτιος ἔχει ἡμέρας λα', <ἡ> ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' — ἡ νὺξ ὥρας ιγ'. Ἔστιν οὖν τὸ καλοκαίρ(ιον) μῆνες γ' — τὸ ἥμισυ τοῦ Μαΐου. Εἰσαγωγὴ Παύλου φιλοσόφου περὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ (Ὁ πᾶς κύκλος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔχει τμήματα δώδεκα — ἐπὶ νότον ἀνιὼν δείκνυσι). Desinit in medio enuntiato. — Cf. cod. Rom. 15, f. 232v?

Ff. 270-278 a compaginatore addita, ut multa folia in hoc codice, vacant.

F. 279. Zodiaci figura.
Περὶ σεισμοῦ, Περὶ β[ροντῆς]. Folio abscisso desideratur textus.

F. 279v. Figura. Thema astrologicum?

Ff. 280-282 vacant.

F. 283. Περὶ κομήτων καὶ ἄλλων ἀστέρων εἰδῶν σημείων (Φαμὲν τοὺς κόμητας ἀστέρας — ἐπὶ πολὺ ἡ σύστασις γί[νηται]). = Lydus, *De ostentis,* ed. Wachsmuth², p. 28, 8 - p. 29, 11. Hic codex maxime cum codicibus MN consentit.

Περὶ ἀναδρομῆς ἀστέρων καὶ ἀκουντισμῶν [*sic*] (Αἱ ἀναδρομαὶ οἷον ἀκουντισμοὶ — ἐν οἷοτε [*sic*] γίνονται χειμόνων). = Ibid., p. 27, 7-13.

Περὶ ἔριδος [*sic*] (Αἱ δὲ συνιστάμεναι κατὰ καιρὸν — τῶν πλανομένων ἀστέρων). = Ibid., p. 27, 14 - p. 28, 3 + p. 29, 12 - p. 30, 1.

F. 283ᵛ. Περὶ τῶν πέντε ἀστέρων (♃. Τὸ [*sic*] μὲν γὰρ τοῦ Διὸς — κατὰ δὲ παντός [*sic*]). = Ibid., p. 30, 1 - p. 31, 5.

F. 284. Περὶ θεωρίας κομήτου (Ὁ μὲν γὰρ κομήτης — καὶ αἱματοειδοῦς). = Ibid., p. 31, 5-6.

Περὶ κομήτου πωγωνία [*sic*] (Ἐκ δὲ αὐτόθεν — τὰς κόμας). = Ibid., p. 31, 6-7.

Περὶ ἀκοντίου ἀστέρος (Ὁ δὲ ἀκοντίας — ὡς καὶ Εὐσεβείῳ τῷ Παμφίλῳ εἴρηται). = Ibid., p. 31, 7-10.

Περὶ κομήτου ξιφία (Ὁ δὲ ξιφίας — τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ). = Ibid., p. 31, 10-11.

Περὶ κομήτου δίσκου (Ὁ δὲ δίσκος — ὡς ἤλεκτρος). = Ibid., p. 31, 11-12.

Περὶ πίθου (Ὁ δὲ πῖθος — ὅμοιος τῇ προσηγορίᾳ). = Ibid., p. 31, 12-14.

Περὶ κομήτου κεραστοῦ (Ὁ δὲ κεραστὴς — ἔχων πλοκάμους). = Ibid., p. 31, 14 - p. 32, 1.

F. 284ᵛ. Περὶ λ[αμπαδίου] (Ὁ δὲ λαμπαδίας — λαμπάδα [l. -πάδι] καιομένη). = Ibid., p. 32, 1-2.

Περὶ κομήτου ἱππεύς [*sic*] (Ὁ δὲ κομήτης — τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας). = Ibid., p. 32, 2-5.

Περὶ κομήτου σάλπιγγος (Ἔτι μέμνηται Πτολεμαῖος — τῇ κόμῃ τοιοῦτον κατάστημα). = Ibid., p. 32, 6-8.

Περὶ κομήτου γίνονος [*sic*] (Γίνων [*sic*] δὲ καὶ ἕτεροι — ἡ δύσεις ὁρῶσι). = Ibid., p. 32, 9 - p. 33, 9.

Περὶ δὲ τὸν στέφανον ἕτερος ἀναφύεται [*sic*] — τοιαῦτα λέγει. = Ibid., p. 33, 10 - p. 35, 10.

F. 285. <Campestris> Κομήτης ὁ λεγόμενος ἱππεύς (Ὁ λεγόμενος κομήτης — καιρὸν ἐπικαρπίας ἡμέραν). = Ibid., p. 35, 13 - p. 40, 3.

F. 286ᵛ. Περὶ κομήτου ἀστέρος τοῦ λεγομένου ξιφία [*sic*] (Οὗτος ὁ ἀστὴρ — τὰς ἐνεργείας ποιεῖται). = Ibid., p. 40, 5-7.

Ff. 287-289 vacant.

Ff. 290-301 anonymum opusculum servatur, cuius parte

maiore (usque ad capitulum dico quod Περὶ τῆς τοῦ θανάτου ποιότητος inscribitur) geniturae alicuius thema secundum Hephaestionis doctrinam explicatur. Diversa videntur quae codd. Venet. 5, f. 273ᵛ; 7, f. 113; Rom. 2, f. 174ᵛ praebent.

F. 290. Περὶ γονέων ([Κα]τὰ μὲν Πτολεμαῖον ὁ πατὴρ — περὶ τοὺς γονεῖς). Citatur Dorotheus. — Edetur in appendice.
Περὶ ἀδελφῶν (Διὰ τὸ ἡμερηνὴν [*sic*] — λόγους τ[οὺς] τεθηλυμένους). — Edetur in appendice.

F. 290ᵛ. Περὶ εὐτροφίας (Ἐπειδὴ κεκεντρομένον [*sic*] οὐδέτερον — ἀπόνως ἐκφυῆναι [τοὺς] ὀδόντας). Dorotheus citatur. — Edetur in appendice.
Περὶ χρόνων ζωῆς (Ἐπὶ τῆς προκειμένης γενέσεως — [f. 296ᵛ] μῆ[νας . .] ἡμέρας ϛ').

Ff. 291-295, a compaginatore addita, vacant.

F. 296ᵛ. Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς (Διὰ τὸ τὴν Ἀφροδίτην — ὀφθαλμοῖς μετ' ἀπρεπείας). — Edetur in appendice.
Περὶ σινῶν καὶ παθῶν (Πάθος μὲν σωματικὸν — τοῦ λοιποῦ σώματος). — Edetur in appendice.
Περὶ ποιότητος ψυχῆς (Ἐπειδὴ ὁ τοῦ Ἑρμίου [*sic*] — καὶ παρρησιαστικότερον [*sic*] γενήσονται). — Edetur in appendice.

F. 297. Περὶ τύχης κτιτικῆς [*sic*] (Τὴν δὲ κτιτικὴν — καὶ ἐχθρῶν καθαίρεσιν). Citatur Dorotheus. — Edetur in appendice.
Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς (Κατὰ μὲν Πτολεμαῖον — πρὸς κάκωσιν εἰσιν). Citatur Dorotheus. — Edetur in appendice.

F. 297ᵛ. Περὶ πράξεως ποιότητος (Τὴν δὲ πρᾶξιν — πρᾶξιν καὶ τύχην).
Περὶ συναρμογῆς (Διὰ τὸ τὴν Σελήνην — Σελήνης ☾ ὑποδέξασθαι).

F. 298. Περὶ τέκνων (.... ποιήσει δὲ διὰ τὸ — δὲ τὴν Παρθένον ♍).
Περὶ γάμου (Κατὰ δὲ Δωρόθεον — διὰ θανάτου γυναικός).
Περὶ φίλων καὶ ἐχθρων (Τίνας δὲ ἕξει — βλάβας δὲ ἧττον).

F. 298ᵛ. Περὶ ξενιτείας (Ξενιτεύσει δὲ συνεχῶς — καὶ ἀποδημία ἔσται). Citatur Dorotheus.
Περὶ στρατείας (Διὰ τὸ τὸν κλῆρον — ἐπιθεωρῶν ἐνδόξ[ως] στρατεύει).
Περὶ τῆς τοῦ θανάτου ποιότητος (Ἐπειδήπερ ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς — μὲν εἰς τοσοῦτον).

F. 299. Περὶ χρόνων διαιρέσεως (Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκτέξεως — ἔτη τυγχάνουσιν ὄντα).
Περὶ τῶν τοῦ ὡροσκόπου καθολικῶν χρονοκρατόρων τῶν σημαινόντων τὰ σωματικὰ καὶ τὰς ξενιτείας (Δέον ἐπὶ μὲν τοῦ ὡροσκόπου — μῆνας η', ἡμέρας ιβ').

F. 299ᵛ. Ὡρ(οσ)κ(όπος). Ὡροσκόπου ὁριοκράτορες οἱ καὶ συνοικο-

δεσπόται τῶν τοῦ ὡροσκόπου χρονοκρατόρων (♎. α' ὁριοκράτωρ Κρόνος — μῆνας δ', ἡμέρας κγ').
Περὶ τῶν τοῦ Ἡλίου καθολικῶν χρονοκρατόρων τῶν σημαινόντων τὰ ἀξιωματικά (α' χρονοκράτωρ Ἄρης — ἡμέρας ο').

F. 300. ☉. Ἡλίου ὁριοκράτορες οἱ καὶ συνοικοδεσπόται λεγόμενοι (α' ὁριοκράτωρ Ἀφροδίτη — μῆνας β', ἡμέρας ο').
☾. Σελήνης καθολικοὶ χρονοκράτωρες [*sic*] οἱ σημαίνοντες τὰ ψυχικὰ πάθη καὶ τὰς συμβιώσεις ([α'] χρονοκράτωρ Ἥλιος — μῆνας ϛ', ἡμέρας ιη∠).

F. 300v. ☾. Σελήνης ὁριοκράτορες οἱ συνοικοδεσποτοῦντες τῶν τῆς Σελήνης χρονοκρατόρων (α' ὁριοκράτωρ Ἄρης — ἡμέρας κϛ' ἥμισυ).
Κλήρου τύχης καθολικοὶ χρονοκράτορες οἱ σημαίνοντες τὰ κτητικά (α' χρονοκράτωρ Ἀφροδίτη — μῆνας ϛ', ἡμέρας κδ').

F. 301. Κλήρου τύχης ὁριοκράτορες οἱ καὶ συνοικοδεσπόται ([α'] ὁριοκράτωρ Ἑρμῆς — μῆνας ϛ', ἡμέρας κβ').
Μεσουρανήματος καθολικοὶ χρονοκράτορες οἱ σημαίνοντες τὰς λοιπὰς τοῦ βίου διαγωγάς, πράξεις, φιλίας καὶ τεκνοποιΐας ([α'] χρονοκράτωρ Ἄρης — μῆνας η', ἡμέρας ο').

F. 301v. Μεσουρανήματος ὁριοκράτορες οἱ καὶ συνοικοδεσποτοῦντες τοῖς αὐτοῦ καθολικοῖς χρονοκράτορσι (♋ α' ὁριοκράτωρ Ζεὺς — μῆνας η', ἡμέρας κη').

Ff. 302-310, a compaginatore addita, vacant.

F. 311. Calendarium astrologicum secundum horas diurnas nocturnasque, initio et fine mutilum. Inc. διέπει μέλα[ινα] Σελήνη — ὥρα δ' Φαέθων πολεύει, Φωσφόρος ἤτοι Ἀφροδίτη διέπει, καλὴ Σελήνη. — Cf. cod. Paris. gr. 2510, f. 106v.

F. 312. Clodii calendarium. ☉ ε'. τῇ πρὸ γ' νόνων [*sic*] — ὁ δὲ Κύων ἀνίσχειν ἄρχεται. ἡ ἡμέρα κοινή. = Lydi, *De ostentis*, ed. Wachsmuth[2], p. 133, 5 — 136, 9 + 138, 10 — 139, 16 + 136, 10 — 138, 9.

F. 314. Quid efficiant planetae in singulis signis, initio mutilum. Κρόνος Λέοντι. ἑσπέριος ἀχμώδης [*sic*] — γαληνότατος καὶ εὐκραής.

F. 319v. Manu recentiore saec. XVI. [Εἰ] μὲν θέλεις ζητεῖν (?) περὶ στηχῶν (?) ἀνθρώπου τηνὸς [*sic*] ζήτει τὸ γεννηθ(έντος) ὄνομα (?). Ψήφησον κατὰ Πιθαγοραν — τὸ ζοδιον [*sic*] τοῦ ζητουμένου. — De his pseudo-Pythagoricis cf. Boll, *Catal.*, VII, p. 21, n. 1; Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1906, I, p. 87; 1907, II, p. 64.

41. Cod. Paris. gr. 2256. — Chartaceus; cm. 23 × 13,5; ff. 638; saec. XV [1]. — Ex bibliotheca regiae Constantinopolitanae (v. sigillum f. 9; cf. Villoison, *Notices et extraits*, VIII, 2, 1810, p. 20). — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 224; Costomiris, *Revue des études grecques*, X, 1897, p. 425.

F. 546. Ἐκ τῶν τοῦ Ἀρποκρατίωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως, περὶ φυσικῶν δυνάμεων ζώων τὲ φυτῶν καὶ λίθων· ἔκκεινται δὲ κατὰ στοιχεῖον, ἑκάστου στοιχείου βοτάνην περιέχοντος, ζῶον τὲ πτηνὸν καὶ ἔνυδρον ἔτι τὲ λίθον συμπαθοῦντα ἀλλήλοις (Ἀρχὴ τοῦ α'. Ἄμπελος λευκὴ ἥτις — γαργαρεῶνας ἐσφηνωμένους ὠφελεῖ. τέλος). Cyranidum libri I, (f. 565ᵛ) III, (f. 567ᵛ) II, (f. 575ᵛ) IV. — Cf. Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires*, II, p. 227-274.

F. 579ᵛ vacat.

F. 580. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου πρὸς Ἀσκληπιὸν περὶ βοτανῶν τῶν ζ' ἀστέρων (♄ βοτάνη κιχώριον. Πρώτη βοτάνη ♄ προσαγορευομένη κιχώριον — τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ). — Edetur in appendice.

F. 582. [Τοῦ αὐτοῦ add. in indice prima manu exarato; in summa margine f. 582 prima manu : ἕτεραι τοῦ αὐτοῦ φύλλα γ']. Ἕτεραι ζ' βοτάναι ἀνακείμεναι τοῖς αὐτοῖς πλανωμένοις (Ἡλίου βοτάνη πολύγονον — ἐπὶ τῆς σκευασίας). — Edetur in appendice.

F. 584ᵛ. Τοῦ Ἑρμοῦ πρὸς Ἀκληπιὸν [*sic*] ἡ λεγομένη ἱερὰ βίβλος (Τῶν ἐν τοῖς ζῳδίοις — βούλει καὶ φόρει). — Ed. Ruelle, *Revue de philologie*, XXXII, 1908, p. 247.

F. 588ᵛ. Τοῦ Ἑρμοῦ πρὸς μαθητὴν αὐτοῦ τὸν Ἀσκληπιὸν περὶ βοτανῶν τῶν ιβ' ζῳδίων (Κριοῦ ἐλελήσφακον [*sic*]. Ταύρου — κοσμικὴν φυσικῶς ἀποτέλεσιν). — Ed. Boll, *Catal.*, VII, p. 232-233, 2.

Περὶ χυλώσεως βοτανῶν (Βασιλεὺς ἦν ὁ — καθαίρει γὰρ καὶ οὐλοῖ). — Edetur in appendice.

F. 593 vacat.

---

[1] Ut codex Laurentianus LVII, 22, quem Demetrio Pepagomeno Montfaucon addixerat (cf. Vogel et Gardthausen, *Griech. Schreiber*, p. 104, n. 6), ita hic codex medico illo est denegandus. Parisinum enim 41 Demetrium Pepagomenum descripsisse ex duobus carminibus ff. 2 et 8ᵛ traditis, quae Costomiris, *Revue des études grecques*, X, 1897, p. 425 edidit, Montfaucon suspicatus videtur (*Palaeog. graec.*, p. 98). Hunc autem codicem saeculo XV exaratum, Demetrium Pepagomenum saeculo XIII floruisse (cf. Krumbacher, *Byz. Lit.*², p. 615; Pauly-Wissowa, *Real-Encycl.*, IV, 2, p. 2848) apparet. Anonymus igitur librarius saeculo XV et corpus medicinale a Demetrio Pepagomeno editum et exemplaris praefationem, nec mirum, transcripsit. Ceterum opusculis, quae Demetrius Pepagomenus collegerat, quaedam, e. g. Neophyti lexicon saeculo XIV confectum, hic librarius addidit.

F. 593v. Πυθαγόρας Τηλαυγεῖ χαίρειν (Πολλὰ παθὼν ἀπετέλεσά σοι — ἐπὶ τῶν ὁμοίων εὑρήσεις). — Ed. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 248. Cf. Desrousseaux, *Mélanges d'archéologie et d'histoire* (*École fr. de Rome*), VI, 1886, p. 534 sqq.

F. 594. Tabula. — Cf. ibidem.

42. Cod. Paris. gr. **2286**. — Chartaceus, cm. **20** × **14**, ff. 170 (quorum ordo a compaginatore miserrime perturbatus est), saec. XIV circa annum 1353 scriptus (v. f. 112v, ὡς ἐν ὑποδείγματι ... τῆς ϛ' ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ϛωξα' ἔ[τους]...) manu Neophyti Prodromeni (v. f. 168, θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Νεοφύτου τῆς Προδρομικῆς μάνδρας καὶ Πετρωνύμ(ου)... ; cf. Treu ap. Diels, *loc. infra cit.*; P. Boudreaux, *loc. infra cit.*; hunc codicem ignoraverunt Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 332). — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 37, n. 102), postea Regius 3497. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 229; Treu ap. Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1907, II, p. 60; P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 68.

In marg. ff. 1-53, quae Dioscoridis excerpta continent, iuxta nomina plantarum, de quibus agitur, prima manu descripta sunt planetae et zodiaci signa, quorum imperio singulae plantae subiectae sunt.

F. 55. κε'. Ἐκ <τῶν> τοῦ Ὀλυμνίου τοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ κρισίμων ἡμερῶν (Τῶν κρισίμων ἡμερῶν αἱ μὲν — καὶ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι). — Cf. Diels, *Die Handschriften der antiken Aerzte*, II (*Abh. preuss. Akad.*, 1906, I), p. 70.
κϛ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κατακλίσεως (Κατεκλίθη τοίνυν ὁ νοσῶν — ἐπὶ τοῦ προγνωστικοῦ ἡμᾶς ἐδίδαξεν). — Cf. Diels, *ibidem*.

F. 56. κϛ' [*sic*]. Μηνολόγιον ἀκριβὲς περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς — εἰς τὴν λα' οὐκ ἀποθνήσκει). — Cf. supra cod. 39, f. 646v; infra cod. 44, ff. 330, 332v, 437.

F. 56v. κζ'. Ἡμέραι σεσημειωμέναι τῶν ιβ' μηνῶν (Μηνὸς Σεπτεμβρίου γ' — ταύτας δὴ τὰς ἡμέρας ἐφανέρωσεν ὁ θεὸς Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ αὐτοῦ ... ἡμέραις οὐ κατευοδοθήσεται). — Ed. Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 187 n. Cf. supra cod. 27, f. 277; infra codd. 44, ff. 329v, 330v, 438v; 47, f. 63v.
In marg. Ἕτερος οὕτως ἔθετο τὰς ἡμέρας ταύτας — Αὐγούστου ϛ' καὶ ιε'. — Ed. Boissonade, *loc. cit.*
In marg. Ἕτερος δὲ πάλιν ταύτας οὕτω κατέστρωσε — Δεκεμβρίου γ' καὶ κδ'. — Ed. Boissonade, *loc. cit.* Cf. supra cod. 32, f. 112v.
Ἕτεραι σεσημειωμέναι ἡμέραι ληφθεῖσαι ἀπὸ ἰατρικοῦ βιβλίου ἀρίστου εἰς φλεβοτομίας καὶ καθάρσεις καὶ τὰ προειρημένα (Δεῖ γινώσκειν ὡς ὅταν — ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις βιοθανατώ-

τατός ἐστιν). — Ed. Boissonade, *loc. cit.* Cf. infra codd. 43, f. 267^{v}; 44, ff. 330, 441.

Εἰσὶ δὲ καὶ εὔχρηστοι ἡμέραι καὶ ἐπιτήδειοι εἰς πᾶν πρᾶγμα αὗται, ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου πάππα Ῥώμης (Μηνὶ Σεπ<τ>εμβρίῳ α′ — ις′, κδ′, κε′). — Ed. Boissonade, *op. cit.*, p. 188 n. Cf. infra cod. 43, f. 296^{v}.

F. 57. κη′. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς Σελήνης ἡμερῶν (Εἰσὶ δὲ τῶν — [f. 57] πᾶν πρᾶγμα ἀνωφελής). — Ed. Boissonade, *loc. cit.* Cf. *Catal.*, III, p. 40, 22-29; V, 3, p. 128, 19-21.

F. 57^{v}. λ′. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης τεσσάρων καιρῶν καὶ τίνι ἀναλογεῖ ἕκαστος αὐτῶν (Ἡ Σελήνη ἀπὸ τὴν πρώτην — [f. 57^{v}] ψυχρὰ καὶ ὑγρά). — Haec proxime accedunt ad Athenaei excerptum quod apud Aetium Amidenum (ed. Venetiis, 1534), III, cap. 162, f. 61^{v} servatur. — Cf. infra cod. 44, f. 142^{v}.

Ff. 60-61 obtinent formulae maximam partem medicinales, ex quibus has notavi, quae ad nostram artem potissimum mihi spectare videbantur :

F. 60. In marg. Εἰς ἐμπρησμὸν σφοδρὸν, κόπτον φλόγα πυρός (Γράψον εἰς κεράμιον ὀστράκινον· λόγος θεοῦ — θεοῦ ὀξεῖαν ἀντίληψιν).

F. 60^{v}. Εἰρηνικὸν οἴκου (Ἐάν τις θέλῃ εἰρηνεύειν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, γραψάτω [*sic*] εἰς φύλλα δάφνης — ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν).

Περὶ τοῦ διῶξαι νόσον παντοῖαν ἀπὸ τοῦ σου οἴκου (Ὅταν σε συμβῇ ἀσθένειαν — ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ).

Περὶ τοῦ τοξεύειν εὐστόχως (Λαβὼν τὸ ἧπαρ τοῦ ὄφεως τοῦ λεγομένου τυφλίτου — ἐν ἄλλῳ καιρῷ).

Δένδρα ποιήσεις μὴ ἀποβαλεῖν τὸν καρπὸν αὐτῶν οὕτως (Κρίνου ῥίζαν κρέμασον — ῥίζαν τῶν δένδρων). — Cf. *Geoponica,* X, 87.

Ἄλλο (Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ - τοῦ ἁγίου πνεύματος).

In marg. Κάμπης ἀναιρετικόν (Ἄψον κανδεῖλαν [*sic*] τοῦ ἁγίου Θύρσου — ἡ κάμπη καὶ ἀποψύγεται). — Cf. Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina,* p. 333, β′; Goar, Εὐχολόγιον, p. 696.

F. 61. τιγ′. Περὶ εὐτοκίας (Γράψον τὸ μακάριος ἀνὴρ — θεοῦ βοήθειαν μεγάλην).

Ἄλλο (Εἰς τὸ οὖς τῆς τικτούσης λέγε· ἡ Σάρρα — ἡ μήτηρ σου). — Cf. Vassiliev, *op. cit.*, p. 339, κα′.

Ἄλλο (Γράψον εἰς κέραμον τὸ μνήσθητι — δεξιὸν μέρος αὐτῆς). — Cf. Almazow, *Lietopis istoriko-philologitcheskago obchtchestva pri ... novorossiiskom Universitetie, Vizant. slav. otdielenie*, VI, 1901, p. 324, n. 41.

In marg. Ἄλλο εὐτόκιον (Εἰπὲ τῇ τικτούσῃ εἰς τὸ οὖς τόδε· τῆς θεοτόκου — οἱ σε τεκόντες).

"Αλλο ὠκυτόκιον (Γαγάτην λίθον δίδου — τῇ λαιῷ χειρί). — Cf. Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires*, II, p. 180, 3.
"Αλλο (Στέφανον ἐκομιλανί.. ποιήσας — αὐτῆς).

F. 61ᵛ. Περὶ τοῦ γνῶναι γυναῖκα εἴτε παρθένος ἐστιν εἴτε ἐμοιχεύθη (Νυκτικόρακος καρδίαν καὶ — πάντα σοι ἐξείποι). — Ed. Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 240.
"Αλλο (Λίθον μαγνῆτιν εἰς — πάντα σοι λέγει). — Ed. Boissonade, *loc. cit.* Cf. Ruelle ap. de Mély, *op. cit.*, II, p. 189, 9. V. infra cod. 44, ff. 336, 351.
"Αλλο (Βατράχου ζῶντος κόψας τὴν γλῶσσαν — εἴποι ὅσα ἐποίησε). — Ed. Boissonade, *loc. cit.*; Heim, *Jahrbücher für classische Philologie*, Suppl. XIX, 1893, p. 537, n. 216. Cf. infra cod. 44, ff. 335, 362ᵛ.
"Αλλο (Λαβὲ ἄνηθον χλωρὸν — μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός). — Ed. Boissonade, *loc. cit.* Cf. infra cod. 44, f. 365ᵛ.
"Αλλο (Κάπνισον αὐτὴν σκόροδον — εἰ δ' οὖν διέφθαρται). — Ed. Boissonade, *loc. cit.*
"Αλλο (Τοῦ ἀλέκτορος τὸ δίκρανον — κοιμωμένης μὴ εἰδυίας). — Ed. Boissonade, *loc. cit.*
"Αλλο (Βατράχου ζῶντος γλῶσσαν — μοιχοῦ τὸ ὄνομα). — Ed. Boissonade, Heim, *locc. citt.*
In marg. Ἢ βάλλον εἰς ἀγγεῖον φακὴν — εἰ δὲ μήτε, μεμοίχευται. — Ed. Boissonade, *loc. cit.* Cf. infra cod. 44, f. 349ᵛ.
Ἢ γαγάτην λίθον — μή, οὐκ ἔστιν. — Ed. Boissonade, *loc. cit.*

F. 63. σιζ'. Βίβλος ἰατρικὴ κατὰ στ[οι]χεῖον περί τινων πετεινῶν καὶ [π. κ. manu recentissima rescripta] νηκτῶν καὶ χερσαίων ζῴων δυνάμεως [μεω rescripta] ἐκ τῆς τοῦ Συμεώνη [*sic*] μαγίστρου Ἀντιοχέως πραγματείας (Ἀετός ἐστιν μέγα — τῶν αἰώνων ἀμήν). Cyranidum libri III, II, IV. — Cf. P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 68.

In marginibus ff. 81ᵛ-84ᵛ, quibus foliis opusculum ex *Geoponicorum* libro XIII excerptum traditur, quod Θεραπεία εἰς λύμην διαφόρων βλαπτικῶν ζῴων inscriptum est, has formulas notavi :

F. 82ᵛ. In marg. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ ε' — οὐκ ἐψόφα [*sic*] ἄλογον αὐτοῦ. Titulus in imo f. 82ʳ invenitur : Εἰς τὸ μὴ ψοφῆσαι ἄλογον τινός. τῇ ἡμέρα [*sic*].

F. 83. In marg. Στρόφους ἵππων καὶ βοῶν καὶ ἄλλων ζῴων ἰάση [*sic*] οὕτως (Γράφε εἰς τὸν ἕνα ὄνυχα τὸν δεξιὸν — [f. 83] τοῦ προφήτου Ναούμ). — Cf. infra cod. 44, f. 346ᵛ. V. Almazow, *Lietopis* etc., V, 1900, p. 330, n. 57; Heim, *op. cit.*, p. 543.

F. 84ᵛ. In marg. [Περὶ φθορᾶς προβάτων manu posteriore]. Εἰς φθορὰν προβάτων ποίησον ὧδε· λειτούργησαι — στήσεται ἡ

θραῦσις). Iuxta formulae finem scripsit prima manus: Ῥάνου εἰς τὴν μάνδραν καὶ τῶν ἁγίων θεοφανίων τὸ ἁγίασμα. — Cf. Almazow, *op. cit.*, p. 335, n. 68.

Περὶ συκαμίνου ἀνθρώπου ἢ κτήνους (Ἀπελθὼν εἰς ὕδωρ ῥέον — καὶ τὸ πάθος). — Cf. Miller, *Notices et extraits*, XXI, 2, 1865, p. 148, cap. ,ασα'.

Εἰς χοιρόλαιμον (Εἰς τὸ ὄνομα — [f. 84v] εἰς τὸν χοι). Desinit in media voce.

F. 109. Ζωροάστρου περὶ τῆς Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῆς συμβαινόντων (Ἡ τοῦ Κυνὸς — ξηρασία καὶ λιμός). = *Geoponica*, I, 8. Cf. Boissonade, *op. cit.*, p. 183 n.

F. 109v. Τοῦ αὐτοῦ σημείωσις τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τῆς πρώτης βροντῆς καθ' ἕκαστον ἔτος μετὰ τὴν τοῦ Κυνὸς ἐπιτολήν (Ἐκείνην πρώτην βροντὴν — θάνατον ἀνδρὸς μεγιστάνου). = *Geoponica*, I, 10. Cf. Boissonade, *op. cit.*, p. 184 n.

F. 110-111. Τοῦ προφήτου Ἔσδρα διάγνωσις περὶ τῶν ζ' ἡμερῶν (Ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς — καὶ γερόντων θάνατοι). — Ed. Boissonade, *op. cit.*, p. 186, n. 3. Gallice vertit Nau, *Revue de l'Orient chrétien*, II (XII), 1907, p. 15. V. quae congessit Boll, *Catal.*, VII, p. 126 n. Cf. etiam Mercati, *Note di letteratura biblica* (*Studi e testi*, V), p. 74.

F. 110-111v. Δεῖ γινώσκειν, ὁ μὲν τοῦ Ἡλίου κύκλος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου ... ὁ δὲ τῆς Σελήνης ... ὁ δὲ τῆς ἰνδίκτου — εἰς τὸν πρῶτον. — Ex Isaaci Argyri methodo altera, ut videtur (Petavius, *Uranologion*, 1630, p. 384).

Τὸ δὲ θεμέλιον τῆς Σελήνης ἄρχεται — εἰς τὸ πρῶτον. — Ex Isaaco Argyro (Petavius, *op. cit*, p. 388)?

F. 112. Ψῆφος τοῦ Πάσχα (Χρὴ ἐπιτηρεῖν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς — τὸ νομικὸν Φάσκα).

Ἑτέρα ψῆφος σύντομος τοῦ Πάσχα (Χρὴ ἐπιτηρεῖν τὸ φέγγος [τῆς ☾ supra versum] πόσων ἡμερῶν — τὸ κύριον Πάσχα).

Ἀστρόλαβος. Figura.

F. 112v. (Cetera compaginatoris cultro abscissa sunt) καλεῖν. τὸ δὲ πρὸ τούτου — τῆς τῶν πλανήτων περιόδου. V. notulam sequentem. In marg. sinistra parte manu posteriore. Ὁ Ἥλιος ἐπὶ τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἄρχεται εἰσιέναι — τῆς [τῶν π]λανήτων [π]εριόδου. — Notula antecedens iteratur.

Zodiaci figura.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὁ Ἥλιος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς ἕκαστον ζῴδιον διέρχεται κατὰ — τηνικαῦτα εἶναι τὴν Σελήνην.

Ὡς ἐν ὑποδείγματι ζητῶ εὑρεῖν τὸν Ἥλιον κατὰ τὴν δεκάτην [παροῦσαν supra versum, eadem manu?] τοῦ Μαρτίου τῆς ϛ' ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ϛωξα' [1352] ἔ[τους] — καὶ τὸν Ἥλιον.

῾Ο Κρόνος ♄ ψυχρὸς καὶ ξηρὸς — ☾ ψυχρὰ καὶ πάνυ ὑγρά.

F. 113. Tabula. Κανὼν πρὸς τὸ εὑρεῖν τὴν Σελήνην ποίᾳ ἡμέρᾳ ἐστὶν ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ ζῳδίῳ. — Cf. cod. German. 11, f. 97ᵛ.

In marg. manu posteriore. ᾿Ιανουάριος λα', Φευβρ(ουάριος) — Δεκέμβριος λα'.

Prima manu. Εἰ βούλει μαθεῖν ἐν τίνι ζῳδίῳ εὑρίσκεται ἡ Σελήνη — εὑρίσκεται ἡ Σελήνη. — Cf. infra cod. 47, ff. 96ᵛ, 126; cod. German. 7, f. 42ᵛ.

De Pascha computanda. ᾿Ιστέον ὅτι ἔνθα — κυριακῇ, τῶν χριστιανῶν.

Εἰ βούλει εἰδέναι ἐν ποίῳ ζῳδίῳ εὑρίσκεται ἑνὶ ἑκάστῳ <μηνὶ> ὁ ῞Ηλιος — μοίρᾳ ὁ ῞Ηλιος. — Cf. infra cod. 47, f. 126; codd. Ital. 19, f. 461; German. 7, f. 42ᵛ; 23, f. 206.

Τὸ ἐν τῇ πλινθίδι τοῦ πασχαλίου — τρίτη καὶ καθεξῆς.

F. 113ᵛ. Tabula ad Pascham computandam.

F. 124. Διὰ στίχων ἰάμβων (Σεπτέμβριος. Γῆν ἀροσίμην σπεῦδε — [f. 124] καὶ πάλιν κατισχύει). — Ed. Keil, *Wiener Studien*, XI, 1889, p. 118.

43. Cod. Paris. gr. 2315. — Chartaceus, cm. 20 × 15, f. 404, saec. XV magnam partem ex archetypo manu ᾿Ιωάννου τοῦ Σταφιδάκη (cf. Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 199) anno 1384 exarato scriptus (f. 23ʳ: Τὸ παρὸν βιβλίον ἀνετέθη τῷ ευαγεῖ καὶ θείω ξενῶνι. τοῦ ἐν μάρτυσι μεγάλου καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος. τῷ πλησίον τοῦ ἐνιέρδρχαις. μεγάλου Βασιλείου. ἔστι κατὰ πάντα ἴσον. ἐκ τοῦ πρώτ(ο)τύπου. τῷ παλαιῷ : τοῦ αὐτοῦ ξενῶνος : — ἐτελιώθ(η) τὸ πρωτότιπον τοῦ παρόντος βιβλίου. ἐν ἔτι ,ϛωϙβ'. ἰνδικτιῶνος ζ'. διἀχυρὸς [l. διὰ χειρὸς] ᾿Ιω(ά)ν(νου) τοῦ Σταφιδὰ. ὃς καὶ ἀνέθηκεν τῷ ευαγεῖ ξενῶν(ι) : —). — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 94, n. 281). Regius 3175. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 235; Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire*, II, p. xxiv, 1 sqq.

Ff. 95-116. Index in ff. 119-369 prima manu exaratus.

Inter multa medicinalia et botanica haec recensui, quae ad astrologiam et magiam pertinent.

F. 215ᵛ. Περὶ ἰνδικτιῶνος, Σελήνης, ῾Ηλίου καὶ βισέξστου (῎Αρχεται ἡ α' ἐπινέμησις — ἡ ἡμέρα τοῦ βισέξτου).

Προγνοστικὸν [*sic*] περὶ χειμόνος [*sic*] (Λαβὲ φύλλα συκῆς — ἐκεῖνον τὸν μῆνα). — Edetur in appendice.

υϙζ'. ᾿Ιατρῖος πάνυ ὠφέλιμος εἰς δίγμα [*sic*] ὄφεως (Δεῖ εἰδέναι ὅτι — καρῆς, νητετοραρῶ, σατής).

F. 216. Πρὸς ρηγίων [l. ῥιγίον] (Σταυρὸς ἐτάθη, δέμῶν [l. δαίμων] — ἐδοξάσθη· φεῦγε δαῖμον). — Cf. *Catal.*, VI, p. 88; Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina*, p. 339.

Εἰς ὕπνον ἀρρώστου (῾Ο θεὸς ὁ κοιμίσας — ἁγίου πνεύματος ἀμήν). — Cf. Vassiliev, *op. cit.*, p. 329.

F. 216v. Πρὸς τὸ λῦσαι ἄνδρα δεδεμένον (Γράψον οὖτος [l. οὕτως] καὶ — γυνὴ ὁμοίος [l. -ως] ποιείτω).
Περὶ ἀρώστου ἀγριπνοῦντος να κημηθῆ [l. ἀγρυπνοῦντος νὰ κοιμηθῇ] (Γράψον εἰς φύλλα δάφνης — [f. 217v] καὶ οὖτος κημάται [l. οὕτως κοιμᾶται]). — Cf. infra f. 244; cod. 44, f. 333v, Περὶ ἀσθενὴν etc.

F. 239. Γιτία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος (Πίφι σπιτΖίους. φιλίους — τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 9.
φϥζ'. Τῆς πρώτ(ης) ἡμέραν [*sic*] τῆς Σελήνης περὶ χριματησμῶν [l. χρηματισμῶν] ἡμερῶν. εἰς τὰ ὄνιρα [l. ὄνειρα] (Τῇ πρώτῃ τῆς Σελήνης — ἀλαφύλασε σαυτῶν [l. ἀλλὰ φύλασσε σαυτόν]).
Μέθοδος τῆς συγκρήσεως [l. -κρι-] τῶν ὀνήρων [l. ὀνεί-] Δανιὴλ τοῦ προφήτου (Ἀρίθμοισον τὴν ποσῶτιτα [l. Ἀρίθμησον τὴν ποσότητα] — εὑρήσης τὴν λύσην [l. εὑρήσεις τὴν λύσιν]. τέλος). — Danielis prophetae oneirocriticon plane diversum edidit De Stoop, *Revue de philologie*, XXXIII, 1909, p. 93.

F. 239v. Πρὸς παιδοπιγίαν (Γράψοντα. τα [*sic*] γράμματα — χρύὲ [*sic*] τὸν τόπον). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 9.

F. 240v. Manu posteriore. Εἰς ῥιγίον (Γράψον εἰς πρασόφυλα — το τρόγει νιστικός). — Ed. Legrand, *loc. cit.*
Eadem manu. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν κλέπτην (Ἔπαρον προσφορὰν λυτουργιμένην — αὐτὸς ὁ κλέπτης). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 10.

F. 241. Prima manu. Περὶ ἐκθροῦ (χ supra κ) (Ἔπαρον δάφνης φύλλα — καὶ φόριε ὑποκάτο). — Ed. Legrand, *loc. cit.*

F. 241v. Γιτίαν περὶ σκορπίου (Σκορπίε υἱὲ τοῦ — τοὺς ἀκοῦωντάς με). — Ed. Legrand, *loc. cit.*

F. 242v. Εἰς νόσιμον ἀνθρώπου καὶ πυρετὸν ἐκ τρίτου λέγε οὕτως (Σφραγῆς δωρεᾶς. πίστεως — καὶ τὴν γῆν). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 11.

F. 243v. Εἰς παροξυσμόν (Εἰς τὸ ὄνομαν — τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα). — Ed. Legrand, *loc. cit.* Eadem formula f. 239, Γιτία etc.

F. 244. χιη'. Περὶ ἀγριπνοῦντας (Γράψον εἰς φύλλον — φ' ρ' ρ'). — Ed. Legrand, *loc. cit.*
Ὅμοιον εἰς ἀρώστου ὁποῦ δὲν κιμᾶται (Γράψον ταῦτα εἰς — τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα). — Ed. Legrand, *loc. cit.* V. supra f. 216v.
Περὶ ὕπνον (Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ — β' θ' ἀμήν). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 12.
Περὶ πιρετῶν (Γράφε εἰς χαρτὴν — βαστάΖει ἡμέρας ζ'). — Ed. Legrand, *loc. cit.*

F. 245. χκε'. Περὶ τοῦ στῆσαι αἷμα ἀπὸ ρίναν ἀνθρώπου (Λέγε γοῦν οὗτος — φόβου θεοῦ ἀμήν). — Ed. Legrand, *op. cit.*, p. 13. Cf. formulam, quam e cod. Vindob. med. gr. 52, f. 91^{v}, edidit Kroll, *Catal.*, VI, p. 88.

"Ετερον περὶ τοῦ γλυκίου ("Εέπαρον ξύγκην ἀνάλατον — φόβου θεοῦ ἀμήν). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 14.

F. 245^{v}. χκζ'. Ερμηνία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου περὶ τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου τὸν ιβ' μηνῶν πότε να φλεβωτομῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ πότε να προσέχῃ οὗτος τὸν ἕναν μήναν ὁσὰν τὸν ἄλον (Εἰς τὴν α' — [f. 246] δίσκολον καὶ κακόν). — Ed. Legrand, *loc. cit.* Cf. infra cod. 44, f. 438^{v}, Ἑτέρα ἑρμηνία etc.

F. 248. χλγ'. Περὶ πνεό<ν>των ἀνέμων [In marg. rubro περὶ πνεοτῶν [*sic*] ἀνέμων] (Δεῖ γινῶσκην [*sic*] ὅτι — περιωνύμου ἄργους φέρεται). Dionysii. — Cf. supra cod. 32, f. 78^{v}; infra cod. 47, f. 121.

F. 248^{v}. χλδ'. Περὶ ἴριδος (Ἡ ἶρις τὸ — [f. 248^{v}] πρὸς ὀλίγον ἐστίν). — Cf. codd. Paris. astr. 45, f. 69^{v}; German. 26, f. 162. V. Cramer, *Anecdota graeca ... bibl. r. Parisiensis*, I, p. 349.

F. 267^{v}. ψκη'. Δί [l. Δεῖ] γινώσκειν, ὅταν — [f. 267^{v}] ἡμέραις βιοθάνατον ἐστί. — Cf. supra cod. 42, f. 56^{v}, "Ετεραι σεσημειωμέναι etc.; infra cod. 44, ff. 330, 441.

F. 271. ψμδ'. Τὸ ἔαρ ἄρχεται ἀπὸ τὰς ιζ' τοῦ Φεβρουαρίου — ιδ' τοῦ Νοέρίου [*sic*].

Sigla astronomica. ☉ "Ηλιος — νύκτα.

F. 271^{v}. Περὶ οὐρανοῦ. Περὶ οὐρανοῦ [*sic*] (Ἐὰν ὁ οὐρανὸς — ὀψὲ στυγνάσει χειμόνος [*sic*]).

De nubibus (Οἱ [l. Εἰ] ἀπὸ δυσμὸν [l. -ῶν] — τὸν ἐπιόντα ἄνεμον). — Haec magna ex parte discrepant ab excerpto edito *Catal.*, IV, p. 110.

Περὶ βροντων καὶ ἀστραπὸν [l. -ῶν] (Βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ — ἡμέρας λὶψ πνεύσει).

De nebulis. Ὁμοίχλοι ἑωθηνῇ [l. Ὁμίχλη ἑωθινὴ] πρὸς — [f. 271^{v}] λιονώδης βορᾶν διλοῦσιν [*sic*]. — Haec aliquantum consentiunt cum excerpto edito, *Catal.*, IV, p. 110, 12 sqq.

F. 277. ψνζ'. Περὶ βροντολόγιων [*sic*] τῶν ιβ' ζῳδίων (Κριος. Πρῶτος. Ἐὰν βρωντῆσι. εἶ ἀστραπὴ — εἰρήνην πολὴν δηλοῖ). — Edetur in appendice.

F. 278. ψνη'. <Ὁ κύκλος τῆς> θαλάσσης (Ὁ κύκλος τῆς — κύκλος τῆς θαλάσσης). — Cf. codd. Ital. 18, f. 283; Vindob. 3, f. 102^{v}; German. 7, f. 13.

<Ὁ κύκλος τῶν> ἀστέρων (Ὁ κύκλος τῶν — κύκλοι τὸν [*sic*] ἀστέρων). — Cf. ibidem.

Ὁ κύκλος τῆς γῆς (Ὁ κύκλος τῆς — κύκλοι τῆς γῆς). — Cf. ibidem.

<Ὁ κύκλος τοῦ> οὐρανοῦ (Ὁ κύκλος τοῦ — κύκλον τοῦ οὐρανοῦ). — Cf. ibidem.

Ἡ [l. Οἱ] κύκλοι τῶν ἀστέρων θαλάσσης (Οἱ κύκλοι τὸν [l. τῶν] ἀστέρων θαλάσσης [*sic*]). — Cf. ibidem.

F. 278v. ψνθ'. Περὶ τῶν περιόδων τοῦ χρωνου [*sic*] καὶ τῶν καιρῶν (Μάρτιος. Κριός. Ααπο [l. Ἀπὸ] τῆς ιδ' etc. ... ὀφείλωμεν δὲ φλεβοτομὴν [*sic*] καὶ ἀπέχεσθαι τῶν δριμέων βρωμάτων — μηνὸς καὶ τελειοῦται. τέλος).

F. 280v. ψξ'. Ἑτέρα ἑρμηνήα [*sic*] (Μετόπορὸν [*sic*]. Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἀπὸ πλοιάδος [l. Πλειάδος] δύσεως μέχρι τροπῆς χειμερινῆς ... χρῶ τοῖς λοετρεῖς [*sic*] καὶ πλείοσι ξηροτριβίαις καὶ τροφαῖς — [f. 281] πονεῖν καὶ κάμνειν).

F. 282. Ἱπποκράτους ἐπιστολὴ πρὸς Πτολομαίων [*sic*] βασιλέα περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου (Συνέστηκεν ὁ κόσμος — [f. 285v] εἰς ἡμέρας τξε'). — Ed. Ermerins, *Anecdota medica graeca*, p. 279. Cf. Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1905, III, p. 40; 1907, II, p. 27.

F. 286. ψο'. Στίχοι εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας (Μάρτιος. Ἐγὼ στρατηγοὺς πρὸς — [f. 287] γέμοντα φαρμακουρτῆς ὕδρας). Theodori Prodromi. — Ed. Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 181; Keil, *Wiener Studien*, XI, 1889, p. 110.

F. 293v. Ἡλίου ἐποχή (Ταῖς ἀπὸ τῆς νουμηνίας — ἐπέχει ὁ Ἥλιος).

F. 294. ψοζ'. De mensibus et zodiaci signis. Ἔαρ. Μάρτιος, Κριὸς — φθινόπορον καὶ χειμῶνος.

ψοη'. De zodiaci signorum indole. Εἰ τούτων δὴ — οἱ Ἰχθύες ὁμοίως.

De temporibus. [In marg. Ἔαρ. Μάρτιος, Ἀπρίλλιος, Μάϊος]. Γίνωσκε δὲ ὅτι — παρόντος καιροῦ ψυχρόν.

F. 295. ψοθ'. Ἑτέρα εἴδησις περὶ τῶν τοιούτων ζῳδίων τῶν ιβ' τοῦ οὐρανοῦ, πόσας ἡμέρας διέρχεται τὸ καθ' ἓν ζῴδιον ἐκ τῶν λ' ἡμερῶν τῆς Σελήνης καὶ ποῖαι εἰσὶν ἕως ἑκάστου μηνὸς ἐκ τῶν ιβ' ζῳδίων, ἥτις καὶ ἔχει οὕτως (Ἡ Σελήνη γήνεται [l. γί-] — ἁμαρτίας τοῦ βαμένον [*sic*] σοι).

F. 296v. ψπ'. Περὶ εὑρεσημερίας οἵδήτινος ἂν [*sic*] ἐθέλης τουτέστι τῆς ἡμέρας (Κράτησον ἐν σεαυτῷ — ἐστὶ τὸ ἀπαιτούμενον).

Αἱ αγαθέ καὶ εὔχρηστοι ἡμέρε ησὴν [*sic*] αὗται (Σεπτευρ(ίου) [*sic*] α' — [f. 296v] ιϛ', κδ', κε'). — Cf. supra cod. 42, f. 56v, Εἰσὶ δὲ καὶ etc.

F. 303. ψπβ'. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ σεληνωδρομίου [*sic*] (Κύκλος πρῶτος Σελήνης. Κύκλος — [f. 314v] ὄπισθεν τὴν ἀρχήν). — Cf. infra cod. 46, f. 4.

F. 317. ψπδ'. Περὶ ἔτος (Χρὴ εἰδέναι ὅτι — ἀπὸ τῆς α').

Περὶ ἰνδικτιῶνος : ἤνδικτος [*sic*] (Ἡ δὲ ἰνδικτιὼν — κύκλος τῆς ἰνδικτιῶνος). – Ex Isaaco Argyro. Ed. Petavius, *Uranologion*, 1630, p. 384.

F. 317v. ☉ (Ὁ δὲ τοῦ Ἡλίου κύκλος — κύκλος τοῦ Ἡλίου). — Ex Isaaco Argyro. Ed. Petavius, *op. cit.*, p. 385. Cf. infra codd. **44**, f. 338; **46**, f. 6.

☾ (Ὁ κύκλος τῆς Σελήνης — κύκλοι τῆς Σελήνης). — Ex Isaaco Argyro. Ed. Petavius, *op. cit.*, p. 387. Cf. codd. Paris. citt.

Περὶ χριστιάνὸν [*sic*] Πάσχα. [In marg. χριστιανῶν Πάσχα] (Εἰ θέλης εὐρήν [*sic*] — τὸν χριστιανῶν Πάσχα).

Περὶ εὑρέσεως Φάσκα (Εὐρὸν [l. Εὑρὼν] τὸ Φάσκα — Ἰουδαίων τὼ [l. τὸ] Φάσκα).

F. 318. De Pascha invenienda. Τὸ δὲ σωτήριον — ταῦτα μὲν οὗτος [l. οὕτως].

ψπε'. De eadem re. Εἴπομὲν [*sic*] δὲ καὶ — τοῦ μεγάλου Σαββάτου.

F. 318v. ψπϛ'. Περὶ τοῦ ἑπταπλασιασμοῦ τοῦ νομικοῦ Φάσκα καὶ τοῦ κύκλου τοῦ Ἡλίου καὶ τὸν βίσεξστον [*sic*] (Πιήσωμεν [l. Ποι-] δὲ τοῦτο — καὶ φοτοφόρος [l. φω-] κύκλος).

Νομικὸν Φάσκα (Γίνοσκε ὅτι τῶ [*sic*] Φάσκα — ιδ' τοῦ Φευρουάρίου [*sic*]).

F. 319. ψπζ'. Περὶ ἑνδεκαπλασιασμοῦ (Εἰ θέλεις εὑρεῖν — ἐστὶν ὡς εἴπομεν).

F. 319v. ψπη'. Περὶ τοῦ θεμελίου τῆς Σελήνης (Εἰ θέλης [*sic*] οὖν — τῆς Σελήνης κθ').

F. 320. ψπθ'. Περὶ τοῦ πόσας ἔχει ἡμέρας Σελήνη (Χρὴ γινώσκειν ὅτι — γοῦν νυχθήμερα κθ' ς'').

ψϙ'. Περὶ τῆς εὑρέσεως ἑνεκάστου μηνὸς Σελήνης ἡμέρας (Εἰ θέλης εὐρὴν [*sic*] — καὶ ἡ Σελήνη).

F. 320v. ψϙα'. Περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ κύκλου τοῦ βισέξστου (Τὸ δὲ βίσεξστον — κύκλος τοῦ βισέξστου). Cf. infra cod. **46**, f. 6.

ψϙβ'. Περὶ τοῦ νέου καὶ πρώτου μηνὸς (Χρὶ γηνώσκειν [*sic*] ὅτι — καὶ πρῶτος μήν).

ψϙγ'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων νιστίαν [l. νηστείαν] (Ἡ δὲ τεσσαρακοστὴ — εὐρήσης [*sic*] αὐτὸν ἀπλανῶς).

F. 321. ψϙδ'. Εἰ θέλης εὐρήσκειν [*sic*] κατ' ἔτος τὸ χριστιανῶν Πάσχα (Κράτησον ἐπὶ χεῖρα σου — μηνὸς ἐκείνου εὑρήσεται).

F. 321v. ψϙε'. [In marg. ☉ κύκλος]. Κανὼν ποίημα Νεοφύτου ἐπισκόπου Γρεβενοῦ (Ὠδὴ πρώτη. Πρὸς ᾠδὴν ἐπινίκιον : — ᾠδὴ πρώτη. Συνέσεως ῥήματα περὶ τὸν κύκλον Ἡλίου — ἄλλον οὔκ ἐστιν).

F. 324. Περὶ τὸ τελευτέον [*sic*] κύριον Πάσχα (Μετὰ χρῶνους [*sic*]

πδ' ἐν ἔτι [*sic*] ͵ζνα' ἰνδικτιῶνος α' — ἄνθρωπος αὐτῶ ἴδης [*sic*]).

ψϥζ'. Εἰ [l. Εἰς] ἀποκρέα τῶν ἁγίων ἀποστόλων (Εἰ θέλεις εὑρεῖν — τῶν ἁγίων ἀποστόλλων [*sic*]).

F. 324ᵛ. ψϥη'. Νιστεία [l. Νη-] τῶν ἁγίων ἀποστόλων (Εἰ θέλεις γνῶναι — τῶν ἁγίων ἀποστόλων).

ψϥθ'. Εἰ θέλεις εὑρεῖν τὴν ἴνδικτον, οὕτως (Κράτισον [l. -τη-] τὸ μικρὸ [*sic*] — ἔνδικτος [*sic*] ὃν ζητεῖς).

ω'. Οἱ κύκλοι (Χρὴ ἠδέναι [l. εἰδ-] ὅτι — [f. 324ᵛ] πρώτη τοῦ Σεπτευρίου [*sic*]).

F. 325ᵛ. ωβ'. Οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου. Tabula. — In ima pagina. Μαρτίου ε', Ἀπριλλίου — ἐπακταὶ τῶν μηνῶν.

F. 326. ωγ'. Οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης. Tabula. — In ima pagina. Τὰ κόκινα [*sic*] δηλοῦσιν — χρώνους τῶν βυσέκτων [*sic*].

F. 326ᵛ. Manus sinistrae figura.

F. 327. Idem.

F. 327ᵛ. ωδ'. Αἱ ἐπακταὶ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου καὶ τωπὸς [l. τὸ πῶς?] δεῖ εὑρίσκειν τὰς ἀρχὰς τῶν μηνῶν ἐπὶ τῶν δύο χειρῶν. Manus sinistrae figura. Ἡ ἀριστερὰ χείρ.

F. 328. Ἄρξου [*sic*] δὲ πρῶτον — ἀρχὰς τῶν μηνῶν. Manus dextrae figura. Ἡ δεξιὰ χείρ.

F. 328ᵛ. ωε'. Περὶ εὑρέσεως ἀρχημηνία [*sic*] (Εἰ θέλεις εὑρεῖν — ἕως τοῦ Σαββάτου [*sic*]).

ωϛ'. Εἰ θέλεις εὑρήσκειν [*sic*] τὰς ἀρχὰς τῶν ιβ' μηνῶν — μπένπτη [l. πέμπτη] καὶ καθεξῆς.

F. 329. Οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου. Tabula.

F. 329ᵛ. Sinistrae manus figura.

F. 330. Dextrae manus figura.

44. Cod. Paris. gr. 2316. — Chartaceus; cm. 21,5 × 14,5; ff. 7 + 452; saec. XV. — Ex bibliotheca J.-Fr. Asulani (v. f. 1: *a me. Jo. Francisco Asulano*), postea Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 34, n. 93), Regius 3177. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 236.

Ex tanta formularum et opusculorum mole, quibus hic codex abundat, haec excerpere conatus sum, quae ad astrologiam et magiam mihi attinere videbantur.

F. 142ᵛ. Περὶ τῆς Σελήνης προγνωστικῶν [l. -ὸν]. περὶ τῶν τεσσάρων χρόνων αὐτοῦ (Ἡ Σελήνη ἀπὸ τὴν α' αὐτῆς — [f. 143] ψυχρὰ καὶ ὑγρά). — Cf. cod. 42, f. 57ᵛ.

F. 313ᵛ. [In marg. manu post. περὶ φυλακτηρίων]. Φιλακτήριον [l. Φυλ-] ἀνθρώπου. Φυλακτήριον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δ(εῖνα) ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος (Κύριε βοήθη [l. -θει] τῷ δούλῳ σου — τὸ ἁγίων [*sic*] πνεῦμα. ἀλλήλως γ'). Sequuntur signa magica.

F. 314v. Φυλακτήριον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ εἴκου [*sic*]. Φυλακτήριον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δῆνος [*sic*] ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος (Κύριε, βοήθη [l. -θει] τὸν δοῦλον σου — τῶν αἰώνων ἀμήν). — Partim edidit Reitzenstein, *Poimandres*, p. 295, n. 4.

F. 316. Φυλακτήριον ἀρχαγγελικόν. Φυλακτήριον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δ(εῖνα) εἰς κέπασιν [*sic*] καὶ φρούρησιν τοῦ δούλου σου ὁ δ(εῖνα) (Ὕμνος ἀρχαγγελικὸς ὃν ἔδωκεν — τῶν ἁγίων σου ἀμήν). — Ed. Reitzenstein, *op. cit.*, p. 292.

F. 318. Φυλακτήριων [*sic*] ἕτερον. Φυλακτήριον θεοῦ ζῶντος καὶ ἐξορκισμὸς Σολομῶντος πρὸς τὰς τοῦ διαβόλου μιχανὰς [*sic*] καὶ εἰς πᾶν κακόν (Τοῦτο τῶ [*sic*] φυλακτήριον — χάριτι θεοῦ ἰαθήσεται). — Cf. Reitzenstein, *op. cit.*, p. 293, n. 1, 295, n. 1; Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina*, p. 332; Heeg, *Catal.*, VIII, 2, p. 139.

F. 319v. Περὶ τῶ [*sic*] ἡμίκρανον (Εἰς τὸ μέγα ὄνομα τοῦ θεοῦ — στῶμεν μετὰ φόβου). — Ed. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire*, II, p. 17.

F. 320. Περὶ κρανίων (Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Πατρὸς — πονέσι κεφαλῇ ποτε). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 18.
Εἰς κεφαλαλγίαν (Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς — καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας). — Ed. Legrand, *loc. cit.*

F. 320v. Περὶ κρανίων ἀνθρώπου (Ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη — τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ ὁ δ(εῖνα)). — Ed. Legrand, *loc. cit.* Cf. Almazow, *Lietopis istoriko-philologitcheskago obchtchestva* etc., VI, 1901, p. 310, n. 9.
Περὶ κεφαλαλγίαν (Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς — ὁ διάβολος ἐτραυματίσθη). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 19.

F. 321. Βροντολόγιον τῶν ιβʹ μηνὸν [*sic*] (Μὴν Σεπτέβριος. ἐγὼ τὴν γῆν ἀρότρῳ — φλεβοτόμοι [*sic*] εἰς τὴν δʹ καὶ εἰς τὴν κʹ). — V. excerptum quod in appendice ex f. 428 huius codicis edetur.

F. 324v. Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὁρῶν [*sic*] τῆς ἡμέρας (Ὥρα αʹ καλεῖτε [*sic*] ἰαέκ — παρὰ τῷ θεῷ αἱ προσευχαὶ τῶν ἀνθρώπων). — Ps. Apollonii Tyanaei. Ed. Boll, *Catal.*, VII, p. 177, 13 - 178, 7. Cf. Reitzenstein, *Poimandres*, p. 258.

F. 325. Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὁρῶν [*sic*] τῆς νυκτός (Ὥρα αʹ καλεῖται δουχαλείμ — ἀλλὰ πάντα αὐτῷ ὑποταγήσεται). — Eiusdem. Ed. Boll, *op. cit.*, p. 178, 8 - 179, 12. Cf. Reitzenstein, *loc. cit.*

F. 325v. Βροντολόγιον Δαβὶδ τοῦ προφείτου [*sic*] (Μὴν ἰάνουαρίῳ [*sic*] ἔχων ἡμέρας λαʹ — ἐλαίου ἐπιφορὰν. ἀγαθοσήνης δοιλοὶ [*sic*]). — Edetur in appendice.

F. 326v. Ἕτερον βροντολόγιον τοῦ σελινιακοῦ [*sic*] (Εἰς τὴν αʹ τῆς

Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ — ἠδεβλειγούσης βροχῇ [*sic*] πολ(λή)). — Edetur in appendice.

F. 327v. Περὶ σκοτασμοῦ Ἡλίου (Μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἐὰν σκοτισθῇ ὁ Ἥλιος — καὶ μέγας ἄρχων τελευτήσει). — Cf. cod. German. 26, f. 164 [= cod. Paris. 60, f. 163v].

F. 328. Περὶ σκοτασμοῦ Σελήνης (Μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἐὰν σκοτισθῇ ἡ Σελήνη — καὶ ἄρχον [l. -ων] ἕτερος μέγας). — Cf. cod. German. 26., loc. cit. [= cod. Paris. 60, f. 164].

F. 329. Καλανδολόγιων σὴν θεῷ τῆς εὐδομάδος [*sic*] ὅλης (Εἰς τὴν α' ἐν ἡμέρᾳ κυρίᾳ — πολλὺς γερώντων ἀπόλεια [*sic*]). — Ed. Du Cange, *Gloss. graec.*, p. 548. Cf. infra f. 428. V. supra cod. 42, f. 110-111.

F. 329v. Εἰσὶν αἱ ἡμέραι ἃς ὀφίλει [l. ὀφείλει] ὁ ἄνθρωπος ἀπέχεσθαι ἀπὸ ὅλων των μηνῶν· εἰσὶν αὗται εἰ δίσκολλαι [l. αἱ δύσκολαι] των ιβ' <μηνῶν> (Μηνὶ Σεπτευβρίῳ [*sic*] εἰς τὰς γ' — ἐπερχόμενος οὐ κατευοδοῦται). — Cf. infra f. 438v et supra cod. 42, f. 56v, Ἡμέραι σεσημειωμέναι etc.

F. 330. Sine inscriptione. Παρατηρείσθε [l. -εῖσθαι] χρὴ τῇ ὀγδόῃ τοῦ Δεκευρίου [*sic*] μηνὸς — ἢ παραυτίκα ἀποθνήσκει ἢ βιόθυνον [l. βιοθάνατος] γίνεται. — Cf. infra f. 441 et supra codd. 42, f. 56v, Ἕτεραι σεσημειωμέναι etc.; 43, f. 267v.

Μηνολόγιον τὸν [*sic*] λ' ἡμερῶν περὶ αρόστων [*sic*] (Εἰς τὴν α' τοῦ μηνὸς, φόβον — εἰς τὴν λα' μὴ φοβοῦ, ἠγιέν(η) [l. ὑγιαίνει]). — Cf. infra ff. 332v, 437 et supra codd. 39, f. 646v; 42, f. 56; cod. Mediol. 1, f. 18.

F. 330v. Ἑτέρα ἑρμηνία [*sic*]. φιλα^σ'^ [l. φυλάσσου] τὰς ἡμέρας τὰς κακὰς (Αὗται ἡμέραι εἰσὶν ἃς κατηράσατο τουτέστιν ἃς ἐπὶγγείλατο [*sic*] ὁ θεὸς φυλάσσην [*sic*] καὶ παρατηρεῖν ἓς μετά τό [*sic*] προφήτῃ καὶ ἱερεῖ — πορευομενος καταισχηνόμενος ὑποστρέφη [*sic*]). — Esdrae. V. supra codd. 27, f. 277; 42, f. 56v.

F. 331. Ὁμοίως ταύταις ταῖς ἡμέραις τῆς Σελήνης ὀφήλ(ει) προσέχην [*sic*] (Τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς Σελήνης Ἀδὰμ — ὁ νοσῶν καλὸς εἴξει [l. καλῶς ἥξει]). — Editum forma pleniore a Martini et Bassi, *Catal.*, III, p. 32. V. Nau, *Revue de l'Orient chrétien*, II (XII), 1907, p. 16; Reitzenstein, *Poimandres*, p. 271. Cf. supra cod. 39, f. 650v.

F. 332. Ἑτέρα ἑρμηνία [*sic*] περὶ ἀρώστου [*sic*] (Μάθε εἰς τὰς πόσας τῆς Σελήνης — ἐν τῇ ζωῇ καὶ τοῦ θανάτου). — Cf. ψῆφον ἑβδοματικὴν e cod. Paris. 4 a Paulo Tannery editam, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259, cap. 12; cod. Mediol. 23, f. 246v. De his pseudo-Pythagoricis cf. infra f. 333.

Περὶ τοῦ γνωναι τὸν ἄνθρωπον ἢ [l. εἰ] ζῇ ἢ τελευτᾷ (Ὅταν

εἰς ἔρχεσε [l. εἰσέρχεσαι] εἰς τὸν ἄρωστον [*sic*] — νά σε ὑδῆ [l. ἰδῇ], τελευτᾷ).

Περὶ αρώστου [*sic*] ἢ φυγῶντα [*sic*] ἢ ἀποθανόντ(ος) ἢ τί ποτε ἐχάθη (Ψήφησον [*sic*] τὰ ὀνόματα — κάτωθεν τοῦ σταυροῦ, θάνατον). — V. infra f. 335. Cf. codd. Mediol. 1, f. 19; Ital. 5, f. 39*bis*?

F. 332^{v}. Ἕτερον δίγλωσσον καὶ ἀποστροφικὸν εἰς τὸ ὄνομαν [*sic*] τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁδίνος [l. ὁ δεῖνος] καὶ ἂν σηστῆ [l. συστῇ?], ζῇ καὶ ἂν οὐ σηστὴ [l. συστῇ?], τελευτᾷ. Nihil insuper legitur.

Τω αὐτω περὶ ἡμᾶς δὶσκολας [l. Τὸ αὐτὸ περὶ ἡμέρας δυσκόλας] τῶν ιβ' μηνὸν [*sic*] (<Δ>εῖ γηνώσκειν [*sic*] καὶ περὶ τὰς — ὁ εἰς πόλεμον ὑπάγη [*sic*] οὐκ ἀποστρέφεται). — Cf. infra f. 438, 438^{v}; supra cod. 42, f. 56^{v}, Ἡμέραι σεσημειωμέναι etc.

Sine inscriptione. Δεῖ γηνώσκειν [*sic*] τὰς ἡμέρας τοῦ ὅλου μηνὸς. εἰς τὴν α' ἐὰν κατακλεισθὴ [l. κατακλιθῇ] ὁ ἀσθενῶν — εἰς τὴν λα', μὴ φοβοῦ. — V. supra f. 330.

F. 333. Τοῦ Πιθαγόρα εἰς ἀσθενὴν ἀκρίβια [*sic*] (Ἐάν τις κιριακὴν νοσίσας [*sic*] — ἤ [l. εἰ] δὲ γ', ἀποθνήσκει). — Cf. Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1906, I, p. 87; 1907, II, p. 64; Boll, *Catal.*, VII, p. 21, n. 1.

F. 333^{v}. <Π>ερὶ νοσοῦντα ἕτερον (Ἄληψε [*sic*] τὸ πρόσωπον αὐτοῦ — ἰδοῦ [l. εἰ δ' οὐ], μὴ τελευτᾷ). — Idem capitulum infra cum inscriptione : Περὶ νοσοῦντα.

Περὶ ἀσθενὴν τοῦ [*sic*] μὴ ὑπνοῦντα (Γράψον οὗτος [l. οὕτως] καὶ θὲς αὐτὸ — νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας). — Cf. infra f. 369^{v}; supra cod. 43, f. 244; Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina*, p. 329.

Περὶ ἀγρυπνίαν ἀρώστου [*sic*] (Ἀθηὴλ ὁ δυνατὸς ἄγγελος, ὁ διδοὺς ὕπνον — ἰδου [l. εἰ δ' οὐ], μὴ τελευτᾷ). — Cf. cod. Ital. 18, f. 379^{v}?

Περὶ νοσοῦντα (Ἄληψε [*sic*] τὸ πρόσωπον αὐτοῦ — ἡ [l. εἰ] δ' οὐ, μὴ τελευτᾷ). — Capitulum antecedens, cui inscriptio est Περὶ νοσοῦντα ἕτερον, hic iteratur.

Ἑρμινία περὶ ἀρώστου (Δῶς [*sic*] τὸν ἀσθενοῦντα — ἡ δ' οὐκανόλος τινακτῆ, κινδυνεύη [*sic*]).

F. 334. <Ε>ἰς κεφαλουργίαν (Γράψε εἰς χαρτὴν [*sic*] τοὺς λόγους — ἀναὰδ. νάαλααλαάλ).

F. 334^{v}. Ἑρμηνία περὶ λύματ(ος) (Ἀνδρογύνου νὰ κημηθ(ῇ) [*sic*] τὴν γυναίκαν — καὶ εὐθὺς θέλη [*sic*] την κοιμηθ(ῆναι)).

F. 335. Γυναῖκαν συλαβὴν [*sic*] (Πράσου ἡμέρου σπέρμα — Σελήνης αὐξανούσης).

Βατράχου τὴν γλῶτταν ἐάν τις κόψει αὐτόν — πάντα ὅσα ἔπραξεν. — Cf. supra cod. 42, f. 61^{v}.

Περὶ ἀρώστου [*sic*] ἢ [l. εἰ] ζήσεται ἢ τεθνήξεται (Ψήφησον [*sic*] τὸ ὄνομα — ἄρτιοι, βραδαίως ὑγιένη [l. βραδέως ὑγιαίνει]). — Haec paene ad verbum consentiunt cum ψήφῳ codicis Paris. 4 a Paulo Tannery edita, *Notices et extraits,* XXXI, 2, 1886, p. 257, cap. 6. Cf. cod. Mediol. 23, f. 252. De his pseudo-Pythagoricis, cf. supra f. 333.

F. 335v. Περὶ μάχης (Ψήφισον τὸ ὄνομά σου — μαχομένου, νικᾶσε [*sic*]). — Cf. codd. Ital. 5, f. 39bisv; 19, f. 237; 29, f. 38?

Περὶ παραμωνῆς (Ψήφησον [*sic*] τὸ ὄνομά σου — καὶ μὴ παραμένῃς). — Cf. cod. Ital. 19, f. 237.

Περὶ συναλάγματος (Ψήφησον [*sic*] τὸ ὄνομαν — οὐ συμφέρη [*sic*] σοι).

Περὶ προτελευτῆς ἀδελφὸν [l. -φῶν] (Ψήφησον [*sic*] ἑκάστου τὸ ὄνομαν — ἡττάτε. ἐκόιπου [*sic*] προτελευτᾷ). — Cf. capitulum 8 e cod. Paris. 4 a Paulo Tannery, *Notices et extraits,* XXXI, 2, 1886, p. 258 editum; cod. Mediol. 23, f. 252.

Ἄλλον (Γυναῖκα ὁμολογῆσαι ὑπὸ — ἡνίκα ὑπνώσει ἐρώτησον). Γηνὴ [l. Γυνὴ] δὲ μὴ ἀναχωρῆσαι τοῦ ἰδίου σὴν εὔνου [l. συνεύνου] (Ἧπαρ χελιδόνος καύσας — λάθρα δὸς πιῆν [l. πιεῖν]). — Plane diversa ab his edidit Ruelle apud de Mély, *Les lapidaires,* II, p. 99, 19; 123, 17; 253, § 2; 282, § 2.

Κόρυδας φρύξας καὶ — δὸς πιῆν ἀγνωοῦτι [*sic*].

F. 336. Περὶ τοῦ ποιῆσαι γυναῖκα ὁμολογήσε [l. -γῆσαι] τοὺς μιχοὺς [l. μοιχούς] (Μαγνίτην λίθον τρίψας — σε τὸν μηχὸν [l. μοιχόν]). — Non eadem invenies in de Mély-Ruelle, *op. cit.,* II, p. 146, v. 323; 163, 6; 189, 11. Cf. infra f. 351.

Ὄρνις [*sic*] ἡμέρου τὸ ὀστοῦν — πάντα ὅσα ἔπραξεν. — Haec desunt in de Mély-Ruelle, *op. cit.,* II, p. 93, 5; 252; 279.

Λαγωοῦ ζῶντος τὴν καρδίαν — ὁμολογήσοι [l. ὡμολογήσει] σοι πάντα. — Longe absunt quae edidit Ruelle apud de Mély, *op. cit.,* II, p. 66, 21-22.

F. 336v. Ἀλόπεξ [*sic*]. ἐάν τις αὐτὴν ἀγρεύσῃ ζῶσαν — ὁμοίως καὶ γυναικὴ [*sic*]. — Cf. *op. cit.,* II, p. 52, 254, 285.

F. 337. Ἑρμηνία [*sic*] περὶ βοτάνων τῶν ζ' πλανήτων (Ἡλίου βοτάνη τὸ πολύγονον — καὶ ἕδρας πυρακτωμὲν οὐσίαται [l. πυρακτωμένους ἰᾶται]). — Paene ad verbum consentit cum excerptis in *Catal.,* IV, p. 134-136; VI, p. 83, 16 - 84, 20 editis. Vide quae in appendice ad Hermetis Trismegisti opusculum de plantis adnotabo.

F. 338. Αὗται εἰσὶν αἱ ἑρμήνιαι [*sic*] τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος καὶ τοῦ πασχαλίου τέλος (Ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου ἄρχεται ἀπὸ τὴν — ἐστὶν ὁ κύκλος τῆς ἰνδικτιῶνος). — Haec ex Isaaci Argyri methodo altera deprompta esse

videntur (Petavius, *Uranologion,* 1630, p. 384). Cf. supra cod. 43, f. 317v; infra cod. 46, f. 6.

F. 338v. Ἡ δὲ ἡμέρα οὕτως εὑρήσεται — ἔστιν ἡμέρα πρώτη.

F. 339. Ὅταν γοῦν γηρέβεις [l. γυρεύεις] ἡμέραν εἰς τὸν Ἀπρίλιον — διὰ τὸ σήντομον [l. σύν-].

Ἡ [l. Εἰ] δὲ βούλη [*sic*] εὑρεῖν τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς — ἡ πρώτη τοῦ μηνός.

F. 339v. Τὰ δὲ γράματα [*sic*] τῶν μηνῶν εἰσιν ταῦτα — Αὔγουστος δ', Σεπτεύβριος [*sic*] ζ'.

Ἡ δὲ ἀπόκρεα οὗτος [l. -τως] εὑρίσκεται — τὴν ἀπόκρεαν ὀρθῶς εὑρήσεις.

Πασχάλιον σηνοπτικὸν [l. συν-] περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθείαν [*sic*] ὅπως αὐτὸν ὀρθῶς εὕρῃς. — Desideratur textus.

F. 340. In somnum. Γράφε εἰς φύλ(λον) δάφνης — εἰς φύλον [*sic*] ἐλαίας. — Cf. infra ff. 350, 373v.

Ἕτερον (Γράψον εἰς τρία φύλλα δάφνης — ἢ ὕσωπον ἢ ὀρύγανον [*sic*]).

Ἄλλον (Γράψον καὶ ἐπίβαλε — ἀλβαθὰ ναλβᾶ).

Ἄλλον (Γράψον εἰς φύλα [*sic*] δάφνης — τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ ὁ δ(εῖνα)).

Εἰς ρύγος [*sic*] (Γράψε εἰς μίλον [*sic*] — τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμήν). — Ed. Kroll, *Catal.*, VI, p. 88, 9; Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina,* p. 339. Cf. supra cod. 43, f. 216.

F. 340v. Ἑρμηνία περὶ ἐνεργῶν λίθων Ἱπποκράτους. οὔτη λ' λίθοι ὀφέλιμει εἰς πᾶν πράγμαν [*sic*] (Λίθος ὁ κουράλιος — ὡς οὖσα θυοτάτης [*sic*] φύσεως). — Ed. Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires,* II, p. 185.

F. 345. Πρὸς τὸ γενήσαι γυνὴ [l. γεννῆσαι γυναῖκα] (Γράψον εἰς
τ τ
ὄστρακων [*sic*] — ἐκ κενού ἐκ κενού). — Ed. Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina,* p. 339. Cf. Almazow, *Lietopis* etc., V, 1900, p. 444, n. 209.

Ἕτερον (Γράψον εἰς χαρτὴν [*sic*] — ἀλαβανά. γηνῆ γενὰ [l. γυνὴ γεννᾷ]). — Ed. Vassiliev, *loc. cit.* Cf. Almazow, *loc. cit.*

F. 345v. Ἄλλον [sc. πρὸς δαιμονιζόμενον] (Γράψον ταῦτα εἰς χαρτὴν [*sic*] — κ̄. ο̄. ᾱ.).

Sine inscriptione. Γράψον εἰς κυδώνιον — μετὰ φόβου ἀμήν. — Cf. supra f. 340, Εἰς ρύγος.

Πρὸς λύσσαν ἀνθρώπου (Γράψον εἰς πρόσωπον ψωμίου — ἔκ τε ἡλάμ. ἔκτελε).

Ἄλλον (Γράψον εἰς πρόσωπον — ἢ βρισεν. ἢ βρισα δὲ). — Cf. Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina,* p. 335, n. ια'.

F. 346. Πρὸ τοῦ [l. Πρὸς τὸ] γνῶναι τὸν κλέπτην (Γράψον εἰς ἄρτον

— οὐ δύναται φαγήν [*sic*]). — Cf. Vassiliev, *op. cit.*, p. 340, n. κε'.

"Αλλον (Γράψον εἰς ἄρτον — δὸς φαγὴν οὖς φοράσαι [*sic*]). — Cf. ibidem, n. κϛ'.

"Ετερον (Γράψον εἰς ἄρτον — δὸς φαγὴν τοὺς φοράσε [*sic*]).

F. 346ᵛ. Εἰς στρόφον ἵππου (Γράψον εἰς τοὺς δ' πόδας — ὀμφαλῶν. ἀγριοπίσιν ζεσθῶν [*sic*]). — Cf. supra cod. 42, f. 83 in marg. Εἰς ῥῖγος (Γράψον εἰς χαρτὴν — καὶ πρὸσάγάγον ἀνοίγη [*sic*]). Sine inscriptione. Ἐὰν οὖν ταύτης τῆς βοτάνης — οὖσα θειοτάτης φύσεως. — Cf. Ἑρμηνεία περὶ ἐνεργῶν λίθων Ἱπποκράτους (de Mély-Ruelle, *Les lapidaires*, II), p. 190, l. 13-14.

Ἐὰν οὖν ταύτην τὴν βοτάνην — καὶ ἥ [*sic*] τι βούλει γενήσεται. — Cf. ibid., l. 8-11.

Ἐπίσκεψης [*sic*] φλεβοτομίας πότε ὀφεῖλην φλεβοτομὴν [l. ὀφείλει φλεβοτομεῖν] ἐν μηνὴ [l. μηνὶ] καὶ ἐν Σελήνης ἡμέρᾳ (Εἰς τὴν ϛ' ἡμέραν — ποιεῖ τὰ πληνθωρικὰ [*sic*] πάθη). — Cf. codd. Ital. 19, f. 471; Vindob. 3, f. 110; German. 7, f. 152?

F. 347ᵛ. Ἑρμινία περὶ ἀσπαλάκης [*sic*] (Ἀσπάλαξ ζῷον ἐστὶν — μείζονος ἐνεργήσεις πράσεις [*sic*]). — Cf. de Mély-Ruelle, *Les lapidaires*, II, p. 54, 286.

Ἐψίσκεψη [l. Ἐπίσκεψις] φλεβοτομίας. πότε ὀφείλει φλεβοτομήν ἑρμηνὴ [l. φλεβοτομεῖν ἐν μηνὶ] καὶ Σελήνης ἡμέρᾳ. Nihil insuper legitur. — V. supra f. 346ᵛ.

F. 348. Sine inscriptione. "Οταν θέλεις ἤδην [l. εἶδειν] τὸν ἐχθρόν σου λέγε τὸν ψαλμὸν ἐτούτον [*sic*] — ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου.

F. 348ᵛ. Περὶ δυσουρίας (Λάβε πίγανον [*sic*] καὶ λέγε τοῦτο — καὶ χείμαροι κατεκλήθεισαν [*sic*]). — Cf. Almazow, *Lietopis* etc., VI, 1901, p. 228.

F. 349. Περὶ ὀξυδορκίας ἤτει [l. ἤτοι] ἀβλιόπίας [sc. ἀμβλυωπίας] (Ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου λέγε — ἁγίου πνεύματος ἀμήν).

F. 349ᵛ. Περὶ τοῦ γνώνε [l. γνῶναι] παρθένον (Βάλλε εἰς ἀγγύον [l. ἀγγεῖον] — ἢ [l. εἰ] δὲ οὔ). — Cf. supra cod. 42, f. 61ᵛ in marg.

F. 350. Περὶ ὕπνον (Γράφε εἰς φύλον [*sic*] δάφνης — αὐτοῦ καὶ κοιμᾶται). — Cf. supra f. 340; infra f. 373ᵛ.

F. 350ᵛ. Περὶ δρμόπονον (Τὸ ὑποκάμισον τοῦ ἀσθενοῦντος — μὴ ἰδώτος [l. εἰδότος] τινός).

F. 351. Περὶ γηναικὸς [l. γυ-] ἐγγιούσης [l. ἐγκυού-] ἢ [l. εἰ] ἔχει παιδίον ἄρσεν ἢ θύλη [l. θῆλυ] ("Υδωρ καθαρὸν βάλε — ἄνω ἔστιν θύλ(υ) [l. θῆλυ]).

Περὶ τοῦ γνῶναι παρθένον (Μαγνίτην λίθον θὲς — ἄφθορος καὶ παρθένος). — Cf. supra f. 336.

Περὶ ἀγάπης ἀνδρὸς καὶ γυναικός (Μαγνίτην λίθον βάλλε — [f. 351] καί οὐκέτι περιφανῆ).

F. 360v. Περὶ γηναικὸς γέναν [*sic*] (Γράφε οὕτως — τῆς τικτούσης καὶ γενᾶ [*sic*]). — Cf. supra f. 345.

Ἄλλον (Ὁ θόριβος [*sic*] ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς — [f. 360v] μόχθη κράζησαι [*sic*] ἡ γῆ). — Cf. ibidem.

F. 361v. Περὶ δαιμονιζόμενον (Φλυκισηνίαν τὴν λεγομένην — φεύξεται ὁ δαίμων).

Περὶ τοῦ γνῶναι γυναῖκα ἡ [l. εἰ] ἔστιν γόνιμος ἢ ἐστιν στὴρα [l. στεῖρα] (Ῥετίνην θυμίασον ἢ λίβανον — ὅτι στήρα [*sic*] ἐστίν).

Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν γυναῖκα ἢ [l. εἰ] ἄρεν [*sic*] ἢ θύλη [l. θῆλυ] τέξεται (Κάθησον [*sic*] αὐτὴν ἐπὶ — ἀριστερὸν θύλ(υ) [*sic*] τέξεται).

Περὶ ἐσωχάδων (Ὁ ἔχων ἐσωχάδας — καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τ<οὺς αἰῶνας>). — Ed. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire*, II, p. XXII.

F. 362v. Περὶ τοῦ ἐλέχεσθαι [l. ἐλέγχεσθαι] γηναῖκα [*sic*] πορνέβουσαν [l. -νεύου-] καὶ ἐπὶβουλέβουσαν [l. -λεύου-] τὸν ἄνδρα αὐτῆς (Λαβὼν βατράχου γλῶτταν — ονείρης [l. ὀνείροις] τὰ πάντα). — Cf. supra cod. 42, f. 61v.

F. 363. Περὶ τοῦ στῆσαι αἷμα μίτ(ης) (Γράφε εἰς τὸ μέτοπον [*sic*] — ὁ θεὸς βοηθεῖ). — Discrepat haec formula ab illa quam Kroll, *Catal.*, VI, p. 88, 2, edidit.

Ἄλλον (Στῶμεν καλῶς στῶμεν μετὰ φώβου [*sic*]). — Nihil amplius legitur.

Περὶ δεδεμένους ἀνθρώπους (Γράφε εἰς τ(ὸ) λουρὶν ἐλαφηνὸν [*sic*] — τρίτου καὶ ἠγιένη [*sic*]). — Partim edidit Legrand, *loc. cit.*

F. 364. Περὶ στῆσαι αἷμα μίτ(ης) (Ἔπαρον ἀπὸ τὸ αἷμαν —'ἐστι γηνὴ. περονίξα [*sic*]).

F. 364v. Μηνὶ Ἀπριλλίῳ φλέβαν κεντοῦμεν — τοῦ μεγάλου δακτήλου [*sic*]. ἀμήν.

F. 365v. Περὶ τοῦ γνῶναι γυναῖκαν ἦται [l. εἴτε] παρθένον [*sic*] ἦται φθαρμένη (Ἄνθος ποιήσας στέφανον — ἡ [l. εἰ] δὲ φαρμένη, κλαίη [*sic*]). — Cf. supra cod. 42, f. 61v.

Περὶ τοῦ μ<ὴ> δηναμένου ἀνὴρ [*sic*] κοιμηθῆναι μετὰ γυναικὸς (Ἔπαρον λουρὶν ἐλάφου ἀς το ζοστζῆ [*sic*]). — Cf. supra f. 363.

Περὶ πόνον κεφαλῆς ἡμικράνου (Γράψας χαρτὴν ὑδώρκιον [*sic*] — τοῦ θεοῦ ὁ δ(εῖνα)).

F. 366. <Π>ερὶ ἡμικράνου (Γράψον οὗτος [l. οὕτως] ἀριστερᾷ — τὸν τράχηλον τοῦ πάσχοντος).

F. 366ᵛ. Περὶ σκύλου λυσιάρη [*sic*] ἂν δάκῃ ἄνθρωπον (Λισσομάμουδα [*sic*] γ' με — ἡμέρας γ').
'Αλλον περὶ σκύλου λισιάρη [*sic*] (Δήξετον [*sic*] τὸν καθρέπτην — [f. 366ᵛ] θεωρὶ [*sic*] ἀνθρώπου, ζήσεται).

F. 369. Περὶ τὸ μηδὲν ἀκούην [*sic*] καθόλου ("Αψον κανδήλαν με τρεῖς σταυροὺς — πάσχοντα τὸ οὖς).
Περὶ ἐὰν φύγῃ ἄνθρωπος μετὰ τίποτε πράγμαν (Γράψον εἰς κομάτ(ιν) κεραμίδην [*sic*]— Φανανaὴλ ὑπόστρεφέ τον).

F. 369ᵛ. Περὶ ἄνθρωπον ὅπου δὲν κοιμᾶται (Γράψον ὁ θεὸς — εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν). — Cf. supra f. 333ᵛ, Περὶ ἀσθενὴν etc.

F. 370. Περὶ εἰς ρύγων [l. ῥίγιον?] (Εἰσελθὼν εἰς πέτραν — τοῦ ἁγίου πνεύματος).
Περὶ ὀφθαλμόπονον (Εἰς φύλον κρομιδίου [*sic*] — καὶ θές).
Περὶ εἰς τὸ λῦσαι ἄνδρα ἐμποδισμένον [*sic*] παρὰ γηναικ(ὶ) [*sic*] ("Αγιε Λίτε καὶ — καὶ δὸς βαστάζην [*sic*]).

F. 370ᵛ. Περὶ τῆς ἀστέρας (Γράψον εἰς μουχούρτην [*sic*] — δῶς ποιῆν καὶ ἱάτε [l. δὸς πιεῖν καὶ ἰᾶται]). — Cf. Almazow, *Lietopis* etc., VI, 1901, p. 321.
Περὶ τὸ ποιῆσαι γάλα γηναικὶ. ἡ παρθένος. πῶς μανθῶν. θεοῦ καὶ λεύσῃ παρθένος τικτούσης. γάλα τίκτη παρθένος [*sic*] (Γράψον ταῦτα μετὰ — ποιὴν γ' πρωνὰς [*sic*]).

F. 372. Περὶ σπλῆνας (Λαβὸν [*sic*] ὄξος καὶ — [f. 372] οὐ μὴ φάγοι).

F. 373ᵛ. Περὶ ἄνθρωπον ἐὰν οὐ κοιμᾶται (Γράφε εἰς φύλ(λον) — αὐτοῦ καὶ κιμάται [*sic*]). — Cf. supra ff. 340, 350.

F. 374. Περὶ ψύχους καὶ κρίου [*sic*] (Ποίησον πιττάκην [*sic*] καὶ λέγε — οὐδὲν δ γέγονεν).

F. 374ᵛ. Περὶ σπλίνας [*sic*] (Γράψε [*sic*] εἰς χαρτ(ὴν) — [f. 374ᵛ] ἐπάρετε τὸν πόνον).

F. 380ᵛ. 'Αρχὴ σὺν θεῷ τῶν ιβ' ζῳδίων ('Απρίλλιος Κριὸς, Μάιος Ταῦρος — Μάρτιος 'Ιχθύες).
<Danielis prophetae apocalypsis>. Πτωλομαῖος [*sic*] ὁ Φιλάδελφος — καὶ θεὸς εἶδεν [*sic*] τὰ ἄδηλα. — Opusculi pars in appendice edetur.

F. 418. [In ima pagina. Τὰ ζῴδια καὶ οἱ πλανίτ(αι). διάλεκτος τῶν 'Αράβων]. Ουχωμελ. οὔγοθὸς. οἱ Δίδυμοι — ἡ Σελήνη Καμάρ. — Cf. cod. German. 26, f. 51ᵛ.

F. 418ᵛ. "Ετερα ἑ ἐλινικὰ [*sic*]. 'Ρωμαίων ('Ο ☉ παρὰ 'Ρωμαίοις Σὸλ — ὁ ☿ Μερκούριος).
Τῶν 'Ινδὸν [*sic*] (♈ Χάμελ — ♓ Χούτ).
Ζῴδια λεγόμενα παρ' Εβρέοις [*sic*] (♈ Ταλε — ♓ Νψαγην).
'Αρχὴν [*sic*] τὸν [l. τῶν] ἀλφαβήτων. ὅλωνὸν τὸν φιλοσόφον [ὅλων τῶν φιλοσόφων]. πρώτην ἀρχὴν τοῦ ὁρᾶιος [*sic*] ... — Τοῦ ἁπλοῦ ... — Τοῦ ἱερογληφικᾶ [*sic*] ... (Cf. cod. Ital. 19,

f. 315^v). — Τοῦ ἱεροβελικα [*sic*]... — Τοῦ ἱεραπόλεος [*sic*]... — Τοῦ ἱερομέφεος [*sic*] ... — Τοῦ ἀρσένον (τ supra) [l. Ἀρσινοΐτου ?] ... — [F. 419] Τοῦ ὀξυρυχίτων [*sic*] ... — Τὰ ἱερογράματα [*sic*] ... — Τοῦ διολάνων ... — ὀσιακὰ [l. Ἰσιακὰ] ... — ἱερογράμματα (in marg. ἄλλος)... — Τὰ καλάμια ... — Cf. cod. German. 26, f. 83 et tabulam phototypicam in calce *Catal.* vol. VII.

F. 419. Sine inscriptione. Ὁ γενηθεῖς νεώτερος ἐν τῷ τιοῦτω [*sic*] Κριῷ — [f. 424^v] ἐκ τῆς κανδήλας αὐτοῦ καὶ ὑγιένη [*sic*]. — Aliquantulum dissentit ab excerpto a Bassi et Martini edito, *Catal.*, IV, p. 158. Cf. infra cod. 61, f. 65; cod. Florent. 17, ff. 168, 182.

F. 426^v. [In ima pagina. Φυλακτήριων [*sic*] περὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων]. Τὸν συληφθέντα [*sic*] ἐκ τῆς Παρθένου — καλῶς στῶμεν μετὰ φώβου [*sic*] ἀμήν. — Partim edidit Reitzenstein, *Poimandres*, p. 300. Cf. Almazow, *Lietopis* etc., V, 1900, p. 449 n.; VI, 1901, p. 4-6 n.

F. 427. Sine inscriptione. Μὴν ὠκτώβριος [*sic*] ἐὰν βροντήσῃ — καὶ ἀπομερισμὸς ἀνδρῶν. — Proxime accedit hoc tonitruale ad excerptum ex cod. nostro 35 infra in appendice editum.

F. 428. Ἑτέρα ἑρμηνία τῆς Σελήνης (Μὴν Σεπτέυβριος ἐὰν ορθοὶ [*sic*] ἡ Σελήνη — ἡ δὲ πλαγία πλήθη ἐθνῶν). — Edetur in appendice. Ἑρμηνία κανλάνδων [*sic*] (Ἴαν [*sic*] ἡμέρᾳ κυριακῇ γένωνται καλανδα [*sic*] — ἐπικρατήσουσιν καὶ ρόντον [l. γερόντων] θάνατος). — V. supra f. 329.

F. 428^v. Περὶ ὀνύρων [l. ὀνείρων] (Εἰς τὴν πρώτην ἑσπέραν τῆς Σελήνης – εἰς τὴν ἕκτην ἑσπέραν τῆς). — Desinit in medio enuntiato. Perierunt enim folia tredecim.

F. 429. Incipit in medio enuntiato. <Ψαλμοὶ ὠφέλιμοι εἰς πᾶν πρᾶγμα, ex indice manu Palaeocappae exarato f. A^v; cf. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 35>. χρένισε [*sic*]. διάβαζέ τον καὶ βάσταν τον — σάββατον. β'. δ'. καὶ παρασκεβήν [*sic*]. — Ed. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire*, II, p. 20. Cf. Krumbacher, *Byzantinische Litteratur*[2], p. 631.

F. 432. Ἕτερον εἰς παροξισμ(ὸν) [*sic*] (Ἔπαρε αὐγὰ μαύρης ὄρνιθας — τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν).
Ἄλλο ὀφέλιμον [*sic*] εἰς αὐτό (Ἔπαρε τὸ ἅγιον — ἀσ το πὶ [*sic*] ὁ ἀσθενῶν). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. 24. Cf. Reitzenstein, *Poimandres*, p. 115, n. 1.
[In ima pagina. Τῆς γυλοὺς (*sic*)]. Ὡς ἐκατήρχετο [*sic*] ἐκ — καὶ ἁγίου πνεύματος νῦν καί. — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. XVIII; Reitzenstein, *op. cit.*, p. 298. Cf. Pradel, *Griechische und süditalienische Gebete* (*Religionsgeschichtliche Versuche und Vorarbeiten*, III, 3), p. 257; Almazow, *Lietopis* etc., VI, 1901, p. 226.

F. 433. Προσευχὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου (Χαίροις Γρηγόριε θεράπων — τιμὴ καὶ προσκήνησις [*sic*]). — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. xx. Cf. Reitzenstein, *op. cit.*, p. 18, n. 8, p. 30, n. 1, p. 296; Almazow, *op. cit.*, VI, 1901, p. 303; cod. Paris. gr. 395, f. 51.

F. 434ᵛ. Sine inscriptione. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος – τῶν δούλων σᾶς. ἀμήν.

F. 435. Sine inscriptione. Ἐπικαλούμεθά σε δέσποτα θεὲ — ἁγίου πνεύματι [*sic*] ἀμήν. — Ed. Legrand, *op. cit.*, II, p. xviii. Cf. Reitzenstein, *op. cit.*, p. 297.

F. 436ᵛ. [In marg. Εἰς παροξυσμὸν]. Τῇ προστάξει σου Χριστέ — νανι στέβω [*sic*] τὸ ψάριν.

"Ετερον γράφε παρασκεβῆ [*sic*] (Τῷ μηνὶ Δεκεβρίῳ — στῶμεν μετὰ φώβου [*sic*]).

[In ima pagina. Λέγε το εἰς τ(ὸν) ἀσθενοῦντ(α) φορὲς τρεῖς]. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς — στῶμεν μετὰ φόβου. ἀμήν.

F. 437. Μηνολόγιον σὴν [*sic*] θεῷ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς τοῦ Σεπτεβρίου — ἀσθενεῖ καὶ τελευτᾷ). — V. supra f. 330.

F. 437ᵛ. Ἑρμηνία [*sic*] τῆς Σελήνης. Περὶ τῶν καλῶν τε καὶ κακῶν ἡμερῶν καὶ ὀρῶν [*sic*] τῆς φλεβοτομίας (Εἰς τὴν α' τῆς Σελήνης — καὶ μόνον καλή).

F. 438. Ἑτέρα ἑρμηνία [*sic*] ἀπὸ ἰατρικῶν φλεβοτομίας, ἐν ᾧ μέλλει πᾶς ἄνθρωπος νὰ προσέχει [*sic*] τὰς τοιαύτας ἡμέρας (Μὴν Σεπτευβρίω [*sic*]. εἰς τὰς γ' — καὶ εἰς τὴν λ'). — Cf. cod. Vindob. 12, f. 119?

Αἱ πεφωτισμέναι καὶ ἐκλεκταὶ ἡμέραι τῆς Σελήνης <ε>ἰς φλεβοτομίαν αὗται εἰσὶν (Εἰς τὴν α' τῆς Σελήνης — καὶ ἡ κδ'). — Cf. supra cod. 42, f. 57.

Αἱ δίσκολαι [*sic*] ἡμέραι τῆς Σελήνης αὗται εἰσὶν (Εἰς τὴν γ' τῆς Σελήνης — καὶ εἰς τὴν κθ'). — Cf. supra f. 332ᵛ.

F. 438ᵛ. Ἑρμηνία [*sic*] περὶ τῶν δισκόλων [*sic*] ἡμερῶν τὸν ιβ' μηνὸν [*sic*] (Σεπτευβρίω [*sic*] εἰς τὴν γ' — καὶ οὐδὲν κακὸν ἅψαιταί [*sic*] σοι). — Cf. ibidem.

"Ετεραι ἡμέραι ἐκλεκταὶ ὅπερ ὀφελοῦν [*sic*] τὸν ἄνθρωπον εἰς φλεβοτομίαν (Τὸν Μάρτιον μῆνα, φλεβοτόμει — θέλεις σου φανεῖν).

Ἑτέρα ἑρμηνία [*sic*] περὶ φλεβοτομίας, πότε νὰ φλεβοτομεῖ ὁ ἄνθρωπος, πότε νὰ προσέχει, τόσον τὸν ἕναν μήναν [*sic*] τόσον τὸν ἄλλον (Εἰς τὴν α' τοῦ μηνὸς — εἰς τὴν λα' πρόσεχε πολὰ [*sic*]). — Iohannis Prodromi. Cf. supra cod. 43, f. 245ᵛ.

F. 439ᵛ. Τοῦ σωφωτάτου [*sic*] Γαληνοῦ περὶ διαίτεις [*sic*] τῶν ιβ' μηνῶν (Τῷ Σευτεβρίω μηνὶ ἴσθιε [*sic*] — χλωρὰ γὰρ χολὴ [*sic*]

αὐξάνει). — Cf. Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1905, III, p. 118.

F. 440. Αἰτέραι [l. Ἕτεραι] ἀγαθαὶ ἡμέραι τῆς φλεβοτομίας (Εἰς τὴν ϛ'. ἡμέρας [*sic*] καλὴ — ἢ ἀνδρὸς ἢ γηναικὸς [*sic*]).

F. 440ᵛ. Ἑρμηνίαι [*sic*] τοῦ βροντολογίου καὶ τοῦ σεισμολογίου (Σευπτεύβριος [*sic*] ἐὰν βροντήσει — χάρις πολλῶν ἀγαθῶν).

F. 441. Παρατηρήσεις ἡμερῶν ἀπὸ ἀρχαί<ων> βιβλίων αἳ [l. ἃς] χρὴ παραφυλάττεσθαι εἰς φλαιβοτομίαν [*sic*] (Χρὴ γινῶσκην [*sic*] ὅτι ἐὰν τύχῃ — οὐ φθάνει καὶ ἀπεθνήσκει [*sic*]). — Cf. supra cod. 42, f. 56ᵛ (Ἕτεραι σεσημειωμέναι etc.).

Sine inscriptione. Δεῖ τὸν βουλόμενον φλεβοτομὴν [*sic*] — καὶ ἐνάτῃ καὶ φαλια^κ.

Σεληνοδρώμην, σισμωλόγην [*sic*], βροντολόγ(ην) (Μὴν Ἰανουάριος. οἱ [l. εἰ] ἐν — [f. 447] καὶ βιαίων ἀνθρώπων ἐπιφοραί). — Edetur in appendice.

45. Cod. Paris. gr. 2381. — Chartaceus, cm. 29,5 × 22, ff. 109, saec. XVI totus praeter ff. 3-12 una eademque manu exaratus. — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau, Suppl.*, p. 457, n. 11), deinde Regius 2432. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 250; Lydus, *De ostentis*, ed. Hase, 1823, p. xii-xiv.

F. 1. [Cetera madore evanida vel compaginatoris cultro abscissa] .... π(ατ)ριαρχ(ικ ?) θρόν (?) .... ἕκαστος π(ατ)ριαρχ(ικ ?) ... καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτ(ῶν) καὶ τ(?) ιδικ .... ἐπέχουσ(ιν?). συνεγράφη δὲ ἐκ προτροπῆς τοῦ ἁγίου αὐτ(?) πατρὸς ἔτει ͵ϛχνα' [1143] ἰνδικτιῶνος ϛ' (......... τοῖς γεωγράφοις ποίημ(α ?) διῄρηται, εἰς Ἀσίαν ἤγουν ἀνατολήν, Εὐρώπην τὴν δύσιν — καὶ ἡ μεγάλη Ῥωσία).

F. 2ᵛ. Notula brevis. Ἐτι [l. Ἔτει] ͵ϛωε' [1297] ἐτυφλώθη ὁ Πιογέρ^ν — ὁ Ῥεκαφούρτ(ης) εἰς τὴν δύσιν. — Cf. de Muralt, *Chronographie byzantine* (1057-1453), II, p. 490.

Οἱ ἐν Ἐδὲμ μάκαρες ἐκκλησίαν ἔχουσι μίαν μονόλιθον ἀπὸ ἄνθρακος — τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ ἄρκτου μέχρι μεσεμβρίας α'' ιβ ς''.

Metrologica. Τὸ στάδιον οὐργυίαι ρ' — ἡ δὲ δραχμὴ τῆς οὐγγίας η''. — Partim conspirant cum *Metrologicorum scriptorum reliquiis*, ed. Hultsch, I, p. 253, 6-18.

Φυχή ἐστιν οὐσία ζῶσα ἁπλῆ ἀσώματος — αὐτῆς τὸ καθαρώτατον.

F. 3. Το[ῦ] φιλοσοφωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ψηφηφορία κατ' Ἰνδοὺς ἡ λεγομένη μεγάλη (Οἱ τῶν ἀστρονόμων φιλοσοφώτεροι — ἅπερ εἰσὶ τὰ ἐμβαδά). —

Ed. Gerhardt, *Das Rechenbuch des Maximus Planudes*, 1865.

F. 13. [Βαρλαὰμ, λογιστικὴ manu Angeli Vergecii]. Πολλῶν ὄντων οἷς ἀστρονόμοι — τὰς αβ, αγ δεδομένας εἶναι. <τ>έ<λος> τῆς λογιστικῆς. δόξα σοι ὁ θεός. — Ed. J. Chambers, Βαρλαάμου τοῦ μοναχοῦ λογιστικὴ etc., ap. G. Auvray, Parisiis, 1600.

F. 30. Λογιστικῆς ἐνταῦθα Βαρλαὰμ πέρας — ἀκούει Βαρλαὰμ φιλόσοφος.

F. 30v. <Τ>οῦ αὐτοῦ ἀριθμητικὴ ἀπόδειξις τῶν γραμμικῶς [*sic*] ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν στοιχείων ἀποδειχθέντων (<Ἐ>πεὶ εἶδον πολλαχοῦ τοὺς μαθηματικοὺς — καὶ τοῦ προσκειμένου. ὅπερ ἔδει δεῖξαι). — Ed. Cunradus Dasypodius, Argentinae, 1564.

F. 32. Βαρλαὰμ ἀνασκευὴ εἰς τὰ προστεθέντα τρία κεφάλαια ταῖς τελευτ(αίαις) ἐπιγραφαῖς τῶν τοῦ Πτολεμαίου ἁρμονικῶν (<Ἐ>πεὶ δὲ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν μὴ σωζομένων κεφαλαίων — τὴν κατὰ τὰς δυνάμεις. λέγωμεν τοίνυν). Sequuntur tabulae duae. — Ed. J. Franz, *De musicis graecis commentatio*, 1840.

F. 35v. Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονικῆς Γρηγορίου κεφάλαια φυσικὰ καὶ θεολογικὰ, ἠθικά τε καὶ πρακτικὰ καὶ καθαρτικὰ τῆς Βαρλααμιτίδος λύμης ἑκατὸν πεντήκοντα (α'. Ἦρχθαι τὸν κόσμον καὶ ἡ φύσις — ὡς πολυειδῆ τῆς εὐσεβείας λύμην. Δόξα σοι ὁ θεός). — Ed. Migne, *Patr. graec.*, CL, p. 1121-1226.

F. 41v. In summa pagina, notula magna ex parte et madore evanida et compaginatoris cultro abscissa. Σὺν θεῷ εἴ τι .....το γένοιτο — μύθων χρεία καὶ δόξαν πεπαλαιωμένων.

Ἐρώτησις δευτέρα (Καλῶς ἐποίησας, πάτερ — τὸν νοῦν ἐμπερικλείειν). - Ed. ibid., p. 1101-1104.

Γρηγορίου λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων τῶν προτέρων ὁ δεύτερος. Ἀπόκρισις δευτέρα. ὅτι τοῖς προηρημένοις [*sic*] ἐν ἡσυχίᾳ προσέχειν ἑαυτοῖς οὐκ ἀσυντελὲς ἔνδον τοῦ σώματος πειρᾶσθαι κατέχειν τὸν οἰκεῖον νοῦν (Ἀδελφὲ οὐκ ἀκούεις — τὸν νοῦν προτρέπονται). — Ed. ibid., p. 1104-1118.

F. 42v. Ἐρώτησις τρίτη (Ἄρτι, πάτερ, ἀκριβέστερον — ἀξιῶ, πάτερ, σαφηνίσαι).

Ἀπόκρισις τρίτη ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων τῶν προτέρων ὁ τρίτος. Περὶ φωτὸς καὶ φωτισμοῦ θείου καὶ ἱερᾶς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος (Οὐκ ἄρα μόνον — ὑπογεγραμμένας οὔσας διέξιθι).

F. 46v. Τοῦ μεγάλου Διονυσίου ἐκ τοῦ πρώτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας (Ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἀφομοίωσις — ἱερουργίαις μόνως τελεῖται). — Ex S. Dionysii Areopagitae *De ecclesiastica*

hierarchia libro, cap. I, § III (Migne, *Patr. graec.*, III, p. 376 A) vel ex Pachymerae *Paraphrasi* (*ibid.*, p. 388 B).

Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου (῝Α μηδὲ ὄναρ οἱ ἔξωθεν σοφοὶ — τὰ ἡμέτερα τοιαῦτα). — Ex *Homilia I in Matthaeum* (Migne, *Patr. graec.*, LVII, p. 18-19, δ'-ε').

Ἡ θεία καὶ οὐράνιος ζωὴ — παρατρέχον τοὺς ὁρῶντας.

Εἰ φυσικὸν σύμβολον ἦν τὸ φῶς ἐκεῖνο — σύμβολον γίνεσθαι φαμέν. — Citatur sanctus Maximus.

F. 47. Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων πρῶτον (Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου — [f. 62] ἐκ τοῦ Ποσειδωνίου εἴληπται). — Ed. H. Ziegler, Cleomedis *De motu circulari corporum caelestium*, 1891, p. 2-228.

Ff. 47-55ᵛ in marginibus scholia ad Cleomedem prima manu descripta sunt, in quibus citantur Theodosius Tripolites (f. 49), Eratosthenes (f. 53), Apollonius Pergaeus (f. 55), Ptolemaeus (f. 56) etc. Astrologica vero, quae nihil ad Cleomedis librum videntur pertinere, scholiis a folio 56 inseruntur et a folio 61ᵛ iam totum locum obtinent.

F. 56 in marg. Ἀνατολίου περὶ γεννήσεως (Τὰ γεννώμενα ἐν ἡμέρᾳ Κρόνου — μακροήμεροι ἐτῶν ρκ' ἢ ρη'). — Edetur in appendice.

Εἰ βούλει εὑρεῖν τὸν πλανήτην ποῖος ἦν ὅτε ἐγεννήθης ψήφισον — εὑρήσεις τὸν πλανήτην.

Ὡσαύτως τὰ αὐτὰ ἑνώσας — ἐστὶν τὸ ζῴδιον τὸ ὡροσκοποῦν ὅτε ἐγεννήθης. — Cf. supra cod. 30, f. 151ᵛ; codd. Florent. 14, f. 97ᵛ; Ital. 29, f. 30.

Ἐλαιοσκόπ(ιον) ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (Ἐν μετώπῳ ἀνδρὸς κυρίως ἀγαθὸν — τῆς ἔξω βίας καθίστησι). — Haec cum Melampodis[1] *De divinatione ex naevis corporis opusculo* (*Scriptores physiognomoniae veteres*, ed. Franz, 1789, p. 501-508) magna ex parte consentiunt. Cf. cod. Florent. 8, f. 301ᵛ.

F. 61ᵛ in marg. Περὶ πινακικῆς ἐπισκέψεως (Πινακικὴν [l. -κὴ] ἐπίσκεψις λέγεται δίπτυχον δελτάριον — ἧττον τὰ φαῦλα παρέχουσι).

Μῆνες Αἰγυπτίων, Ῥωμαίων, Ἑλλήνων, Ἀθηναίων, Ἑβραίων nominantur.

F. 62 in marg. Ὀφρὺς δεξιὰ ἀλλομένη ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ — πολλῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχίαν σημαίνουσι. — Hermetis Trismegisti. Ed. e cod. Vindob. med. gr. 23, f. 77ᵛ-79ᵛ H. Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1907, IV, p. 41. Cf. cod. Florent. 8, f. 305ᵛ.

---

[1] De Melampode cf. *Catal.*, IV, p. 110, n. 1; Heeg, *Die orphischen* Ἔργα καὶ ἡμέραι, p. 33, n. 5.

Oneirocriticon ex Danielis psalmis. Ψήφισον τὴν διαφαίνουσαν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ ὄναρ ἐθεάσω, ὅσα γράμματα ἔχει — Σελήνης λ' ψευδές. — Cf. supra cod. 27, f. 277ᵛ.

Γαληνοῦ περὶ τῆς ἐξ ἐνυπνίων διαγνώσεως (Καὶ [*sic*] ἐνύπνιον δὲ ἡμῖν — πλεονεξίας καὶ ποιότητας χυμῶν). — Ed. Kühn, *Galeni opera*, VI, p. 832.

F. 62ᵛ. Θεοφυλάκτου ἀπὸ ὑπάρχων σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορρημάτων [*sic*] καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν (Τὰς χελιδόνας ὑπὸ — χελιδὼν ἀκούειν μήτηρ ἀνέχεται). = Ideler, *Physici et medici graeci minores*, I, p. 168, 2-4. V. infra f. 99ᵛ.

Μέθοδος δι' ἧς εὑρίσκεται πᾶσα ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρικὴ ἀναλογία, εἴτε τοῦ διπλασ(ίου) λόγ(ος) ἐστὶν εἴτε τοῦ τριπλα(σίου) εἴτε τοῦ πολλαπλα(σίου) εἴτε πολλαπλασιεπιμορίου εἴτε πολλαπλασιεπιμεροῦς ἢ ἐπιδιμεροῦς καὶ ἁπλῶς οὑτινοσοῦν ἐστιν τῶν ἁπάντων, κατὰ το μέσον τῆς εὐφρόνης τῆς μνήμης τοῦ μεγάλου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου τοῦ ͵ςωλαου [1323] ἔτους εὑρεθεῖσα καὶ ἐκτεθεῖσα παρὰ Νικολάου Σμυρν(αίου) Ἀρταβάσδου τοῦ Ῥαβδᾶ (Ὅτε συγκρίνειν ἐθέλεις λόγον πρὸς λόγον — τὸ αὐτὸ καὶ αὖθις εὑρεθήσεται ἀναντιρρήτως). — Hoc opusculum ineditum videtur.

Sequuntur problemata arithmetica eiusdem, ut videtur, scriptoris : Ἔστω τις κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνὰ κυάμους ς' — καὶ τὰ γινόμενα λέγε τοῦτον ἐνθυμηθῆναι.

Organa, vel organi alicuius (an astrolabi?) partes, novem nominantur. Διόπτρα. πῆχυς — ἐπίπεδον. ἴτυς.

In marg. ex transverso. Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἐπί τισι φυσικαῖς ἀπορίαις λύσεις (Τῶν προβλημάτων τὰ — καὶ ζητήσεως ἄγευστα). = Ideler, *Physici et medici graeci minores*, I, p. 3, 1-2. V. infra, f. 93.

F. 63. <Tractatus de persici astrolabi usu inabsolutus. Cf. supra cod. 24, ff. 259-261>. κ'. Περὶ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων ἀπὸ τῶν μοιρῶν τοῦ ὡροσκόπου ἤγουν τοῦ ταλέ (Ἡ μοῖρα τοῦ ταλέ — ἢ εἰς τὸ μεσουράνημα).

κα'. Περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ βεβαίας καταλήψεως τῆς ἀναβάσεως Ἡλίου ἢ τῶν ἀστέρων (Ζητεῖται τὸ πλάτος — τὸ τοῦ Ἡλίου ὕψωμα).

κβ'. Περὶ τῆς ἀνωμαλίας <τῆς> κινήσεως Ἡλίου ἤγουν τῆς μετακλίσεως καὶ τῆς διαστάσεως τῶν ἀστέρων ἀπὸ τῆς τελείας μοίρας τῆς ζώνης τοῦ μαντουλιναρ(ίου) (Ἡ μοῖρα τοῦ Ἡλίου — καὶ τὸ μῆκος).

κγ'. Περὶ τοῦ πλάτους τῶν πόλεων ἑκάστης (Ἐπεὶ ἡ ἀνάβασις — τῆς πόλεως ἧς βουλόμεθα).
κδ'. Περὶ τῆς καταλήψεως τοῦ σκιάσματος ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως (Ἀφ' οὗ φανερωθῇ — τῆς ἀναβάσεως ἐκείνης).
κε'. Περὶ τῆς καταλήψεως τῆς ἀναβάσεως ἀπὸ τοῦ σκιάσματος (Ἐπεὶ ἐφανερώθη τὸ — τοῦ σκιάσματος ἐκείνου).
κϛ'. Περὶ τῶν ὡρῶν πάσης εὐχῆς (Ὧραι τῆς εὐχῆς εἰσιν ἑπτὰ — ἔτι οὐκ ἔστιν).
κζ'. Ἡ δευτέρα ὥρα τῆς εὐχῆς (Ἡ μοῖρα τοῦ Ἡλίου — οὐκ ἔστιν ἔτι).
κη'. Ἡ τρίτη ὥρα τῆς εὐχῆς (Κατεναντίον ὡς ἐρρήθη — μεσουράνημα τοῦ Ἡλίου).
κθ'. Ἡ τρίτη ὥρα τῆς εὐχῆς (Ἡ κατεναντίον τῆς — ἴσοι οἱ ψῆφοι).
λ'. Ἡ ἀρχὴ τῶν νυκτερινῶν εὐχῶν (Πῶς ὀφείλει εἰδέναι — ἢ ὁ ἑσπερινός).
λα'. Ἡ δευτέρα νυκτερινὴ εὐχή (Ἡ μοῖρα τοῦ Ἡλίου — εὐχῆς τῆς δευτέρας).
λβ'. Ἡ τρίτη νυκτερινὴ εὐχή (Κατεναντίον τῆς μοίρας — εὐχὴ ἡ τρίτη).
λγ'. Περὶ τῆς καταλήψεως ὕψους ὄρους ἢ τοίχου ἢ κίονος ἢ δένδρου ἢ ἄλλού τινος [*sic*] ὑψηλοῦ (Τοῦτο κατὰ δύο — ἐκείνου οὗ βουλόμεθα). = Cod. 24, f. 259.
λδ'. Περὶ τοῦ γνῶναι πλάτος ποταμοῦ ἢ τόπου τινός (Κρατεῖται ὁ ἀστρόλαβος — ἐγένετο ἡ ζήτησις). = Ibid., f. 259v.
λε'. Περὶ τοῦ γνῶναι βάθος φρέατος ἢ ἄλλου τινός (Ἵσταται ὁ βουλόμενος — τοῦ φρέατος ἐκείνου). = Ibid., f. 260.
λϛ'. Περὶ τῆς δοκιμῆς τῶν τεμμάχων [*sic*] τοῦ ἀστρολάβου (Ἡ δοκιμὴ τοῦ — οὐκ ἔστιν ὀρθόν). = Ibidem.
λζ'. Ἡ δοκιμὴ τῶν φύλλων (Ἐμβάλλεται ἧλος μέσον — ὀρθὸν οὐκ ἔστιν). = Ibidem.
λη'. Ἡ δοκιμὴ τοῦ ὑποδοχέως ἤτοι τῆς μητρὸς καὶ τοῦ κρίκου (Κρατεῖται ψιλόν τι — ὀρθὸν οὐκ ἔστιν). = Ibid., f. 260v.
λθ'. Περὶ τῆς δοκιμῆς τῶν γραμμῶν καὶ τῶν κύκλων (Αἱ δύο γραμμαὶ — ὀρθὴ οὐκ ἔστιν). = Ibidem.
In ima pagina, alia manu: ἐγράφη εἰς τὸ ἄλλων βυβλίων [*sic*].

F. 64. Οἱ παρόντες στίχοι — παρελείφθησαν ὡς ἀδιάγνωστοι. — Ed. E. Maass, *Commentariorum in Aratum reliquiae*, 1898, p. 154 in adnotatione.
Ἐμπεδοκλέους ἀπλανῶν ἀστέρων σφαῖρα (Ἥδ' ἐστιν ἄστρων τάξις — τάξιν οὐ μετρουμένην). — Ed. E. Maass, *op. cit.*, p. 154.

F. 64v. Δεῖ καταμερίσαι τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον — ὀρθῶς ἐν σφαίρᾳ. Figura.

Τοῦ αὐτοῦ Ἐμπεδοκλέους πλανήτων ἀστέρων σφαῖρα (Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' — καὶ κόσμος ἀπείρων). — Ed. E. Maass, *op. cit.*, p. 170.

Λεοντίου μηχανικοῦ περὶ κατασκευῆς Ἀρατείας σφαίρας (Πρώην, ὦ καλὲ Θεόδωρε, — ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων τὰ διαγράμματα). — Ed. E. Maass, *op. cit.*, p. 561.

F. 65v. Eiusdem. Περὶ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου (Διὰ δύο αἰτίας — οὐχ ἁμαρτήσεται τῆς... διασκέψεως). — Ed. E. Maass, *op. cit.*, p. 568.

Τὴν Ἀράτειον σφαῖραν ἐνθάδε βλέπε. Figurae.

Sine inscriptione. Διὰ τοῦτο καὶ τεθνήξεται ἀλλ' ἐξαναστήσεται — δοκεῖ τοῖς φυσικοῖς.

Sine inscriptione. Ἡ γῆ, φέρε λέγειν, τῆς αὐτῆς δημιουργίας — πάθος Σελήνης.

F. 66. De quattuor elementis. Τὸ περὶ (?) τοῦτο σχῆμα — ψυχῆς καὶ σώματος. Figura.

Περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῆς ἐντὸς κειμένης (?) Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου (Ἐπειδήπερ οἱ πάλαι — τῆς ἐγκειμένης ἴσασι).

Ἐκ τῶν Ἡφαιστίωνος περὶ τοῦ ἡρωικοῦ μέτρου (Τὸ δακτυλικὸν μέτρον — ὁ παρὼν ποιητὴς Ἄρατος). — Ed. (praeter ultima verba : ᾧ Ὅμηρος — Ἄρατος) Consbruch, Hephaestionis *Enchiridion*, 1906, p. 20, 18 - 21, 6.

F. 66v. Τῶν Ἀράτου φαινομένων προοίμιον Ἐρατοσθένους, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἱππάρχου (Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων — δὲ Θυτήριον, Ἀρκτοφύλαξ). — Ed. E. Maass, *op. cit.*, p. 102-122, 11.

F. 67. Καὶ τοῦ Αἰγόκερω ὁ ἑπόμενος — δὲ οἱ Δίδυμοι ἐν ὥραις δυσὶ καὶ ἕκτῳ μέρει. = Hipparchi *in Arati et Eudoxi Phaenomena commentarium*, ed. Manitius, 1894, p. 262, 29 - 270, 8. [In marg. Τίνες τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἀπέχουσι ἀλλήλων ὡριαῖα ἰσημερινὰ διαστήματα]. Χωρὶς δὲ τῆς ἐν ταῖς συνανατολαῖς καὶ δύσεσι θεωρίας — ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ λαμπρὸς. τὸ δὲ ϛ' ποῦ. = [praeter τὸ δὲ ϛ' ποῦ] ibid., p. 270, 10 - 280, 13.

F. 67v. Γνώση [*sic*] δὲ καὶ τὸ ἔμβρυον εἰ ἄρρεν ἢ θῆλυ — εἰ δὲ θῆλυ, θῆλυ. Apomasaris ? — Cf. codd. Roman. 2, f. 20v, cap. ξγ'; Florent. 11, f. 26v; Vindob. 2, f. 114, cap. ο'?

Πόσων δὲ μηνῶν ἐστι τὸ ἔμβρυον — εἰ δ' οὐχ οὕτως, ἕν.

Notulae breves, quibus codex aliquis descriptus videtur : Ἐκ τῶν τοῦ Κλεομήδους καὶ Βλεμμύδου ἴσως καὶ ἑτέρων τινῶν (Πρῶτον ἐπιμερίσασθαι τὸν οὐρανὸν — πάλιν ἐκ τῶν

τοῦ Ἀράτου τὴν καταγραφὴν ποιήσασθαι etc. καὶ δυνά-μ(εως)).

Ἔτι περὶ διοσημείων ἐκ τῶν Ἀράτου καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Λαυρεντίου καὶ τῶν τοῦ Σερ(ένου ?). ὃ εἶπεν καὶ Ἁρμενοπουλῖν(ος) εἰς τὴν μορφήν (?). ὃ εἶπεν Ἰωσὴφ εἰς τὸν χαλκέοπλον etc. περὶ ζῴων ἰδιότητος Αἰλιανοῦ καὶ ἑτέρων. περὶ τῆς τῶν βοτανῶν δυνάμεως. περὶ τῆς τῶν λίθων. περὶ τῶν πνευματικῶν Ἥρωνος, περὶ ὡρολογείου [*sic*].

F. 68. Dodecaeteris inabsoluta. Ἔτους Κριοῦ ἔσονται χειμῶνες — καὶ εἰρήνη. — Edetur in appendice.

Sinistra parte. <Ptolemaei. Ὁριζόντων καταγραφή>. Figura. — Ed. Heiberg, Ptolemaei *Syntaxis mathematica,* in calce voluminis I.

Dextra parte. Sphaera climata orbis terrarum exhibens.

Δοκίδος, λαμπάδος, ἴριδος figurae.

Sine inscriptione. Οἱ νομεῖς, φησιν, ἐκ τῶν ἀρνῶν ἐτεκμήραντο χειμῶνας — σχεδιάσεις καὶ προχείρως... — Hoc paraphrasis in Arati *Phaenomena* (v. 1104 sqq.) fragmentum, quod in medio enuntiato imo folio lacerato desinit, a scholiis editis (Maass, *Comment. in Ar. reliq.,* p. 548 sqq.) discrepat.

F. 68v. Τὸ ἐπίλοιπον τῶν τοῖς δεκανοῖς τῶν ζῳδίων παρανατελλόντων (Τὰ τοῖς Ἰχθύσι παρανατέλλοντα. τῷ πρώτῳ δεκανῷ — μέρη τοῦ Κήτους. Δόξα σοι ὁ θεός). — Ed. Boll, *Catal.,* V, 1, p. 168, 32 - 169, 25.

Figurae duae.

F. 69. Εἰσαγωγὴ εἰς πᾶν ζήτημα ἀστρονομι(κὸν ?) ἀστρολογικώτ(ε)-ρ(ον ?) (Ὑπὸ τὴν οὐρανίαν σφαῖραν (?) διάφοροι κύκλοι εἰσὶ — ὁ Κρόνος τὸν μόλιβδον [*sic*]). — Ptolemaeus citatur.

In summa pagina, notula brevis. Ση(μείωσαι). Καθ' ἑκάστην ὥραν δίεισι ἡ σφαῖρα — ἐπὶ τῇ τοῦ ὡροσκόπου θέσει (?).

In margine, tabulae: Οἶκοι τῶν πλανήτων, ζῴδια τροπικά, στερεά, etc.

Prognostica ex caelo, sole, luna. Ἐὰν ἐν τῷ οὐρανῷ φλὸξ ἀνημμένη ὀφθῇ — τὸν χειμῶνα δηλοι. — Cf. codd. Mediol. 33, f. 244v; Roman. 2, f. 156v, cap. κβʹ. Eadem doctrina forma pleniore codice German. 26, f. 157 sqq. [= cod. Paris. astr. 60, f. 152 sqq.] traditur.

F. 69v. Περὶ νεφελῶν αʹ (Ὅταν εὐδίας οὔσης νεφέλαι — ὕδωρ ἐς αὔριον δηλοῖ). — Haec ab Iuliani Laodicensis capitulo περὶ νεφελῶν ἐπίσκεψις inscripto (*Catal.,* IV, p. 110) plane discrepant.

Περὶ ἀστέρων [In marg. Περὶ ἀστέρων βʹ] (Ὅταν εὐδίας οὔσης — ἀνεμώδης ὁ ἀήρ).

Περὶ ἴριδος [In marg. Περὶ ἴριδος γ′] (Ἶρις μέλαινα περὶ — ἡμέρας καὶ νυκτός). — Cf. supra cod. 43, f. 248v; cod. German. 26, f. 162.

Tabulae : Οἰκοδεσπόται, ὅρια ἀστέρων κατ' Αἰγυπτίους (cf. Ptolemaei *Tetrab.*, 1535, f. 12), οἱ δεκανοί, οἱ τριγωνοκράτορες, ὑψώματα, ταπεινώματα, αἱ τῶν χωρῶν συνοικειώσεις (cf. Ptol., *op. cit.*, in adn. Camerarii, f. 38v), αἱ τῶν ἀστέρων πρὸς τὰ ἔθνη συνοικειώσεις (cf. Ptol., *op. cit.*, f. 15), οἱ χρόνοι τῶν ἀστέρων, ὅρια ἀστέρων κατὰ Δωρόθεον (cf. *Catal.*, VI, p. 92), πλινθύς [*sic*] καὶ ὑπόθεσις ἰδία τῶν ιβ′ ζῳδίων περὶ φύσεως καὶ κράσεως αὐτῶν καὶ τῆς πρὸς αὐτὰ δυνάμεως καὶ οἰκειώσεως τῶν ἀστέρων, ἔτι καὶ (?) ὑψωμάτων καὶ οἴκων καὶ ταπεινωμάτων [litteris β, α, γ librarius verborum ordinem errore perturbatum sic restituendum esse monuit : καὶ ταπεινωμάτων καὶ οἴκων] καὶ ἐναντιωμάτων. — Haec tabulae ex Ptolemaeo et Hephaestione excerptae videntur.

Dextra parte. Ἰστέον ὅτι τῶν ὡρίων [*sic*] ἡ ἔκθεσις — εἰς τὰ ἀποτελέσματα. — Cf. cod. Roman. 2, f. 268, cap. τγ′. V. Ptolem., *Tetrab.*, 1, 18.

F. 70. Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως (Δήλων [οὐ]σῶν τῶν — τοῖς κακοῖς εὐφροσύνη). = Lydus, *De ostentis*, ed. Wachsmuth², p. 107, 8 - 117, 4.

F. 70v. Τοῦ αὐτοῦ περὶ βροντῶν (Πολλῶν καὶ ὑπὲρ — ἄρρην ὁ Τοξότης). = Ibid., p. 54, 23 - 62, 2.

Sine inscriptione. ♑. Σελήνης μετὰ (?) τὸν Αἰγόκερων — βαρὺς τοῖς πράγμασιν. — Fonteii Tonitruale. = Ibid., p. 88, 13 - 92, 28.

F. 71. Καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς Σελήνην ἐκ τῶν Λαβεῶνος κατ' ἑρμηνείαν [*sic*] πρὸς λέξιν ἐκ τῆς θερινῆς τροπῆς (Εἰ κατὰ τὴν — θαλάσσης ἔξω μαιωθήσονται [*sic*]). = Ibid., p. 93, 1 - 95, 9.

Περὶ τελευτῆς (Ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὡροσκόπον — τὸ τέλος τῆς ζωῆς λέγε). Tabula. — Cf. cod. Venet. 5, f. 282v?

Περὶ (?) τῆς γονέων προτελευτῆς (Προστίθει τῇ τῆς γενέσεως — ἡ μήτηρ).

Περὶ εὑρέσεως κεκρυμμένων (Σκόπει εἰ τὸ ζητούμενον — τὴν αὐτοῦ ζωὴν ἀπολέσῃ). In marg. Περὶ ἰδίου ἢ ἀλλοτρίου, Περὶ τοῦ ποιοῦ, Εἰ εὑρίσκει, Περὶ τῶν τόπων. — Cf. codd. Roman. 2, f. 154v sqq.; Vindob. 4, f. 8v sqq.; Roman. 20, f. 53?

F. 71v. Περὶ κλήρων τί εἰσι καὶ πόθεν ἐκβάλλονται (Ἰστέον ὅτι ϙδ′ κλήρους ἐχρήσαντο Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι — δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας). — Edetur in appendice.

Δόξα μὲν ἀρχαίων αὕτη. Ἑρμοῦ περὶ τύχης καὶ εἱμαρμένης, ἀνάγκης καὶ νεμέσεως. ἡμεῖς δὲ οὐχ οὕτως (Αἱ καλούμεναι

ζ' σφαῖραι — τὴν ἐνέργειαν ποιεῖται). — Haec magna ex parte excerpta sunt ex Lydo, *De mensibus*, ed. Wünsch, p. 70, 23 - 71, 7. Cf. cod. Roman. 2, f. 268.

Librarii, ut videtur, ipsius notula brevis. Κακῶς συνῆκται τὰ πάντα καὶ ἀθέως. διὸ καὶ ἀνατρεπτέον.

F. 72. Οἰωνισμὸς ῥωμαϊκὸς (?) εἰς τὰς καλάνδας Ἰανουαρίου (☉. Εἰ ἐν πρώτῃ ἡμέρᾳ Ἡλίου — τοῖς πράγμασι ἀδόκητος). — Edetur in appendice.

Περὶ ζῳδίων ὡροσκοπούντων ἡνίκα ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριὸν εἰσέρχεται (Ἴσθι ὅτι κατὰ τὴν ιγ^{ην} ἡμέραν λαμβάνεται ἡ καταρχὴ τοῦ χρόνου — ἀπ' ἐνίων τῆς δύσεως). — Achmetis. — Codd. Vindob. 4, f. 112, cap. λγ'; Venet. 5, f. 210^{v}, cap. λγ'; Roman. 2, cap. ρπβ'.

In marg. f. 72 prima manu. Σημείωσαι τὰς ζωοσκοπίας τί σημαίνουσι ἐν οἷς εὑρίσκονται (-κεται ?) καθ' ἕκαστον ἔτος ☉.

Διάγνωσις περὶ τοῦ ὡροσκόπου τοῦ χρόνου, ἥτις καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας χρησίμη (Ὁπηνίκα τὸ ὡροσκοποῦν τοῦ χρόνου κατὰ τὰς μοίρας — φόβον εἰς πολλὰς χώρας). — Achmetis. Cf. codd. Vindob. 4, f. 115^{v}, cap. λδ' sqq.; Florent. 8, f. 303, cap. υμγ'; Venet. 5, f. 212^{v}, cap. λδ' sqq.; Roman. 2, cap. ρπγ' sqq.

F. 73^{v}. Ὅτι δηλοῦσιν οἱ ὁποιοιδήποτε σχηματισμοὶ τῶν ἀστέρων εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χρόνου (Ὅτε σχηματίζονται οἱ κακοποιοὶ — καὶ ἀδικίας τοῦ λαοῦ). — Achmetis. Cf. codd. Vindob. 4, f. 130; Venet. 5, f. 219, cap. λθ'; Roman. 2, f. 196, cap. σ'.

Ἐν κρίσει (?) τῶν βασιλέων ποίησον ἐν ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ Ἡλίου — καὶ τοῦ κυριεύοντος αὐτοῦ. — Achmetis. Cf. codd. Vindob. 4, f. 131, cap. μ'; Venet. 5, f. 219^{v}, cap. μ'; Roman. 2, f. 196, cap. σα'.

Ὁ κλῆρος τύχης — ἐχθρικὸν σχῆμα, σφαγὰς σημαίνει. — Achmetis ?

Περὶ τῶν δ' τροπῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡνίκα (?) βούλει (?) γνῶναι τὰ μέλλοντα ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ ἰδιωτῶν κατὰ τὸ ζητούμενον κλίμα (Ποιήσας ἐκβολὴν ἀπὸ τῶν κανόνων — καὶ κατὰ γένεσιν... Ultima verba evanida). — Achmetis. Cf. codd. Vindob. 4, f. 131^{v}, cap. μβ'; Venet. 5, f. 220, cap. μβ'; Roman. 2, f. 197, cap. σγ'.

F. 74. In summa pagina. ☾ ➛. Εἰ ἡ Σελήνη αἱματώδης φανῇ — συμπέσουσι, σῖτος ἔσται. = Lydus, *De ostentis*, ed. Wachsmuth², p. 54, 6-21.

Ἐπιπέδων τὸ ἴσον αὐτοῦ ὑπὲρ γῆς ὁρᾶται — ὧν ἐστιν καὶ Ποσειδώνιος. = Cleomedes, *De motu circulari corporum caelestium*, ed. Ziegler, p. 116, 1 - 118, 6.

In margine, dextra parte. Εἴη διά τινος καὶ τοῦτο τὸ μέρος — τῇ ιθ^{η} Ὀκτωβρίου. — Lydi?
In margine, sinistra parte, pauca verba, quae parum intellegi possunt : βια πν (βίαιον πνεῦμα?) ἢ Σελήνη etc. — Lydi?
Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως Λυδοῦ ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὄντος Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Ἀναστασίου ἐφήμερος τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ σημείωσις ἐπιτολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων ἐκ τοῦ Κλαυδίου Θούσκου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν (Μὴν Ἰαννουάριος. ἡμέραι λα'. α^{η}. ὁ Ἥλιος ὑψοῦται — ζητοῦντας οὐ φεύξεται). = Lydus, *De ostentis*, ed. Wachsmuth[2], p. 117, 5 — 158, 15.

F. 76. Sinistra parte. <Arsenii monachi paraphrasis geomantiae Zanatae>. Ἐπείπερ, ὦ ποθούμενε, ποθεῖς τὸ προγινώσκειν — καὶ πρὸς ἑκκαιδέκατον μέτρον ἀναδραμόντα. — Paraphrasis initium edidit Lambecius-Kollarius, *Commentaria de bibliotheca Vindobonensi*, VII, p. 555-556. Cf. Du Cange, *Glossarium med. et infim. graecitatis*, p. 1196, s. v. Πολιτικοί; *Catal.*, IV, p. 118, n. 1.
Dextra parte. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τῶν ιϛ' οἴκων [prima manu in litura in μερῶν?] τῶν ἀπὸ δ' οἴκων προερχομένων αἱ σημασίαι αὗται. ὁ πρῶτος οἶκος — σαφῶς γενέσθαι ἤτοι ἀληθῶς. Γνοίης δ' ἂν τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτῶντος — ἐν τῷ ζητήματι κρινεῖς.
Ἔξεστι περὶ παντὸς πράγματος — ἡ τῆς σημασίας ἐπίζευξις. Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ ε^{ος} οἶκος μαρτυρεῖ τὸν δ^{ον} — ἀπὸ τοῦ ι^{ου}. — Zanatae. Cf. cod. German. 26, f. 57^{v}. V. etiam supra codd. 7 [Paris. gr. 2422], f. 50^{v}; 9 [2424], f. 165^{v}.

F. 76^{v}. Ζοχαλ. ♄ ♑ ♒ — ἀνατολικόν, πυρινόν. — Cf. supra cod. 9, f. 163^{v} in summa pagina.
Ὁ ⁞˙⁞ μετὰ ⁞⁞ καὶ — ὁ ⁖ τοὐναντίου.
Εὔχρηστα τὴν σημασίαν (?) ταῦτα καὶ εὐτυχῆ ...· μέσα δὲ ταῦτα ...· ἄχρηστα καὶ ἀτυχῆ ταῦτα — ⁘.
Περὶ εὑρέσεως τοῦ ζητήματος (Ἐγχαραττέσθω οὖν ὁ ιϛ' οἶκος — καὶ αὐτοὶ μέσοι).
Περὶ ἐγγ [*sic*]. In marg. [Περὶ] ἐγκύου [π]οῖον τέξεται (Πᾶν σχῆμα ἀρρενικὸν — ⁘ ⁛ ⁞⁞). — Cf. cod. Ital. 29, f. 34?
Περὶ τῶν χροιῶν (Λευκὴ ⁙ ⁙ — ἀπὸ καλῶν σχημάτων).
Περὶ ἀρρώστου (Εἰ ἐν τῷ ϛ^{ψ} οἴκῳ — η', θάνατον σημαίνει). — Cf. cod. Ital. 29, f. 35.
Εἰ δὲ ἐκβαῖεν μητέρες, ὁ σπανὸς πρῶτος — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σημαίνει μοιχευθῆναι.

F. 77. Περὶ κινήσεως (Εἰ ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ — τὰ ἀνωτέρ(ω) ὅτι (?) ἐπλανήθης).

Ἑκάστῳ μηνὶ ἐπιζήτει τὴν τῆς ὥρας.... Αἱ εὔχρηστοι μηνῶν ἡμέραι .... Ἄχρηστοι μηνῶν ἡμέραι — Αὔγουστος δ' ιε'. — Cf. supra codd. 27, f. 277; 39, f. 648v; cod. Venet. 5, f. 307.
Dextra parte. Τρία ταῦτ' ἀναγκαῖα ζήτει ἐπὶ τῶν στίξεων — τὴν ταύτης ὥραν εἰ εὔχρηστος.
Αἱ πεφωτισμέναι ἡμέραι τῆς Σελήνης ἡμέραι [*sic*] α' β' γ'... Αἱ ἀφώτιστοι δ' ε' ϛ' — κζ' κθ' λ'. — Cf. *Catal.*, III, p. 40, 22-25.
Πρῶτος ⁝ πώγων, ὀφίτης — ιϛ^ος ∵ πωγωνάτος.
μ
[In marg. Τοῦτο ἐζητήθη καὶ ἐδείχθη [*sic*] παρὰ τοῦ φίλ(ου) Σολομῶντος]. Ση(μείωσαι) ὅτι εὑρήσεις τὰς στίξεις εἰ ὀρθαί εἰσιν ἢ οὐκ ὀρθαὶ — περιττός. ὅπερ ἐζητεῖτο. — Cf. de Salomone, Heeg, *Catal.*, VIII, 2, p. 139.
[In marg. Τοῦ αὐτοῦ]. Τί οὖν φαίημεν ἄρα μόνον κριταὶ οἱ ἄρτιοι — τῆς ἐσχάτης συνθέσεως συμβέβηκε. — Cf. ibidem.
Ἤγουν ἔσονται ἐξανάγκης οἱ ἐκ τῶν θυγατέρων — ἢ ἄρτιοι καὶ ἄμφω.
Περὶ σχημάτων τοῦ Ἡλίου τὸ πρῶτον — διὰ μῆνας ζ'.
De sedecim domiciliis. Τὸ πρῶτον (?) ὁ ὑπήνης καλεῖται χαρμονὴ καὶ εἰ ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ ἐκβῇ, δηλοῖ θυμηδίαν, ἐπιτυχίαν πεύσεως — καὶ δηλοῖ συνέδρια, θηρία, ἑρπετά, ἀγορὰν γυναίων. — Extrema pars desideratur.

F. 78. Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου (Ἰστέον ὡς οὐδείς πω τόδε τὸ τοῦ δευτέρου σχήματος — τὰ τοιαῦτ' ἐρευνῶντες).
Sinistra parte. Ἕτερον σχῆμα τοῦ εἰρημένου σαφέστερον. Figura. — Cf. cod. Ital. 15, f. 42.
Dextra parte. Δημη|τρίου τοῦ Τρικλινίου (Εἰδέναι χρὴ ὡς οἱ τῆς Σελήνης σχηματισμοὶ — προέλθῃ μικρὸν ὑπεκδραμοῦσα — οὐ φαίνεται [f.78v] ἔστιν οὖν — ἐν βραχεῖ διείληπται). Cum figura. — Cf. cod. Ital. 15, f. 38v.
Ἐκ τῆς Δημητρίου ποιήσεως ἑκάστῃ (?) σφαίρ(ᾳ) ἀναλόγως (Ὀκταπλασίασον (?) τὴν ἐξωτέραν τῆς ἐσωτέρας — ἀστέρων γνωσθεῖ ... ἐκ τοῦ δρ... [Litterae evanidae]). — Praemittitur figura.

F. 78v. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐντὸς τῆς Σελήνης ὁρωμένου μέλανος (Ἐπειδὴ τὴν Σελήνην — ἂν σχοίη συντιθεμένους). Cum figura. = Cod. Paris. Suppl. gr. 1159, f. 48 (Δίωνος Νικαέως περὶ etc.). Cf. cod. Ital. 15, f. 38v?

F. 80. Περὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς ἐν οἷς συμβαίνει αὔξησιν καὶ μείωσιν τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ (Κλίματα ἑπτὰ τῆς — τοῖς βορείοις μέρεσι). — Ed. e cod. Paris. gr. 854 Cramer, *Anecdota graeca bibliothecae Parisiensis*, I, p. 362, 1 - 364, 7.

F. 80v. Ἀδαμαντίου σοφιστοῦ περὶ ἀνέμων (Ἐπειδὴ ἐκ τῶν τῆς γῆς — τοῖς σώμασιν ἡμῶν). = Aetii Amideni *Librorum medi-*

cinalium t. I, Venetiis, 1534, III, cap. 163, f. 62. Cf. Valentin Rose, *Anecdota graeca*, I, p. 49.

Ζήτ(ει?). Ὑγροὶ δὲ μάλιστα τῶν ἀνέμων ἀργέστης καὶ εὖρος — πνέοντες ἀπόγειοι λέγονται.

Notula brevis fortasse alia manu. Σημείωσαι πῶς οὐκ — ἴση ἡ ἔκλειψις. Figura.

F. 81. Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυρίου (?) Ἰωάννου (?) διακόνου τοῦ Πεδιασίμου καὶ χαρτοφύλακος Βουλγαρίας τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς (Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων — μοδίου τετάρτου ὀγδόου). — Ed. Friedlein, *Die Geometrie des Pediasimus*, Progr. Ansbach, 1866. Cf. Bassi, *Rendiconti dell' Istituto Lombardo*, Ser. II, XXXI, 1898, p. 1413.

F. 85v. Ὅτι ἐὰν τὴν διάμετρον τοῦ κύκλου — ἔσται τὸ ἐμβαδόν.

Ὅτι ἐὰν ταύτην — τοῦτο τὸ ἐμβαδόν.

Αλλη μέθοδος ἐκ μόνου τοῦ τῆς περιφερείας πολυπλασιασμοῦ εὑρίσκειν τὸ ἐμβαδόν (Τὴν περίμετρον πολυπλασιαστέον — ἐστὶν τὸ ἐμβαδόν).

Ἑτέρα μέθοδος δι' ἧς ἐκ μόνης τῆς περιφερείας εὑρίσκεται τὸ τοῦ κύκλου ἐμβαδόν (Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ — ἐστὶν τὸ ἐμβαδόν).

Ἑτέρα μέθοδος ἀκριβεστέρα καὶ ῥᾴων, δι' ἧς εὑρίσκεται ἡ ποσότης τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ κύκλου (Τὴν διάμετρον πολυπλασιάσας — εἶναι τὸ ἐμβαδόν).

Notula brevis. Ἔκτισται ἡ Κωνσταντινούπολις — ἕως τῆς σήμερον κατέχεται ,ϛωοθ' (1371).

Περὶ χρόνων ζωῆς (Ἴδε κατὰ τὴν γενέθλιον ἡμέραν — τοσούτους ἔζησε χρόνους). = Codd. Florent. 8, f. 304v, cap. υνϛ'; Venet. 7, f. 205, cap. τνθ'.

Ἄλλως (Ἔτυχεν ἡ Σελήνη ἀφέτης — ἀπὸ Ἡλίου ἂν ἐδέδοτο).

Τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων φάσις λέγεται ὅταν ὁ ἀστὴρ — τὰ μὴ συσχηματιζόμενα. — Cf. Venet. 7, f. 383v, cap. κβ'; Roman. 19, f. 131v; Vindob. 6, f. 251v, cap. κβ'; German. 20, f. 142v; 22, f. 152v.

Περὶ ἀφετῶν ἀλλήλοις (Ἀφέται τόποι εἰσὶν ἐν τῷ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίῳ — ἐπὶ τῆς γενέσεως ἐκείνης). — Cf. codd. Florent. 8, f. 215, cap. τα'; Venet. 7, f. 384v, cap. λ'; German. 20, f. 143; 22, f. 153v.

Περὶ ἀκτινοβολίας (Εἰ μὲν τύχοι αὐτὸν τὸν ὡροσκόπον — ἢ κατὰ ἀκτῖνα τετραγωνίζοντες ἢ διαμετροῦντες). — Cf. cod. Venet. 7, f. 384v, cap. λα'.

Περὶ ὡριμαίας (Εἰ δὲ τύχοι αὐτὸν τὸν ἀφέτην — καὶ ὡριμαῖα κέκληται). — Cf. codd. Florent. 8, f. 216, cap. τβ'; Venet. 7,

f. 384v, cap. λβ'; Roman. 19, f. 132v; German. 20, f. 143; 22, f. 153v; Paris. 15, f. 96; 20, f. 229v.

Περὶ ἀκτινοβολίας ('Ακτινοβολεῖν δὲ λέγεται ἀστὴρ — ἐν τῷ Καρκίνῳ). = Hephaestio, I, 16, p. 74 ed. Engelbrecht. In ima pagina, tabula.

F. 86. Definitiones quaedam. Στηριγμὸς λέγεται ὁτὰν etc. 'Αφαιρέτης δὲ λέγεται ἀστὴρ etc. Προσθέτης δὲ πάλιν etc. Ex Hephaestione? — Cf. codd. Florent. 8, f. 215, cap. σϙδ', σϙβ', σϙγ'; Venet. 7, f. 383v, cap. ιη'-κ'; Roman. 19, f. 131; Vindob. 6, f. 251, 251v, cap. ιη'-κ'; German. 20, f. 142; 22, f. 152v.

Ἔμπρακτοι ἡμέραι λέγονται — καὶ τῶν λοιπῶν. — Palchi? Cf. Hephaestionis cap. III, 6 ab Olivieri editum, *Studi italiani di filologia classica*, VI, 1898, p. 22, 19 - 23, 1; codd. Roman. 2, f. 103, cap. κ'; Paris. 4 [gr. 2419], f. 71, cap. κα'.

Περὶ ὡρῶν (Ὥρα δὲ ἔμπρακτος ὅταν — τῶν ἐμπράκτων ἄπρακτα). — Palchi? Cf. Hephaest., ibid.; codd. Roman. 2, f. 103v, cap. κα'; Paris. 4, f. 71, cap. κβ'.

Περὶ καταρχῶν ἐκ τῆς ιβ' τρόπου 'Ορφέως κατὰ ζῴδιον (Τῶν τροπικῶν ζῳδίων ὡροσκοπούντων — ὁ ὡροσκόπος, παρερχομένη ταῦτα). — Theophili. Cf. codd. Ital. 18, f. 321; Roman. 7 (*Catal.*, V, 1, p. 68).

Οἴκους δὲ πάλιν οὕτως ἔσχον ἀστέρες — τὰ διάμετρα τῶν ὑψωμάτων. = Iohannis Camateri περὶ ζῳδιακοῦ κύκλου etc., ed. Miller, *Notices et extraits*, XXIII, 2, 1872, p. 53 sqq., vv. 41-48; 49, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62; 170-179; 339-345; 149-152.

'Αριστοτέλους περὶ κόσμου (Πολλάκις μὲν ἔμοιγε — εὐθὺς εἰ μέτοχος εἴη). — Ed. Bekker, *Aristoteles*, I, 1831, p. 391.

Ff. 89-92 vacant.

F. 93. ['Α]λεξάν[δρου] 'Αφροδισέως ἐπί τισι φυσικαῖς ἀπορίαις λύσεις ([Τῶν] προβλημάτων τὰ μὲν αὐτόθεν — τὴν χολὴν πᾶσαν ἐκκαυθῆναι καὶ ἀναλωθῆναι. τέλος. ταῦτα γὰρ εὕρηται μόνα. δόξα σοι ὁ θεός). — Haud raris locis huius codicis scriptura discrepat ab editione Ideler, *Physici et medici graeci minores*, I, p. 3. V. supra f. 62v.

F. 96v. Φίλωνος περὶ κόσμου (Οὐδὲν τῶν ὄντων — εἴρηται κατὰ δύναμιν. δόξα σοι ὁ θεός). — Ed. Richter, *Philonis Iudaei opera*, VI, p. 148. Cf. Cumont, *Philonis de aeternitate mundi*, p. xxvii

F. 99. 'Αριστοτέλους περὶ ἀρετῆς ('Επαινετά ἐστιν τὰ καλὰ — τῶν ψεγομένων ἐστίν. δόξα σοι ὁ θεός). — Ed. Bekker, *Aristoteles*, II, 1831, p. 1249.

F. 99^{v}. Θεοφυλάκτου ἀπὸ ὑπάρχων σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν (Ἡ διάλεξις τοῦ διαλόγου. Τὰς χελιδόνας ὑπὸ — τῆς Ἑλλάδος ἡμετέρα). — Ed. Ideler, *Physici et medici graeci minores*, I, p. 168. V. supra f. 62^{v} et infra f. 102.

F. 100. Tabulae astronomicae, quarum una in annos ,ϛωοθ' (1371)— ,ϛϡ' (1392).
Dextra parte, in ima pagina, thema astrologicum.

F. 100^{v}. Notulae breves maximam partem astronomicae, inter quas : ⊜ ἔτους ,ϛωπα' (1373), περσικοῦ ψμα^{ου} etc.

F. 101. Sinistra parte. Θεμέλ(ιον) τῆς κινήσεως Ἡλίου ἐν τοῖς ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτεσι κατὰ τὸ μῆκος τῶν οβ' etc. Tabula imperfecta in annos ,ϛωοθ' (1371) — ,ϛϡ' (1392).
Dextra parte. Θεμέλ(ιον) τῆς κινήσεως Ἡλίου etc. Tabula.
In inferiore paginae parte. Διὰ τί ἐν τῇ αὐθημερινῇ τοῦ Ἡλίου κινήσει ϙϙνθη τέθειται — ὧραι ε', μοῖραι κγ'. Tabulae.

F. 101^{v}. Μέση (?) ὁδὸς κινήσεως Ἡλίου εἰς τ(ὰς) ὥρ(ας). Tabula imperfecta.

F. 102. <Theophylacti Simocattae> Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Ἀντισθένης καὶ Πολυκράτης — τῶν λεγομένων ὁ ἔπαινος. = Ideler, *Physici et medici graeci minores*, I, p. 169, 1 - 177, 16. V. supra, f. 99^{v}.
Ἐντεῦθεν ἐκτίθησ(ι) τὰ λειπόμενα ἐν τῷ πρώτῳ διαλόγῳ. Ζήτει ὄπισθεν πρὸ ἑνὸς φύλλου τοῦ τετραδίου τούτου ἤγουν φύλλου θ^{ου} ὄπισθεν.

F. 103. De Paschae tempore. Δῆλον ἤδη εὐθὺς καὶ πόστην τοῦ μηνὸς τὸ Πάσχα δεῖ ἡμᾶς ἑορτάζειν — ὅπερ ἔτι μᾶλλον τῷ ἀποστολικῷ νόμ(ῳ) συμβαίνει.
Sinistra parte. Tabula imperfecta.
Media parte. Ἰστέον ὅτι περιέχουσιν τὴν τῆς Σελήνης περίοδον ἐνιαυτοὶ ιθ' — ξζ' ιδ' κη''.
Dextra parte. Κύκλος προσνεύσεων. Figura.
Folii pars inferior vacat.

F. 103^{v}. [Litterae fere evanidae sunt] .... ἐξήγησις ἀρίστη (?) περὶ τοῦ Πάσχα (?) ἀποστόλων κανονίου καὶ περὶ τοῦ γενομένου ὑπὸ τῶν πατέρων (?) κανονίου πρὸς τὴν καθ' ἕκαστον ἔτος τοῦ Πάσχα εὕρεσιν (......... [summa charta hic desquamata est] γε Πάσχα καλεῖται (?) τῶν ἀποστόλων τοιοῦτον· εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος — τὸ προκείμενον ἐκ τοῦ ῥᾴστου θηρῶμεν). — Cf. cod. German. 7, f. 17^{v}?

F. 104^{v}. Κύκλοι τοίνυν ἐτέθησαν τῇ μὲν Σελήνῃ ιθ' — τούτων ἔργον διεξελθεῖν.
[In marg. περὶ (?) τῶν τῆς Σελήνης κύκλων]. Διὰ τί ιθ' εἰσιν οἱ

τῆς Σελήνης κύκλοι (Μέχρι μὲν οὖν τῶν ιθ' — τῶν φώτων ἀμφοῖν). — Cf. cod. Ital. 4, f. 3.

[In marg. Περὶ τῶν τοῦ Ἡλίου κύκλων]. Διὰ τί εἰσιν κη' οἱ τοῦ Ἡλίου κύκλοι (Εἰς κη' δὲ κύκλους ἄνεισι ὁ τοῦ Ἡλίου δρόμος — ἢ τρίτῳ, ὃ ἐπεγινώσκετο). — Cf. codd. Venet. 8, f. 1; Ital. 4, f. 2.

[In marg. <Περὶ> τῆς (?) ἀρχ(ῆς) τῶν κύκλων [καὶ] θεμελίου Σελήνης]. Διὰ τί ἀπὸ τοῦ Ἰαννουαρίου οἱ τῆς Σελήνης κύκλοι καὶ θεμέλιος ἄρ[χονται] (Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς — καὶ ὢν καὶ καλούμενος). — Cf. codd. Ital. 4, f. 3; German. 7, f. 12.

Διὰ τί ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου ἄρχονται (Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὀκτωβρίου τὰς — ἐγένετο καὶ πρώτη τῆς ἑβδομάδος). — Cf. cod. German. 7, f. 12ᵛ.

Πῶς ὁ τῆς Σελήνης εὑρίσκεται κύκλος (Ἀλλ' ἡνίκα τὸν τῆς Σελήνης κύκλον — ὁ κύκλος τῆς Σελήνης). — Huius capituli finis paene ad verbum consentit cum Georgii Chrysococcae cap. IX extrema parte (Usener, *Ad historiam astronomiae symbola*, p. 35). Nota : ... τὸ ἐφ' ἡμῶν (?) ,ϛωμγ' (1335)...

Ἄλλως (Εἰ δὲ βούλει, κράτησον — τρανῶς τὸν τῆς Σελήνης κύκλον). — Cf. Chrysococcam, *op. cit.*, p. 36.

Manu posteriore in ima pagina notula brevis. [Ἐπ]εὶ κατὰ τὸ ,ϛϡ' (1392) ἔτος εὕρηται ὁ Ἥλιος — ἕξομεν κύκλον Ἡλίου.

F. 105. Τὸν δὲ ταύτης θεμέλιον (?) — καὶ οὕτως τὴν ποστὴν τὴν σεληνιακὴν εὑρεῖν ἂν δυνηθείης μηνός. — Cf. codd. Ital. 19, f. 458; German. 7, f. 14?

Πῶς ὁ τοῦ Ἡλίου κύκλος εὑρίσκεται (Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ Ἡλίου κράτησον ταῖς χερσὶν — ὁ κύκλος ἐστὶν τοῦ Ἡλίου). — Cf. Chrysococcam, *op. cit.*, p. 36 (Περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου et Ἄλλως); cod. Venet. 8, f. 1.

Ἀλλὰ μηδὲ ταύτην ἀπαξιώσ(ας) τὴν μέθοδον καὶ ῥᾷστα τὸν ἐπιζητούμενον κύκλον καὶ ἀμφοτέρων τῶν φώτων συνήσεις [l. συνοίσεις] (Ὁ ιθ^ος τῆς Σελήνης κύκλος — ἃ δὴ πέφυκε ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου). — Nota : ... πρὸς τὸ σήμερον τυχὸν ,ϛωμε' (1337) ἔτος...

Πῶς εὑρίσκεται ἡ ἴνδικτος (Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἰνδίκτου — ἀπὸ κτίσεως κόσμου συμφθεγγόμ(ενοι) χρ(όνοι)).

Ὅπως τὸ νομικὸν εὑρίσκεται Πάσχα (Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν εὕρεσιν ἤδη — ἐκεῖ δὲ τὸν ν').

Ὅπως τὸ χριστιανῶν εὑρίσκεται Πάσχα (Καὶ οὐ (?) μὲν ἡ ἐν τῷ νομικῷ — τὸ χριστιανικὸν εἶναι Πάσχα).

Ὅπως εὑρίσκεται ἡ ἀπόκρεως (Μετὰ δὲ τὸ τὴν ἡμέραν — τοῦ μηνὸς ἡμερῶν).

F. 105ᵛ. <Pselli> περὶ τῆς κινήσεως τοῦ χρόνου, τῶν κύκλων τοῦ

Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης etc.>. Διὰ τί ὁ ἅπας χρόνος νυχθήμερα ἔχει τξε' δς'' καὶ οὔτε πλείονα οὔτε ἐλάσσονα καὶ πόθεν τοῦτο συμβαίνει ὥστε μηδέποτε τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου παντὸς μήτε πλείονας εἶναι μήτε ἐλάσσονας (Πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων — τοῦ μέλλοντος ἄρχεται). — Initium e cod. Vindob. phil. gr. 190, f. 18v edidit Usener, *Ad historiam astronomiae symbola*, p. 25, n. 2. Cf. Nessel, *Catalogus bibliothecae Vindobonensis*, IV, p. 107; Lambecius, *Commentaria de bibliotheca Vindobonensi*, ed. Kollarius, VII, p. 512. Opusculi primum capitulum, ultimis versibus omissis, praebent codd. Paris. 47, f. 182; German. 25, f. 97v. Cf. German. 13, f. 1.

F. 106. Διὰ τί ιβ' εἰσὶν οἱ ὅλοι μῆνες τοῦ χρόνου καὶ διὰ τί οἱ μῆνες οὐκ ἰσάζουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἔχουσιν ἀνὰ νυχθήμερα λ', οἱ δὲ ἀνὰ λ' καὶ α', ὁ δὲ Φεβρουάριος κη' καὶ διὰ τί κατὰ δ' χρόνους ὁ Φεβρουάριος μὴν νυχθήμερα ἔχει κθ' καὶ καλεῖται τὸ ἔτος τοῦτο βίσεξτον (Δι' ἣν αἰτίαν κατὰ — μὴν κη' δς''). — Pselli. Διὰ τί ἑβδομάσι καταμετροῦσιν τὸν ὅλον χρόνον καὶ οὐχὶ ὀγδοάσιν ἢ ἐννεάσιν ἢ ἑτέρῳ ἀριθμῷ καὶ εἰ νβ' εἰσὶν ἑβδομάδες ἐν (?) ὅλῳ χρόνῳ διὰ τί οὐκ εἰσι καὶ νυχθήμερα τξδ' ἀλλὰ τξε' δς''· ἑπτάκις γὰρ νβ' τξδ' γίνονται. πόθεν δὲ συμβαίνει καὶ τῆς νουμηνίας τοῦδε ἢ τοῦδε τοῦ μηνὸς ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν κατὰ τόνδε τὸν χρόνον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὑρισκομένης, κατὰ τὸν ἐπιόντα χρόνον ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ εὑρίσκεσθαι καὶ ἔτι κατὰ τὸν ἐπιόντα ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἐπίσης εὑρίσκεσθαι εἰς τὰ ἑξῆς (Μεμαθήκαμεν ἀπὸ τοῦ — φθείρειν χρ(όνον) ὠνόμασται). — Pselli.

F. 106v. Διὰ τί ιε' εἰσιν οἱ (?) ἰνδικτιῶνες καὶ οὔτε πλείους οὔτ' ἐλάσσους (Διὰ τί μὲν οὖν — τὸ ἐσχατόγηρον, τὸ μακρόβιον). — Pselli. Partim edidit Usener, *loc. cit.*

Πόθεν δῆλον ὅτι οὐ ψευδόμεθα — ἐνεστῶτας αὐτῆς κύκλους. Ποῖον ἔτος ὀφείλομεν λαμβάνειν τὸ ψηφιζόμενον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν βασιλέων ἤγουν ͵εφ' ἔτος ἢ τῶν τῆς Ἰουδαίας ἀρχιερέων ἀπὸ χρόνου, ἔτος ͵εφδ' φασκόντων εἶναι τὸν χρόνον τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας (Παράδοξόν τι ἀποκυηθήσεται — ζη ἐτύγχανεν ἡμέρα).

F. 107. Πόθεν συμβαίνει αὐξομένης τῆς Σελήνης — κατὰ τὸ σ (?) πάθος.

Physiognomonica. Ὅσοις τὸ βλέμμα ἐστὶν ἀνανεῦον — πολλάκις πρὸς τὴν τῆς ὕλης ἐπικράτησιν ἡ γνώμη ἀνθισταμένη ἀλλοποιεῖ ...). — Haec nonnullis locis cum **Adamantii** epitome Matritensi (*Scriptores physiognomonici*, ed. Foerster, I, p. 295) conspirant; maximam vero partem, videntur inedita.

F. 108. .... ιβ' ἑβδομάδας νβ' ἡμέραν μίαν καὶ δς'' νυχθήμερα τξε' δς'' — τὸ αὐτὸ ποσὸν συνάξει.
Τόσον γὰρ τὸ περὶ τῆς μεγαλοδωρεᾶς τοῦ Κυρίου ὅτι οἷς ἡμᾶς εὖ ποιεῖ — ἐκτὸς βλασφημίας τὰ περὶ Χριστοῦ λεγόμενα.

F. 108ᵛ. Theologica. Διὰ ποῖαν οὖν αἰτίαν ἴδια τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων (?) πεποί[η?] ἐν (?) τῇ κατὰ τὸν θάνατον διδασκαλίᾳ τοῦτο σαφῶς ἄριστον (Ἐπειδὴ πάθει πάθος ἐβούλετο ἀναιρεῖν καὶ διὰ τῶν ὁμοειδῶν τὰ ὁμοειδῆ — τὴν Μαρίαν).
Περὶ τῶν ἀστέρων (Οἱ μὲν τὴν γένεσιν παρεισάγονται ἐκ τῶν ἤδη φαινομένων ἀστέρων — αὖθις ἐγένετο ἀφανής).
Sequuntur pauca theologica.

46. Cod. Paris. gr. **2426.** — Chartaceus; cm. **25** × 17,5; **f. 2 + 118**; **saec. XVI exaratus**, partim anno 1562 a Zacharia Scordyli (f. A, ***Descriptus ex antiguo exemplari et recognitus a Zacharia graeco impensa cor. uno. 1562***; cf. f. 118ᵛ), partim a Zacharia Scordyli et Nicolao Turriano (f. 39, ***Recognoverunt Zacharias Scordilli et Nicolaus Turrianus Cretenses***); cf. Vogel et Gardthausen, ***Die griechischen Schreiber***, p. 126, 358. — Ex bibliotheca Hurault de Boistaillé (v. ff. 39, 89); olim Regius 2733. — Cf. Omont, ***Inventaire***, II, p. 259; Tannery, ***Notices et extraits***, XXXI, 2, 1886, p. 243; Maass, ***Analecta Eratosthenica***, p. 140 et 149 n.

F. 1. Κύκλοι τῆς Σελήνης. Κύκλοι Ἡλίου. Tabula.

F. 1ᵛ. Διάγνωσις τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Σελήνης ἀπὸ τοῦ κύκλου αὐτῆς etc. Tabula.

F. 2. Σεληνοδρόμιον (Τῆς Σελήνης ἐν Κριῷ — τούτοις συναφὴν ποιήσεται). — Cf. infra cod. 47, f. 126.

F. 3ᵛ. Πλάξ ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἵσταται ἡ Σελήνη καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ποσότητος τῶν ἡμερῶν αὐτῆς etc. Tabula. — Cf. infra f. 9.

F. 4. Ἀρχὴ τοῦ σεληνοδρομίου (Ὁ πρῶτος κύκλος τῆς Σελήνης — εἰς ὥραν δ' ς''). — Cf. supra cod. 43, f. 303.

F. 4ᵛ. Περὶ ἐκβολῆς χρόνου ἑρμηνεία (Γίνωσκε ὅτι ἀπὸ — ἔτη ὡς ἔφαμεν).
Περὶ περιόδου (Περίοδός ἐστιν ἀνακύκλωσις — κη' γίνονται φλβ').

F. 5. Περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου καὶ Σελήνης (Ἰστέον ὅτι ἡ Σελήνη — εἰς κορυφὴν ἀμυδρότερον).

F. 5ᵛ. Μέθοδος πῶς διαμερεῖσαι [*sic*] τὸν Ἥλιον (αβ' εἰς μέρη τρία — ψῆφον, ἐστὶν ἄριστος).
Περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸν Ἥλιον ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἵσταται (Ἀρίθμησον τὰς ἡμέρας — τὸ ζῴδιον ἐκεῖνο).

F. 6. Περὶ τῶν κύκλων τῆς Σελήνης καὶ Ἡλίου (Ὁ κύκλος τῆς Σελήνης — κύκλος τῆς Σελήνης). — Ex Isaaco Argyro (Petavius, *Uranologion*, 1630, p. 384). Cf. supra codd. 43, f. 317ᵛ; 44, f. 338.

Περὶ Ἡλίου (Ὁ δὲ κύκλος τοῦ Ἡλίου — ἐστὶν ὁ κύκλος). — Ex Isaaco Argyro. Cf. ibidem.

Περὶ τῆς [Σελήνης add. manu post.] (Ὁ κύκλος ταύτης — κύκλος τῆς Σελήνης). — Ex Isaaco Argyro. Cf. ibidem.

Περὶ βισέξτου (Ὁ κύκλος τούτου — ὁ κύκλος τούτου). — Cf. supra cod. 43, f. 320v.

Πρὸς εἰσακήκοα Κύριε (Δεῖγμα ἐκ τῶν Ἡλίου — ὅλως μηδὲν ἔκβαλε).

F. 6v. Μέθοδος Πετόρησις Νουχέψετο [Πετοσίρεως νουνεχέστατον supra versum, Νεχεψὼ in marg. manu posteriore] ὄργανον [ρ add. manu posteriore] περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Σκόπει τοῦ κατακλιθέντος — τοῦτο καθώσπερ ὁρᾷς). V. figuram infra f. 16. — Cf. Riess, *Philologus,* Supplementband VI, p. 386; Diels, *Abhandl. preuss. Akad.,* 1906, I, p. 82; Tannery, *Notices et extraits,* XXXI, 2, 1886, p. 243.

Tabula. α'. ͵αφπθ' — λ'. ͵αρμζ'.

De solis et lunae eclipsibus. Αἱ ἐκλείψεις Ἡλίου — Ὀκτοβρίῳ [*sic*] ιη' Ἡλίου.

Ἰστέον ὅτι εἰς ιθ' — ποιεῖ ἐκλείψεις δ'.

F. 7. Sine inscriptione. Ἰστέον ὅτι κατὰ ἀστρονόμους ☿ [Ἑρμῆς supra vers.] κύκλος ἐστὶν — ὁμοίων αὐτοῦ πλευρῶν.

Figura zodiaci. Ἐντεῦθεν λαμβάνουσι τὰς αἰτίας τῶν ἀποτελεσμάτων οἱ ἀστρονόμοι περὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων γενέσεις ἀπότ [l. ἀπό τε?] τοῦ Κρόνου καὶ τῶν ἑξῆς.

F. 7v vacat.

F. 8. Sine inscriptione. Σφαῖρα ἐστὶν σχῆμα — τὰ μέρη περατουμένη. — Ex Gregorio Solitario. Cf. infra cod. 47, f. 84.

Sphaerae figura.

Sine inscriptione. Ἡ γραμμὴ διὰ μέσου τῆς σφαίρας — ἔξωνος [l. ἄ-] ἀκινήτων μενόντων. — Ex Gregorio Solitario? V. supra.

F. 8v vacat.

F. 9. Σκόπει κατὰ μῆναν [*sic*] τὴν τῆς Σελήνης γέννησιν ἀκριβῶς, εἶθ' οὕτως βλέπε τὸν παρόντα δρόμον αὐτῆς, ἄνωθεν μὲν τοὺς μῆνας ἐκ πλαγίου. τὰς ἡμέρας τῆς Σελήνης ἀριθμουμένας καὶ εὕρεις ἀπταίστως ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἵσταται καὶ ποίᾳ ἡμέρᾳ ἡ Σελήνη. Tabula. — Cf. supra f. 3v.

In ima pagina, sinistra parte, thema astrologicum.

Dextra parte. Τὰ ζῴδια ἐν οἷς χαίρουσιν οἱ ε' ἀστέρες — Ἑρμῆς ἐν Παρθένῳ. — Ex Hephaestione. Editum *Catal.,* I, p. 90, 3-4. Cf. codd. Florent. 7, f. 106; Venet. 7, f. 221v, cap. τϛθ'; Ital. 4, f. 34, cap. β'.

Ψώρας, λέπρας, λιχίνας [*sic*] — τοὺς οὕτω γεννηθέντας. — Rhetorii. Ed. Boll, *Catal.*, I, p. 147, 6-10.

Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν καὶ σινοποιῶν (Ἀσελγῆ καπαθοποίαι [l. καὶ παθοποιὰ] ζῴδια — μικρὸν καὶ Λέων). — Ex Rhetorio. Cf. *Catal.*, I, p. 147, 11-19.

F. 9v. Ἱππάρχου περὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων (Ζῴδιον πρῶτον. ♈ ὁ Κριός. Μὴν Μάρτιος ἔχων — μελαγχόλους καὶ πηρούς). — Ed. Maass, *Analecta Eratosthenica*, p. 141.

F. 12. Sine inscriptione [λείπ(ει) manu post.]. Δηλοῖ ἀγαθὸν τὸ ἀποτέλεσμα – ἀγαθὸν τὸ ἀποτέλεσμα.

F. 12v. <Apomasaris?> Περὶ ἀποδημοῦντος εἰ ἄρα ἐπιτείνεται ἡ ἐπιδημία αὐτοῦ (Ἐὰν τίς σε περὶ τούτου — κακοποιῶν τὸ ἀνάπαλιν). = Cod. Venet. 7, f. 116, cap. ρκδ'.

Περὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν ἀξίας τινὸς ἢ μὴ ἐπιτυχεῖν (Ὃς ἂν περὶ τούτου — καὶ βλάβην δηλοῦσιν). = Codd. Venet. 6, f. 78v, cap. ϙα'; 7, f. 116v, cap. ρκϛ'.

F. 13. Περὶ κατ' ἐχθρῶν νίκης (Ἐὰν τίς σε — δηλοῦσιν τὸ ἀνάπαλιν). = Codd. Venet. 6, f. 76v, cap. οθ'; 7, f. 117, cap. ρκθ'.

Περὶ τοῦ γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι τι (Σκόπει τὸν οἰκοδεσπότην — λέγε ὅτι γίνεται). = Cod. Venet. 7, f. 117, cap. ρλ'.

Τίνες ὀξύτεροι τῶν ἀστέρων καὶ τίνες βραδύτεροι ἐξ ὧν καὶ τὰς μεταβολὰς δεῖ παρατηρεῖσθαι (Εἰ παρατηρεῖν δεῖ — Κρόνος καὶ Ζεύς). = Codd. Venet. 6, f. 66, cap. ιγ'; 7, f. 117, cap. ρλγ'.

Περὶ ἐννόμων καὶ ἀνόμων γάμων (Εἰ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις). = Cod. Venet. 7, f. 118, cap. ρλζ'.

F. 13v. Περὶ ὑπολήψεων τινῶν εἰ ἥμαρτον (Ἔστω ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — τῆς τέχνης μεθόδῳ). — Cf. codd. Venet. 6, f. 67v, cap. λη' (v. Addenda); 7, f. 118, cap. ρλη'.

Περὶ τῶν συμπασῶν τιμιωτέρων τεχνῶν (Ἐπειδὴ τῶν μελλόντων — καθήκοντο τῆς προγνώσεως). — Stephani philosophi. Ed. e cod. Venet. 7, f. 26v Cumont, *Catal.*, II, p. 184, 25 - 185, 1.

F. 14. Correctoris notula : ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον. F. 14v vacuum est.

F. 15. Σημείωσις τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τῆς ἑκάστης [*sic*] βροντῆς καθ' ἕκαστον ἔτος μετὰ τὴν τοῦ Κυνὸς [Κηνὸς prima manu] ἐπιτολήν (Ἐκείνην χρὴ πρώτην — θάνατον ἀνδρῶν ἐν δύσει). — Zoroastri. = *Geoponica*, I, 10.

F. 15v. Sine inscriptione. Σημειωτέον ὅτι ὁ Ἥλιος εἰσέρχεται εἰς Κριὸν — ἡμέρας λ', ὥρας [*sic*]. Cum figura. — Cf. supra cod. 30, f. 150.

Ἀπὸ τῶν δ' κλημάτων [*sic*] — λιβόνοτον καὶ εὐρόνοται (ον supra) [*sic*]. Cum figura. — Dionysii. = *Geoponica*, I, 11, 1-5.

F. 16. Πυθαγόρου μέθοδοι συμβολικαὶ περὶ δίκης ἀντιδίκων (Εἰ μὲν οὖν ἀρχὴ — εἶναι λοιποὺς ὀκτώ). Cum figuris. — Ed. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 253. De his pseudo-Pythagoricis, cf. supra cod. 44, f. 333.

F. 16v. Ἐκ τῶν ἰατρομαθητικῶν [*sic*] Ἑρμοῦ καὶ Πετοσίρεως <καὶ> τῶν συναγωγῶν Πρωταγόρου (Φασὶν γὰρ οὗτοι — εἴ τις δὲ παρελήφθη [*sic*]). — Ed. Olivieri e codice Florent. 12, *Catal.*, I, p. 126, 5 - 128, 2 [1]. Cf. cod. Ital. 4, f. 66.

F. 17. Περὶ Σελήνης πόσας ὥρας καὶ λεπτὰ [*sic* corrector in rasura] λάμπει (Δεῖ σε εἰδέναι τὴν ποστὴν — καὶ δ' ἥμισυ τετραπλασιάζεις). — Cf. cod. Rom. 20, f. 242v?

F. 17v. Ἔκθεσις περιληπτικὴ τῆς τῶν ιβ' ζῳδίων ἐνεργείας (Ἀρσενικὰ μὲν ϛ' — μονογενὲς Ὑδροχόος, θηριοειδὲς Τοξότης). = Codd. Florent. 7, f. 213v; Venet. 7, f. 95v, cap. πγ'; Mediol. 23, f. 253v; Paris. 4 [gr. 2419], f. 18, cap. ιϛ'.

F. 18. Περὶ ἀποτελεσμάτων αὐτῶν (Σημαίνειν φασὶν οἱ ἀστρολόγοι — πλέοντας, ὁδεύοντας, πραγματευομένους). = Codd. Florent. 7, f. 214; 12, f. 134; Venet. 7, f. 96v, cap. πδ'; Paris. 4, f. 18v. Ed. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 110.

F. 18v. Περὶ τῶν σημειώσεων ἑκάστου τῶν γεννηθέντων τῶν ζῳδίων ὥρα σκοπούτων [ὡροσκοπούντων corrector in marg.] (♈. Κριοῦ μὲν ὡροσκοποῦντος — βραδέως φθεγγόμενοι, ἰδιοπράγμονες). — Hephaestionis. Ed. Ruelle, *Catal.*, VIII, 3, p. 58, 17 - 59, 19. Cf. codd. Florent. 7, f. 213; Venet. 7, f. 97, cap. πε'.

F. 19v. Ταῦτα μὲν γὰρ τὰ τῶν ζῳδίων σημαινόμενα, τῶν δὲ πλανητῶν εἰσι ταῦτα (♄. Κρόνος μὲν γὰρ μέλανας — Σελήνη δὲ εὐσάρκους, εὐκράτους). — Hephaestionis. Ed. Ruelle, *ibid.*, p. 59, 20-30. Cf. codd. cit.

Περὶ τῶν λϛ' δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτοῖς καὶ τίνος ἀστέρος ἕκαστος πρόσωπον φέρει (Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — τοῦ γενομένου ἔπανδρον, θυμικόν [-ή- manu post.]). — Ex Porphyrii *Isagoge*. Ed. Wolf, Basileae, 1559, p. 199. Cf. cod. Venet. 7, f. 97v, cap. πζ', etc.

F. 20. Περὶ κτηνῶν (Κτηνῶν τὰ μὲν προδεδαμασμένα — τῆς Σελήνης ὄντων). = Hephaestio, III, 19. Cf. codd. Venet. 7, f. 100, cap. ϙγ'; Paris. gr. 2417, f. 164.

Περὶ τοῦ γνῶναι ἀπὸ τῶν ζῳδίων πόσους χρόνους κρατήσῃ [l. -σει] ὁ βασιλεύς (Αμαλ ♈ κκ, Θεβούρ ♉ θ γ — τὰς ἀρχὰς τῶν γεννησομένων [*sic*]). = Cod. Venet. 7, f. 165, cap. σι'.

[1] P. 127, 16, τετράγωνον ἢ διάμετρον ex codice Parisino supplendum est.

Περὶ μαρτυρίας πῶς λέγονται μάρτυρας [l. -ες] (Τοὺς πρὸς ἀλλήλους — κατὰ δὲ μοῖραν οὐκέτι). = Ibid., f. 165v, cap. σια'.

F. 20v. Εἰ βούλει εὑρεῖν τὸν καιρὸν τῆς ἐπικρατείας βασιλέως ἢ ἄρχοντός τινος ἢ στρατιγοῦ [*sic*] (Λάβε τὰς ἀναμεταξὺ Ἡλίου — μῆνας ἢ χρόνους). = Cod. Ital. 4, f. 69.

Περὶ κρυπτοῦ θησαυροῦ (Βλέπε τὸν Ζ' τόπον — καὶ οὗτος ἀποφαίνει). = Cod. Ital. 4, f. 68v.

F. 21. Περὶ μετοικίας πρὸς ἑτέραν γῆν εἰ συμφέρει αὐτῷ (Ὅταν μετοικῆσαι θέλεις — ἔχων τὸ αὔταρκες). = Codd. Venet. 6, f. 72v, cap. ξδ'; 7, f. 302, cap. φνζ'; Ital. 4, f. 68v.

Περὶ τοῦ εὐτυχῆσαί τινα ἀπὸ δούλου ὃν μέλλει λαβεῖν (Ἔστω ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπος [*sic*] — ἐπιτεύξεται οὗ ἐπιθυμεῖ). = Codd. Venet. 7, f. 118, cap. ρλθ'; f. 300, cap. φμγ'; Ital. 4, f. 67, cap. ρμη'.

Περὶ φρεάτων ὀρυγῆς καὶ λάκκων (Φρύττων ['Ο- manu post.] δὲ λάκκους — πραχθείη τὸ ἔργον). = Hephaestio, III, 15. Cf. codd. Venet. 6, f. 66v, cap. ιθ'; 7, f. 180, cap. σμζ' (cf. cap. ρδ', p. 69); Roman. 20, f. 174, cap. ιβ'; Ital. 4, f. 65v, cap. ρμ'.

F. 21v. Ἐὰν εὑρεθῇ ὕδωρ καλόν (Ἐὰν λάχῃ ὡροσκόπος — ἐστὶν ὕδωρ καλόν). — Antecedentis capituli altera pars videtur.

Τότε δὴ [l. Πότε δεῖ] ἄρχοντα καὶ δυνάστην συντιχεῖν [l. -τυ-]. Ἡφαιστίωνος (Ἁρμόζει δὲ ἄρχοντα — πεπεδευμένα [*sic*] τῷ Ἑρμῇ). = Hephaestio, III, 20. Cf. codd. Florent. 7, f. 171v; 8, f. 102, cap. ρθ'; Roman. 20, f. 167v; Vindob. 1, f. 278, cap. ρλϛ'.

F. 22. Περὶ γεωργίας (Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ — αὔξει γὰρ τὰ κακά). = Hephaestio, III, 14. Cf. codd. Florent. 7, f. 170v; Venet. 6, f. 66v, cap. ιη'; 7, f. 79, cap. μη'; Ital. 4, f. 49v, cap. ξϛ'.

Sine inscriptione. Γίνωσκε ὅτι εὔκολα τὰ ζῴδια καὶ ἀγαθὰ λέγουσιν — ἐν πολέμῳ ἀπέρχου.

F. 22v. Περὶ τοῦ πότε δεῖ κτίζειν οἴκους εἴρηται (Ὅτι Σελήνης αὐξηφωτούσης [*sic*] καὶ — [f. 22v] ὑπὸ τοῦ Κρόνου). — Cf. cod. Venet. 7, f. 219, cap. τϙϛ'.

47. **Cod. Paris. gr. 2494. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 260, saec. XV, partim circa annos 1440-1446 (v. ff. 66v, 119, 199v), variis manibus exaratus. — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 112, n. 331), Regius 3211. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 270. — Ex foliis 140-228 huius codicis magna pars codicis German. 25 videtur descripta.**

F. 1. Κλεομήδους κυκλικῆς θεορίας μετεώρων τῶν δύο πρῶτον. περὶ κόσμου βιβλίον πρῶτον ([Τ]οῦ κόσμου πολλαχῶς — τὸν Ποσιδώνιον [*sic*] εἴληπται. τέλους [*sic*] Κλεομήδους κυκλικῆς

θεωρίας μετέώρον [*sic*] δεύτερον) cum scholiis. — Ed. Ziegler, Cleomedis *De motu circulari*, 1891, p. 2-228.

F. 58. Τὸ μὲν οὖν τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων πλῆθος ἐστὶν ἀνεξεύρητον ἀνθρώποις καίπερ ἐπὶ μιᾶς κινουμένων ἐπιφανείας — ὁ τῆς Σελήνης μέχρι γῆς ὁρίζεται.
F. 58 pars inferior vacat.

F. 58v. Ἡ τοιαύτη μέθοδος ἀπεκαλίφθει [l. ἀπεκαλύφθη] τῷ προφήτῃ Χαὴλ [Χαληθ supra versum] δι' ἀγγέλου Κυρίου. τῶν δέκα ἓξ τούτων σχημάτων καὶ προεφήτευσε τῷ λαῷ τῶν μελλόντων. Γίνεται δὲ οὕτως (Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἢ τὸ ψαλτίριον [*sic*] — εἰς τὸ ἐναντίον μετατρέπει). — V. supra cod. 30, f. 73v.

F. 60. Περὶ τῆς οὐρανοῦ καὶ γῆς κατασκευῆς (Ταίττερον ἐκλάχημα [l. Τεττάρων ἐκ λαχημάτων] τῶν αἰτιῶν — ἀποχὴν ἀπὸ τῆς γῆς). — Citatur Iohannes Damascenus. Cf. codd. Paris. 4 [gr. 2419], f. 141, cap. οϛ'; Mediol. 7, f. 18; 17, f. 356.

F. 61. Περὶ μιλείων [*sic*], σταδίων, ὀργίων [*sic*], σπιθαμῶν καὶ δακτίλων [*sic*] (Τὸ μίλειον [*sic*] ἐστὶν — ἐστὶ δάκτηλοι [*sic*] ιβ'). — Cf. codd. Paris. 4, f. 142, cap. οθ'; 61, f. 47.

F. 61v. Περὶ τῶν δώδεκα ὅρων [*sic*] τῆς γῆς (Δώδεκα ὅρη εἰσὶ — θάλασσα τῶν Λατίνων). = Cod. Paris. 4, f. 142, cap. ο'.

F. 62. Περὶ ἀντιπόδων τῶν ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνθρώπων καὶ τῶν λοιπῶν ζῴων (Φασί τοινὲς [l. τινες] τῶν φιλοσόφων — τεσσάρων στοιχίων [*sic*] ἵσταται). — Edet e cod. Paris. 4, f. 142v, cap. π', Cumont, *Catal.*, VIII, 1. Cf. cod. Paris. gr. 395, f. 41.
Περὶ σεισμοῦ τῆς γῆς πῶς γίνεται (Ἡ γῆ ἔχει φλέβας — τὴν γῆν, ἐσείσθη ἅπασα). — Ed. Kunze, *Hermes*, XXXIV, 1899, p. 358. Cf. codd. Paris. 4, f. 142v, cap. πγ'; Ital. 18, f. 337; 19, f. 317; German. 31, f. 6.

F. 62v. Περὶ τῶν τεσσάρων θαλασσῶν (Ἡ πρώτη Ἐρυθρὰ — εἰσὶ καὶ λύμναι [l. λί-]). — Cf. codd. Paris. 4, f. 143, cap. πδ'; Mediol. 7, f. 18; 17, f. 356; Ital. 18, f. 337v.

F. 63. Περὶ τοῦ Ὠκαιανοῦ [*sic*] ποταμοῦ (Γύρωθεν τῆς γῆς — ταῦτα μὲν οὕτως). — Cf. codd. Paris. 4, f. 143, cap. πε'; Mediol. 7, f. 18; 17, f. 356; Ital. 18, f. 337v.
Περὶ δὲ τῶν θερμῶν ὑδάτων (Πολλοὶ πολλὰ διεσάφησαν· ὁ μὲν Ἐφραὶμ ὁ Σύρος — ἐστὶν ἡ ἀλήθεια). — Cf. codd. Paris. 4, f. 143, cap. πϛ'; Ital. 19, f. 317.

F. 63v. Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ πρῶτος καὶ νεὸς μὴν ἔστι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς κα' — ιη' τοῦ Ἀπριλίου.
Αὗται αἱ ἡμέραι εἰσὶν ἃς ἐφανέροσε [*sic*] Κύριος Ἐσδρᾷ τῷ προφήτῃ — Αὐγούστῳ δ', ιε'). — Cf. supra cod. 42, f. 56v, Ἡμέραι σεσημειωμέναι etc.

Ἑτέρα μέθοδος (Ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥρα πρώτη παρατηρήσιμος — καὶ γέροντες τελευτοσιν [*sic*]). — Esdrae? Cf. ibid., f. 110-111.

F. 64. Σημείωσις τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τῆς πρώτης βροντῆς καθ' ἕκαστον ἔτος μετὰ τὴν Κυνὸς ἐπιτολήν (Ἐκείνην δὲ [*sic*] πρώτην — θάνατον ἀνδρὸς δυνατοῦ). — Zoroastris. = *Geoponica*, I, 10.

F. 64v. Ἐπιτολαὶ [*sic*] καὶ δύσις φανερῶν ἀστέρων (Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἐστὶν — Κύων ἑῷος δύνη [*sic*]). — Quintilii. = *Geoponica*, I, 9.
Sine inscriptione. Ἐπειδὴ πολλὰ ἔργα τῆς γεωργίας — ἀνατολῆς πάλιν Ἡλίου. — Zoroastris. = *Geoponica*, I, 7.

F. 65. Excerpta ex *Geoponicis*, X, 2, 13; 2, 1-2; 23, 6-7; 24; 25; 29, 3; etc.
F. 66 pars inferior vacua est.

F. 66v. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ — ἕως νῦν ὅπερ ἐστὶν ἔτους [*sic*] ,ϛϡν', ,αυμϛ' [1442 : 1446]. — Cf. infra f. 119.

F. 67. Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου (Πολλάκις μὲν ἔμοιγε — εὔθυς μέτοχος εἴη. τέλος τῆς περὶ τοῦ κόσμου κυκλικῆς θεωρίας Ἀριστοτέλους). — Ed. Bekker, *Aristoteles*, I, 1831, p. 391.

F. 84. Ἄθροισις εὐσύνοπτος ἀστρονομίας [Εὐθυμίου μοναχοῦ, ἢ τοῦ Ψελλοῦ addidit Angelus Vergecius] (Σφαῖρά ἐστιν σχῆμα στερεὸν — λογικοῦ, σφαλερῶς παραιτούμεθα. Σὺν θεῷ τέλος τῆς ἀστρονομίας). — Gregorii Solitarii. V. cod. German. 39, f. 97 (*Catal.*, VII, p. 79).

F. 96. Περὶ τοῦ ἰατρεῦσαι τινὰ ἀπὸ τῆς δαιμονικῆς ω^ρ' [l. ὥρας?] βεβλαμμένον (Ὀφείλεις προσκαλέσασθαι πρεσβύτερον — τῇ βοηθείᾳ τοῦ θεοῦ).

F. 96v. Manu posteriore. Εἰ θέλεις εὑρεῖν ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ευρήσισεται [*sic*] ἡ Σελήνη — τὸν Διδιμ(ον) [*sic*] καὶ καθεξῆς. — Cf. infra f. 126; supra cod. 42, f. 113; cod. German. 7, f. 42v.

F. 97. Prima manu. Ἡμέραι Σελήνης. Tabula.
Ἰστέον ὅτι δὴ [l. δεῖ] λαμβάνειν τὴν Σελήνην ἀπὸ τὸ θεμέλιον πόσων ἡμερῶν ἐστὶν — Σελήνης φήσομεν εἶναι.
Πῶς γοῦν εὑρίσκεται τὸ θεμέλιον — ποίησον ὡς προσετάγεις [l. -γης].

F. 97v. <Περὶ> ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως (Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡ κατάφασις — [f. 97v] τὴν μίαν ἀληθεύειν).

F. 119. Μέθοδος διαφόρων ψίφων [*sic*] Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ ἰνδίκτου καὶ πασχαλίου καὶ ἀνέμων (Ἀπὸ κτήσεως [*sic*] κόσμου ἕως τοῦ Νῶε κατακλησμοῦ [*sic*] ἔτη ,βρμβ' — ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἕως τὴν σήμερον ἔτη ,αυμε' [1445]. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,ϛϡν'). Καὶ εἰ μὲν θέλεις εὑρεῖν τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου οὕτως ποίει.

ὕφειλον τὰ ἀπὸ κτήσεως [*sic*] ἔτη πρὸς κη' — καὶ Σελήνη ἄρχει ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ... καὶ εἰ με [ν add. manu post.] θέλεις εὑρεῖν αὐτῆς τὸν κύκλον ὕφειλον — ἡ δὲ ἔνδυκτος [*sic*] ... καὶ εἰ μὲν θέλεις εὑρεῖν τὸν κύκλον τῆς ἰνδίκτου — καὶ ἰδοὺ τὸν ἐνεστοτα [*sic*] ἔτος ,ϛϡμε' [1437] ... κύκλος ἰνδικτιῶνος ιε').
Γίνωσκε ὅτι ὁ Ἥλιος ἔχη [*sic*] ἡμέρας τξε' — ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλλων [*sic*].

F. 119v. Αἱ δὲ εὑρέσεις τῶν ἀρχῶν τῶν μηνῶν ἡ μέθοδος αὕτη· κράτησον τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου — Αὔγουστος δ', Σεπτέβριος ζ'.
F. 119v in marg. manu posteriore. Αὕτη ἐστὶν ἡ μέθοδος ἡ λεγομένη κουντοῦρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Δαμασκηνός (α'. β', β'. κβ' — καὶ τὰ φασκάλεια). — Cf. Du Cange, *Glossarium graec*, s. v. Κούνδουρα, Κούντουρον.

F. 120. Ἰστέων [*sic*] ὅτι μετὰ τὸ ἐνδεκαπλασιάσαι τὸν κύκλον τῆς Σελήνης — ὁ δὲ τῆς θαλάσσης μέχρι τῶν ξ'.
Ἰστέων [*sic*] δὲ ὅτι χρὴ φυλάττειν τὴν ιδ' τῆς Σελήνης ἀπὸ Μαρτίου κα' — ἐν τοῖς φλβ' χρόνοις.

F. 120 in marg. inferiore, manu posteriore. Ἴσθη (ι supra η) [*sic*] οὖν καὶ τοῦτο ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ κύκλῳ τοῦ Ἡλίου — εἰς τὰ βίσεξτα.

F. 120v. Γίνωσκε ὅτι ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας κδ' — αὐτὴν τῷ Ἡλίῳ.
Εἰ μὲν θέλεις εὑρεῖν τὴν Σελήνην πόσων ἡμερῶν ἐστιν, οὕτως ποίει· κράτησον τὸ θεμέλιον αὐτῆς — τὰς ἐναπολειφθείσας κράτησον.
Manu posteriore. Εὑρέθη δὲ ἐν ἔτει ,ϛϡμε' [1437] μηνὶ Σεπτε(μβ)ρ(ίῳ) κύκλος Ἡλίου — ρπε'.
Eadem manu. Παράδειγμα. καὶ εἰδοῦ [*sic*] τὸν ἐνεστότα — στιγμὰς ϡο' ς'' (?).
Prima manu in marg. Ὥρα μία στιγμαὶ — τὸ ι', ρη'.

F. 121. Prima manu. Ἑτέρα μέθοδος (Οὗτος ὁ μέγας (λ supra γ) [*sic*] ἀστὴρ — εἰ δὲ λοξῶς, ὥραν μίαν).
Περὶ ἀνέμων [rubro]. Περὶ τῶν προσηγοριῶν τῶν ἀνέμων καὶ πόσοι εἰσὶ καὶ πόθεν ἕκαστος πνεῖ (Ἀπὸ τῶν δ' κλημάτων τέσσαροις [*sic*] — Δεκεμβρίου θ' καὶ ιδ'). — Dionysii. Cf. supra codd. 32, f. 78v; 43, f. 248.
Ἰστέον ὅτι οἱ πάντες ἄνεμοί εἰσι ιβ'· ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα, κατὰ ἀπειλιώτην [*sic*] Βακτρίνοι, κατ' εὗρον Ἰνδικοὶ — Κασπία θάλασσα καὶ Σάκαι.

Καληνται [οὖν manu post.] δὲ καί τιναις (ε supra α) ἄνεμοι αὖραι — τὸ κατάστημα καλῆται [*sic*] νενηεμία [l. νηνεμία]. οὕτως Ἀπολόγιος [l. Ἀπολλώνιος?] ἐν τῷ κοσμολογικῷ διαλέγεται.
Δὴ [l. Δεῖ] εἰδέναι ὅτι τὰ σημία [*sic*] τῶν χειμόνων καὶ τῶν ἀνέμων οὐ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν — ἢ δ' δεῖ ἐκδέχεσθαι.

F. 121v. Τῶν δὲ ἑπτὰ πλανήτων τὰ ὀνόματα εἰσὶ ταῦτα — κατοτέρα [*sic*], τὴν Σελήνην. ☾. — Ex Iohanne Damasceno (Migne, *Patr. graec.*, XCV, p. 236).
Καὶ ἄλλως [in marg. ἄλλως] (Ὁ πρῶτος καλῆται [*sic*] Δικεὺς, ὅς ἐστι Κρόνος, καί ἐστιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου· ὁ δεύτερος καλῆται Κομίτ(ης) [l. Κομήτης?] καί ἐστι Ζεὺς καὶ ἄρχει ἐν ἡμέρᾳ πέμτῃ· ὁ τρίτος καλῆται Ἐληθείας, ὅς ἐστιν Ἄρης, καὶ ἄρχει ἐν ἡμέρᾳ τρίτῃ· ὁ τέταρτος καλῆται Ῥοδωειδής, ὅς ἐστιν Ἥλιος — Λαμπὰς, Κίων καὶ Δάδας).
Καὶ ἄλλως περὶ τῶν οἴκων τῶν ἀστέρων ἥτοινες [l. οἵτινες] λέγονται καὶ ζῶναι (Τῇ κυριακῇ Ἥλιος — καὶ τὸν Ὑδροχόν [*sic*]). — Idem capitulum f. 123v iteratur.
Συντρέχουσιν οὖν δρόμον — [f. 124v] ἐστὶ καὶ ἀνύεται τάχυον [*sic*]. — Capituli finis, nisi capitulum totum, est Iohannis Damasceni. Cf. Migne, *Patr. graec.*, XCV, p. 236. V. supra cod. 39, f. 654v.
Hic textus aliis opusculis, quae ff. 122-123 praebent, interscinditur. In imo f. 121v manu post. ἀνάδραμε φύλλα β'.

F. 122. Alia manu. Initio mutila. Κανονίῳ [κα manu posteriore] διαλαμβανομένη πανσεληνιακὴ — τὸ παρρησιάζεσθαι παραιτήσωνται. — Isaaci Argyri. Ed., omissa quidem capituli extrema parte, Petavius, *Uranologion*, 1630, p. 381 e-382. Cf. cod. Florent. 7, f. 90.

F. 122v. Eadem manu. Τὸ διορθωθὲν πασχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου φιλοσόφου τοῦ Γρηγορᾶ, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἀργυρὸς ἐν τῇ ἀνωτέρω ῥηθείσῃ μεθόδῳ διελάμβανε. Tabula. — Ed. Petavius, *op. cit.*, p. 383.

F. 123. Κανόνιον συνόδων καὶ πανσελήνων ψηφοφοριθὲν [*sic*] κατὰ τὸ ͵ϛωϙη' ἔτος [1390] οπερ ετυχων [*sic*] οἱ κύκλοι Σελήνης. Tabula.

F. 123v. Manu posteriore. Μέθοδος εἰς τὸ εὑρεῖν τὴν τῆς Σελήνης γένναν (Ἰστέον ὅτι αἱ ὧραι — εἰς ἡμέραν τρίτην).
Eadem manu. Οἶκοι τῶν ἀστέρων καὶ ζόναι [*sic*]. — Idem capitulum supra f. 121v.
Eadem manu. Εἰς τὸ εὑρεῖν τὸ τῆς Σελήνης θεμέλιον, ὁ λεγόμενος ποιμενηκός [*sic*] (Σκόπησον τὸν κύκλον — αἱ αὐταὶ β'). — Cf. supra cod. 32, f. 80.
Eadem manu. Περὶ ἡμεροευρέσιον τῆς Σελήνης (Κράτησον τὸ θεμέλιον — καὶ εἰσὶν αὗται).
Eadem manu. Γίνωσκαι [*sic*] ὅτι πᾶσα ἀπόχυσις — σύνοδος ἐν ἡμέρᾳ. — Cf. cod. German. 7, f. 15?
Alia manu, in ima pagina. Ἴσθη [*sic*] ὅτι ἔτους ͵ϛϡμϛ' [1438]...
Finis notulae compaginatoris cultro abscissus est.

F. 124. V. supra f. 121v. — In ima pagina, manu posteriore. εγνω ὅτι τὸ αὐτὸ ἔτος οἷον ,ϛϡκϛʹ [1418] — ὥραν καʹ : ωμβʹ.

F. 124v. Οἶκοι πλανήτων (Κριὸς καὶ Σκορπίος Ἑρμοῦ — καὶ Ὑδροχόος Κρόνου).

In ima pagina, manu posteriore. Καὶ ἄλλως (Οἶκος Ἄρεος ♂ Κριὸς ♈ — ☿ Δίδυμος ♊).

F. 125. De duodecim signis. ♈. Πρῶτον ζῴδιον ἐαρινὸν — Ἑρμοῦ ἐστιν ἐναντίωμα.

In marg. manu posteriore. Ἰστέον ὅτι ... ἐν ἔτη [*sic*] ,ϛϡʹ [1392] ... etc.

In imo f. 125 r° et v° planetarum et zodiaci signorum sigla. Σελήνης ☾ — Ἰχθύων ♓.

F. 125v. De zodiaci signorum siglis. Γράφεται δὲ οὕτως — τοῦ Ὑδροχόου ♒.

Ὑψώματα (Κριὸς Ἡλίου, Ταῦρος — Ἰχθύες Ἀφροδίτης).

Τὰ σχήματα τῆς Σελήνης (Σύνοδος ὅτε γένηται — καὶ μίαν λιγούσης [*sic*]). — Cf. supra cod. 30, f. 131.

Μέθοδος ὁποίας κράσεως εὑρίσκετε [*sic*] ὁ ἐνιαυτός (Δέων τυθέναι [*sic*] τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ ἔτη — Ὑδροχὸς καὶ Ἰχθύς [*sic*]). — Cf. cod. German. 25, f. 1. V. infra f. 140.

Ἰστέων [*sic*] ὅτι ὁ ζῳδιακὸς κύκλος λοξῶς κινῆται [*sic*] — τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφέριον [*sic*] ρπʹ.

F. 126. Εἰ θέλεις εὑρεῖν τὸν Ἥλιον ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἐστὶν — ἡμέραις ὅσαις εὑρέθησαν. — Cf. supra cod. 42, f. 113; codd. Ital. 19, f. 461; German. 7, f. 42v; 23, f. 206.

Εἰ θέλης [*sic*] δὲ εὑρεῖν καὶ τὴν Σελήνην ἐν ποίῳ ζῳδίῳ — τὸ [l. τῷ] ζῳδίῳ ἐκείνῳ. — V. supra f. 96v.

Καὶ ἄλλως (Εἰ δὲ πρῶτον πόσων — ἐστὶν ἡ Σελήνη). — V. ibidem.

Sine inscriptione. Οὔσης δὲ αὐτῆς ἐν τῷ Κριῷ ὅδευε — καὶ πόλεμον ὅδευε. — Cf. supra cod. 46, f. 2.

F. 126v. Ἡμέρᾳ Σαββάτου Κρόνου πωλεύοντος [*sic*] οἱ γεννηθέντες — μεγάλων πραγμάτων ταχθήσονται. — Cf. codd. Flor. 12, f. 137v; Venet. 6, f. 208v.

Διάγνωσις ἀκριβεῖς [*sic*] (Ἐὰν ζητῇς πρᾶγμα, μάθε πότε ἐδραπέτευσε — κεʹ κζʹ κθʹ). — De his pseudo-Pythagoricis v. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 231 sqq.; cf. supra cod. 44, f. 333.

Ἴστεων [*sic*] ὅτι ἡ Σελήνη ἔχει ἀριθμὸν — ὡς ἄνωθεν εἴρηται.

F. 127. Περὶ ἐπιτολῆς καὶ Κινὸς [*sic*] καὶ προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν συμβαινόντων (Ἡ τοῦ Κινὸς ἐπιτολὴ — καὶ λιμοὶ ἔσονται). — Zoroastris. = *Geoponica*, I, 8.

Ἑτέρα μέθοδος (Ἴσθει [*sic*] ὅτι ἕκαστον ζῴδιον ἔχει δεκανοὺς

τρεῖς καὶ τὸ γεννηθὲν ἔχει τὴν διάκρισιν. [f. 127v] <δ>εκανῷ πρώτ(ῳ) τοῦ Κριοῦ ♈ ποιεῖ ἐπικινδείνους [l. -δύ-] — ἐν τέκνοις λυπιθήσεται [l. -πη-]). — Doctrina est Heliodori, forma quidem contracta. V. *Catal.*, IV, p. 152.

F. 128. Νικηφόρου μοναχοῦ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμίδους εἰσαγωγηκῆς ἐπιστίμης [*sic*] ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου (Περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι — ὅλως ἐν ἑαυτῇ). = Nicephori Blemmydae *Epitome physica* (*Patrol. graec.* ed. Migne, CXLII), cap. XXIV, XXV, XXVI, XXXI.

F. 139 pars inferior et f. 139v vacant.

F. 140. Μέθοδος ὁποίας κράσεως εὑρήσκεται [*sic*] ὁ χρόνος (Κράτησον τὰ ἀπὸ κτήσεως [*sic*] — τῶν δώδεκα ζῳδίων). = Cod. German. 25, f. 1.

F. 142. Περὶ σημείων τῶν ζʹ πλανήτων (Σημεῖα σκέψεως τῶν — ὁ καθεῖς κεῖται ἀστέρα). — Petosiridis (v. f. 144, in ima pagina ... καθὰ καὶ ἐν τῷ περὶ πλανήτων ἀστέρων ὑπεδείξαμεν λόγῳ ...). = Ibid., f. 5v.

F. 142v. Ἕτερον ὅμοιον τῶν ιβʹ ζῳδίων (Κριὸν οἱ ἔχοντες — ἰξευταί, ὀρνεοτρόφοι, πραγματευταί). — Petosiridis. = Ibid., f. 7. Cf. codd. German. 26, f. 170 [= infra cod. 60, f. 175v]; Mediol. 4, f. 101.

F. 144. Ἑρμηνεία (Οὕτως ἐξακριβευσάμενος ἑκάστου ἀστέρος — ιβʹ Ἰχθύες ψ, ω). — Petosiridis. = Cod. German. 25, f. 10. Cf. cod. German. 26, f. 170, 172, 173 [= cod. Paris. 60, f. 175v, 179, 181]. Edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 161.

F. 144v. Μέθοδος ἑτέρα [rubro]. Ἑτέρα μέθοδος (Τῶν τοίνυν ζῳδίων — Φαιανία, Γασαμῶν, Γαραμαντική). = Lydus, *De ostentis*, ed. Wachsmuth[2], p. 158, 10 - 160, 6. Initium capituli e cod. German. 25, f. 10 errore repetiit Boll, *Catal.*, VII, p. 162.

F. 145. <Περὶ ἐνιαυτοῦ διαιρέσεως>. (Τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον τὸν τρόπον — ἐπιτέλλων ἅπαξ ἡμέρας). = Codd. German. 25, f. 11; 26, f. 167v [= codd. Paris. 8, f. 8v; 60, f. 170]. Edidit Boll, *op. cit.*, p. 162.

Tonitruale. [In marg. Ἀπρίλιος]. ☾ Σελήνης οὔσης ἐν τῷ Κριῷ — θηλυκὸν τὸ ζῴδιον. — Edidit e codice German. 25, f. 12, Boll, *op. cit.*, p. 163.

F. 146v. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμοῦ (Ἀπρίλιος. Ἡλίου ὄντος — εἰς ἀγαθὰ ἐλεύσονται). — Edidit ex eodem codice, f. 15v, Boll, *op. cit.*, p. 167.

F. 148. Περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν καὶ — τὸ τοιοῦτον ἡμερόνυκτον διαιρεῖ. = Nicephori Blemmydae *Epitome physica*, cap. XII, XIII, XIV, XVIII, XIX, XX, XXII, XXIII, XXVII, XXVIII (f. 166 in marg. rubro prima manu Περὶ διαφορᾶς

τόπων τῆς ἐκλείψεως τοῦ Ἡλίου). XXIX, XXX (cum figura f. 172). = Cod. German. 25, f. 18^{v} sqq.

F. 172^{v}. <Πε>ρὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἡλίου καὶ ἀστέρων (<Ὁ> οὐρανὸς ἐν σχήματι κύβου — τὸν Ἥλιον τῆς γῆς). — Dionysii? Edidit e codice Paris. gr. 854, f. 192^{v}, Cramer, *Anecdota graeca bibliothecae Parisiensis*, I, p. 370, 30 - 373, 28. = Ibid., f. 75^{v}. Cf. supra cod. 32, f. 103.

F. 173^{v}. Περὶ μεγέθους καὶ διαφορᾶς τῶν λεγόντων περὶ συγκρίσεως Ἡλίου καὶ Σελήνης πρὸς τὴν γῆν (Πάλιν δὲ τῆς Σελήνης — νομήζεσθαι [*sic*] καὶ ὀνομάζεσθαι). — Eiusdem scriptoris. Edidit Cramer, *loc. cit.*, p. 373, 28 - 381, 17. = Cod. German. 25, f. 78. Cf. supra cod. 32, f. 103.

F. 177. Ἐκ τῆς εἰς τὸν ὄγδοον ψαλμὸν ἐξηγήσεως (Οἰπῶν [*sic*] ὁ προφήτης — ὁμολογήσαιεν τῷ θεῷ). — Nicephori Blemmydae *Epitome physica*, cap. XXXII. = Cod. German. 25, f. 87.

F. 181^{v}. Manu recentiore. Εἰ θέλεις εὑρεῖν τὰς ἐπακτὰς τῶν μηνῶν — υφιλον [*sic*] πρὸς ζ′. = Ibid., f. 96^{v}.

F. 182. Prima manu. Τοῦ σοφοτάτου [*sic*] Ψελλοῦ περὶ τῆς κινήσεως τοῦ χρόνου, τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης καὶ τῆς ἐκλείψεως αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ Πάσχα εὑρέσεως, διὰ τί ὁ ἅπας χρόνος νυχθήμερα ἔχει τξε′ δς″ καὶ οὔτε πλέω οὔτε ἐλάσσω, καὶ πόθεν τοῦτο συμβαίνει ὥστε μήποται [*sic*] τὰς ἡμέρας τοῦ παντὸς χρόνου μήτε πλέον [*sic*] εὑρίσκεσθαι μήτε ἐλάσσονας (Πρὸ τῶν ἄλλων — ὁ ὅλος χρόνος συμπληροῦται). = Ibid., f. 97^{v}. Initium edidit Usener, *Ad historiam astronomiae symbola*, p. 25, n. 2. V. supra cod. 45, f. 105^{v}.

F. 183^{v}. Περὶ τοῦ νομικοῦ φασκαλίου (Τέσσαρις [*sic*] εἰσὶ τροπαὶ — ἐτύγχανεν ἤτοι Σάββατον). — Pselli? = Ibid., f. 101. Cf. supra cod. 45, f. 105^{v} sqq.

F. 190^{v}. Βιβλίον δεύτερον περὶ τῆς χρόνου ἐπινεμήσεως (Διὰ τί τῆς κοσμοκτισίας — καὶ οὐ πλήον [*sic*]). — Pselli. = Ibid., f. 116^{v}. Cf. supra cod. 45, f. 105^{v} sqq.

F. 197^{v}. Manu recentiore. Μέθοδος εἰς τὸ εὑρεῖν τὸ νομικὸν φάσκα — οὗ σόσουσιν [*sic*] με′. = Ibid., f. 131^{v}. Scriptor pro exemplo anno ͵ϛϡμϛ′ [1438] utitur.

Alia manu. Precatio. Παντοκράτωρ θεὲ αἰώνιε — ἐπεροτεῖσαι τὸν χρυσμον [*sic*]. = Ibidem.

F. 198. Prima manu. Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντουπόλεως [*sic*] ὀνειροκριτικὸν κατὰ ἀλφαβήτου διὰ στίχων ἰαμβικῶν (Ἀρχὴ πρὸ πάντων — πρὸς πλοῦτον φέρει. τέλος). = Ibid., f. 132. Edidit Rigaltius, *Artemidori Oneirocritica*, 1603. Cf. Ruelle, *Revue des études grecques*, VIII, 1895, p. 251.

F. 199^{v}. Ἑρμηνία περὶ τῆς συντελίας [*sic*] (Ἐβασίλευσεν ὁ ἅγιος — Χριστοῦ τοῦ θεοῦ). = Ibid., f. 134^{v}.

In margine, alia manu. Εὑρέθησαν τότε μὲν ὡς ἤρηται [l. εἴρηται] ἔτει ,εωλη' ἀπὸ κτίσεως κόσμου, νῦν δέ ἐστι ,ϛϡμη' [1440] — ἕως νῦν).

F. 200. Prima manu. Ὁ Ζεὺς ἐφεῦρε — Χαλδαῖοι ἀστρολογίαν καὶ γενεθλιαλογίαν — Τυρσινοὶ [*sic*] τειχίζειν πόλεις. = Ibid., f. 135.

F. 200 maior pars vacat.

Ff. 200ᵛ-203 vacua sunt.

F. 204. [Προγνωστικὰ ἐκ σημείων ἑκάστου μηνὸς manu Angeli Vergecii; immo Danielis prophetae apocalypsis] Πίναξ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆσδε τῆς βίβλου — εἶδε τὰ ἄδηλα. τέλος τούτων [rubro]; [alia manus addidit τῶν Περσικῶν ἐφευρεμάτων]. = Ibid., f. 137ᵛ sqq. Opusculi initium ex codice 44 in appendice edetur.

F. 229. Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ (Κεφάλαιον α'. Εὐκαιρήσαντός ποτε τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου καὶ τοῦ ὁσίου Ἀνδραίου [*sic*] — [f. 231] τὰς δημοσίους [*sic*] ὁδούς). — Cf. cod. Paris. gr. 1771, f. 160 sqq. V. Krumbacher, *Byzantinische Litteratur*², p. 197.

Eadem manu rubro : Ἄπελθε φύλλα ϛ' καὶ εὑρήσεις τὰ λειπὰ [*sic*] κεφάλαια. — V. infra f. 236ᵛ.

F. 233. Κανὼν νοητικὸς ἐν ἀκρυβία ἦχ(ῆ) λ' πευ (Ὠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσ(ας). τῶν ἀπαλιέων καὶ προφητῶν πάπα ὑπολίτου [l. πάππα Ἱππολύτου], Δανῆήλ, Ἀνδρέου πιστοῦ τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ τε ῥήσεις εὐσεβοφρόνως πιστοὶ μελλωδήσωμεν. Ὅταν θεορήσας λύκος ποιμὴν — ἁμαρτόντας ἀτρώτους φύλαξον [*sic*]).

F. 236ᵛ. Ζήτησον τὴν ἀρχὴν τῶν κεφαλαίων ὄπισθεν φύλλ(α) ϛ' [rubro]. καὶ β' [manu posteriore]. — Ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀνδρέου καὶ Ἐπιφανίου καὶ Συμαιῶν [*sic*] τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ (Κεφάλαιον ϙε'. Ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις — καθ' ἑαυτὸν προσευχόμενος). — V. supra f. 229.

F. 242. Εὐχαὶ Ἀνδρέου καὶ Ἐπιφανίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων — [f. 242] ἡμέρᾳ τῆς κρῖσεως. ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. — V. ibidem.

F. 242ᵛ. Tabula in qua prognostica ex fulguribus, tonitribus, terrarum motibus, eclipsibus, calestibus arcubus in singulis mensibus inde ab Octobri usque ad Septembrem demonstrantur.

F. 243. Κεφάλαια μεγάλα. XXI circulis XXI litterae rubro inscriptae sunt. Incipit: Ἡ μέθοδος τοῦ παρόντος πονήματός ἐστι τοιαύτη. Εὗρε πρῶτον εἰς τὰ κεφάλαια τῶν κλήρων τὸ ζητούμενον — τὴν λύσιν τοῦ ἐροτίματός [*sic*] σου. — F. 243ᵛ. Ἀρχὴ τῶν κλήρων. ιβ' εἰ πλεύσω ἀκινδύνως etc. — F. 244. Ἀρχὴ τοῦ ὀνοματολογίου. ιγ' θεοῦ κράτος etc. — F. 245. Ἀρχὴ εὑρέ-

σεως. Α [*sic*] πρῶτον κεφάλαιον Ῥουβήμ. ξθ'. π' Ἀρὰμ etc. Desinit f. 254v : ι' ἀπαλάσ(εις) τῆς γυναικὸς ἄρτι. — Astrampsychi. Ed. Hercher, *Progr.*, Berlin, 1863.

48. Cod. Paris. gr. 2502. — Chartaceus; cm. 20 × 14.5; f. 115; saec. XVI eadem manu atque codex Vindobonensis med. gr. 23, ol. 50 (Lambecius-Kollarius, *Comment.*, VI, p. 374; Nessel, *Catal.*, III, p. 33) exaratus. — Ex bibliotheca cardinalis Mazarin, postea Regius 3159. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 273; Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires de l'antiquité et du moyen-âge*, II, pp. xx, 275 sqq.

F. 1. Βίβλος ἰατρικὴ σύντομος τοῦ τρισμεγίστου Ἑρμοῦ κατὰ μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ φυσικῆς ἀπορροίας τῶν ἄστρων ἐκδοθεῖσα πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Ἀσκλήπιον (Κριοῦ ἐλελίφασκος [*sic*], Ταύρου — γὰρ καὶ οὐλοῖ. [F. 12v.] Πᾶσε σαφηνιασμένων οὖν τῶν καθ' ἕκαστον [*sic*] ... Ποία βοτάνη Ἡλίου. Πρώτη βοτάνη Ἡλίου προσαγορευομένη ἡλιοτρόπιον — τοῖς ὕγροις ἀναλαμβάνων χρῶ. [F. 18.] Ἔλεις [*sic*] ἐν βραχὺ [*sic*] συντάγματι — τῆς ἐπιστήμης ἐνεργήματα). — Edetur in appendice ex codice 41.

F. 19. Ἑτέρα βίβλος Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου ἱερὰ πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν Ἀσκλήπιον (Τῶν ἐν τοῖς ζῳδίοις — φυσικῶς ἔλαβεν βοτάνη. τέλος). — Ed. Pitra, *Analecta sacra*, V, 2, p. 284; Ruelle, *Revue de philologie*, XXXII, 1908, p. 247.

F. 30v. Βίβλος ἰατρικὴ σύντομος τοῦ τρισμεγίστου Ἑρμοῦ κατὰ μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ φυσικῆς ἀπορροίας τῶν ζῴων ἐκδοθεῖσα πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Ἀσκλήπιον (Ἀρχὴ περὶ ἀετοῦ, ἤτοι τῶν πτηνῶν. Ἀετός ἐστι με [*sic*] — ἐν συντόμοις φυήσονται τρίχαι [*sic*]). — Ed. Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires*, II, p. 275.

F. 113. Περὶ ἐσοχάδων καὶ ἐξοχάδων, ἐντοχεμένων [*sic*] κοιμωμένων (Βοτάνη ἐστὶν ἡ λεγομένη δρακοντέα — τοῦτο μετὰ μέλιτος).

Τοῦ ὑπερτίμου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ περὶ παραδόξων ἀκουσμάτων (Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων — τινὰ ὀνομάζει παράδοξα). — Ed. Westermann, Παραδοξόγραφοι, p. 143.

F. 114. Εἰς τοὺς πάσχοντας τὸ ἧπαρ καὶ τὸν πνεύμονα καὶ εἰς νεφροαλγίαν καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ δυσκατανόητα παθήματα τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτως ποίει ἐγκλυστήριον (Λαβὼν μελίλητον [*sic*], δαμάσκηνα — εὐδοκίᾳ θεοῦ ἰαθήσεται).

F. 114v. Ἕτερον ἐγκλυστήριον, τοῦ ποιῆσαι εἰς φιάγκο (Λαβὼν νεοσσοὺς περιστερῶν — μεγάλα ὁ πάσχων).

F. 115. Ἑρμηνεία εἰς φιάγκο (Ἔπαρον σκορπίους χερσαίους — νεφροὺς καὶ ἰαθήσονται).

49. Cod. Paris. gr. 2508. — Chartaceus, cm. 21,5 × 14, ff. 268, saec. XV. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius 3223. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 274.

F. 1. Sine inscriptione. Ὁ ἔχων δηλ^ητ [l. δηλωτικὸν?] τὸ ζῴδιον τοῦ Κριοῦ ἐστιν ἥμερος, πρᾶος, ἐλεήμων — ἁπλοῦς τε καὶ μέτριος. — Cf. cod. Ital. 18, f. 330; supra cod. 47, f. 142ᵛ.
Planetarum sigla.

F. 1ᵛ. Ὁ δρόμος τῆς Σελήνης ἐπαναφερομένης τὰ ιβ′ ζῴδια ἀνὰ β′ ς″ ἡμερῶν. Tabula.

F. 2. Ἡμεροευρέσιον ἐν ᾧ τὴν τῶν μηνῶν ἀρχὴν εὑρίσκομεν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἐστίν. Tabula. — Cf. Isaaci Argyri κανόνιον τοῦ ἡμεροευρεσίου (Petavius, *Uranologion*, 1630, p. 365); Georgii Chrysococcae κ. τ. ἡ. (Usener, *Ad historiam astronomiae symbola*, p. 36 in adnot. ad cap. X).

F. 2ᵛ. Συνόδων et πανσελήνων tabula.

F. 3. Tabula ad Pascham inveniendam.
Ex transverso. Περὶ τῶν βισέκτων ἰστέον ὅτι — κ′, κδ′, κη′.
Dextra parte. Τὸ μὲν πρῶτον πάγιον ἔχει — τῶν χριστιανῶν Πάσχα.
Ἰστέον ὅτι ὁ Ἥλιος ἔχει κύκλους κη′ — τῆς πρώτης τοῦ Ἰανουαρίου.
Τὸ δὲ Πάσχα εὕρῃς οὕτως — [f. 3] ὁ Φεβρουάριος ἡμέρας κθ′.

50. Cod. Paris. gr. 2739. — Chartaceus, cm. 27 × 20, ff. 239, saec. XV a Michaele Apostolio exaratus, ut ex scriptura apparet (v. Omont, *Fac-similés de mss. grecs des XVᵉ et XVIᵉ siècles*, pl. 34; cf. Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 308). — Olim Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 65, n. 184), Regius 2803. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 33.

F. 237ᵛ. Εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη (Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' — καὶ κόσμος ἀπείρων). — Empedoclis. Ed. Maass, *Commentariorum in Aratum reliquiae*, 1898, p. 170.
Εἰς τὸν Πτολεμαῖον (Γαίης ἐν νώτοισιν — ὕστερα τέρμα λαχούσας). — Theonis Alexandrini. Ed. Cougny, *Anthologia palatina*, t. III, cap. 3, 146.

F. 238. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν· ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως (Φράζεο δὴ καὶ — [f. 239] καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

51. Cod. Paris. gr. 2843. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 108, saec. XVI. — Ex bibliotheca Colberti (n. 4440), deinde Regius 3339, 2. 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 48.

F. 107. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν. ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως (Φράζεο δὴ καὶ — [f. 108] καὶ κατὰ χώρας. τέλος. τέλος. περὶ σεισμῶν). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

52. Cod. Paris. gr. 2863. — Chartaceus, cm. 21,5 × 15, ff. 284, saec. XVI duabus vel tribus manibus exaratus. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, deinde Regius 3342. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 51.

F. 261. Εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη (Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' — καὶ κόσμος ἀπείρων). — Empedoclis. Ed. Maass, *Commentariorum in Aratum reliquiae*, 1898, p. 170.

F. 261v. Εἰς τὸν Πτολεμαῖον (Γαίης ἐν νώτοισιν — ὕστερα τέρμα λαχούσας). — Theonis Alexandrini. Ed. Cougny, *Anthologia palatina*, t. III, cap. 3, 146.

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν, ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως (Φράζεο δὴ καὶ — [f. 262v] καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

53. Cod. Paris. gr. 3028. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 3 + 177, saec. XV magna ex parte (ff. 1-162) a librario Lemnio (f. 11 : κακὸν καλὸν δ(ὲ?) τοῦ γεγραφῶτος ἐκ νήσου Λήμνου. ἀμὴν τῷ ἔχωντι καὶ γράψαντι Χ(ριστ)έ μου σώσον) exaratus; alia manu saec. XVI ff. A-B, f. 161, alia manu ff. 163-164, alia manu eiusdem saec. ff. 165-177 exarata sunt. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius 3358. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 95.

F. 1. Index in ff. 15-162 prima manu confectus.

Ff. 11v-14 vacua sunt.

F. 14v. Oneirocriticon. Περὶ κεφαλῆς καὶ τῶν τριχῶν αὐτῆς. — [F. 15.] Κεφάλαιον πρῶτον (Ἐάν τις ἴδῃ τὰς τρίχας — ἢ θανάτῳ τελευτήσει).

β'. Περὶ πολιώσεως τριχῶν (Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπολιώθη — ἧς ἔχει τεύξεται).

γ'. Περὶ κουρᾶς κεφαλῆς (Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἐκούρευσε — ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ).

F. 15v. δ'. Περὶ κεφαλῆς ἀληφθείσης [*sic*] ἔλαιον (Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἤλειψε — τὸ κάλλιον διαθήσει).

F. 16. ε'. Περὶ μόσχου καὶ γαλέου καὶ τῶν ὁμοίων (Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἠλείψατο — τοῖς πλησίον ὑψωθήσεται).

ϛ'. Περὶ βαφῆς τριχῶν (Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι βάφει — ὁ πλοῦτος αὐτοῦ ἐλαττωθήσεται).

Ne longus sim, capitulorum nonnullorum titulos, exempli causa, iam adnotabo :

F. 16v. ζ'. Περὶ γενειάδος καλῆς καὶ δασείας. — η'. Περὶ ξυρήσεως προσώπου. — F. 17. θ'. Περὶ θυμιατηρ(ίου) καὶ καπνίσεως. —

<ι'.> Περὶ συκιάσεως. — F. 17ᵛ. ια'. Περὶ πλησμονῆς τριχῶν κεφαλῆς. — ιβ'. Περὶ τριχῶν τοῦ λοιποῦ σώματος. — F. 18. ιγ'. Περὶ ὠτίων. — F. 18ᵛ. ιδ'. Περὶ φωνῆς καὶ ψαλμωδίας. — etc. — F. 160. τλζ'. Περὶ ὄρνιθος καὶ πετεινοῦ. — F. 160ᵛ. τλη'. Περὶ πέρδικος. — F. 161. τλθ'. Περὶ μυῶν καὶ κονώπων [*sic*]. — Manu post. τμ'. Περὶ ὀδόντων. — F. 162. Prima manu. Περὶ ἁγίων εἰκόνων (Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ὠφθῇ αὐτῷ ὁ κύριος — ἔσται καθώς ἐστιν ἐργάτης).

F. 163. Καλανδολόγιον σὺν θεῷ περίέχων [*sic*] ἀπὸ τοῦ ἐδρὰ [l. Ἔσδρα] (<'Ε>ὰν ἐν ι' ἡμέρᾳ — καὶ τριτέων [*sic*] νόσοι πολλοί). — Ed. e cod. nostro 42, f. 110-111, Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 186, n. 3. V. supra cod. 42, loc. cit.

F. 163ᵛ. Βροντολόγιον (Μηνὶ σεπτευβρίῳ ἐὰν βροντίσῃ [*sic*] — [f. 164ᵛ] ἀπομερισμὸν ἀγνωμόνων ἀνδρῶν). — Hoc brontologion cum Davidis tonitruali e cod. 44, f. 325ᵛ in appendice edito magna ex parte consentit.

54. Cod. Paris. gr. 3047. — Chartaceus; cm. 21 × 14,5; ff. 200; anno 1420 a Georgio Chrysococca (f. 136ᵛ : ετελειώθη τῇ πρώτη σεπτεβρίου Nος ιδης τοῦ ,ϛου ϡου κηου ἔτους. διακόνου γεωργίου τοῦ χρυσόκόκκη) exaratus (cf. Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 86; Omont, *Fac-similés de mss. grecs des XVᵉ et XVIᵉ siècles*, pl. 20). — Ex bibliothecis Nicolai Michelozio (in tegumenti tergo : *A dño Nicolao Michelozio* (*et* deletum) *die 9 Ianuarii 1497;* in folii membranacei tergo : *Nicolai Micheloti Florentini liber.*), Catharinae de Medicis (*nº XXVIIIº undecimo*), Regius 3357. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 99.

F. 88. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν (Φράζεο δὴ καὶ — καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

F. 89ᵛ. Ἐμπεδοκλέους εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη (Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' — [f. 89ᵛ] καὶ κόσμος ἀπείρων). — Ed. Maass, *Commentariorum in Aratum reliquiae*, 1898, p. 170.

55. Cod. Paris. Suppl. gr. 446. — Membranaceus, cm. 25 × 17, ff. 261, saec. X. — Olim Augerii de Busbecke (f. 1 : *Augerius de Busbecke comparavit Constantinopoli*), deinde Vindobonensis medicus graecus 10 (= 19 Nessel). — Cf. Lambecius, *Comment. de aug. bibliotheca Caesarea Vindobonensi*, ed. Kollarius, VI, p. 215; Nessel, *Catalogus*, III, p. 29; Omont, *Inventaire*, III, p. 262.

F. 43ᵛ. Ὄργανον ἀστρονομικόν. Ἐπιστολὴ Πετοσίρεως πρὸς Νεχεψῶ βασιλέα Ἀσυρίων [*sic*] (Ψῆφος σελινιακὸς [σεληνιακὴ manu posteriore] δι' οὗ [ἧς manu posteriore] — Δαβὶδ τὸν Γολιάθ). — Ed. Riess, *Philologus*, VI Supplementband, p. 386. Cf. Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1906, I, p. 82.

F. 44. Ἡμικύκλιον ἀναστάσεως ζωῆς, πράξεως καὶ εὑρέσεως. Figura cum inscriptionibus. Ἡμικύκλιον σκότους, ἀπολείας, ἥττας [*sic*] (ω supra) καὶ θανάτου. — Cf. Riess, *op. cit.*, p. 387.

56. Cod. Paris. Suppl. gr. 637. — Chartaceus, cm. 28 × 20, ff. 91, saec. XV. — Ex bibliotheca Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 288.

F. 58. Manu posteriore saec. XVI. Ἔστω σοι ὑπόδειγμα τοῦτο. Ἐχέτω τις ὄνομα Λέων — καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. — De his pseudo-Pythagoricis v. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 231 sqq.; cf. supra cod. 44, f. 333.

F. 58v. Eadem manu. Figura ad textum antecedentem pertinens.

F. 59. Prima manu. [Inscriptio a Myna rescripta est]Προγνωστικὸν ἠκριβωμένον βιωφελὲς καὶ χρήσιμον ἀντι[γραφὲν ἐ]κ παλαιᾶς βίβλου. Πετώσιρις Νεχεψῷ τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ χαίρειν (Ἐπειδὴ βεβάρηταί σου ἡ θεία ψυχὴ — ἔνθα ἦν ὁ μικρὸς θάνατος). — Ed. Riess, *Philologus*, Supplementband VI, p. 384. Cf. *Catal.*, IV, p. 120; Diels, *Abhandl. preuss. Akad.*, 1906, I, p. 82.

F. 59v. Ἰστέον ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς Σελήνης αἱ μέν εἰσι πεφωτισμέναι -- ἐν τῷ ὑπογείῳ ἀποθνήσκει. Figura. — Haec aliquantum cum eis congruunt quae in Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259, cap. 12 et *Catal.*, III, p. 40, 22-29 leguntur.

F. 60. [Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου. Τὸ δὲ τῶν πλα manu Mynae] νήτων εἰς ἑπτὰ μέρη — [f. 64v] εὐθὺς μέτοχος εἴη. — Ed. Bekker, *Aristoteles*, I, 1831, p. 392, 1, 18 - 401.

57. Cod. Paris. Suppl. gr. 654. — Chartaceus, cm. 25.5 × 17, ff. 299, saec. XIX a Minoïde Myna exaratus. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 290.

F. 220v. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν, ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως (Φράζεο δὴ καὶ — καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica*, p. 141.

F. 221v. Ὀνειροκριτικὸν τῆς Σιβύλλης διὰ στίχων ἰάμβων (Λαλεῖν καθ' ὕπνους, νητρεκὲς τοὔναρ τόδε — [f. 223] ἡμέρου, ὄναρ καλόν. στίχ. 99).

F. 227v. « *Le même manuscrit* [f. 228v : *ce manuscrit* (saec. XVIII exeuntis? cf. enim f. 228, 24°) *appartient à un moine particulier* (an montis Athonis?) ...] *contenait plusieurs pages d'un traité d'astrologie et de* βροντολόγια *et* σεισμολόγια *et* ὀνειροκριτικά. *Ainsi :*

1° Ὀνειροκριτικὸν κατὰ ἀλφάβητον.

2° Τὰ ἐπιγραφόμενα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Μεθοδίου Πατά-

ρων περὶ τῶν μελλόντων ἐν τῷ τέλει ἔσεσθαι. — Cf. supra cod. 38, f. 104v?

3° Σεισμολόγιον ἡμερονύκτιον τῶν ιβ' ζῳδίων.

4° Περὶ εὑρέσεως τῶν 7 πλανητῶν.

5° Βροντολόγιον τῆς Σελήνης.

6° Περὶ τοῦ πῶς εὑρίσκειν τὸ βασιλεῦον ζῴδιον. — Cf. cod. Ital. 5, f. 83v. V. *Catal.*, V, 1, p. 172, n. 8.

7° Περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται ὁ Ἥλιος εἰς ἕκαστον ζῴδιον. — Cf. cod. German. 32, f. 2v.

8° Προγνωστικὸν τοῦ ἀστέρος τοῦ Κυνὸς ὅστις κυριεύει τῇ 20 τοῦ Ἰουλίου, ἐξεταζομένης καὶ τῆς Σελήνης ἐν ποίῳ ὑπάρχει ζῳδίῳ. — Zoroastris. = *Geoponica*, I, 8.

9° Δωδεκαετηρὶς τοῦ Διὸς καὶ ὅσα ἀποτελεῖ περιπολεύων τοὺς 12 οἴκους τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. — Zoroastris. = *Geoponica*, I, 12.

10° Ἕτερον προγνωστικόν.

11° Περὶ τῶν 7 πλανητῶν καὶ πρῶτον λέγομεν περὶ τῆς Σελήνης.

12° Αἱ ἡμέραι ἐν αἷς κυριεύει ἕκαστος τῶν πλανητῶν (Τῇ κυριακῇ ὁ Ἥλιος — ὁ Κρόνος ♄).

13° Πῶς εἰσέρχονται εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ιβ' ζῴδια καὶ ποίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἔχει ἕκαστον ζῴδιον.

F. 228. 14° Περὶ τῶν κύκλων καὶ τῶν 7 ἑπτὰ [*sic*] πλανητῶν καὶ τῶν οἴκων αὐτῶν τῶν ζῳδίων.

15° Ὑψώματα τῆς Σελήνης καὶ τῶν ἄλλων πλανητῶν.

16° Περὶ τοῦ πόσοι οὐρανοί.

17° Προγνωστικὸν ὠφέλιμον τῶν περιηγήσεων καὶ ὁδοιποριῶν μετὰ τῶν ὀκτὼ ἀνέμων ἐκ τῆς ἀστρονομίας τοῦ ὀφιδόχου [l. ὀφιούχου] ἀστέρος, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἡμερῶν Σελήνης καὶ πλανητῶν καὶ ζῳδίων.

18° Περὶ τοῦ ζῳδίου ἑκάστου ἀνθρώπου ποῖον ἂν εἴη.

19° Τὰ σχήματα τῆς Σελήνης.

20° Κανόνιον τοῦ εὑρεῖν τὴν Σελήνην ἐν τίνι ζῳδίῳ καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Κίνησις τῆς Σελήνης διὰ τῶν ιβ' ζῳδίων. — Εἴδησις καὶ χρῆσις τοῦ κανονίου.

21° Πόρισμα.

Περὶ κινήσεως τῶν πλανωμένων καὶ διαστήματος.

22° Θεωρία τῆς καταγραφῆς τοῦ κανονίου τῶν ζῳδίων.

23° Σχήματα τῆς Σελήνης πρὸς τὸν Ἥλιον.

24° Προγνωστικὸν παντοτεινὸν μὲ τοὺς πλανήτους [*sic*] καὶ μὲ σημεῖα οὐράνια ἅπερ ἐξέρχονται κατ' ἔτος καὶ σημειοῦσι τὸ πῶς ἔχει τελειοῦσθαι τὸ ἔτος. ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡλιακοῦ κύκλου καὶ λῆγον εἰς τὰ 28 καὶ αὖθις ἀρχόμενον ἀπὸ

τοῦ πρώτου Ἡλίου [*sic*]. Κύκλος α′ κτλ. ... Ἡλίου κύκλοι κϛ′ (1798). Ἡλίου κύκλοι κζ′. 1799. etc.

25° Περὶ τῶν ζῳδίων ἐν οἷς ἡ Σελήνη εὑρίσκεται καὶ σημαίνει ὠφέλειαν ἢ βλάβην ἐκ τῶν πράξεων ἡμῶν.

26° Σημειολόγιον τῶν λη′ ἀστέρων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

27° Περὶ τῶν τεσσάρων στερεῶν ζῳδίων, Ταύρου, Λέοντος, Σκορπίου, Ὑδροχόου.

28° Περὶ τῶν δύω [*sic*] τροπικῶν ζῳδίων, Αἰγοκέρωτος καὶ Καρκίνου.

29° Περὶ τῶν τεσσάρων δισώμων ζῳδίων, Διδύμων, Παρθένου, Τοξότου καὶ Ἰχθύος.

30° Περὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ζῳδίων.

F. 228ᵛ. 31° Περὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ τίνος (?) οἴκου ζῳδίου κυριεύει.

32° Περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου καὶ Σελήνης.

33° Περὶ ζῳδιακοῦ κύκλου κινήσεως καὶ διαιρέσεως αὐτοῦ. *Suit une grande figure ronde.*

34° Περὶ ἀνέμων. — Ποῖον ἔθνος ποῖον τόπον οἰκεῖ. »

58. Cod. Paris. Suppl. gr. 682. — Partim membranaceus, partim chartaceus; cm. 27 × 21,5; ff. 131. Hic liber ex reliquiis quinque codicum (X-XIX saec.) consarcinatus est. Pars autem codicis, qua scripta astronomica traduntur, saec. XV exarata est. — Ex bibliotheca Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 297.

F. 24. Οἱ δώδεκα ἄνεμοι κατὰ Πτολεμαῖον. Figura. = Cod. 26 (*Catal.*, VIII, 2, p. 30), f. 18.

Ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων διαλέγεται — βόρειον ἡμισφαίριον ἀστερισμοῦ. = Cod. 26, f. 18ᵛ.

Ἐν τῷ ηᵠ [l. θᵠ] τῆς μαθηματικῆς αὐτοῦ συντάξεως ὁ Πτολεμαῖος διαλέγεται περὶ τῆς τάξεως τῶν σφαιρικῶν Ἡλίου καὶ Σελήνης — ἐν κεφαλαίοις ια′. Περὶ τῆς τάξεως τῶν σφαιρικῶν Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ε′ ἑτέρων (Ὅσα μὲν δὴ καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν — παράλλαξιν ἀπεργάσασθαι δυνήσεται). = Cod. 26, f. 18ᵛ. Ed. Heiberg, Ptolemaei *Syntaxis mathematica,* 1903, II, p. 206, 6 - 207, 22.

F. 24ᵛ. Καὶ τὰ ἑξῆς δὲ βιβλία τοῦ θαυμασιωτάτου Πτολεμαίου μέχρι τοῦ τρισκαιδεκάτου — μεθ' ἅπαντα ἐπίλογον ἐπάγει τοιόνδε (Προσαναπληρωθέντων οὖν καὶ — ἡ παροῦσα πραγματεία). = Ptolemaeus, *op. cit.,* p. 608, 2 - 10.

Ταῦτα δὲ ὡς ἐν συντόμῳ ἔγωγε τοῦ θαυμασίου Πτολεμαίου διελθὼν γέγραφα τινὰ ἀναγκαῖα ὅσα δὴ ἐνταῦθα, τἄλλα σὺν θεῷ ἔχων ἐν τῷ περσικῷ προχείρῳ εὐμεταχείριστα τῇ κανονικῇ

θεωρίᾳ καὶ ἀριθμητικῇ ἀποδείξει καὶ οὐ γραμμικῇ. = Cod. 26, f. 18ᵛ.

F. 25. Ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν ὑποτυπώσεων Πρόκλου διαδόχου Πλατωνικοῦ ἀπορήματα δέκα (Πρῶτον. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς ἐν προοιμίοις — τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς). = Cod. 26, f. 19. Ed. Carolus Manitius, Procli diadochi *Hypotyposis astronomicarum positionum,* 1909, p. 212, 9 - 238, 27.
F. 28 vacuum est.

F. 29. Incipit in medio enuntiato : ἐπεὶ ἔλαττον τοῦ ἡμίσεος ὁρῶμεν αὐτῆς — ἐκ τῶν Ποσειδωνίου εἴληπται. τέλος σὺν θεῷ. = Cleomedis *De motu circulari corporum caelestium,* ed. Ziegler, 1891, p. 198, 11 - 228, 5.

F. 33. Ἥρωνος (Σημεῖόν ἐστιν οὗ μέρος οὐθὲν — ἐστὶν ἐμβαδοκύκλων τεσσάρων). = Heronis Alexandrini *Geometricorum et stereometricorum reliquiae,* ed. Hultsch, 1864, p. 7, 10.

F. 33ᵛ. Τὰ δὲ μέτρα ἐξεύρηνται ἐξ ἀνθρωπίνων μελῶν — καὶ καθεξῆς ὡσαύτως. — Heronis. = *Metrologicorum scriptorum reliquiae,* ed. Hultsch, I, p. 187, 14 - 191, 4.

F. 34. Κυροῦ Νικολάου Ἀρταβάσδου γεωμέτρου (Ὁ στατὴρ ὃν ἡ κοινὴ συνήθεια — καὶ τοὺς πυρούς). — Ed. Tannery, *Notices et extraits,* XXXII, 1, 1886, p. 202.
Τοῦ αὐτοῦ ἄριστον (Φιλονεικοῦντι μοί ποτε μετά τινος Ἰουδαίου — σοι καὶ περὶ τούτων). — Pro exemplo anno ͵ϛωμθʹ [1341] utitur. Ed. Tannery, *op. cit.,* p. 192-196.
In margine, manu recentiore. ζφ λζψ [1529] τήν τε ἀπόκρεω καὶ [τὸ] πάσχα — καὶ περὶ τούτων.

F. 34ᵛ. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν ἔπη (Φράζεο δὴ καὶ — καὶ κατὰ χώρας). — Ed. Abel, *Orphica,* p. 141.

F. 35. Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Πεδιασίμου εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας (Τὸ εἰς τοὺς ἀστέρας — ταῦτα μὲν οὕτω παραδέδοται). — Aegyptii citantur. Cf. Bassi, *Rendiconti dell' Istituto Lombardo,* ser. II, XXXI, 1898, p. 1416.

F. 35ᵛ. Ὁ δὲ Καῖσαρ ἐνομοθέτησεν ἄλλα τε πολλὰ καὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν — ἡμέρας ἐμβολίμου δέονται.
Σχῆμα τοῦ πρώτου λόγου. Figura. — Cf. cod. Ital. 15, f. 42.

F. 36. Σχῆμα τοῦ δευτέρου λόγου. Figura. — Nicolai Cabasilae. Cf. ibidem.
Physiognomonica. Τὰ τοῦ ἰοῦ δια (?) σημεῖα ἐκ προνοίας ἀδήλου — κυρτός, ὀφρυόδεσμος, καναβός.

F. 36ᵛ. Τὸ αὐτὸ τοῦ ὄπισθεν κανονίου. Tabula.

59. Cod. Paris. Suppl. gr. 684. — Chartaceus (praeter ff. 233-240 quae sunt membranacea), cm. 16 × 11, ff. 240; ex circa quindecim codicum (XV-XVIII saec.) reliquiis confectus. — Ex bibliotheca Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 298.

F. 35. Saec. XVI. De vita et morte prognostica. Incipiunt in medio enuntiato : ἂν πέσῃ, ἀσθενεῖ ἕως θανάτου, ἀλλὰ ὑγιαίνει : είς τὰς ϛ' ἐὰν δὲν συκοθῆ [l. ση-], συντόμως τελευτᾷ — είς τὰς λ' ἔχει φόβων [*sic*] θανάτου.

In alio codice saec. XVI :

F. 89. Περὶ τῶν ἐνναίατὸν [*sic*] οὐρανόν (Ἔστιν δὲ καὶ ἐναίάτος [*sic*] — τῶν μελὸντων προγινέκεις [*sic*]). — Edetur e cod. 61, f. 48 in appendice.

F. 90ᵛ. Περὶ χρόνου ὅλου ὄμβρου καὶ ἀνομβρίας (Διεγραψάμεθα ὅτι τρία ζῴδια — ταῦτα τῶν προγινώσκη [l. προγνώσεων]). — Cf. cod. Paris. gr. 2669, f. 298ᵛ; cod. Ital. 19, f. 15ᵛ.

F. 91ᵛ. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ στρατεύεσθαι κατὰ τῶν ἐχθρῶν (Τῆς Σελήνης ☾ [*sic*] οὔσης — οὐ νηκιθεῖ [l. νικηθῇ] πόπωτε [*sic*]). = Codd. Ital. 19, f. 16; German. 26, f. 132 [= infra cod. 60, f. 47].

F. 92 maior pars vacat.

F. 92ᵛ. Septem zonarum figura.

Ventorum descriptio.

F. 93. Ἐν τῇ πρώτῃ ζώνῃ τοῦ οὐρανοῦ — τῇ ζ' Σελήνη ☾.

Δεῖ σε γίνωσκε [l. γινώσκειν] ὅτι οἱ [l. ἡ] γῆς μέσον τοῦ χάους ἔνι μὴ ἐγγΐζουσον [l. ἐγγίζουσα] ποῦ (Ὁ οὐρανὸς ἔναι κύκλωθεν τῆς γῆς — μυριάδες ιβ' ϛ''). — Cf. infra cod. 61, f. 47.

F. 94. Περὶ τῶν χιλιάδων τοῦ κόσμου (Ἔστω δὲ καὶ τοῦτο γνωστὼν [*sic*] — [f. 95] γοργότερον αὐτὸν διέρχεται). — Edetur e cod. 61, f. 49ᵛ in appendice.

F. 195ᵛ. Βροντολόγιον ἀποτελεσματικὸν κατὰ μέτρον τῶν δώδεκα ζῳδίων καθὼς ὁ πίναξ τοῦ ζῳδιατικοῦ περιέχει συνταχθὲν ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρονομίας [*sic*] κινήσεως. ἔστι δὲ ὁ πίναξ οὕτως (Ἀπρίλλιος. Μὴν Ἀπρίλλιος, α' — [f. 196] λα' Λέων. Σεπτέβριος). — Finis desideratur. V. supra cod. 28, f. 108ᵛ.

In alio codice saec. XVI :

Ff. 207ᵛ-209. Ἀλφάβητος ἀστρονομική. — Sequuntur alphabeta novem.

In alio codice saec. XVI, in iatrosophio quod ff. 211-226 traditur :

F. 211ᵛ. Calendarium medicinale. Τὸ θέρος ἀρχίζει ἀπὸ — [f. 212ᵛ] τὸν μῆναν. διὰ κανέναν τρώπων [*sic*].

In alio codice saec. XVI :

F. 227 in summa pagina. Alphabetum cryptographicum. + θελτὰ
α β γ — ω
θ η ζ — σ. — Cf. Gardthausen, *Griechische Palaeographie*, p. 235.

60. Cod. Paris. Suppl. gr. 1148. — Chartaceus, cm. 24 × 17, ff. 231 (quaternionum ordo a compaginatore turbatus est; quidam etiam perierunt), saec. XVI totus una eademque manu ante annum 1573 exaratus (f. 1 : ταύτην ἀνέγνωκεν ὁ Ναυλῶτ τῆς Κοιλάδος, ἔτει Χριστοῦ ,αφογ' 1573ᵛ; f. 231ᵛ : ἔτει Χριστοῦ ,αφογ' 1573ᵛ, τήνδε τὴν βίβλον ἀνέγνωκεν ὁ Ναυλῶτ τῆς Κοιλάδος [hic est « Claude Naulot d'Avallon »; cf. Vogel et Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 454]). — Ex bibliothecis Claudii Naulot, Pélicier, collegii Clarimontani Societatis Iesu (v. f. 1), Meerman (n. 283). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 387.

Hic codex ex codice German. 26 (*Catal.*, VII, p. 48 sqq.) descriptus est.

F. 2. Χρὴ γινώσκειν ὅσαι ὧραι ἀγαθαὶ — ὥρα ιβ' Ἑρμοῦ. = Cod. German. 26, f. 50ᵛ (*Catal.*, VII, p. 49).

F. 3. Γνώρισον δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ πόλῳ — τῷ ἑβδόμῳ πωλω [*sic*]. = Ibid., f. 51ᵛ.
Κρίσις καὶ ἐκλογὴ δουλειῶν ἐφ' (?) ὥρας. = Ibidem.

F. 3ᵛ. Βίλος [*sic*] πέφυκα ἀστρονομίας ψάμμου. φράζ [*sic*] ἐπερχομένας ῥυθμῶν ἄδων. — Zanatae. = Ibid., f. 52.

F. 4. Χρὴ δὲ γινώσκειν — τηαῦτης προγνόσεως [*sic*]. = Ibidem.

F. 5ᵛ. Πρότερον δὲ ὑποτίθενται — ἀστέρων ις' οἴκους. = Ibid., f. 53.

F. 6ᵛ. Figurae. = Ibidem.

F. 7. Ἰδοὺ ὑπέθηκα πίνακας — αὐτῷ συμαρτυρούντω [*sic*]. = Ibid., f. 54.

F. 12ᵛ. Οἴκου ἐναλλαγή. = Ibid., f. 57ᵛ.

F. 13. Γνῶσις ἑτέρα. Περὶ κεκριμένων [*sic*] ἐν γῇ. = Ibid., f. 58.

F. 13ᵛ. α'. Κρίσις τῶν σχημάτων ὧδε. = Ibidem.

F. 14. β'. Κρίσις καταστρόφου σχήματος δ καὶ ἀγκίς. = Ibid., f. 58ᵛ.

F. 15. γ'. Κρίσις φοίνικος δ καὶ χομβρά. = Ibid., f. 59.

F. 15ᵛ. δ'. Κρίσις λευκάδος δ καὶ παγιάδ. = Ibid., f. 59ᵛ.

F. 16. ε'. Κρίσις τοῦ σχήματος δ λέγεται κράτος ἐξόδου δ καὶ νόσραταλχάριτζι. = Ibidem.

F. 16ᵛ. ϛ'. Κρίσης [*sic*] κράτους εἰσόδου δ καὶ νοσρὰτ ττάχηλ. = Ibid., f. 60.

F. 17. ζ'. Κρίσις <σ>χήματος παγίου δ καὶ θεπιματὰ etc. = Ibid., f. 60ᵛ.

F. 18. η'. Κρίσης [*sic*] σχήματος ὀρθοῦ ῥοπάλου δ καὶ κακμὰ etc. = Ibid., f. 61.

F. 18ᵛ. ι'. Κρίσις σχήματος χαρμονὴ δ καὶ φαρὰχ etc. θ'. = Ibidem.

Fine abrumpitur : Desinit ... ἀρσενοκοίτας, ἀσελγεῖς, συνέ.
F. 19. <Κρίσις πωγωνάτου etc.> = Ibid., f. 61^{v}. Initio mutilum.
Incipit : δρια ματαιότητος ποθοῦντας ...
ια'. Κρίσις πὺξ εἰσόδου etc. = Ibid., f. 62.
F. 19^{v}. Κρίσις πὺξ ἐξόδου etc. ιβ'. = Ibid., f. 62^{v}.
F. 20. Κρίσις πλήθιδος etc. = Ibidem.
Μανδάτα ἀλλεπάλληλα — σωρείαν ἀνθρώπων δηλοῖ. = Ibid., f. 63.
F. 30. Εἰ δὲ εἰς ἡμέραν ϛ' — καθ' ἡμέραν. = Ibid., f. 69.
'Αρχὴ τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ προφήτου Δανιήλ. <Λ>όγος α'.
Περὶ ἐκλείψεως 'Ηλίου. = Ibidem.
F. 30^{v}. Γίνωσκε πάντων τῶν καλῶν τὰ δράματα. = Ibidem.
β'. Περὶ ἐκλείψεως τῆς Σελήνης. = Ibidem.
F. 31. γ^{ος}. Περὶ δίσκου τοῦ 'Ηλίου. = Ibid., f. 69^{v}.
Περὶ τοῦ δίσκου τῆς Σελήνης. = Ibidem.
Περὶ γέννας τῆς Σελήνης. = Ibidem.
F. 31^{v}. η^{ος}. Περὶ ἐκχύσεως τῶν ἀστέρων. = Ibidem.
F. 32. ζ^{ος}. Περὶ ἐκπέσεως ἀστέρων. = Ibid., f. 70.
<Π>ερὶ ἐμφανήσεως τῆς ἁγίας ζώνης. = Ibidem.
F. 32^{v}. Περὶ ἐμφανήσεως ῥομφαίας etc. = Ibidem.
F. 33. Περὶ ερυθραδου [*sic*] τοῦ οὐρανοῦ. = Ibid., f. 70^{v}.
Περὶ σημείου ξένου τοῦ ἐν οὐρανῷ. = Ibidem.
F. 33^{v}. Περὶ ὁμοίωσιν ἀν [*sic*] τῷ οὐρανῷ. = Ibid., f. 71.
Εερὶ [*sic*] βροντισμοῦ ἄγαν. = Ibidem.
F. 34. Περὶ ἀστραπῆς. = Ibid., f. 71^{v}.
F. 34^{v}. Περὶ λαύρας τῆς ἀπ' οὐρανοῦ. = Ibidem.
ιϛ^{ος}. Περὶ ὑετοῦ ἄγαν. = Ibidem.
F. 35. ιζ^{ος}. Περὶ χαλάζης. = Ibidem.
Περὶ ἐπιβρέξεως χοῦ ἔρυθου [*sic*]. = Ibid., f. 72.
Καμάτον — οὐκεβοδοθήσονται [*sic*]. = Ibidem.
F. 35^{v} vacuum est.
F. 36. Βίβλος σιφίας [*sic*] καὶ συνέσεω<ς> ἀπωτελεσμάτων ὑπωλονιουτουτιάνέος (i. e. 'Απολλωνίου τοῦ Τυανέως). = Ibid., f. 72^{v}.
F. 41. Περὶ μεσημβρίνου καὶ μισονυκτίου [*sic*]. = Ibid., f. 75.
F. 41^{v}. Περὶ τοῦ πῶς δὴ [*sic*] εὑρίσκειν τὴν ὥραν etc. = Ibidem. Fine mutilum. V. finem infra f. 50.
F. 42. Διαβραχέως ἐκθεῖναι τούς τε — ὁρᾶν τὴν κρίσιν. — Vide initium infra f. 113^{v}.
F. 46^{v}. Περὶ τῆς Σελήνης διατων όν της (?) τυχι [*sic*]. = Ibid., f. 132.
F. 47. Περὶ τοῦ πότε δεῖ στρατεύει [*sic*] κατ' ἐχθρῶν. = Ibidem.
F. 47^{v}. Ἄρτιος ἀριθμὸς — καὶ β'. = Ibid., f. 133.
F. 48. Περὶ ἡλικίας. = Ibid., f. 133^{v}.

F. 48v. Περὶ τῶν παρανατελόντων [*sic*] etc. = Ibid., f. 134.
F. 49. Οἱ κατὰ μοῖραν ἐν ζῳδίοις etc. = Ibidem.
F. 50. Ἐγκύτερον [*sic*] καταλαμβάνεται — παρελθούσης νυκτός. — V. supra f. 41v.
F. 50v. Ὑπόδειγμα συνόδου Ἀφροδίτης καὶ Κρόνου, etc. = Ibid., f. 76.
F. 53. Περὶ τοῦ εὑρίσκειν τὸ ὕψωμα τῶν ἀστέρων. = Ibid., f. 77.
F. 53v. Σω [*sic*] ἀπὸ παραδείγματι [*sic*] etc. = Ibidem.
F. 54. Περὶ τῆς ἐγγύτητος τῆς μεταβάσεως etc. = Ibid., f. 77v.
F. 54v. Περὶ ἐκβολῆς τῶν ἐποχῶν etc. = Ibidem.
Ὑπόδειγμα. = Ibid., f. 78.
F. 55. Περὶ εὑρέσεως ὡροσκόπου etc. = Ibidem.
F. 56. Ὑπόδειγμα. = Ibid., f. 78v.
Περὶ ζῳδίου μεσουρανοῦντος. = Ibidem.
F. 56v. Ὑπόδειγμα. = Ibidem.
F. 57. Ὑπόδειγμά σχησυνόδου [*sic*] Ἡλίου etc. = Ibid., f. 79.
F. 57v. Κανόνιον τοῦ μερισμοῦ etc. = Ibidem.
Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς ὥρας etc. Fine mutilum. Vide infra f. 74. = Ibidem.
F. 58. Initio mutilum. Δεκαταρτικὸν αἰτίον ἔσται περὶ τὴν — γνωρίζεται. = Ibid., f. 87.
F. 66v. Περὶ Κριοῦ, etc. = Ibidem.
F. 74. Initio mutilum. Καὶ ἡ ὥρα τοῦ σχηματισμοῦ — ὡς πολλάκις εἴρητε [*sic*]. — V. supra f. 57v.
Ὑπόδειγμα. = Ibid., f. 79v.
F. 74v. Περὶ φύσεως καὶ κρύψεων etc. = Ibid., f. 80.
F. 76v. <Ἡ>μίφώνων [*sic*] τὸ ψ — τῶ [*sic*] μέγα. = Ibid., f. 81.
F. 77v. Ἰδοὺ καὶ ὁ ψῆφος — υω. = Ibid., f. 81v.
Πυθαγόρου μέθοδοι συμβολικαί. = Ibid., f. 82.
F. 78. Ἰστέον ὅτι ὡς λέγουσιν — Κρόνῳ. = Ibid., f. 82v.
F. 78v. Γυνώσκον οὗτος [*sic*] ὅτι — οὕτως. = Ibidem.
F. 79. Τίνα ἐπέχοι στιχία etc. = Ibid., f. 83.
Χρή σε γινώσκην [*sic*] — ἐντέχνως. = Ibidem.
F. 79v. Ε [l. Αἱ] ἡμέραι τῆς Σελήνης — κθ'. = Ibidem.
Ψυφισον [*sic*] τὸ ὄνομα — ὑγειός. = Ibidem.
F. 80. Alphabeti formae novem. = Ibidem.
F. 81. Ἰωάννης ὁμοῦ — ψιφου [*sic*]. = Ibid., f. 86.
F. 81v. Tabula. = Ibid., f. 86v.
F. 82. Τοῦ Εὐδοξίου χειμῶνος προγνωστικά. = Ibid., f. 109.
F. 88. Τοῦ αὐτοῦ Εὐδοξίου τεκμήρια etc. = Ibid., f. 115.
F. 89v. Πρῖνοι καὶ δρύες — προαγορεύουσι. = Ibid., f. 116v.
F. 90. Φυλόππω [*sic*] τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ Σέκστος etc. = Ibid., f. 117.
F. 90v. Tabulae. = Ibid., f. 117v.

F. 91. Εὕρεσις ἐν συντόμῳ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου. = Ibid., f. 118^{v}.
F. 91^{v}. Εὕρεσις ἐν συντόμῳ τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου. = Ibidem.
Εὕρεσις ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἐστὶν ὁ Ἥλιος. = Ibidem.
F. 92. Εὕρεσις ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἐστὶ ἡ Σελήνη. = Ibid., f. 119.
Περὶ διαφορᾶς etc. = Ibidem.
F. 92^{v}. Περὶ ἀνθρωπ<ίν>ων ζῳδίων. = Ibid., f. 119^{v}.
Ψῆφος περὶ τῶν etc. = Ibidem.
F. 93. Ψῆφος προγνωστικὸς etc. = Ibidem.
F. 93^{v}. Ψῆφ<ο>ς ἕτερος etc. = Ibid., f. 120.
F. 94. Ἔτους ,ϛϡδ' ἰνδικτιῶνος δ' etc. = Ibid., f. 121.
F. 94^{v}. Μὲν [*sic*] τὴν ἐπισυναγωγὴν — ὁ ἀστήρ. = Ibid., f. 121^{v}.
F. 95. Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν ὡρῶν etc. = Ibid., f. 122.
F. 95^{v}. Ὑπόδιγμα [*sic*] τούτου. = Ibidem.
F. 96. Περὶ τῆς καταλήψεως etc. = Ibid., f. 122^{v}.
F. 96^{v}. Ὑπόδιγμα [*sic*] εἰς τὸ πλάτος etc. = Ibidem.
Περὶ τῆς ψηφοφορίας etc. = Ibidem.
F. 97. Ἐψηφοφορίθι [*sic*] παρὰ τοῦ διδασκάλου μου κυροῦ Ἐλευθερίου etc. = Ibid., f. 123.
F. 97^{v}. Ἐζητήθη παρ' ἐμοῦ etc. V. finem infra f. 106. = Ibid., f. 123^{v}.
F. 98. Χρὴ δὲ ηδεναι [*sic*] ὅτι αὐξούσης — ἀδιάπτωτος ἔσῃ ἐν ἁπάσῃ. — Initio mutilum. V. supra f. 66^{v}.
F. 98^{v}. Αἱρέσεις δέ εἰσι — ζ' ϛ' β'. = Ibid., f. 103.
F. 99^{v}. Tabula cum commentario. = Ibid., f. 104.
F. 100. Σημήα τὸν [l. Σημεῖα τῶν] ζ' πλανήτων.
Περὶ ὡρῶν ἡμερινῶν etc. Tabulae. = Ibid., f. 104^{v}.
F. 104. Αἰγοκέρωτι ιε' μοίρας — λεπτῶν λβ'. = Ibid., f. 107.
Ψῆφος σύντομος περὶ αὐτοῦ. = Ibid., f. 108^{v}.
F. 105. Καὶ πόσων μοιρῶν. = Ibid., f. 107^{v}.
F. 106. V. supra f. 97^{v}.
F. 106^{v}. Ἐζητήθη ὁ ὡροσκόπος — μοῖρω [*sic*] ιε'. = Ibid., f. 124.
Ff. 107, 107^{v}. Figurae zodiaci etc. = Ibid., f. 124^{v}, 125.
F. 108. Notulae; thema astrologicum. = Ibid., f. 126.
F. 108^{v}. Περὶ διαιρέσεως τοῦ ζῳδιακοῦ etc. = Ibid., f. 127.
F. 109. Περὶ ἐκθέσεως τοῦ θεματίου. = Ibid., f. 127^{v}.
F. 110. Ὅρα τέχ<ν>ης μυστήριον. = Ibidem.
Ὑπόδειγμα τῆς τοῦ θεματίου ἐκθέσεως. = Ibid., f. 128.
F. 111^{v}. Περὶ μετακλίσεως Ἡλίου etc. = Ibid., f. 128^{v}.
F. 112. Ὑπόδειγμα. = Ibid., f. 129.
Περὶ τοῦ [*sic*] καταλήψεως etc. = Ibidem.
F. 112^{v}. Περὶ τῆς ψηφοφορίας etc. = Ibidem.
F. 113. Ὑπόδειγμα etc. = Ibid., f. 129^{v}.
F. 113^{v}. Περὶ τῆς ἐκβολῆς etc. = Ibidem.

Περὶ τοῦ εὑρεῖν τοῦ θεματίου etc. Fine mutilum. V. finem supra f. 42. — Ibidem.

F. 114. Τατα θερμαίνοντα — τὰ πάθη τὸ [*sic*]. — Initio et fine mutilum. V. supra ff. 58, 66ᵛ.

F. 122. Initio mutilum. Καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ὄφεως — Δίδυμοι. — Rhetorii de duodecim signis. V. infra f. 136.

F. 129. Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων etc. — Rhetorii. Fine mutilum. V. infra f. 138. = Ibid., f. 144ᵛ.

F. 130. Initio mutilum. Τοῦ Ποταμοῦ παρανατέλλει — καὶ μεγάλως δύναται. = Ibid., f. 134.
Καθ' αὐτὸν [*sic*] ἕκαστος ἐν συνόψει. = Ibid., f. 134ᵛ.

F. 130ᵛ. Τίνες εἰσὶν τῶν πλευστικοτέρων etc. = Ibid., f. 135.

F. 133ᵛ. Οἱ κύριοι τῶν ζῳδίων enumerantur. = Ibid., f. 136.
Περὶ τοῦ πότε ὁ Ἥλιος etc. = Ibidem.
Περὶ τοῦ ὅτι καὶ οἱ γεωργοὶ etc. — Apomasaris. = Ibidem.

F. 134ᵛ. Ὅτι μετὰ τὸν ὄμβρον — σφοδρόν. = Ibid., f. 137.
Τοῦ Ψελλοῦ. — Ibidem.
Τοῦ Κανικλέως. — Ibidem.
Notulae variae. = Ibidem.

F. 135. Definitiones. = Ibid., f. 137ᵛ.
Περὶ τοῦ θρίψαι etc. = Ibidem.
Notulae historicae. = Ibid., f. 138.

F. 136. <Ὁ> ζῳδιακὸς κύκλος etc. — Rhetorii de duodecim signis. V. finem supra f. 122. = Ibid., f. 139.

F. 138. Περὶ φύσεως Ἡλίου. — Rhetorii de planetarum natura ac vi. V. initium supra f. 129.

F. 138ᵛ. Ἐπίλυσις καὶ διήγησις etc. — Rhetorii. = Ibid., f. 145ᵛ.

F. 140ᵛ. Σεισμολόγιον Ὀρφέως. = Ibid., f. 147.

F. 144. Διαγνωστικὸν τῶν λ' etc. = Ibid., f. 150.

F. 147ᵛ. Βροντολόγιον Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου. = Ibid., f. 152ᵛ.

F. 152. Αἱ παρακείμεναι χῶραι etc. — Ptolemaei. = Ibid., f. 156ᵛ.

F. 152ᵛ. Ἀπὸ τοῦ εὑρεθέντος etc. = Ibid., f. 157.

F. 153. Περὶ Ἡλίου ἀνατολῆς. Περὶ ὑετοῦ. = Ibidem.

F. 154. Περὶ Ἡλίου ἀνατολῆς. Περὶ ἀνέμων. = Ibid., f. 158.

F. 155. Περὶ Ἡλίου ἀνατολῆς. Περὶ χειμῶνος etc. = Ibidem.

F. 156ᵛ. Περὶ Ἡλίου δύνοντος. Περὶ εὐδίας. = Ibid., f. 159.
Περὶ Ἡλίου δύνοντος. = Ibid., f. 159ᵛ.

F. 157. Περὶ Ἡλίου δύνοντος. Περὶ ἀνέμου. = Ibidem.

F. 157ᵛ. Περὶ Ἡλίου δύνοντος. Περὶ χειμῶνος. = Ibidem.

F. 158. Περὶ Σελήνης. Περὶ εὐδίας. = Ibid., f. 160.
Περὶ Σελήνης. Περὶ ἀνέμου. = Ibid., f. 160ᵛ.

F. 159. Περὶ Σελήνης καὶ ὑετοῦ. = Ibid., f. 161.

F. 160. Περὶ Σελήνης. Περὶ χειμῶνος. = Ibid., f. 161ᵛ.

F. 160v. Περὶ ἴριδος. Περὶ ὑετοῦ. = Ibid., f. 162.
Περὶ ἔριδος [*sic*]. Περὶ ἀνέμου etc. = Ibidem.
Περὶ παρηλίων etc. = Ibid., f. 162v.
F. 161. Περὶ νεφῶν etc. = Ibidem.
F. 162. Βροντολόγιον. = Ibid., f. 163. Cf. supra cod. 44, f. 326v.
F. 162v in margine. Ἄλλον. = Ibidem.
F. 163. Βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον. = Ibid., f. 163v.
F. 163v. Περὶ ἐκλίψεως [*sic*] Ἡλίου καὶ Σελήνης. = Ibid., f. 164. Cf. supra cod. 44, f. 327v.
F. 164. Τὰ ὅμοια περὶ σκοτισμοῦ τῆς Σελήνης. = Ibidem. Cf. supra cod. 44, f. 328.
F. 164v. Ἑτέρα μαρτυρία περὶ τόξου. = Ibid., f. 164v.
F. 165v. Ὡρολόγιον εὔτομον αὐστέρρων [*sic*] — ἢ οὔ. = Ibid., f. 165.
F. 166. Περὶ γεννέσεως etc. = Ibid., f. 165v.
F. 170. Περὶ ἐνιαυτοῦ διαιρέσεως. = Ibid., f. 167v.
F. 170v. Περὶ δύσεως ἀστέρων (Πόσα α' ἀστέρα [*sic*] — ἐπιτέλλει ἅπαξ ἡμέρας). = Ibidem.
Ἕκαστον ζώδιον μετὰ etc. = Ibidem.
F. 171. Περὶ τοῦ κόσμου ἡγήσεως λόγος. = Ibid., f. 168.
F. 175v. Περὶ μορφῶν καὶ σημείων etc. — Petosiridis. = Ibid., f. 170.
F. 179. Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων διαθέσεως. = Ibid., f. 172.
F. 180. Ἑτέρα μέθοδος περὶ τοῦ εὑρεῖν etc. = Ibidem.
F. 181. Computationes quaedam. = Ibid., f. 172v.
Περὶ τῶν ιβ' ζ<ῳ>δίων διαθέσεως. = Ibid., f. 173.
F. 182. Περὶ τοῦ εὑρεῖν ποῖον μῆναν etc. = Ibidem.
Περὶ πῶς γνῶναι τί τέξεται etc. = Ibid., f. 173v.
Ψῆφος Πυθαγορικός, etc. = Ibidem.
F. 185. Ἰδοὺ καὶ ἑτέρα μ(έ)θωδο [*sic*]. Περὶ Κρόνου etc. = Ibid., f. 175.
F. 186. Ἑτέρα μέθοδο [*sic*]. = Ibidem.
F. 186v. Χρὴ δὲ ἀποδοῦναι — πόδες β'. = Ibid., f. 176.
F. 187. Περὶ παλμῶν etc. = Ibidem.
F. 189. Βί<β>λος εὑρεθεῖσα ἐν Ἡλιουπόλει etc. V. finem f. 195v. = Ibid., f. 177v.
F. 195v. Κρόνου πολεύοντος — τὴν ἀρχήν. = Ibid., f. 180v.
Εἰς τὰς κθ' τῆς Σελήνης — μεθ' ἡμέρας ἀποβήσεται. = Ibid., f. 177v.
F. 196. Περὶ ἀστρονομίας. Περὶ Ἡλίου, Σελήνης etc. = Ibid., f. 181.
F. 198. Αἱ φωτιστικαὶ ἡμερε [*sic*] etc. — ἄτολμος. = Ibid., f. 182.
F. 198v. Περὶ Σελήνης etc. = Ibidem. Cf. supra cod. 44, f. 428.
F. 199v. Φησὶν ὁ μέγας Βασίλιος ἐν τῷ αὐτοῦ Ἑξαημέρῳ — ἀπειλῆ. = Ibidem.
Πῶς δὴ εὑρίσκον [*sic*] τὴν ἡμέραν etc. = Ibid., f. 182v.
F. 200. Ταῦτα ὑπάρχουσι τὰ ἄστρα etc. = Ibid., f. 183.

F. 202. Καὶ ἑτέρας ἡμέρας — μοίρας ἔχει. = Ibid., f. 184.
F. 202v. Περὶ ὡροσκόπου. = Ibidem.
F. 203. Διάγνωσις ἐν πίω [*sic*] ζῳδίῳ etc. = Ibidem.
F. 203v. Καὶ ἄλλως. = Ibid., f. 184v.
F. 204. Ἄλλο. = Ibid., f. 185.
Περὶ ἀστέρων διαττόντων. = Ibidem.
F. 204v. Γίνοσκεν [*sic*] ὅτι ἡ Σελήνη — διὰ β' ς" ἡμέρας.
F. 205. Καθολικὴν ἐπιτήρησεις [*sic*] τῆς Σελήνης etc. = Ibid., f. 185v.
F. 206. Εἰ περὶ τῶ πρὸ(σ)διαλέγ(ο)μένω [*sic*] — ὁ δακτύλιος. = Ibidem.
Excerpta ex *Cyranidibus* et Harpocratione. = Ibid., f. 186.
F. 227. Remedia varia. = Ibid., f. 199.

61. Cod. Paris. Suppl. gr. 1191. — Chartaceus; cm. 22 × 15,5; ff. 84; saec. XVI. — Ex bibliotheca Emmanuelis Miller. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 405; *Catal. des mss. grecs ... recueillis par feu Emmanuel Miller*, 1897, p. 50.

F. 1. Περὶ τῆς Σελήνης (Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡ Σελήνη ἔχη [*sic*] ἡμέρας κθ' καὶ πῶς ὀφείλει εὑρεῖν τὸ θεμέλιον αὐτῆς. ἐνδεκαπλασίασον τὸν κύκλον — [f. 1] ἡμερῶν ἐστιν ἡ Σελήνη).
F. 14v. Περὶ τοῦ σεισμοῦ (Ἄκουσον λόγον σοφοῦ — ὁ ἄνεμος εἰς τά). — Desinit in medio enuntiato. Cf. cod. Paris. gr. 395, f. 40v.
F. 15. De caelo, sole, luna etc. dialogus initio mutilus. Αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων εἰς τὸν παράδεισον εἰσὶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς τὴν κόλασιν — [f. 21] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἀμήν. — Dialogi personae sunt Παναγιότης, Καρδηνάλιος, Φράγκος, Κωνσταντῖνος, Εὐφρόσυνος. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ τζηκανδήλης καὶ ἄλλοι τῶν ἀρχόντων f. 21 nominantur. Cf. cod. Paris. gr. 395, f. 24.
F. 33. Prophetae Chael vel Chaleth methodus futura divinandi. Incipit in medio enuntiato : τὸ ἐρώτημά σου καὶ θησαυρίζεις — [f. 34v] πᾶσα ἐρώτημα προσπίπτει. — Hoc opusculum absolutum uberiore forma cod. nostro 30, f. 73v, etc. traditur.
F. 37. Ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου, τοῦ γινώσκειν ὁ ἄνθρωπος τί μέλλει καιρὸς γένηται καὶ βροντολόγιον σίτου καθὼς ὁ πίναξ οὗτος τοῦ ζῳδιακοῦ περιέχων συνταχθέντα ὑπὸ Ἡρακλείου βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀστρονομήσεως. ἔστι δὲ ὁ πίναξ οὗτος (Ἀπρίλλιος α', β' — λ', λα' Κριός. Ἀπρίλλιος. Ἐὰν Κριὸς βροντίσῃ [*sic*] — εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, νοσήματα πολλά). — V. supra cod. 28, f. 108v. Tonitruale, quod in hoc tantum codice servatur, ad brontologion a Bassi et Martini editum, *Catal.*, IV, p. 170, proxime accedit.
F. 42v. Βροντοσκόπιον τῶν δώδεκα ζῳδίων καθ' ἑκάστην νύκτα <καὶ> τὸν τῆς Σελήνης δρόμον (Μηνὶ Μαρτίῳ α', β' — κη', κθ'

Ὑδροχόος). — Περὶ τῆς ἐν τῷ Κριῷ νυκτερινῆς βροντοσκοπίας (Εἰ ἐν τῷ Κριῷ βροντήσῃ — τὸν τόπον βασιλεύσει). — Edetur in appendice.

F. 47. Initio mutila. Γυρίζει καθ' ἑκάστην ὁ οὐρανὸς κύκλωθεν τῆς γῆς — τὸ αὐτὸ φυσήματι. — Cf. supra cod. 59, f. 93.
Sine inscriptione. Κύκλωθεν καὶ κάτωθεν καὶ πανταχόθεν ἡ γῆ — ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ κρέμαται ἐν τῷ ἀέρι. — Cf. ibidem.
Περὶ μῆκος καὶ πλάτος τῆς γῆς (Ἔστι δὲ ἡ γῆ — μυριάδες ιβ' ς''). — Cf. supra cod. 4 [2419], f. 142.
Περὶ μηλίων καὶ σταδίων καὶ οὐργιῶν [*sic*] καὶ σπιθαμῶν καὶ δακτύλου (Τὸ μήλιον ἔνι — ἔνι δάκτυλα ιβ^{α}). — Supra codd. 4, f. 142; 47, f. 61.

F. 47^{v}. Περὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν καὶ μέσων ζώων [*sic*] (Κριός, Δίδυμος, Παρθένος — εἰς κακὸν ἐκβαίνουσιν). = Cod. Ital. 19, f. 14.
Sine inscriptione. Τὰ τοῦ ὕδατος ζῴδια — ἐστὶν ἐκ παντός. — Cf. codd. Paris. gr. 2669, f. 298; Ital. 19, f. 15; Vindob. 4, f. 138.

F. 48. Περὶ τοῦ ἐνάτου οὐρανοῦ (Ἔστι δὲ καὶ ἔνατος — τῶν μελλόντων προγνώσεων). — Edetur in appendice.

F. 49. Περὶ θανάτου τοῦ βασιλέως (Γνωστὸν ἔστω σοι — ἐκ πάντων σαφέστερον). — Cf. codd. Paris. gr. 2669, f. 298^{v}; Ital. 19, f. 15^{v}.

F. 49^{v}. <Περὶ τῶν χιλιάδων τοῦ κόσμου> (Ἔστω δὲ καὶ τοῦτο γνωστὸν — γοργοτέρως αὐτοῦ διέρχεται). — Edetur in appendice.

F. 50^{v}. Tabula qua numeri ab α' usque ad οε' inscripti sunt.
Sine inscriptione. α'. Ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ σοφίσει σε, ἄνθρωπε, ἐπίτυχον. λάμψοι [*sic*] γὰρ τὴν ψυχήν σου ὅπερ ζητᾶς [*sic*] : + β'. Εἶπεν ὁ Πρόδρομος ὁ βαπτιστὴς — παρὰ θεοῦ παντοκράτορος.

F. 59^{v}. Περὶ τῆς Σελήνης προγνωστικὸν τῶν ἡμερῶν ὧν ἐφανέρωσε κύριος ὁ θεὸς τῷ προφήτῃ Ἐσδρᾷ ταῖς τριάκοντα ἡμέραις τῆς Σελήνης (α^{η}. α^{η}. [*sic*]. Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν — ἔστι τὸ ὄναρ καλόν). — V. supra cod. 39, f. 650^{v}.

F. 65. Ζωδολόγιον [*sic*] συντεθὲν ὑπὸ σοφῶν Αἰγυπτίων περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου (Μάρτιος. Κριός. Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος — καὶ οὐ μὴ κινδυνεύσῃ). — Editum minus fusa sed antiquiore forma *Catal.*, IV, p. 158. V. supra cod. 44, f. 419.

APPENDIX

DE ASTROLOGIS GRAECIS

TESTIMONIA NOVA

Librorum astrologicorum epitome Parisina.

Codex graecus 2425 lectu dificillimus, qui in quarto Catalogi Parisini fasciculo describetur, ff. 222 sqq. pretiosissima de antiquorum astrologorum libris praebet capita; quae cum vir doctissimus Henricus Lebègue accurate descripta nobis obtulisset, nullam moram interponendam putavimus quin publici iuris fierent. Magni enim sunt momenti ad deperditorum scriptorum opera cognoscenda aut restituenda. Nam auctor ignotus, sicut fere Photius patriarcha in bibliotheca sua, quid quodque illorum operum contineret in usum suum, ut videtur, diligenter enotavit. Totam horum excerptorum coagmentationem edendam statuimus quamvis nonnulla, quae ad Ptolemaeum vel Paulum Alexandrinum pertinent, inutilia et superflua videri possint, at ex his quae auctor huius summarii de libris hodie servatis dixit, iudicari potest quam fideliter et illorum qui perierunt argumentum expresserit.

De aetate auctoris nihil constat nisi quod saeculo XV est antiquior, quo codex Parisinus exaratus est (de quo in *Catal.* VIII parte 4 agetur). Multo antiquiorem illum crediderim, nam nonnullorum astrologicorum quae excerpsit operum in syntagmatibus quae dicuntur byzantinis raro ac ne raro quidem fit mentio. Sed cum Paulum Alexandrinum legerit post saeculum IV utique vixit, cum Rhetorium (p. 111, n. 1), post VI saeculum. Christianum eum esse ex verbis apparet ubi astrologiam fallacem esse profitetur (p. 92, 18; 95, 2 ss.).

In edenda hac epitome socios habui laboris Petrum Boudreaux, qui accurate codicem cum plagulis denuo contulit multaque correxit, et Franciscum Boll, qui adnotationes mecum communicavit argutas. [F. C.]

[F. 222.] Ὅτι Ἐριμάραβος, ὃν προφήτην Αἰγύπτιοι καὶ τὸν ἀστρονομίας εὑρετὴν νομίζουσιν, καὶ Φορηδὰς ὁ Ἰνδὸς[1] περὶ τῆς αὐτῆς διαλαβόντες ὑποθέσεως οὐ κατὰ <τὰ> αὐτὰ ἀλλήλοις ἐπὶ πᾶσιν συνηνέχ-

2-3 διάλαβώντες. 3 τὰ suppl. Boudreaux.

[1] Erimarabus Aegyptius et Phoredas Indus aliunde ignoti esse videntur. [Fortasse corrigendum pro Ἐριμάραβος Ἑρμάνουβις, cf. Serruys, *Rev. de philol.*, XXXII (1908), p. 148, qui incerta quidem coniectura hoc nomen apud Firmicum IV, *prooem.* restituit. — Boll.]

θησαν εἴτε τοῦ διαφόρου τῆς χώρας διάφορα καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἀναδιδόντος εἴτε ἐξ εἰκασμῶν καὶ παρατηρήσεως τῆς τέχνης προϊούσης καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀκριβείας οὐχ ὑπὸ πάντων ὁμοφώνως οὔτε εὑρισκομένης οὔτε παραδιδομένης· διαλαμβάνει δ' ἑκάτερος αὐτῶν περὶ τοῦ Διὸς τί ἐν ἑκάστῳ τῶν ιβ' ζῳδίων ἐπιπαρὼν ἐπισυμβαίνει, οἷον ἐν Τοξότῃ παρόντος αὐτοῦ τίνα καὶ τίσι τὰ ἀποτελέσματα ἔσται, ἐν Αἰγοκέρωτι πάλιν ὁποῖα καὶ τίσιν καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Σκορπίου [1].

Ὁ Ὕσταψις Ὠδαψὸς [2] ἱερεὺς λεγόμενος κοσμικὰ συνέταξεν ἀποτελέσματα, προσφωνεῖ δὲ τὸ βιβλιδάριον, † ᾧ ἀναφέρει, ἐν ᾧ διαλαμβάνει τοῦ Κρόνου ζῴδιον ἕκαστον τῶν ιβ' ἐπέχοντος καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τέσσαρσιν τῶν πλανωμένων ἢ καθ' ἕνα ἢ κατὰ πλείους κιρναμένου καὶ συνεπιθεωρουμένου, τί ἐπισημαίνει, καὶ οὐχ ἁπλῶς καθ' ὅλον τὸ ζῴδιον, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν τε καὶ μελῶν τῆς ἐποχῆς ἐξεταζομένης· λέγει δὲ καὶ ποῖαι χῶραι τίσι τῶν ζῳδίων ἀνάκεινται, καὶ τὰ τῶν ἀποτελεσμάτων εἴδη ἐκ τῆς τῶν μελῶν ἑκάστου ζῳδίου ἰδιότητος χαρακτηρίζει· ὅμοια μὲν οὖν ἐπαγγελλόμενός ἐστιν τοῖς ἄλλοις, οὔπω δὲ πείρᾳ δοκιμάσας ἔχω ἢ καὶ λογισμοῖς εὗρον εἰ καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις περὶ τὰς ὑποσχέσεις διαμαρτάνει.

1 διαφώρου. 2 ἀναδιδοῦντος. προειούσης. 4 παραδιδωμένης. 6 τίσει. 7 ἐφαιξῆς. 8 In marg. superiore f. 22v manus altera addidit rubro pigmento Ἐπανακεφαλαί(ωσις) Πτ<ο>λ<εμαίου>, quod ad p. 93, 1 seqq. pertinet. ὀδαψὸς. ἱερε̃ sic cod. 9 ὧ ἀναφέρει vix sanum. Nomen latere videtur velut τῷ Ἀρταφέρνει? 10 ἐπέχων $\overset{o}{\pi}$ sic cod.; corr. Boudreaux. 11 πλανομένων. 12 κηρναμένου. 13 καθόλον. 14 ἐταζωμένης (*sic*). ποία χῶραι cod.: corr. Boudreaux. 15-16 τὰς τ. ἀ. ἤδει ἐκ τῆς τῶν βελῶν ... χαρακτηρίζειν cod.: corr. Boll et Boudreaux. 17 ἢ] εἰ. 18 εὗρον (*sic*)

[1] Similiter in *Geoponicis*, I, 12, Zoroastri tribuitur excerptum Δωδεκαετηρὶς τοῦ Διὸς καὶ ὅσα ἀποτελεῖ περιπολεύων τοὺς δώδεκα οἴκους τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. Notabile est hi auctores a Sagittario id est ut videtur a solstitio hiemali annum incepisse. — Haec fuerunt, ut videtur, « Dodecaeterides »; cf. Boll, *Catal.*, II, p. 139; *Sphaera*, p. 326 ss.; Heeg, *Die angebl. Orphischen* Ἔργα καὶ ἡμέραι, p. 11 ss.

[2] Legendum esse puto Ὁ Ὑστάσπου Ὠδαψός. Libellus enim Odapsi ubi docebat (l. 9) ποῖαι χώραις τίσι τῶν ζῳδίων ἀνάκειται, ab Hephaestione Thebano de chorographia, quae dicitur, astrologica agente laudatur (I, 1, p. 52, 14 et 57, 11 ed. Engelbrecht, cf. *Maximi et Ammonis rel.* ed. Ludwich, p. 114, 16, 24; 116, 14; 117, 1). Thebanus hic Odapsus fuit, si recte Waschmuthius textum mutilum Lydi, *De ostent.*, 2 (p. 6, 24) supplevit. — Sed et Hystaspes auctor librorum astrologicorum ferebatur; cf. Lydi, *De mens.*, II, 4 (p. 21, 1 Wünsch) : Οἱ περὶ Ζωροάστρην καὶ Ὑστάσπην Χαλδαῖοι ...; Amm. Marcell. XXIII, 6, 32 et *Monum. myst. de Mithra*, I, p. 33 n. — Chaldaeorum doctrinam Odapsum vel Hystaspem in hoc libello exposuisse inde apparet quod Saturno vim praecipuam tribuebat (v. 3 ss.); cf. Diodor. Sic. II, 30 : (Χαλδαῖοι) μεγίστην δέ φασιν εἶναι θεωρίαν καὶ δύναμιν περὶ τοὺς πέντε ἀστέρας τοὺς πλάνητας καλουμένους ... ἰδίᾳ δὲ τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Κρόνον ὀνομαζόμενον ἐπιφανέστατον δὲ καὶ πλεῖστα καὶ μέγιστα προσημαίνοντα ...

νδʹ. Ἡ τῆς Τετραβίβλου Πτολεμαίου συγκεφαλαίωσις.

Αἱ μὲν οὖν ἀνακεφαλαιώσεις τῶν βιβλίων πρὸς ἀνάμνησιν τὸ χρήσιμον ἔχουσιν τοῖς γε περὶ τὰ λεγόμενα ἀποτελέσματα βουλομένοις λεσχηνεύειν· ἡ <δὲ> τοῦ Πτολεμαίου πρὸς Σύρον Τετράβιβλος οὐδ' ἀνακεφαλαιώσεως ὅλως δεῖται· οὕτω γὰρ δεῖ τοὺς περὶ τὴν εἰρημένην ὑπόθεσιν ἐπτοημένους περὶ ταύτην πονεῖσθαι τὴν βίβλον, ὥστε προχείρως ἔχειν χρῆσθαι τοῖς ἐν αὐτῇ κεφαλαίοις πᾶσιν καὶ χωρὶς διασκέψεως καὶ μηδ' ἀναμνήσεως ὅλως δεῖσθαι· καὶ γὰρ οὗτος τῶν τε πρὸ αὐτοῦ πάντων, Νεχεψώ, λέγω, καὶ Πετοσίρεως καὶ Ἑρμοῦ καὶ τῶν τοιούτων, ἀκριβέστερον τοῦ πολυασχόλου τούτου μαθήματος ἥψατο, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν τῆς τέχνης νόμος καὶ κανὼν πᾶσιν νομίζεται· πλὴν οὐδὲν κωλύει αὐτὰ τὰ κεφάλαια τῆς Τετραβίβλου παραθέσθαι, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ἀλλ' οὖν εἰς ἔνδειξιν τοῦ μὴ δόξαι τοῦτο ὅλως παραλιπεῖν τὸ ἐν τῇ μετ' αὐτὴν συνεξετάσει θεμέλιον ὥσπερ καὶ κρηπῖδα τῆς τέχνης αὐτῆς γεγενημένον.

Διαλαβὼν οὖν ὁ Πτολεμαῖος ἐν προοιμίῳ ὅτι δυνατὴ κατορθωθῆναι ἡ διὰ ἀστρονομίας πρόγνωσις καὶ ὅτι ὠφέλιμος, πρῶτον κεφάλαιον τίθεται περὶ τῆς τῶν πλανήτων δυνάμεως[1]· δεύτερον περὶ ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν· τρίτον περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν αὐτῶν τῶν πλανωμένων ἀστέρων· τέταρτον περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν· πέμπτον περὶ τῆς δυνάμεως τῶν πρὸς τὸν Ἥλιον σχηματισμῶν· εἶτα ἕκτον περὶ τῆς ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως, ἣν καθ' ἕκαστον ἐνδείκνυσθαι τῶν μελῶν νομίζονται, δι' ἧς καὶ πρὸς τοὺς πλανωμένους συγγένεια ἀναφέρεται. ζʹ [ἕκτον] περὶ τῶν δʹ ὡρῶν διαλαμβάνει κατ' ἔτους τὴν δύναμιν αὐτῶν διερχόμενος καὶ περὶ τῶν τεσσάρων ὁμοίως τοῦ ὁρίζοντος τόπων, ἃ καὶ γώνιας ὀνομάζει· καλοῦνται δὲ ταῦτα κέντρα· μετὰ ταῦτα κεφάλαιον ηʹ ποιεῖται περὶ τροπικῶν καὶ στερεῶν καὶ δισώμων ζῳδίων· θʹ περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν· ιʹ περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων ἀλλήλοις· ιαʹ περὶ προτασσόντων καὶ ἀκουόντων· ιβʹ περὶ βλεπόντων καὶ ἰσοδυναμούντων· ιγʹ περὶ ἀσυνδέτων· ιδʹ περὶ οἴκων τῶν ζʹ πλανωμένων· ιεʹ περὶ τριγώνων· ιςʹ περὶ ὑψωμάτων αὐτῶν καὶ περὶ ὁρίων· ιζʹ ὧν καὶ δόξας διαφόρους εἰσάγει δύο, ιηʹ μὲν κεφάλαιον τὰ κατ' Αἰγυπτίους ὅρια

3 τοῖς δέ. 4 δὲ suppl. 5 περὶ] παρά. 6 περὶ] παρά. ὥστε corr. Boudeaux: ὅτε cod. 9 πετωσσύρεως. 11 τῆς] τοῖς. 12 ἢ καὶ cod. 13 δόξα τοῦτον ὅλως παραλυπεῖν ἐν τῇ τὸ cod.: corr. Boll. 15 αὐτῆς] αὐτοῖς. 20 πεύτον. 21 τῆς πρὸς cod. 23 μελλῶν. πλανόμενος συγγένια. 24 ζʹ ἕκτον ζʹ sic cod. sed ζʹ alterum alia manu additum. 29-30 προττασόντων. 33 δύο] διό.

[1] Divisio capitulorum ab editionibus et codicibus quos quidem iam novimus differt. Vatic. gr. 1038 prooemium in tria capita dividit, deinde maximam partem cum excerptore consentit. [Boll.]

ἐντάσσει, ιθ' δὲ ὅσα εἰς τὴν αὐτοῦ ἀναφέρεται δόξαν· κ' περὶ τόπου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ιβ' ζῳδίων καὶ περὶ μοίρας ὁμοίως, καὶ δὴ καὶ περὶ προσώπων καὶ λαμπηνῶν ἐν τῷ κ' διαλαμβάνει κεφαλαίῳ· περὶ συναφῶν δὲ καὶ ἀπορροιῶν, καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων ἐν τῷ κα'. — Τὸ μὲν οὖν α' αὐτοῦ βιβλίον τούτοις περιγράφεται τοῖς κεφαλαίοις.

Ἐν δὲ τῷ β' κατὰ τὸ προοίμιον διελὼν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν εἰς δύο, περί τε τὰ καθολικά, φημί, ὃ καὶ καθολικὸν ἐτύμως καλεῖ, καὶ περὶ ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, ὃ γενεθλιαλογικὸν ὀνομάζει, προσήκειν φησὶν περὶ τῶν καθολικῶν πρότερον ὑπολαβεῖν, καὶ τίθησιν ἐφεξῆς κεφάλαιον β' περὶ τῶν καθ' ὅλα κλίματα ἰδιωμάτων· γ' περὶ τῆς τῶν χωρῶν πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικειώσεως· δ' ἔφοδον εἰς τὰς κατὰ μέρος προτελέσεις εἰσάγει· ε' περὶ τῆς τῶν διατιθεμένων χωρῶν ἐπισκέψεως τὸν λόγον ποιεῖται· ς' περὶ χρόνου τῶν ἀποτελουμένων· ζ' περὶ τοῦ γένους τῶν διατιθεμένων· η' περὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος· θ' περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλείψεις ἐπιφαινομένων χρωμάτων, καὶ δὴ καὶ περὶ κομητῶν καὶ τῶν τοιούτων· ι' περὶ τῆς ἔτους νουμηνίας· ια' περὶ τῆς μερικῆς πρὸς τὰ καταστήματα φύσεως τῶν ζῳδίων· ιβ' περὶ τῆς ἐπὶ μέρους τῶν καταστημάτων ἐπισκέψεως· ιγ' περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως ἤτοι περὶ παρατηρήσεως τῶν περί τε Ἥλιον καὶ Σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐπιφαινομένων χρωμάτων τε καὶ τῆς ἄλλης καταστάσεως. — Ταῦτα μὲν οὖν καὶ τὸ β' αὐτοῦ περιέχει βιβλίον, ἐν ᾧ καὶ ἡ περὶ τῶν καθολικῶν αὐτῷ ἀπαρτίζεται διδασκαλία.

Τὸ δὲ γ' ἀπάρχεται, α' περὶ σπορᾶς καὶ ἐκτροπῆς· β' περὶ μοίρας τῆς κατὰ τὴν ἐκτροπὴν ὡροσκοπούσης· γ' διαίρεσιν γενεθλιαλογικὴν ποιεῖται· δ' περὶ γονέων διαλαμβάνει· ε' περὶ ἀδελφῶν· ς' περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν παίδων· ζ' περὶ διδυμογόνων· η' περὶ τεράτων· θ' περὶ ἀτρόφων· ι' περὶ χρόνων ζωῆς[1]· ια' περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς· ιβ' περὶ σινῶν καὶ παθῶν σωμάτων· ιγ' περὶ ποιότητος ψυχῆς· ιδ' περὶ ψυχικῶν παθῶν. — Ἐν οἷς καὶ τὸ γ' βιβλίον.

Τὸ δὲ δ', α' περὶ τύχης πραγματεύεται κτητικῆς· β' περὶ τύχης ἀξιωματικῆς· γ' περὶ πράξεως ποσότητος· δ' περὶ συναρμογῶν ἀνδρῶν πρὸς γυναῖκας· ε' περὶ τέκνων· ς' περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν· ζ' περὶ ξενιτείας· η' περὶ τῆς τοῦ θανάτου ποιότητος· θ' περὶ χρόνου διαιρέσεως. — Ἐν οἷς καὶ τοῦ τετάρτου καὶ τῆς πραγματείας ὅλης τὸ τέλος.

3 κα' cod.: κ' corr. Boll. 6 προήμ(ιον). 6-7 προγνωσθηκόν. 7 φημὴ. ἐτοίμως. 10 κλίματα] ἔθνη habet Ptol. impressus, at Vatic. 1038 κλίματα [Boll]. 13 διατηθεμένων. 14 διατηθεμένων. 18 ἐπιμέρου. 21 In cod. Vatic. 1038 XIV capita numerantur [Boll]. 22 αὐτοῦ] αὐτω (*sic*). 33 ἐγχθρῶν. 35 τὸ τέταρτον.

[1] Quatuor capitula editionum ut in V comprehensa sunt. Lib. III in V capita habet XV; lib. IV in V' capita decem (prooemium sequuntur cetera novem) [Boll].

Ἡ μὲν οὖν τοῦ Πτολεμαίου Τετράβιβλος ταῦτα σπουδάζει· ὅτι δὲ οὐ πρὸς ἄλλο μᾶλλον ἢ ψεῦδος ἡ ἐπαγγελία τελευτᾷ, πολλοὶ μὲν καὶ καλοὶ λόγοι παλαιῶν εἰσιν ἀνδρῶν, καὶ αὐτὸς δὲ δι' ὧν τὸ ὠφέλιμον αὐτῆς ἔδοξε κατασκευάζειν, τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ἀφορμὴν ἔδωκε, καὶ ἔτι δι' ὧν θυσίαις καὶ ἱλασμοῖς πολλὰ τῶν μελλόντων φησὶν κακῶν ἀποτρέπεσθαι· καὶ τὸ ἰσχυρότερον καὶ ἄμαχον αὐτὴ ἡ πεῖρα πολλάκις διήλεγξεν.

Περὶ τοῦ Πτολεμαίου ἐν ποίῳ καιρῷ ἦν[1].

Οὗτος ὁ Πτολεμαῖος κατὰ τοὺς Ἀδριανοῦ μὲν ἤνθησε χρόνους, διήρκεσε δὲ καὶ μέχρι Μάρκου τοῦ Ἀντωνίνου, ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ Γαληνὸς ἰατρικῇ διεφαίνετο καὶ Ἡρωδιανὸς ὁ γραμματικὸς καὶ Ἑρμογένης ὁ περὶ τέχνης γράψας ῥητορικῆς· πρῶτος δὲ παρ' Ἕλλησιν ὁ Χῖος Οἰνοπίδης τὰς ἀστρολογικὰς μεθόδους ἐξήνεγκεν εἰς γραφήν, ἐγνωρίζετο δὲ κατὰ τὰ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καθ' ὃν καιρὸν καὶ Γοργίας ἦν ὁ ῥήτωρ καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης καὶ Ἡρόδοτος, ὥς ἔνιοί φασιν, ὁ ἱστορικὸς ὁ Ἁλικαρνασσεύς· μετὰ δὲ τὸν Οἰνοπίδην, Εὔδοξος ἐπὶ ἀστρολογίᾳ δόξαν ἤνεγκεν οὐ μικράν, συνακμάσας Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ Κτησίᾳ τῷ Κνιδίῳ ἰατρικήν τε ἀσκοῦντι καὶ ἱστορίαν ἀναγράφοντι.

νε'. Ἀνακεφαλαίωσις τῆς Παύλου Εἰσαγωγῆς[2].

Ὅτι μὲν οὖν ἕκαστον τῶν ιβ' ζῳδίων ἔχει δεκανοὺς γ', μοίρας δὲ λ', ἡ δὲ μοῖρα λεπτὰ ξ', καὶ ὅτι Κριὸς ἀρχὴ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, τίνα τε ἀρσενικὰ λέγεται τῶν ζῳδίων καὶ τίνα θηλυκά, τίνα τε τροπικὰ καὶ τίνα στερεὰ καὶ τίνα δίσωμα, καὶ ποῖα ἰσημερινὰ καὶ ποῖα ἐαρινά, τίνα τε θερινά, καὶ ποῖα μετοπωρινά, ποῖα δὲ χειμερινά, ὁ Παῦλος ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παραδίδωσιν. ἔτι δὲ ποίων τῶν ζῳδίων τίνος τῶν πλανωμένων λέγεται οἶκος ἢ ὕψωμα ἢ ταπείνωμα, καὶ τίνος τῶν ἀνθρωπείων μελῶν κυριεύει τῶν ζῳδίων ἕκαστον, ἐν ποίῳ τε κλίματι κεῖται, καὶ ποίῳ ἀνέμῳ ἐπιμεμέρισται, πόσα τε καὶ τίνα τῶν ζῳδίων ἐστιν τρίγωνα καὶ ὅτι Κριὸς μὲν καὶ Λέων καὶ Τοξότης ἡμέρας μὲν Ἡλίου ἐστὶν τρίγωνον, νυκτὸς δὲ Διός, Ταῦρος καὶ Παρθένος καὶ Αἰγόκερως ἡμέρας μὲν τρίγωνον Ἀφροδίτης, νυκτὸς δὲ Σελήνης, Δίδυμοι δὲ καὶ Ζυγὸς καὶ Ὑδροχόος ἡμέρας

2 ἄλλον. 4 κατασκεβάζειν. 8 Titulum addidit manus altera rubro pigmento. πτολομαίου 9 ἀνδριανοῦ (*sic*). 17 εὔδοξως. ἀστρολογίας cod. 18 κτισεία. 20 In margine f. 224ʳ manus altera addidit rubro pigmento Ἐπανακεφαλαίωσις Παύλου. 22 ἀρχὴ corr. ex Paulo : ἔχει cod. 27 μελλῶν.

---

[1] De hac vita cf. Lambecius, *Catal. codd. Vindob.*, VII, col. 138 et Boll, *Studien über Claudius Ptolemäus*, 1894, p. 53.

[2] Cf. Pauli Alexandrini Εἰσαγωγὴ ed. Schato, Witebergae, 1586.

μὲν Κρόνου τρίγωνον, νυκτὸς δὲ Ἑρμοῦ, καὶ Καρκίνος καὶ Σκορπίος καὶ Ἰχθύες ἡμέρας μὲν Ἀφροδίτης, νυκτὸς δὲ Ἄρεως· καὶ ποίῳ τῶν ἀνέμων ἕκαστον τῶν τριγώνων προσῳκείωται καὶ ποίᾳ προσπαθεῖ χώρᾳ ἕκαστον τῶν ζῳδίων καὶ ἐν πόσαις ὥραις ἕκαστον ἀναφέρεται ἐν τῷ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν κλίματι καὶ τίνα ἑκάστου τῶν ε′ πλανωμένων ὅρια· Ἡλίου γὰρ καὶ Σελήνης ὡρισμένα ὅρια οὐκ ἔστιν· καὶ ὅτι ἐκ τῆς τῶν ὁρίων ἐπισκέψεως τὰ τῆς ζωῆς ἔτη θηρεύουσιν οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ ὅτι οἱ δεκανοὶ πρόσωπα λέγονται τῶν ζ′ ἀστέρων· καὶ ὅτι πάλιν ἕκαστος τῶν ζ′ δεσπόζει τινὸς ἰδίας μοίρας τῶν ζῳδίων· τί τ' ἐστιν αἵρεσις καὶ τί δορυφορία· τίς τε ἡμερινή, τίς δὲ νυκτερινή, τίς δὲ ἑσπερία, καὶ ποῖα τῶν δ′ τεταρτημορίων ἀρσενικά, ποῖα δὲ θηλυκά, καὶ τίνα μὲν τούτων ἀνατολικὰ καὶ ἀπηλιωτικά, τίνα δὲ νότια καὶ μεσημβρινὰ καὶ ἁπλῶς τίνα πρὸς τίνας ἀνέμους ᾠκείωται, καὶ ποίας ἡλικίας ἐστὶν ἕκαστον τῶν δ′ τούτων δηλωτικόν. ἔτι μὴν διαλαμβάνει τίνα τῶν ζῳδίων λέγεται βλάπτειν ἄλληλα, καὶ ποῖα προστάσσειν, ποῖα δὲ ὑπακούειν, καὶ πρὸς τί τούτων ἕκαστον εὐθετεῖ, ἐκ τίνων τὲ ἡ τριγωνικὴ πλευρὰ συνέστηκεν, ἐκ τίνων δὲ ἡ τετραγωνικὴ καὶ ἡ ἑξαγωνικὴ ἐκ τίνων, καὶ δὴ καὶ ἡ διάμετρος ἐκ τίνων, τίνα δὲ δύναμιν τῶν εἰρημένων σχημάτων ἕκαστον ἔχει, καὶ ὅτι τὰ κατὰ μηδὲν τούτων ἐσχηματισμένα ζῴδια ἀπόστροφα καὶ ἀσύνδετα καλεῖται· καὶ τί δηλοῦσιν οἱ ἀστέρες ἐν αὐτοῖς τυχόντες, τίνα τε αὐτῶν τῶν ἀποστρόφων ὁμόζωνα καλεῖται, τίνα δὲ ἰσανάφορα καὶ τίνα συγγειτνιάζοντα καὶ ποῖα τούτων κατεπιδεξιώτατα λέγεται τετάχθαι καὶ τίνος τούτων ἕκαστον δυνάμεως μετέχει. καὶ ὅτι τῶν πλανωμένων Κρόνος καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης λέγονται περιπολεῖν, καὶ διὰ τί, πότε δὲ οἱ ε′ πλανώμενοι λέγονται ἑῷοι ἢ συνοδικοί, καὶ ὅτι αἱ πρὸς τὸν Ἥλιον δορυφορίαι αὐτῶν κατὰ τὰς προηγουμένας μοίρας καὶ τὰ προηγούμενα ζῴδια λέγονται· αἱ δὲ πρὸς τὴν Σελήνην δορυφορίαι ὅταν ἔν τε τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ εὑρεθῶσιν καὶ ὅταν ἐν τοῖς ἑπομένοις· τί τέ ἐστιν στηριγμὸς καὶ τίς προσθετικὸς τοῖς ἀριθμοῖς, τίς δὲ ἀφαιρετικός, καὶ πῶς ὁ στηριγμὸς καὶ πότε γίνεται καὶ ποσάκις, πότε δὲ ἀκρόνυκτοι καὶ διὰ τί, καὶ τί δηλοῖ τούτων ἕκαστος τῶν σχηματισμῶν· καὶ ὅτι ια′ σχήματα τῆς Σελήνης, ἃ καὶ φάσεις καλεῖται, καὶ ὡς ἡ πανσέληνος καὶ πανσεληνιακὸς σύνδεσμος καλεῖται· τί τε λέγεται ἀπόκρουσις καὶ διὰ τί τούτων ἕκαστον τῶν τῆς Σελήνης σχημάτων τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ ὀνομασίαν ἔλαχε τοιαύτην· τί τε ἔστιν ἀπόρροια καὶ συναφή, καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν ἡ τῶν ἀνέμων θηρεύεται πρόγνωσις· καὶ τὸ πολυχρόνιον δὲ καὶ ὀλιγοχρόνιον τῶν ἀνθρωπείων παθῶν καὶ τοῦ βίου ἐκ τοῦ περὶ ἀπορροίας καὶ συναφῆς θηρεύεται λόγου. ἔτι δὲ κατ' ἄλλην ἔννοιαν τί λέγεται πολεύειν τὸν αὐτὸν καὶ διέπειν καὶ τί λέγεται ἄλλον μὲν πολεύειν, ἄλλον δὲ τῶν ἀστέ-

3 προσοικείωται. 13 οἰκείωται. 17 ἕκτη cod. : ἑξαγωνικὴ corr. Boudreaux. 24 μετέχην. 28 αὐτό. 30 γίνεται] γάρ. 38 ἀπορίας.

ρων διέπειν: καὶ τίνων ἐστὶν δηλωτικά, καὶ ὅτι ὁ πολεύων καὶ διέπων αὐτὸς καὶ κύριος λέγεται τῆς ἡμέρας· καὶ ὅτι τῆς ἑπταζώνου τὴν α′ ζώνην Κρόνος ἐκληρώθη κατάψυχρον οὖσαν καὶ κειμένην ἐν τῷ πάγῳ· ὁ δὲ τοῦ Διὸς τὴν β′ εὔκρατον καὶ θρεπτικὴν οὖσαν καὶ ζῳογόνον· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως τὴν γ′ διάπυρον καὶ φθαρτικήν· ὁ δὲ τοῦ Ἡλίου τὴν δ′ καὶ μεσοτάτην διάπυρον καὶ ζῳογόνον οὖσαν· ἡ Ἀφροδίτη τὴν ε′ εὔδιον, ἣ καὶ σπορᾶς καὶ γονῆς ἐστιν αἰτία· ὁ Ἑρμῆς τὴν ς′ ὑγρὰν οὖσαν· ἡ Σελήνη τὴν ἑβδόμην καὶ αὐτὴν ὑγρὰν οὖσαν. ὅπως τε δεῖ λαβεῖν τῶν ζ′ ἀστέρων τὸ δωδεκατημόριον καὶ ἕκαστον τῶν δ′ κέντρων καὶ τοῦ κλήρου ἂν ἔχῃ μοῖ(ρα), καὶ τί τούτων ἕκαστον δηλοῖ. καὶ τίς μὲν ὁ τῆς τύχης κλῆρος καὶ πῶς θηρεύεται, τί δὲ ὁ τοῦ δαίμονος καὶ τοῦ ἔρωτος, τῆς τε τόλμης καὶ τῆς ἀνάγκης καὶ νίκης καὶ νεμέσεως· καὶ τίς ἡ βάσις καὶ τίνας ἐνεργείας ἐμφαίνει ἕκαστον τούτων. ἀλλὰ μὴν καὶ τίς κλῆρος πατρός, τίς δὲ μητρὸς καὶ ἀδελφῶν καὶ τέκνων καὶ γάμου καὶ πῶς καὶ τούτων καταλαμβάνεται ἕκαστος. περὶ τῆς τῶν δώδεκα τόπων πινακικῆς διασκέψεως καὶ ὡς ἀρχὴ μὲν τούτων ὁ ὡροσκόπος, ὃς καὶ οἴαξ καὶ βάσις καλεῖται· δευτερεύει δὲ ὁ λεγόμενος βίος, ὃς καὶ Ἅιδου πύλη καὶ ἀναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου λέγεται· καὶ κατὰ τρίτην τάξιν ὁ λεγόμενος θεός, Σελήνης τε ὢν τόπος καὶ ἀγαθὸν καλούμενον ἀπόκλιμα· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ ιβ′· τίνα δὲ τάξιν ἔλαχον καὶ τί δηλοῦσιν ἕκαστος τούτων τοὺς ἀγαθοποιοὺς τῶν πλανήτων ἢ τοὺς κακοποιοὺς ὑποδεχόμενος. περί τε τέκνων εὑρίσκεται ἐπιθεωρία, ἐκ τίνων τε ἀστέρων ὁ περὶ πράξεως θηρεύεται λόγος καὶ τίνων τόπων περὶ τῶν ἀποκλιμάτων λεπτομερὴς ἐπιτήρησις· πότε καὶ ταῦτα χρηματιστικὰ γίνεται, καὶ ποῖα περί τε τοῦ λαβεῖν ἀπὸ χειρὸς ἀποχὴν Ἡλίου· καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν γένεσιν λαμβανομένου ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας, ὅπως ἐκ τῆς ἐπιδιαιρέσεως αὐτῶν τῶν εἰς τὰ δωδεκατημόρια τὸν ζητούμενον ἐνιαυτὸν ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἐστὶν ῥᾴδιον εὑρεῖν, καὶ μὴν καὶ τὸν μῆνα ὁμοίως καὶ τὴν ἡμέραν· ὅπως τε δεῖ ὡροσκόπον ψηφίζειν, καὶ ὅπως μεσημβρία καὶ ὅπως ἡ κατὰ τρίγωνον μονομοιρία λαμβάνεται καὶ ὅτι ταύτην οἱ Αἰγύπτιοι ὡς χρησιμεύουσαν πρὸς τὴν ὡροσκόπου μερικὴν κατάληψιν ὑπεστήσαντο· καὶ ὡς ε′ δόξαι γεγόνασιν περὶ αὐτῆς. καὶ ὅτι ἐκτροπὴ λέγεται ἡ τῆς ἀποκυητικῆς ἡμέρας ὡροσκοποῦσα μοῖρα, καὶ μὴν καὶ περὶ κλιμακτήρων ποῖοι τούτων τὸ ἀπαράβατον ἔχουσιν καὶ ποῖοι ἐν τῷ μετρίῳ, ποῖοι δὲ καὶ διαλύονται. — Ταῦτα πάντα ὁ Παῦλος διέξεισιν οὐδενὸς τῶν ἄλλων χείρων, καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ τῆς Σελήνης συνδέσμου.

2 καὶ ὅτι] καὶ ὁ. Quae sequuntur v. 2-9 in Pauli editione desunt. 2 ζ′ ζώνου. 3 κατὰ ψυχρόν. 12 τοὺς δαίμονος cod. τολμημένης cod. 13 ἐμφαίνουσιν cod. 17 τούτων repet. 19 τρίτον. 20 λυποί. 22 υποδεχώμεναι (*sic*). 24 τῶν] το. 25 L. ποῖα <μέθοδος?> Boudreaux. 26 Leg. ἐποχήν? 33 ε′. Legendum γ′? (= τρεῖς) cf. Paulum, p. R 2. 35 ποῖοι] ποιῆται. 36 πάντας. 37 χειρῶν cod.

νϛ'. <Δημητρίου> ἀστρολογουμένων.

Διαλαμβάνει μὲν οὖν ὁ Δημήτριος[1] οὗτος περὶ κεφαλαίων διαφόρων καὶ πρῶτον περὶ <τῶν> εἰς ὁμιλίαν τινὶ ἀφικομένων· ποιεῖται δὲ τὴν θήραν τοῦ μέλλοντος ἔκ τε τῆς των Ζῳδίων φύσεως καὶ τῆς τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτὰ σχέσεώς τε καὶ διαθέσεως. <β'> ἔτι δὲ περὶ πωλούντων καὶ ἀγοραζόντων. γ' περὶ αἰτούντων καὶ δ' περὶ γάμου. ε' περὶ δραπετευόντων. ϛ' περὶ πλεόντων καὶ ἀποδημούντων καὶ μὴν <καὶ> περὶ κριτηρίων· τὸ δὲ κριτήριον δηλονότι ἔκ τε κρίνοντος καὶ κατηγόρου καὶ ἀπολογουμένου συνίσταται. δίδωσιν οὖν ἀφορμὴν καταρχῆς εἰς τὸ καταλαβεῖν τίς ποτε ὁ κριτὴς ἔσται, ἀγαθὸς ἢ φαῦλος, καὶ τίς ὁ τὴν νίκην τῶν κρινομένων ἀποφερόμενος. καὶ περὶ ἀπαγωγῆς ἐκ βραχέων τίνα τεκμήρια τῆς κατοχῆς τοῦ ἀπαγομένου ἢ τῆς ἀπολύσεως τύχωσ<ιν?> ἢ δίδωσ<ιν>. διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ διαθηκῶν καὶ περὶ ἀγορασμοῦ πάλιν καὶ περὶ κοινωνίας καὶ ἐν τούτοις συμπληροῖ τὴν προθεσιν.

1 Δημητρίου suppl. 2 δημιτρ(ιος) (*sic*). 3 εισομιλείαν (sine τῶν) τινὶ αφηκωμένων. 5 β' suppl. 7 καὶ add. Boudreaux. 8 κριτηριῶν. 8-9 κατόγόρου (*sic*). 11 καὶ τῆς. 12 τινῶν cod. : τίνα corr. Boudreaux. 12-13 απολλώσεως. 13 τύχωσ<ιν> ἢ cod. : <εἰ> τύχοι, coni. Boll. 14 συμπληρεῖ.

---

[1] **Demetrius** hic qui Ἀστρολογουμένων libellum scripsit, ignotus esse videtur. Sed cum a Palcho caput quintum περὶ δραπετευόντων servatum sit, saeculo V certe antiquior fuit (cf. *Catal.*, I, p. 56, cap. Ε', edit. p. 104-106 et *Catal.*, V, 1, p. 32). Exstat etiam caput sextum περὶ πλεόντων κ. τ. λ. in codice Paris. 2506 (nostro 9), f. 72, quod hic subiungere haud alienum videbitur:

Δημητρίου περὶ πλεόντων καὶ ἀποδημούντων.

Ἐὰν πλοῖον ἔοικε τῇ τῶν Ζῳδίων θέσει καί ἐστι μὲν Κριὸς πρύμνα καὶ ὁ κυβερνήτης, ὁ δὲ Ζυγος πρῶρα, Ταῦρος τρόπις, Δίδυμοι πλευραί, Παρθένος κῶπαι, <Καρκίνος> πηδάλια διὰ τὰς χηλάς, Λέων αἱ σανίδες τοῦ πλοίου, ἤγουν τὸ φάρσωμα, Αἰγόκερως τὰ σχοινία, Σκορπίος ἄγκυρα διὰ τὰ κέντρα, Τοξότης ὁ ἱστός, Ὑδροχόος ἡ ἀντλία, Ἰχθύες αἱ πλωτίδες. οἱ μέντοι πλέοντες, Σελήνης οὔσης διχοτόμου Ὑδροχόῳ, ἀναγκασθήσονται μέτρῳ ὕδωρ λαβεῖν· εἰ δὲ τῆς Σελήνης θεωρηθείσης ὑπὸ Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ πλεύσει τις, ὁ ἱστὸς καὶ τὰ πηδάλια τοῦ πλοιου κινδυνεύσει· Σελήνης μετὰ Ἄρεως ὡροσκοπούσης, οἱ πλέοντες ἀηδίαν ἕξουσι· καὶ μετὰ Κρόνου οὔσης ἢ ἐπιθεωρηθείσης, τὸ πλοῖον ἐγγὺς θινῶν γενόμενον ἢ τῆς γῆς ἐμποδισθήσεται· Κρόνου ὡροσκοποῦντος, ὁ πλέων ἐμπόδιον ἕξει· Σελήνης οὔσης Κριῷ, ὁ πλεύσας ἔσται ἐν παραδρομῇ, εἶτα ἐς ὕστερον ἀναχθήσεται· Σελήνης Καρκίνῳ, μαλακίαν ἕξει· Σελήνης Ἰχθύσι, χωρισθήσονται οἱ πλέοντες διὰ τὴν ἀηδίαν· Σελήνης Ὑδροχόῳ, ἐν τῷ πλοίῳ πολὺ ὕδωρ εἰσελεύσεται· δυνούσης δὲ αὐτῆς ὑπὸ αὐγὰς καὶ ὑπὸ Ἄρεως θεωρουμένης, ναυαγήσουσι· Σελήνης ὑπο Κρόνου τετραγωνιζομένης τοῦ Ἑρμοῦ ὄντος ἐν τῷ ἑτέρῳ τετραγώνῳ, ὁ ἐκδημῶν κριτηρίου ἕνεκεν ἢ μέμψεως τῆς πρὸς τοὺς κριτὰς ἢ δουλείας ἐμπόδιον ἕξει· Σελήνης σὺν Ἑρμῇ Δία τετραγωνιζούσης, ταχεῖαν [f. 72v] ἐκδημίαν δηλοῖ καὶ κτῆσιν ὑπερέχοντι φίλων·

3 Pro signum Virginis habet cod. ☾. 4 Καρκίνος om. cod. 5 φάρσωμα deest in lexicis. 6 πλωτίδες verbum ignotum. 15 αὐτὰς cod. 18 Leg. ὑπερεχόντων?

νζ'. Συγκεφαλαίωσις τοῦ πρὸς Ἱεροκλέα Θρασύλλου πίνακος[1].

Οὗτος διαλαμβάνει πρῶτον μὲν περὶ τῆς τῶν ζῳδίων φύσεως, ὅσα μικροῦ καὶ τοῖς ἄλλοις εἴωθε συνεξετάζεσθαι, οἷον ὅτι τὰ μὲν ἀνθρωποειδῆ, τὰ δὲ θηριόμορφα, καὶ τὰ μὲν ἀρσενικά, τὰ δὲ θηλυκά, καὶ τὰ μὲν ἰσημερινά, τὰ δὲ τροπικά· καὶ ὅτι αἱ τροπαὶ γίνονται οὐ περὶ πρώτην μοῖραν τοῦ ζῳδίου, ὥς τινες νομίζουσιν, ἀλλὰ περὶ η' καὶ ὅτι ἡ μοῖρα ἐστὶν σεληνιακὸν μέγεθος ἢ καὶ Ἡλίου περιφέρεια.

1-2 ἱερωκλέα θρασύλου πήνακος. 3 οὗτως.

Σελήνης οὔσης σὺν Ἑρμῇ Κρόνου διαμετροῦντος, ἐνέδρας παρὰ ἐχθρῶν καὶ ἐκδημίαν χρονιαν καὶ ἐμποδισμοὺς πολλοὺς καὶ νόσον μεγάλην καὶ διαβολήν· καὶ οὔσης σὺν Ἄρει ἐν Κριῷ Ἑρμοῦ ἐπιθεωροῦντος, σὺν ὅπλοις ἐπανελεύσονται οἱ ἐκδημήσαντες· ἐὰν οἱ ἀστέρες ἐν τῷ ἐκλειπτικῷ τόπῳ εἶεν ἢ ἀναποδίζωσιν ἢ ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ Ἡλίου εἰσὶν ἢ ἐν ἀποκλίματι τοῦ μεσουρανήματος, μετὰ βίας ἐπανελεύσονται· Σελήνης οὔσης ἐν Διδύμοις Κρόνου ὄντος ἐν Τοξότῃ, τῶν ἐκδημησάντων τὰ κτήνη σινωθήσονται· εἰ δὲ ἐν Παρθένῳ εἴη ὁ Κρόνος, σώματος ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἐν τοῖς πράγμασιν ἕξουσιν· Σελήνης οὔσης μετὰ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης ἐκ τριγώνου ἐπιθεωρούσης, παλινδρομήσειν ὑπὸ ἀνέμου σημαίνει καὶ τοὺς ναύτας ἀμφισβήτησιν ἔχειν περὶ μισθοῦ· Σελήνης οὔσης σὺν Κρόνῳ, οἱ πλεύσαντες ἢ ἐκδημήσαντες ζημιοῦνται καὶ χρονίζουσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ μένουσιν· τοῖς δὲ τὰς μικρὰς ἀποδημίας ποιουμένοις, Σελήνη σὺν Ἄρει εἰ ἔστιν ἐν Τοξότῃ, ἐν ὁδῷ ὀχλήσεις καὶ τραύματα ἔσονται. ὡς δὲ ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, εἰ ἐκδημεῖ τις, βλεπέτω τὸν ὡροσκόπον, ὅς ἐστιν ἐκδημητικὸς τῶν ἐπὶ τῆς ἰδίας, τὸ δὲ δῦνον τῶν ἐπὶ τῆς ξένης, καὶ διαιρεῖν τὸ διάστημα τῆς ἐκδήμου· ἐὰν γὰρ ἀγαθοποιὸς βλέπῃ ἐν ἰδίοις τόποις, καλῶς πορευθήσονται· εἰ δὲ κακοποιός, ἐναντίως. τὰ δὲ τῆς ἐπανόδου γνώσῃ διελὼν τὸ διάστημα εἰς τὸ ζῴδιον τὸ ἀπὸ τοῦ δύνοντος μέχρι τοῦ ὡροσκόπου· καὶ τὴν Σελήνην δὲ βλέπε ὁμοίως· ἀπὸ γὰρ τῆς φάσεως μέχρι τῆς πανσελήνου τὰ τῆς ἐξόδου δηλοῦται, ἀπὸ δὲ πανσελήνου μέχρι συνόδου τὰ τῆς ἐπανόδου· τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ, συμφέρει κινεῖσθαί, ἐπεὶ τὸ ζῴδιον ὀξύ ἐστι καὶ ἐπιστροφῆς ἔχεται· Σελήνης οὔσης ἐν Ζυγῷ, ἀσύμφορον· καὶ εἰς πόλιν δέ τις ἐλθὼν ἐν .... κἂν πράξῃ διὰ τῶν ὑπερεχόντων, ταχέως τέθνηται.

1 περὶ ἐχθρῶν. 11 ζημιοῦται. 12 Σελήνη] καί. 13 κεφαλῇ. 14 Leg. ἐκδηλωτικός? τῶν] τόν. 15 legendum ἐκδημίας? 19 τὰ δὲ ἀπὸ cod.: ἀπὸ δὲ corr. Boudreaux. 21 ἔχεται vix sanum; cf. tamen, p. 112, 1. 22 lacuna VII litt.

---

[1] Recte titulus huius libri Θρασύλλου πρὸς Ἱεροκλέα πίναξ hic traditur non sicut ad calcem (p. 101, 31) Θρασυβούλου πρὸς Ἡρακλέα, nam Thrasybulus astrologus nusquam comparet, Thrasyllum autem mathematicum celeberrimum Tiberii imperatoris familiarem (Friedländer, *Sittengeschichte*, I^{8}, p. 133, 8), auctorem nominant Vettius Valens (p. 352, 24 Kroll), Porphyrius (*Isagog.*, p. 189; 195, 21. ed. 1559), Hephaestio Thebanus (*Catal.*, VI, p. 100, 11; VIII, 2, p. 49, n. 1) et alii; cf. Bouché-Leclercq, *Astr. gr.*, p. 541, n. 2, 554, 555, n. 4 passim. — In codice Bononiensi (cod. Ital. 18, f. 339^{v}) Ἰρακλῆς (*sic*) ἀστρονόμος cum discipulo est depictus. Fortasse Ἱεροκλῆς corrigere licet, sed hic potius de Hercule, qui auctor sideralis scientiae ferebatur, cogitandum est.

Ἔτι δὲ περὶ τῶν ιβʹ ζῳδίων διαλαμβάνει[1] ὅτι τὰ μὲν ἡγεμονικά, τὰ δὲ λατρευτικά, καὶ τὰ μὲν τετράποδα, τὰ δὲ οὔ, καὶ τὰ μὲν στερεά, τὰ δὲ διφυῆ, τὰ μὲν δίσωμα, καὶ τὰ δὲ ἔφυδρα, τὰ δὲ χερσαῖα, τὰ δὲ ἀμφίβια, καὶ ἃ μὲν πολύσπερμα, ἃ δὲ πολύγονα, ἃ δὲ στεῖρα, ἃ δὲ σπαστικὰ καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη, καὶ τὰ μὲν κυρτοειδῆ, τὰ δὲ δίχρωμα. καὶ ποίοις ἀνέμοις ἕκαστον τῶν ζῳδίων ἀπομεμέρισται, τίνα τε τούτων τίνος τῶν ζʹ ἀστέρων οἰκητήρια καὶ τίνα ὑψώματα καὶ λαμπῆναι καὶ βασιλεῖαι· τίνα τε τίνων ταπεινώματα. περί τε σχημάτων τῶν τε ἄλλων ἀστέρων καὶ τῆς Σελήνης καὶ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι γʹ φάσεις ποιοῦνται, ζʹ δὲ ἡ Σελήνη· καὶ ὅτι διττὸν ἐν τοῖς ἀστράσιν τὸ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν, τὸ μὲν πρὸς τὸν κόσμον, τὸ δὲ πρὸς τὸν Ἥλιον καὶ ὡς ἐναντίαν κίνησιν οἱ πλανῆται κινοῦνται τῷ παντί, καὶ ὅτι καὶ κατὰ πλάτος καὶ βάθος τὴν κίνησιν παραλλάσσουσιν· καὶ ὅτι τρισσαὶ τῶν ἀστέρων αἱ ἀποκαταστάσεις καὶ ὅτι ἀποκατάστασις λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον περίοδος. καὶ τί λέγεται ἀναποδισμὸς καὶ προποδισμὸς καὶ στηριγμὸς καὶ κρύψις, καὶ πῶς δυτικὸς καὶ ἑῷος γίνεται ἀστὴρ καὶ τί ἀκρόνυκτος φάσις· καὶ τὰ μὲν σχήματα μικροῦ ἐν τούτοις.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τῆς ἑπταζώνου κατὰ τὴν Πετοσίρεως καὶ Νεχεψώ, ὡς αὐτός φησιν, παράδοσιν. καὶ περὶ τῶν φύσεων τῶν πλανωμένων διαλαμβάνει· καὶ τίνες τίσιν τῶν ζῳδίων ἐξῳκείωνται· εἶτα καὶ ὡς Ἡλίῳ μὲν ἕπεται Κρόνος καὶ Ζεύς, Σελήνῃ δὲ Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη, διὸ οἱ μὲν λέγονται τῆς αἱρέσεως Ἡλίου, οἱ δὲ τῆς Σελήνης, † ἀφὴν δὲ κοινὸς ὁ Ἑρμῆς[2]· καὶ ὡς κεκλήρωται καθ' ἑκάστην αἵρεσιν ὁ Ἥλιος μὲν τὰ ἀρσενικὰ τῶν ζῳδίων, Σελήνη δὲ τὰ θηλυκά, καὶ ὡς δύο κεκλήρωται ἡ Σελήνη τρίγωνα, τό τε τοῦ Ταύρου, φημί, καὶ τοῦ Καρκίνου· ὡς ἐν παραθήκης δὲ μέρει διαλαμβάνει περὶ τῆς κόσμου γενέσεως[3] καὶ τὸ θεμάτιον διαγράψας τῷ λόγῳ παραινεῖ πρὸς τὸν κανόνα τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως καὶ τὴν καθ' ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων γένεσιν ἐπισκοπεῖσθαι. λέγει δὲ καὶ περὶ τῶν κέντρων ὡς ὁ ὡροσκόπος καὶ ἀναφορὰ καὶ ἀνατέλλον καὶ χρηματίζον ζῴδιον λέγεται, δῦνον δὲ τὸ διαμετροῦν αὐτὸ καὶ μεσουράνημα τὸ προανηνεγμένον τοῦ ὡροσκόπου δεξιὸν τετράγωνον, τὸ δὲ λοιπὸν ἀντιμεσουράνημα, ὃ καὶ ὑπόγειον καλεῖται κέντρον καὶ εὐώνυμον τετράγωνον τοῦ ὡροσκόπου·

3 Leg. ἔνυδρα. 5 κυρτωιδῆ. 7 λαμπῆναι. Cf. Van Herwerden, ***Lexic. Suppl.*** s. v. 10 ἄστρισιν. 13 παραλάσσοσιν. 16 δυττηκός. 19 πετοσείρεως. 20 παράδωσειν. 24 ἀφὴν corruptum. Fort. τὴν φύσιν κοινὸς ut Paulus, vel ἀμφοτέρων [Boll], cf. tamen infra p. 113, 21. 26-27 De domicilio Lunae in Cancro agi videtur. 32 πρωαναν εγμένον cod.

[1] Similia exponuntur ***Catal.***, 1, p. 164 s. Cf. IV, p. 156 ; V, p. 196.

[2] Cf. Paulum Alex., D3. De hac doctrina Aegyptiaca, cf. Cumont, ***Théologie solaire*** (Mém. présentés sav. Acad. Inscr., XII), 1909, p. 468 [22], n. 3.

[3] Cf. Paul. Alex., T2, et Bouché-Leclercq, ***Astrol. gr.***, p. 185 ss.

καὶ ὡς ἀποκλίματά ἐστιν δ' καὶ δ' ἐπαναφερόμενα ὅμοια τοῖς κέντροις καὶ ὡς τοῦ μὲν ὡροσκόπου τὸ ἀπόκλιμα κακὸς δαίμων λέγεται, τὸ δὲ ἀπωτάτω τοῦ ἀποκλίματος διάμετρον κακὴ τύχη. εἶτα διαλαμβάνει καὶ ὡς ζωὴ μὲν τὸ ὡροσκοποῦν λέγεται ζῴδιον, βίος δὲ τὸ τούτῳ ἐπαναφερόμενον, τὸ τρίτον δὲ ἀδελφῶν ἐπέχει λόγον καὶ <τὸ> ὑπὸ γῆν γονέων, τέκνων δὲ τὸ τούτῳ ἐπαναφερόμενον, σίνους δὲ τὸ ἑπόμενον, γυναικὸς δὲ τὸ δῦνον, τὸ δὲ ἐπικαταφερόμενον τῷ δύνοντι κέντρῳ, ὄγδοον ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου τῇ τάξει τυγχάνον, τύχη καὶ θάνατος καλεῖται. ταῦτα εἰπὼν καὶ ὡς οἷόν τε ἦν αὐτῷ κανονίσας καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ θεματίου καταβάλλεται· ἐν οἷς καὶ περὶ χρόνων ζωῆς διαλαμβάνει, τίνες αὐτοὺς καὶ ὅπως ἐπιμερίζουσιν, καὶ περὶ βίου ὅπως ἕξει, καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων ἓξ κεφαλαίων, ἀδελφῶν, φημί, καὶ γονέων καὶ τέκνων καὶ σινῶν καὶ τύχης· ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ ἐπιδεκατίας καταστάσεως, καὶ ὅσα ἐπιδεκατεύοντες ἀλλήλοις οἱ ἀστέρες ἀποδηλοῦσιν.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ καθ' ὃν τρόπον ὁ λεγόμενος Τρισμέγιστος Ἑρμῆς[1] ἕκαστον δωδεκατημόριον τοῦ διαθέματος ἠξίου καλεῖν τε καὶ νομίζειν, οἷον τὸν μὲν ὡροσκόπον οἴακα καὶ τύχης καὶ ψυχῆς καὶ τρόπου ζωῆς δηλωτικὸν ἀποφαίνων, ἔτι δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ἀδελφῶν εἶναι δηλωτικόν· τὴν δὲ ἐπαναφορὰν ἐλπίδων σημαντικήν· πράξεως δὲ τὸ γ', ἀλλὰ καὶ ἀδελφῶν δηλωτικόν· τὸ δὲ δ' θεμέλιον ἐκάλει εὐδαιμονίας τε καὶ πατρικῶν ὑπαρχόντων καὶ δούλων κτήσεως δηλωτικόν· τὸ δὲ ε' ἀγαθὴν ἐκάλει τύχην· τὸ μέντοι ς' <κακο>δαιμονίας καὶ ποινῆς καὶ σίνους δηλωτικόν· τὸ δὲ ζ' δυτικὸν τόπον καὶ θανάτου καὶ γυναικὸς δηλωτικόν· τὸ δὲ η' ζωὴν καὶ βίον ἐκάλει· τὸ θ' ἐκδημιῶν τε καὶ τῆς ἐπὶ ξένης διαγωγῆς δηλωτικόν· τὸ ι' δέ, ὃ καὶ μεσουράνημά ἐστιν, τύχην ἔλεγεν καὶ βίον καὶ ζωὴν δηλοῦν τέκνων τε σπορὰν καὶ πράξεις καὶ τιμὰς καὶ ἀρχὰς καὶ ἡγεμονίας· τὸ δὲ ια' ἐν τῷ διαθέματι ζῴδιον ἀγαθὸν ἐκάλει δαίμονα, τὸ ιβ' δὲ προαναφορὰν καὶ κακὸν δαίμονα, δηλωτικὸν δὲ εἶναι καὶ βίου <καὶ> δούλων ὑποταγῆς. — Ταῦτα μὲν καὶ ὁ Θρασυβούλου (lege Θρασύλλου) πρὸς Ἡρακλέα (lege Ἱεροκλέα) πίναξ.

2 ὡς τοῦ] ὅστο. 5 τὸ suppl. Boudreaux, 8 τυγχάνων. 12 υπολύπων. 14 καταστάσει. 15 τριμέγιστος. 19 ἀδελφόν. 22 τε] δέ. 23 μέντι. κακοδαιμονίας corr.: δαίμ(ονι)αν cod. 23-24 πίνης καὶ σινοὺς cod. 26 Leg. ἐπιξένου? 30 καὶ suppl.

[1] Cf. Paul. Alex., L2 sqq. Hoc opusculum Hermetis Trismegisti in codicibus nonnullis servatur (*Catal.*, II, p. 38, cod. Venet. 7, f. 28; VII, p. 74, cod. Erlang. 34, f.159) et in tomo primo huius Catalogi codicum Parisinorum edetur.

νη'. Κριτοδήμου συγκεφαλαίωσις [1].

α'. Περὶ παραδόσεως Ἡλίου διέξεισιν, ὅπως παραδίδωσιν τοῖς λοιποῖς πλανωμένοις ἕξ, καὶ τί σημαίνει ἑκάστῳ αὐτῶν παραδιδούς. — β'. διαλαμβάνει περὶ ἐπιμερισμοῦ· τί σημαίνει Ἥλιος ἑαυτῷ ἐπιμερίσας καὶ τίσι τῶν ἄλλων συσχηματισθείς, ἥ τε Σελήνη ἑαυτῇ ἐπιμερίσασα καὶ τοῖς λοιποῖς ἕξ. — γ'. τί δηλοῖ Κρόνος ἑαυτῷ ἐπιμερίζων καὶ τί ἑκάστῳ τῶν ἕξ. — δ'. ὁ τοῦ Διὸς ἑαυτῷ ἐπιμερίζων τί σημαίνει καὶ τί τῶν λοιπῶν πλανωμένων ἑκάστῳ μερίδα διδούς. — ε'. Ἄρης ἑαυτῷ ἐπιμερίζων τί δηλοῖ καὶ τί τῶν ἄλλων ἑκάστῳ τοὺς ἐπιμερισμοὺς διατιθείς· ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς ἑαυτοῖς τε ἐπιμερίζοντες καὶ τοῖς ἄλλοις πλανωμένοις τί ποτε ἀποσημαίνουσιν. — εἶτα διαλαμβάνει περὶ παραδόσεως ἀστέρων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Κρόνου καταβαλλόμενος, τί ποτε ἀποσημαίνει ἑαυτῷ παραδιδοὺς καὶ τί τῶν ἄλλων ἑκάστῳ· εἶτα Διὸς παράδοσις παραπλησίως· καταλήγει Ἡλίῳ τε καὶ Ἀφροδίτῃ καὶ Σελήνῃ. — Ἐν οἷς καὶ ἡ Κριτοδήμου συγκεκεφαλαίωται σπουδή· γέγονε δὲ ὁ Κριτόδημος οὗτος [2]...

νθ'. Τῶν Καλλικράτους Τιμογένει γεγραμμένων ἀστρολογικῶν σπουδασμάτων συγκεφαλαίωσις· ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος « Καλλικράτους θησαυρός » [3].

Ἐπαγγέλλεται δὲ τά τε τῆς Σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν πλανωμένων ἕξ συναγαγεῖν ἐκ τῶν τοῖς παλαιοῖς εἰρημένων ἀποτελέσματα. ἄρχεται μὲν οὖν ἀπὸ Σελήνης τὰς σχέσεις καὶ συμπαθείας αὐτῆς καὶ τὰ σχήματα τά τε πρὸς τοὺς ἄλλους πλανωμένους ἀπαριθμῶν καὶ ὅσα αὐτὴ τοῖς ζῳδίοις ἐπέχουσα σχήματά τε καὶ διαθέσεις ἀναδέχεται καὶ φάσεις

1 Κριτοδήμου συγκεφαλαίωσις corr. ex fine (v. 15). In cod. : ὅσα ἴδαμεν συγκεφαλαίωσεις (*sic*). 3 λυποὶς. 14 παραδώσεις. 15 συγκεφαλαίωτε. 16 γέγωνε. 19 In margine al. m. *Thesaurus Callicrati*. 23 τά] τοῦς.

---

[1] Vettius Valens multa ex Critodemi libris se excerpsisse fatetur (cf. p. 374 ed Kroll); plura ex eodem fonte eum hausisse ex hoc summario apparet, nam quae hic enumerantur usque ad v. 12 capita sunt ιζ'-κδ' libri IV *Anthologiarum* (p. 189-200 ed. Kroll). Sequentia omisit Valens aut librarius. — Critodemi libri duo nominantur quorum tituli erant Ὅρασις (Vett. Val, p. 150, 11; 329, 20 Kroll) et Πίναξ (Hephaest. in *Catal.*, VIII, 2, p. 64, 24 in adnot.). Non opera integra sed fragmentum tantum legisse videtur epitomator.

[2] Post οὗτος quae de aetate scriptoris addere volebat epitomator (cf. p. 111, 2 de Antiocho), omisit, cum ipse eius ignarus esset; itaque sententiam inabsolutam reliquit. Item infra de Barbillo (p. 104. 27) et de Callicrate, ut videtur (p. 103, 9), quaedam adicere voluit sed non adiecit.

[3] Callicrates astrologus ignotus esse videtur, nec usquam alibi de eius *Thesauro* fit mentio.

καὶ τίνα δι' ἑκάστων τούτων δηλοῦται· ἐπιδεκατευομένη δὲ αὐτὴ ὑπ' αὐτῶν καὶ διαμετρουμένη καὶ κατὰ τὰς ἄλλας διαθέσεις ποικιλωμένη καὶ συνδιεζωσμένη τούτων ἑνὶ ἢ καὶ πλείοσιν τί ἀποσημαίνει. κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ μέθοδον καὶ σπουδὴν περὶ τῶν τοῦ Ἡλίου ἀποτελεσμάτων διαλαμβάνει. εἶτα περὶ τῶν τοῦ Κρόνου, ἑξῆς περὶ τῶν τοῦ Ἄρεως, μετὰ ταῦτα περὶ τῶν τοῦ Διός, ἐπὶ τούτοις περὶ τῶν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τελευταῖον περὶ τῶν τοῦ Ἑρμοῦ ἀποτελεσμάτων. —Ἐν οἷς καὶ τῆς τοῦ Καλλικράτους συναγωγῆς, ἣν ἐκ τῶν παλαιῶν ἤθροισεν, συγκεφαλαίωσις. οὕτως οὖν ὁ Καλλικράτης.

[F. 229.] ξ'. Συγκεφαλαίωσις τῶν Βαρβίλλῳ πρὸς Ἑρμογένην ἀστρολογουμένων[1].

Πρῶτον μὲν διέξεισι περὶ τῶν τῆς ζωῆς χρόνων, ἀρχόμενος τῆς σκέψεως ἀπὸ τῶν ἀφετῶν· ἀφέτας δὲ δ' λέγει, Κρόνον, Ἄρεα, Ἥλιον, Σελήνην· λαμβάνει δὲ κύριον ἀφέτην τὸν ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος, μηδενὸς δὲ παρόντος ἐν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὡροσκοποῦντος λαμβάνει τὸν ἀφέτην ἢ τοῦ δύνοντος ἢ τοῦ ὑπογείου. ἐὰν δὲ τὰ δ' κατέχουσιν ἀστέρες, ἐκεῖνος λογίζεται τότε μόνος ἀφέτης ὁ ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος. καὶ ἀναιρέτης δὲ τῶν ἀφετῶν ἐκεῖνος κρίνεται ὃς αὐτῶν α' κατὰ μοῖ<ραν?> τύχῃ· εἶτα φησὶν ὅτιπερ ἐὰν ἀπαντήσῃ τῷ ἀφέτῃ ἀναιρέτης,

1 δι'] δεῖ. επαδεκατευωμένη. 2 πικοιλωμένη. 3 συνδιαζωμένη. 4 τὸν τοῦ. 6 τὸν τῆς. 7 τῶν] τόν. 8 ἤθρυσεν. 9 Leg fort. οὗτος, cf. p. 102, n. 2. καλικράτης. 10 Ἐπανακεφαλαίωσις in margine superiore manu altera rubro pigmento. βαρβήλω. ερμωγένην. 12 τὸν ... χρόν(ον). 17 μόνος dubium in codice. 17-18 μεσορανήματος. 18 α' non capio. Videtur dicere velle proximus [Boll]. Fortasse ὃς ἂν αὐτῶν. 19 τύχει. τῷ] το.

---

[1] Barbillus, Ephesius astrologus, summa auctoritate apud Neronem Vespasianumque valuit (Friedländer, *Sittengeschichte*, I[8], p. 133 s.; Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 555-6; Klebs, *Prosopogr. Rom.*, I, p. 228, n° 41). Scripta eius deperdita sunt omnia, nisi quod fragmentum a Palcho servatum est (*Catal.*, V, 1, p. 33) et in syntagmate quoque codicis Paris. 2506 (nostri 9) f. 80 invenitur, nomine eius ubique corrupto. In Palchi enim codice Angelicano legitur: Ὅσα εὗρον χρειώδη ἐν τοῖς Βραβίλοις, in cod. Paris. 2425, f. 165[v]: Ὅσα εὕρων χριώδει ἐν τοῖς Βαβύλου, in cod. Parisino 2506, f. 80 = 2424, f. 90: Μέθοδος περὶ χρόνων ζωῆς ἐκ τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου Βραβ(ίλου). Ex codice Paris. 2506 initium hic subiungimus loci quem ex primo capitulo libri Barbilli ad Hermogenem excerptum esse, collato summario (p. 103, 14 ss.), nunc apparet: Τὸ πρῶτον ἀναφερόμενον τοῦ ἀφέτου ζῴδιον ἀναιρετικὸν καλεῖται· ἐὰν οὖν ἐν αὐτῷ εὑρεθῇ ἀναιρέτης, κἂν τὰ μάλιστα θεωρηθῇ ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ πάντως ἀναιρεῖ· ἐὰν γὰρ ἐν ἄλλῳ ζῳδίῳ εὑρεθῇ ὁ ἀναιρέτης εἷς μὲν ὅτι (?) κατὰ σχῆμα ἢ ἐπαναφοράν, ἡ μὲν Ἀφροδίτη εἴσω η' μοιρῶν, ὁ δὲ Ζεὺς εἴσω ιβ', ἑνωμένοι τῷ ἀναιρετικῷ κωλύουσι τὸν κλιμακτῆρα. τὸν δὲ Ἄρεα ἀναιρέτην ὄντα εἷς καὶ μόνος οὐκ ἂν ἀναλύῃ· ἀλλὰ δύο ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐπίκοινοι ὄντες κ. τ. λ. — Barbillus, qui in libro suo de stellis mortem minantibus disserebat, ipsi Neroni formidinem de exitu eius iniecit (Suet., *Ner.*, 3, 6).

σκέπτηται δὲ ὑπὸ ἀκτῖνος ἀγαθοποιοῦ, οὐκ ἀναιρεῖ ὁ ἀναιρέτης, πλὴν ἐὰν μὴ εὑρεθῇ ἀναιρετικὸν ζῴδιον· τοῦτο δέ ἐστιν τοῦ προανηνεγμένου τοῦ ἀφέτου καὶ τὸ αὐτοῦ τετράγωνον.

β'. Διέξεισι δὲ καὶ ὡς Ζεὺς μὲν καὶ Ἀφροδίτη τῶν ἀγαθῶν, Ἑρμῆς δὲ ἐπίκοινος, καὶ ἄλλα τινὰ σύστοιχα περὶ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου διαπραγματεύεται. καθ' ἣν μέθοδον τὸν περὶ χρόνων ζωῆς <λόγον> ἐπισκέπτεσθαι προστάσσει, ἐν οἷς καὶ τὴν Σελήνην παρατηρεῖσθαι θεωροῦσαν τὸν ἀφέτην· δυναμικώτερον γὰρ αὐτόν φησιν τότε γίνεσθαι· καὶ ὡς ἂν δύο ἀναίρεται ὦσιν, θεωρηθῇ δὲ ἕτερος αὐτῶν ὑπὸ τῆς Σελήνης, δυναμικώτερον ἔσεσθαι τοῦτο πρὸς τὸ ἀνελεῖν· καὶ περὶ τοῦ Ἑρμοῦ δὲ τὴν ὁμοίαν σκέψιν καταβάλλεται· καὶ περὶ ἀκτινοβολίας δὲ κανονίζει τιθεὶς τῶν εἰρημένων καὶ ὑποδείγματα.

γ'. Ἔπειτα διέξεισι καὶ περὶ δωδεκατημορίων διαγνώσεως.

δ'. Μεθοδεύει δὲ καὶ περὶ ἐξαλμάτων λέγων οὕτως· « Τὰς ἀναφορὰς ἑκάστου ζῳδίου δίπλωσον καὶ ποίησον παρὰ τὸν πέμπτον. καὶ ἐὰν μὲν καταλείπῃ α' ἡμέρα, θὲς ἀντὶ τῆς μιᾶς ι'· ἐὰν δὲ β', κ'· οἷον <εἰ> Δίδυμοι ἀνατέλλουσι κη', δὶς δὲ κη', νς'· ταῦτα παρὰ τῶν ε' μέριζε ἑνδεκάκις πέντε, γίνεται νε', λοιπὸν α', ἥ ἐστιν τῶν ι'· εἰ δὲ β' ὑπελείποντο, κ' ἂν ἦσαν καὶ ἑξῆς ὁμοίως. »

ε'. Ἔτι περὶ τελευτῆς διαλαμβάνει γονέων, ὅπως εἰς πρόγνωσιν πεσεῖται καὶ περὶ διαστάσεως ἀλλήλων, καὶ πολυτεκνίας καὶ ὀλιγοτεκνίας, ἐλευθερίας τε δούλων καὶ σπορᾶς τέκνων, ἐκπτώσεώς τε καὶ ξενιτείας καὶ † διαγενείας καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων· παραδίδωσι δὲ καὶ διαφόρους μεθόδους εὑρέσεως ὡροσκόπου καὶ μὴν καὶ καταλήψεως τῶν ἀστέρων ἀναλύσεως ἄνευ.

Ταῦτα καὶ τὰ τοῦ Βαρβίλλου κεφάλαια ὧν ἡμεῖς εἴδομεν αὐτοῦ ἀστρολογούντων γραμμάτων· γέγονε δὲ ὁ Βάρβιλλος...

ξα'. Συγκεφαλαίωσις τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν οἵτινες ἐπιλύσεις καὶ διηγήσεις τῆς ἀστρονομικῆς ἐπαγγέλλονται τέχνης[1].

Ἀποδίδωσιν οὖν πρῶτον αἰτίαν διὰ τί κύκλον πληρούντων τῶν ζῳδίων ἀπὸ Κριοῦ τὴν ἀρχὴν ποιεῖται καὶ μὴ ἀπὸ Καρκίνου μᾶλλον ἢ

2 Leg. τὸ προανηνεγμένον? 5 εποικινος. σύστυχα. 6 λόγον suppl. Boudreaux. 8 θεωροῦσα cod. 12 κανονίζειν. 15 πεύτον. ε'. 17 δύδημοι (sine εἰ). 18 ἐνδεκάκι. λοιπῶν 19 ὑπολοίποντο. 22 ἐλευθερίας τὲ σπορᾶς καὶ δουλῆς. 23 διαγενεῖας sic cod. Fort. διαγγελίας. 24-25 καταλύψεως. 25 ἀναδήσεως. 26 βαρβύλου. ἴδωμεν. 27 γέγωνε] cf. supra p. 102, n. 2. βάρβυλος. 28 αντυόχου. ἥτινες. 29 διητήσοις. l. ἐπίλυσις καὶ διήγησις? cf. *Catal.*, I, p. 142. 31 κύκλων.

[1] De Antiochi *Thesauris*, quos Rhetorius diripuit, cf. Boll, *Catal.*, I, p. 140 ss., VII, p. 107 ss.; *Sitzungsb. der Heidelberger Akademie*, 1910, 16 Abh. (*Das Kalendarium des Antiochos*, p. 7 sqq.). Idem edidit capita quae summarium enumerat α'-νγ' (p. 104, 31 - 108, 19) in *Catal.*, I, p. 145-164. Reliquorum nonnulla, quae in adnotationibus indicamus, edidit in *Catal.*, VII, p. 107-127.

ἀπὸ Λέοντος καὶ ἀποδίδωσιν αἰτίας β'· λέγει δὲ καὶ τίνα τροπικὰ ζῴδια καὶ τίνα στερεὰ καὶ τίνα δίσωμα· ποῖον δὲ τεταρτημόριον τῶν ιβ' ζῳδίων ἀναλογεῖ τῷ ἀέρι, ποῖόν τε τῷ πυρὶ καὶ ποῖον τῇ γῇ καὶ τῷ ὕδατι ποῖον.

β' κεφάλαιον περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καταβάλλεται ζῳδίων καὶ περὶ πλανήτων, ὅτι Ἥλιος μὲν καὶ Κρόνος καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς τῶν ἀρρένων, Σελήνη δὲ καὶ Ἀφροδίτη τῶν θηλέων, καὶ ὅτι ἀρσενικοὶ μὲν τόποι εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος ἕως τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ γῆν ἕως τοῦ δυτικοῦ κέντρου, θηλυκοὶ δὲ οἱ λοιποὶ δύο, οἵ τε ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ἀπὸ τοῦ δύνοντος ἕως τοῦ μεσουρανήματος. πότε οἱ λεγόμενοι ἀρσενικοὶ ἀστέρες θηλύνονται καὶ πῶς πάλιν ἀρρενοῦνται καὶ ὅτι κατὰ γ' τρόπους, οἷον ἀπό τε τῶν φωστήρων καὶ ἀπὸ τῶν ζῳδίων ἐν οἷς γίνονται καὶ ἀπὸ τῶν τεταρτημορίων, καὶ τί σημαίνουσιν καὶ τίνες ἀστέρες ἐγκάρδιοι λέγονται, οἷον ὅτι οἱ συνοδεύοντες ἰσομοίρως τῷ Ἡλίῳ ἢ περὶ μοίρας ἢ παρὰ μοίρας, ὃ τῶν ἀρχαίων μὲν οὐδενὶ εἰς μνήμην ἦλθεν, Πτολεμαῖος δὲ συνοδικὴν εἰπὼν τὴν φάσιν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς οὐκ εἶπεν.

γ'. Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων αἱρέσεως καὶ ὡς ἐπίκοινος μέν ἐστιν ὁ Ἑρμῆς, ἀγαθὸς μὲν μετὰ τῶν ἀγαθῶν, μετὰ τῶν φαύλων δὲ πάλιν ὁμοίως, καὶ ὡς ἐπί τινων γενέσεων οἱ νομιζόμενοι κακοὶ παρὰ τὴν φύσιν καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν αἵρεσιν λαμπρύνουσιν τὰς τύχας, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν οἱ ἀγαθοὶ κακύνουσιν.

δ'. Περὶ τῆς τῶν ιβ' ζῳδίων κράσεως.

ε'. Τίνα τούτων λεπρώδη καὶ ἀλφώδη καὶ ψωροποιὰ ἢ λειχηνώδη.

ς'. Περὶ ἀσελγῶν ζῳδίων.

ζ'. Περὶ σινούντων τοὺς ὀφθαλμούς.

η'. Τίνος ἕνεκεν ἐνίων ἀστέρων ὑψώματα, ἐνίων τὰ αὐτὰ γίνεται ταπεινώματα, καὶ διὰ τί ἔνθα ταπεινοῦται ἡ Σελήνη, ἐκεῖ οὐδεὶς ὑψοῦται, οὔτε μὴν ἔνθα ὑψοῦται, οὐδεὶς ταπεινοῦται.

θ'. Διὰ τί ἐναντιοῦνταί τινων ἀστέρων οἱ οἶκοι ἑτέρων οἴκοις ἀστέρων.

ι'. Περὶ τῆς τῶν τριγωνικῶν δεσποτῶν αἱρέσεως.

ια'. Περὶ τῶν λς' δεκανῶν καὶ περὶ τῶν λεγομένων προσώπων τῶν ζ' ἀστέρων καὶ τί σημαίνουσιν.

ιβ'. Περὶ τῶν παρανατελλόντων ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων καὶ ἀμυδρῶν καὶ μέσων καὶ τῆς τούτων δυνάμεως καὶ τί ἀποσημαίνουσιν.

ιγ'. Περὶ τῶν ὁρίων τῶν ε' ἀστέρων καὶ ὅτι Πτολεμαῖος περὶ αὐτῶν πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους διεφώνησεν καὶ ὅτι αἱ λαμπραὶ καὶ σκιεραὶ καὶ ἀμυδραὶ μοῖραί τινας ἐνεργείας ἐνδείκνυνται.

3 τὸ ὕδατι. 7 θυλήων. 12 ἀραίνουνται. 13 γίνονται iteravit cod. 16 μοί(ρας) vel μοῖ(ραν) cod. 19 επίκηνον. 25 λυχνῶδη. 26 ζώων. 39 πρὸς] Leg. παρά?

ιδ'. Περὶ τοῦ ὅτι αἱ ἀναφοραὶ τῶν ζ' κλιμάτων ἃς Πτολεμαῖος ἠκρίβωσεν ἐν πάσαις γενεθλιαλογικαῖς μεθόδοις χρήσιμοι, Αἰγύπτιοι δὲ καὶ Οὐάλης παχυμερέστερον διέλαβον, πλὴν καὶ τούτων δεόμεθα.

ιε'. Περὶ τῆς τῶν ζῳδίων μελοθεσίας.

ις'. Περὶ τριγώνων καὶ τετραγώνων καὶ διαμέτρων καὶ ἑξαγώνων καὶ ὅτι τριχῶς ταῦτα λαμβάνεται ἢ μοιρικῶς ἢ χρονικῶς ἢ ζῳδιακῶς.

ιζ'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων μὲν καλουμένων ζῳδίων, συμπάθειαν δὲ πρὸς ἄλληλα ἐχόντων καὶ ὅτι τοιαῦτά εἰσιν τὰ ἰσανάφορα καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα καὶ τὰ ὁμόζωνα.

<ι>η'. Τίνα τῶν τετραγώνων καθέστηκεν πρὸς ἄλληλα συμπαθῆ καὶ τίνα πρὸς συμπάθειαν ἄχρηστα.

ιθ'. Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τῶν ἀστέρων καὶ ὅτι γ' περὶ αὐτῶν τοῖς παλαιοῖς γεγόνασιν διαφοραί· ἄλλως μὲν γὰρ ὁ Παῦλος ἐν τῇ αὐτοῦ Εἰσαγωγῇ διαλαμβάνει, ἑτέρως δὲ ὁ Δωρόθεος ἐν τῇ ια' βίβλῳ αὐτοῦ, καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἄλλως ἐν τῷ τῆς Τετραβίβλου πρώτῳ λόγῳ· οὗτος δὲ ὁ Ἀντίοχος τὴν Πτολεμαίου καὶ Δωροθέου <μέθοδον> ἀποδέχεται ὡς καὶ συμφωνούσας ἀλλήλοις.

κ'. Περι ἀκουόντων καὶ βλεπόντων καὶ ποῦ συμβάλλονται.

κα'. [δὲ πρῶτον] Ὅτι ἐπιθεωρεῖν ἢ ἐπιμαρτυρεῖν λέγεται ὁ ἡγούμενος τὸν ἑπόμενον καθ' ἓν τῶν σχημάτων, ἑξάγωνον λέγω ἢ τετράγωνον ἢ τρίγωνον ἢ διάμετρον.

κβ'. Ὅτι ἀκτινοβολεῖν λέγεται κατὰ τὰ εἰρημένα σχήματα ὁ ἑπόμενος τὸν ἡγούμενον.

κγ'. Ὅτι δεξιὰ μὲν σχήματα λέγεται ἤτοι πλευραὶ τὰ ἐν τοῖς ἡγουμένοις τοῦ ζῳδιακοῦ, ἀριστερὰ δὲ τὰ ἑπόμενα.

κδ'. Περὶ δορυφορίας τῶν ἀστέρων καὶ πῶς γίνεται.

κε'. Περὶ δορυφορίας παραιρέτων.

κς'. Ποῖαι δορυφορίαι μᾶλλον ἐνεργεῖς, καὶ ποῖαι οὐ τοιαῦται.

κζ'. Ὅτι ἐπιδεκατία καὶ καθυπερτέρησίς ἐστιν ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κείμενος ἀστὴρ τῷ εὐωνύμῳ τετραγωνίζῃ, ἑτέρα δὲ καθυπερτέρησις λέγεται ὅταν ἐν δεξιῷ τόπῳ ὑπάρχων τις ἀστὴρ τὸν ἐν τῷ ἀριστερῷ τριγώνῳ ἢ τετραγώνῳ ἢ ἑξαγώνῳ ὑπάρχοντα ἐπιθεώρῃ.

κη'. Ὅταν κάκωσίς ἐστιν· ὅταν ὑπὸ κακοποιῶν τις ἀκτινοβολῆται ἢ ἐμπεριέχηται ἢ ἐν συναφῇ τινος αὐτῶν ἢ ἐν κολλήσει γένηται ἢ οἰκοδεσποτῆται κειμένου τοῦ κακοποιοῦ ἐν τοῖς ἀχρηματίστοις τόποις. ἀχρημάτιστοι δὲ τόποι εἰσὶν ὁ ς' ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου καὶ ὁ γ' καὶ ὁ β' καὶ ὁ η' καὶ ὁ ιβ'.

3 παχυμερέσταιρον. 4 ζώων. μελλοθεσίας. 11 η' cod., corr. Boudreaux. τετραγώνων (sign. astrol.)] cf. Boll, *Catal.*, I. p. 154. 17 μέθοδον suppl. 20 δὲ πρῶτον del.; exortum ex εἰκοστὸν πρῶτον. 21 ἑπόμενον; cf. *Catal.*, I, 155, 16] επόνυμον cod. 30 αὐτῷ] Lege δεκάτῳ (cf. *Catal.*, I, p. 157, 1) vel δεξιῷ. 31 τετραγονίζει. 33 ἐπιθεωρεῖ. 34-35 ακτηνοβολεῖται ἢ εμπεριέχεται. 35-36 οἰκοδεσποτεῖται. 36 χρηματίστοις.

κθ′. Οἱ χρηματιστικοὶ τόποι εἰσὶν τὰ δ′ κέντρα καὶ τὰ β′ τρίγωνα τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἡ τοῦ μεσουρανήματος ἐπαναφορά.

λ′. Περὶ ἰδιοπροσωπίας.

λα′. Ὅτι μετοχή ἐστιν ὅταν δύο πλανῆται ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ ὦσιν ἢ ἐφορῶσιν αὐτό, τυγχάνῃ δὲ τοῦ μὲν οἶκος, τοῦ δὲ ὕψωμα.

λβ′. Ὅτι ἀντανάλυσις διχῶς λέγεται· ὅταν οἱ ἡμερινοὶ τῶν νυκτερινῶν ἢ οἱ νυκτερινοὶ τῶν ἡμερινῶν τοὺς οἴκους ἢ τὰ ὑψώματα κατασχῶσιν, ἢ ὅταν οἱ μὲν ἐπικείμενοι τοῖς ζῳδίοις ἀστέρες καλῶς χρηματίζωσιν, οἱ δὲ οἰκοδεσπόται τῶν ζῳδίων ἐν κακώσει ὑπάρχωσιν, ἀχρημάτιστοι ὄντες [1].

λγ′. Ὅτι δεσπόται λέγονται ἀλλήλοις, ὅταν τοῦ μὲν ὕψωμα, τοῦ δὲ οἶκος, ἐν οἷς ζῳδίοις οἱ ἀστέρες τυγχάνωσιν.

λδ′. Οἰκοδεσπότης δὲ λέγεται ὅταν πλείονας ἔχῃ λόγους οἰκοδεσποτείας ἀστὴρ ἔν τινι τῶν ζῳδίων.

λε′. Ὅτι ἡ κόλλησις ἤτοι συναφὴ ὅταν ἄστρον ἄστρῳ προσέρχηται τὸ τάχιον τῷ βραδυτέρῳ μὴ πλέον ἀπέχον τριῶν <μοιρῶν>. Σελήνης δὲ κόλλησις ἢ συναφή ἐστιν ὅταν νυχθημέρου δρόμον ἀπέχῃ κατὰ τὴν συνοδικὴν μοῖραν.

λϛ′. Μεσεμβόλησις δέ ἐστιν ὅταν ὁ ἀστὴρ εἰς τὰς μέσας μοίρας τῆς συναφῆς τὰς ἀκτῖνας βάλλῃ.

λζ′. Παραλλαγὴ δέ, ὅταν τις τῶν ἀστέρων παραλλάξῃ σωματικῶς ἢ κατὰ σχῆμα τὴν τοῦ ἑτέρου μοῖραν.

λη′. Τί ἐστιν ἐπὶ σύνδεσμον φέρεσθαι τὴν Σελήνην καὶ πῶς γίνεται.

λθ′. Ὅτι κενοδρομία λέγεται Σελήνης, ὅταν μηδενὶ συνάπτῃ μήτε σωματικῶς μήτε κατὰ σχῆμα.

μ′. Ὁμορόησις ὅταν ἐν τοῖς ἰδίοις ὁρίοις ὦσιν οἱ ἀστέρες κατὰ σῶμα ἢ κατὰ σχῆμα ἢ ἀλλήλους ὁρῶσιν ἐν ὁρίοις ἀστέρος τοῦ αὐτοῦ.

μα′. Ἐμπερίσχεσις δέ ἐστιν ὅταν δύο πλάνητες ἕνα μέσον περισχῶσιν, μηδενὸς ἄλλου εἰς τὰ μεταξὺ αὐτῶν βάλλοντος ἀκτῖνα.

μβ′. Ἐν δυνάμει δὲ λέγεται ἀστὴρ εἶναι ὅταν οἴκῳ ἰδίῳ ἢ ὑψώματι ἢ ὁρίοις ἢ οἰκείᾳ φάσει ἢ συσχηματισμῷ τύχῃ ἢ τόπῳ τινὶ τῆς δωδεκατοπίας εὐτονωτέρῳ.

μγ′. Ἐν λαμπήναις δὲ ἰδίαις λέγονται εἶναι, ἐπειδὰν ἐν οἴκῳ ἰδίῳ ἢ ὁρίοις εὑρεθῶσιν· χαίρουσι γὰρ ἐν τοῖς τόποις.

μδ′. Περὶ τοῦ πῶς ἔχοντες καὶ πότε χαίρουσιν οἱ ἀστέρες.

6 ἀντανάλλυσεις. 9 Lege χρηματισθῶσιν. εἰ δὲ. 10 ἀχρημάτισθη. 14 τινι] τοινυ. 15 ἧτι. 16 μοιρῶν suppl.; cf. *Catal.*, I, 158, 15. 26 ὁμορρόησις. 31 οἰκία.
π′
φήσει. 31-32 δωδεκατρο. 33 λαμπιναὶς (*sic*).

[1] Haec proprius accedunt ad Porphyrii textum quam ad Antiochi qualem codices nostri praebent [Boll].

με'. Ὕπαυγοι δὲ λέγονται, ἐπειδὰν ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ Ἡλίου τύχωσιν ἐπὶ τὸ πρόσω ἢ ὀπίσω.

μς'. Μετὰ ταῦτα διαλαμβάνει ὁ Ἀντίοχος περὶ τῶν ιβ' τόπων τοῦ θεματίου καὶ καταλέγει τί σημαίνει ἕκαστος τούτων, καὶ ὅπως ἔστιν γνῶναι ἕκαστον τούτων, καὶ ὅπως ἔστιν γνῶναι ἕκαστον τόπον πόσας ἐπέχει μοίρας τοῦ Ζῳδιακοῦ.

Εἶτα τίθησιν μζ' περὶ κλήρων σημασίας, Σελήνης τέ φημι καὶ Ἡλίου καὶ βάσεως ἤτοι ὡροσκόπου, Κρόνου καὶ Διὸς καὶ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ, τίνα σημαίνουσιν ἕκαστοι τούτων.

μη'. Τίνων ἐστὶν ταῦτα ἀποτελεστικὰ καὶ διαφόρως σχηματιζόμενα.

μθ'. Περὶ τῶν τελείων καὶ ἐλαχίστων ἐτῶν τῶν πλανωμένων.

ν'. Πῶς ἄν τις μάθοι τὰς τῶν ζῳδίων προθέσεις καὶ τὰς ὥρας τῶν κλιμάτων.

να'. Περὶ τῶν μεγίστων ἐτῶν καὶ τελείων ἀποκαταστάσεων τῶν ζ' ἀστέρων.

νβ'. Περὶ τοῦ τί σημαίνει ἀσύνδετος ἡ Σελήνη οὖσα πρὸς τοὺς λοιποὺς πλανωμένους.

νγ'. Περὶ τοῦ τί δηλοῦσιν αἱ πρὸς τὸν Ἥλιον δορυφορίαι τῶν ε' πλανωμένων [1].

νδ'. Ἐπίσκεψις πινακικὴ ἤτοι γενέσεως πρὸς κατάληψιν τῆς ἀκριβείας διὰ τόπων.

νε'. Περὶ τοκετοῦ ὅπως ὑπὸ τῶν ἀστέρων σχηματιζόμενος δηλοῦται.

νς'. Περὶ τῶν τικτομένων ἀπὸ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος πρόγνωσις [2].

νζ'. Ἐπὶ τούτοις περὶ ἐνίων τόπων τοῦ πίνακος διαλαμβάνει καὶ α' τοῦ δωδεκάτου τόπου ὀνομασίας καὶ σημασίας ἀναγράφει καὶ σχηματισμοὺς πρὸς αὐτὸν τῶν πλανωμένων καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀποτελέσματα, εἶτα περὶ ὡροσκόπου, ὁμοίως περὶ τοῦ β', γ', περὶ τοῦ μεσουρανήματος ὡσαύτως δ', περὶ τοῦ ια' τόπου.

Εἶτα νη' κεφάλαιον διαλαμβάνει περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν δυνάμεως καὶ τί σημαίνει ἕκαστος τούτων κατὰ τὰς γενέσεις † ἐπισκοποῦ μοῖ(ρα) [3].

2 τὸ πρόσω] τὰ πρώσωπα cod., corr., cf. *Catal.*, I, 160, 3. **12** μάθη cod., corr., cf. *Catal.*, I, 160, 4. **16** οσύνδετος (*sic*). τοὺ. **31-32** ἐπισκοποῦ μοῖ(ρα) *sic* in cod. Fuisse videtur in archetypo ὡροσκοπῶν ἢ μεσουρανῶν (sign. astrol.), cf. *Catal.*, V, 1, p. 219, 18.

---

[1] Hic desinunt excerpta Antiochi a Francisco Boll edita *Catal.*, I, p. 143-164.

[2] Edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 114, 18 s.

[3] Haec Antiochi capita νη'-οα', decurtata quidem et interdum immutata, in usum suum convertit excerptor saeculi IX cuius collectanea in codice Parisino 2506 [nostro 9] servata sunt (cf. *Catal.*, V, 1, p. 217 s.). Leguntur enim f. 11-16r capita : β'. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως (ed. *Catal.*, V, 1, p. 219-226). — γ'. Περὶ καθολικῶν σχημάτων τῆς Σελήνης καὶ τῶν ιβ' μορίων τῶν ἀστέρων.

νθ'. Περὶ σχημάτων Σελήνης καθολικῶν πρὸς τοὺς ἀστέρας σχηματιζομένους τίνα σημαίνουσιν ἀποτελέσματα [1].

ξ'. Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τῶν πλανωμένων κατὰ τὰς γενέσεις τί σημαίνουσιν.

ξα'. Περὶ σινῶν καὶ παθῶν ἃ ἐκ τῶν σχηματισμῶν τῶν πλανωμένων σημαίνεται.

ξβ'. Περὶ μοιρῶν σινούντων ὀφθαλμούς.

ξγ'. Περὶ φαλακρῶν.

ξδ'. Περὶ ποδαγρῶν.

ξε'. Περὶ μαινομένων καὶ ἐπιληπτικῶν.

ξς'. Περὶ ἀσελγῶν καὶ μεθύσων καὶ ἐμπαθῶν ἀπὸ τίνων σημαίνονται [2].

ξζ'. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν τῆς Ἀφροδίτης ἐνούσης αὐτοῖς.

ξη'. Περὶ Ἡλίου ὁμοίως, περί τε Σελήνης καὶ Κρόνου καὶ Διὸς <καὶ> Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ καὶ περὶ ὡροσκόπου [3].

ξθ'. Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν.

ο'. Καθολικὰ σχήματα βι<αι>οθανάτων.

οα'. Καθολικὰ σχήματα ἐκπτώτων.

οβ'. Περὶ τῶν ια' φάσεων τῆς Σελήνης καὶ τί σημαίνουσιν κατὰ τὰς γενέσεις πρὸς τὰ ζῴδια σχηματιζομένης [4].

ογ'. Περὶ τῶν ἀναβιβάζοντος καὶ καταβιβάζοντος ἀποτελεσμάτων.

7 μηρῶν. 11-12 σημαινόντων. 13 αὐτῆς. 17 βιοθανάτων. 21 ἀναβιβάζοντος ex ἀναβιβαζόντων corr. καὶ καταβιβάζοντος suprascriptum.

— δ'. Καθολικὰ σχήματα περὶ σινῶν καὶ παθῶν. — Μοῖραι σινωτικαὶ ὀφθαλμῶν. — ε'. Κεφάλαια ποδαγρῶν. — ς'. Κεφάλαια μαινομένων, ἐπιλήπτων καὶ παρέτων. — ζ'. Κεφάλαια ἀσελγῶν, ἐμπαθῶν, μεθύσων, μοιχῶν. — η'. Καθολικὰ βιαιοθανάτων σχήματα. — θ'. Καθολικὰ ἐκπτώτων σχήματα. — ι'. Περὶ φάσεων τῆς Σελήνης. — ια'. Καθολικὰ εὐτυχούντων σχήματα. Sed iam pridem ostendimus (*Catal.*, V, p. 194 ss.) excerptorem illum saeculi IX astrologum quemdam expilavisse cuius fragmenta ampliora Palchus servavit, atque astrologum hunc ignotum Aegyptium esse sed Romae anno 379 p. C. n. librum suum composuisse. Quem Antiochi Atheniensis, qui certe saeculo tertio est antiquior (cf. infra p. 111, n. 1), doctrinam referre nunc apparet et ex hoc astrologo saeculi IV Palchum versus habuisse quos ante caput περὶ ἀπλανῶν ἀστέρων praebet sub titulo Ἀντιόχου ὅσα οἱ ἀστέρες ἐν τοῖς τόποις τοῦ θέματος τυχόντες σημαίνουσιν (*Catal.*, I, p. 108 ss.; cf. V, 1, p. 35, cod. Rom. 2, f. 135). Hi versus, sive ipsius Antiochi sunt, sive, quod probabilius est, ab eo ex antiquiore poeta adlati sunt, sine dubio excerpti sunt ex capitulo νδ'. Ἐπίσκεψις πινακικὴ ἤτοι γενέσεως πρὸς κατάληψιν τῆς ἀκριβείας διὰ τόπων.

[1] Edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 107 s.; cf. *Catal.*, V, 1, p. 212.

[2] Capitulorum ξα'-ξς' formam decurtatam edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 111-113; cf. *Catal.*, V, 1, p. 203, p. 226.

[3] Capita ξζ'-ξη' edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 115.

[4] Edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 116.

οδ'. Καθολικὰ σχήματα εὐτυχούντων.

οε'. Πρὸς τούτοις δὲ διεξέρχεται καὶ περὶ τῶν <τὰς> πράξεις καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα δηλούντων σχηματισμῶν.

ος'. Περὶ τῶν γ' ἀστέρων τῶν τὰς ποιότητας τῶν πράξεων σημαινόντων, Ἑρμοῦ, φημί, καὶ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης καὶ ὅσα μετὰ τῶν λοιπῶν σχηματιζόμενοι ἀποτελοῦσιν.

οζ'. Περὶ τῶν τὰς τέχνας ἐπισημαινόντων, οἷον ῥητόρων καὶ παιδευτῶν, μαθηματικῶν ἢ μάντεων καὶ βαλανέων καὶ † νεκρηπαρτῶν οἰκοδόμων τε καὶ κεραμέων, μεθύσων καὶ κιναίδων καὶ γοήτων, τεκτόνων, βυρσέων καὶ λιθοξόων καὶ καβιδαρίων, κυνηγῶν τε καὶ ἱερακοτρόφων καὶ ὀρνιθοτρόφων καὶ ζωγράφων καὶ περιναυτῶν καὶ ῥαπτῶν, μηχανικῶν τε καὶ ψηφάδων καὶ μίμων [1].

οη'. Ἐπὶ τούτοις τίνες καὶ ὅπως σημαίνουσιν τὰ περὶ γονέων.

οθ'. Περὶ ἀλλοφύλων γονέων.

π'. Περὶ πατροκτόνων τέκνων ἢ μητροκτόνων ἢ ἐχθρῶν αὐτοῖς καὶ ἀποβλήτων.

πα'. Περὶ πολυχρονιότητος γονέων ἢ ὀλιγοχρονιότητος ὑπὸ τίνων δηλοῦται.

πβ'. Περὶ γονέων ἀπὸ συνόδων <καὶ> πανσελήνων.

πγ'. Περὶ τελευτῆς γονέων ὅπως καταλαμβάνεται αὐτή.

πδ'. Ὅπως τῶν προκεκοιμημένων ὁ ἀριθμὸς γίνεται δῆλος.

πε'. Περὶ ἀδελφῶν καὶ τῆς φιλίας αὐτῶν ἀμφιθαλῶν τε καὶ ἑτεροθαλῶν μειζόνων τε καὶ μικροτέρων καὶ τῆς ποσότητος αὐτῶν, ἐκ τίνων ἔστιν τὴν γνῶσιν αὐτων θηρεῦσαι.

πς'. Εἶτα περὶ συναφῶν τε καὶ ἀπορροιῶν διδασκαλία οὐκ ἄχρηστος.

πζ'. Ὅτι σύνδεσμος λέγεται Σελήνης ὅταν τοῦ Ἡλίου ἐπιφαίνοντος <τὰς> μοίρας τοῦ νυχθημέρου αὐτῆς μὴ μεγάλως ἀπέχῃ ἀπ' αὐτοῦ. λύειν δὲ τὸν σύνδεσμον λέγεται, ὅταν τὰς αὐτὰς μοίρας ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτοῦ.

πη'. Κενοδρομία τῆς Σελήνης λέγεται ὅταν μηδεὶς σὺν αὐτῇ μέλλῃ μήτε ζῳδιακως, μήτε μοιρικως, μήτε κατὰ κόλλησιν, μήτε κατὰ σχῆμα μηδὲ ἐντος τῶν λ' μοιρῶν συναφὴν [μέλλει] ποιεῖσθαι.

πθ'. Πάντα εἰπὼν καὶ συντελεσάμενος ὡς ἐν ὑποδείγματι γένεσίν τινος γραμματικοῦ πολυπραγμονεῖ καὶ ὅσα τῇ γενέσει ἕπεται μέχρι θανάτου.

2 τὰς suppl. 8 νεκρηπάρτης quid sit nescio; cf. *Catal.*, VII, p. 117, 25. 9 γωήτων. 10 καβυδαρίων cod. καβιδάριοι = lapillorum cavatores, cf. Du Cange. *Gloss.* s. v. 11 περιναυτῶν vix sanum. 11-12 μοιχανικῶν. 15 εγχθρῶν, 19 συνοδωπανσελίνων. 21 προκεκειμημένων. 22 φυλλίας cod. αμφιθαλλών. ετερωθαλλῶν. 24 θηρᾶσαι cod., corr.; cf. p. 96, 7, 37; 116, 23, 29; 117, 30 etc. 26-27 ἐπιφαινουσαν corr. Boll, qui τὰς suppl. 28 ἀποσπάσει. 30 μηδενὶ συν αυτῶ μέλλει. 32 μέλλει del.

[1] Edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 117.

ϛʹ. Καὶ δεύτερον βασιλέων γένεσιν τῇ αὐτῇ καθυποβάλλει μεθόδῳ.

Οὗτος ὁ Ἀντίοχος μεταγενέστερός ἐστιν καὶ Παύλου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ Οὐάλεντος[1].

Τῶν Ἀντιόχου εἰσαγωγικῶν βιβλίου αʹ συγκεφαλαίωσις[2].

Διαλαμβάνει αʹ περὶ τῶν ζʹ πλανωμένων[3] ἀρξάμενος ἀπὸ Κρόνου μέχρι Σελήνης. λέγει γοῦν τὴν πρώτην τάξιν καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐγγυτέραν ἐπέχειν Κρόνον· ἄρχειν τε χρονίων πραγμάτων ὑγρότητός τε καὶ ψύξεως καὶ παλαιῶν ἔργων και ἑτέρων συστοίχων, ἃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀστρολόγοις λέγεται, καὶ ὡς ἐν μὲν ἰδίοις τόποις χρηματίσας καὶ λαμπήναις, καλῶς τε σχηματισθεὶς ὠφελεῖ τοῖς γενομένοις, ἐξ ἀλλοτρίας βλάβης τὴν αὔξησιν αὐτοῖς προσνέμων, κακῶς δὲ σχηματισθεὶς ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπάγει τὰς συμφοράς· καλεῖται δὲ Φαίνων. — Ὁ δὲ τοῦ Διὸς μέσος ὢν Κρόνου τε καὶ Ἡλίου ἄρχει μὲν μεγαλοπρεπείας καὶ δόξης καὶ σεμνότητος καὶ τῶν συστοίχων· καλεῖται δὲ Φαέθων. — Ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως πυρρός τέ ἐστιν τὸ χρῶμα ὡς ἄνωθεν ἐγγίζων Ἡλίου, ἄρχει δὲ τοῦ τε ἐν ἡμῖν αἵματος καὶ [τοῦ] τῆς σπερματικῆς ὁρμῆς, θυμοῦ τε καὶ ὀργῆς καὶ θράσους καὶ ὅσα σιδήρῳ πράττεται, και τῶν τούτοις ὁμοίων· καλεῖται δὲ Πυρόεις. — Ὁ δὲ Ἥλιος ἄρχει μὲν πνεύματος καὶ ψυχῆς καὶ κινήσεως πνευματικῆς καὶ πατρικοῦ καὶ ἡγεμονικοῦ προσώπου. — Ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ, ἅτε δὴ συναπτόμενος Ἡλίῳ, σπανιώτερον μὲν ὁρᾶται, ἄρχει δὲ φρονήσεως καὶ λόγου καὶ ἐπιστήμης καὶ τῶν παραπλησίων· καλεῖται δὲ Στίλβων. — Ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης καὶ αὐτὸς παρακείμενος τῷ Ἡλίῳ καὶ μέγεθος ἔχων ἄρχει μὲν εὐπρεπείας καὶ καθαριότητος καὶ φιλοστοργίας

3 ἀλεξάνδρου. 4 Ἀντιόχου εἰσαγωγικὸν in summa pagina manu rubricatoris. 16 τοῦ del. 20 δὴ] δεί. 23 φιλοστοργείας.

[1] De aetate Antiochi Atheniensis disseruit Boll, *Sphaera*, p. 54 ss. et *Heidelberger Sitzungsb.*, l. c. Certe ante saeculum tertium vixit, nam a Porphyrio citatur. Sed epitomator non ipsius Antiochi *Thesauros* legit, sed Rhetorii paraphrasin saeculo VI confectam ubi Vettii Valentis (quem sane Antiochus ipse legere potuit) et Pauli Alexandrini sententiae interdum afferebantur, ut ex capitulorum ιγʹ-ιθʹ summario (p. 105, 38 - 106, 17) et ex codicis Parisini 2506 excerptis (cf. p. 108, n. 3) apparet.

[2] Porphyrius in *Isagoges* capitulo Περὶ σπορίμου τῆς Σελήνης (p. 194, ed. 1559) Antiochi sententiam refert, sed philosophum tertii saeculi veteris astrologi librum saepius in definitionibus et in exemplis ad verbum descripsisse nunc apparet, quod iam Boll ex aliis indiciis suspicatus erat (*Sphaera*, p. 56, n. 5). Fontes autem Antiochi, quos quidem ipse prodit, fuerunt Aegyptiaci libri Hermetis Trismegisti (p. 116, 10; 117, n. 1; 118, 2) et Petosiridis ac Nechepsonis (p. 116, 11; 119, 25; cf. Porphyr, *Isag.*, p. 194, l. 14). Praeterea Hermetis interpretem Timaeum nominat (p. 116, 3, 11), qui sine dubio scriptor fuit primi p. C. saeculi, sicut Asclatio, vel antiquior (cf. *Catal.*, I, p. 97 s.: V, 1, p. 204, n. 6; p. 205, n. 1; Vett. Val., II, 31 (102, 19 ed. Kroll); IX prooem. (329, 23 Kroll).

[3] Similem epitomen eiusdem capituli edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 127.

καὶ ἔρωτος καὶ ὅσα τῆς αὐτῆς ἔχεται συστοιχείας· καλεῖται δὲ Φωσφόρος. — Ἡ δὲ Σελήνη περιγειοτέρα μὲν ὑπάρχουσα, τὰς ἀπορροίας τῶν ἄνωθεν αὐτῆς δεχομένη ἀστέρων καὶ διακονοῦσα πρὸς τὰ περίγεια, ἄρχει τοῦ ἀνθρωπείου σώματος παντός, ὑγιείας τε καὶ καταστάσεως καὶ μητρὸς καὶ γυναικῶν ἡγεμονικῶν, φάσεις δὲ ποιεῖται πρὸς τὸν Ἥλιον Ζ', μεθ' ἃς καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάρχεται σύνοδον. — Ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει ἐν ποίοις ζῳδίοις γενόμενος ὁ Ἥλιος τόν τε χειμῶνα καὶ τὸ θέρος καὶ τοὺς μεταξὺ τούτων β' καιροὺς ἀποτελεῖ καὶ ὅτι τῶν ε' πλανωμένων Κρόνος μὲν <καὶ> Ζεὺς ἑῷοι ὄντες τῆς αἱρέσεώς εἰσίν τοῦ Ἡλίου καὶ καλοῦνται ἡμερινοί· χαίρουσι γὰρ ἐν ἡμέρᾳ χρηματίζοντες ἐν οἴκοις ἡμερινοῖς καὶ ὁρίοις. Ἄρης δὲ καὶ Ἀφροδίτη νυκτερινοί τε λέγονται καὶ τῆς Σελήνης αἱρέσεώς εἰσιν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπίκοινος· ᾧ γὰρ ἂν σχηματισθῇ τῶν ἀστέρων, τούτῳ καὶ ἐξοικειοῦται [1].

β'. Περὶ τῶν ζῳδίων διαλαμβάνει, τίνα τροπικὰ καὶ τίνα δίσωμα καὶ τίνα στερεά, τίνα τε περισσομελῆ καὶ τίνα ἀνθρωποειδῆ, τίνα τε μελοκοπούμενα καὶ τίνα βλοσυρά, τίνα τε πρὸς συνουσίας κατάφορα καὶ ποῖα πολύσπερμά τε καὶ πολύγονα, ποῖα δὲ ἄγονα καὶ ποῖα φωνήεντα καὶ ποῖα ἄφωνα, ἄρσενά τε ποῖα καὶ ποῖα θηλυκά [2], καὶ ὡς τὰ μὲν ἄρσενα τῆς ἡλιακῆς εἰσιν αἱρέσεως, τὰ δὲ θήλεα τῆς σεληνιακῆς, καὶ ὡς Καρκίνος μὲν καὶ τὰ παρ' ἑκάτερα βόρεια, Αἰγόκερως δὲ καὶ τὰ παρ' ἑκάτερα νότια, Κριὸς δὲ καὶ τὰ παρ' ἑκάτερα ἀπηλιωτικά, λιβικὰ δὲ Ζυγὸς καὶ τὰ παρ' ἑκάτερα, καὶ ὡς ἔνιοι τοὺς ἀνέμους ἄλλως διαιροῦντες, Καρκίνον μὲν καὶ τὰ τούτου δύο τρίγωνα, Σκορπίον λέγω καὶ Ἰχθύας, βόρειον τρίγωνον καλοῦσιν. ἀπηλιωτικὸν δὲ Κριὸν Λέοντα Τοξότην, ζεφυριαῖον δὲ Ζυγὸν καὶ τὰ τούτου δύο τρίγωνα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸν ὅλον κόσμον.

<γ'>. Λέγει δὲ καὶ ποῖα ζῴδια τίνων ἀστέρων οἶκοί εἰσιν, καὶ ποῖα τίνων ὑψώματα, τίνα τε ταπεινώματα τίνων, καὶ τίνων ὅρια τῶν ε' πλανωμένων. Ἥλιος γὰρ καὶ Σελήνη τοῖς ἄλλοις ἐπιμερίζοντες ἐν αὐτοῖς οὐκ ἀπένειμαν ὅρια. καὶ ὡς ἐν τῷ βάθει τῶν ζῳδίων οἱ ἀστέρες φερόμενοι ἑλικοειδῶς φέρονται σχήματα δ' ποιοῦντες [3]· πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης ἁψῖδος καταβαίνοντες, ὅτε <ὑψηλὸν> ταπεινοῦσθαι λέγονται· β' ἐκεῖθεν πρὸς τὸ κατωτάτω ὅτε καὶ ταπεινὸν ταπεινοῦσθαι λέγονται· τὸ μέντοι γ' ἐκ τοῦ κατωτάτω ταπεινοῦ ἐπὶ τὸ μέσον ἀναβαίνοντες ὅτε καὶ ταπεινὸν ὑψοῦσθαι λέγονται· τὸ δὲ δ' ἀπὸ τοῦ μέσου πρὸς τὸ ἀνωτάτω ὅτε καὶ ὑψηλὸν ὑψοῦσθαι λέγονται· ὡς ἡ Σελήνη

2 Leg. προσγειοτέρα? cf. *Catal.*, VII, p. 127, 24. 9 καὶ suppl. 19 δὲ θύλαια δὲ τῆς. **21** λιβυκά. 25 Leg. ζεφύριον? 27 γ' suppl. 30 ἀπένειμαν dubium in codice. **32** ὑψηλὸν addidi; cf. p. 113, 3. 33 τω κατωτάτ(ω) cod.

[1] Doctrinam Petosiridis referebat Antiochus, cf. supra p. 100, n. 2.
[2] Cf. Thrasyllum, supra p. 99, 4 - 100, 5.
[3] Cum sequentibus cf. excerptum Antiochi *Catal.*, VII, p. 128, 12.

τὴν μὲν ἄνω ἕλικα τρέχουσα δι' ἡμερονυκτίου ια' διέρχεται μοίρας, τὴν δὲ κάτω διὰ τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ιδ' μοίρας· ὅθεν β' λύσεις συνδέσμων λέγεται ποιεῖσθαι· μίαν μὲν ὅταν ἐκ τοῦ ὑψηλοτάτου ἄρχεται ταπεινοῦσθαι, ἃ καὶ χαλεπὰ καὶ ἄκριτα ἐπὶ γενέσεως ὁρᾶται σχήματα· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν μέσων ἀνιοῦσα καὶ κατιοῦσα χαλεπή· ἐκλειπτικὸς ὁ τόπος οὗτος· ἐν τούτῳ γὰρ γινομένη καὶ πανσεληνιάζουσα πρὸς τὴν ὄψιν ἡμῶν τὸ τῆς ἐκλείψεως ὑπομένειν φαίνεται πάθος.

δ'. Μετὰ ταῦτα διέξεισι τί τῶν ἐν ἡμῖν τοῦ σώματος μερῶν ἑκάστῳ τῶν ζῳδίων ἀποκεκλήρωται, ὧν ἡ σκέψις ἐστὶν περὶ σίνους χρησίμη· καὶ μὴν καὶ ποίῳ τῶν πλανωμένων ποῖον τῶν ἐντὸς τοῦ σώματος ἡμῶν ἀποκεκλήρωται, οἷον ὡς Κρόνῳ μὲν τὴν φλεγματώδην οὐσίαν καὶ βρόγχους καὶ ἔντερα ἀνατιθέασιν καὶ τῶν λοιπῶν ἓξ τίνι τίνα, καθὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀστρολόγοις λέγεται.

ε'. Ὅτι συνοικοδεσπόται γίνονται ὅταν τὸ αὐτὸ ζῴδιον τοῦ μὲν ὕψωμα, τοῦ δὲ οἶκος ᾖ· καὶ ὡς ἔνιοι συνοικοδεσπότας λέγουσιν τοὺς κυρίους τῶν ἑτέροις ἄστροις ἐξοικειουμένων τριγώνων, οἷον συνοικοδεσπότης ἐστὶν Κρόνος καὶ Ἑρμῆς τῇ Ἀφροδίτῃ, διότι τῶν κατὰ ζῴδια τριγώνων αὐτῆς ἤγουν Αἰγοκέρωτος καὶ Παρθένου κύριοί εἰσιν· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως· καὶ ὡς βασιλέων μὲν ἐπέχουσιν λόγον Ἥλιος καὶ Σελήνη[1] ἕπεται δὲ καὶ ὑπηρετεῖ τῷ Ἡλίῳ μὲν Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς, ἣ μὲν ἁφῆς καὶ ὀρέξεως καὶ γονῆς, ὃ δὲ λόγου καὶ φρονήσεως συνεργάται.

ϛ'. Ὡς ἐπιμαρτυρεῖν ἀλλήλοις οἱ ἀστέρες λέγονται ἐπειδὰν ἀλλήλων τετράγωνοι ἢ τρίγωνοι ἢ διάμετροι ἢ ἑξάγωνοι τύχωσιν, καὶ διὰ πόσων ἕκαστος τῶν εἰρημένων σχηματίζεται καὶ ὡς τὸ μὲν κατὰ τρίγωνον σχῆμα συμπαθὲς καὶ ὠφέλιμον κἂν φθοροποιός <τις> τῶν ἀστέρων ᾖ· ἧττον γὰρ βλάπτει· τὸ δὲ τετράγωνον τοὐναντίον κἂν ἀγαθοποιὸς ᾖ· τὸ δὲ κατὰ διάμετρον ἀντίζηλον μέν, χεῖρον δὲ κακοποιοῦ παρόντος· ἀδρανέστερον δὲ τῶν ἄλλων τὸ ἑξάγωνον· κατὰ δύο δὲ διαφορὰς ἀποτελεῖται τὰ εἰρημένα σχήματα ἢ κατὰ ζῴδιον ἁπλῶς ἢ κατὰ μοῖραν, διὸ πολλάκις κατὰ τὰ ζῴδια τριγωνίζοντες οἱ ἀστέρες ἀλλήλους κατὰ τὰς μοίρας οὐ τριγωνίζουσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως σχημάτων.

ζ'. Ὡς δεξιὸν μὲν λέγεται τρίγωνον καὶ τὰ ἄλλα σχήματα ἀφ' οὗ ἀπελήλυθεν ἀστήρ, εὐώνυμον δὲ ἐφ' ὃ πορεύεται.

η'. Ὡς παραλλαγὴ μέν ἐστιν ὅταν τὸν κατὰ μοῖραν σχηματισμὸν τῆς ἰσοσκελοῦς γραμμῆς παραλλάξωσιν ἀστέρες, συναφὴ δὲ ὅταν μοιρι-

2 β' λλύσις. 4 ὁρᾶται] ὁρα τε. 5-6 εκληπτικόν. 12 βρῶχους (*sic*). 14 ss. Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 186. 23 ss. Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 168. 26 φθοροποιός τις scripsi : φθοροποιόν cod. 27 βλάπτει] βλέπει. 33 Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 187. 35 ss. Cf. Porphyr., ibid.

[1] De hac doctrina Aegyptiaca, cf. commentationem meam *Théologie solaire* (*l. c.*), p. 468, n. 3.

κῶς ἤτοι συνάπτωσιν ἤτοι μέλλωσιν ἐντὸς τριῶν συνάπτειν μοιρῶν· ἐπειδὴ τῆς Σελήνης ἡ συναφὴ λέγεται ὅταν ἐντὸς τρισκαίδεκα μοιρῶν συνάπτειν μέλλῃ, καὶ ὡς Ἡλίου βάλλοντος εἰς τὰς μέσας μοίρας ἀκτῖνα πᾶσα συναφὴ ἀσθενής.

θ'. Ὡς κόλλησίς ἐστιν ὅταν ἀστὴρ ἀστέρι προσέρχηται ὁ ταχύτερος τῷ βραδυτέρῳ οὐ πλέον ἀπέχων μοιρῶν γ'· σύνοδος δὲ ὅταν μηδέπω μὲν ᾖ κεκολλημένος, μέλλῃ δὲ κολλᾶσθαι, πλέον μὲν ἀπέχων τῶν γ' μοιρῶν, οὐ πλέον δὲ διιστάμενος τῶν πεντεκαίδεκα μοιρῶν· καὶ ὡς ἀπόρροιά ἐστιν ὅταν ἀστὴρ ἀστέρι βραδύτερος ταχυτέρῳ κολλήσεως γεγενημένης ἀποχωρίσῃ τῆς συναφῆς ἢ ὅταν ἀπὸ συναφῆς τῆς κατὰ σχῆμα πλείους τῶν ἐπιβαλλουσῶν τῷ σχήματι μοιρῶν ἄρχηται μοίρας ἔχειν.

ι'. Ὡς ἐπιδεκατεύειν λέγεται καθυπερτερῶν ἀστὴρ ἀστέρος ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ζῳδίῳ τὰ ἐν τῷ εὐωνύμῳ καθ' ὁπότερον τῶν πολλάκις εἰρημένων δ' σχημάτων, καὶ ὡς ὁ καθυπερτερῶν ἰσχυρότερος μέν, ἐὰν δὲ καὶ ἀνατολικὸς ᾖ καὶ ἐπίκεντρος, ἀγαθὸς μὲν ἐπίσημον τὴν γένεσιν σημαίνει, κακὸς δὲ λυμαίνεται ταύτην.

ια'. Ὡς ὁμορόησις λέγεται ὅταν ἐν τοῖς αὐτῶν ὁρίοις ἀστέρες ὦσιν ἢ κατὰ κόλλησιν ἢ κατὰ σχῆμα οἱονδήποτε ἀλλήλους ἐφορῶσιν ἐν ὁρίοις τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος ὄντες· κενοδρομία δὲ ὅταν ἡ Σελήνη μηδενὶ συνάπτῃ μήτε ζῳδιακῶς μήτε μοιρικῶς μήτε κατὰ κόλλησιν μήτε κατὰ σχῆμα μήτε μὴν ἐντὸς λ' μοιρῶν τῶν ἔγγιστα συναφὴν ἢ σύνοδον ποιεῖσθαι μέλλῃ· καὶ ὡς κακοῖ τὸ σχῆμα τὴν γένεσιν.

ιβ'. Ὡς ἐμπερίσχεσις λέγεται ὅταν δύο πλανῆται ἕνα μὲν περιλάβωσιν, μηδενὸς ἄλλου ἀστέρος εἰς τὰ μεταξὺ αὐτῶν βάλλοντος ἀκτῖνα, μήτε μὴν ἐντὸς ζ' μοιρῶν, ἐφ' ἃς παρελήλυθεν ἢ ἐφ' ἃς ἔρχεται. ἡ δὲ τοιαύτη ἐμπερίσχεσις ὑπὸ ἀγαθῶν μὲν γινομένη ἀγαθή, φαύλη δὲ ὑπὸ φαύλων.

ιγ'. Ὡς ἀκτινοβολεῖ ἀστὴρ ἀστέρα ὁ προηγούμενος τὸν ἑπόμενον κατὰ σχῆμα, οἷον ὁ ἐν Κριῷ ἀκτινοβολεῖ τὸν ἐν Αἰγόκερῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων· ὁ δὲ ἑπόμενος τὸν προηγούμενον ἐφορᾷ μὲν καὶ καθυπερτερεῖ φερόμενος ἐπ' αὐτόν, οὐκ ἀκτινοβολεῖ δέ· πάσης γὰρ αὐγῆς ἡ ὄψις εἰς τοὔμπροσθεν φέρεται, ἡ δὲ ἀκτὶς εἰς τοὐπίσω· λέγεται δὲ ἀκτινοβολεῖν ζῳδιακῶς καὶ μοιρικῶς.

ιδ'. Ὡς ἐν λαμπήναις ἰδίαις ἀστέρες λέγονται εἶναι ἐπὰν οἴκῳ ἰδίῳ ἢ ὑψώματι ἢ ὁρίοις ὦσιν· ὁ γὰρ τοιοῦτος δυνατὸς κἂν ὑπὸ τὰς αὐγὰς τελῇ τοῦ Ἡλίου, ἐὰν δὲ καὶ ἀνατέλλωσιν ἢ ἐπίκεντροι ὦσιν ἢ καὶ τὴν Σελήνην ἐφορῶσιν, ἐξουσιαστικὴν δηλοῦσιν τὴν γένεσιν.

1 ἤτοι prius] ἤδοι (*sic*). 5-6 Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 187, 23. 6 γ' ex ε' correctum. 7 μέλλει. 8 ss. Cf. Porphyr., ibid., v. 29 ss. 9 βράδυ παχυτέρῳ cod., corr. Boudreaux. 10 αποχωρίσει. 12 αποδεκατεύων; cf. supra p. 106, 30 et Porphyr., *Isagog.*, p. 188-9. 16 λημαίνεται. 17 ὁμορρόησις cod.; cf. supra p. 107, 26 et Porphyr., *Isagog.*, p. 189. 19 ἀστέρου. 22 μέλλοι. κακῆ. 23 ἐνπερισχεσις. Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 188. ἕναν. 28 ss. Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 189. 31 αὐτῆς. 32 εἰ δὲ ακτί. 34 Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 190 et supra p. 107, 33.

ιε'. Ὡς ἅπας ἀστὴρ ὡς ἐπίπαν ἐντὸς ιε' μοιρῶν Ἡλίου γενόμενος δύνει, ἀνατέλλει δὲ ὅταν πλέον διαστῇ· καὶ ἑῴαν μὲν ἀνατολὴν ποιεῖται ὅταν προαναφέρηται τοῦ Ἡλίου, ἑσπερίαν δὲ ὅταν ἐπικαταφέρηται.

ις'. Ὡς μετοχὴ μέν ἐστιν ὅταν ἀστὴρ ἀστέρι σύνεστιν <ἐνὶ> ζῳδίῳ ἢ ἐφορῶσιν αὐτό, ... εἰ δὲ τοῦτο τοῦ μὲν οἶκος, τοῦ δὲ ὕψωμα. ἀντανάλυσις δὲ ὅταν οἱ ἡμερινοὶ τοὺς τῶν νυκτερινῶν οἴκους ἢ οἱ νυκτερινοὶ τοὺς τῶν ἡμερινῶν ἢ τὰ ὑψώματα ἀντικατασχῶσιν, ἢ ὅταν οἱ μὲν ἐπικείμενοι τοῖς ζῳδίοις ἀστέρες καλῶς χρηματίζωσιν, οἱ δὲ οἰκοδεσπόται αὐτῶν ἐν κακώσει καὶ ἀχρημάτιστοι ὦσιν.

ιζ'. Ὡς δορυφορίας γένη ἐστὶν τρία· ἓν μέν, ἐάν τινα ὄντα ἀστέρα ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι <ἕτερος ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι> κατὰ σχῆμα κατοπτεύῃ ἐπὶ τὴν ἀναφερομένην αὐτοῦ μοῖραν τὴν ἀκτῖνα βάλλων, οἷον ἐν Λέοντι τοῦ Ἡλίου ὄντος, Κρόνος ἐν Ὑδροχόῳ διαμετρῶν δορυφορεῖ καὶ Ζεὺς ἐκ Τοξότου τριγωνίζων, καὶ μὴν καὶ Ἄρης ἐκ τοῦ Κριοῦ ἑξαγωνίζων καὶ Ἀφροδίτη ἀπὸ Ζυγοῦ, ἀπὸ Διδύμων Ἑρμῆς ἢ τὸ ἀνάπαλιν· καθόλου γὰρ ὁ ἐπικεντρούμενος δορυφορεῖται· καὶ τοῦτο ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς τῶν λοιπῶν ζ' <πρὸς> ἀλλήλους σχέσεως τῶν πλανωμένων.

Ἕτερον δὲ δορυφορίας εἶδος τὸ κατὰ ἀκτινοβολίαν, ὃ γίνεται ὅταν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἢ τῷ μεσουρανήματι φωστήρων κειμένων καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ ὁ ἀστὴρ τῆς αἱρέσεως ὧν ἀκτινοβολήσῃ, οἷον Ἥλιος μὲν εἰς τὴν προαναφερομένην μοῖραν, Σελήνη δὲ ἐφ' ἣν ἔρχεται κατ' ἰσοσκελῆ γραμμὴν τὴν ἀκτῖνα βάλλων· αἱ μέντοι τρίγωνοι δορυφορίαι ἀμείνους τῶν τετραγώνων καὶ διαμέτρων, αἱ δὲ ἑξάγωνοι ἀσθενέστατοι.

Τρίτον δὲ γένος δορυφορίας ἐστίν, ὅταν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἢ τῷ μεσουρανήματι ἄστρα ὄντα ἐν ἡμερινῇ μὲν γενέσει ἡμερινά, ἐν νυκτερινῇ δὲ νυκτερινά, δορυφορήσωσιν προηγουμένων· ἢ ἑπομένων καθ' ὃ σχῆμα Ἥλιος μὲν δορυφορηθήσεται ὑπὸ τοῦ προαναφερομένου ἀστέρος, Σελήνη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐντὸς ζ' μοιρῶν προαναφερομένου. τὸν μέντοι Ἥλιον οὐ βλάψουσιν δορυφοροῦντες, οὐδ' ἂν ιε' μοίρας αὐτοῦ ἐν τῷ προαναφέρεσθαι διαστῶσιν ἀνατολικοὶ ὄντες καὶ δύναμιν ἔχοντες· κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ Ἥλιος δορυφορήσει τὸν συναιρέτην ἐπίκεντρον ὄντα, καὶ ἡ Σελήνη ὁμοίως. παρ' αἵρεσιν δὲ δορυφορία γίνεται, ὅταν οἱ ἡμερινοὶ τοὺς νυκτερινούς, καὶ οἱ νυκτερινοὶ τοὺς ἡμερινοὺς δορυφορήσωσιν. κάκωσις δὲ λέγεται ὅταν ὑπὸ φθοροποιῶν ἀκτινοβολῆταί τις ἢ ἐμπεριέχηται ἢ συνάπτῃ τινὶ τούτων, ἢ κολλᾷ, ἢ

4 ζώδω cod. Leg. ἐνὶ ζῳδίῳ, cf. *Catal.*, I, p. 157, 25 vel τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ, cf. supra p. 107, 4. 5 ss. Cf. supra p. 107, 6 ss.; Porphyr., *Isagog.*, p. 189. 5 Lacunam sign. Boll collato Porph. 7 εἰ μὲν. 8 εἰ δὲ. 10 ss. Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 190; *Catal.*, I, p. 156, 8 ss. 11 ἕτερος - ὑψώματι suppl. 16 επικεντρόμερος. 17 πρὸς suppl. 21 ἡ ἀστὴρ. ακτινωβωλήσει. 22-23 κατασοκελλή. 26-27 ενυκτερηνὴ (*sic*). 31 διεστάσιν ἀνατολικῶ. 33 Cf. *Catal.*, I, p. 156, 24. 35 Cf. *Catal.*, I, p. 157, 8 = Porphyr., p. 188. 36 ακτηνοβωλλεῖταί. εμπεριεχεισται. συνάπτει.

καθυπερτερῆται ἢ οἰκοδεσποτῆται κακῶς κειμένου τοῦ φθοροποιοῦ ἢ ἐν ἀχρηματίστοις ὄντος τοῦ κακουμένου.

ιθ'. Ὅτι χρηματίζειν φησὶν κατὰ Τίμαιον ζῴδια ζ', τά τε δ' φημὶ κέντρα, ὡροσκοποῦν καὶ μεσουρανοῦν καὶ δῦνον καὶ ἀντιμεσουρανοῦν· δύο δὲ τοῦ ὡροσκόπου τρίγωνα καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ μεσουρανήματος. τὰ δὲ λοιπὰ ἄχρηστα· πολλάκις δέ, ἂν τοῦ ὡροσκοποῦντος αἱ πλείους μὲν μοῖραι προανεχθῶσιν, αἱ δὲ ἔσχαται ὡροσκοπῶσιν, ἔσται τότε τὸ ἐπαναφερόμενον συγχρηματίζον τῷ ὡροσκόπῳ. ἀποκλίματα δέ ἐστιν δ', τὰ τῶν κέντρων προάγοντα καὶ ἀπορρέοντα ἐπ' ἀναφορᾷ, ὁμοίως δ' τὰ τοῖς κέντροις ἑπόμενα Ἑρμῆς φησιν κατὰ Τίμαιον· κατὰ δὲ τὸν Βασιλέα χρηματίζειν λέγονται τὰ δ' κέντρα καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί[1].

κ'. Ὅτι ἀπηλιωτικὸν <μὲν> κλίμα πρὸς τὰς γενέσεις λέγουσιν τὸ ἀπὸ ὡροσκοπούσης μοίρας μέχρι δυνούσης, λιβικὸν δὲ τὸ ἀπὸ δυνούσης μέχρι ὡροσκοπούσης.

κα'. Ὅτι σπόριμον Ἥλιον λέγουσιν εἶναι ἐπὶ τῶν δεκαμήνων τὸ εὐώνυμον αὐτοῦ τετράγωνον ἐφ' ὃ πορεύεται· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ ὄντος ἡ σπορὰ ἐγένετο· ἐπὶ δὲ τῶν ἑπταμήνων τὸ διάμετρον. ἐπὶ μέντοι τῆς Σελήνης σπορίμου διαφορὰς μέν φησιν γεγονέναι, δύο δὲ τούτων προκρίνει δόξας· τοὺς δὲ κυρίους τῶν ὁρίων καὶ τῶν ζῳδίων δεσπότας εἶναι τῆς ὅλης γενέσεως.

κβ'. Ἔτι φησὶν τὸν ὡροσκόπον τῆς σπορᾶς καὶ ἑτέρως παρὰ τὰ εἰρημένα τινὰς θηρεύειν· τοῦ γὰρ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου, φησίν, πόστη μοίρα ἦν, δεῖ σκοπεῖν, εἶτα τὰς ἀνενηνεγμένας πολυπλασιάζειν ἀπὸ τοῦ τῶν ὡρῶν πλήθους, καὶ συγκεφαλαιωσάμενος ἀποδιδόναι ἀνὰ λ' ἀπὸ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου κατὰ τὴν ἀποκύησιν καὶ ὅπου δ' ἂν ἐμπέσῃ ὁ ἀριθμός, ἐκεῖνο ὡροσκοπῆσαι κατὰ τὴν τοῦ σπέρματος καταβολήν.

κγ'. Καὶ τὸ δωδεκατημόριον δὲ τῆς Σελήνης διχῶς θηρεύεσθαί φησιν, ὅπως τε δεῖ τὸ κλίμα λαμβάνειν καὶ ὡς τὰ μὲν ὀρθὰ τῶν ζῳδίων ἐν πλείονι, τὰ δὲ πλάγια ἐν ἐλάσσονι ἀναφέρεται.

κδ'. Ταῦτα εἰπὼν τῶν δώδεκα τόπων τοῦ θεματίου ὀνόματά τε καὶ

1 καθυπερτερεῖται. οἰκοδεσποτύται. 3 Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 193; *Catal.*, I, p. 157, 14. 6 ἀχρημάτιστα rectius Porph. 7 προαναιχθῶσιν cod. (χ ut vid. in λ corr.); cf. Porph. προαναφέρονται. 8 ἔσται τότε] αἰσθότε (*sic*) cod., corr. ex Porph. συχρηματίζων. 9 ἀπὸ κλίματος cod.; cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 191. 10 επαναφωραι (*sic*) cod. [τ' supra] 11 Βασιλέα] scil. Nechepso. 13 Cf. Porphyr., *Ibid.* μὲν add. 14 λιβυκόν. Epitomator Antiochum decurtavit, duobus climatibus omissis. 16 Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 194, ubi Antiochum auctorem laudat. 19 σπόριμον διαφώρους. 20 προκρῖνειν. 22 Cf. Porphyr., *Ibid.* 24 ανηνεγμένας cod.; ἀνηγμένας Porphyr. 25 ὁρῶν. 27 εμπέσει. ἐκεῖνω. ὡροσκόπησε. 29 Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 194.

[1] Cf. supra p. 111, n. 2.

σημασίας καταλέγει [1]· οἷον ὡς ὁ ὡροσκόπος καὶ οἴαξ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς εἴσοδος, δηλωτικός τε ψυχῆς καὶ τρόπου καὶ ὅσα τοιαῦτα. τὸ δὲ ἐπαναφερόμενον αὐτοῦ ἐλπίδων τόπος καὶ τῶν συστοίχων· τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τούτου θεᾶς μὲν τόπος καλεῖται, φίλων δὲ σημαντικός ἐστιν καὶ τῶν ὁμοίων· τὸ δὲ δʹ, ὅ ἐστιν ὑπόγειον κέντρον, καλεῖσθαί φησιν οἰκίαν καὶ ἑστίαν, κειμηλίων τε καὶ εὐγενείας καὶ ἐγγαίων καὶ τῶν τοιούτων εἶναι σημαντικόν· ἀγαθήν τε τύχην τὸ ἀπὸ ὡροσκόπου πέμπτον καλεῖσθαι, ἐμψύχων τε κτῆσιν καὶ βιωτικῶν αὔξησιν πραγμάτων σημαίνειν· τὸ δὲ ςʹ δαίμονα μὲν καὶ πρόδυσιν καλεῖσθαι, μόχθων δὲ καὶ παθημάτων καὶ ἐχθρῶν εἶναι δηλωτικόν· τὸ δὲ ζʹ καὶ δυτικὸν κέντρον τῆς τελευταίας ἡλικίας καὶ τοῦ τέλους εἶναι σημαντικόν· τὸ δὲ ηʹ ἐπικατάδυσιν καὶ ἀργὸν καλεῖσθαι ζῴδιον· τὸ δὲ θʹ θεοῦ τόπον ἢ ἀπόκλιμα μεσουρανήματος, ἐκδημίας δὲ καὶ ξενιτείας εἶναι ἐνδεικτικόν. τὸ ιʹ δέ, ὃ καὶ μεσουράνημά ἐστιν, κορυφὴν μὲν βίου καλεῖσθαι, χρηματίζειν δὲ περὶ δόξης καὶ πράξεως καὶ τέχνης, μέσης τε ἡλικίας καὶ τύχης βιωτικῆς. τὸ δὲ ιαʹ ἐπαναφορὰ μὲν τοῦ μεσουρανήματος καλεῖσθαι καὶ ἀγαθὸν δαίμονα καὶ αὔξησιν σημαίνειν τῶν ἐσομένων. τὸ δὲ ιβʹ ἀπόκλιμα μὲν καλεῖσθαι καὶ δαίμονα καὶ ἀνάγκην, τὰ δὲ κατὰ τὴν κύησιν σημαίνειν καὶ μόχθους καὶ παθήματα· τινὲς δὲ καὶ χρηματίζειν αὐτὴν λέγουσιν.

κεʹ. Ὅτι τινὲς τὴν λεγομένην ὀκτάτοπον πρὸς τὴν [αὐτῇ] αὐτὴν σκέψιν ἐπραγματεύσαντο. καὶ τὸν μὲν ὡροσκόπον ζωῆς ἐκάλεσαν τόπον· ἐξ αὐτοῦ γὰρ τὰ περὶ ζωῆς θεωρεῖσθαι· τὸ δὲ ἐπαναφερόμενον τῷ ὡροσκόπῳ τὰ τῆς ζωῆς ἑπόμενα μηνύειν, τὸν δὲ τρίτον τόπον ἐκάλεσαν ἀδελφῶν, γονέων δὲ τὸ δʹ, τὸ δὲ εʹ τέκνων, τὸ ςʹ δὲ τῶν περὶ τὸ σῶμα σινῶν, τὸ ζʹ δὲ γάμου τόπον, τὸ ηʹ δὲ τῆς τελευτῆς καὶ διὰ τούτων τῶν ηʹ τόπων τὸν ὅλον τοῦ γενομένου σκέπτονται βίον.

κςʹ. Διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τύχης, ὡς ἔνιοι καὶ ταύτην τοῖς προειρημένοις συνάπτουσιν, καὶ διέξεισιν ὅπως δεῖ τὸν τῆς τύχης κλῆρον θηρεύειν. ἀποδοκιμάζει δέ τινων περὶ ταῦτα διασκέψεις καὶ ὡς ἔνιοι καὶ δαίμονα τοῖς εἰρημένοις προσλαμβάνουσιν· ὅπως δεῖ περὶ αὐτοῦ πραγματεύεσθαι διέξεισιν, οἷς συνάπτειν φησὶν καὶ βάσιν καὶ θεμέλιον καὶ κλῆρον καὶ σίνος καὶ τίνος τούτων ἕκαστόν ἐστιν σημαντικόν.

κζʹ. Ἕτεροι δέ φασιν ὡς τῷ τῆς τύχης κλήρῳ καὶ ἑτέρους συνῆψαν τόπους· τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, ὃν καὶ τὴν αʹ ἡλικίαν σημαίνειν· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος, ὃν καὶ τὴν μέσην ἡλικίαν δηλοῦν· τὸν

6 κειμηλίων] θεμελίων habet Hermes. 8 κτῆσιν] κτίσην. 9 μόχθον. 10 ἐγχθρῶν. δυττηκόν. 17 δαίμοναν. 21 ὀκτατύπον cod.; cf. Manil., II, 969 et Bouché-Leclercq, *Astr. gr.*, 277 ss. αὐτη (*sic* cod.) del. Boll. 25 τῶν] τό. 27 τρόπων. 33 σίνους. 34 φησιν. 35 τρόπους.

[1] Haec ex Hermete Trismegisto habuit Antiochus; cf. supra p. 101, n. 1; p. 97, 17 ss.

δὲ ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ κέντρου, ὃν καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ βίου σημαίνειν· καὶ περὶ μὲν τῶν γ′ Ἑρμῆς[1]· τοὺς δὲ λοιποὺς τόπους ἐκ διαριθμήσεως καταλαμβάνεσθαι διδάσκει, οἷον τὸν περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τὸν περὶ μητρός, ἔτι δὲ καὶ τὸν περὶ ἀδελφῶν καὶ τὸν περὶ ἀνδρὸς <καὶ> γυναικός, περί τε τέκνων καὶ μὴν καὶ τὸν περὶ φίλων καὶ τὸ τελευταῖον περὶ δούλων.

κη′. Καὶ ἄλλους δὲ ἄλλως φησὶν ποιήσασθαι αὐτῶν τὴν διαίρεσιν, ἐρεῖν δὲ αὐτὸν προϊόντος τοῦ λόγου τὸ ἀκριβέστερον.

κθ′. Λέγει δὲ ὡς οἰκοδεσπότης γενέσεως καὶ κύριος καὶ ἐπικρατήτωρ διαφέρουσιν ἀλλήλων. ἐπικρατήτορα μὲν γὰρ λέγει τῶν δύο φωστήρων ὃς μᾶλλον τῷ γενετῆρι διαθέματος ἐπικρατεῖ, καί τινας μὲν λέγειν ὡς ἡμέρας ὁ Ἥλιος ἐπικρατεῖ, νυκτὸς δὲ ἡ Σελήνη. τὸ δὲ ἀκριβὲς ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ τυγχάνοντος τοῦ Ἡλίου αὐτὸς καὶ τὴν ἐπικράτησιν ἔχει διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἄρχειν, ἀποκλίναντος δὲ αὐτοῦ ἡμέρας ἐπὶ λίβα, ἐὰν ἡ Σελήνη ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ ᾖ, αὐτὴ ἐπικρατήσει· ὁμοίως δὲ κἂν ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ τοῦ ὡροσκόπου αὕτη τύχῃ, τοῦ Ἡλίου ἀποκλίναντος ἐκ τοῦ ἀπηλιώτου, αὐτὴ τὴν ἐπικράτησιν ἕξει· ἀμφοτέρων δὲ αὐτῶν ἀποκεκλικότων ἐπὶ λίβα, ὁ ὡροσκόπος λήψεται τὴν ἐπικράτησιν. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως ἐὰν ἡ Σελήνη ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ ἀναφέρηται, αὐτὴ λήψεται καὶ τὸ κράτος· ἐὰν δὲ εἰς λίβα ἀποκλίνῃ ὁ Ἥλιος <καὶ> ἔτι ὑπόγειος ὢν ἐπαναφέρηται τῷ ὡροσκόπῳ, αὐτὸς ἐπικρατήσει· ἐὰν δὲ ἄμφω ὑπόγειοι.......

<Βιβλίου β′ συγκεφαλαίωσις[2].>

Τοῦ δὲ δευτέρου κοινότερον μὲν εἰς δ′ τινα ἡ συγκεφαλαίωσις περικλείεται. <α′,> περί τε γὰρ θεοῦ γενέσεως, ὡς ἐκεῖνός φησιν, καὶ χρηματισμοῦ ἀστέρων διαλαμβάνει· β′, περὶ τῶν φωστήρων· γ′, περὶ κυρίου γενέσεως καὶ οἰκοδεσπότου· καὶ δ′, περὶ συγκράσεως καὶ τῆς λεγομένης ἐπιμαρτυρίας.

Ἰδικώτερον δὲ τὰ κεφάλαια ὡς ἂν εἴποι τις ἔστιν· ἐν τούτοις θεοῦ γένεσιν καὶ κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν δόξαν γίνεσθαι λέγει, ἐν ᾗ οἱ ζ′ ἀστέρες ἐν ἰδίοις οἴκοις ἔτυχον ὄντες, ὡς οὐκ ἂν τοσοῦτον θνητῆς

2 Post Ἑρμῆς verbum deesse videtur. τρόπους. 3 τὸν] τῶν bis, prius τῶν ex τῆς corr. 4 τὸν] τῶν bis. καὶ suppl. 5 τῶν. 9 ss. Cf. Porphyr., *Isagog.*, p. 191. 10 λέγει ex λέγεται corr. 13 τυχάνων ὁ Ἥλιος. 18 ἀποκεκληκότων. 20 ἀναφέρεται. 21 ἀπόκλήνει (*sic*). καὶ suppl. 22 Lacunam signavi: cf. Porphyr., *l. c.* Multa hic desunt. 23 In marg. τοῦ β′. Titulum supplevi. 25 α′ suppl. 31 οιδίοις. τοσοῦτον corr.: του (τ′ supra) cod.

---

[1] De Hermeticis libris qui sortium diversas doctrinas exponebant cf. scholion ad Paul. Alexandr., L (ed. 1586).

[2] Incipit summarium secundi libri Εἰσαγωγικῶν Antiochi.

γενέσεως εὐτυχησάσης. ὑπόδειγμα· οἷον ὡροσκοπεῖ μὲν Καρκίνος ἔχων τὴν Σελήνην, ἀκολουθεῖ δὲ Ἥλιος Λέοντι ἐπέχων, εἶτα Ἑρμῆς ἐν Παρθένῳ, μεθ' ὧν ἐν Ζυγῷ Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἐν Σκορπίῳ, ἐν Τοξότῃ δὲ Ζεὺς καὶ Κρόνος ἐν Αἰγόκερῳ, ἢ πάλιν ὡροσκοποῦντος Ὑδροχόου ἔχοντος Κρόνον, ἑπομένων δὲ Ἰχθύων μετὰ Διός, εἶτα Κριοῦ τὸν Ἄρην ἔχοντος καὶ Ταύρου μὲν τὴν Ἀφροδίτην, Διδύμων δὲ τον Ἑρμῆν καὶ Καρκίνου τὴν Σελήνην καὶ Λέοντος τὸν Ἥλιον· ἀλλὰ τὰς μὲν τοιαύτας γενέσεις θειοτέρας ἀξιοῦσθαι μοίρας φησίν, ἐγγίζειν δὲ ταύταις ὅσαι κατὰ πλείονα κοινωνοῦσιν, τὰς δὲ κατ' ὀλίγα διίστασθαι, τὰς δὲ κατὰ μηδὲν εἰς ἔσχατον δυστυχίας ἥκειν· καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις δὲ ὑψώμασιν τοὺς ἀστέρας χρηματίζοντας λαμπρὰν τὴν γένεσιν, εἰ καὶ μὴ ὁμοίαν, σημαίνειν.

Οὕ<τω>ς καὶ τὸ περὶ φωστήρων β' κεφάλαιον διαμερίζων κατασπείρει, ἄλλα τε λεπτολογῶν καὶ πρὸς διορισμοὺς οὐκ ἀκόμψους περὶ γενέσεως καταβαλλόμενος τῶν περὶ ταῦτα πονησάντων οὐκ ὀλίγων ἐπιμελέστερον, αὐτοῦ τε τοῦ γενομένου τά τε ψυχικὰ πάθη καὶ τὰ σωματικά, δι' ὧν ἔσται γνώριμος, ἀπαριθμῶν, καὶ ἐκτὸς δὲ δόξαν καὶ πλοῦτον καὶ ἀξιώματά φημι καὶ ἐπιτηδεύματα βίου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ τέκνα τίνες τε ἔσονται καὶ τίνα τὸν βίον ἕξουσιν, ὅπως τε αὐτοὺς ὁ γενόμενος ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἢ τὸ χεῖρον διαθήσει· πάντα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα περιεργαζόμενος ἐκτίθεται.

γ' κεφάλαιον περὶ κυρίου γενέσεως καὶ οἰκοδεσπότου διατίθεται κἀν τούτῳ μὲν οὐδὲν ἔλαττον τὸν περὶ γενέσεως μεθοδεύων λόγον, τὸ ποικίλον δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς τῶν σχηματισμῶν ποικιλίας τῶν ἀστέρων διαπλέκων· φησὶν δὲ ὡς Νεχεψῷ τε τῷ βασιλεῖ, ᾧ καὶ Πετόσιρις συμφωνεῖ, ἐκ τῆς διασκέψεως τοῦ τε οἰκοδεσπότου καὶ τοῦ κυρίου εἰς κατάληψιν τὰ ζητούμενα πίπτει. καὶ γὰρ τὸν μὲν οἰκοδεσπότην τὸν ζωτικὸν ἀνθρώπων χρόνον, τὸν δὲ κύριον τῶν συγκηρεῖν μελλόντων τὸν βίον. ποικιλοῖ γοῦν τοὺς σχηματισμοὺς τούτων πρός τε τὰ κέντρα καὶ πρὸς τὰ ἀποκλίματα καὶ πρὸς τὰς ἐπαναφορὰς τῶν ζῳδίων, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀστέρας, ὅσοι τοῦ κυριεύειν καὶ οἰκοδεσποτεῖν κατ' ἐκεῖνον καιρὸν οὐ μέτεσχον, κἀκ τούτων φησὶν τὴν τῶν ἐσομένων λαμβάνεσθαι πρόγνωσιν.

Τὸ μὲν οὖν γ' κεφάλαιον ἐν τούτοις, τὸ δὲ δ' περὶ συγκράσεως καὶ τῆς λεγομένης ἐπιμαρτυρίας φιλοπραγμονεῖ, συντελούσης μὲν καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ὁμοίως εἰς τὴν τῆς γενέσεως κρίσιν. [F. C.]

1 ὁρωσκοπεῖν. **6** Ταῦρος. **7** Καρκίνος. **9** πλεῖα. **10** ειαισχάτων (*sic*). **13** οὓς καὶ (*sic*) κατασπείρει (κατασπήρει cod.) vix sanum. **23** κἂν ταύτα cod. : dubitanter corr. **27** πίπτειν. **28-29** συγκηρεῖν cod. Leg. συγκυρεῖν? sed συγκηρεῖν fort. pro συγκηραίνειν dictum est; κηρόω « destruere » invenitur; deinde deest verbum velut σημαίνειν vel εἶναι. **29** ποικιλλοι cod.; cf. 103, 2; ποικιλόω deest in lexicis. **32** κατεκείνο καιροῦ. **35** συντελλοῦσης.

Ex Cosma Hierosolymitano.

Cosmae Hierosolymitani, episcopi Maïumae (743 p. C.), commentaria historica et mythologica in versus Gregorii Nazianzeni primus edidit Angelus Maius (*Spicil. Rom.* II, xv) ex codice Vaticano, qui solus, ut videtur, haec nobis conservavit. Maii editionem deinde repetiit Migne, *Patr. Gr.*, XXXVIII, col. 456 ss. Commentaria tamen illa ad hunc diem fere neglecta iacuerunt, quamvis multa nos doceant quae alibi frustra quaeras (cf. *C.-R. Acad. Inscript.*, 1911, p. 292 ss. et S. Reinach, *ibid.*, p. 333). Inter quae inprimis notabile est quod de Zoroastre et ceteris magis astrologiae peritis refert. Memoriam quam servavit summi esse pretii vel inde apparet quod forma nominis quae hic tradita est, Ζαραθρούστης [1], ad persicam *Zarathuštra* propius accedit quam ceterae omnes quae apud scriptores Graecos inveniuntur (Ζωροάστρης, Ζωρόαδος, Ζαράδης; Diod. Sic. I, 94, 2 solus habet Ζαθραύστης; v. Gauthiot, *Mémoires de la Société de linguistique*, XVI, 1910, p. 318). Itaque hoc excerptum inter testimonia nostra recipere visum est. — Maii editionem cum codice Vaticano 1260, ff. 80ᵛ (ol. 64) - 84ᵛ (ol. 72) sacerdos doctissimus Iohannes Mercati, qua semper est benignitate, petentibus nobis contulit.

Zoroastris, quae ferebantur, scriptorum astrologicorum fragmenta nonnulla in hoc catalogo (II, p. 192; V, 3, p. 87 s.) vel alibi (*Geopon.*, I, 7, 8, 10, 12, etc.) publici iuris facta sunt, et saepe Zoroastres et Hostanes inter auctores illius scientiae nominantur (*Catal.*, I, p. 81; II, p. 192 n.; Suid. s. v. Ἀστρονομία; Vettius Valens, IX, 13, p. 337, 4; cf. *Mon. myst. Mithra*, I, p. 33; Reitzenstein, *Poimandres*, p. 103; Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 52, 1 et passim). Sed nusquam, nisi apud Cosmam, progeniem Persici prophetae usque ad Hostanem persequimur. Non ignorabat qui haec scripsit, magorum arcanam scientiam a patre filiis traditam esse (Amm. Marc. XXIII, 6, 32, etc. Cf. Rapp, *ZDMG.*, XX, p. 70 ss.). Fontem huius loci, ubi astrologia cum paganorum religione arcte coniuncta est, Teucrum Babylonium esse suspicor, quem de decanis et de decanorum figuris disseruisse scimus (*Catal.*, VII, p. 193; cf. infra p. 122, n. 2); sed hanc coniecturam firmioribus argumentis fulciendam esse fateor. [F. C.]

Λεκτέον δὲ περὶ οὗ φασι ζῳοφόρου κύκλου. πρῶτος μὲν οὖν Ζαραθρούστης περὶ τούτου διεσκέψατο βάρβαρος ὤν, Ζάμης [2] δὲ μετὰ

1 Cod. Vatic. 1260, f. 82ʳ, l. 4. λεκτέον ex λεκταίον corr. φασὶν (ν in ras.).

---

[1] In alio loco c. ξδ' (col. 491), f. 107 (olim 95) codicis, Cosmas dicit: Ἀστρονομίαν πρῶτοι εὑρηκέναι Βαβυλώνιοι διὰ Ζωροθρύστου (*sic* codex).

[2] Ζάμης Nini et Semiramidis filius fuit teste Eusebio; cf. Justi, *Iranisches Namenbuch* (1895), s. v.

τοῦτον καὶ Δαμοίτας[1] οἱ τούτου παῖδες, ἔπειτα Ὀροίησος[2] ὁ Δαμοίτου παῖς, ἑξῆς δὲ μετὰ τούτους Ὀστάνης. οὗτοι τὸν ζῳδιακὸν κύκλον διεῖλον εἰς οἴκους[3] καὶ θεοὺς καὶ συνοικεσίας καὶ διαφορὰς ἀέρων[4]· ἑπτὰ μὲν ἔδοξαν εἶναι θεούς, τὸν Ἥλιόν φημι καὶ τὴν Σελήνην καὶ τοὺς πέντε πλάνητας, ἐντεῦθεν ἑπτάχορδον καὶ τὴν λύραν ἱστοροῦντες[5]. φασὶ μὲν οὖν ἀΐδιον εἶναι θεὸν πάντων ὑπέρτατον ἐξ οὗ πάντας εἶναι τοὺς ἄλλους διαβεβαιοῦνται[6], τοὺς Τιτᾶνας[7] καὶ δαίμονας καὶ γηγενεῖς καὶ Κουρῆτας καὶ ἥρωας καὶ εἴδωλα θεῖα καὶ δαιμόνια τῶν ἀνθρώπων, ὥς φασι, βασιλεύοντα. ἑπτὰ μὲν ἐφόρους φασί, δι' ὧν τὰ ἀποτελεσματικὰ συμβαίνει, Ἄρεα, Ἀφροδίτην, Δήμητραν, Διόνυσον, Ἀθηνᾶν, Ἥφαιστον, Ἄρτεμιν· τινὲς δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν προστιθέασι τοῖς νοσοῦσιν ἐπαμύνοντα. ἄλλοι δὲ ζώνας ὀνομάζοντες τοὺς ἑπτὰ οὕτως ἀριθμοῦνται· Κρόνος, Ζεύς, Ἥλιος, Ἄρης, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη. περὶ δὲ τῆς ζῳδιακῆς οἰκήσεώς φασιν εἰς ἓξ οἴκους διῃρῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον· Κρόνου μὲν οἶκοι Αἰγόκερως καὶ Ὑδροχόος, Διὸς δὲ Τοξότης καὶ Ἰχθῦς, Ἄρεως Σκορπίος καὶ Κριός, Ἀφροδίτης Ζυγὸς καὶ Ταῦρος, Ἑρμοῦ δὲ Παρθένος καὶ Δίδυμοι, Ἡλίου δὲ Λέων καὶ Καρκίνος. σύνοικοι δὲ τούτων· Ἡλίου μὲν Ἀπόλλων, Ἑρμοῦ Μοῦσα, Ἀφροδίτης Ἀντέρως, Ἄρεως Ἄτη, Διὸς Ἥρα, Κρόνου Ῥέα. οὗτοι μὲν τούτων σύνοικοι ἐπὶ τῶν ἓξ ζῳδίων, οἷον Λέοντος, Παρθένου, Ζυγοῦ, Σκορπίου, Τοξότου, Αἰγόκερως· καὶ ἑξῆς Διὸς σύνοικος Ποσειδών,

3 συν..κεσίας 1 manu : συνοικεσίας m. 2   11 προστιθέασι ex -σιν corr. 13 Ἄρης add. in marg. m. 2.   14 διηρῆσθαι ex διηρεῖσθαι corr.   15 Αἰγόκερως] ω in ras.   ὑδριχόος.   17 δίδυμος.   17-18 καρκῖνος.   18 Ἑρμοῦ] οῦ in ras. 21 ποσειδών] ει ex η corr. m. 2.

---

[1] Δαμοίτας nomen est Graecum (Theocr. *Id.* 6, 1), quod pro Persico substitutum esse videtur.

[2] Orhoises, Ὀροίτης, nomina sunt Persica; cf. Justi, p. 234.

[3] Cf. *Geopon.*, I, 12 : Δωδεκαετηρὶς τοῦ Διός, καὶ ὅσα ἀποτελεῖ περιπολεύων τοὺς δώδεκα οἴκους τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. Ζωροάστρου. Est dodecaeteris *Chaldaïca ;* cf. supra p. 92, n. 1.

[4] Διαφοραὶ ἀέρων non hic dicuntur quae plerumque ἄνεμοι appellantur (e. g. Paul. Alex. B. 3), id est quattuor caeli regiones, sed de divisione circuli in triginta sex partes agebatur, cf. infra p. 122, l. 5.

[5] Cf. Orac. apud Euseb., *Praep. Evang.*, V, 14 (= Porphyrii, *De philos. ex orac. haur.*, p. 138 Wolff) : ... μάγων ὄχ' ἄριστος | τῆς ἑπταφθόγγου βασιλεὺς ὃν πάντες ἴσασιν (sc. Hostanem); Philo Alex., *De opif. mundi*, 42 : Λύρα ἡ ἑπτάχορδος ἀναλογοῦσα τῇ τῶν πλανήτων χορείᾳ καὶ ἐλλογίμους ἁρμονίας ἀποτελεῖ.

[6] Lactantius Placidus, *In Stat. Theb.*, IV, 516: *Infiniti ... philosophorum, magorum Persae etiam confirmant revera esse praeter hos deos cognitos qui coluntur in templis alium principem et maxime dominum, ceterorum numinum ordinatorem, de cuius genere sint soli Sol et Luna*. Cf. quae congessi *Archiv für Religw.*, IX, 1906, p. 332 (*Iupiter summus exsuperantissimus*).

[7] Cf. *Oracula Sibyllina* (= Berosus), III, 110 (p. 54 Geffcken).

Ἄρεως Πλούτων, Ἀφροδίτης Ἵμερος, †Ἄρτεμις, Νεφέλη [Σελήνης μὲν οἶκος οὐκ ἔστι. κατὰ δὲ συμπάθειαν οὕτως· Ἡλίου σύνοικοι Λέων καὶ Καρκίνος] καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν ἄλλων ἓξ ζῳδίων, οἷον Ἰχθύων, Κριοῦ, Ταύρου, Καρκίνου, Διδύμων, Ὑδροχόου [1].

Τῶν δὲ διῃρημένων εἰς ἀέρας λς′ θεῶν τὰ ὀνόματά φασιν ὧδε [2]· Ἀϊδωνεύς, Περσεφόνη, Ἔρως, Χάρις, Ὧραι, Λιταί, Τηθύς, Κυβέλη, Πραξιδίκη, Νίκη, Ἡρακλῆς, Ἑκάτη, Ἥφαιστος, Ἶσις, Σάραπις, Θέμις, Μοῖραι, Ἑστία, Ἐρινύς, Καιρός, Νέμεσις, Νύμφαι, Λητώ, Καιρός, Λοιμός, Κόρη, Ἀνάγκη, Ἀσκληπιός, Ὑγίεια, Τόλμα, Δίκη, Φόβος, Ὄσιρις, Ὠκεανός, Δόλος; Ἐλπίς· ἀφ' ὧν ἑξήκοντα ἄλλους εἶναί φασιν, ἐκ δὲ τούτων τὴν ἄπειρον κίνησιν τοῦ ζῳοφόρου κύκλου καὶ τῶν πλανήτων. τὰς μὲν οὖν περὶ τούτων δόξας ὁ θεῖος Γρηγόριος συντόμως ἀνατρέπων (καὶ γὰρ ἐντεῦθεν τὰ ἀποτελεσματικὰ συμβαίνειν ἐφαντάσθησαν, ἀδιέκβατον ὁδὸν πλανηθέντες) ὧδέ φησιν ὅτι· « Τοῖς ἀστράσιν ἀστέρες εἰσὶν ἐναντίοι κ. τ. λ. ». [F. C.]

1-3 Verba corrupta: nam θεὸς σύνοικος Saturni deest. Fortasse <Κρόνου> Ἄρτεμις, <Ἑρμοῦ> Νεφέλη. Nota ex margine irrepsisse videtur. Postquam θεοὺς συνοίκους in sex prioribus zodiaci signis enumeravit scriptor, qui sint in sex posterioribus addit. 2 οὕτως ἡλίου in ras. 2 m. 4 διδύμου. Ordo turbatus. Exspectes Ὑδροχ., Ἰχθ., Κριοῦ, Ταύρου, Διδ., Καρκίνου. 5 ἀέρα : ἀέρας corr. Cf. supra p. 121, n. 4. 6 τιθύς. 7 Ἴσις. 8 Καιρὸς alt.] Fort. Κόρος Boll. 9 λοίμη m. 1; λύμη corr. m. 2. Λοιμός corr. Boll; cf. Roscher, *Lexikon*, III, p. 2104, 22. Κόρη] φόρη cod.

---

[1] Doctrina de planetarum domibus quae hic Zoroastri tribuitur, fere eadem est quae apud Ptolemaeum et alios astrologos saepissime exponitur, nisi quod Sol praeter domicilium suum Leonem alterum quoque obtinet Cancrum, quem Lunae eripit. De diis autem consortibus qui in singulis signis cum planetis collocantur, nova atque inaudita hic proferuntur. Attamen duodecim signorum totidem deos tutelam gerere iam antiqui Chaldaei sicut et Aegyptii credebant; cf. Boll, *Sphaera*, p. 476 ss.

[2] Cui praesidi deo unusquisque triginta sex decanorum a Graecis attributus sit ex hoc uno excerpto discimus. Cf. Hermet. Trism. ap. Stob., *Eclog.*, I, 21 (p. 190 Wachsmuth). [Series incipere videtur ab Ariete; nam sic Osiris cum Aquario (cf. *Sphaera*, p. 175), Oceanus cum Piscibus, Charis cum Tauro (cf. Gruppe, *Burs. Jahresb.*, 137, 212), Hermes cum Cancro (cf. Eratosth., *Catast.*, c. 11), Themis et Hestia cum Virgine (cf. *Arch. für Religionswiss.*, XIII, 476 sq.), Erinys et Nemesis et Καιρός cum Libra, Leto cum Scorpione (cf. Hygin, *Astr.*, II, 26) apte consociantur; cetera explicare nondum contigit. — F. B.]

EXCERPTUM EX CODICE 35 (Paris. gr. 2118)

Tonitrualis, quod edituri sumus, priorem partem e codice Italico 20, in quo cetera desiderantur, iam ediderunt Bassi et Martini (*Catal.*, IV, p. 172-173). — Cum hoc excerpto tonitrualia codicibus Paris. 44, f. 427 et 53, f. 163ᵛ tradita artissimo cohaerere vinculo apparet. Eandem doctrinam et in opusculo *Catal.*, IV, p. 128-131 edito (contractiore tamen forma atque tot et tantis inquinata corruptelis, ut verba locis haud paucis intellectu careant) et in Davidis tonitruali infra ex codice 44, f. 325ᵛ excerpto reperies. Quae omnia ab archetypo tonitrualis [1], quod cod. 44, ff. 441-447 servatum infra edetur, magna quidem ex parte originem ducere videntur.

[P. 77.] Ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου τῶν δώδεκα μηνῶν.

Μὴν Ἰανουάριος ἔχει ἡμέρας λα′, ἡ ἡμέρα δὲ ὥρας ι′ καὶ <ἡ> νὺξ ὥρας ιδ′. ἐὰν βροντήσῃ, σῖτος ἔσται πολὺς καὶ κλαίοντες αὐτὸν δαπανήσουσιν. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, πόλεμον σημαίνει.

Μὴν Φεβρουάριος ἔχει ἡμέρας κη′, ἡ ἡμέρα ὥρας ἔχει ια′, ἡ νὺξ ιγ′. ἐὰν βροντήσῃ ἐν ἡμέρᾳ, φθορὰν τετραπόδων δηλοῖ. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ἰσχὺς ἔσται ἐν τοῖς λαοῖς. εἰ δὲ κεραυνὸς πέσῃ ἢ ὁμίχλη εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλθῃ, ἀγαθὸν τοῖς καρποῖς δηλοῖ. ἐὰν δὲ ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, πτῶσις ἔσται τῶν καρπῶν.

Μὴν Μάρτιος ἔχει ἡμέρας λα′, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ′ καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως ιβ′. ἐὰν βροντήσῃ καὶ μὴ βρέξῃ, ἀποβολὴν ἀνθρώπων σημαίνει. ἐὰν δὲ ἡ Σελήνη αἱματώδης φανῇ, σῖτος ἔσται πολύς. ἐὰν δὲ σεισμὸς [p. 78] γένηται, σπέρματα πολλὰ γενήσεται, πόλεις δὲ καὶ παραθαλάσσια κινδυνεύσουσιν· ἐὰν δὲ τὴν νύκτα ἀστὴρ εἰς τὴν γῆν πέσῃ, βασιλεὺς τοὺς περὶ αὐτὸν διαφθερεῖ. τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐὰν φανῶσιν ἀστέρες, κατα-

1 τῶν δώδεκα μηνῶν : τὸ μηναῖον N(eapolitanus): τοῦ μηνιαίου B(assi)-M(artini). 2 ἰαννουάριος N. δὲ om. N. καὶ om. N. ἡ ex N restitui. 5 φευρουάριος P(arisinus). alterum ἔχει om. N. νὺξ <ὥρας> N. 7 ἐν om. N. πέσῃ om. N. ὁμίχλη <καὶ> N. 8 ἀπέλθῃ N. ἀγαθὰ N. 9 τῶν om. N. 10 alterum ἔχει om. N. καὶ om. N. ὁμοίως: ὥρας N. 11 δὲ 1ᵃ man. in marg. P. 13 γενήσονται N. παραθαλασσίαι N. 14 τῇ νυκτὶ B-M. ἀστὴρ : ὕδατα in tonitruali *Catal.*, IV, p. 128,5. βασιλεῖς N. 15 τοὺς om. N. αὐτὸν scripsi : αὐτὸν P : αὐτῇ N : αὐτὴν B-M. διαφθείρει N : διαφθαρήσεται B-M.

[1] Quaedam in illo tonitruali exciderunt, quae hic servantur : e. gr. p. 124, 21.

σφαγὴ γενήσεται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, πόλεμον, ταραχὰς ἐχθρῶν καὶ ἐπαναστάσεις σημαίνει.

Μὴν Ἀπρίλιος ἔχει ἡμέρας λ′, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ′, ἡ νὺξ ια′. ἐὰν βροντήσῃ, σῖτος ἔσται πολὺς καὶ κλαίοντες αὐτὸν δαπανήσουσι. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, πόλεμον δηλοῖ· πόλεις δὲ καὶ παραθαλάσσια εὐφορήσουσιν. ἐὰν δὲ ἡ Σελήνη ἐκλίπῃ, ἀνθρώπων φθορὰν σημαίνει.

Μὴν Μάϊος ἔχει ἡμέρας λα′, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ′, ἡ νὺξ ι′. ἐὰν βροντήσῃ, ἀκαταστασίαν ἀνθρώπων δηλοῖ καὶ τῷ κόσμῳ ταραχὴν καὶ φθορὰν τετραπόδων σημαίνει καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀναίρεσιν. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, λοιμὸς κτηνῶν ἔσται καὶ ὑετῶν σπάνις. ἐὰν δὲ ἡ Σελήνη ἐκλίπῃ, λιμὸν σημαίνει. ἐὰν δὲ πρὸ [τῶν] τεσσάρων καλανδῶν Ἰουνίου σεισμὸς γένηται, ἀγαθὰ μετ᾽ εἰρήνης σημαίνει.

Μὴν Ἰούνιος ἔχει ἡμέρας λ′, ἡ ἡμέρα [p. 79] ἔχει ὥρας ιε′, ἡ νὺξ ὥρας θ′. ἐὰν δὲ βροντήσῃ, σίτου εὐφορίαν δηλοῖ καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀπώλειαν. ἐὰν δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, καύματα γενήσονται. εἰ δὲ καὶ ἡ Σελήνη αἱματώδης φανῇ, σίτου διαφθορὰ ἔσται.

Μὴν Ἰούλιος ἔχει ἡμέρας λα′, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ′, ἡ νὺξ ὥρας ι′. ἐὰν βροντήσῃ, χάλαζαν σημαίνει καὶ εὐφορία ἔσται καὶ μέγιστος ἀνὴρ ἀποθανεῖται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θόρυβον ἀνθρώπων καὶ τυράννων ἀναίρεσιν δηλοῖ. ἐὰν δὲ καὶ ὁμίχλη εἰς τὴν γῆν πέσῃ, τοῦ ἡγεμόνος ἀποστασία ἔσται. ἐὰν δὲ θύωνται κτήνη καὶ χολὴ εἰς αὐτὰ μὴ εὑρίσκεται, λοιμὸς ἀνθρώπων <ἔσται>.

Μὴν Αὔγουστος ἔχει ἡμέρας λα′, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ′, ἡ νὺξ ια′. ἐὰν βροντήσῃ, συμφορὰ ἔσται τῇ χώρᾳ διὰ πολλῶν θορύβων. ἐὰν δὲ ἀπὸ δυσμῶν βροντήσῃ, ὁ καρπὸς ὑπὸ θηρίων βρωθήσεται. εἰ δὲ ἀνυδρία γένηται, ὕστερον πολλὰ ὕδατα ἔσονται καὶ ἀνὴρ μέγας ἀπολεῖται. ἐὰν δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, λιμὸν καὶ φθορὰν σημαίνει. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἀστέρες φανῶσιν, ἀνδρῶν μεγάλων σφαγὴν σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, φόβον καὶ στενοχωρίαν δηλοῖ καὶ λοιμὸν [p. 80] τετρα-

1 δὲ <καὶ> N. πολέμου ταραχὰς <καὶ> N. 3 ἀπρίλλιος N. alterum ἔχει om. N. νὺξ <ὥρας> N. 5 παραθαλασσίαι N. 6 ἡ : καὶ N. ἐκλίπῃ scripsi : ἐκλείπῃ P : ἐκλείψει N : ἐκλείψῃ B-M. 7 alterum ἔχει om. N. <καὶ> ἡ νὺξ <ὥρας> N. 8 τὸν κόσμον N : τοῦ κόσμου B-M. 9 δυνατῶν hic et infra coni. Boll. 10 λιμὸς N. ὑετοὶ σπάνιοι N. 10-11 ἡ Σελήνη : τὸ φέγγος N. 11 ἐκλίπῃ scripsi : ἐκλείπῃ P : ἐκλείψει N : ἐκλείψῃ B-M. λιμὸν scripserunt B-M : λιμῶν N : λεϊμὸν P : λοιμὸν dubitanter proposuerunt B-M. τῶν uncinis seclusi. 11-12 καλανδῶν Ἰουνίου scripsi : ἡμερῶν ἰανουαρίου P : ἡμερῶν ἰαννουαρίου N. 13 ἡ ἡμέρας P. alterum ἔχει om. N. 14 δὲ om. N. σίτος εὐφορία N. δηλοῖ om. N. 15 ἀπώλιαν P : ἀπώλεια N. ἐὰν δὲ καὶ : εἰ δὲ N. <μέγιστα> καύματα N. γενήσον N. καὶ ἡ om. N. 16 αἱματώδης B-M : αἱματώδεις P : αἱματωδίαν N. δϊαφορὰ P. 17 ἰούλλιος N. alterum ἔχει om. N. 19 ἀποθανεῖται : τελευτήσει N. θόρηβον N. 20 καὶ om. N. ὁμίχλυν N. ἡγεμόνος : ἡγουμένου N. 21 ἀποστασίαν N. θύονται P. <τὰ> κτήνη N. μὴ : οὐχ N. 22 λιμὸς N. ἔσται ex N restitui. 23 alterum ἔχει om. N. νὺξ <ὥρας> N. 24 ἐὰν δὲ : εἰ δὲ N. 25 ὁ καρπὸς... (p. 125, 25) δηλοῖ. — Τέλος om. N.

πόδων καὶ ἀρχόντων φυγάς. ἐὰν δὲ ἀπὸ πρώτης ἡμέρας Αὐγούστου ἕως πρὸ η' καλανδῶν σεισμὸς γένηται, ὑπὸ βιαίων ἀνδρῶν μεγάλων πόλεμος ἔσται.

Μὴν Σεπτέμβριος ἔχει ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. ἐὰν βροντήσῃ, σίτου εὐφορίαν δηλοῖ. ἐὰν ὑετὸς ἐπακολουθήσῃ, τοῦ σίτου καιρὸς ἔσται. ἐὰν ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται ** ἀπὸ πρωΐ καλανδῶν Σεπτεμβρίου καὶ πρὸ τριῶν καλανδῶν Ὀκτωβρίου μηνός εὐετηρίαν καὶ εἰρήνην δηλοῖ, τῶν δὲ κτηνῶν φθοράν. ἐὰν δὲ οἰκίας οἰκοδομουμένης σεισμὸς γένηται, οὐ συμφέρει τῷ οἰκοδομοῦντι· ἄλλος γὰρ αὐτῆς κυριεύσει.

Μὴν Ὀκτώβριος ἔχει ἡμέρας λα', <ἡ> ἡμέρα ἔχει ὥρας ια', ἡ νὺξ ιγ'. ἐὰν δὲ βροντήσῃ, σίτου ἀπώλειαν δηλοῖ, οἴνου καὶ ἐλαίου πλησμονήν. ἐὰν δὲ ὁμίχλη εἰς τὴν γῆν πέσῃ, σίτου εὐφορίαν δηλοῖ. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται ἀπὸ ὥρας πρώτης ἕως μεσονυκτίου εἴτε πρωΐ, θόρυβον ἀπὸ τῶν ἐξεναντίων σημαίνει.

Μὴν Νοέμβριος ἔχει ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', ἡ νὺξ ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, σῖ[p. 81]τος πολὺς ἔσται καὶ μέγας ἀνὴρ ἀνόμως τελευτήσει καὶ θόρυβον σημαίνει καὶ τῶν ἀπὸ δύνοντος δυναστῶν ἀπώλειαν. ἐὰν δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, φυγὴν ἀρχόντων δηλοῖ καὶ ὁ σῖτος ὑπὸ θηρίων βρωθήσεται ἢ χαωθήσεται.

Μὴν Δεκέμβριος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ', ἡ νὺξ ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, θάνατον μεγάλων ἀνδρῶν σημαίνει· τοῦ οἴνου κάκωσις ἔσται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, χαρὰ πολλὴ καὶ ἀγαθοσύνη καὶ ἡ χώρα θόρυβον ἕξει. ἐὰν δὲ περὶ τὸν Ἥλιον γένηταί τι, τὸ σύνολον αὐχμηρίαν δηλοῖ. εἰ δὲ πρὸ θ' καλανδῶν ἢ ι' σεισμὸς γένηται, φθορὰν θρεμμάτων δηλοῖ. — Τέλος.

1 ἀπὸ πρώτης ἡμέρας scripsi : πρὸς πρώτην ἡμέραν P ; cf. *Catal.*, IV, p. 129, 33. 2 πρὸ η' scripsi coll. *Catal.*, IV, p. 129, 34 : πρωΐ P. 6 καιρὸν P. lacunam significavi ; cf. enim quae in tonitruali infra ex cod. 44, f. 441 edito leguntur. 7 pro καὶ an ἕως? 9 οἰκοδομουμένης scripsi : οἰκοδομοῦμεν P. 11 ἡ addidi. 12 σίτου scripsi coll. in tonitruali cod. 44, f. 427 σίτου σπάνης [*sic*] : τόπου P. 13 cf. σίτου ἔσται ἀφορία cod. 44, f. 441; ἀφορία ἔσται in Melampodis lunario (*Catal.*, IV, p. 112, 14).

EXCERPTUM EX CODICE 38 (PARIS. GR. 2180)

Bothri philosophi ad regem Persarum epistula de vulturis virtutibus.

Bothri epistula codicibus Paris. 4 [Paris. gr. 2419], f. 153; 38, f. 100 servatur. Quanquam in utroque codice nonnullis locis, maxime epistulae initio, eadem traduntur, complura tamen eorum quae praebet alter in altero non invenias, ita ut epistulae utraque forma ex ampliore scriptura contracta esse videatur. Ideo utramque scripturam edendam esse censui. — De Bothro nihil compertum habeo. Cuius epistulam cum libro, qui Cyranides (vel potius Κοιρανίδες; cf. Serruys, *Revue de philologie*, XXXII, 1908, p. 158) inscriptus est, maximam partem consentire ex adnotationibus meis satis demonstratur.

[Cod. 38, f. 100.] Σοφοῦ τινος Βόθρου πρὸς βασιλέα. [Σοφοῦ τινος Βόθρου βασιλέως πρὸς βασιλέα.]

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀγνοοῦσιν, ὦ βασιλεῦ, πῶς καὶ οἷα ἡ τοῦ γύπου ἀνατομὴ γίνεται πρὸς θεραπείαν καὶ εὐρωστίαν τῶν ἀνθρωπείων σωμάτων, μὲ τριῶν ὀξέων καλάμων τεμνόμενος μήτινος θεωροῦντος· ἐπιλέγεται δὲ ὁ σφάττων αὐτὸν τὰ τρία ὀνόματα τῶν ἀγγέλων, Ἀδαμαήλ, Ἐλχωή, Ἀβράκ· διὰ γὰρ τῶν τριῶν ὀνομάτων τούτων ὅλος τελειοῦται. τὸ γὰρ ὀστέον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κοπὲν καὶ βληθὲν εἰς δέρμα ἐλάφου καὶ περιτιθὲν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθρώπου ἰᾶται πᾶσαν κεφαλαργίαν. τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ μίξας μετὰ κεδρέας, ψώραν, λέπραν καὶ κελεφοὺς θεραπεύει. ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ † ἐνδιδὲν εἰς δέρμα λύκου, † ἐν δεκονήσει καὶ πρᾶξιν ποιεῖ. εἰ δὲ καὶ ἐν δεξιῷ βραχίονι βασταζόμενος καὶ εἰς λῃστὰς ἐὰν πέσῃ, ὡς θεὸν προσκυνοῦσι. ** τὰ

1 alteram tituli formam (cf. p. 127, 11), eadem manu atque prior scriptam, uncinis inclusi. 3 ἡ : οἱ cod. 4 γύπου ; intell. γυπός. 5 τεμνώμενος cod.; intell. τεμνομένου. 6 intell. ἐπιλέγει. 7 ὅλος; intell. ὅλως vel potius ὅλα. 8 τὸ γὰρ ὀστέον etc.; cf. *Les Lapidaires*, II, ed. de Mély-Ruelle, p. 82, 20; 86, 23; v. infra p. 127, 19. 9 intell. περιτεθὲν. 10 intell. κεφαλαλγίαν. τὸ δὲ αἷμα etc.; cf. *Lapid.*, p. 82, 23? intell. κεδρίας 11 ἡ δὲ καρδία etc.; cf. *Lapid.*, p. 83, 8; 87, 1. ἐνδιδὲν; intell. ἐνδεθεῖσα; cf. *Lapid.*, *l. c.* 12 ἐν δεκονήσει *sic* cod.: ἔνδον ὀνήσει coni. Cumont : ἐν διακονήσει et unius verbi lacunam Boll; an νίκην scribendum coll. *Lapid.*, p. 87, 3 νικητικὸς? 13 βασταζώμενος cod.; intell. βαστάζεται. πέσει cod.; intell. πέσῃ <τις>. lacunam significavi; supple e. g. ἐὰν δὲ εἰς θηρία.

θηρία πάντα ὑπὸ γῆν φεύγουσιν. τὰ ἔντερα αὐτοῦ δεθὲν εἰς **, ἰσχιατικοὺς καὶ νεφριτικοὺς πόνους ἰᾶται. τὸ ἀξούγκην αὐτοῦ ἀλειφόμενον παραλυτικοὺς ἰᾶται. τὰ πτερὰ αὐτοῦ εἰς πολλὰ χρησιμεύουσιν, καὶ γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ μὴ δυναμένη τεκεῖν, τίθει τὸ πτερὸν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα ὑποκάτω αὐτῆς καὶ παραυτίκα τέξεται· καὶ εὐθέως ἔπαρον τὸ πτερόν. καὶ οἱ πόδες καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ παραφυλαττόμενοι εἰς τὸν οἶκον καὶ εἰς πραγματείαν ὡς φάρμακα γίνονται· ἐνεργοῦσι γάρ, κἂν θέλεις κἂν μὴ θέλεις· εἰ δὲ θέλεις, ταχέως τὸ πράσσιμον γίνεται πρασσόμενον· ἐὰν δὲ θέλεις ἐγκῦσαι, αὐτὸ μὲ τοῦ ποδὸς τὸ ὀνύχην εἰς χρόνον παρέρχεταί σοι.

[Cod. 4, f. 153.] Βόθρου βασιλέως Περσῶν περὶ ὠφελείας πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ γυπός.

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀγνοοῦσιν, ὦ βασιλεῦ, πῶς καὶ οἷα τοῦ γυπὸς ἀνατομὴ γίνεται πρὸς θεραπείαν καὶ εὐρωστίαν τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων. ὥστε σφάζεσθαι αὐτὸν μετὰ ὀξέος καλάμου· ὁ δὲ σφάζων αὐτὸν ἔσται μόνος καὶ παρὰ μηδενὸς θεωρούμενος καὶ ἵνα λέγῃ τῶν τριῶν ἀγγέλων τὰ ὀνόματα ἐν τῷ σφάζειν αὐτόν· Ἀδαμανέλ, Ελωήλ, Βαβριήλ· δι' αὐτῶν γὰρ τῶν ὀνομάτων τῶν τριῶν ὅλως τελειοῦνται. τὸ γὰρ ὀστέον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κοπὲν καὶ βληθὲν εἰς δέρμα ἐλάφου καὶ περιτιθὲν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνθρώπου κεφαλαλγίαν καὶ ἡμικρανίαν θεραπεύει, καὶ ἀγάπην ὑπερβάλλουσαν ποιεῖ πρὸς ὑπερέχοντας. ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ μετὰ ἐλαίου λευκοῦ εἰς τὰς ῥῖνας ἐμφυσώμενος τὰς ἀπὸ ψυχρᾶς κεφαλαλγίας θεραπεύει. ὀφθαλμοὺς τυλισσομένους δὲ ἐμβάλλεται εἰς δέρμα χοίρου καὶ ὀφθαλμοὺς καθαίρει. ἡ γλῶσσα αὐτοῦ εἰς δέρμα λέοντος ἐμβαλλομένη ἀνθρώπους ὑποτάσσει καὶ ὀργὴν βασιλέως παύει. τὸ ἧπαρ αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας δαιμονιῶντας καὶ σεληνιαζομένους ἰᾶται. ὁ δεξιὸς αὐτοῦ βραχίων βασταζόμενος ἐὰν εἰς λῃστὰς ἐμπέσῃ, ὡς θεὸν αὐτὸν προσκυνήσωσιν.

1 intell. δεθέντα. lacunam significavi; cf. quae in cod. Paris. 42 (v. ***Revue de Philologie***, XXXIV, 1910, p. 68-70), f. 62v leguntur : τὰ δὲ ἔντερα αὐτοῦ ἑφθὰ μετὰ ἅλατος βρωθέντα πόνον κοιλίας καὶ κοιλιακοὺς ἄκρως ἰῶνται. 2 τὸ ἀξούγκην etc.; cf. ***Lapid.***, p. 86, 28. 3 τὰ πτερὰ etc.; cf. ***Lapid.***, p. 83, 17. 6 οἱ πόδες etc.; cf. ***Lapid.***, p. 83, 25; 87, 10. 8 πράσιμον cod.; intell. πράξιμον. 9 αὐτῶ cod. ὠνύχην cod. 11 cf. supra, p. 126, 1. 12 πολλεῖς cod. 16 λέγει cod. 18 intell. ὅλα. 19 τὸ γὰρ ὀστέον etc.; cf. ***Lapid.***, p. 82, 20; 86, 23; v. supra p. 126, 8. 20 περιτιθέν; cf. supra p. 126, 9. 21 ὁ ἐγκέφαλος etc.; cf. ***Lapid.***, p. 86, 25. 22 ενγκέφαλος cod. 23-24 intell. ὀφθαλμοὶ τυλισσόμενοι δὲ ἐμβάλλονται ... καὶ ... καθαίρουσι. 24 ἡ γλῶσσα etc.; ab iis dissentiunt quae leguntur in ***Lapid.***, p. 83, 1; 87, 12; 276, 1. 26 τὸ ἧπαρ etc.; cf. ***Lapid.***, p. 83, 3. 27 ὁ δεξιὸς etc.; cf. supra p. 126, 12.

EXCERPTUM EX CODICE 40 (PARIS. GR. 2244)

De anonymo opusculo, ab initio mutilo, ex quo haec capitula excerpsi, vide quae supra p. 19-20 in codicis 40 descriptione ad f. 290 adnotavi.

[F. 290.] Περὶ γονέων.

Κατὰ μὲν Πτολεμαῖον ὁ πατὴρ ἔνδοξος καὶ λαμπρότατος καὶ χρόνιος ἔσται διὰ τὸ τὸν Ἥλιον καὶ τὸν τοῦ Κρόνου τοὺς τῷ πατρικῷ προσώπῳ συνοικειουμένους ὑπὸ τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπιθεωρεῖσθαι τοῦ τε Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν τῶν φώτων ἐμπερίσχεσιν καὶ τὴν τῶν ἀστέρων δορυφορίαν. ἡ δὲ μήτηρ ἧττον ἔνδοξος καὶ πολυχρόνιος ἔσται διὰ τὸ παρ' αἵρεσιν τὴν Σελήνην ὑπὸ τῶν ἀστέρων δορυφορεῖσθαι τὴν τῷ μητρικῷ προσώπῳ μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνοικειουμένην. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ Δωρόθεον τὰ αὐτὰ ἔσται περὶ τοὺς γονεῖς.

Περὶ ἀδελφῶν.

Διὰ τὸ ἡμερινὴν εἶναι τὴν γέννεσιν γίνεται ὁ τῆς Ἀφροδίτης μητρικὸς ὡροσκόπος, ὡς εἶναι τὸν Καρκίνον μητρικὸν μεσουράνημα· ἐπαναφορὰ δὲ τούτου ὁ Λέων. ἔστι δὲ ὁ μὲν Καρκίνος ζῴδιον θηλυκόν, τροπικὸν καὶ πολύσπερμον, ὁ δὲ Λέων ἀρρενικόν, στερεόν, στειρῶδες. ἐπιθεωρεῖται τὸ μὲν μεσουράνημα ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ Ἀφροδίτης, συμπάρεστι δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τοῦ Ἄρεως. τὸ δὲ ἐπαναφερόμενον ζῴδιον ἐπιθεωρεῖται ὑπό τε Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Κρόνου, συμπάρεστι δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ. ἔστι δὲ ὁ μὲν τοῦ Κρόνου ἐν ζῳδίῳ ἀρρενικῷ, στερεῷ, ὁ δὲ τοῦ Διὸς ἐν ζῳδίῳ θηλυκῷ, τροπικῷ, στειρώδει, ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ζῳδίῳ ἀρρενικῷ, ἰσημερινῷ, μονοειδεῖ, ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ἐν ζῳδίῳ τροπικῷ, θηλυκῷ, πολυσπέρμῳ, ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἐν ζῳδίῳ ἀρρενικῷ, στειρώδει. σημαίνεται δὲ ἐκ τούτων διὰ τὸ πλείονας λόγους ἔχειν τὸν Δία καὶ τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Σελήνην ἀδελφοὺς ἕξειν τρεῖς,

1 cf. Hephaest. II, 4; *Catal.*, II, p. 187; VIII, 2, p. 60. 2 Κατὰ: ..τὰ cod., in quo passim litterae atque voces foliis perscissis vel chartae particulis a compaginatore agglutinatis legi non possunt. Ptol., *Tetrab.*, Norimb., 1535, f. 29ᵛ. 3 τοὺς... συνοικειουμένους scripsi: τῶν ... συνοικειουμένων cod. 4 πρ..ωπω cod. 5 ἐμπερίσχυσιν cod. 9 cf. *Catal.*, VI, p. 95. 11 cf. Hephaest. II, 6; *Catal.*, II, p. 189; Ptol., *op. cit.*, f. 30ᵛ. 14 cf. Hephaest., ed. Engelbrecht, I, 1, p. 52, 53. 17 συμπαρέστη cod. 18 συμπαρέστη cod. 19 Ἑρμοῦ scripsi : ἑρμῖου cod. 22 ἑρμῖοῦ cod. 24 ἕξει cod.

ἕνα μὲν ἄρρενα [f. 290v] διὰ τὸ τὸν Δία ἕνα λόγον ἔχειν ἠρρενωμένον κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν, δύο <δὲ θηλείας> διὰ τὸ τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Σελήνην ἔχειν λόγους τεθηλυσμένους.

Περὶ εὐτροφίας.

Ἐπειδὴ κεκεντρωμένον οὐδέτερον εὑρέθη τῶν φώτων, τῶν <δὲ> κακοποιῶν οὐδεὶς συνῆν, οὔτε μὴν κατ' ἰσοσκελίαν τις διεμήκιζε τῶν κακοποιῶν, ἔτι οὐδὲ οἰκοδεσπότης τῶν φώτων ἐν κακοποιῷ τόπῳ ἦν κατειλημμένος, τὸ γεννώμενον καὶ τραφήσεται καὶ χρόνον ἕξει. κατὰ δὲ Δωρόθεον οὕτως· ἡ Σελήνη μετὰ τοῦ κλήρου τοῦ δαίμονος τυχοῦσα εὔτροφον σημαίνει τὸ τεχθὲν καὶ ἀπόνως ἐκφυῆναι τοὺς ὀδόντας.

[F. 296v.] Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς.

Διὰ τὸ τὴν Ἀφροδίτην ὑπάρχειν ἐν Ζυγῷ καὶ τὴν Σελήνην ἐν Παρθένῳ ἀνατολικὰς ἄμφω καὶ τὴν ἀπόρροιαν ἐκ τοῦ Ἡλίου τὴν Σελήνην σωματικῶς ποιεῖσθαι, ἔσται τῇ μὲν κράσει ὁ γεννηθεὶς θερμότερος καὶ ὑγρότερος, ἧττον δὲ πρὸς τὸ θερμότερον ῥέπων, τῇ δὲ χροιᾷ λευκός, μεσόθριξ, μεσοφάλακρος, εὖρις καὶ σύμμετρος τῷ μεγέθει, ἐπὶ μέντοι τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ εὐμορφότερον καὶ ἐπιχαριτώτερον <ῥέπων> καὶ χαροπὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς μετ' ἀπρεπείας.

Περὶ σινῶν καὶ παθῶν.

Πάθος μὲν σωματικὸν ὁ γεννηθεὶς οὐχ ἕξει, σίνος δὲ περὶ ἀκοὴν εὐώνυμον καὶ περὶ τὰς τῆς κεφαλῆς φλέβας διὰ τὸ τὸν τοῦ Ἄρεως τοιούτων σινῶν εἶναι δηλωτικὸν καὶ κυριεύειν καὶ ἐπιβλέπειν τὸ δυτικὸν κέντρον, ὅπερ ἐστὶ κεφαλὴ τοῦ λοιποῦ σώματος.

Περὶ ποιότητος ψυχῆς.

Ἐπειδὴ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ δηλωτικός ἐστι τοῦ λογικοῦ καὶ νοεροῦ μέρους τῆς ψυχῆς, εὑρέθη δὲ κύριος τοῦ τῆς Σελήνης τόπου ἐν

1 ἠρρενομένῳ cod. 2 φύσ.. cod. δὲ θηλείας inserui, coll. Ptol., *op. cit.*, f. 31, l. 6. 3 τ. τεθηλυμένους cod. 4 cf. Hephaest., II, 10; Ptol., *op. cit.*, f. 32. 5 δὲ inserui. 6 κακο.... cod. an οὐδὲ μὴν? 6-7 τῶν....ἔτι cod. 8 κατειλημμένος scripsi coll. Ptol., *op. cit.*, f. 32v, l. 8: ....λελυμένος cod. ἕξ.. cod. 9 cf. *Catal.*, VI, p. 97. δαί..... cod. 10-11 ἐκφυῆναι....ὀδόντας cod. 12 cf. Hephaest., II, 12; Ptol., *op. cit.*, f. 36v. 14 ἀνατο.... cod. ἀπόριαν cod. 15 ποιεῖσ... cod. 16 πρό. cod. 17 εὖρι. cod.; εὐρὺς coni. Cumont. 18 καὶ prius: κα. cod. 19 ῥέπων addidit Cumont. χαροπὸν cod. ὀφθαλμοῖ. cod. 20 cf. Hephaest., II, 13; Ptol., *op. cit.*, f. 38. 22 εὐόνυμο. cod. τὸν: τῶν cod. 23 σι... cod. 24 κέντρ.. cod. 25 cf. Hephaest., II, 15; Ptol., *op. cit.*, f. 40. 26 ἑρμίου cod. 27 μέρου. cod.

στερεῷ ζῳδίῳ ἑστώς, ἔσται ἡ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ποιότης δικαία, ἀκολάκευτος, ἐπίμονος, βεβαία, συνετή, ὑπομονητική, φιλόπονος σκληρά, καὶ ὅσα τούτοις ἕπεται· ἡ δὲ Σελήνη σημαντικὴ οὖσα τοῦ ἀλόγου καὶ αἰσθητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, εὑρέθη δὲ ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ, ἔσται τῷ ἤθει ποικίλος, εὐμετάβολος, δυσκατάληπτος, ἐρωτικός, φιλόμουσος καὶ ὅσα τούτοις ἕπεται· πάλιν ἐπειδὴ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ συσχηματίζεται τῷ τοῦ Κρόνου, ἔσται τῇ ψυχῇ φιλοπευστής, νομίμων ζητητικός, φιλίατρος, μυστικός, μέτοχος ἀπορρήτων, ἐντρεχής, διοικητικὸς πραγμάτων καὶ ἀγχίφρων [f. 297] .... πικρὸς καὶ ἀκριβὴς καὶ ἐπιτευκτικός· διὰ δὲ τὸ τὴν Σελήνην αὐξίφωτον καὶ ἀνατολικὴν ὑπάρχειν, ταῦτα ἐπὶ τὸ εὐφυέστερον καὶ προφανέστερον καὶ βεβαιότερον καὶ παρρησιαστικώτερον γενήσονται.

Περὶ τύχης κτητικῆς.

Τὴν δὲ κτητικὴν τύχην ἐκ τοῦ τῆς τύχης κλήρου διαλαμβάνομεν καὶ ἐπειδὴ οὗτος ὑπό τε Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ οἰκοδεσποτεῖται, ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ Διὸς ἐπιθεωρεῖται καὶ Ἑρμοῦ ἀμφότεροι τῆς ἡμερινῆς αἱρέσεως ὄντες, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἐπικέντρου τυχόντος αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἰδίου οἰκοδεσπότου, λέγω δὴ τῆς Ἀφροδίτης, πολυκτήμονα ἔσεσθαι τὸν γεννηθέντα μηνύουσι καὶ ὁ μὲν Κρόνος διὰ θεμελίων ἢ γεωργικῶν ἢ ναυκληρικῶν, ὁ δέ γε τῆς Ἀφροδίτης διὰ φιλικῶν καὶ γυναικικῶν δωρεῶν, ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ διὰ λόγων καὶ ἐμποριῶν. ὁ δὲ Δωρόθεος καὶ ταῦτα προστίθησιν· ἐπειδὴ ὁ τοῦ Ἡλίου πρῶτος τριγωνικὸς δεσπότης, τουτέστιν ἡ Ἀφροδίτη, ἐπίκεντρος ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἔτυχεν ἰδιοθρονοῦσα ἐντὸς τῶν τοῦ ὡροσκόπου ιε΄ μοιρῶν, μέγεθος ἕξει τύχης ὁ γεννηθεὶς καὶ μάλιστα ἐν πρώτῃ ἡλικίᾳ. κλῆρος βίου Ὑδροχόου η΄ μοίρᾳ· ἐπειδὴ ὁ τούτου τοῦ κλήρου οἰκοδεσπότης Κρόνος ἐν καλῷ τόπῳ ἕστηκεν ἰδιοθρονῶν καὶ ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης τριγωνίζεται, τοῦ Ἄρεως ἀποστρόφου ὄντος, βίον καλὸν ἕξει καὶ πλοῦτον πολύν· οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπίκεντροι ἑστῶτες, ὡς νῦν Ἀφροδίτη καὶ Ζεύς, ἐπίχαριν ποιοῦσι καὶ ἐν δήμοις πίστιν διδόασι καὶ ἐχθρῶν καθαίρεσιν.

1 ζωδ.. cod. 2 ἐπίμονος : ἐπ.... cod. 3 σκηρὰ cod. τούτοις : το..... cod. 4 αἰσθητικο. cod. 5 ποικ.... cod. 6 τούτοις : το.... cod. ἑρμϊου cod. 7 συσχηματίζεται Cumont : σχηματίζεται cod. Κρόνου : κρ.... cod. 8 μυστικὸ. cod. 9 ἀγχίφ... cod. litterae evanidae; legitur ...περι (?); ἐμπειρικός? Boll. 13 cf. Hephaest., II, 17; Ptol., *op. cit.*, f. 45. 15 οὗτος : οὕτως cod. ἑρμῖου cod. 16 ἐπιθεωρεῖται Cumont : ὑποθεωρεῖται cod. ἑρμῖου cod. 16-17 nolui ἀμφοτέρων et ὄντων scribere. 21 γυναίκων [*sic*] cod. 22 Dorothei textum, ex quo haec hausta sunt, in *Catal.*, VI, p. 97 non invenies. 26 μοίρᾳ Cumont : μ (?) cod. 28 ὑποστρόφου cod.

Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς.

Κατὰ μὲν Πτολεμαῖον ἔσται τὸ τεχθὲν ἐν ἀξιώμασιν ἐπιφανεστάτοις τε καὶ [f. 297ᵛ] λαμπροτάτοις διὰ τὸ τὰ μὲν φῶτα ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ ὑπάρχειν καὶ ἀποκεκλικέναι τοῦ ἀνατολικοῦ κέντρου, τοὺς δὲ δορυφοροῦντας αὐτὰ ἀστέρας τοὺς μὲν ἐπικέντρους εἶναι, τοὺς δὲ μαρτυροῦντας τοῖς κέντροις. κατὰ δὲ Δωρόθεον ἐὰν ὁ τῆς τύχης δεσπότης ἤγουν ἡ Ἀφροδίτη καὶ οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπὶ καλοῖς τόποις τύχουσιν εἶναι, καθάπερ ἐπὶ τῆς προκειμένης γενέσεως, βασιλέα καὶ δυνάστην ἔσεσθαι τὸν γεννηθέντα σημαίνει. ὅμως διὰ τὴν τῶν κακοποιῶν μαρτυρίαν ἕξει μετρίας ἐναντιότητας· μετρίας δὲ εἴπομεν ὅτιπερ οἱ κακοποιοὶ ὡς νῦν ἰδιοθρονοῦντες μέτριοι πρὸς κάκωσίν εἰσιν.

1 cf. Hephaest., II, 18; *Catal.*, VIII, 2, p. 81. 2 Ptol., *op. cit.*, f. 45ᵛ. 3 λαμπροτάτοι cod. 4 καὶ : κ.. cod. ἀποκεκληκέναι cod. 6 cf. *Catal.*, VI, p. 97. 8 τύχουσιν corrigere nolui.

EXCERPTA EX CODICE 41 (Paris. gr. 2256)

De plantis duodecim signis et septem planetis subiectis.

I

Opusculum de plantis duodecim signis subiectis ab Harpocratione ad « imperatorem » dicatum permultis codicibus traditur, qui in haec genera discedunt :

a) Scripturae formam antiquiorem unus praebet codex Matritensis 110, f. 75 [M], anno 1474 a Constantino Lascari exaratus, imperfectam vero ut in medio de Cancro capitulo abrumpatur. Codicem descripsit et opusculi frustula publici iuris fecit Iriarte, *R. bibliothecae Matritensis codd. graeci mss.*, p. 435. Prooemii maximam partem (p. 134, 1-139, 5) edidit Graux, *Revue de Philologie*, II, 1878, p. 70 [= *Œuvres de Ch. Graux*, II, p. 99], a quo loca duo Riess, *Nechepsonis et Petosiridis fragmenta*, *Philologus*, VI Supplem., p. 381, sumpsit.

b) Deterioris notae est opusculi forma altera, in qua prooemium initio decurtatum nonnullis in locis byzantinus quidam ita alteravit, ut verba distorquerentur (e. g. p. 137, 18 sqq.). Aliqua etiam verba, quae gentilitatem redolebant, mutavit (e. g. p. 137, 20 οἰκεῖον pro θεῖον posuit). Ceterum et in prooemio et in reliquo opusculo alia omisit, alia addidit (e. g. p. 139, 10). Accidit tamen ut lectiones optimas haec scriptura nobis servaverit. Quam Baehrius (Lydus, *De mensibus*, ed. Roether, 1827, p. 313) ex codicibus Leidensi-Vossiano 8° 19 et Monacensi 542 miserrime edidit. Versio latina quae *Herbarum singulorum signorum zodiaci demonstratio, necnon et stellarum errantium quae quid possit* [*sic*] inscribitur, post Apuleii librum *De herbarum virtutibus* (ed. ap. Wechel, 1528, f. 35) iam prolata erat (cf. E. Meyer, *Geschichte der Botanik*, II, p. 341). — Huius generis codices in tres familias distribuerim :

α) Codd. Parisinus gr. 2502 [Paris. 48], f. 1 [B], saec. XVI (cf. supra p. 72); Vindobonensis med. gr. 23 ol. 50, f. 1ᵛ [H], saec. XVI eadem manu atque Paris. 2502 exaratus et ex eodem codice descriptus (cf. supra p. 72); Leidensis-Vossianus 8° 19, f. 1 [G], saec. XV vel XVI, fine decurtatus (cf. *Catalogum librorum bibliothecae universitatis Lugduno-Batavae*, 1716, p. 400; Roether, Lydus, *De mensibus*, pp. xiv, 313). Qui codices cum his verbis incipiunt : Μακαρίας παρὰ θεῶν... (p. 137, 8).

β) Codd. Parisinus gr. 2256 [Paris. 41], f. 588ʳ [A], saec. XV (cf. supra p. 22); Venetus App. cl. V. 13, f. 157 [D], saec. XV (cf. Mingarelli, *Graeci codd. mss. apud Nanios asservati*, p. 438); Mosquensis 415 (in catal. Vladimir [1894, p. 725] numero 509 signatus), f. 72 [E], saec. XV, inde a p. 138, 2 deficiens, ex quo Pitra, *Analecta sacra et classica*, V, p. 291, opusculi initium edidit. Qui codices cum his verbis incipiunt : Βασιλεύς ἦν ὁ Νεχεψώ... (p. 137, 14).

γ) Cod. Monacensis 542 [German. 14], f. 67 [F], saec. XVI (cf. *Catal.*, VII, p. 29;

Roether, *loc. cit.*), fine decurtatus, unus prooemii ne frustulum quidem servavit. Codici tamen Matritensi propius quam familiarum αβ codices Monacensem proximare et aliis in locis et in cuiusque capituli initio apparet.

Quae cum ita sint, scripturae formam codice M servatam, dum codex deficiat, editurus sum. Reliquam autem opusculi partem ex codice A, codicibus quoque BFG auxiliantibus, typis inde mandabo.

* * *

Unius et eiusdem Harpocrationis *Cyranides* et *Opusculum de plantis duodecim signis subiectis* esse apparet. Quem cum Alexandrinum codices, quibus *Cyranidum* forma recentior servatur, omnes fere praedicent (cf. *Lapidaires*, II, ed. de Mély-Ruelle, p. 6, n. 3, 9, 10, 19; p. 227), opusculo tamen infra edito Harpocrationem ex Aegypto fortasse, non ex Alexandria quidem oriundum fuisse docemur (cf. infra p. 135, 12, 21-22, 24; 136, 1). Postquam in Asia grammaticae studuerat (cf. p. 135, 5), Alexandriam devectus, se totum et litteris et medicinae tradidit (cf. p. 135, 8, 10). Alexandriae tamen perdiu commoratus esse non videtur (v. enim p. 136, 1). — De tempore quo floruit multi iam disputaverunt. Iuliano imperatori (361-363) *Opusculum de plantis* hunc dicavisse Carolus Graux demonstrare conatus est. Cuius argumenta *Cyranidum* loco uno refelluntur (cf. Cumont, *Klio*, IX, 1909, p. 267, n. 4). Harpocrationis enim prooemii reliquiis, quae in *Cyranidum* forma recentiore exstant, grammaticum Seleuciam ad Tigrim circumiisse docemur, in qua cum et alia, tum et praeclarum templum oculis perlustraverit (*Lapid.*, II, p. 4, 9-10, 19-20; p. 5, 6-7). Seleuciam autem anno 165 p. C. n. Cassium Lucii Veri legatum excidisse (cf. Dion. Cass., LXXI, 2; Amm. Marc., XXIII, 6, 24; XXIV, 5, 3), prorsus desertam anno 198 Septimium Severum (cf. Dion. Cass., LXXV, 9), anno 363 Iulianum (cf. Amm. Marc., XXIV, 5, 3) prospexisse accepimus. Quantumvis vero fabulosa Harpocrationis narratio videatur, quanquam Seleuciam grammaticum fallacem nunquam vidisse propius fidem est, Seleuciae tamen deletae fama per imperium romanum ita vulgata est, ut scriptor post annum 165 se Seleuciam celebrem et aedificiis exornatam circumiisse confingere non posset. Sequitur ut saeculo summum secundo p. C. n. Harpocrationem vixisse opinandum sit (cf. Cumont, *loc. cit.*). — Cuinam imperatori *Opusculum de plantis* dicatum sit, difficile iudicium videtur. Siquidem commenticiam nuncupationem astrologorum et magorum more libello suo Harpocratio non praescripsit, Hadriano imperatori, qui παραδόξοις tantum gaudebat (cf. Bouché-Leclercq, *Astrologie grecque*, p. 557, n. 3; v. infra p. 134, 4; 135, 2), opusculum dicatum esse admodum credibile est. — Cum autem Harpocratio astrologus se in grammatica versari profiteatur (cf. p. 135, 5, 8), hunc eundem esse atque Valerium Harpocrationem, qui *Lexicon decem oratorum* conscripsit, omnes fere Ioanne Iriarte duce censuerunt. Quod quamvis credibile novis argumentis, ut mea fert opinio, fulciendum est [1].

---

[1] Harpocrationem grammaticum, quem Lucius Verus audivit (Capitolinus, *Verus*, 2), *Cyranides* scripsisse haud incredibile videtur. Scriptorem utique nostrum Tertullianum (*De corona*, 7) laudare apparet.

* * *

Haec de plantis duodecim signis subiectis [1] opuscula mihi quidem innotuerunt [2]: Hermetis Trismegisti [3] (cf. Boll, *Catal.*, VII, p. 232); Nechepsonis (cf. Riess, *Philologus*, VI Supplementband, p. 381); Harpocrationis; [Orphei (cf. Wellmann, *Sitzungsberichte preuss. Akad.*, XXXIX, 1911, p. 838), qui cum Harpocratione paene ad verbumc onsentire videtur — F. B.]; anonymi [Salomonis?] (cf. Heeg, *Catal.*, VIII, 2, p. 159), qui de *Cyranidibus* haud pauca sumpsit; Thessali (cf. Diels, *Die Handschriften der antiken Aerzte*, II, 1906, p. 107; Boll, *Catal.*, VII, p. 231, n. 1; [Wessely, *Griech. Zauberpapyrus*, *Denkschr. der Wiener Akad.*, XXXVI, 1888, p. 98, v. 2140? — F. B.). Thessali operis, cuius versio latina tantum exstat, fragmentum graece conscriptum ex codice Vaticano gr. 1144, f. 243 olim edidi (*Mélanges d'archéologie et d'histoire*, XXVI, 1906, p. 351), quod hic recipere haud alienum videbitur. Cum Harpocratione (p. 138, 3 sqq.) Thessalum magnopere consentire animadvertes: Τὸ κώνειον ἡ βοτάνη ἐν μὲν Ἰταλίᾳ θανατωδέστατον, ἐν δὲ Κρήτῃ ἐδώδιμόν τε καὶ τροφιμώτατον, οὐκ ἀπὸ τοῦ μετάλλου, ἀλλ', ὡς ὁ Θεσσαλὸς ὁ ἀστρολόγος λέγει, ἀπὸ τῶν ἀστέρων· ἐπεὶ ὁ πλάνης ἀστὴρ ὁ τοῦ Ἄρεως κατὰ τοῦ Σκορπίου τὰς ἀκτῖνας ἀφίησιν, ὑφ' ὃ ζῴδιον ἡ Ἰταλία ξύμπασα κεῖται· ἔχων γὰρ τὸ κώνειον καὶ ἀπὸ φύσεως εἰς τὸ κακὸν δύναμιν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀστέρος εἰς τοῦτο ὀξύνεται· ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ ὁ τοῦ Διὸς ἀστήρ, ἀκτινοβολῶν τὸ ὑφ' ὃ ἵδρυται αὕτη ζῴδιον, τὴν τῆς βοτάνης μεταποιεῖ ἰδιότητα.

[Matrit. gr. 110, f. 75.] Ἁρποκρατίων Καίσαρι Αὐγούστῳ χαίρειν.

Πολλῶν ἐπιχειρησάντων ἐν τῷ βίῳ, Σεβαστὲ Καῖσαρ, παραδοῦναι πολλὰ παράδοξα, μηδενὸς πρὸς τέλος ἀγαγεῖν τὰς ἐπαγγελίας δυνηθέν-

A (= Paris. gr. 2256 [41]) partim (p. 137, 14 - 143, 7) contuli, partim (p. 143, 8 sqq.) descripsi. **B** (= Paris. gr. 2502 [48]) contuli. **D** (= Venet. App. cl. V. 13) ex imagine photographica partim (f. 157ʳ = p. 137, 14 - 139, 3) contuli. Codicis **E** (= Mosq. 415) varias lectiones de *Analectis sacris* (V, p. 291) a Pitra editis, codicis **F** (= Monac. 542) de Περὶ βοτανῶν χυλώσεως libelli editione a Baehrio instructa (Lydus, *De mensibus*, ed. Roether, p. 313-332) sumpsi. **G** (= Leidensis-Vossianus 8° 19) contuli. **H** (= Vindob. med. gr. 23 ol. 50) ex imagine photographica partim (ff. 1ʳ-3ᵛ = p. 137, 8 - 141, 3) contuli. **M** (= Matrit. gr. 110) ex imagine photographica descripsi.

---

[1] Cf. Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque*, p. 535; Boll, *Catal.*, VII, p. 231; Heeg. *Catal.*, VIII, 2, p. 159, n. 1; [Lobeck, *Aglaophamus*, p. 910-911 — F. B.].

[2] Cf. in Frati et Segarizzi, *Catalogo dei codici marciani italiani*, p. 94: It Z. 78; saec. XV; *Libro delle virtù delle erbe*... Incip. (f. 4ᵃ): *Questo libro si trata dele virtù delle 12 erbe soto poste alli 12 segni del çiello* etc.

[3] Capitulum brevissimum Hermetis Trismegisti nomine ornatum ex Harpocrationis opusculo vel ex illius fonte fluxisse apparet.

τος διὰ τὸν τῆς εἱμαρμένης ταῖς διανοίαις αὐτῶν ἐπικείμενον ζόφον, μόνος δοκῶ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀνθρώπων πεποιηκέναι τι παράδοξον. ἐπιχειρήσας γὰρ πράγμασιν, ἅπερ θνητῆς μέτρα φύσεως ὑπερβαίνει, τούτοις γε μετὰ πολλῶν βασάνων καὶ κινδύνων τὸ καθῆκον τέλος ἐπέθηκα. ἀσκήσας <γὰρ τὴν> γραμματικὴν ἐπιστήμην ἐν τοῖς τῆς Ἀσίας κλίμασι καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ βελτίων γενόμενος διέγνων ἕως τινὸς τῆς ἐπιστήμης ἀπολαύειν. καὶ πλεύσας ἐπὶ τὴν περισπούδαστον Ἀλεξάνδρειαν μετὰ συχνοῦ ἀργυρίου τοῖς ἐντελεστάτοις τῶν φιλολόγων παρώδευον καὶ φιλοπονίας ἕνεκα καὶ συνέσεως ὑπὸ πάντων ἐπαινούμενος. ἐφοίτων δὲ συνεχῶς καὶ εἰς τὰς τῶν διαλεκτικῶν ἰατρῶν διατριβάς· ἤρων γὰρ περισσῶς ταύτης τῆς ἐπιστήμης. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν εἰς οἶκον ἀπιέναι, κατὰ τρόπον ἤδη μοι καὶ τῆς ἰατρικῆς προϊούσης, περιῄειν τὰς βιβλιοθήκας ἐκζητῶν· εὑρὼν δὲ βίβλον τινὰ Νεχεψὼ ιδ' θεραπείας ὅλου τοῦ σώματος καὶ παντὸς πάθους κατὰ ζῴδιον περιέχουσαν διὰ λίθων τε καὶ βοτανῶν τὰ τῆς ἐπαγγελίας παράδοξα ἐξεπληττόμην. ἦν δὲ ὡς ἔοικε βασιλικῆς μωρίας κενὸς τῦφος· σκευάσας γὰρ τὸν ὑπ' αὐτοῦ θαυμαζόμενον [f. 75v] τροχίσκον ἡλιακὸν καὶ τὰς λοιπὰς δυνάμεις ἐν πάσαις τῶν παθῶν θεραπείαις ἠστόχησα. θανάτου δὲ τραχυτέραν ὑπολαβὼν εἶναι τὴν πλάνην ὑπὸ τῆς λύπης ἐδαπανώμην· καὶ γὰρ προπετέστερον τῇ γραφῇ πεπιστευκὼς ἔγραψα περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν καὶ τοῖς γονεῦσιν ὡς ἤδη πειράσας καὶ ὑποστρέφειν ἐπηγγελλόμην. ἐν μὲν οὖν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μένειν οὐχ οἷόν τε ἦν διὰ τὸν τῶν ὁμοτέχνων γέλωτα· καὶ γὰρ ἰδίως τὰ καλὰ φθονεῖται. εἰς οἶκον δὲ ἀπιέναι πάλιν προθυμίαν οὐκ εἶχον μικρότερος τῶν ἐπαγγελιῶν εὑρημένος, περιῄειν δὲ τὴν Αἴγυπτον οἴστρῳ τῆς ψυχῆς ἐλαστρούμενος καὶ ζητῶν τι <τῆς> προπετοῦς ἐπαγγελίας ἐργάσασθαι ἢ τούτου μὴ τυχὼν θανάτῳ λοιπὸν ἀφιέναι τὸν βίον. ἀεὶ δέ μου τῆς ψυχῆς προμαντευομένης θεοῖς ὁμιλῆσαι, συνεχῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων τοὺς θεοὺς ἐλιτάνευον δι' ὀνείρου φαντασίας ἢ διὰ πνεύματος θείου χαρίσασθαί μοί τι τοιοῦτο, δι' οὗ

2 μόνος Graux : μόνον M. 4 γε scripsi : τέ M : utrum τέ delendum esset annon dubitabat Graux. 5 ἐπέθηκα Graux : ἐπόθησα M. γὰρ τὴν inseruit Graux. 7 ἐπὶ scripsi : περὶ M : παρὰ Iriarte : εἰς Graux : πρὸς Prinz, *Jahrbücher für class. Philologie*, CXVII, 1878, p. 246. 8-9 τοὺς ἐντελεστάτους ... παρώδευον Graux : τοῖς ἐντελεστάτοις ... προσωμίλουν vel τοὺς ἐντελεστάτους ... περιώδευον Prinz, *loc. cit.* 11 ἰατρῶν Graux : ἰατρικῶν M. 13 εὑρὼν Graux : εὗρον M. 14 Νεκεψὼ hic et infra Graux. an κδ'? 15 cf. *Cyranid.*, ed. de Mély-Ruelle, *Les Lapidaires*, II, p. 3, 12 : ἐν ταύτῃ δὲ τῇ καλουμένῃ κυρανίδι ἐγράφη περὶ λίθων κδ', πτηνῶν κδ', βοτανῶν κδ', καὶ ἰχθύων κδ'. 19 τραχυτέραν Tournier ap. Graux : βραχυτέραν M. 21 αὐτῶν : ἀκῶν Prinz, *l. c.* : φυτῶν A. Ludwich, *ibid.* 22 ἐπηγγελόμην M, corr. Graux. 23-24 ἡδέως ... καταφρονεῖται Tournier ap. Graux. 24 μικρότερος legitur in M, non μικρότευς, quod Graux legerat. 25 τὴν sic ipse codex M, pro qua voce τὸν Graux errore legerat. 26 τῆς addidit Graux. 28 μοι Tournier ap. Graux; cf. vero p. 136, 20. , συνεχῶς sic distinxit Graux : συνεχῶς, M.

γαυριάσας ἱλαρὸς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν πατρίδα κατελθεῖν δυνηθῶ. γενόμενος οὖν ἐν Διὸς πόλει, ἀρχαιοτάτην <λέγω> τῆς Αἰγύπτου πόλιν καὶ πολλὰ ἱερὰ ἔχουσαν, διέτριβον αὐτόθι· ἦσαν γὰρ καὶ ἀρχιερεῖς φιλόλογοι καὶ ποικίλοις κεκοσμημένοι μαθήμασι. προβαίνοντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ τῆς πρὸς αὐτούς μοι φιλίας μᾶλλον αὐξανούσης, ἐπυνθανόμην εἴ τι τῆς μαγικῆς ἐνεργείας σώζεται. [f. 76] καὶ τῶν μὲν πλειόνων ἐπαγγελίας ὁμοίας τῇ προπετείᾳ μου φερόντων κατέγνων· ἑνὸς δέ τινος διὰ τὸ σοβαρὸν τῶν ἠθῶν καὶ τὸ τῆς ἡλικίας μέτρον πιστευθῆναι δυναμένου, οὐκ ἀνεχαιτίσθην τῆς φιλίας. ἐπηγγείλατο δὲ οὗτος αὐτοπτικὴν ἔχειν λεκάνης ἐνέργειαν. παρεκάλεσα οὖν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐρημοτάτοις τόποις τῆς πόλεως σὺν ἐμοὶ περιπατῆσαι, μηδὲν ὧν ἔχρῃζον ἐμφήνας. ἀπελθόντων οὖν ἡμῶν εἴς τι ἄλσος ἡσυχίᾳ βαθυτάτῃ περιεχόμενον, αἰφνίδιος περιπεσὼν ἐπὶ στόμα καὶ κλαίων τῶν ποδῶν εἰχόμην τοῦ ἀρχιερέως. ἐκπλαγέντος δὲ αὐτοῦ διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῆς θέας καὶ πυνθανομένου τίνος ἕνεκε τοῦτο ποιήσαιμι, ἔφασκον ἐν αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν εἶναι τῆς ἐμῆς ψυχῆς· ἔχειν γάρ με ἀνάγκην θεῷ ὁμιλῆσαι· ἧς ἐπιθυμίας ἂν ἁμάρτω, μέλλω ἀποτάσσεσθαι τῷ βίῳ. ἀναστήσας δέ με ἀπὸ τῆς γῆς καὶ παρηγορήσας προσηνεστάτοις λόγοις, ἀσμένως ταῦτα ποιεῖν ἐπηγγέλλετο καὶ ἐκέλευσεν ἁγνεύειν ἡμέραις τρισί. διαχυθείσης δέ μου τῆς ψυχῆς ἐπὶ ταῖς ἐπαγγελίαις τοῦ ἀρχιερέως, ἠσπασάμην αὐτοῦ τὴν δεξιὰν καὶ ηὐχαρίστουν, κρουνηδόν μοι τῶν δακρύων φερομένων· φυσικῶς γὰρ ἀπροσδόκητος χαρὰ πλείονα λύπης ἐκκαλεῖται δάκρυα. ἐπανελθόντες δὲ ἐκ τοῦ ἄλσους ἐπὶ τὴν ἁγνείαν ἐγιγνόμεθα, ἐμοὶ τῶν ἡμερῶν διὰ τὴν προσδοκίαν ἐνιαυτῶν [f. 76ᵛ] ἀπαριθμουμένων. ἐπιστάσης δὲ τῆς τρίτης ἡμέρας, ὑπὸ τὸν ὄρθρον πορευθεὶς ἠσπασάμην τὸν ἀρχιερέα. εὐτρέπιστο δὲ αὐτῷ οἶκος καθαρὸς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν· ἐγὼ δὲ κατὰ προμήθειαν τῆς ψυχῆς εἶχον, ἀγνοοῦντος τοῦ ἀρχιερέως, χάρτην καὶ μέλαν ἐπὶ <τῷ> σημειώσασθαι τῶν λεγομένων <ἃ> ἐὰν δεήσῃ. ἀνακρίνοντος δέ με τοῦ ἀρχιερέως πότερον ψυχῇ νεκροῦ τινος ἢ θεῷ ὁμιλῆσαι βουλοίμην, ἔφην Ἀσκληπιῷ· εἶναι δὲ τὸ τέλειον τῆς χάριτος, εἰ μόνῳ μοι πρὸς μόνον ὁμιλεῖν ἐπιτρέψειεν. ὃ μοι οὐχ ἡδέως μὲν (τοῦτο γὰρ

2 <ἂν> δυνηθῶ? Graux. λέγω addidit Graux. 8 σοβαρὸν sic M, non σοβευὸν, quod Graux legerat. 9 ἀνεχαιτίσθην Graux : ἐχετίσθην M : ἐψεύσθην Prinz, *l. c.* 12 ἐμφήνας Graux : ἐνφήνας M. 13 αἰφνιδίως? Graux. 15 ἕνεκα? Graux; cf vero Crönert, ***Memoria graeca Herculanensis***, p. 305; Nachmanson, ***Eranos***, IX, 1909, p. 74. 19 ἐπηγγέλετο M; non ἀπηγγέλετο (Graux). 21 εὐχαρίστουν Graux. 23 ἐπὶ : περὶ Graux; cf. vero γίνεσθαι πρός τι, Pol. 1, 22, 2; 29, 3; 36, 5 etc. 23-24 ἐν τῇ ἁγνείᾳ ἐγιγνόμεθα vel ἐπὶ τὴν ἁγνείαν ἐτρεπόμεθα Prinz, *loc. cit.* 27 προμηθίαν M. 29 ἐπὶ <τῷ> σημειώσασθαι Graux : ἐπισημειώσασθαι M. <ἃ> ἐὰν scripsi : ἃ ἂν Graux. 30 με Graux : μου M. πότ(ε)ρ(ον) ψυχῇ prima manu ex ποτήριον ψυχὴν. 31 εἰ prima manu supra versum. 32 ἐπιτρέψειεν. ὅ μοι οὐχ ἡδέως Graux : ἐπιτρέψειας. ὁμοσουχιδέως M.

ἐνέφαινον οἱ τῆς ὄψεως χαρακτῆρες), πλὴν ἐπηγγείλατο. καὶ ἐγκλείσας με εἰς τὸν οἶκον καὶ καθῖσαι κελεύσας ἄντικρυς τοῦ θρόνου εἰς ὃν ἔμελλεν ὁ θεὸς καθέζεσθαι, προαγαγὼν διὰ τῶν ἀπορρήτων ὀνομάτων τὸν θεὸν καὶ ἐξελθὼν ἔκλεισε τὴν θύραν. καθεζομένου δέ μου καὶ ἐκλυομένου τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς διὰ τὸ παράδοξον τῆς θέας (οὔτε γὰρ τοὺς τῆς ὄψεως χαρακτῆρας οὔτε τὴν τοῦ περικειμένου κόσμου καλλονὴν ἀνθρώπου λόγος διασαφῆσαι δύναιτ' <ἂν>), ἀνατείνας οὖν τὴν δεξιὰν ἤρξατο λέγειν· † ὁ μακάριος παρὰ θεῷ τῷ ἔχοντι θέσσαλε †. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ γνωσθέντων τῶν σῶν ἐπιτευγμάτων, ὡς θεὸν ἄνθρωποί σε θρησκεύουσιν. ἐπερώτα οὖν περὶ ὧν θέλεις, ἀσμένως ἐμοῦ πάντα παρέξοντος. ἐγὼ δὲ μόλις μὲν (κατεπεπλήγμην <γὰρ> καὶ ἐπεπληρώμην τὸν νοῦν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ βλέπων μορφήν), ὅμως <δ'> οὖν [f. 77] ἐπυνθανόμην δι' ἣν αἰτίαν ἐπὶ ταῖς τοῦ Νεχεψὼ δυνάμεσιν ἠστόχησα. πρὸς ὃ ὁ θεὸς εἶπεν· ὁ βασιλεὺς Νεχεψὼ ἀνὴρ φρενηρέστατος καὶ πάσαις κεκοσμημένος ἀρεταῖς παρὰ μὲν θείας φωνῆς οὐδὲν ὧν σὺ μαθεῖν ἐπιζητεῖς εὐτύχησε· φύσει δὲ χρησάμενος ἀγαθῇ συμπαθείας λίθων καὶ βοτανῶν ἐπενόησε, τοὺς δὲ καιροὺς καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς δεῖ τὰς βοτάνας λαμβάνειν οὐκ ἔγνω. ὥρια γὰρ πάντα τῇ τῶν ἄστρων ἀπορροίᾳ αὔξεται καὶ μειοῦται· τό τε θεῖον ἐκεῖνο πνεῦμα λεπτομερέστατον ὑπάρχον διὰ πάσης οὐσίας

6 περικειμένου sic M, non παρακειμένου (Graux). 7 δύναιτ' <ἂν> Graux : δύναιτο M. 8 λέγειν· sic distinxi. Quae sequuntur gravissimo mendo laborant, cui codd. BGH nihil succurrunt. 8-9 ὁ μακάριος ... προϊόντος δὲ : <ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ ἱερῶν [ἑρμοῦ ... ἱερῶν om. G] βοτανῶν καὶ [καὶ om. G] χυλώσεως.> Μακαρίας παρὰ θεῶν τιμῆς ἑρμῆς τετυχηκὼς προβαίνοντος BGH, qui cum his verbis incipiunt. 9 γνωσθέντων sic M, ut BGH, non γνωθέντων (Graux). σῶν om. BGH. 10 ἐπιτηδευμάτων G. ὡς θεὸν : πλέον BGH. θρησκεύουσί σε G : θρησκευοῦσι σε BH : σε θρησκεύσουσιν? Graux. οὖν : τοίνυν G : δὲ BH. 11 ἐθέλεις G. ἀσμένως ἐμοῦ πάντα παρέξοντος : ἀσμένως γὰρ πάντα παρέξω σοι. <ταῦτα γὰρ πρὸς αὐτὸν ἔφη ὁ θεός.> BH : καὶ ἀσμένως <ταῦτα πρὸς αὐτοὺς ἔφη ὁ θεός·> G. μὲν <ἤκουσα> BGH. 12 γὰρ ex BGH restitui. καὶ ἐπεπληρώμην om. G. ἐπεπληρώμην Graux : ἐπεπληρόμην BH : πεπληρώμην M. 13 βλέπειν M. <δ'> οὖν scripsi : οὖν M : γοῦν BGH. ἐπυνθανόμην : ἐπειθόμην BGH. αἰτίαν om. BH. ἐπὶ : ἐπανιέντες BGH. 14 τοῦ om. BGH. δυνάμεις ἠστόχασα G. ὃ ... εἶπεν : ὡς εἶπεν ὁ θεὸς BGH. 14-15 ὁ βασιλεὺς N. : βασιλεὺς γὰρ ἦν ὁ νεχεψὼ G : βασιλεὺς δ' ἥ. ἡνεχεψὼ BH : βασιλεὺς ἦν ὁ νεχεψὼ ADE, qui titulo (περὶ χυλώσεως βοτανῶν AE, περὶ ἱερῶν βοτανῶν χυλώσεωςως [*sic*] D) praemisso cum his verbis incipiunt. 15 φρενηρέστατος : σωφρονέστατος ABDEGH. πάσῃ ... ἀρετῇ ABDEGH. 16 παρὰ μὲν ... εὐτύχησε om. ADE. παρὰ : <καὶ> περὶ BGH. οὐδὲν ... εὐτύχησε : ἅπαντα μαθεῖν ἠστόχησε BGH. φύσιν BH. 18 δὲ om. ABDEGH. τόπους <διδάξας> G. δεῖ om. BGH : δεῖ supra vers. D. τὰ A. βοτάνας <ἐπέγνω> BGH : βοτάνας <ἔγνω> D. ἀναλαμβάνειν ABDEGH. οὐκ ἔγνω om. ABDEGH. 19 ὥρια : ὁρᾷς ABDEH : καὶ G. γὰρ <ὡς> ABDEH. ἅπαντα ADEG. ἀστέρων ABDEGH. ἀπορεία G. αὔξεται sic M, non αὔξηται (Graux). τε om. B : δὲ ADEH : γὰρ G. 20 θεῖον ἐκεῖνο : οἰκεῖον ἐκείνων ABDEH : οἰκεῖον ἐκείνου G. λεπτομερέστερον BGH. <καὶ> διὰ H.

διήκει καὶ μάλιστα κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους, καθ' οὓς αἱ τῶν ἄστρων ἀπόρροιαι γίνονται [τῆς] ἐπὶ τῆς κοσμικῆς καταβολῆς[1]. ἐξ ἑνὸς δὲ τοῦτο πρὸς πίστιν τῶν λοιπῶν παραστήσω· βοτάνη[2] γάρ ἐστιν ἡ λεγομένη κώνειον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς τοῦ Ἄρεος ἀπορροίας δοκεῖ γεγενῆσθαι· ἔτυχε δὲ ἐπὶ τῆς κοσμικῆς καταβολῆς ἐν Σκορπίῳ βάλλων τὰς ἀκτῖνας· σκορπιανὸν γὰρ καὶ ἐκεῖνο τὸ τῆς Ἰταλίας κλίμα. αὕτη οὖν ἡ βοτάνη πλέον τῆς θείας ἀπορροίας ἑλκύσασα, εἴτε ἀπὸ τετραπόδου ἢ ἀνθρώπου βρωθῇ, παραχρῆμα θανατοῖ· τινὲς δὲ καὶ κατὰ ἄγνοιαν τῆς βοτάνης ἐν ταῖς ἐρημίαις κατακλιθέντες παρ' αὐτὴν καὶ κοιμηθέντες ἐν τῷ ῥινουλκεῖν ἐν ταῖς ἀναπνοαῖς αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν ἐτελεύτησαν. ὁμοίως καὶ ἡ Κρήτη ** [f. 77v] τὴν ἀκτινοβολίαν. τὴν αὐτὴν οὖν βοτάνην εἰς Κρήτην τὸ κώνειον ἐσθίουσιν ἀνθρώποις οὖσαν τῶν πάντων λαχάνων ἡδίονα. τοσοῦτον αἱ τῶν θεῶν ἀπόρροιαι παρὰ τοὺς τόπους

1 διήκει : διαρκεῖ M : διαρρεῖ? Graux. καθ' οὓς : καθὼς G. 1-3 αἱ τῶν ἄστρων ... παραστήσω : τὸ τῶν ἀστέρων ἐπὶ τῆς κοσμικῆς καταβολῆς ἔγγειον [ἔγγυον B : ἔγγιον H] περιέτυχε μέρος [μέρος om. G]. τεκμήριον δὲ τοῦτο πρὸς πίστιν τῶν λοιπῶν παραστήσω σοι ABDGH : τῶν ἀστέρων ἐπὶ E (qui cum his verbis desinit). 2 τῆς uncinis seclusit Graux. τοῦτο ex ABDGH (v. supra) scripsi : τοῦ M : του Graux, qui etiam vel τι post τού addendum vel πρὸς delendum censebat. 3 γὰρ om. ABDGH. ἡ λ. : τὸ λεγόμενον ADG : τὸ λειόμενον BH. 4 κόνιον M : κόριον Baehr ap. Roether. δὲ om. ABDGH. ἄρρεως G. 5 σκόρπι G. τὰς ἀκτῖνας : ἀκτῖνα <ὁ ἄρης [ἄρρης H]> ABDH : ἀκτίνει <ὁ ἄρρης> G. 6 σκορπιανὸν ... ἐκεῖνο : σκορπίω [-είω BH] γὰρ ὑποκεῖσθαι καὶ [καὶ om. AD] ABDGH. γὰρ : δὲ Graux. καὶ ἐκεῖνο uncinis seclusit in adnot. Graux. Ἰταλίας <ἔτυχε> ABDH : Ἰ. <περιέτυχε> G. οὖν : γοῦν G. <κατ' ἐκεῖνο> ἡ. β. Graux in adnot. 7 πλέον : περισσότερόν τι ABDGH. θείας : τοῦ ἀστέρος AD. ἑλκύσασα Tournier ap. Graux : ἐκλύσασα M : ἔχει. ἑλκυσθεῖσα [-κισ- H] γὰρ ABDGH. 7-8 ἐάν τε ὑπὸ τετραπόδου ἐάν τε ὑπ' ἀνθρώπου BGH : ἐάν τε ὑπ' ἀνθρώπου ἐάν τε ὑπὸ τετραπόδου AD. 7 ἀπὸ : ὑπὸ Graux. 8 θανεῖται G. καὶ om. ADG. ἄγνοιαν : τὴν πνοὴν ABDGH. 9 παρ' αὐτὴν κλιθέντες ABDH : παρ' αὐτῇ κληθέντες G. 10 ῥινουκεῖν A : συνοκλεῖν M : συνέλκειν Tournier ap. Graux. κατὰ τὰς ἀναπνοὰς G. αὐτῆς τὴν Graux : αὐτῶν τὴν M : διὰ τὴν ἀπ' αὐτῆς AD : τὴν ἀπ' αὐτῆς BH : τὴν ἐξ αὐτῆς G. 11 ὁμοίως : ἀνόμοιος Graux. Sed gravior corruptela subesse mihi videtur; quaedam enim in M excidisse ex codicum ABDGH scriptura suspicor. Itaque post Κρήτη lacunam significavi. 11-12 ὁμοίως ... εἰς Κρήτην : καὶ ἡ κρήτη δὲ ὑπὸ τὸ [τὸ om. BG] τοῦ τοξότου κεῖται κλίμα [κλίμα κειμένη G], παρέτυχε [παρέτυχει G] δὲ [δὲ om. G] ὁ Ζεὺς ἐκεῖθι [ἐκεῖ ὁ Ζεὺς BGH] ἐπὶ τῆς κοσμικῆς καταβολῆς εἰς κρήτην [καὶ add. H] τὴν ἀκτῖνα βάλλων. [εἰς add. A] ταύτην οὖν τὴν βοτάνην [τὴν β. om. AD] ABDGH. 12 <οἱ> ἄνθρωποι ABDGH. οὖσαν : ὑπάρχουσαν BDGH : om. A. 12-13 τῶν πάντων λαχάνων ἰδίαν [ἡδίονα corr. Graux] M : παντὸς ἡδίω [ἡδύω BH] λαχάνου ABDH : ἰδίω παντὸς λαχάνου G. 13 τοσοῦτον : οὕτως ABDH : οὕτω <καὶ> G. θεῶν : ἀστέρων AD. ἀποῤῥοαὶ M. παρὰ : an κατὰ?

---

[1] Cf. Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque*, p. 185.

[2] V. supra p. 134; cf. Bouché-Leclercq, *op. cit.*, p. 535.

καὶ καιροὺς δύνανται. πρόδηλον ὅτι πάντων τῶν ἀστέρων βασιλεύς ἐστιν ὁ Ἥλιος· οὗτος δὲ ἐν Κριῷ γενόμενος ὑψοῦται καί τινα μεγίστην δύναμιν ἐν τούτῳ λαμβάνει τῷ ζῳδίῳ. αἱ οὖν βοτάναι τότε δυναμικώταται οὐ μόνον διὰ τὸν Ἥλιον, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ζῴδιον πᾶσι τοῖς τὰ πάθη ἐμποιοῦσι θεοῖς ἐπίκοινον· Ἡλίου μὲν γάρ ἐστι καθὼς προεῖπον ὕψωμα, Κρόνου δὲ ταπείνωμα, Ἄρεος δὲ οἶκος, Διὸς <δὲ> τρίγωνον. τοσαύτας ἔχον τὸ προειρημένον ζῴδιον δυνάμεις, ἐν τούτῳ οὖν ὄντος τοῦ Ἡλίου τὰς ῥηθησομένας βοτάνας λαμβάνων χύλιζε μὴ ἑψῶν· ὑπὸ γὰρ τοῦ πυρὸς ἡ ποιότης ἀλλοιοῦται. καὶ ταχέως τὸν χυλὸν ἔκθλιβε καὶ εἰς λεκάνην ἢ ξέστην τὸν χυλὸν βαλὼν καὶ μετὰ μέλιτος μίγε. τοῦτο δὲ ποιήσας βάλλε εἰς ἀγγεῖα ὑέλινα καὶ τίθει ἐπὶ ἡμέρας <?>. εἰ δὲ ὠμοὺς θέλεις χυλούς, ἔκζεσον. μετὰ δὲ ταῦτα σκεύαζε καθ' ἑκάστην δύναμιν.

[F. 78] Κριός, ζῴδιον πρῶτον· περὶ ἐλελισφάκου. Ἀπὸ Φαμενὼθ δευτέρας καὶ εἰκάδος ἤγουν Δύστρου ιη', κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἀπὸ <τῆς πρὸ> ιε' καλανδῶν Ἀπριλλίου πρώτη βοτάνη ἐλελίσφακος. αὕτη ἔχει δυνάμεις πλείστας πρός τε αἵματος ἀναγωγὰς καὶ πρὸς

1 <τοὺς> καιροὺς <βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν> δύναντι [-αται G] ABDGH. πρόδηλον <οὖν> ABDH : π. <τοίνυν> G : π. <δ'> Graux. 2 ἐστιν : ὑπάρχων G. οὗτος δὲ om. G. <τῶ> κριῶ AD : <τῷ ζωδίῳ> κριῷ BGH. τινα : τὴν ABDGH. 3 δύναμιν : δυστυχίαν G. λαμβάνειν G. τῷ ζῳδίῳ om. AG. ζῳδίῳ <τῷ κριῷ> BH. 4 διὰ τὸν : δι' αὐτῆς G. ἀλλὰ καὶ διότι : ἀλλ' ὅτι καὶ ABGH. 4-5 τὰ πάθη om. ABGH. 5 ἐμποιοῦσι θεοῖς ἐπίκοινον : θεοῖς [ἄστρασιν A] ἐν πλείοσιν ἐπικοινωνεῖ [ἐπικοινω ν' G] ABGH. <κριός> ἐστιν ὡς προεῖπον A : <κριός> ἐστὶ ὡς προείπομεν G : ὡς προεῖπε <κριός> ἐστιν BH. 6 Κρόνου : σκορπίου BH. Ἄρεος coll. p. 138, 4 symbolum in M depictum legi : ἄρεως ABGH. δὲ ex ABGH inserui. 7 ἔχων M : <οὖν> ἔχον G : <οὖν> ἔχει A : <γοῦν> ἔχει BH. τῶν προειρημένων ζώδιον (?) δυνάμεις M : δυνάμεις [δυ(νάμ)ει G] τὸ προειρημένον ζώδιον [συνόδιον BH] ABGH. ἐν τούτῳ ... ὄντος : κἂν οὕτως G. οὖν <τῷ ζωδίῳ> BH. 8 λαμβάνων βοτάνας H. λαμβάνων om. B. ἑψῶν <δὲ> ABGH. 9 ἡ ποιότης om. ABGH. ἀλλοιοῦνται ABH : ἀλοιοῦνται G. καὶ ταχέως : κόπτων δὲ A : κόπτε δὲ καὶ BGH. 10 καὶ prius om. G. λεκάνην ... μέλιτος μίγε : ἕκαστον χυλοῦ ξέστιν [ἕκεστον χυλὸν. ξε G] βάλλε [βάλε G] μέλιτος κύαθον. [ἐναγγ' ἦν add. BH] παρέχει γὰρ εὔχροιάν [-ειάν H] τε τοῖς χυλοῖς καὶ διαμονὴν αὐτοῖς [αὐτῶν A] [παρέχει ... αὐτοῖς om. G] ἐφ' ὅσους [ὅσον G] ἐνιαυτοὺς βούλει φυλάττειν [διαφυλάττειν G] ABGH. 11 βάλε BGH. ἀγγεῖον ὑέλινον ABH : ἄγκος ὑέλινον G. τίθει : θὲς ABGH. In M dierum numerus deest : ϛ' A : ξ' BGH. 11-12 εἰ δὲ ... ἔκζεσον : καὶ οὕτως εἰς τὴν ὀφειλομένην χρείαν ἔρχου [εἰσέρχεται <πρὸ αὐτῆς> BH : εἰσέλχεται <πρὸ αὐτοῦ> G] ABGH. 12 ταῦτα δε G. 12-13 σκεύαζε ... δύναμιν : σκευάζεται ἑκάστη [ἑκάστου A] δύναμις οὕτως ABGH. 14-16 Κριὸς ... Ἀπριλλίου om. ABGH. 14 <(A)ἱ βοτάναι τῶν ιβ' ζωδίων ἐκδοθεῖσαι παρὰ ἑρμοῦ. σύλλεγε> ἀπὸ φαμενὼθ F, qui cum his verbis incipit. 15 δευτέρας ... Δύστρου ιη' om. F. 16 τῆς πρὸ ex F addidi. πρώτη βοτάνη : κριοῦ βοτάνη A : Κριοῦ βοτάνη <ἐστὶ> BH : κριοῦ <ἐστι> βοτάνη F : <ἀρχὴ πρώτης βοτάνης τοῦ κριοῦ.> Κριοῦ βοτάνης <ἐστὶν> G. ἐλελίσφακον AFG : λελίφασκον BH. 17 δυνάμεις ἔχει ABFH : δυστυχίας ἔχει G. <ποιεῖ γὰρ> πρός ABFGH. τε om. A. ἀναγωγὴν ABFGH. καὶ om. F. πρὸς om. ABFGH.

φθισικοὺς καὶ συντηκτικοὺς καὶ σπληνικοὺς καὶ πρὸς τὰς ὑστερικὰς διαθέσεις. πρὸς μὲν οὖν αἵματος ἀναγωγήν, εἰς τρεῖς κυάθους χυλοῦ βάλλεται μέλιτος ἀττικοῦ οὐγγία α' καὶ νήστῃ δίδοται πιεῖν καὶ εὐθέως ἴαται ἡ ἀγαφορὰ τοῦ αἵματος. τοῖς δὲ φθισικοῖς σκευάζεται καταπότια οὕτως· κρόκου κωρυκίου <ε', ζιγγιβέρεως <δ', στάχυος <θ', τοῦ σπέρματος τοῦ ἐλελισφάκου πεφρυγμένου καὶ σεσησμένου <ιδ', πεπέρεως <β'· ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει καταπότια ἡμιδραγμιαῖα καὶ δίδου νήστῃ πρωῒ καὶ εἰς κοίτην· καταπιὼν δὲ ἐπιρροφείτω ὕδατος καθαροῦ κυάθους β'. τοῖς δὲ σπληνικοῖς γίνεται καὶ αὐτοῖς καταπότια οὕτως· καππάρεως τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσησμένης <ιβ', κισσοῦ μέλανος τοῦ καρποῦ <θ', μύρτων λευκῶν <δ', ζιγγιβέρεως <ϛ'· λεῖα ποιήσας ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει καταπότια ἀνὰ <α' καὶ δίδου πρωῒ α' καὶ εἰς κοίτην α'. πρὸς δὲ τὰς ὑστερικὰς <διαθέσεις>, οἷον σκληρίας καὶ ῥευματισμοὺς καὶ τὰς ἐπιμόνους ἀλγηδόνας, ἄκοπον σκευάζεται κηροῦ τυρρηνικοῦ <ιδ', μυελοῦ ἐλαφείου <η', ῥόδων ξηρῶν κεκομμένων <δ', τοῦ χυλοῦ τῆς βοτάνης [f. 78v] κυάθους δ'· τὰ τηκτὰ βάλλε εἰς τὰ ξηρὰ

1 καὶ συντηκτικοὺς om. ABFGH. πρὸς τὰς om. ABFGH. 2-8 cf. Orpheum, *Sitzungsberichte preuss. Akad.*, XXXIX, 1911, p. 838. 2 μὲν om. AF. <τοῦ> χυλοῦ ABFGH. 3 βάλλε ABH : βάλε G. Siglum Γο', quod M et BH praebent, οὐγγία interpretatus sum : οὐγγ(ία) AF : ὀγγ(ία) G. νήστῃ δίδοται ποιεῖν M : νήστῃ δίδοται πίνειν F : νήστει δίδου πιεῖν A : νῆστις δίδου πίνειν BH : δίδου πίνειν νήστι G. 4 ἴαται : ἵσταται AFG. ἡ om. G. φορὰ ABFH : om. G. τοῦ om. F. φθισιακοῖς M. καταπότιον BF : καταπότειον H : καταπο$^{τ'}$ A : καπο^{ττ} G. 5 οὕτως om. ABFGH. ἀκρόκου M. ε' : α' ABFGH. ζιγγιβέρεως <δ' scripsi : ΖΖ' <δ' M : om. ABFGH. ναρδοστάχυος AFG : νάρδουστάχυος BH. θ' : β' FG : β' ἢ β' ς'' ABH. τοῦ om. ABGH. 6 ἐλελησφάκου A : ἐλελιφάσκου BH : λελισφάκου F. σεσησμένου scripsi : σεσεισμένου M : σεσημένου AF : σεσημμένου BH : σεσημειωμένου G. <ιδ' : <γ' A : καὶ BH : κα G : om. F. πεπέρεως <μακροῦ> ABFGH. 7 τὸν χυλὸν F. ἡμίδραγμα BFGH : ἡμίδραχμα A. 8 <γ'> νηστ(ει) πρωῒ G : <τρία> νῆστις πρωῒ BH : <τρία> τὸ πρωῒ A : τῷ πρωῒ γ' F. καὶ <γ' (vel τρία)> ABFGH. καταπιὼν δὲ : κατὰ πρωῒ δὲ AF : κατὰ δὲ πρωῒ BGH. ἐπιρωφάτω F. 9 γίνεται ... οὕτως : γίνεται καταπότιον οὕτω F : οὕτω(ς) γίνεται καταπότιον ABGH. 10 τῆς om. F (?), G. σεσησμένης scripsi : σεσεισμένης M : σεσημένης A : σεσημμένης BFH : σεσειμένης G. ιβ' : β' ABFGH. 11 τὸν καρπὸν F. μύρτων λευκῶν <δ' om. A : μύρτου λευκοῦ G. ζιγγιβέρεως <ϛ' scripsi : ΖΖ <ϛ M : σμύρνης <θ' BFGH : om. A. <ταῦτα> λεῖα BH. ποιῆσαι G. 12 ἀνὰ <α' om. ABFGH. <τῷ> πρωῒ F. 13 post εἰς κοίτην α' add. ἐχέτω δὲ [δὲ καὶ G] τὸ καταπότιον <α' in ABGH : ἢ καὶ β'. ἐχέτω δὲ καταπότια <α' in F. πρὸς : ρὸς M : εἰς F. δὲ om. BFGH. διαθέσεις ex ABFGH addidi. σκληρίας : πρὸς ὑστέρας σκληρὰς [σκηράς G] ABGH : πρὸς ὑστερικὰς καὶ σκληρὰς F. 14 ἐπιπόνους M : ἐπιμόνως G. ἀλγηδόνας : ἀρρωστήσεις ABFH : ἀρρωστίας G. ἄκοπον ex ABFGH scripsi : ἰσακόπιον M. σκευάζεται ἄκοπον <οὕτως> ABFGH. 15 ιδ' : δ' ABFGH. ἐλάφου F (?), G. κεκομ(μ)ένων <καὶ σεσημ(μ)ένων [σεσειμένων G]> ABFGH. post δ' add. στέατος χηνείου [χηνίου F] <ϛ' in ABFGH. 16 τοῦ om. F (?), G. 16–p. 141, 1 τὰ τηκτὰ ... καθεψηθῇ : τὰ τηκτὰ ἐνίεται [ἐ. τ. τ. G] καὶ ἐμβάλλεται τὰ ξηρὰ [τοῖς ξηροῖς A]. τὸν χυλὸν ἕψε [ἕψαι BH : ἕψει A] ἕως ἂν τὸ τέταρτον [ἁδρὸν A] μέρος ἀπολειφθῇ ἤγουν ἀφεψηθῇ [ἕως ... ἀφεψηθῇ : ἕως ἀποτεταρτωθῇ F] ABFGH.

καὶ τὸν χυλὸν [καὶ] ἕψε ἕως ἂν τὸ τέταρτον μέρος καθεψηθῇ καὶ τότε ἀπόθου εἰς ἄγγος κασσιτέρινον· χρῶ δὲ συγχρίων τὴν ὑστέραν. ἐὰν δὲ χαλεπὴ λίαν ἡ διάθεσις ᾖ, ἕψε τὴν βοτάνην σὺν ταῖς ῥίζαις καὶ ἐγκαθισμῷ χρῶ. γίγνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἐνεργέστατον μάλαγμα νεφριτικοῖς καὶ ἰσχιαδικοῖς οὕτως· κηροῦ <η', ἀμμωνιακοῦ <ις', χαλβάνης <θ', κεδρίας <ιη', στέατος ταυρείου <ιδ', τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσησμένης <λβ'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ προγεγραμμένον ἄκοπον πρὸς τὰς τοιαύτας διαθέσεις.

Ταῦρος, ζῴδιον β'. Περὶ περιστερεῶνος. Ἀπὸ Φαρμουθὶ εἰκάδος τρίτης ἤγουν Ξανθικοῦ ιη', κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς πρὸ ιδ' καλανδῶν Μαΐων δευτέρα βοτάνη περιστερεὼν καὶ ταύτης αἱ ἐνέργειαί εἰσι μηδὲ πιστεύεσθαι δυνάμεναι· τὰς γὰρ ἀπηλπισμένας ὀφθαλμικὰς διαθέσεις ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπαλλάσσει παρὰ τῆς ποιότητος τῆς σκευασίας. πρὸς μὲν οὖν ὀφθαλμίας καὶ οἰδήματα καὶ ἐμφυσήματα καὶ πᾶσαν ἐπιφοράν, τοιούτῳ χρῶ κολλουρίῳ· κρόκου <ιδ', ἀμύλου <ιβ', γλαυκίου <ς', ᾠῶν τριῶν τὰ λευκά, τραγακάνθης <β'· λεῖα ποιῶν ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποιῶν κολλούρια χρῶ. πρὸς δὲ ῥεῦμα πᾶν ἀφέψει τὴν βοτάνην σὺν ταῖς ῥίζαις <καὶ χρῶ> προσκλύσματι· παραχρῆμα γὰρ ἵστησι. [f. 79] πρὸς δὲ τὰς γλαυκώσεις καὶ ὑποχύσεις καὶ

1 καὶ (post χυλὸν) uncinis seclusi. καθεψηθῇ scripsi : κατεψηθῇ M. καὶ τότε : εἶτ' F. 2 ἀπόθες ABH. ἄγκος (ἄγγος prima manu in marg.) G. χρῶ ... ὑστέραν : καὶ χρῶ [χρῶ δὲ F] ἐπὶ τῶν χρειῶν [χροιῶν F (?)] ABFGH. 3 δὲ om. A. <ἔστι> χαλεπὴ G. λίαν om. F. λίαν <εἶ> BH. ᾖ om. ABFGH. ἕψε : ἕψησον AFG : ἐτήσον BH. 4 ἐγκαθισμῷ scripsi : ἐνκαθισμῷ M : ἐγκαθίσματι AF : ἐνκαθίσματι BG. 4-5 γίγνεται ... ἰσχιαδικοῖς [σχιδιακοῖς M] οὕτως : γίνεται δὲ ἐνεργέστερον μάλαγμα πρὸς νεφριτικοὺς καὶ ἰσχιατικοὺς F : τότε γὰρ [γοῦν B] γίνεται ἐνεργέστερος [-τέρα B]. ὡσαύτως καὶ τῆς ῥίζης μάλαγμα πρὸς νεφριτικοὺς καὶ ἰσχιατικοὺς [ἰσχυακοὺς G] BG : ὡσαύτως κ. τ. ρ. μ. πρὸς νεφρητικοὺς καὶ ἰσχιαδικοὺς A. 6 χαλβάνης : καλαμίνθης AFG : καλαμινθίου B. 7 σεσησμένης scripsi : σεσεισμένης M : σεσημ(μ)ένης ABF : σεσειμένης G. ἀναλάμβανε FG. 8-9 ὠφελεῖ ... διαθέσεις om. F. 8 ὠφελῶν G. καὶ τὸ ... πρὸς τὰς : τὰ προγεγραμμένα κόπτοντα [κόπτων τὰς B] ABG. 10-12 Ταῦρος ... Μαΐων om. ABG : σύναγε τοῦτο ἀπὸ ιδ' τοῦ μαΐου F. 10-11 Φαρμουθὶ εἰκάδος τρίτης scripsi : φαρμωθῆ εἰκάδι τρίτη M. 12 δευτέρα : ταύρου ABFG. περιστερεὼν <ὀρθός> BFG : π. <ὀρθή> A. αἱ om. F. 13 πιστεύεσθαι : πείθεσθαι ABFG. δυνάμεναι : δηλονότι G. ἀπηλπισμένας Baehr ap. Roether : ἀπελπισμένας AFGM : ἀπηχνησμένας B. ὀφθαλμικὰς ex BFG scripsi : ὀφθαλμίας καὶ M : ὀφθαλμῶν A. 14 ἐν τρισὶν ἡμέραις om. ABFG: ἀπαλλάσσει : ἀπολύει ABFG. παρὰ τῆς ποιότητα M (correxi) : ἐπὶ τῇ ποιότητι ABFG. 15 σκευάσεως <αὐτὰ> G. <τὰς> ὀφθαλμίας A : <τὰς> ὀφθαλμικὰς B : <τὰς> ὀφθαλμῶν G. οἰδημῶν G. 16 πασῶν G. τοιούτῳ : τούτῳ AB : τοῦτο F : ταύτῃ G. 16-18 κολλουρίῳ ... χρῶ om. ABFG. 18 τῷ χυλῷ scripsi : τοῦ χυλοῦ M. πᾶν ῥεῦμα ABFG. 19 ἀφέψει sic A : ἀφέψη M : ἀφέψεις G : ἀφεψεῖν F : ἀφέψιε B. καὶ χρῶ ex ABFG addidi. προσκλύματι BGM. 20 γλαυκώσεις <καὶ συκώσεις [-ό- F]> ABFG. ἐπιχύσεις G : ἐπιλύσεις B : ἀποχύσεις A.

τὰς ἀπεγνωσμένας διαθέσεις, ὑγρὰ σκευάζεται τοιαύτη τις· ὀποπάνακος <β', λίθου αἱματίτου <δ', κρόκου <δ', λυκίου ἀμύλου ἀνὰ <β', γλαυκίου <ϛ', τραγακάνθης <β', μέλιτος ἀττικοῦ <δ', πεπέρεως λευκοῦ <β', ὀποβαλσάμου <β', τῆς ῥίζης τοῦ περιστερεῶνος κεκομμένης καὶ σεσησμένης <ϛ', χολῆς αἰγείας <γ', τοῦ χυλοῦ κυάθους β'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων <χρῶ>. αὕτη ἡ δύναμις τὰς προγεγραμμένας διαθέσεις ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπαλλάσσει, τὰ δὲ πτερύγια καὶ συκώσεις καὶ χαλάζια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. οὐκ ἔστι δὲ θείας δυνάμεως ἔπαινον λέγειν, ἀλλ' ἑκάστης δυνάμεως· δείξει γὰρ ἡ πεῖρα τὴν ἐνέργειαν.

Δίδυμοι, ζῴδιον γ'. Ἀπὸ Παχῶνος εἰκοστῆς πέμπτης, ἥτις ἐστὶν Ἀρτεμισίου κ', κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς πρὸ ιγ' καλανδῶν Ἰουνίων τρίτη βοτάνη περιστερεὼν ὕπτιος. ταύτης ὁ χυλὸς ὁμοίως ἀναλαμβάνεται· εἶτα σκευάζεται φάρμακον ἐνεργέστατον πρὸς καρκινώματα καὶ κονδυλώματα καὶ τὰς λεγομένας συκᾶς· σκευάζεται δὲ οὕτως· κρόκου <ιβ', ῥόδων ξηρῶν <η', μελιλώτου ποντικοῦ <ιδ', στυπτηρίας σχιστῆς <η'· λειάνας μίγε [ἴσα], παραχέων τῆς βοτάνης τοῦ χυλοῦ ξέστας δ', καὶ ἕψε ἐν χύτρᾳ καινῇ ἕως ἂν γένοιτο μέλιτος πάχος, καὶ χρῶ. θεραπεύει δὲ [f. 79v] καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι πάντα.

1-3 διαθέσεις ... τραγακάνθης <β' : διαθέσεις ὑγράς. ἔχει δὲ [δὲ om. A] προσθήκην πλείω ἡ τοιαύτη σκευασία ταύτην. λυκίου [λι- B] ἰνδικοῦ. κρόκου. λίθου αἱματίτου [-τίστου B]. ἀμύλου. καὶ γίνεται [γίγν- G] κολλούριον [ἔχει δὲ ... κολλούριον om. F]. σκευάζεται δὲ [δὲ om. F (?)] αὕτη [αὐτῇ B : οὕτως F (?), G]. ὀποπάνακος <η' ABFG. 3 δ' : β' AF : α' BG. πεπέρεως : πέπονος M. 3-4 πεπέρεως ... ὀποβαλσάμου <β' om. F. 4 τοῦ om. AG. περιστερεῶνος om. A : περιστερεὼν B. 5 σεσησμένης scripsi : σεσεισμένης M : σεσημ(μ)ένης ABF : σεσειμένης G. χολῆς <ὑαίνης ἢ> ABFG. <γ' : <ϛ' ABF : om. G. β' om. B. β <ἢ κ> G. 6 χρῶ ex ABFG addidi. τὰς <μὲν> ABFG. 7 ἀπαλλάττει ABFG. συκώσεις : λευκώματα A : λευκόματα BG : λακώματα F (?). 8 ἐν om. ABG. ἡμέρᾳ <ἀπαλλάττει> ABF : ἡμέρᾳ <ἀπαλλάττει. τὰ δὲ πτερύγια ... ὅμοια> G. δὲ : γὰρ A. 8-9 θείας ... ἑκάστης δυνάμεως : εὐχέρεια μετὰ εὐλογίας [μ. εὐ. om. A : μετὰ λόγου BG] ἔπαινον λέγειν ἑκάστης δυνάμεως ABFG. 10 ἐνέργειαν <ταύτης> A. 11-12 Δίδυμοι ... Ἰουνίων om. ABG : σύναγε ταύτην Ἰουνίῳ ιγ' F. 11 In M numerus γ' ex imagine photographica ligatoris cultro abscissus videtur. Παχῶνος εἰκοστῆς πέμπτης scripsi : παχὼθ εἰκοστῇ πέμπτῃ M. 12 κ' Boll : κδ' M. 13 τρίτη β. : διδύμων β. ABG : β. τῶν δυδίμων F. περιστερεὼν ὕπτιος : ἡ ὑπτία A. ταύτης : τούτου BFG. ὁμοίως ὁ χυλὸς λαμβάνεται ABFG. 14 εἶτα : καὶ ABFG. ἐνεργέστατον om. ABG. 14-15 κονδιλώματα καὶ καρκινώματα F : κονδυλώματα (καρκινώματα καὶ om.) AG : κονδηλώματα B. 15 συκᾶς scripsi : σύκας M : συκώσεις ABFG. κατασκευάζεται B. 16 μελιλότων ποντικῶν F : μελιλώτων (π. om.) A : μελιλωτ(ον) ποντικὸν B. ιδ' : ιβ' ABFG. στυπτύρου G. 17 λειάνας .. ξέστας δ' : ταῦτα λειώσας [πειοποιήσας F] σμίγε [μίσγε A] ἐκ τοῦ χυλοῦ [τῷ χυλῷ F] τῆς βοτάνης <δ' ABFG. 18 ἕψει A : ἔψει G : ἕψειε B. χύτρᾳ : κύθρα ABG. ἕως ... πάχος : μέχρι μελιτώδους συστάσεως G. γένηται F : ἀπολάβῃ A : ἀπολαύῃ B. 19 ἐν τῷ [τῷ om. AF] <στόματι καὶ παρισθμίοις [παρισθμίου A] καὶ τὰ ἐν τῷ [τῷ om. AF]> σώματι ABFG. Haec in codicis M scripturam restituenda videntur. πάντα <κακόχυμα αἴτια> F (?), G : <κακόχυμα> πάντα <αἴτια> B : <κακόχυμα> πάντα A.

<'Α>πὸ Παυνὶ εἰκοστῆς πέμπτης, ἥτις ἐστὶν Δαισίου ιθ', κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς πρὸ ιγ' καλανδῶν Ἰουλίων τετάρτη βοτάνη σύμφυτον. ταύτης ὁ χυλὸς καὶ ἡ ῥίζα πολλὰς ἐνεργείας ἔχουσιν. ἐκ μὲν οὖν τῆς ῥίζης ἔμπλαστρος σκευάζεται, ἥτις τραύματα καὶ διακοπὰς νεύρων κολλᾷ· κηροῦ <ξ', μυελοῦ ἐλαφείου <ιβ', μάννης Λιβάνου <κβ', μέλιτος ἀττικοῦ <κϛ', ἐλαίου ῥοδίνου <κδ'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. πρὸς δὲ τὰ ἐν θώρακι ῥήγματα, οἷον ἀρτηριῶν καὶ

[Cum his verbis abrumpitur codex M(atritensis). Reliquum opusculum ex codice A,codicibus quoque BFG auxiliantibus, iam editurus sum.]

[Paris. 41, f. 590] φλεβῶν, καὶ τὰς τοῦ αἵματος ἀναγωγὰς σκευάζεται διὰ τοῦ χυλοῦ τροχίσκος τοῦτον τὸν τρόπον· σελίνου σπέρματος <ϛ', παρ' ἐνίοις ἀνήθου ἀντὶ ἀνήσου <δ', κρόκου <δ', ἀκόρου <γ', τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης <ιβ'· ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ <α' καὶ δίδου α' νήστῃ. ἵστησι δὲ καὶ καταμήνια γυναικὸς ὅταν παρὰ φύσιν φέρηται. πρὸς δὲ τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν χιτώνων γινόμενα ῥήγματα καὶ τὰς διαβρώσεις, γίνεται διὰ χυλοῦ κολλούριον· ψιμυθίου <η', κρόκου <ϛ', νάρδου ἰνδικῆς <α', μελιλώτου <β', κόμμεως <ι', παρ' ἐνίοις γ'· τῷ χυλῷ ἀναλάμβανε καὶ ποιήσας κολλούριον χριῦ.

1-2 'Απὸ Παυνὶ ... 'Ιουλίων om. ABG. 'Από Παυνὶ ... Ῥωμαίους om. F. 1 πὸ παυνεὶ εἰκοστῇ [πρώτη prima manu deletum] πέμπτῃ M; correxi. 2 <σύναγε ταύτην> ἀπὸ τῆς F. πρό : πρώτης M. ἰουλίου F. τετάρτη β. : καρκίνου β. ABG : β. καρκίνου <τὸ> F. 3 σύμφυτος BGM. ταύτης <γὰρ> F : ταύτης <δὲ> B. ἡ ῥίζα καὶ ὁ χυλὸς A : ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς BG : ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς χυλὸς F. πολλὰς : πλείστας G. ἔχει ABFG. 4 ἔμπλαστρον (?) σκευάζεται F : σ. ἔμπλαστρος AG : σ. ἔμπλαστρον B. ἥτις ex AF scripsi : εἰς γὰρ M : ὅπερ BG. 4-5 διακοπὰς νεύρων : διακοπέντα νεῦρα AB : διακόπτει νεῦρα G : διακοπέντα F. 5 κολλᾷ. <σκευάζεται δὲ οὕτω(ς)> ABG : κολλᾷ. <ἤγουν> F. ξ' : ζ' BG : η' AF. Λιβάνου : λίβυης (?) G. κβ' : κα' F : α' ABG. 6 μέλιτος ... ῥοδίνου <κδ' : ῥητίνης ὑγρᾶς <κδ'. τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημ(μ)ένης [σεσειμένης καὶ κ. G] <λβ'. ἐλαίου ῥοδίνου [ῥοδελαίου G] <κδ'. μέλιτος ἀττικοῦ <ϛ'. παρ' ἐνίοις μέλι οὐκ ἔστιν οὐδὲ κρόκος [μέλι ... κρόκος : μέλι καὶ κρόκος G] ἐγκείμενος. κρόκου <β' ABFG (in quo κρόκου <β' ante παρ' ἐνίοις positum est). 7 οἷον om. ABFG. 9 τὸν τρόπον τοῦτον BF : τοιουτοτρόπως G. 9-10 σπέρματος ... ἀνήσου <δ' : σπέρμα <ϛ'. ἀνήσσου <δ'. παρ' ἐνίοις ἀντὶ ἀνήσσου ἀνίθου B. 10 ἐνίοις <δ'> G. ἀντὶ ἀνήσου om. F. ἀκόρου <γ', κρόκου <δ' BFG. 11 καὶ σεσημένης om. BG. ιβ' : ιγ' F. ἀναλαμβάνεται B. 12 ἀνὰ om. F. α' (ante νήστῃ) : <α' A : om. BG. νήστι B : νήστις G : om. F. ἵστησι : στήσει F. καὶ om. B. 13 γυναικὸς καταμήνια (?) F : γυναικῶν καταμήνια G. ὅταν ... φέρηται : παρὰ φύσιν ἀμέτρως φερόμενα G. τὰ <ῥήγματα>, l. subseq. ῥήγματα omisso, BFG. 14 τῆς χιτῶνος G : τῶν χυτῶν F. γινομένων BG. 15 κολλύριον F : κουλούριον G.
τ'
ψιμμιθίου ABFG. ἰνδικοῦ A. 16 μελιλω A : μελιλώτων BFG. β' : ιβ' BFG. <ταῦτα> τῷ B. 17 κολλύριον F : κουλούρια G. χρῶ <τούτοις> G.

Λέοντος βοτάνη κυκλάμινον.

Ταύτης τὰ μὲν φύλλα ἄχρηστά εἰσιν, ἡ δὲ ῥίζα θαυμασιωτάτη καὶ καθυγροτάτη, ὥστε καὶ χυλὸν ἐξ αὐτῆς λαμβάνεσθαι. ἐὰν οὖν εἰς τὸν χυλὸν βάλῃς ἴσον ἴσῳ μέλιτος καὶ ἐνίῃς εἰς τὰς ῥῖνας, τὰς ἐκ τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν θώρακα φλεγμονὰς παύει. κατακοπτομένη δὲ καὶ μέλιτι καὶ λυκίῳ ἀναλαμβανομένη τάχιστα θεραπεύει τὰ ἐν τοῖς αἰδοίοις καὶ μυκτῆρσιν ἕλκη, ὁμοίως καὶ τὰ ἐν τῷ στόματι· στερεοῖ δὲ καὶ τοὺς κινουμένους ὀδόντας. ἂν δὲ καὶ καταμήνια γυναικὸς θέλῃς καταγαγεῖν, εἰς ἔριον βάλλε ἀπὸ τοῦ φαρμάκου καὶ δίδου ἀποθέσθαι καὶ παραχρῆμα ἐνεργεῖ· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς σωματικὰς διαθέσεις. ἔμπλαστρος δὲ διὰ τῆς ῥίζης σκευάζεται τοιαύτη· κηροῦ <ς', ῥητίνης ὑγρᾶς <μ', [f. 590ᵛ] λιθαργύρου <κδ', τῆς ῥίζης σεσημένης <ρ', ἐλαίου παλαιοῦ <μ'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. αὕτη ἡ δύναμις χοιράδας καὶ ἀποστήματα πελιώματά τε καὶ στεατώματα, ἀθερώματα καὶ ἰόνθους καὶ πάντα τὰ τυλώδη σκιρρώματα διαφορεῖ. καὶ ἔμπυα ἔχοντα ῥήσσει· ὅταν δὲ ῥήξῃ, χρῶ τῇ ἐπάνω δυνάμει τῇ διὰ τοῦ λυκίου καὶ μέλιτος· αὕτη γὰρ ἀνακαθαίρει καὶ κατουλοῖ.

Παρθένου βοτάνη καλαμίνθη.

Αὕτη δύναμιν ἔχει λίαν θαυμάζεσθαι δυναμένην. σκευάζεται δὲ φάρμακον τοιοῦτον· λαβὼν ψιμυθίου ὅσον θέλεις, εἶτα ῥοδίνου, καὶ τῷ χυλῷ ἀναλαμβάνων, ὡς γενέσθαι γλοιοῦ πάχος, ἐπίχριε τὰ πυρί-

1 <σύναξον εἰς τὰς ι' τοῦ αὐγούστου καὶ εἰς τὰς ιε'> Λέοντος F. κυκλάμινος BF : κυλάμνον G. 2 τὸ μὲν φύλλον ἄχρηστόν ἐστιν F. μὲν τὰ G. εἰσιν : ἐστὶν B. 3 καθ' ὑγρότητα B. καὶ : τὸν BFG. 4 βάλεται G. ἴσῳ μέλιτος om. (?) F. ἐνίῃς scripsi coll. Crönert, *Memoria graeca Herculanensis*, p. 258, n. 3; Mayser, *Grammatik der griech. Papyri*, p. 354, n. 2 : ἐνίεις A : ἐνίοις BG : ἐνίοις <μέλιτι> F. 5 κεφαλῆς ... θώρακα : κεφαλῆς καὶ τοῦ θώρακος F (?), G : κεφαλῆς γενομένας κώρακος B. καταπαύει B. κατακοπτομένης F : κατακοπτόμενος G : κατακεόμενος B. δὲ <δεῖ> B. 6 ἀναλαμβανομένης F : ἀναλαμβανόμενος BG. 7 δὲ om. G. 8 ἂν : ἐὰν F. γυναικῶν F. ἐθέλ(ῃς) G : ἐθέλεις B. κατάγειν G. 9 βάλε BFG. ἀπὸ : ἐκ BFG. 11 τοιαύτη : οὕτως BF. ς' : ξ' BG : ιβ' F. μ' : ς' F. 12 λιθάργου G. κδ' : θ' F. σεσημμένης BF : σεσειμένης G. ρ' : ν' B : λ' F. ἔλαιον παλαιὸν G. μ' : κδ' F. 13 δύναμις : δυστυχία G. 14-15 πελιώματα ... σκιρρώματα om. G. 14 <καὶ> πελιώματα (τε καὶ om.) F : περιλειώματα (τε om.) B. καὶ ἰόνθους : (καὶ om.) δοθῆνας F. 15 σκιρρώματα : σκληρώματα BF. καὶ om. F. ἔμπνα G: ἔμπτυα B. 16 ῥήξει B : ῥήσσει G : ἐν ῥήξει F. ἀπάνω δυστυχί(ᾳ) G. τῇ : τῆς F. καὶ <τοῦ> BFG. μέλιτος : μεγάλου G. 17 καθουλεῖ F. In ima cod. F pagina haec leguntur : πίνεται τὸ ἀφεψημένον τῆς ῥίζης τῆς βοτάνης τοῦ λέοντος μετ' οἴνου εἰς τὰ θανάσιμα· καὶ μάλιστα πρὸς θαλασσίων καὶ ἑρπετῶν καταπλασσομένη ἔστι ἀντιφάρμακον. 18 - p. 145, 2 cf. Orpheum, *op. cit.*, p. 838. 18 <σύναξον ταύτην ἀπὸ τὰς ια' τοῦ σεπτεβρίου.> Παρθένου F. <ἕκτη> βοτάνη G. 19 Αὕτη om. BFG. δυνάμεις F. ἔχουσα BFG. λίαν : κἂν B. δυναμένας F. 20 φαρμάκων G : τὸ κακὸν B. λαβὼν : λάμβανε G. ψιμμιθίου A : ψιμμίθιον BF : ψιμίνθιον G. ὅσην F. ῥοδίνῳ Wellmann, *op. cit.*, p. 841. 21 τοῦ χυλοῦ BG : τοῦ χυλοῦ <τῆς βοτάνης> F. <τὸ> πάχος F.

καυστα καὶ θεραπεύσεις· τὸ δὲ παράδοξον, ὅτι οὐλοῖ καὶ οὐ φαίνεται καὶ τριχοφυεῖ· ἀπαλλάσσει δὲ ἐν τάχει καὶ τὰ ἐρυσιπέλατα. κἂν ἴσον ἴσῳ μίξῃς μετὰ ῥοδίνου καὶ συγχρίσῃς πυρέττοντας, ἀπαλλάσσει. ἐὰν δὲ κιμωλίας καὶ ἀλόης ἴσα ἴσοις ἀναλαβὼν ποιήσῃς γλοιοῦ πάχος καὶ κεφαλαλγοῦντας τὸ μέτωπον καὶ τοὺς κροτάφους χρίσῃς, παύσεις παραυτίκα τὴν ὀδύνην.

Ζυγοῦ <βοτάνη> σκορπίουρος.

Ταύτης γένη β' καὶ ἐκ μὲν τῶν φύλλων διάγνωσιν οὐκ ἔχει· φέρει δὲ καρπὸν ἡ μὲν κυάμῳ παρόμοιον, ἡ δὲ σταφυλῇ μελαίνῃ· καὶ ἑκάστη ἔχει ὅμοιον τὸ σχῆμα τῇ προειρημένῃ, τὸ δὲ χρῶμα ὁμοίως παραπλήσιον· τὰς δὲ δυνάμεις ἔχουσι διαφόρους. λαμβάνεται δὲ ὁ χυλὸς τῆς κυανωτέρας τοῦ καρποῦ καὶ τῶν φύλλων καὶ σκευάζεται καταπότιον ὑδρωπικοῖς· κνήκου τοῦ καρποῦ <δ', ἀλόης <η', κόκκου κνιδίου <β', σκαμμωνίας <α'· ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει καταπότια ἄγοντα ἀνὰ <α' καὶ δίδου νήστῃ, τοῖς μὲν ἀρχὴν ἔχουσιν <α', τοῖς δὲ διωγκωμένοις λίαν <β'. ἐκ δὲ τοῦ χυλοῦ τοῦ καρποῦ σκευάζεται πρὸς ἐλεφαντιῶντας τοῦτον τὸν τρόπον· κολοφωνίας <δ', ὀποῦ μήκωνος <η', μύρτων μελάνων <δ', στάχυος <η', ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης καὶ σεσησμένης <ιβ'· ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει τροχίσκους· καὶ δίδου τοῖς μὲν ἀρχομένοις α', τοῖς δὲ ἐπικινδύνως διακειμένοις β'. εἰ δέ τις <θέλει> ἐρρωμένως διακαθαρθῆναι, ἔχων πλατεῖαν ἕλμινθα ἢ ἀσκαρίδας ἢ

1 θεραπεύει F : θεραπεύσεως G. παράδοξον <ἐστὶ [ἐπὶ F] τοιοῦτον> BFG. οὐλὴ (καὶ om.) F. καὶ οὐ : τὸ B. 2 <ἀλλὰ> καὶ τρ. B. ἐντάχεις (om. καὶ) F. κἂν : ἂν F. 3 ἴσον : ἴσω BG. μίξεις FG. συγχρίσεις BF : συγχρίσεως G. πυρέσσοντας F : πυρεάσοντας B. ἀπαλλάξεις <τοῦ πάθους> F. 4-6 cf. Orpheum,
γλοιοῦ
op. cit., p. 838. 4 δὲ <καὶ> BFG. ποιήσεις BFG. ὑγροῦ A. 5 ἐν μετόπῳ καὶ κροτάφοις G. χρίσεις F : ἐπίχριε G. 5-6 παύσῃ παραχρῆμα BFG. 6 ἡ ὀδύνη G. 7 <σύναξον ταύτην ἀπὸ τὰς ιγ' τοῦ ὀκτοβόρου> Ζυγοῦ F. βοτάνη ex BFG addidi. 8 <ἔστι δὲ> ταύτης F : <εἰσὶ δὲ> ταύτης B : <εἰσὶ δὲ> ταῦτα G. γένη β' : δύο εἴδη F. 9 κυάμου F. σταφυλῆς μελαίνης F. 9-11 καὶ ἑκάστη ... παραπλήσιον om. F. 9 καὶ ἑκάστης G : ἑκάστη δὲ B. 10 τοῖς προειρημένοις BG : τῶν προειρημένων coniecit et post ἑκάστης posuit E. Meyer, *Gesch. der Botanik*, II, p. 346, n. 1. τὸ δὲ : καὶ τὸ B. 11 prius δὲ : μέντοι F. διαφόρως (ου suprascripto) A. 11-12 λαμβάνεται ... τοῦ : χύλισμα τῆς κυανωτέρας λαμβάνεται [λαμβάνων G] αὐτῆς ὁ χυλὸς τοῦ τε BG : χυλήσωμεν τὰς τῆς κυανωτέρας καὶ λαμβάνεται αὐτῆς ὁ χυλὸς τοῦ τε F. 13 ὑδρωπικοῖς <οὕτως> B. κίκνου τὸν καρπὸν F. ἀλόην F. κνήδου G. 14 <τὰ> καταπότια F. ἀνὰ om. F(?), G. 15 νήστει A: νήστεις B. ἀρχὰς F. δὲ om. G. διαγκεομένοις F : ἐγκωμένοις B. 16 (τοῦ om.) χυλοῦ τοῦ καρποῦ B : τοῦ καρποῦ τοῦ χυλοῦ F. 17 τὸν τρόπον τοῦτον BFG. 17-18 μύρτων ... στάχυος <η' om. B. 18 δ' : ιδ' F. ἱερέως G. κεκαυμένης BFG. σεσημμένης BF : σεσειμένης G. 19 ἀναλαμβάνεται B: ἀναλαμβανόμενος G. prius καὶ om. B. 20 α' : <α' A : <ἀνὰ> ἕνα F. <β' A : <ἐπὶ> β' F. θέλει ex F addidi. 20-21 τις ἐρρωμένος AG : τοῖς ἐρρωμένοις B. 21 πλατείας ἕλμινθας F : <τὰς> πλατέας ἕλμινθας B : πλάτας ἕλμινθ(ας) G. ἢ prius : καὶ B.

ἄλλα τινά, δίδου τὸ ἥμισυ τοῦ προγεγραμμένου τροχίσκου· καθαίρει γὰρ ἀκινδύνως. ἐκ δὲ τῆς ῥίζης σκευάζεται μάλαγμα πρὸς ὑδρωπικοὺς καὶ σπληνικοὺς καὶ πάντα τὰ ἐντὸς [f. 591] πάθη γινόμενα· σκευάζεται δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· ὀρόβων ἀληλεσμένων καὶ σεσημένων <η', κηροῦ <ρκ', τερεβινθίνης <λ', κεδρίας <π', <τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης <λ'>· τὰ ξηρὰ τοῖς τηκτοῖς ἀναλαμβάνων χρῶ.

Σκορπίου βοτάνη ἀρτεμισία.

Ταύτης ὁ χυλὸς λαμβανόμενος ἐν πανσελήνῳ, τοῦ Ἡλίου ὄντος ἐν Κριῷ, μεγίστας ἐνεργείας ἔχει· τριταΐζοντας γὰρ καὶ τεταρταΐζοντας ἀπολύει, ἐὰν ἴσον ἴσῳ μετὰ ῥοδίνου ἀλείψῃς. σκευάζεται δὲ καὶ δι' αὐτῆς πρὸς σεληνιαζομένους τοιόνδε· ὑοσκυάμου <ϛ', ἴρεως ἰλλυρικῆς <ιδ', κολοφωνίας <θ', λαθυρίδος <β'· λεῖα ποιήσας ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ πλάσας ἀνὰ <α' ἀπόθου. ὅταν δὲ θέλῃς δοῦναι, δὸς ἕνα ἐν κυάθῳ γάλακτος ὀνείου, ἔγκλυζε δὲ καὶ σύγχριε καθάπερ καὶ τοὺς τεταρταΐζοντας. γίνεται δὲ καὶ ἄκοπον πρὸς νευρικὰς καὶ ὑστερικὰς διαθέσεις ἐνεργέστατον· κηροῦ <μ', στέατος χηνείου <ιβ', μυελοῦ ἐλαφείου <κ', χαλβάνης <ιϛ', κροκομάγματος <ιβ', ἴρεως ἰλλυρικῆς <ιϛ', ἰρίνου <κ', ἐλαίου παλαιοῦ <κδ', τοῦ χυλοῦ κυάθους ϛ'· λεῖα ποιήσας καὶ συμμίξας ἕψε ἕως γένηται γλοιοῦ πάχος καὶ χρῶ. ποιεῖ δὲ καλῶς καὶ πρὸς τὰ ἀναισθητοῦντα μέρη τοῦ σώματος. σκευάζεται δὲ καὶ

1 ἄλλου F. τὸ ἥμισυ : ἥμισυ BG : ἀν <α' F. 1-2 καθαίρει γὰρ : καὶ καθαίρεις F. 2 ἐκ : ἡ B. 3 prius καὶ : ἢ BG. <εἰς> πάντα G : ἅπαντα B. 3-4 σκευάζεται ... τρόπον om. F. 4 τὸν τρόπον τοῦτον B. σεσημμένων BF : σεσειμμένων G. η' : γ' F. 5 ρκ' : λ' F. τερεβίνθου G. λ' : χ' B : ιβ' F. κεδρέας BFG. 5-6 τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης <λ' ex F addidi. 6 τοῖς om. G. τηκτοῖς : ὑγροῖς BF.

7 <η'>. Σκορπίου βοτάνη ἀρτιμησία B : ὀγδόη βοτάνη σκο^{π}' καλουμένη ἀρτημισ(ία) G : μὴν νοέμβριος. αἱ δυνάμεις τῆς ὀρθῆς περιστερᾶς πολλαὶ καὶ θαυμασταί εἰσιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ δύσπισταί εἰσιν· ἐγὼ δὲ ταύτης τῆς περιστερᾶς, ἣν καὶ ἱερὰν βοτάνην <καλοῦσι add. Baehr>, πεπείραμαι ὡς δοκιμωτάτην οὖσαν παντὸς πάθους τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου καὶ ἑτέρου πάθους· σύναξον δὲ ταύτην, τρίτον τὸν χρόνον εἰς τὰς ιδ' τοῦ μαΐου καὶ εἰς τὰς ι' τοῦ νοεμβρίου, καὶ ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν κριῷ· ἔστι δὲ ἡ ὀρθὴ περιστερὰ τοῦ κριοῦ· ἔστι δὲ καὶ τοῦ σκορπίου F. 8 μεταλαμβανόμενος G. 8-9 ἐν κριῷ ὄντος τοῦ ἡλίου FG : ὄντος ἐν κριῷ τοῦ ἡλίου B. 9 <ὠφελεῖ> τριταΐζοντας (ἀπολύει lin. subsequ. om.) F. γὰρ om. FG. 10 ἐὰν om. F. ἴσῳ : ἴσον F. ἀλείψεις B : ἀλειφόμενον F. δὲ καὶ om. F. 11 αὐτῆς : αὐτοῦ BG. πρὸς <τοὺς> BF. τοιόνδε : τοιῶσδε BG : om. F. υἱοσκυάμου G. ἱερέως G. 12 κολοφώνης G. λαθυριδ(ος) A ; λαθυρίδων BG : λαθυρίδας F. β' : ꝛ' F. <ταῦτα> λεῖα B. 13 ἀνὰ om. F. ἀπόθου ... δὸς ἕνα : καὶ ἐνιεὶς F. θέλεις BG. δὸς : διεὶς B : δ G. 14 κυάθῳ : μυάδω B. <μετὰ> γάλακτος F. ἔκβλυζε F. δὲ om. BFG. καθάπερ : καθὼς F. καὶ om. G. 15 γίγνεται G. prius καὶ om. G. 15-20 ἄκοπον ... σκευάζεται δὲ καὶ om. F. 15 <καὶ> πρὸς G. 16 ἐνεργέστατον <τὸν τρόπον τοῦτον> B. μ' : β' B. 17 χαλβάνου BG. κρόκου μάγματος G : κροκόσμτος B. ἱερέως G. 18 ἰρίνως B. <ταῦτα> λεῖα B. 19 ἕψει BG.

μάλαγμα διὰ τῆς ῥίζης πρός τε τὰς συνδρομὰς καὶ τὰς ἀναισθησίας τῶν νεύρων καὶ ἄρθρων καὶ παραλύσεις· κηροῦ <ρκ′, ῥητίνης τερεβινθίνης <κ′, ξυλοβαλσάμου <ιβ′, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος <ιϛ′, χαλβάνης <ιδ′, τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσησμένης <β′, κεδρίας <λβ′· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. καὶ ὅταν ἑψηθῇ ἡ βοτάνη καὶ συγκαθίσῃ γυνὴ πνιγμοὺς ἔχουσα τῆς ὑστέρας ἢ καρκινώματα, θεραπευθήσεται.

Τοξότου βοτάνη ἀναγαλλίς.

Ταύτης β′ εἰσὶν εἴδη, πυρρὸν καὶ κυανοῦν, ἔχει δὲ μόνην τὴν ἐκ τῶν φύλλων εὐχρηστίαν. λαμβανόμενος ὁ χυλὸς τῆς κυανωτέρας καὶ κεκραμένος ἴσον πρὸς ἴσῳ μέλιτος καὶ ἐνιέμενος πρὸς ῥῖνας κατασπᾷ ἐκ τῆς κεφαλῆς φλέγμα καὶ ἐκ τοῦ θώρακος· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ὀδόντων ἀλγήματα λύει. ἐὰν δὲ μετὰ ῥοδίνου μίξας τὸν χυλὸν ἀλείψῃς σου τὰς ὄψεις, ἡδέως ὑπὸ πάντων θεαθήσῃ. ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου ἰνδικοῦ <καὶ> ὄξους δριμυτάτου καὶ τοῦ χυλοῦ δῷς γυναικὶ ἐπιχρίσασθαι, λαμπρυνεῖ τὰς ὄψεις καὶ τετανωτέρας ποιήσει. [f. 591v] τῆς δὲ πυρρᾶς ὁ χυλὸς μετὰ μέλιτος μιγνύμενος ἐνίεται τοῖς ἐπιληπτικοῖς καὶ τοῖς μαινομένοις εἰς ῥῖνας καὶ ὀρθοπνοϊκοῖς καὶ ἀραιοῖ τοὺς

1 διά : ἐκ B. συνδρομὰς om. F. τὰς om. BFG. 2 <τῶν> ἄρθρων B. καὶ παραλύσεις : (καὶ om.) ἐπαναλύσεις F : καὶ <τὰς> παραλύσεις <οὕτως> B. ρκ′ : κ′ F. ῥητίνης : ῥητίνει G : τηρίνης καὶ F. 3 κ′ : ϛ′ F. ιβ′ : ζ′ F. θυμιάματος om. F. ιϛ′ : η′ F. χάλβης G. 4 ιδ′ : θ′ F. <τῆς βοτάνης> τῆς ῥίζης BG. β′ : ι′ F. κεδρέας FG. λβ′ : ι′ F. 5-6 καὶ ὅταν ... θεραπευθήσεται om. F. 5 ὅταν : ὅτε B. 6 πνιγμοὺς : κνισμοὺς B. ἢ om. B. θεραπευθήσεται <θαυμασίως> G. Post ἀναλαμβάνων χρῶ (l. 5), in F haec leguntur : αὕτη καὶ τὰ φύλλα πινόμενα ποιοῦσι πρὸς ἑρπετά· ἑψηθεῖσα ὅλη σὺν οἴνῳ ἐσχάρας τὰς ἐν παρισθμίοις παραπίπτει, καὶ νομὰς τὰς ἐν στόματι ἀναγαργαριζόμενος ὁ χυλὸς μετὰ ὑσσώνου [ὑσσώπου corr. Baehr] καὶ ἑψήματος ὠφελεῖ· λέγεται δὲ ῥενόμενόν [l. ῥαιν-] τε συμποσίοις τὸ ἀπόβρεμμα ἀδιγυγοτέρους [l. ἀπόβρεγμα εὐδιαγωγοτέρους] ἱστορεῖται [sic] ποιεῖν· δίδοται δὲ τριταΐζουσι πίνειν τὸ τρίτον γόνυ, τεταρταΐζουσι τὸ τέταρτον γόνυ· κρεμαμένη εἰς οἶκον εὐθετεῖ· καὶ ἐν ἐργαστηρίῳ κειμένη εὐπραγίαν παρέχει· καθὼς καὶ ἡ ἀρτεμισία τὰ αὐτὰ ὠφελεῖ· καλεῖται δὲ ἱερὰ βοτάνη διὰ τὸ εὐχρηστεῖν εἰς πολλὰ καὶ εὐθετεῖν πρὸς πάντα παραδόξως, χειράδας [l. χοι-], παρωτιδας, φύματα τραχήλου, βουβῶνας καταπλασσομένη [l. -ην]· θεραπεύει τὰς αἱμορροΐδας ὁ χυλὸς αὐτῆς, μετὰ νίτρου καὶ μέλιτος προσκλυζόμενος, καὶ ἕτερα πολλά [cf. Dioscorid. IV, 61 et infra p. 161, 29 sqq.]. 7 <σύναξε ταύτην ἀπὸ τὰς ιε′ τοῦ δεκεμβρίου.> Τοξότου F : <τοῦ> Τοξότου B. <ἡ> ἀναγαλίς F : ἀναγαλίου B. 8 Ταύτης om. BFG. ἐστὶν F. κυανὸν BFG. 9 εὐχρηστίαν : εὔχρηστον G : εὐρωστείαν B. ἀναλαμβανόμενος G. ὁ χυλὸς τῆς κυανωτέρας λαμβανόμενος B. 10 κεκραμμένης G : κρεμάμενος F. ἴσον : ἴσος F. <μετὰ> μέλιτος F : μέλιτι AB. 11 <τὰ> τῶν BF. καὶ : ἐπὶ G. 12 μίξης BG. <καὶ> ἀλείψης G : <καὶ> ἀλείψεις F : <καὶ> καταλήψεις B. 13 σου om. F. πάντων : ἀνθρώπων ἀεννάως G. θεάσῃ B : θεωρεῖται G. 14 λυκέου F : λύκου G. καὶ ex BFG addidi. ὄξου B. 15 χρήσασθαι G. τετανώτερον G. ποιεῖ BFG. 17 τοῖς om. BG. μαινομένοις : μελαινομένοις F. ὀρθοπνοικαῖς F.

πόρους καὶ θεραπεύει. δεῖ δὲ ἐννοεῖν ὅτι τὰ πάθη οὐ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· διαφέρει γὰρ ἀλλήλων τούτοις, ὅτι ἡ μὲν μανία δίχα πυρετοῦ γίνεται, μετὰ δὲ πυρετοῦ ἡ ἐπιληψία. συνίστανται δὲ τὰ πάθη οὕτως· οἷον ὅταν ἐκ περιψύξεως τῆς μήνιγγος στεγνωθῇ τὰ ἀγγεῖα, πλείονος ὄντος τοῦ ὑγροῦ, τὸ πνευματικὸν ἐναποθλίβεται, καὶ τῷ μὴ ἔχειν διὰ τῶν πόρων ἰθυδρομίαν, <ἀναγκαίως παραλλαγὴν τῆς διανοίας παρασκευάζει. ἡ οὖν προγεγραμμένη δύναμις, φύσει δριμεῖα> οὖσα <καὶ> λεπτυντική, ὅταν ἑνωθῇ, ἀραιοῖ τοὺς πόρους καὶ τὴν τοῦ ὑγροῦ ἔντασιν ἐπισπᾶται· οὕτως οὖν εἰς τὸ κατὰ φύσιν τῶν πνευματικῶν ἀποκατασταθέντων πόρων, λύσιν λαμβάνει τὸ πάθος. σκευάζεται δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ ἡ κατάχριστος, ἡ θεραπεύουσα τάς τε νεφελίδας καὶ <τοὺς> φακοὺς καὶ τοὺς ἰόνθους καὶ τοὺς προσφάτους μέλανας ἀλφούς· ἀλκυονείου <δ', κισσήρεως ὀπτῆς κεκομμένης <η', <κηκίδος ὀμφακίτιδος <ιη', λυκίου ἰνδικοῦ <ιβ', ἴρεως ἰλλυρικῆς <ιδ', μέλιτος πικροῦ <η'>, ἀπὸ τοῦ χυλοῦ <κ'· ταῦτα μίξας εἰς ἄγγος κασσιτέρινον, ὅταν θεραπεύῃς προνιτρώσας κατάχριε. ἂν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου ἰνδικοῦ καὶ τοῦ χυλοῦ ἴσον ἴσῳ μίξῃς καὶ τὸν καυλὸν τοῦ μορίου περιχρίσῃς, ἑτοιμότερος ἔσῃ πρὸς συνουσίαν <καὶ τῇ πλησιαζομένῃ ἡδονὴν ἀπεργάσῃ>.

Αἰγοκέρωτος βοτάνη λάπαθον.

Αὕτη δυνάμεις οὐκ ἔχει πολλάς, ὀλίγας δὲ καὶ ἐνεργεστάτας. ἐὰν γὰρ αὐτῆς τις τὸν χυλὸν τρίψῃ μετὰ κυκλαμίνου καὶ χρίσῃ τὸ σῶμα, ὑπὸ θηρίων οὐ δηχθήσεται, καὶ κύνες δὲ αὐτὸν φεύξονται. ἐὰν δέ τις γένηται κυνόδηκτος, θεραπευθήσεται τῇ διὰ τῆς ῥίζης σκευαζομένῃ

1 πόρους : πόνους AB. δεῖ : χρὴ G. ἐνοεῖς F. ὅτι om. F : ἤτοι B. οὐ <γὰρ> F. 2 ἔχωσι F. διαφέρειν B : διαφέρουσι F. ἀλλήλως G. αἱ μὲν μανίαι F. 3 γίγνηται G : γίνονται F. ἡ ἐπιληψία δὲ μετὰ πυρετοῦς [sic] B. συνίσταται BG. 4 inde ab ἐκ περιψύξεως usque ad finem om. G. μήνιγκος A. στεγνωθῇ : στενοθοῦν F. 5 ὄντος om. F. τὸ : τί F. <ἐν>τῷ F. μὴ : μὲν F. <τὴν>διὰ F. 6-7 ἀναγκαίως ... δριμεῖα et καί, quae omiserant AB, ex F addidi. 8 λεπτυϊκὴ B. τὴν om. B. 9 ἔνστασιν BF. 10 λαμβάνειν B. 11 ἐφηλίδας F. τοὺς ex F addidi. 12 τοὺς (ante ἰόνθους) om. B. μέλαινας ἀλφοὺς <οὕτως> B. 13-14 κηκίδος ... μέλιτος πικροῦ <η' ex BF addidi. 13 κυκκίδος B (correxi) : κικίδου F. 14 ιη' : ιβ' F. ιβ' : ια' F. ιδ' : ιβ' F. πικροῦ om. F. η' : ϛ' F. 15 ἀπὸ om. F. κ' : ιε' F. ἄγκος βασσητίρηνον ὅταν <δὲ> B. ὅταν θεραπεύῃς om. F. 16 πρὸς νιτρώσας B : πρὸς νιτράσας F. κατάχριε <καὶ θεραπεύσεις> F. ἐὰν BF. 17 μίξεις F. περιχρίσεις F : ἐπιχρίσῃς B. 18 ἑτοιμότατος B. 18-19 καὶ ... ἀπεργάσῃ ex BF addidi. 18 τὴν πλησιαζομένην B. 20 <σύναξον ταύτην τὴν βοτάνην ἀπὸ τὰς ιϛ' τοῦ ἰαννουαρίου.> Αἰγοκέρωτος F. αἰγοκέρωτου B. 21 δυνάμεις <μὲν> BF. ἔχει : ἔχουσα F. ἐναργεστάτας F. 22 αὐτῆς post χυλὸν posuit F. τις om. B. τρίψῃς B. κυκλαμίνου : καλαμίνου B. 23 δηχθήσῃ <ποτὲ> B. αὐτὸν φεύξονται : ἀπ' αὐτοῦ φ. F : φ. σε B. 24 τῇ : τῷ B : om. F. σκευαζομένης F : σκευαζομένῳ B.

ἐμπλάστρῳ οὕτως· κηροῦ <η', ῥητίνης πιτυΐνης <κ', χαλβάνης <ιη', παρ' ἐνίοις ιβ', στέατος χοιρείου <κ', τῆς βοτάνης τῆς ῥίζης <μ', μύρου στυρακίνου <κ'. ἐὰν δὲ ὑπὸ κυνὸς λυσσῶντος δηχθῇ, ἐμπλάστρῳ μὴ τῇ αὐτῇ χρῶ, ἀλλὰ δίδου ἐκ τοῦ χυλοῦ ἕνα ἡμικύαθον ἐπὶ ἡμέρας ζ'. ἐὰν δὲ ὑδροφοβήσῃ καὶ μὴ θελήσῃ ῥοφεῖν, κλύσον αὐτὸν σμίγων ἀνὰ γ' κυάθους τοῦ χυλοῦ καὶ ἐλαίου μετὰ μέλιτος ἴσα, καὶ ἀπαλλάξεις.

Ὑδροχόου βοτάνη μάραθρον.

Τούτου τὸν χυλὸν νιπτόμενος, ὑπ' οὐδενὸς ἑρπετοῦ δηχθήσῃ· εἰ δέ τις δηχθείη, πότισον ἐκ τοῦ χυλοῦ ἴσον ἴσῳ μίξας μετ' οἴνου καὶ ἀπαλλαγήσεται· τὴν δὲ ποσότητα τῆς πόσεως δεῖ σε στοχάζεσθαι πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ θηρίου. σκευάζεται δὲ καὶ ὑγρά, ἥτις ποιεῖ πρὸς τὰς ἀμβλυωπίας καὶ τὰς ἐπισκοτήσεις τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς γινομένας καὶ αὐ[f. 592]θημερὸν λύει· καδμείας βοτρυΐτιδος <η', ψιμυθίου <κη', παρ' ἐνίοις κδ', φοινίκων κεκομμένων <η', χαλκοῦ κεκαυμένου <β', <λυκίου ἰνδικοῦ <β'>, μέλιτος πικροῦ <β'· λεαίνων παρέγχει τῷ χυλῷ, ὥστε γενέσθαι μέλιτος πάχος καὶ χρῶ.

Ἰχθύων βοτάνη ἀριστολοχία.

Ταύτης ἐστὶ δισσὸν τὸ εἶδος· ἣ μὲν γάρ ἐστι θήλεια, ἣ δὲ ἄρρην. δυνάμεσι δὲ κεκόσμηνται διαφόροις. καὶ ἡ μὲν θήλεια φέρει καρπὸν ἐμφερῆ μήλοις, ἧς ὁ χυλὸς λαμβάνεται καὶ σκευάζεται ὑγρὰ πρός τε τοὺς ἀποκεχυμένους καὶ ἀπογεγλαυκωμένους ὀφθαλμούς· καδμείας

1-2 ῥητίνης ... χοιρείου <κ' om. F. 1 χαλβάνου B. 2 τὴν ῥίζαν < λ' F. 3 κ' : η' F. λυσσῶντος : λυσσώδους B. δαχθῇ <τις> F. 3-4 ἐμπλάστρῳ ... δίδου om. B. 4 τῷ αὐτῷ F. ἀλλὰ δίδου : δίδου δὲ F. χυλοῦ <ῥοφεῖν> F. ἓν A. ἥμισυ κύαθον B. ἐπὶ ... ζ' : σ σ η (?) F. 5 ὑδροφοβάσῃ <γεγενημένος> F : ὑδροφοβησθῇ B. (καὶ om.) ῥοφεῖν μὴ θελήσει F. αὐτὸν <εἰς ὀσπήτιον> F. σμίγον B : μίσγον F. 6 τὸν χυλὸν F. ἶσον B. <καὶ δὸς ποιεῖν> καὶ ἀ. F. ἀπαλλάξεις <τοῦ πάθους> B. 7 <ἀπὸ τὰς ια' τοῦ φευρουαρίου σύναξον ταύτην> Ὑδροχόου F. μάραθρον <καλούμενον· παρ' ἐνίοις δὲ δράκοντι.> F : μάραθρον <καλούμενον. παρ' ἐνίοις δὲ λάπαθον γέγραπται.> B. 8 (Τούτου om.) νιπτόμενος οὖν ὁ χυλὸς F an τῷ χυλῷ? <τίς> ὑπ' B. ἑρπετοῦ : θηρίου F. δειχθῇ F : δηχθήσεται B. 9 δηχθείη : δηχθῇ F. ἴσῳ : ἴσα F. 10 δὲ om. F. τῆς πόσεως om. F : τῆς δόσεως B. 11 δύναμιν : δῆξιν B. ποιεῖ om. BF. 12 ἐπισκοτήσεις <καὶ> B. ἐν <τοῖς> BF. γενομένας B. καὶ om. F. 13 αὐθημερινὸν F. λύει <σκευάζεται δὲ οὕτως.> B. κη' : ι' F. 14 κδ' : ιβ' F. φοινίκων ... κεκαυμένου <β' om. F. κεκομμένων scripsi : κε' A : κεκαυμένων B. 14-15 λυκίου ἰνδικοῦ <β' [α' F] ex BF addidi. 15 πικροῦ : πονηροῦ F. <ταῦτα> λεαίνων B. παρέγχυε B : πάρεχε F. τοῦ χυλοῦ A : τὸν χυλὸν F. 16 γίνεσθαι πάχος μέλιτος B. In ima codicis F pagina haec leguntur : καταπλασσομένη ἡ ῥίζα σὺν βολβίτης [l. -τοις] ὠφελεῖ ποδαγρικούς, quibuscum abrumpitur in codice textus. 18 Ταύτης δὲ διττὸν εἶδος καὶ ἡ μὲν B. 19 δὲ : γὰρ A. καὶ ἡ μὲν θήλεια : ἀρξόμεθα δὲ πρῶτον ἀπὸ τῆς θηλείας. αὕτη B. 21 ἀπὸ ἐκχυμένους B. γεγλαυκωμένους B.

βοτρυίτιδος κεκαυμένης καὶ πεπλυμένης οἴνῳ φαλερικῷ <η′, χαλκοῦ κεκαυμένου <δ′, στίμμεως <ϛ′, πεπέρεως λευκοῦ <β′, μέλιτος ἀττικοῦ <δ′, λυκίου ἰνδικοῦ <α′· λεαίνων ἔγχει τῷ χυλῷ, ὥστε γενέσθαι γλοιοῦ πάχος, καὶ χρῶ. αὕτη ἡ δύναμις λίαν ἀπεγνωσμένα πάθη ἰᾶται. γίνεται δὲ περίχριστος ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυλοῦ, ἥτις ἰᾶται ἀλωπεκίας, λεύκας, ἀλφούς, λέπραν, ψώραν, τἄλλα πάντα τὰ δοκοῦντα ἀθεράπευτα εἶναι. σκευάζεται δὲ οὕτως· θείου ἀπύρου <μ′, ἀφρονίτρου <κ′, σανδαράχης <ιβ′, λυκίου <ιβ′, ἀρσενικίου <ιβ′· λεαίνων παρέγχει τῷ χυλῷ, ὡς γενέσθαι γλοιοῦ πάχος· ὅταν δὲ θεραπεύῃς, προνιτρώσας χρῶ. ἐκ δὲ τοῦ χυλοῦ τῶν φύλλων σκευάζεται περίχρισμα τοῦ προσώπου λειότητα καὶ λαμπρότητα ποιοῦν· φακοὺς ἀναιρεῖ καὶ ἀλφοὺς μέλανας. σκευάζεται δὲ οὕτως· ἐλλεβόρου λευκοῦ <δ′, τῆς χίας <κδ′, ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης καὶ σεσημένης <ζ′· εἶτα παρέγχει τῷ χυλῷ, ὥστε γενέσθαι γλοιοῦ πάχος, καὶ χρῶ. διὰ τῆς ῥίζης δὲ σκευάζεται κολλούρια πρὸς πυρώματα καὶ βόθρια καὶ τὰ ῥυπαρὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς· αὕτη δὲ αὐτὰ ἀνακαθαίρει καὶ κατουλοῖ καὶ ἀναπληροῖ· καδμείας βοτρυίτιδος <η′, μάννης λιβάνου <η′, κρόκου <ε′, τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης <κδ′, κόμμεως <ιβ′· ἀντὶ ὕδατος οἴνῳ ἀμιναίῳ ἀναλάμβανε. σκευάζεται δὲ ἔμπλαστρος πρὸς τὰ ῥυπαρὰ καὶ παλαιὰ ἕλκη καὶ δυσεπούλωτα καὶ ὅσα κατ' ἐπιρευματισμὸν ἰχώρων δριμέων ἀπουλοῖ καὶ πάλιν ἀναξύεται· κηροῦ <ρκ′, ῥητίνης τερεβινθίνης <μ′, μάννης λιβάνου <μ′, ἰοῦ ξυστοῦ <ζ′, <τῆς ῥίζης <π′>, ἐλαίου παλαιοῦ <ξ′· [f. 592v] τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. αὕτη ἡ ἔμπλαστρος, ἐνιεμένη διὰ ῥοδίνου καὶ μέλιτος, τὰ ἐν ῥόθωσιν ἕλκη καὶ ὠτίοις καὶ ἐν στόματι θεραπεύει· παραδόξως ποιεῖ πρὸς τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ δακτυλίοις διαθέσεις. † τοῖς δὲ ἀστραγαλωτοῖς ἐκ μὲν τοῦ χυλοῦ πρὸς τὰς ἐν θώρακι γινομένας διαθέσεις, οἷς ἔμπυον καὶ φλέγμα δυσῶδες φέρηται· ἀνακαθαίρει γὰρ αὐτὰ καὶ κατουλοῖ· κρόκου <δ′, κασσίας σύριγγος <η′, βδελλίου <δ′, παρ' ἐνίοις β′, ὀρόβων πεφρυγμένων καὶ σεσημένων <β′, ἀμυγδάλων πικρῶν κεκαθαρμένων <η′· ταῦτα λεῖα ποιήσας παρέγχει τῷ χυλῷ τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ποίει τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ <α′. δίδου δὲ ἕνα πρωῒ καὶ ἕνα εἰς κοίτην. διὰ δὲ τοῦ χυλοῦ τῶν μήλων τῆς βοτάνης σκευάζε-

1 φαλερικῷ corrigere nolui. 3 <ταῦτα> λεαίνων ἔγχυε B. 4 καὶ χρῶ om. B. αὕτη <γὰρ> B. 4-5 γίνεται ... ἥτις ἰᾶται om. B. 5-6 λευκάς. ἀλφοὺς <λευκοὺς> B. 6 τἄλλα : ἄλλα τὲ B. εἶναι ἀθεράπευτα B. 7 ἀπείρου AB; correxi. ἀφονίτρ(ου) AB; correxi. 8 <ταῦτα> λεαίνων παρέγχυε B. 9 πρὸς νιτρώσας B. χρῶ <ἤτοι κατάχριε> B. 10-11 λαμπρότητα καὶ λειότητα B. 11 alterum καὶ om. B. μέλαινας B. 12 λευκοῦ om. B. δ′ : α′ ς″ B. 13 <ζ′ om. B. παρέγχυε τοῦ χυλοῦ B. 14 διὰ δὲ τῆς ῥίζης σ. B. 18 ἀναλαμβάνων <χρῶ> B. 19 δυσκατούλωτα B. 20 ἀπουλοῖ : ὅταν κατουλωθῇ B. 21 μ′ : β′ B. 22 ξυστοῦ om. B. τῆς ῥίζης <π′ ex B addidi. 23 <καὶ> ἀνιεμένη μετὰ B. 24 καὶ <ἐν> ὠτίοις post θεραπεύει posuit B. 25 παραδόξως om. B. ποιεῖ <δὲ καὶ> B. τὰς om. B. 27 φέρεται B. 28 prius δ′ : ιδ′ B. η′ : κ′ B. 29 β′ : η′ B. 29-30 ἀμυγδάλων ... κεκαθαρμένων <η′ om. B. 30 τοῦ χυλοῦ B. 31 ἐνδεδομένα B. <α′ om. B.

ται τροχίσκος πρὸς λιθιῶντας καὶ πρὸς φλεγμονὴν κύστεως καὶ ψωρίασιν· καὶ ὅσοις ἡ οὐρήθρα ἥλκωται, ὥστε μετὰ πόνου καὶ κατ' ὀλίγον οὐρεῖν, καλῶς ποιεῖ, καὶ τρυγώδη ἢ πυώδη φέρεται τὰ οὖρα· πετροσελίνου σπέρμα, πηγάνου, δαύκου σπέρμα ἀνὰ <δ', κόστου <η', πεπέρεως μακροῦ <β'· λεῖα ποιήσας βάλλε μέλιτος ἀττικοῦ καὶ τοῦ χυλοῦ τὸ αὔταρκες καὶ πλάσας τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ <β' δίδου α' ἐν οἴνου λευκοῦ κυάθοις γ'. τοῦτο τοὺς λιθιῶντας διαλύει καὶ ἐξορθοῖ καὶ τὰς σαρκώσεις ἀνακαθαίρει καὶ κατουλοῖ ὅσα δυσούλωτα ἐν ἡμέραις γ', παρ' ἐνίοις δὲ θ'. ἐκ δὲ τῆς ῥίζης σκευάζεται μάλαγμα πρὸς χοιράδας καὶ ἀθερώματα καὶ στεατώματα καὶ ἀποστήματα καὶ πρὸς πάντα τὰ δυσδιάλυτα· κηροῦ <β', ῥητίνης τερεβινθίνης <μ', ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος <ιβ', κεδρίας <ξ', τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης <π'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. αὕτη ἡ δύναμις τὰ σκληρὰ διαχέει, τὰ δὲ συνεστραμμένα ῥήσσει· ὅταν δὲ συρρήξῃ, χρῶ τῇ ἐκ τῆς κληματίτιδος ἀνιεμένῃ· καθαίρει γὰρ καὶ οὐλοῖ.

II

Complura opuscula traduntur, in quibus plantas septem planetis astrologi assignaverunt. De quibus vide quae congesserunt Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque*, p. 317; Roscher, *Lexikon der griech. und röm. Mythologie*, s. v. *Planeten*, col. 2533-2534; Hubert, in Daremberg et Saglio, *Dict. des Antiquités*, s. v. *Magia*, p. 1507, col. 1 et n. [1]. — Opuscula duo Hermetis Trismegisti nomine ornata

2 ὅσοις : ὅσα B. 3 καλὰ B. τρυγώνη B. 4 πηγάνου ... ἀνὰ om. B. κόνστου B. 5 μακροῦς B. 6 < ex B addidi. 7 οἴνῳ λευκῷ κυάθους AB; correxi. ἐξορθοῖ : ἐξωθεῖ B. 8 ὅσα om. B. 9 ἐκ : ἡ B. 10 <εἰς> ἀποστήματα B. 11 κηροῦ om. B. β' : ρ' B. 12 κεδρέας B. 14 διαχέει : διαδέχεται B. συνεσταμμένα A (correxi) : οὖν ἐστραμμένα B. συρρήσει B. ἐκ : ἐπὶ τῇ A. 15 κλιματίδος B. καθαίρει : ἔνθα, φεῖ B.

---

[1] Non omittendus est, quanquam non de planetis sed de mensibus agitur, *Tractatus de septem herbis et de septem eorum praelibatis* [*planetis* correxit Haupt, *Zu den Kyraniden des Hermes Trismegistos*, *Philologus*, XLVIII, 1889, p. 371] *attributis*, quem Sathas (Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας, VII, 1888, p. LXIII) ex Veneto App. cl. IV. 57 edidit (cf. Haupt, *loc. cit.*). Opusculum cum his verbis incipit : «Flaccus Africus [Africanus *correxit Haupt*] discipulus Belbenus Claudeo Atheniensi Epilogico studium continuare et finem cum laude. Post antiquorum Kiranidarum volumina tibi nota et a Patricio consodali tuo relacionem, inveni in civitate Troiana in monumento reclusum presentem libellum cum ossibus primi regis Kiranidis, qui *Compendium* intitulatum eo quod per distinctionem perficiam a maiore Kiranidis volumine cum diligentia compilatum est studio vehementi. Tractat enim de septem herbis septem prelibatis attributis...». Hic tractatus cum libris Κυρανίδες inscriptis, quos de Mély-Ruelle, *Les Lapidaires*, II, p. 3 sqq. ediderunt, nihil omnino cohaeret. Confer enim e. g. de *peonia* (p. LXV) et de *satirio* (p. LXVI) capitula cum *Cyranid.* pp. 13 et 36.

quibus codicibus et quibus formis servata sint, hic edissere mihi propositum est.

I. Opusculum prius formis duabus in codicibus occurrit. *a*) Alteram melioris notae codices tres, quod sciam, servaverunt (de quibus cf. supra p. 132): codex Parisinus gr. 2256 [Paris. 41], f. 580 [A], saec. XV, ex quo opusculum infra editurus sum; Venetus App. cl. V. 13, f. 149 [D], saec. XV. codici Parisino proximus; Mosquensis 415, f. 63 [E], saec. XV; opusculi frustulum (p. 164, 12-21) tenet Parisinus gr. 1603, f. 281v [C], saec. XVI. — *b*) Alteram deteriorem codex Parisinus gr. 2502 [Paris. 48], f. 12v [B], saec. XVI et versio latina Parisiis anno 1528 impressa [1] (de qua vide supra p. 132) praebent.

II. Opusculi alterius [2] formas tres inveni, quarum duae (*a b*) artissimo vinculo cohaerent.

a. α) Hermetis Trismegisti nomine inscriptum opusculum, cui praemittitur de duodecim signorum plantis epitome, in *Catal.*, VII, p. 233 legitur. Quod codices Erlangensis 89 [German. 33], f. 175v, saec. XV, ex quo Boll opusculum edidit, Venetus 335 [Venet. 7], f. 324v, saec. XV, Parisini gr. 2419 [Paris. 4], f. 265v, saec. XV, 2180 [Paris. 38], f. 85v, saec. XV, praestant. Planetae sic disponuntur: ☉ ♀ ☿ ♄ ♂ ♃ ☾.

β) Opusculi illius forma contractior in codice Neapolitano II. C. 33 [Ital. 19], f. 387v, saec. XV Ptolemaei nomine exornata atque in Vindobonensibus phil. gr. 179 [Vindob. 3], f. 31v, saec. XIV/XV et 190 [Vindob. 7], f. 83v, saec. XV scriptoris nomine destituta occurrit. Quam bis editam et in *Catal.*, IV, p. 134 et in *Catal.*, VI, p. 83 legeris. Forma etiam contractiore in Parisino gr. 2316 [Paris. 44], f. 337, saec. XV, nullo scriptoris nomine praemisso, eadem epitome comparet. — Planetae mutato aliquantulum ordine sic disponuntur: ☉ ♀ ☿ ♂ ♃ ♄ ☾.

b. In codicibus Parisino gr. 2256 [Paris. 41], f. 582 [A], saec. XV, Veneto App. cl. V. 13, f. 151v [D], saec. XV, Mosquensi 415, f. 65 [E], saec. XV (cuius scripturam, a se ipso ut videtur contractam, Pitra, *Analecta sacra et classica*, V, p. 282, edidit) opusculi eadem fere forma, quam litteris *a*. α signavi, priorem de eadem re

---

[1] In hac versione, cum ex codice codici Paris. 2502 proximo transferta sit, epilogus tamen legitur, quem alibi nondum inveni: [F. 40] « Cum ergo tanta me Deus praeceptis suis vovisset, gratias agebam tam facili impetratione me omnem curam recepisse. Percontabar autem si qua esset herba vel genus lapidis, per quod posset homo immortalis permanere: et Deus multa quidem herbarum et lapidum supra terram genera esse dicebat, quae si adepti fuissent homines, perpetuam vitam haberent: sed fas non esse scientiam eorum homines cognoscere. Cum enim parvum tempus vitae sortiti homines leges neglegant, et insidiis mutuis animas suas perdere conentur, et manus contaminare tantis malis avide studeant, parvo tempore victuri, hi si prolixitatem temporis acceperint, nec Deo ipsi parcent. »

[2] Huius opusculi loca aliqua cum Ps.-Apuleii *De medicaminibus herbarum* libro (ed. Ackermann, 1788) consentiunt. Confer enim de πενταφύλλῳ et ἀρνογλώσσῳ capitula cum Ps.-Apuleii capitulis 3, 2, etc.

libellum (I) sequitur, planetarum tamen ordine ita mutato, ut sic disponantur: ☉ ☾ ♄ ♃ ♂ ♀ ☿. Quod capitulum infra p. 159 editurus sum.

c. Formam tertiam Alexandro regi addictam unus codex Ambrosianus H 2 inf. [Mediol. 23], f. 250, saec. XVI servavit. Frustulum in *Catal.*, IV, p. 135 n. editum est, ex quo haec forma aliis uberior videtur. Planetae sic disponuntur: ♄ ☉ ☾ ☿ ♃ ♀.

* * *

Hermeticum tractatum qui ex utroque opusculo (I atque II *b*) et epilogo (p. 163-165) constat, post Ioannem Pitra (*Analecta sacra et classica*, V, p. 279) iam editurus sum.

[F. 580.] Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου πρὸς Ἀσκληπιὸν περὶ βοτανῶν τῶν ζ' ἀστέρων.

Ἡλίου βοτάνη κιχώριον.

Πρώτη βοτάνη Ἡλίου προσαγορευομένη κιχώριον. τούτου ὁ χυλὸς μετὰ ῥοδίνου μίσγεται καὶ γίνεται σύγχρισμα. εὐθετεῖ δὲ καρδιακοῖς καὶ ἀπαλλάσσει, λύει δὲ τριταίας καὶ τεταρταίας περιόδους καὶ σὺν ἐλαίῳ δὲ ὠμῷ ἴσως σμιγόμενον κεφαλαλγίας παύει. εἰ δέ τις πρὸς ἀνατολὴν βλέπων χρίσειεν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐπικαλεσάμενος τὸν Ἥλιον καὶ δεηθεὶς δοῦναι αὐτῷ χάριν, ἔσται προσφιλέστατος πᾶσιν ἀνθρώποις ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. σκευάζεται δὲ ἐκ τῆς ῥίζης καταπότιον πρὸς καρδιακοὺς καὶ στομαχικοὺς ὅσοις ὁ στόμαχος κεκάκωται μὴ προσιέμενος τὰς τροφὰς καὶ ἐπὶ τῶν προσλαμβανόντων μέν, ἀπεπτούντων δέ· στάχυος <η', κρόκου <β', μέλιτος ποντικοῦ <ιδ', σχίνου ἄνθους <ϛ', τῆς ῥίζης

A (= Paris. gr. 2256 [41]) descripsi. **B** (= Paris. gr. 2502 [48]), **C** (= Paris. gr. 1603), quo frustulum tantum (p. 164, 12-21) servatur, contuli. **D** (= Venet. App. cl. V. 13) ex imagine photographica contuli. Codicis **E** (= Mosq. 415) varias lectiones de *Analectis sacris* (V, p. 279) a Pitra editis sumpsi. 1-2 Ἑρμοῦ ... ἀστέρων: πᾶσεσαφηνιασμένων οὖν τῶν καθ' ἕκαστον. τούτοις βοτανῶν δυνάμεων, ἀνάγκη καὶ τῶν καθ' ἕκαστον ἀστέρα παραδοῦναι, διαθέσεις B. 3 Ἡλίου ... κιχώριον [κιχώριον scripsi: κιχω$^{ρ..'}$ D: κιχω^{ρ,} A]: Ἥλιος E: ποῖα βοτάνη ἡλίου B. 4 προσαγορευομένη <. ἡλιοτρόπιον. εἰσὶ δὲ πλείονα εἴδη ἡλιοτροπίων. ἀλλὰ τούτων πάντων ἐνεργέστατον, ἣ λέγεται> B. κιχώριον sic B: κιχω$^{ρ..'}$ D: κιχω^{ρ,} A: κίχορα (?) E. 5 σμίγεται B: μίσγηται (?) E: μίγνυται Pitra. σμίγεται μετὰ ῥοδίνου B. γίνηται (?) E. 6 ἀπαλλάσει <αὐτάς> E. 7 ὀμῷ B: ὁμοῦ E. ἴσως scripsi: ἴσω AD: ἴσῳ E: om. B. μιγόμενον E: σμιγνύμενον B. 8 χρήσειεν A: χρίσει B: χρήσει E. ἑαυτοῦ B. Ἥλιον litteris cryptographicis scriptum in B. 9 δεηθῇ B. 10 δὲ <καὶ> E. κατάποτα (?) E. 11-12 μὴ π. τ. τροφάς: τῶν τροφῶν μὴ προσιεμένων B. 12 προσλαβομένων B. μὲν: δὲ B. στάχυος scripsi: στάχους ABD: στάχυς (?) E. 13 symbolum <, quo δραχμή significatur, λίτρᾳ Pitra interpretatus est. κρόκον (?) E. ιδ': ιβ' E. σχίνου: ἐχοίνου B.

τῆς βοτάνης <κδ'· λεάνας ἀναλάμβανε μέλιτι ὡς παλαιοτάτῳ καὶ ποίει τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ <α' καὶ δίδου ἀνὰ ἕνα τοῖς μὲν καρδιακοῖς δι' ὕδατος, τοῖς δὲ στομαχικοῖς δι' οἴνου καλλίστου.

Σελήνης βοτάνη ἀγλαόφαντον.

Αὕτη ἐν τῷ τῆς Ἀραβίας ἐπὶ τὸ πλεῖστον γεννᾶται κλίματι καὶ πάσχει τὸ ὅμοιον τῇ Σελήνῃ· αὐξανομένης γὰρ αὔξεται καὶ αὕτη, ληγούσης δὲ μειοῦται. ἔστι δὲ πρὸς πλεῖστα εὔχρηστος λήγουσα. τῷ γὰρ χυλῷ αὐτῆς ἐὰν μετὰ ῥοδίνου συγχρίσῃς τριταΐζοντας καὶ τεταρταΐζοντας, ἀπαλλάξεις τοῦ πάθους. ἐὰν δέ τις ὑπὸ δαιμονίου κρατῆται οἱουδήποτε καὶ ὑποθυμιάσῃς τὴν ῥίζαν, φεύξεται τὸ δαιμόνιον παραχρῆμα. ἐὰν δέ τινι τῶν προγεγραμμένων ἐκ τῆς αὐξανομένης βοτάνης περιάψῃς ἢ ὑποθυμιάσῃς, τὸ πάθος ἐπαύξεται. ἐὰν δὲ καὶ ἐν θαλάσσῃ χειμῶνος τὴν ῥίζαν ὑποθυμιάσῃς, τὸν χειμῶνα παύσεις. σκευάζεται δὲ καὶ ἐκ τῶν ῥιζῶν ἀμφοτέρων, τῆς τε αὐξανομένης καὶ μειουμένης, ἔμπλαστρος τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ βαθμῶν καθάπερ ἐκ τῆς κληματίτιδος ἀριστολοχίας καὶ ἡ μὲν ἐκ τῆς μειουμένης ῥίζης ποιεῖ πρός τε χοιράδας καὶ [f. 580v] παρωτίδας καὶ πάντα τὰ ἐπιγεννήματα καὶ ὑπερσαρκώματα, ἡ δὲ ἐκ τῆς αὐξανομένης πρὸς τὴν τῶν λειπόντων ἀναπλήρωσιν. ὑπάρχων δὲ συνετὸς δυνήσῃ νοεῖν ὅτι παρὰ τὰς διαφορὰς τῆς χρήσεως πᾶν τὸ γινόμενον ἐν ἀνθρώποις πάθος σωματικὸν διὰ ταύτης δύναται τῆς ἐνεργείας αὔξεσθαι καὶ μειοῦσθαι.

1 κδ' : δ' E. <ταῦτα> λεάνας B. μέλιτα ὡς παλαιώτατον E : οἰνομέλιτι ὡς παλαιότατον B. 2 α' : β' E. διδοὺς E. ἀνὰ ἕνα om. B : ἕνα ἕνα E. 2-3 τοῖς μὲν ... καλλίστου : τοῖς μὲν καρδιακοῖς, ἀνὰ ς''. τοῖς δὲ στομαχικοῖς, καὶ αὐτούς, ἀνὰ α'. πλὴν μετὰ οἴνου. τοῖς δὲ καρδιακοῖς δι' ὕδατος B. 4 <σελήνης βοτάνου> Σελήνης B. Σελήνης : Σελήνη (?) E. ἀγλαόφαντος E : ἀγλαοφυόν τις B. 6 τὸ : τί B. τῆς σελήνης B. αὐξανομένη AD. γὰρ <αὐτῆς> B. 7 πλεῖστον E. εὐχρήστους B. λήγουσα : λεγοῦσα (?) E : ληγούσης <σελήνης> Pitra ; at cf. l. 11 τῆς αὐξανομένης βοτάνης etc. 8 ἐὰν <μὲν> D. συγχρίσειν B. καὶ τεταρταΐζοντας om. B. 9 ἐὰν : εἰ B. κρατεῖται B. 10 ὑποθυμιάσεις B. τὸ δαιμόνιον παραχρῆμα : παραυτίκα τὸ δαιμόνιον B. 11 προγεγραμμένων <λαθὲν> B. αὐξομένης B. 12 πάθος <μᾶλλον> B. καὶ ἐν om. B. χειμῶνος <χαλεπαίνοντος> Pitra. 13 ὑποθυμιάσῃς : ἐπιθυάσεις B. καὶ om. B. 13-14 καὶ ἐκ τῶν ... ἔμπλαστρος : ἔμπλαστρος ἐκ τῶν ῥιζῶν ἀμφοτέρων τῆς τε αὐξομένης καὶ τῆς μειουμένης B. 15 τῆς αὐτῆς ... βαθμῶν om. B. ἐκ : ἐπὶ ADE. κληματίτιδος : κλιματίδος τῆς B. 16 ῥίζης om. B. τε om. B. χοιρώδας E. 18 λειπόντων : λοιπῶν B. 19 νοεῖν δυνήσῃ B. ὅτι : ὡς Pitra. 20 γεννώμενον B. σωματικὸν <καὶ ψυχικὸν> B. An καὶ ψυχικὸν inserendum ? δύνασθαι ADE : δύνασθαι delevit Pitra. 21 αὔξασθαι (?) E.

Κρόνου βοτάνη ἀείζωον.

Αὕτη μόνη διὰ ἑψήσεως χυλίζεται· τὴν δὲ τάξιν τοῦ χυλισμοῦ περίεργον ἐπιδεικνύναι σοι· δεῖ γὰρ αὐτὸν μέλιτος πάχος ἔχειν. ποιεῖ δὲ ἡ δύναμις πρὸς ποδάγρας· εἴδη δὲ ποδάγρας εἰσὶ β', θερμὸν καὶ ψυχρόν· γινώσκεται δὲ τὸ ψυχρὸν ἐν τῷ ταῖς προσαγωγαῖς τῶν θερμῶν ἥδεσθαι, τὸ δὲ θερμὸν τοὐναντίον. ὅταν οὖν τὴν διαφορὰν τοῦ πάθους ἐπιγνῷς, πρὸς μὲν τὸ θερμὸν μετὰ ῥοδίνου μεμιγμένῳ τῷ χυλῷ χρῶ καταχρίων τοὺς πόδας, πρὸς δὲ τὸ ψυχρὸν μετὰ μύρου συριακοῦ. ἐὰν δὲ ᾖ λίαν χαλεπὴ ἡ διάθεσις, πρὸς μὲν τὴν τοῦ ψυχροῦ δύναμιν πρόσμιγε καστόριον, πρὸς δὲ τὴν τοῦ θερμοῦ τὸν χυλὸν τῆς ἀρτεμισίας.

Διὸς βοτάνη εὐπατόριον.

Ταύτης ὁ μὲν χυλὸς ποιεῖ ληθαργικοῖς καταπότιον σκευαζόμενος· στάχυος <β', κασσίας σύριγγος <δ', ὀποπάνακος <β', λιβυστικοῦ <η', μελανθίου <δ'. λεῖα ποιήσας ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει καταπότια ἄγοντα ἡμίδραχμον καὶ δίδου μετὰ ὕδατος κυάθου α'. καὶ μετὰ ῥοδίνου δὲ μιγνύμενος καὶ ἀλειφόμενος ὠφελεῖ. σκευάζεται δὲ καὶ διὰ τῆς ῥίζης τροχίσκος πρὸς διαρροϊκοὺς καὶ δυσεντερικοὺς καὶ πᾶσαν κοιλιακὴν διάθεσιν οὕτως· μύρτων λευκῶν οὐγγ. ιβ', ῥοῦ συριακοῦ οὐγγ. κδ', σιδίων ῥοᾶς οὐγγ. κδ', ῥίζης τῆς βοτάνης οὐγγ. κδ'. ταῦτα λεῖα ποιήσας ἀναλάμβανε οἴνῳ αὐστηροτάτῳ καὶ ποίει τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ οὐγγ. α' καὶ τοῖς μὲν πυρέσσουσι δίδου ἕνα τροχίσκον σὺν ὕδατι, τοῖς δὲ τοὐναντίον σὺν οἴνῳ· ἵστησι γὰρ τὰ τῆς κοιλίας ῥεύματα παραυτίκα. πλέον δὲ τοῦ ἑνὸς τροχίσκου μὴ δίδου, ἐπεὶ μέλλεις ζητεῖν

1 Κρόνου : ἡ (?) E. ἀείζωον <λεγόμενον> B. 2 δὲ τάξιν : διάταξιν E. 3 περίεργον ἐπιδεικνύναι : περιέχει καὶ ἐπιδείκνυμί B. αὐτὸ ADE. πάχους B. ἔχειν om. B. ποιεῖ : ποῦ B. 4 εἴδη : ἐκ B. 4-5 ψυχρὸν καὶ θερμὸν B. 6 ἥδεσθαι om. E : ἧδε B. 7 ἐπιγνῷς om. E : ἐπίγνοῦς B. post θερμὸν lacunam significavit Pitra. μεμιγμένου AD (correxi) : μεμιγμένον BE. τὸν χυλὸν B. 8 κατάχρισον E. 9 ᾖ post χαλεπὴ collocavit B. ἡ om. E. τοῦ : τούτου E. 10 πρόσμισγε Pitra. κάστορα (?) E. τὴν τοῦ θερμοῦ : θερμὸν E. τὸν χυλὸν Pitra : τοῦ χυλοῦ codd. 10-11 ἀρτεμισίας Pitra : ἀρτιμησίας ADE : ἀρτιμισίας B. 12 Ζεὺς βοτάνη (?) E : βοτάνη διός B. εὐπατόριον <λεγομένη. κατὰ δέ τινας πενταδάκτυλος> B. 13 λειθαργυρικοῖς E. <εἰς> καταπότιον B. κατάποτα (?) E. σκευαζόμενος : σκευάζεται <δὲ οὕτως> B. 14 η' : κ' B. 15 <ταῦτα> ποιήσας λεῖα B. κατάποτα (?) E. 16 ἡμίδραγκον B. <καὶ> μετὰ B. κυάθου α' scripsi : κύαθον α' ADE : κύαθον ἕνα B. 17 prius δὲ om. B. σμιγνύμενος B. ὠφείλει E. alterum καὶ om. E. 18 δυσσενταρικούς E : λυεντερικοὺς B. <εἰς> πᾶσαν B. 19 κοιλικὴν B. οὐγγ. hic et infra pro < AD : ὀγγ. E : < ut antea B. 20 σιδῶν B : οἰδίων E. ῥοᾶς <κεκομμένας καὶ σεσημμένας> B. <τῆς> ῥίζης B. κδ' : κ' B. 21 <ἐν> αὐστηροτάτω οἴνω B. 22 οὐγγ. scripsi : Ϛγ. AD : στ. E : <' B. τροχίσκον om. B. σὺν : ἐνιεὶς B. 23 τοὐναντίον : ἀπυρέτοις B. σὺν : ἐν B. γὰρ : δὲ καὶ B. τὸ (?) τῆς κοιλίας ῥεύγματα E : τὰ ῥεύματα τῆς κοιλίας B. 24 παραυτίκα : παράχρημα B. πλεῖον B. ἐπεὶ μέλλεις om. B.

πάλιν πῶς ἂν χαλάσῃς τὴν κοιλίαν. σκευάζεται δὲ διὰ τῆς ῥίζης καὶ κολλύρια πρὸς λευκώματα καὶ πτερύγια καὶ ὀνύχια καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια τὸν τρόπον τοῦτον· λίθου αἱματίτου οὐγγ. η', καδμίας κεκαυμένης οὐγγ. δ', [f. 581] μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου οὐγγ. γ', κρόκου οὐγγ. η', τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης οὐγγ. κδ', σμύρνης οὐγγ. δ'· σκεύαζε ταῦτα οἴνῳ αὐστηρῷ καὶ χρῶ. ἐπιχριόμενον δὲ αἴρει ὑπώπια καὶ πᾶν πελιδνὸν καὶ λειχῆνας καὶ τὰς μελαίνας οὐλὰς καθαίρει.

Ἄρεως βοτάνη πευκέδανος.

Ταύτης ὁ χυλὸς ἐνεργεῖ πρὸς τὰ τῶν ἰοβόλων θηρίων δήγματα σκευαζομένου ἀκόπου τὸν τρόπον τοῦτον· μυελοῦ ἐλαφείου οὐγγ. μ', σαμψύχου οὐγγ. ιβ', κυπέρεως οὐγγ. μ', χαλβάνης οὐγγ. κδ', ῥητίνης τερεβινθίνης οὐγγ. μ', ἐλαίου παλαιοῦ οὐγγ. ιη', χυλοῦ τῆς βοτάνης οὐγγ. ξ'· ταῦτα λεῖα ποιήσας ἕψει ἕως ἂν λάβωσι γλοιοῦ πάχος. τοῦτο ὁ προαλειψάμενος οὐ δηχθήσεται ὑπὸ ἰοβόλου. διὰ τοῦ αὐτοῦ χυλοῦ δὲ γίνεται καὶ καταπότιον. πρὸς μέντοι τοὺς δεδηγμένους ὑπό τινος τῶν ἰοβόλων ἑρπετῶν σκευάζεται τροχίσκος τὸν τρόπον τοῦτον· ἀμώμου οὐγγ. δ', ξυλοκινναμώμου οὐγγ. ϛ', σμύρνης οὐγγ. η', καρδάμου σπέρματος οὐγγ. ϛ', μέλιτος πικροῦ οὐγγ. η', τῆς ῥίζης τῆς βοτάνης οὐγγ. η'· ταῦτα <λεῖα> ποιήσας ἀναλάμβανε οἴνῳ τεθαλασσωμένῳ καὶ πλάσας τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ οὐγγ. α'

1 (ἂν om.) χαλάσεις B. σκευάζεται δέ: γίνεται δὲ <καὶ> B. καὶ om. B. 2 κολλούριον B. πτέρυγας (?) E. 3 αἱματίτου <πεπληγμένου> B. 4 δ' : ο' B. πεπληγμένου καὶ κεκαυμένου B. 5 η' : κ' E : θ' B. κεκαυμένης E. 6 κδ' : δ' E. post σμύρνου δραγμὰς δ' [*sic*] add. κόμεως <η' in B. ταῦτα σκεύαζε <ἐν> B. 7 ἐπίχρει μὴ γὰρ ὑσιώπια B. αἱρεῖ (?) E. πελιδνώμενα B. <τὰς> λειχῆνας E. 8 μελαίνας : γενομένας B. καθαιρεῖ (?) E : λευκαίνει B. 9 Ἄρης' (?) E. πευκέδανος : π B. 10 δήγματα : δακνώματα B. 11 σκευαζόμενον ἄκοπον E: σκευαζόμενος ἄκοπος Pitra. τὸν τρόπον τοῦτον om. B. ἐλάφου E. 12-13 σαμψύχου ... οὐγγ. μ' om. B. 13-14 χυλοῦ ... οὐγγ. ξ' om. B. 14 <χύλησον> ταῦτα B. ἕψῃ (?) E. ἂν λάβωσι : λάβῃ B. πάχος <καὶ ἀπόθου> B. τοῦτο om. B. 15 ὁ <οὖν> B. προαλειψόμενος (?) E. οὐ <μὴ> δηχθήσεταί <ποτε> B : οὐκ ἀχθήσεται E. 15-16 ὑπὸ ... χυλοῦ δὲ om. B. δὲ χυλοῦ D. 16 γίνεται <δὲ> B. κατάποτα (?) E : καταπότιον <διὰ χυλοῦ> B. μέντοι om. B. 16-17 τινος τῶν ἰοβόλων : τῶν προγεγραμμένων B. 17 ἑρπετῶν <οὕτως> B. 17-18 σκευάζεται ... οὐγγ. ϛ' om. B. 18 ξύλου κινναμώμου E. σμύρνη B. η' : κ' E : δ' B, in quo add. ξυλοκιναμώμου <ϛ'. 19 σπέρμα ABDE; correxi. ϛ' : ιϛ' B. πικροῦ : ἀττικοῦ B. 19-20 οὐγγ. η' ... οὐγγ. η' om. B. 19 η' : κ' E. 20 η' : κ' E. 20-21 ταῦτα ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ λεῖα ποιήσας ἀνάπλασε καταπότια ἄγοντα B. 20 λεῖα ex B addidi. 21 οὐγγ. scripsi : ϛγ. AD : στ. E : <' B. α' <ἢ δίδου ἐνιεὶς ἐν κυάθοις τέτρασιν οἴνου μέλανος καὶ ἀνάγκαζε τρέχειν. ἐκ δὲ τῆς ῥίζης σκευάζεται τροχίσκος πρὸς ἰκτερικούς. θεραπεύει δὲ καὶ ὑδροπικοὺς οὕτως. λίθου χελωνίτου κεκαυμένου καὶ πεπληγμένου <η', σιλφίου <ιβ', λίθου αἱματίτου δ', μέλιτος πικροῦ <η', τῆς ῥίζης <ζ' ἢ β', ὡς ἔνιοι. ταῦτα ποιήσας> B.

δίδου τοῖς μὲν ἀπυρέτοις σὺν οἴνου τεθαλασσωμένου κυάθοις γ', τοῖς δὲ πυρέσσουσι σὺν ὕδατι. σκευάζεται δὲ καὶ ἔμπλαστρος πρός τε ταῦτα καὶ διακοπὰς νεύρων καὶ παρακολλήσεις τριημέρων τραυμάτων ἔχουσα οὕτως· κηροῦ οὐγγ. η', σαρκοκόλλης οὐγγ. ιϛ', ῥητίνης ξηρᾶς οὐγγ. μ', λιβάνου ἄρρενος οὐγγ. ιβ', στέατος ταυρείου οὐγγ. κδ', καστορίου οὐγγ. η', τῆς ῥίζης τῆς βοτάνης οὐγγ. π', ἐλαίου κοινοῦ οὐγγ. μ'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ.

Ἀφροδίτης βοτάνη πανάκεια.

Αὕτη ἡ βοτάνη λέγεται παρά τινων πλοκαμίς, ὑπ' ἐνίων δὲ καλλίτριχον. ταύτης ὁ χυλὸς πλείστας ἔχει δυνάμεις, οὐκ ἐλάττους δὲ ἡ ῥίζα. τὸν τοίνυν χυλὸν εἰ μετὰ ῥοδίνου ἐλαίου χρίσῃ τὴν ὄψιν τις, ἡδέως θεωρηθήσεται ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ ὑπ ἐκείνων οὓς ἂν εἴποι ἐξ ὀνόματος ὅτε χρίεται. ἐὰν δὲ σὺν μύρῳ τῷ λεγομένῳ νάρδῳ τὴν κόμην ἀλείψῃ τις, τὰς τρίχας λίαν μελαίνας ποιήσει, διαμενούσας εἰς πάντας τοὺς ἑξῆς χρόνους ἀλευκάντους· μᾶλλον μὲν οὖν καὶ καλλίθριξ ἔσται κατά τε πύκνωσιν καὶ αὔξησιν των τριχῶν. πρὸς δὲ τὸ τὰ τῶν ὀφθαλμων λευκώματά τε καὶ ὑγρὰ ποιῆσαι μέλανα, [f. 581v] ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς γλαυκοφθάλμους μελανοφθάλμους σκευάζεται οὕτως· ἀκακίας μελαίνης οὐγγ. β', μύσεως οὐγγ. δ', χαλκάνθου οὐγγ. α', χαλκοῦ κεκαυμένου οὐγγ. α', κρόκου οὐγγ. η'· ταῦτα λεῖα ποιήσας βάλε τὸν χυλὸν τῆς βοτάνης ἕως ἂν γένηται μέλιτος πάχος καὶ χρω. σκευά-

1 δίδου ... σὺν : καὶ ἀναλάμβανε B. οἴνω τεθαλασσωμένω (-ομ- B) ABDE; correxi. κυάθους γ' ADE (correxi) : om. B. 1-2 τοῖς δὲ πυρέουσι E : τοὺς δὲ πυρέσοντας B. 2 σὺν : ἐν B. κατασκευάζεται B. τε om. B. 3 ταύτας E. 3-4 νεύρων ... ἔχουσα : καὶ τριήμερον παρακολλᾶ B. τραυμάτων ἔχουσα : ῥευμάτων ἐχούσης E. 4 κηροῦ om. B. σαρκοκόλλου (?) E. ιϛ' : ϛ' E. 5 λιβάνου om. B. ταύρου E. 6 κάστορος E. η' : κ' B. τῆς βοτάνης om. B. π' : η' B. κοινοῖς E : κικίνου B : καινοῦ Pitra. 7 μ' om. B. 8 Ἀφροδίτη (?) E. πανακία B : πανάκειος (?) E. 9 Αὕτη ... ἐνίων δὲ : ὑπὸ δέ τινων πλοκαμὶς λέγεται. ὑπὸ δὲ ἐνίων B. 9-10 καλλιερικόν (?) E : καλλίτριχον <λέγεται δὲ καὶ ἡράκλειον> B. 10 πλείστας : ἱκανὰς καὶ μεγίστας B. ελάττονας B. ἡ ῥίζα : και ἡ χρεία B. 11 τοὺ ... τις : τῷ γαρ χυλῷ αὐτῆς μετὰ ῥοδίνου ὃς ἂν χρίσει τὴν ὄψιν <ἐπικαλεσάμενος τὴν θ'φ?λϛϥ'ψ, τοὺ δοῦναι αὐτῷ χάριν> B. 12 θεωρήσεται (?) E. τῶν om. B. ἀνθρώπων <ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα> B. 13 ἐπ' ὀνόματι εἴποι B. ὅτε χρίεται om. B. 13-17 ἐὰν ... μέλανα : εἰ δέ τις ἀλείψεται τὰς κόμας μετὰ μύρου τοῦ λεγομένου νάρδου μέλεναι λίαν διαμένουσιν αἱ τρίχες αὐτοῦ εἰς πάντα χρόνον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πυκνότεραι καὶ αὐξητικώτεραι γίνονται. σκευάζεται δὲ τὰ ὑγρὰ ἢ τὰ λευκώματα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μελαίνουσα B. 13 μύρῳ τῷ λεγομένῳ : μικρῷ E. 14 ποιήσεις A. 15 ἀλευκαύτους (?) E : ἀλευκώτους Pitra. 17 τὸ : γε E. ποιῆσει μέλαινα (?) E. 18 ὅμοιον E. γλαυκοφθάλμους <ποιοῦσα> B. σκευάζεται om. B. 19 ἀκακία E. μύσεως Pitra; cf. Du Cange, *Gloss.*, s. v. μύσιν : μίσεως ADE : κίστρου B. 20 η' : κ' E : α' B. βάλλε E : ἔμβαλε B. 21 τῷ χυλῷ B. τῆς βοτάνης om. B. ἕως ἂν γ. : ὥστε γενέσθαι B. χρῶ <τοῦτο ἐν τῆ ὑστέρα τὰς διαθέσεις πάσας θεραπεύει. αὕτη μὲν ἡ διὰ τοῦ χυλοῦ χρῆσις> B.

ζεται δὲ δι' αὐτῆς καὶ τροχίσκος, ὃν ἐάν τις προπίῃ, ὑπὸ δηλητηρίου φαρμάκου, καὶ εἰ φθάσει πιών, οὐ βλαβήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ φαρμακευθῆναι ἐάν τις εὐθέως πίῃ τὸν τροχίσκον, ἀπαλλαγήσεται τῆς τοῦ δηλητηρίου βλάβης. ἔστι δὲ ἡ σκευασία τοῦ τροχίσκου αὕτη· σμύρνης οὐγγ. η', ἀλόης οὐγγ. η', σπέρματος κορίου οὐγγ. ιβ', κρόκου οὐγγ. η', στάχυος οὐγγ. η', ἀνίσου σπέρματος οὐγγ. ιβ', ὀποπάνακος οὐγγ. η'· μέλιτος ἀττικοῦ οὐγγ. κ', τῆς ῥίζης τῆς βοτάνης λεπτοποιηθείσης οὐγγ. η'· ταῦτα λεάνας ἐπιμελῶς ἀναλάμβανε οἴνῳ τεθαλασσωμένῳ καὶ ποίει τροχίσκους ἄγοντας ἀνὰ οὐγγ. β', καὶ τοῖς μὲν μήπω πεφαρμακευμένοις δίδου σὺν οἴνου κυάθοις β', τοῖς δὲ πεφαρμακευμένοις σὺν οἴνου κυάθοις δ'. σκευάζεται δὲ καὶ ἔμπλαστρος πρὸς τὰ γινόμενα ἐν τῇ κεφαλῇ τραύματα, ὥστε τριχοφυεῖν, αὕτη· καδμίας κεκαυμένης καὶ πεπλυμένης οὐγγ. ιβ', λιθαργύρου οὐγγ. β', μάννης λιβάνου οὐγγ. ιβ', στέατος ταυρείου οὐγγ. β', κηροῦ οὐγγ. ξ', ῥητίνης ὑγρᾶς καὶ ξηρᾶς οὐγγ. ξ', ἰοῦ χαλκοῦ οὐγγ. η', ἐλαίου παλαιοῦ οὐγγ. ο', τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης οὐγγ. ρκ'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ. γίνεται δὲ κἂν τοῖς προσώποις τῶν γυναικῶν ἐπίχρισμα πρὸς τὸ μὴ ῥυτιδοῦσθαι μηδὲ ξανθώματα ἔχειν, ἀλλὰ λευκὰ καὶ τετανὰ τὰ πρόσωπα διαμένειν, οὕτως· λυκίου ἰνδικοῦ οὐγγ. κ', ἐλλεβόρου λευκοῦ οὐγγ. μ', μελιλώτου ποντικοῦ οὐγγ. μ', τερεβινθίνης οὐγγ. μ', τῆς ῥίζης τῆς βοτάνης κεκομμένης καὶ σεσημένης οὐγγ. ξ'· ταῦτα λεῖα ποιήσας ἕψει ἕως ἂν γένηται γλοιοῦ πάχος, εἶτα χρῶ.

1 δι' om. E. καὶ om. B. 1-4 προπίῃ .. αὕτη : προπιὼν πότιμον δηλιτήριον φάρμακον ἢ εἰληφὼς οὐδὲν κακὸν πάθει. ἐμέ τουτὸ φαρμακευθῆναι ἐάν τις εὐθέως πίει, ἀπαλλαγήσεται B. 2 καὶ alterum om. E. 5 η' prius : κ' E. η' alterum : κ' E : δ' B. κορίου σπέρμα B. 6 στάχυος οὐγγ. η' om. B. σπέρμα B. 7 τῆς βοτάνης om. B. 7-8 λεπτοποιουμένης B. 8 η' : κ' E. ταῦτα ... τεθαλασσωμένῳ om. E. ἀναλαμβάνου B. 9 οὐγγ. scripsi : Ϛγ. AD : σγ. (?) E : <' B. β' : α' B. καὶ om. B. 9-10 τοῖς τε μηδέπω φαρμαχθεῖσι β' ἢ α' οἴνου κυάθους διδοὺς B. 10 οἴνου κυάθοις scripsi : οἴνω κυάθοις AD : οἴνῳ, κυάθους E. 10-11 φαρμακευομένοις B. 11 σὺν : δύο ἐν B. οἴνου κυάθοις sic B : οἴνω κυάθοις AD : οἴνῳ κυάθ. E. 12 ἐν τῇ κεφαλῇ γινόμενα B. τριχοφυεῖ Pitra, qui errore αὕτη ad κεφαλῇ retulit. αὕτη om. B; αὐτη A. 13 πεπλημμένης E : πεπληγμένης B. β' : κ' B. 14 ταύρου E. β' : κ' B. 15 ξηρᾶς καὶ ὑγρᾶς B. ἰοῦ χαλκοῦ : θοῦ B. η' : β' E. 16 κεκαυμένης καὶ σκευασμένης E. ρκ' : ρ' B : κ' E. τὰ ξηρὰ : κίταξε μὲν B. 17 κἂν : καὶ ἐν E : καὶ B. 17-19 τοῖς προσώποις ... οὕτως : ἐπίχρισμα ταῖς γυναιξὶ τοῦ προσώπου. ὥστε ῥυτίδας μὴ εἶναι, λευκὸν δὲ καὶ τετανὸν τὸ πρόσωπον. αἴρη δὲ καὶ ἐξανθήματα πάντα B. 19 post κ' add. τινὲς δὲ μέλι οὐκ ἔχουσι. μέλιτος πικροῦ <κ' in B. 20 ποντικῆς B. 20-21 τερεβινθίνης οὐγγ. μ' om. B. 20 τερεβενθίν(ης) D. 21 τῆς βοτάνης om. B. κεκαυμένης E. ξ' <ὄξους δριμυτάτου ξέστου ἑνός> B. 22 ἕψε BE. ἂν om. B.

Ἑρμοῦ βοτάνη φλόμος.

Αὕτη ἡ βοτάνη λέγεται καὶ Ἑρμοῦ ῥάβδος ἀγαθή. σκευάζεται δὲ διὰ τοῦ χυλοῦ αὐτῆς ἄκοπον, ὅπερ ἐάν τις ἀλείψηται, εἰς ὁδοιπορίαν πορευόμενος ἢ ἄλλην ἐργασίαν κοπηρὰν μετερχόμενος οὐ κοπωθήσεται. ποιεῖ δὲ τοῖς τε δρομεῦσι καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις εὐκίνητα καὶ ἰσχυρὰ τὰ μέλη [f. 582] τοῦ σώματος. ἐὰν δὲ καὶ κεκοπωμένα ἀλείψῃ τις, παύονται τοῦ κόπου. ἔστι δὲ ἡ σκευασία αὕτη· σαμψύχου οὐγγ. ιβ', μυελοῦ ἐλάφου οὐγγ. μ', τερεβινθίνης οὐγγ. μ', ἐλαίου παλαιοῦ οὐγγ. ξ', τοῦ χυλοῦ τῆς βοτάνης ξέστην α', χαλβάνης οὐγγ. η', κηροῦ οὐγγ. ξ'· ἕψει ἕως οὗ γένηται γλοιοῦ πάχος καὶ χρῶ. τούτου τοῦ χυλοῦ ἐὰν νῆστις ῥοφήσῃ τις, τὸν θεὸν ἐπικαλεσάμενος δι' εὐχῆς τὸν δόντα τῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστέρι, πρὸς ὃν οἰκειοῦται ἡ τοιαύτη βοτάνη, δύναμιν τοιαύτην, ἑτοιμότατος ἐν τῷ λαλεῖν καὶ ἐπιστημονικώτατος ἔσται. σκευάζεται δὲ καὶ διὰ τῆς ῥίζης ἔμπλαστρος ἥτις βέλη καὶ σκόλοπας ἐξάγει καὶ τὰ τεθλασμένα τῶν ὀστῶν καὶ διεσπασμένα συνάπτει. καί ἐστιν ἡ σκευασία αὕτη· κηροῦ οὐγγ. π', τερεβινθίνης οὐγγ. μ', χαλβάνης οὐγγ. κ', ἐλαίου ὀμφακίνου οὐγγ. μ', τῆς ῥίζης κεκομμένης καὶ σεσημένης οὐγγ. π'· τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς ἀναλαμβάνων χρῶ.

Ἕτεραι ζ' βοτάναι ἀνακείμεναι τοῖς αὐτοῖς πλανωμένοις.

Ἡλίου βοτάνη πολύγονον.

Αὕτη ἡ βοτάνη τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας ἔκ τινος πρὸς τὸν Ἥλιον ὁμοιότητος· καὶ γὰρ ὁ Ἥλιος πάντων ἀρχηγέτης ἐστὶ καὶ σπερματικός· καὶ ἡ βοτάνη δὲ αὕτη πρὸς γονάς ἐστιν ἐπιτηδεία. τινὲς δὲ χαμαιλέοντα καλοῦσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς λελαχέναι. πινόμενος οὖν ὁ χυλὸς αὐτῆς πρὸς γονὰς διεγείρει καὶ ἀφροδίσια· περιαφθεῖσα δὲ ἡ βοτάνη σὺν τῇ εἰς θεὸν εὐχῇ, τὸν δόντα τῷ τε Ἡλίῳ καὶ τῇ βοτάνῃ τοιαύτην δύναμιν ἔχειν, πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἀποτρέπει· ὁ

1 Ἑρμῆς (?) E. 2 Αὕτη ἡ βοτάνη : ἡ αὐτὴ B. 3 ἀκόπου E. ὅπερ (cf. supra p. 156, 14; 157, 11) : ὡς B. ἀλείψεται B : ἀλείφῃ E. 4 ἄλλην ... μετερχόμενος : ἐπὶ ἄλλων ἔργων B. 5 δὲ <καὶ> B. τε om. B. καὶ <πᾶσι> τοῖς B. 6 κοπώμενα E : κοπώμενος B. ἀλείψεταί B. 7 πέπαυται B. ἔστι ... αὕτη om. B. 8 ἐλαφείου B. μ' prius : κ' E. <ῥητίνης> τερεβινθήνης B : τερεβενθίν(ης) D. μ' alterum : η' E. 9 τῆς βοτάνης om. B. χαλβάνη B. 10 ἕψε BE. οὗ γένηται : γένηται E : ἂν γένοιτο B. χυλὸς B. 11-13 τὸν θεὸν ... τοιαύτην : <καὶ> τὸν αελ'ν ἐπικαλέσηται τὸν ἑ☉ξβ'ν B. 13 ἑτοιμοτάτην E : ἑτοιμότατος <γίνεται> B. ἐπιστημονικωτάτην E : πιστικώτατος B. 13-14 ἔσται ... δὲ καὶ om. B. 14 διὰ <δὲ> B. ἔμπλαστρος <σκευάζεται> B. 15 ἐξάγει om. B. τεθλασμένα : δυσκόμιστα B. ὀστέων B. καὶ διεσπασμένα om. B. συνάπτει : ἐπισπᾶται B. 15-16 καὶ ... αὕτη : γίνεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον B. 16 <ῥητίνης> τερεβινθήνης B : τερεβενθίν(ης) D. 17 κεκαυμένης E. 18 χρῶ. <Τέλος τῶν ζ' ἀστέρων καὶ τῶν βοτανῶν> E. 19-p. 163, 2 om. B. 19 βοτάναι ζ' D. 20 Ἥλιος (?) E. πολύγονον : πολυγενής (?) E. 27 τοιαύτην : ταύτ(ῃ), τὴν D.

γὰρ φορῶν αὐτὴν οὐδέποτε ὀφθαλμιάσει, ἐπειδὴ τῶν φώτων ὁ Ἥλιος τὴν ὑπεροχὴν ἔλαχε. διόπερ ἐὰν ἀφαιρετικὸς ὑπάρχῃ ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῆς γενέσεως, φρενιτικοὺς καὶ ληθαργικοὺς καθίστησι διὰ τὸ ἐκ τῆς καρδίας ταῦτα τὰ πάθη αὔξεσθαι. ἰᾶται δὲ καὶ τοὺς ἀμβλυωποῦντας θαυμαστῶς περιαπτομένη καὶ τοὺς ἐν καταρχαῖς πειραζομένους ταῖς ὑποχύσεσιν.

Σελήνης βοτάνη κυνοβάτη.

Αὕτη ἡ βοτάνη τὰ ἐπὶ τοῦ θώρακος καὶ στομάχου καὶ τῶν πλευρῶν δριμέα πάθη [f. 582v] ἀποκαθαίρει, ἐπεὶ ἡ Σελήνη ἔλαχεν ἐν τῷ Καρκίνῳ, οὗτος δὲ τοῦ θώρακος καὶ τῶν πλευρῶν κυριεύει. συνεχῶς δὲ τὸ τῆς βοτάνης ἄνθος πινόμενον καθαίρει τοὺς ὀγκωμένους σπλῆνας, κενοῦν τὸ τοῦ ὄγκου αἴτιον διά τε τοῦ οὔρου καὶ τῆς κοιλίας· ἐνεργεῖν δὲ δοκεῖ κατὰ τὸν σπλῆνα, ἐπείπερ ἡ Σελήνη τὸν τοῦ σπληνὸς ἐπέχει τόπον. εὔθετος δὲ καὶ πρὸς ὀξυδορκίαν ἡ ῥίζα τῆς βοτάνης ἐστὶ περιαπτομένη, τοῖς δὲ ἀμβλυωποῦσιν ἀκριβῶς βοηθεῖ καὶ ἐπιτετευγμένως, ἐπεὶ τὰ φῶτα τῶν ὀφθαλμῶν ἡ Σελήνη μετὰ τὸν Ἥλιον ἔλαχεν. εὐθετεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς τὸν στόμαχον κεκακωμένον ἔχοντας. ἔτι τε ἁρμόζει καὶ πρὸς κωλικοὺς καὶ στρεφομένους.

Κρόνου βοτάνη ἀσφόδελος.

Ταύτης τῆς ῥίζης ὁ χυλὸς ἄριστα τοῖς τὰ γόνατα πάσχουσιν ἁρμόζει καθ' ἑαυτόν τε καὶ μετὰ στύρακος χριόμενος· καὶ γὰρ κόπους καὶ πόνους ἰᾶται. δίδοται δὲ ὁ χυλὸς τῆς ῥίζης ἑψηθεὶς ὀλίγον τοῖς τοὺς νεφροὺς ἀλγοῦσιν· ἀποκαθαίρει γὰρ καὶ ὑγιάζει. καὶ τοὺς δαιμονιζομένους καὶ καταπίπτοντας ἰᾶται. περιαπτομένη δὲ παιδίοις ὀδοντοφυοῦσιν εὐθετεῖ καὶ πρὸς νυκτερινοὺς παλμοὺς καὶ φόβους καλῶς ποιεῖ.

Διὸς βοτάνη σαγχαρώνιον.

Ταύτης ἡ ῥίζα περιαφθεῖσα εὐθετεῖ πρὸς βουβῶνας· ἀφλέγμαντον γὰρ τὸν τόπον τηρεῖ· εἰ δέ τις πρὸ τοῦ παθεῖν περιάψηται, οὐδέποτε

1 αὐτὴν om. E. 2 ὑπεροχὴν scripsi : ὑ$^{\text{πχ`}}$ AD : ὑπαρχίαν E : ἐπαρχίαν Pitra. 3 λιθαργυρικοὺς E. 6 ἀποχύσεσι *Catal.*, VII, p. 233, 14 (sic etiam cod. Venet. 335, f. 324v). 7 κυνοβάτη sic D (in marg. manu post. ἡ κάππαρις ἐστίν) : κυνοβα$^{\text{τ'}}$ A : κυνόβατος (?) E : κυνόσβατος *Catal.*, VII, p. 235, 23 (sic Venet. 335, f. 325v; codd. Paris. astr. 4, f. 266v; 38, f. 86); IV, p. 136, 8; VI, p. 84, 17 : *cynosbatos*, Apuleii *De medicaminibus herbarum*, cap. LXXXVII. 9 λέλαχεν D. 20 Ταύτης τῆς ῥίζης ὁ χυλός : ταύτης ὁ χυλὸς καὶ ἡ ῥίζα *Catal.*, VII, p. 234, 20 : ταύτης ὁ χυλὸς *Catal.*, IV, p. 136, 4; VI, p. 84, 13. 24 καταπίπτοντας : καταβιβάζοντας *Catal.*, VII, p. 234, 24. 26 σαγχαρώνιον scripsi : σαγχαρω$^{\text{ϋ'}}$ D : σαγχαρω^{ν} A : σαγχωρώνιον codd. Paris. astr. 4, f. 266; 38, f. 86 : σαχαρώνη E : σακχαράνιον *Catal.*, VII, p. 235, 6 (sic et Venet. 335, f. 325v) : ἀλχαράνιος IV, p. 135, 21; VI, p. 84, 9. 28 περιάψεται D.

βουβῶνος πειραθήσεται. εὐθετεῖ δ' ὁμοίως καὶ ποδαλγικοῖς κοπτομένη καὶ καταπλασσομένη, τάς τε φλεγμονὰς καὶ τὰς ἐπιτάσεις ἀναστέλλει· συμπάσχει γὰρ μάλιστα τοῖς μέρεσι τούτοις, καθότι ὁ ἀστὴρ οἶκον ἔχει τὸν Τοξότην καὶ τοὺς Ἰχθύας, ταῦτα δὲ τὰ ζῴδια κεκλήρωται μηρῶν, χειρῶν καὶ ποδῶν κυριεύειν· οἰκείως οὖν τοῖς τόποις τούτοις ἡ τοιαύτη ἁρμόζει βοτάνη. ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς πινόμενος μετὰ μελικράτου τοῖς τὸ ἧπαρ ἀλγοῦσιν ὠφέλιμος γίνεται διὰ συμπάθειαν, ἐπειδήπερ ὁ Ζεὺς τὸν τοῦ ἥπατος τόπον ἐπέχει (ὅθεν καὶ ὁ μῦθος ἐρωτικῶς πέπλασται, ἐπεὶ ἀπὸ πυλῶν ἥπατος τὸ σπέρμα λέγεται διὰ φλεβὸς εἰς τοὺς γονίμους ἐρχόμενον τόπους) καὶ διὰ τοῦτο κακωθεὶς ὁ ἀστὴρ ἐπὶ τῶν γενέσεων ἡπατικοὺς ποιεῖ. ταύτης ὁ χυλὸς μετὰ μέλιτος καὶ κρόκου πινόμενος τοῖς συνουσιάζειν βουλομένοις ἁρμόζει. καὶ περιαπτομένη δὲ ἡ βοτάνη τοῖς βουλομένοις ἀρέσκειν ταῖς ἰδίαις γυναιξὶ [f. 583] χρήσιμός ἐστιν· ἐπιχαρεῖς γὰρ τούτους καθίστησι, μοιχὸς δὲ περικειμένης ταύτης οὔποτε ἐμπεσεῖται.

Ἄρεως βοτάνη ἀρνόγλωσσον.

Ταύτην τὴν βοτάνην ἔνιοι πεντάνευρον λέγουσι. ταύτης ἡ ῥίζα τὰ ἐν αἰδοίοις κακοήθη ἕλκη ἰᾶται, διότι ὁ μὲν Ἄρης οἶκον ἔχει τὸν Σκορπίον, οὗτος δὲ τοῦτο τὸ μόριον ἐπέχει. τὸ σπέρμα δὲ τῆς βοτάνης καταπλασσόμενον τὰ σηπόμενα ἕλκη καὶ δυσαπούλωτα ἐν τούτῳ τῷ μορίῳ ἰᾶται. περιαπτομένη δὲ ἡ βοτάνη ἄκρως ἁρμόζει πρὸς πόνον κεφαλῆς, ἐπείπερ Ἄρεως δοκεῖ ὁ Κριὸς οἶκος εἶναι, οὗτος δὲ κεφαλή ἐστι τοῦ κόσμου. εὐθετεῖ δὲ καὶ δυσεντερικοῖς καὶ αἱμοπτοϊκοῖς καὶ πρὸς αἱμορραγίαν ὁ χυλὸς πινόμενός τε καὶ προσκλυζόμενος, καθότι ὁ Ἄρης τὸν τοῦ αἵματος τόπον ἐπέχει· ἔστι γὰρ τοῦτο ἐν ἡμῖν πυρωδέστατον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀστὴρ τοιοῦτός ἐστιν. ὁ δὲ αὐτὸς χυλὸς σὺν χυλῷ καλαμίνθης καὶ μέλιτι πινόμενος πάρεσιν ἄκρως ἰᾶται.

Ἀφροδίτης βοτάνη περιστερεών.

Ταύτης τῆς βοτάνης ἡ ῥίζα ἰᾶται ὅσα περὶ τὸν τράχηλον πάθη, χοιράδας, παρωτίδας, <φύματα> τραχήλου, βουβῶνας, σταφυλὴν καὶ παρίσθμια· καταπλασθεῖσα γὰρ μαραίνει ταῦτα παραχρῆμα· συμπάσχει γὰρ μάλιστα ὁ ἀστὴρ οὗτος τοῖς τοιούτοις μέλεσιν. ἰᾶται δὲ καὶ σύριγγας καὶ κονδυλώματα κατὰ τοὺς τόπους τούτους γινόμενα. ὁ δὲ

1-2 καὶ ἐπὶ ποδάγρας ... εὐθετεῖ. αὕτη κοπτομένη καὶ καταπλασσομένη τὰς φλεγμονὰς ... *Catal.*, VII, p. 235, 8 sqq. (sic Venet. 335, f. 325v). 5-6 ἁρμόζει ἡ τοιαύτη βοτάνη D. 9 ἀπὸ πυλῶν scripsi: ἀπόπυλον AD: ἀπὸ πολλῶν *Catal.*, VII, p. 235, 16 (sic Venet. 335, *loc. cit.*). τὸ <δὲ> *Catal.*, Venet. *locc. citt.* 14 τούτους scripsi: τ'του D: τούτοις A. 30 <καὶ> χοιράδας E. φύματα (omissum in A, qui τραχήλου ad βουβῶνας refert) ex D restitui.

χυλὸς αὐτῆς προσκλυζόμενος μετὰ μέλιτος καὶ <νίτρου> ἰᾶται σύριγγας καὶ αἱμορροΐδας. σὺν ὕδατι δὲ πινόμενος λεπτύνει τὰ περὶ τὸν πνεύμονα, ὥστε παρέχειν εὔπνοιαν· δοκεῖ γὰρ ὁ ἀστὴρ οὗτος ἐπέχειν τὸν τοῦ πνεύμονος τόπον, ἐπειδὴ πρῶτος οὗτος ἐν ἡμῖν φύεσθαι νομίζεται καὶ ἡ Ἀφροδίτη δὲ ἀρχὴ γενέσεώς ἐστιν. ὅθεν καὶ ἀφροδισίων ἡ βοτάνη παρορμητική ἐστιν· ὁ γὰρ χυλὸς αὐτῆς περιχριόμενος πρὸ τῆς συνουσίας ἐρρωμένους τε αὐτοὺς ποιεῖ <τοὺς συνουσιάζοντας καὶ μεγίστην αὐτοῖς παρέχει τὴν ἡδονήν>· καὶ τὸ ἔτι μεῖζον, ὅτι περιαφθεῖσα ἡ βοτάνη κύειν ἀναγκάζει, ἐὰν μή τι ἕτερον περιάπτηται· ἀντιπάσχει γάρ. ἔτι δὲ περικειμένη ἐν ἐργαστηρίῳ ἢ οἰκίᾳ ἡ ῥίζα ἐργασίας καὶ προσόδους καὶ πράξεις παρέχει. εὐθετεῖ δὲ καὶ πρὸς ὁδοὺς καὶ καθάρσια καὶ τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ φοιτῶντας περιχαρεῖς καὶ ἀβασκάντους τηρεῖ.

Ἑρμοῦ βοτάνη πεντάφυλλον.

Ταύτην τὴν βοτάνην πενταπέταλόν τινες φασιν, ἄλλοι δὲ εὐπατόριον, ἄλλοι δὲ [f. 583ᵛ] ἀνθρωπόχειρον, οἱ δὲ ψευδοσέλινον. φέρει δὲ κλώνους φωτοειδεῖς, λεπτούς, σπιθαμιαίους, φύλλοις ἐοικότας ἡδυόσμου, εἰς πέντε κύκλωθεν ἐσχισμένα, ἄνθος ὠχρόν. φύεται δὲ ἐν ἐνύδροις τόποις καὶ τὴν ῥίζαν ἔχει ὑπέρυθρον. ἰᾶται δὲ τὰ ἐν ἄρθροις γινόμενα πλήγματα καὶ τὰ πυρώδη καὶ ἐκ πληγῶν συνιστάμενα, κοπτομένη καὶ καταπλασσομένη. τοὺς τῆς κοιλίας στρόφους παραχρῆμα λύει ὁ χυλὸς αὐτῆς μεθ' ὕδατος πινόμενος μέχρι κοχλιαρίων β'. ἄριστα δὲ ἁρμόζει πινόμενος πρὸς τὰ ἐν φάρυγγι καὶ γλώσσῃ γινόμενα πάθη· ἀπόνους γὰρ καὶ ὑγιεῖς καθίστησι. παύει δὲ διακλυζόμενος τούς τε ὀδόντων πόνους καὶ πᾶν τὸ ἐν τῷ στόματι πονηρὸν πάθος ἀποθεραπεύει· εἰ δέ τις πρὸ τοῦ παθεῖν περιάψεται τὴν βοτάνην, ἀπείρατος ἔσται τούτων. εὐθετεῖ δὲ μάλιστα περιαφθεῖσα ἡ ῥίζα πρὸς ἐπιτυχίαν λόγων καὶ δημηγορίαν ὄχλων καὶ ῥήτορσι καὶ γραμματικοῖς· εὐχερεῖς γὰρ πρὸς το λέγειν καὶ εὐομίλους καὶ ἐπιτευκτικοὺς τούτους καθίστησιν, εὕρεσίν τε λόγων τούτοις παρέχει καὶ εὐημερίαν. ὅσοι δὲ

1 νίτρου ex D restitui. 7 αὐτοὺς om. D. 7-8 τοὺς συνουσιάζοντας ... ἡδονὴν ex D restitui. 10 παρακειμένη *Catal.*, VII, p. 233, 29 (sic Venet. 335, f. 324ᵛ); IV, p. 135, 10. 14 πεντάφυλος (?) E. 16 κυόχειρον E : ἀνθρωπόχειρα *Catal.*, VII, p. 234, 4 (sic et Venet. 335, f. 325). 17 κλώνους corrigere nolui; cf. Sophocles, *Greek Lexicon*, s. v. κλών. ἐπιθυμιαίους (?) E. 18 ἐοικότα ἡδυόσμου A : ἐοίκεται ἡδύοσμον E : ἐοίκεται ἡδυόσμῳ Pitra. ὠχρονὲς E. 19 ὑδροῖς E : ἀνύδροις *Catal.*, VII, p. 234, 6 (sic et Venet. 335, *loc. cit.*). ὑπέρεθρον E. 20-24 συνιστάμενα· κοπτομένη ... λύει. ὁ χυλὸς ... ἄριστα ἁρμόζει ... πάθη *Catal.*, VII, p. 234, 8, rectius ut videtur. 21 στρόφους : εἰσφόρους E. 22-23 πινόμενος μεθ' ὕδατος μέχρι κυγχλιαρίων E. 23 φάρυγγι : φάλαγγι E. 24 ἀπόνως D. 25 στόματι : σώματι E. 27 περιαφθῆσαι E. 28 δημηγορίας D. 29 Εὐχειρὴς E. εὐομιλεῖν (?) E. ἐπιτακτικοὺς (?) E. 30 εὐημερίαν : εὐήμφισεν (?) E.

κλῶπες φοροῦσι τὴν βοτάνην νύκτωρ, οὐ κρατηθήσονται παρά τινος κλέπτοντες.

Ἔχεις ἐν βραχεῖ συντάγματι παραδεδομένην σοι μέθοδον, δι' ἧς ἂν πολλὰ τῶν μεγίστων καὶ δυσιάτων θεραπεύσῃς παθῶν. λειπόμενον οὖν ἐστί σοι σκευάζειν τε τὰ προγεγραμμένα καὶ τὸν ἐξ ἐμοῦ φυλάττεσθαι λόγον ὥστε μηδενὶ ἀνθρώπῳ βεβήλῳ καὶ ἀμαθεῖ τοῦτον παραδιδόναι. διὰ γὰρ τὸ εὐχερὲς καὶ εὐπόριστον τῆς τῶν εἰρημένων παθῶν θεραπείας, τὸ φιλόλογον καὶ θαυμαστὸν τῆς καθόλου ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐπίτευγμα παροφθήσεται παρὰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων καὶ οὐκέτι διαφόρους αἱρέσεις ἰατρικῆς ἀσκήσουσιν ἄνθρωποι, οὔτε μὴν τὰ τῶν ἀρχαίων ἰατρῶν συντάγματα ποθήσουσι μετιέναι ἀλλ' ἀμεληθήσεται τῶν τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀνδρῶν ὁ κόπος διὰ τὸ πολὺ τῆς ἀπὸ τοῦ παρόντος συντάγματος εὐχερείας, ὡς εἴρηται παντὸς σωματικοῦ πάθους θεραπευθήσεσθαι δυναμένου.

Ταῖς μέντοι προγεγραμμέναις βοτάναις χρῶ ταῖς ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας καὶ Ἀσίας καὶ Συρίας, ἔτι δὲ καὶ Ἰταλίας. τὰ γὰρ τοιαῦτα κλίματα θερμότερα τῶν ἄλλων ἔοικεν εἶναι. ἐπεὶ γὰρ πάντα τὰ ἐπὶ γῆς φυόμενα δίχα παρεισ[f. 584]δύσεως πνεύματος οὐ δύνανται αὔξεσθαι. ἐν μὲν τοῖς ψυχροτέροις τῶν κλιμάτων, πυκνουμένων τῶν ἐν ταῖς βοτάναις πόρων, οὐκ ἔχει ἐν αὐταῖς διὰ τὴν παχύτητα τὸ πνεῦμα ἱκανὴν παρείσδυσιν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις αὐτῶν ἀσθενέστεραι καθίστανται, ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις κλίμασι, διὰ τὴν ἀπὸ τῆς θερμότητος τῶν

1 φέρουσι E. παρατηρηθήσονται (?) E. 2 κλέπτοντος E : κλεφθέντος Pitra. Cf. *Catal.*, VII, p. 234, 18 ὅσοι δὲ νύκτα φορήσουσι τὴν βοτάνην, οὐκ ἐμπεσοῦνται τοῖς κακῶς αὐτοὺς θέλουσι. 3-4 μέθοδον ... παθῶν : πᾶσαν θεραπείαν παντὸς πάθους B. 4-5 λειπόμενον ... σκευάζειν : ἐν σοι τὸ λειπόμενόν ἐστι κατασκευάζειν B. 5 σοι σκευάζειν : συσκευάζειν E. 5-8 φυλάττεσθαι ... θεραπείας : λόγον φυλάξασθαι. ἀνθρώπω μηδενὶ ἀμαθεῖν [*sic*] παραδιδόναι τὴν γραφὴν ταύτην. ἐλθοῦσα γὰρ εἰς πλειόνων χεῖρας αὕτη ἡ βίβλος B 7 εὐχρές E. 8 καθόλου om. B. 9 ἐπίτευγμα παροφθήσεται : ἐπίταγμα περικόψη B. παρὰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων om. B. παρὰ : διὰ E. 9-10 καὶ οὐκέτι : οὐκέτι γὰρ οὔτε B. 10 ἰατρικοὺς ἤσκησον (?) E. 11-12 ἰατρῶν ... τοσούτων om. B. 12 ἀνδρῶν καὶ τηλικούτων B. 13 ἀπὸ τοῦ παρόντος συντάγματος om. B. εὐχερείας : εὐκαιρίας B. ὡς εἴρηται om. B. 14 θεραπεύεσθαι E : ἀπαλλάσεσθαι B. δυναμένοις. <παραινῶ δέ σοι ἐν ἀπορρήτοις ἔχειν τὴν γραφὴν ταύτην. ἔπειτα σύνταγμα ὡς πλεῖστα καὶ κάλλιστα πάσης αἱρέσεως καταβάλλεσθαι, ἵνα τὸ φυλόλογον τῆς [f. 18v] σεπτῆς ἐπιστήμης πλεονάση μᾶλλον> B. 15 Ταῖς ... ταῖς ἀπ' : Βοτάναι δὲ τὰς προγεγραμμένας χρείας χρήσιμοι, αἱ ἀπὸ B. 16 καὶ συρίας καὶ ἀσίας B. 16-17 τὰ γὰρ ... ἄλλων : τὰ κλίματα γὰρ ταῦτα θερμότατα τῶν λοιπῶν B. 17-18 ἐπεὶ ... φυόμενα : οὐδὲν γὰρ τῆς ἐπὶγῆς (οὐ paulo post om.) B. 18 παραδόσεως E. δύναται E : δυνατόν ἐστιν B. 19 μὲν <οὖν> B. τῶν κλιμάτων om. B. τῶν : τῆς B. 20-22 οὐκ ἔχει ... καθίστανται : καὶ τούτων τὴν παχύτητα παρείσδυσιν ἔχειν ἱκανὴν μὴ δυναμένων ἐλαττοῦσθαι αἱ βοτάναι ταῖς δυνάμεσι καθίστανται B. 22-p. 164, 1 τὴν ... ἀραιότητα : τῆς ... ὡραιότατος (?) E. ἀπὸ τῆς ... βοτανῶν om. B.

βοτανῶν ἀραιότητα περισσοτέρως εἰς αὐτὰς ἑλκομένου τοῦ ζωτικοῦ ἀέρος, ἐνδύναμοι γίνονται αὗται καὶ δραστικώτεραι. εἰ μέντοι οὐκ εὐπορεῖς βοτανῶν ἀπὸ τῶν τοιούτων κλιμάτων, διὰ δὲ χρείαν εἰς ἀνάγκην ἔρχῃ λαμβάνειν ἀφ᾽ ἑτέρων τόπων, σκόπει λαμβάνειν ἑκάστην τούτων κατὰ μίαν τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν, ἥτις ἐστὶ τοῦ ἀστέρος ἐκείνου, οὗ ἐστι καὶ ἡ βοτάνη, ἀλλὰ δὴ καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἥτις ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος, καθὼς ἐκτεθήσονται καὶ παρ᾽ ἡμῶν ἐνταυθοῖ. ἀνασπῶν δὲ ταύτην ἐκ τῆς γῆς ἐπίλεγε καὶ τὴν ἐγκειμένην εὐχὴν καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν ῥίπτε εἰς τὸν λάκκον ἐν ᾗ εὑρίσκεται ἡ βοτάνη κόκκον σίτου ἢ κριθῆς.

Εἰσὶ δὲ τῶν πλανήτων αἱ ἡμέραι αὗται·

ἡμέρα α′ ἤτοι κυριακὴ Ἡλίου καὶ ὥρα α′, βοτάναι δὲ αὐτῆς κιχώριον καὶ πολύγονον.

ἡμέρα β′, ὥρα α′, Σελήνης, ἀγλαόφαντον καὶ κυνοβάτη.

ἡμέρα γ′, ὥρα α′, Ἄρεως, πευκέδανον καὶ ἀρνόγλωσσον.

ἡμέρα δ′, ὥρα α′, Ἑρμοῦ, φλόμος καὶ πεντάφυλλον.

ἡμέρα ε′, ὥρα α′, Διός, σαγχαρώνιον καὶ εὐπατόριον.

ἡμέρα ϛ′, ὥρα α′, Ἀφροδίτης, πανάκεια καὶ περιστερεών.

ἡμέρα ζ′, ὥρα α′, Κρόνου, ἀείζωον καὶ ἀσφόδελος.

Πρὸς δὲ τούτοις ἔστω καὶ ἡ Σελήνη πανσέληνος ἢ ὅτε διέρχεται τὸ ζῴδιον τοῦ πλάνητος τῆς ἡμέρας.

Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ συγκομιδῇ ἑκάστης βοτάνης.

Παντοκράτωρ κύριε, δημιουργὲ πάσης κτίσεως ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, ὁ τὰ τῆς ὁρατῆς τῆσδε τῆς κτίσεως μέρη, τὰ μὲν συμφυῆ καὶ σύμφωνα ποιήσας ἀλλήλοις, ὡς ἰσοδυναμεῖν ἐν τοῖς ὑπ᾽ αὐτῶν γινομένοις, τὰ δ᾽ αὖθις ἀσυμπαθῆ καὶ ἀσύμφωνα, πλὴν καὶ οὕτως ἐκ τῆς δι᾽ ἀλλήλων κράσεώς τε καὶ ἑνώσεως μίξιν εὔκρατον συνίστασθαι

1 ἑλκομένων E. 1-2 περισσοτέρως ... δραστικώτεραι: περισσότερον εἰς ἑαυτοὺς ἕλκουσι τὸν ζωτικὸν ἀέρα. ὥστε τὴν δύναμιν ἔχειν δραστικωτέραν. <οἴομαι δέ σου τὴν ψυχὴν τεθηπέ··αι δοκοῦντα ἀτελῆ μὴ παρεμφαίνειν τὰ τῆς ἐπιστήμης ἐνεργήματα.> B, qui cum his verbis desinit. 2 (αὗται om.) καὶ δραστικώτεροι E. 3 χρείας E. 4 σκόπει <δὴ> E. 4-10 cf. *Catal.*, VII, p. 235, 33 sqq. 8-9 ἐκκειμένην AD. 9 ἐν ᾗ corrigere nolui. 11 πλανήτων : ἑπτὰ E. αὗται <καὶ ὧραι> E. 12 α′ ἤτοι om. C. ἤτοι κυριακὴ om. E. ☉ καὶ α$^{η'}$ ὥρα D : ὥρα α′, (Ἥλιος) [?] E : α^{η} ὥρα ☉ C. βοτάνη (δὲ αὐτῆς om.) C. βοτάνη δὲ αὐτοῦ ἥτις ἡ κορώνη καὶ χωρίον καὶ πολύγονον E. 14 ἡμέρα hic et infra om. C. post planetae nomen hic et infra βοτάνη addidit E. κυνόβατον C. 16 <καὶ> ὥρα D. Ἑρμοῦ : (Ἀφροδίτη) [?] E. 17 σαγχαρω$^{ν''}$ D : σαγχαρω$^{ν'}$ A : σαχαρώνη E : σαγχαρόνη C. 18 Ἀφροδίτης : (Ἑρμῆς) [?] E. περιστερών E. 20 cf. *Catal.*, VII, p. 236, 1. τούτους (?) E. καὶ ἡ : καὶ C : μὲν E. πανσηλήνιος (?) E. 21 πλανήτου CE. ἡμέρας : βοτάνης C. 22 <τῇ> συγκομιδῇ D. 23 τε om. E. 24 τῆς alterum om. D. 26 γενομένοις E.

καὶ εἶναι ταῦτα κήρυκας διαπρυσίους τῆς [f. 584v] σῆς μεγαλειότητος, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν τῇ ἀναλήψει τῆς παρούσης βοτάνης τῆς δεῖνα, ἣν συμπαθεῖν ὥρισας τῷ ἐκ τῶν πλανωμένων ἀστέρι τῷ δεῖνι, εὐδόκησον ἰσχυρὰν ταύτην καὶ ἐνδύναμον καὶ δραστικωτάτην εἶναι κατὰ τὴν τῶν βοηθημάτων χρείαν τῶν γινομένων εἰς ἀποτροπὴν τῶν συμβαινόντων νοσημάτων τῷ σῷ πλάσματι, συνεργοῦντος δηλονότι καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος τῇ σῇ κελεύσει, ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασταί σου τὸ ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν αὐτὴν λέγε καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν θεραπείαν τοῦ νοσήματος χρείας, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς σκευασίας.

3 εὐδόκιστον E. 4 κατὰ : καὶ E. 5 <καὶ> εἰς E. 9 Τὴν om. E.

EXCERPTA EX CODICE 45 (Paris. gr. 2315)

[F. 215v.] Προγνωστικὸν περὶ χειμῶνος.

Λάβε φύλλα συκῆς τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς καὶ γράψον εἰς αὐτὰ τῶν ιβʹ μηνῶν τὰ ὀνόματα καὶ θές τα ἐν τόπῳ ὑπαίθρῳ διόλου τῆς νυκτὸς καὶ τὸ πρωῒ σκόπησον καὶ <εἰς> οἷον φύλλον εὑρήσεις νοτίδα, ἔσται χειμὼν κατ' ἐκεῖνον τὸν μῆνα.

[F. 277.] Περὶ βροντολόγιον τῶν ιβʹ ζῳδίων.

α^{ον}. Κριός. Ἐὰν βροντήσῃ ἢ ἀστραπὴ γένηται καὶ τύχῃ ἡ Σελήνη εἰς τὸν Κριόν, εἰς τὴν Ἰνδίαν αἷμαν χυθήσεται.

β^{ον}. Ταῦρος. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται καὶ τύχῃ ἡ Σελήνη εἰς τὸν Ταῦρον, εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰρήνην δηλοῖ καὶ βασιλέως χαρὰν καὶ εὐθηνίαν.

γ^{ον}. Δίδυμος. Ἐὰν βροντήσῃ ἢ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Δίδυμον, εἰς τὴν παραθαλασσίαν εἰρήνην δηλοῖ [f. 277v] καὶ σῖτον πολὺν καὶ ναυαγίων εὐκολίαν καὶ οἱ λησταὶ πίπτουσιν.

δ^{ον}. Καρκίνος. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Καρκίνον, εἰς τὴν θάλασσαν καλὸν δηλοῖ καὶ οἱ ἔμποροι ἐπιτυχίαν ἕξουσιν καὶ νεωτέρων ὑγεία.

ε^{ον}. Λέων. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Λέοντα, τῆς ἀνατολῆς ὁ βασιλεὺς ἰσχύσει πολὺ τὴν Ῥωμανίαν καὶ αἰχμαλωτισμὸν ποιήσει πολὺν καὶ οἱ ἄνθρωποι λιμοκτονήσονται καὶ θηρία πλεῖστα ἀναλωθήσονται.

2 τῇ : τῷ cod. mens. Iulii 18 Δοσιθέῳ ἐν Αἰγύπτῳ Κύων ἐκφανὴς γίνεται (Lydus, *De ostent.*, ed. Wachsmuth^2, p. 181, 19). An hoc prognosticum ex Aegyptiaco fonte fluxerit dubito. Cf. enim Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque*, p. 367; *Catal.*, I, p. 128, 6 [f. 20] : ὁ οὖν Τρισμέγιστος Ἑρμῆς συμβουλεύει ἀριθμεῖν ἀπὸ τῆς τοῦ Κυνὸς ἀνατολῆς, τουτέστιν Ἐπιφὶ κεʹ κατὰ Ἀλεξανδρέας (19 mens. Iulii; v. Aetii calendarium, Lyd., *op. c.*, p. 290, 25). **3** ὑπάθρω cod. δϊ ὅλου cod. **4** εἰς inserui. **6** Recentioris aetatis [IX saec.? F. C.] hoc tonitruale esse regionibus, de quibus fit mentio, docemur. **7** α^{ος} cod. βρωντῆσι cod. ἢ : εἶ cod. **8** αἷμαν corrigere nolui. **9** β^{ος} cod. βρωτήσι cod. an hic et postea, pro καί, ἢ scribendum coll. l. 7, 12 et *Catal.*, VII, p. 226, 8 sqq.? **11** εὐτινίαν cod. **12** δίδιμος cod. βροντήσι cod. ἢ : εἶ cod. **13** δύδιμων cod. τὴν παρα<εἰς τὴν παρα>θαλασσίαν cod. **14** εὐκολία cod. **15** βρωντήσι cod. **17** ὑγεία corrigere nolui. **18** βρωτήσι cod.

ϛον. Παρθένος. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὴν Παρθένον, σεισμὸς γένηται εἰς μεσημβρίαν καὶ πόλεις ἐρημωθήσονται.

ζον. Ζυγός. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Ζυγόν, εἰς τὴν Ἰνδίαν καρπῶν γένηται φθορά, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ζύτον καὶ εἰς τὸν κρίθον.

ηον. Σκορπίος. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Σκορπίον, ἄνεμος γενήσεται πολὺς εἰς τὴν Πυθυκίαν.

θον. Τοξότης. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Τοξότην, εἰς τὴν δύσιν εἰρήνην πολλὴν δηλοῖ καὶ εὐθηνίαν καὶ μεγάλων ἀνθρώπων χαράν· σῖτος καὶ οἶνος πολύς.

ιον. Αἰγόκερως. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Αἰγόκερων, εἰρήνην δηλοῖ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

ιαον. Ὑδροχόος. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τὸν Ὑδροχόον, εἰς τὴν Σαρακηνίαν χαλάζι πέσηται πολὺν καὶ ἀρρωστία γένηται τοῖς ἀνθρώποις καὶ θάνατος πολύς.

[F. 278] ιβον. Ἰχθύες. Ἐὰν βροντήσῃ καὶ ἀστραπὴ γένηται οὔσης τῆς Σελήνης εἰς τοὺς Ἰχθύας, ὕδατα πολλὰ γίνωνται καὶ ποταμῶν ῥύσις πολλὴ καὶ ἀγαθὸν ἔσται τοῖς ἀνθρώποις καὶ εἰς τὸν κόσμον εἰρήνην πολλὴν δηλοῖ.

1 βρωντήσι cod. ἀνστραπῆ cod. 2 εἰς τὴν : εστὶν cod. 4 βρωντήσι cod. 6 ζύτον; cf. Van Herwerden, *Lexicon suppletorium*², s. v. ζύτος et ζύτον; Sophocles, *Greek Lexicon*, s. v. ζῦθος. τὸν κρίθον; cf. infra p. 173, 14. 7 βρωντήσι cod. 8 πυθυκίαν *sic* cod.; an Πιθηκίαν? Σκυθίαν vel Παρθυαίαν coni. Cumont : Καππαδοκίαν, quae terra sec. Ptolemaeum Scorpio subiaceat, coni. Boll. 9 βρωντύσι cod 11 χαρὰ cod. 12 βροντήσι cod. 14 βροντήσι cod. 15 χαλάζη cod. πέσιτε cod. πολὺν (neutrum) coll. p. 169, 5 scripsi : πολὴν cod. 17 βροντήσι cod. 18 τοὺς Ἰχθύας scripsi : τὴν ἠχθύαν cod. 18-19 ποταμὸν ρύσης πολλοὶ cod.

EXCERPTA EX CODICE 44 (Paris. gr. 2316)

Ut pleraque tonitrualia anonyma in codicibus traduntur, ita librarii, cum scriptoris nomine haec exornaverunt, nobilissimum quemque elegerunt. Davidi enim prophetae hoc brontologion tributum est, et in codice Ital. 18, f. 275 (*Catal.*, IV, p. 41) brontologion aliud Δαβὶδ τοῦ προφήτου exstat. Leonis quoque Sapientis seismologion codice German. 28, f. 277ʳ (*Catal.*, VII, p. 65), brontologion Mediol. 2, f. 1 (*Catal.*, III, p. 4 et 25 sqq.), Heraclii brontologion Paris. 28, f. 108ʳ etc. tenentur. — Cum tonitruali, quod edituri sumus, brontologion anonymum cod. Paris. 53, f. 163ʳ servatum paene ad verbum consentit. Praeterea huius opusculi maiorem partem, inde ab Aprili dicimus usque ad Decembrem, paucis exceptis eodem ex fonte fluxisse atque tonitruale supra p. 123 in lucem protractum nemo negaverit. In reliquo opusculo nescimus quo fonte scriptor usus est.

[F. 325ᵛ.] Βροντολόγιον Δαβὶδ τοῦ προφήτου.

Μὴν Ἰανουάριος ἔχων ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐστι καλόν· εὐφρανσία ἐστὶ παντὶ τῷ κόσμῳ καὶ μεγάλου προσώπου θάνατον σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, σπάνη σίτου.

[F. 326] Μὴν Φεβρουάριος ἔχει ἡμέρας κη', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, πολλὰ ἀγαθὰ σημαίνει· τὰ πράγματα αὐξυνθήσονται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, πολέμου κίνησις καὶ δυνάστης μέγας σφαγήσεται.

Μὴν Μάρτιος ἔχων ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, οἰνοφορία καὶ σιτοφορία καὶ ἀγαθὰ πολλά. εἰ δὲ σεισμὸς γενήσεται, πολέμου κίνησις πολλὴ καὶ μεγάλων ἀνδρῶν ἀπώλεια.

Μὴν Ἀπρίλλιος ἔχων ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀγαθόν ἐστιν· σῖτος ἔσται <πολὺς> καὶ ὑγρασία καὶ ὀπώρα πολλή, καρποφορίαι πολλαί. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, νοσημάτων συμφορὰν δηλοῖ καὶ πολέμου κίνησιν.

Μὴν Μάϊος ἔχων ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι'.

2 ἰάνουάρίω cod. 6 φευρουάριος cod. 7 βροντήσει cod. 8 αὐξηνθήσωνται (λλ) cod. 11 βροντύσι cod. 14 μηνὶ ἀπρι cod. 15 πολὺς coll. p. 124, 4 addidi. 16 ὑγρασησικῆς καὶ ὀπόρας πολλῆς cod. σεισμός : σιμός cod. 17 συμφορὰ cod.

ἐὰν βροντήσῃ, τῷ κόσμῳ ταραχὴν σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, λιμὸς ἐπέρχεται τόπους εἰς τόπους.

Μὴν Ἰούνιος ἔχων ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε' καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ'. ἐὰν βροντήσῃ, οὐκ ἀγαθὸν ἔσται, καταφθορὰ ἀνδρῶν. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θανατικὸν πολὺν καὶ λιμὸς ἐπέρχεται, καύματα καὶ συνοχὴν ποιεῖ.

Μὴν Ἰούλιος ἔχων ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι'. ἐὰν βροντήσῃ, μέγιστος ἀνὴρ ἀποθανεῖται καὶ ἀνδρῶν ταραχή. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, κατάπτωσιν ἐπὶ χώραις σημαίνει.

[F. 326ʳ] Μὴν Αὔγουστος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀγαθὸν σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, μάχαι πολλαὶ καὶ μεγιστάνων πτῶσις.

Μὴν Σεπτέβριος ἔχων ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, σῖτος καὶ οἶνος πολύς. εἰ δὲ σεισμός, λιμὸν καὶ θόρυβον σημαίνει καὶ συμφορὰν νοσημάτων δηλοῖ.

Μὴν Ὀκτώβριος ἔχων ἡμέρας λα', <ἡ> ἡμέρα ἔχει ὥρας ια' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, οἴνου καὶ ἐλαίου πλησμονὴ καὶ πάντων ἐδεσμάτων. εἰ δὲ σεισμός, λιμὸς ἐπέρχεται καὶ σοφοὶ ἄνδρες ἀποθανοῦνται καὶ ἀρχόντων διαδοχὰς <δηλοῖ>.

Μὴν Νοέμβριος ἔχων ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, θόρυβον πολὺν κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην σημαίνει καὶ νοσημάτων συμφοράν [οὐχὶ κακὰ γίνωνται]. εἰ δὲ σεισμός, συμφορὰν θανάτου δηλοῖ.

Μὴν Δεκέβριος ἔχων ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰν ἐπὶ χώραις σημαίνει καὶ μεγίστων ἀνδρῶν θάνατον αἰφνίδιον. εἰ δὲ σεισμός, μεγάλου προσώπου ἐπανάστασιν ἑτέρου πρὸς ἕτερον καὶ σῖτον πολὺν καὶ ἐλαίου ἐπιφορὰν <καὶ> ἀγαθοσύνην δηλοῖ.

[F. 326ᵛ.] Ἕτερον βροντολόγιον τοῦ σεληνιακοῦ.

[F. 327] Εἰς τὸν α' τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ ἤτοι ἐν Μαρτίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, πολλὰ ἀγαθὰ σημαίνει, ἔσται

1 βροντήσι cod. ἡ δὲ σιμὸς γένη cod. 3 ἰούνίω cod. 5 θανατικὸν; cf. infra p. 170, 23. πολὴν cod.; cf. supra p. 167, 15. 7 ἰουλίω cod. 8 βροτήση cod. 9 κατάπτωσις cod. 11 an <οὐκ> ἀγαθὸν scribendum, coll. p. 124, 24 συμφορὰ ἔσται? Cf. vero in tonitruali cod. Paris. 53, f. 163ʳ: σωτηρία καλὴ τῷ κόσμῳ ἔσται. 13 σεπτεύβριος cod. 14 βροτήσει cod. σίτον καὶ εἴνον πολλύςcod. λιμὸς cod. 16 ἡ inserui. 17 βροντήσει cod. 19 δηλοῖ addidi. 21 βροντήσει cod. μαίνει cod. 22 συμφωρᾶ cod. οὐχὶ κακὰ γίνωνται uncinis inclusi. εἰ: ὁ cod. 26 θάνατος ἐφνίδιος cod. 27 ἐπανάστασις cod. σίτος πολὺς cod. 28 <καὶ> ἀγαθοσύνην coll. p. 125, 23 scripsi: ἀγαθοσήνης cod. 29 Hoc lunarium paene ad verbum consentit cum βροντολογίῳ anonymo quod in cod. German. 26, f. 163 (= Paris. 60, f. 162) legitur.

σίτου καὶ οἴνου πλησμονή· εἰ δὲ ληγούσης, λιμὸν πολλὴν καὶ συντριβὴν τῶν ἀνθρώπων.

Μηνὶ Ἀπριλλίῳ β'. Σελήνης οὔσης ἐν Ταύρῳ ἤτοι ἐν Ἀπριλλίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, εἰς πόλεμον μέγαν σημαίνει καὶ μεγάλην ταραχὴν τοῦ ἀέρος· εἰ δὲ ληγούσης, χειμῶνα μέγαν καὶ ταραχὴν σημαίνει.

Μηνὶ γ'. Σελήνης οὔσης ἐν Διδύμῳ ἤτοι ἐν Μαΐῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, βασιλικὴν κίνησιν κατ' ἐχθροῦ μεγάλου σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, ὁδοὺς ἀνεωγμένους τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ σημαίνει.

Μηνὶ δ'. Σελήνης οὔσης [αὐξανούσης] ἐν Καρκίνῳ ἤτοι Ἰουνίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, ἀγαθὸν οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, ἀρρωστίαν τοῖς ἀνθρώποις σημαίνει.

Μηνὶ ε'. Σελήνης οὔσης ἐν Λέοντι ἤτοι Ἰουλίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, ἀλαζονείαν τῷ λαῷ σημαίνει.

Μηνὶ ϛ'. Σελήνης οὔσης ἐν Παρθένῳ ἤτοι ἐν Αὐγούστῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, εὐθηνίαν καὶ πλησμονὴν μεγάλων ἀγαθῶν σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, χάλαζα μεγάλη πίπτει ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.

Μηνὶ ζ'. Σελήνης οὔσης ἐν Ζυγῷ ἤτοι ἐν Σεπτεβρίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, πλησμονὴν καὶ εὐθηνίαν [f. 327v] πολλὴν σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, ἀβροχίαν καὶ θανατικὸν σημαίνει.

Μηνὶ η'. Σελήνης οὔσης ἐν Σκορπίῳ ἤτοι Ὀκτωβρίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, ἀνέμου κίνησιν μεγάλην σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, ἀβροχίαν.

Μηνὶ θ'. Σελήνης οὔσης ἐν Τοξότῃ ἤτοι Νοεμβρίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, οὐδὲν ἀγαθὸν σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, ἀσθένειαν τῷ λαῷ σημαίνει.

Μηνὶ ι'. Σελήνης οὔσης ἐν Αἰγοκέρῳ ἤτοι Δεκεμβρίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, ὑετοὺς καλοὺς καὶ πολλοὺς σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, καλὸν χρόνον.

Μηνὶ ια'. Σελήνης οὔσης ἐν Ὑδροχόῳ ἤτοι Ἰανουαρίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, ἀνέμου κίνησιν μεγάλην σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, καλὸν χρόνον τῷ λαῷ σημαίνει.

1 ἡ δὲ λίγωσις cod. 3 οὔσης scripsi : οὗτος cod. 4 βροτήσ(η) cod. εἰς; cf. infra l. 15. 5 ἡ δε λίγωσις cod. χιμῶν με^{γ} cod. 7 μαγίω cod. 9 ἡ δε λήγωσις cod. ἀνεωγμένους *sic* cod. 11 αὐξανούσης uncinis seclusi. ἤτοι Ἰουνίῳ : ἡ ούνίω cod. 12 βροντήσει cod. 13 ἀρωστία cod. 16 αλλαζωνίαν cod. 21 σεπτευβρίω cod. 22 βροντήσει cod. 23 ἀβροχία cod. 26 ἀβρογχία cod. 31 ὑετοὺς καλοὺς καὶ πολλοὺς scripsi : ἡ ἕω^{τ} καλῶ καὶ πολυ cod. 34 κήνησις μεγα^{λ} cod.

Μηνὶ ιβ'. Σελήνης οὔσης ἐν Ἰχθύῳ ἤτοι ἐν Φεβρουαρίῳ μηνί, ἐὰν βροντήσῃ Σελήνης αὐξανούσης, πλησμονὴν καὶ εὐθηνίαν πολλὴν σημαίνει· εἰ δὲ ληγούσης, βροχὴν πολλήν.

Danielis prophetae apocalypsis.

Danielis *Apocalypsis* prooemium primumque capitulum, quod est de mense Octobri, ex codice 44 (A), f. 380ᵛ sqq. hic edituri sumus. Codice quoque 47 (B), f. 204 sqq., quamvis scripturam saepius decurtatam praebeat, eo potissime consilio usi sumus, ut codicis A lacunas expleremus. Hoc opusculum etiam in codice German. 25, f. 137ᵛ sqq. (ex codice Paris. 47, ut videtur, descripto), ex quo frustula edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 47 et 171, et in codice Mediol. 15, f. 1 sqq. servatur. Eiusdem operis aliam formam, inabsolutam quidem, cuius capitulum Boll, *Catal.*, VII, p. 173, in lucem protraxit, codex German. 26, f. 69 sqq. (ex quo codex Paris. 60 est descriptus) nobis tradidit. — [Ex antiquo de signis caelestibus libro a Babylonio astrologo conscripto haec « apocalypsis » manare videtur (cf. enim p. 174, 2-3; 177, 17; 179, 5 etc.). Librum in graecum Iudaeus quidam convertit, qui Danielis prophetae nomen praescripsit et Idumaeae (p. 173, 23) Palaestinaeque (p. 175, 10) mentionem in textum intulit. Ex graeco postea in arabicum sermonem liber conversus est (cf. p. 172, 8; Φάρση, p. 175, 19; 176, 2), quem in graecum iterum Alexius Byzantinus anno 1245 (cf. p. 172, 10) denique transtulit. F. C.] — De apocalypsibus et vaticiniis, quae Danielis prophetae nomine exornata sunt, vide quae congessit Boll, *Catal.*, VII, p. 171, n. 1. Quibus nihil aliud addemus, nisi quod prooemii partem historicam ex Cedreno (P. 431 c - 432 b, ed. Bonn. t. I, p. 755-756) ortam esse monebimus.

[F. 380ᵛ.] Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ὑπῆρχε βασιλεύσας ἔτη λη'· ἐν τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ οὗτος Ἑβραίους καταδουλωσάμενος εἰς τὴν ἑλληνίδα μεταβαλεῖν ἀναγκάζει φωνὴν ἐκ τῆς ἑβραΐτιδος πάσας τὰς θείας γραφὰς καὶ ποιοῦνται τὴν ἑρμηνείαν ἄνδρες ο' ἐν σοφίᾳ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἐπαιρόμενοι. ἐν τούτοις ἅπασιν ἦν καὶ ἡ βίβλος ἥδε Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ὀπτασίαν ὑπάρχουσα βίβλος θαυμαστὴ καὶ ἔγκριτος, τὰ ἐπερχόμενα ἀναγγέλλουσα [f. 381] μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου κατὰ τύχην τῶν συμβαινόντων αἰθερίων τεράτων.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Κῶνστα βασιλέως Κωνσταντινουπόλεως, ἐγγόνου δὲ Ἡρακλείου, Μοαβίας ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μετὰ δυνάμεως πλείστης ἐξελθὼν κατῆλθε μέχρι καὶ τῆς Ῥόδου τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων

1 ιχθίω cod. φευρουαρίω cod. 2 βροντήσει cod. 3 βροχὴ πο(λ) cod. 4-p. 172, 16 om. B. 4 πτωλομαῖος A. 5 αὐτοῦ A. 6-7 an ἑβραΐδος? 7 ποιοῦντας A. 8 ἐπαιρούμενοι A. 9 ὑπάρχων A. 11 συμβαινουσῶν A. 14 μαάβίας A; corr. Cumont. 14-15 καταδηνάμεως πλήστον A; corr. Cumont. 15 ἐξελθοῦσα A.

ληΐζων, ὡς καὶ ταύτην κατέστρεψε καὶ πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτης ἐλεηλάτησε. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας καὶ λαὸν συναθροίσας ἦλθεν εἰς Φοίνικα, ὡς τούτῳ τῷ Μοαβίᾳ ἀντιπαρατάξασθαι καὶ πόλεμον συνάψαι. ἡττῶνται Ῥωμαῖοι, ὁ δὲ αὐτὸς Κώνστας μόλις διασωθεὶς ὑπέστρεψεν ἐν τῇ πόλει μετ' αἰσχύνης. ὁ δὲ Μοαβίας ἐπαρθεὶς τῇ νίκῃ ἐπόρθησεν κατεδαφήσας τὴν περίχωρον μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καὶ τὴν βίβλον ταύτην ἐντυχὼν καὶ τὰ γεγραμμένα θαυμάσας, δοὺς τοῖς Ἄραψιν μετέφρασεν τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ, μείνασαν ἐν τούτοις μέχρι καὶ τὴν σήμερον.

Ἐν δὲ τῷ ͵ϛψνγ' ἔτει ἐντυχὼν τήνδε Ἀλέξιός τις ἀπὸ Βυζάντιον δοῦλος αἰχμάλωτος ὑπάρχων βασιλεῦσι Ἀράβων τὰς γραφὰς καὶ τὴν διάλεκτον ἄμφων γινώσκων καὶ τὴν διήγησιν ἀναγνοὺς ἐπόθησε τοῦ μεταφράσαι ταύτην Ῥω[f. 381v]μαίοις καθὼς ὑπόκειται συμμαρτυροῦσαν καὶ συμφωνοῦσαν ἄγχων τὴν τῶν Ἀράβων πεζικὴν γλῶτταν, ὃς καὶ εὔχεται τοῦ δωρηθῆναι αὐτῷ παρὰ θεοῦ προθυμίαν τοῦ εἰς τέλος ταύτην ἐξάξειν· ἀμήν.

Πίναξ σὺν θεῷ τῆσδε τῆς βίβλου ἐν κεφαλαίοις κε' συντεταγμένης καθὼς ὑποτέτακται· περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου, περὶ ἐκλείψεως Σελήνης, περὶ τροχώσεως τοῦ Ἡλίου, περὶ τροχώσεως Σελήνης, περὶ τῆς γέννας τῆς Σελήνης, περὶ κερκώσεως ἀστέρων, περὶ ἐκπέσεως ἀστέρων, περὶ ἐμφανίσεως ἴριδος, περὶ ῥομφαίας ἐν οὐρανῷ, περὶ ἐρυθράδας οὐρανίου, περὶ σημείου ξένου ἐν οὐρανῷ, περὶ ὁμοίωσιν ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, περὶ βροντῆς μετὰ ἤχου, περὶ ἀστραπῶν μεγάλων, περὶ κεραυνοῦ καὶ καύθρας, περὶ ὑετοῦ πάνυ, περὶ χαλάζης πάνυ, περὶ ὑετίσεως χοῦν ἐρυθρόν, περὶ ἐπιβρέξεως βατράχων καὶ σκωλήκων, περὶ θαμβώσεως τοῦ ἀέρος, περὶ μεταβάσεως τῆς ἡμέρας εἰς νύκτα, περὶ ταραχῆς ἀνέμων, περὶ κτύπου ἀπὸ οὐρανοῦ ἀκουσθέντος, περὶ κτύπου ἐκ γῆς ἀκουσθέντος, περὶ σεισμοῦ τῆς μητρὸς ἡμῶν γῆς.

Ἀρχή· πρῶτον κεφάλαιον. Μὴν τοῦ Ὀκτωβρίου [Ἀρχὴ μηνὸς Ὀκτωβρίου] ἔχων ἡμέρας λα'. τοῦτον τὸν μῆναν ἔσχον οἱ Ἕλληνες ἀρχὴν

1 ὡς scripsi : ὃς A. κατέστρεψαι A; intellege κατεστρέψατο. παραλίαν scripsi : παράμον A. 2 ἐλεῆλώτησε A. 3 ὡς τούτῳ τῷ Μοαβίᾳ scripsi : καὶ τοῦτον τὴν μαζίαν A. 4 σηνάψας (?) A. 5 ἐμαβίας A. 6 ἐπήρθησεν κ(?)αταδαφήσας A. 8 μεῖνας A. 10 Βυζάντιον scripsi : βισταντίων A. 11 αἰχμάλωτος scripsi : αἰχμητὸς A. 12 ἐπίθησε A. 13 μεταφράσαι scripsi : φράσαι A. Ῥωμαίων A; corr. Cumont. 13-14 συμμαρτυροῦντα καὶ συμφωνοῦντα A. 15 αὐτῶ A. προθυμία A. 16 ἐξάξοιε A. 17 θεῷ <ἁγίῳ> B, C (= German. 25). συντεταγμένης scripsi : συντεταγμένη A : συντεταγμένοι BC. 18 περὶ παρασημειώσεων ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ ἄλλων φυσικῶν καὶ παρατηρήσεων μηνῶν A manu posteriore in marg. τοῦ : Ἡλίου BC. <τῆς> Σελήνης BC. 19 <τῆς> Σελήνης BC. 20 τῆς prius om. BC. τοῦ ☾ (☾ ex ☉ 1ª manu factum) A. 21 φανήσεως ἔριδ(ος) A. 22 οὐρανοῦ BC. 24 καύτρας A. 26-27 τὴν ἡμέραν εἰς νύκταν BC. 27 ἐκκτίπου A. ἀκουσθὲν A. 28 ἐκτύπου A. ἀκουσθὲν A. 29-30 Ἀρχὴ· πρῶτον ... μηνὸς Ὀκτωβρίου : μὴν ὀκτούβριος BC. Ἀρχὴ μηνὸς Ὀκτωβρίου uncinis inclusi. 30 λα' <τὸ ζώδιον, ζυγός> B. ἔσχον : ἤχων B. μῆναν *sic* A.

ἔτους διὰ <τὸ> τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου ἐξ αὐτοῦ ἄρχεσθαι· ἔστιν δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ με[f. 382]τοπώρου καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ εἴσβασιν γίνεται ταραχὴ τοῦ ἀέρος καὶ λάβε σημεῖον τοῦτο, ὅτι ἐὰν ἡμέρᾳ κυριακῇ ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς λάχῃ, γίνεται ὁ χειμὼν εὔκρατος, τὸ δὲ θέρος θαλπερόν· πρόβατα δὲ καὶ μέλι καὶ στέαρ εἰς πλῆθος ἐνταῦθα. εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ λάχῃ, ὁ χειμὸς μέσος καὶ ὑετὸς ἁπλός, τὸ δὲ θέρος εὐάερον καὶ ἡ σπορὰ ἐν φθορᾷ καὶ νόσος ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγος. εἰ δὲ ἐν τρίτῃ λάχῃ, ὁ χειμὼν βαρὺς καὶ ψύχου καὶ ψύχου λίαν <καὶ> ὁμιχλώδης καὶ κατάρρεος καὶ βῆξ καὶ κυνάγχη ἐν ἀνθρώποις γένηται. <εἰ> δὲ ἐν τετράδι λάχῃ, ὁ χειμὼν εὔκρατος καὶ ὑετοῦ φορὰ λίαν, τὸ δὲ μετόπωρον καὶ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος εὔκρατον καὶ μετὰ ὀπώρας, θνῆσις δὲ ἀνδρῶν ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ. εἰ δὲ ἐν πέμπτῃ λάχῃ, ὁ χειμὼν γλυκὺς καὶ μέλι μετὰ ὀπώρας πολύ, νόσος δὲ καὶ θάνατος ἀνθρώπων πάνυ ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ. <εἰ> δὲ ἐν παρασκευῇ λάχῃ, σίτου καὶ κρίθου καὶ ὀσπρίων εὐφορία ἢ καὶ ἀμπέλων ὀρεινῶν, θάνατος δὲ νηπίων καὶ μειρακίων. εἰ δὲ ἐν σαββάτῳ λάχῃ, ὁ χειμὼν ἀκράτητος μετ' ἀνέμων καὶ χιόνων πλείστων καὶ σιτοκρίθου ἀφορία ἢ καὶ θνῆσις ἀνδρῶν, μάλιστα μειρακίων, ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον πρῶτον. περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου. Ἐὰν τῷ παρόντι μηνὶ τῷ Ὀκτωβρίῳ ἐκλείψῃ ὁ Ἥλιος, [f. 382v] ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι ἄρχοντες τῆς στρατείας μετὰ στρατιωτῶν κατὰ τῆς βασιλείας αὐτῶν μοῦρτον ποιήσωσι, ἀλλὰ τραπήσονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ χαωθήσονται καὶ ἀκρὶς φανῆται καὶ ἀνομβρία τριμηναῖος καὶ εἰς τὰς χώρας τῶν Ἀράβων καὶ Ἰδουμαίας ἐπιδρομαὶ ἔσονται καὶ θόρυβος κοσμικὸς ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ τούτῳ.

Κεφάλαιον β'. περὶ ἐκλείψεως τῆς Σελήνης. Ἐὰν τῷ παρόντι μηνὶ ἔκλειψις Σελήνης γένηται, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι εἰς τὰ μέρη τῆς

1 τὸ inserui : τοῦτό B. ἡ om. B. 2 μεθοπόρου A. εἰς δὲ τὴν εἴσβασιν αὐτοῦ B. ἔκβασιν A. 3 ἐὰν : εἰ μεν B. ἡμέρας A. πρώτη αὐτοῦ ἡμέρα κυριακὴ B. 4 ὁ : τὰς εἰς A. χυμῶν A : χειμὸς B. 5 ἐν ταύτα A : ἐν αὐτῶ τῶ χρόνω B. 6 χημὸς A : χειμὼν B. ἁπλῶς A. 7 ὀλύγος <ἐν τ' αὐτῶ τῶ χρόνω> B. 8 ψύχου καὶ ψύχου : ψυχρὸς B. καὶ ex B addidi. ὁμιχλώδης scripsi : ὁμηχλώδη B : ἔμουχλα A. κατάρρεος *sic* B : κατάρεως A ; corrigere nolui. 9 κηνάχη B. εἰ ex B addidi. τρετράδη A : τετάρτη B. 10 μεθόπορον B. καὶ τὸ θέρος : καθέρος A. 11 ὀπώρας : πόρας A. 12 ἐμ πέμτη B. 13 τῷ χρόνῳ om. B. εἰ ex B restitui. 13-14 παρασκεβῆ A : ἕκτη B. 14 κρίθου; cf. supra p. 167, 6. ἐφορία B. ἢ om. B. 15 θάνατον A. νυπίων ex ῥυπίων A. σαββάτῳ : ἑβδόμη B. 16 ἀκράτητος : εὔκρατος A. χειόνος πλήστου B. καὶ σιτοκρίθου : σίτου καὶ κρίθου B. 17 ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ om. B. 18 <ρχὴ [*sic*] τῶν σημείων καθῶς Δανιὴλ ἔφησεν>. κ κεφάλαιον [*sic*] B. εφάλαιον A. Εὰν : εἰ ἐν B. 19 τῷ : οἷον B. ὀκτουβρίω B. ἐκλείψει AB. ἔνδειξιν ποιεῖ : ἡ ἔνδειξις B. 19-20 ἄρχων A. 20 prius τῆς om. B. στρατιὰς B. <τῶν> στρατιωτῶν B. μούρτων A : μοῦρτα B. 21 χασθήσονται ex χαωθήσονται B. ἀκρὶς : ἀκροῖς A : ακὺρ B. 22 τριμηναῖος; cf. Stephani *Thesaur.* s. v. τριμηνιαῖος; Sophocles, *Greek Lexicon*, s. v. τριμηναῖος. 23 ταὐτῷ scripsi : ταῦτα A : τούτω B. 24 τούτῳ om. B. 25 τῆς om. B. Ἐὰν : εἰ ἐν B. 26 μηνὶ om. B. ἔνδειξιν ποιεῖ : εἴ ἐνδειξεις B.

δύσεως φόβος καὶ στένωσις γένηται καὶ θνῆσις λίαν· εἰς τὸ μέρος δὲ Βαβυλῶνος ὑετὸς χιονώδης καὶ ἡ σπορὰ βλαβήσεται ἐκ ψύχους καὶ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος σκυθρωπάσῃ καὶ θορυβηθῇ ἕνεκεν ἐχθρῶν ἐπανάστασιν καὶ θνῆσις ἀνθρώπων καὶ ἑρπετῶν καὶ ἰχθύων καὶ πόνος ὀμμάτων καὶ ῥήξεις καὶ πληγαὶ ἐν ἀνθρώποις καὶ ἀνὰ μέσον τῶν δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν ἀρχόντων στρεβλώσεις καὶ ἔχθραι φυήσονται καὶ εἷς τῶν ἀρχόντων ἀντάρῃ κατὰ τῆς βασιλείας <τῆς> δύσεως καὶ τὸ βασίλειον ἔσται σφετεριζόμενος.

Κεφάλαιον γ'. περὶ τροχώσεως τοῦ Ἡλίου. <Εἰ ἐν τῷδε μηνὶ τροχὸν ποιήσει ὁ Ἥλιος> γύρωθεν, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκαταστασία καὶ θόρυβος γένηται ἀνὰ μέσον τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ ἔμποροι καὶ ὁδοιπόροι εἰς ζημίαν πλείστην <ἔσονται> ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον δ'. περὶ τροχώσεως τῆς Σελήνης. [f. 383] Ἐὰν τῷ παρόντι μηνὶ τροχὸν ποιήσῃ ἡ Σελήνη γύρωθεν, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς κοσμικὴν ἔννοιαν καὶ διαλλαγὴν ἀνθρώπων· καὶ φόβος καὶ ζημία ἐκ τοὺς κλέπτας καὶ δι' ἅρπαγας ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ καὶ θεὸς οἶδεν τὰ ἄδηλα.

Κεφάλαιον ε'. περὶ τῆς γέννας τῆς Σελήνης. Ἐὰν τῷ παρόντι μηνὶ ἡ Σελήνη ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς ὀρθὴ φανῆται [ἡ Σελήνη], ἔνδειξιν ποιεῖ ἐν ταὐτῷ τῷ ἔτει <ὅτι> σεισμοὶ πολλοὶ ἔσονται καὶ νόσος καὶ φυγὴ τῶν ἀνθρώπων· εἰ δὲ πλαγία Σελήνη, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι μέχρι καὶ τέλους αὐτῆς ταραχὴ ἀνέμων γένηται καὶ ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ἀνέμων ἐπιφορὰ γένηται <ὡς> καὶ πολλὰ δένδρα ἐκτίλλειν, πλὴν τὰ ἀδρανῆ τούτων στερεωθήσονται καὶ εὔριζα γίνονται καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν κατάκαρπα ἐλεύσονται, οἱ δὲ κρουνοὶ ἀναβλύσωσιν ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ϛ'. περὶ κερκώσεως. Ἐὰν τῷ παρόντι μηνὶ ἄστρον οὐρὰν ποιήσῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς θνῆσιν τῶν ἀνθρώπων πάνυ καὶ φθορὰν τῶν κτηνῶν, μάλιστα ἐπὶ δύσιν· καὶ ἀνὰ μέσον των ἀνθρώπων ἀλληγορίαι καὶ δίκαι καὶ φθορὰ εἰς τοὺς ἰχθύας ἢ καὶ ἀναμεταξὺ τῶν

1 φόβος καὶ om. B. 2 ἡ om. B. 3 σκηθροπάσει B. 5 ῥήξις A. 6 δηπτικῶν A. στρεβρώσις A. ἔχθρας A. 7 αντάρει B : ἀπάρη A. τῆς addidi. 8 σφαιτεριζόμενος ex -ον A : σφετεριζόμενον B. 9 τροχήσεως A. 9-10 Εἰ ... Ἥλιος ex B supplevi. 10 ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις B. 11 ἀναμέσω A. 12 <οἱ> ὁδοιπόροι B. ἔσονται addidi : ἔσον B. 13 ταὐτῷ : τούτω B. 14 Ἐὰν : εἰ ἐν B. 15 ποιήσει A. ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις ὅτι B. εἰς <πασαπόλιν> B. 16 διάλογὴν A. καὶ φόβος om. B. ζημίαν B. ἐκ scripsi coll. p. 177, 4, 9 : εἰς A : ἀπὸ B. 17 τοὺς om. B. κλέπας A. δι' ἅρπαγας scripsi coll. p. 177, 4, 9 : διαρπαγαν A : ἅρπαγας B. τῶ χρόνῳ om. B. εἶδεν A. 17-18 τὰ δε ἀδηλα ὁ θεὸς εἴδεν B. 19 Κεφάλαιον ε' ... (p. 175, 16) τῷ χρόνῳ om. B (λείποσι δὲ ἐν ταῦτα κεφάλαια δ'. λείποσι ταῦτα ε' ϛ' ζ' η' prima manu). 20 φανεῖται A. ἡ Σελήνη alterum uncinis inclusi. 21 ὅτι inserui. <σισισμὸς σι> σεισμοὶ A. 22 φυγὴ scripsi : φύμη A. εἰ : ἢ A. 23 ἀπιόντι A. 24 ὡς addidi. 25 ἐκτείλειν A. 29 ποιήσει A.

βασιλέων τοῦ μέρους <τῆς> κάρας τοῦ ἀστέρος πόλεμοι καὶ ταραχαὶ ἔσονται [f. 383v] καὶ ἔννοιαι εἰς τὰς χώρας ἐκείνας ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ζ'. περὶ ἐκπέσεως ἀστέρων ὡς βολίδες. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ πτῶσις ἀστέρων παρόμοιον σαγίττας δίκην διχθῇ, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι ἐν τούτοις τοῖς μέρεσιν ὅθεν αἷξ ἐχύθη ἔννοιαι <ἔσονται> καὶ θλῖψις καὶ κλόνος ἐν αὐτοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ.

Κεφάλαιον η'. περὶ ἐμφανίσεως ἴριδος ἤτοι τόξου. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ τὸ ἀέριον τόξον ἐπὶ ἀνατολῶν φανῆται, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι ἀκαταστασίαι καὶ ἐπιδρομαὶ καὶ ἀλληγορίαι <ἔσονται> καὶ νόσος ἀνθρώπων τῶν κατὰ ἀνατολήν, ἐν δὲ τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ ὑετίσει πάνυ καὶ νόσος ἐκεῖσε ἀντικατάλληλος [ταῦτα γὰρ] καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς δύσεως ἤ καὶ εἷς δυτικὸς βασιλεὺς πρὸς τοὺς ἰδίους σκυθρωπάσει καί τινας καρατομήσει καὶ ἑτέρους φυλακίσει καὶ ἄλλους ἐκτυφλώσει. εἰ δὲ ἐν τῇ δύσει φανῆται, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ σιτόκριθος γίνεται καὶ στένωσις ἐκεῖσε καὶ νόσος καὶ θάνατος καὶ ἐν τῇ δύσει ἔννοιαι καὶ ἀντάρσεις καὶ ἀλληγορίαι ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον θ'. περὶ ῥομφαίας παρόμοιον ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἐὰν δὲ τῷ <παρόντι> μηνὶ ῥομφαία ὅμοιον πρὸς τὰ μέρη τῶν ἀνατολῶν φανῆται, ἔνδειξιν ποιεῖ [f. 384] ὅτι εἰς τὰς χώρας τῆς Φάρσης καὶ Ἰνδῶν ἐσωτέρων στενοχωρία καὶ ἐπιδρομαὶ γίνονται καὶ τρωθήσονται καὶ τρομάξουσιν. εἰ δὲ εἰς τὰ μέρη τῆς δύσεως ἴδωσιν, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ἐτασμὸν καὶ αἱματοχυσίαν ἀνθρώπων, μάλιστα ἐν τῇ δύσει, καὶ αἱ βασιλεῖαι τῆς δύσεως ὠμοὶ καὶ ἄσπλαγχνοι κατὰ τῆς παροικίας αὐτῶν γίνονται καὶ εἰς ἀπαιτήσεις καὶ δυναστείας ἔσονται ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ι'. περὶ ἐρυθράδας ἐν οὐρανῷ [φανήσις]. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ἐρυθράδα πρὸς τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς φανῆται,

1 τῆς addidi. καρὰς cod. 2 ταὐτῷ scripsi : ταῦτα A. 3 ἐκπέσεως ἀστέρων scripsi coll. p. 172, 20 : ἐκπίστεως ἀστέρας A. βολίδες scripsi : βωλῖς A. 4 σαγίτας A; cf. p. 172, 20; 174, 19 γέννας; p. 172, 22; 175, 26 ἐρυθράδας. 5 τούτοις τοῖς scripsi : ταῦταις ταῖς A. 6 ἔσονται addidi. χρόνῳ scripsi : τώπω A. 7 τόρξου A. 8 φανεῖται A. 9 ἔσονται addidi. 11 ἀντικατάλληλος scripsi coll. in cod. Paris. 60, f. 32, ἀρρωστίαι ἀκατάλληλαι : ἀντικαταλήλεις A. ταῦτα γὰρ uncinis seclusi. 12 εἷς δυτικὸς Cumont : εἰς διττικῶς A. 14 φανεῖται A. 15 ἐκεῖσε scripsi : κ κεῖσαι A. 16 ἀντάρσεις scripsi : ἄνταροις A. 17 rursus incipit B. παρόμοιον ἐν τῷ οὐρανῷ om. B. 18 εἰ ἐν τόδε μηνὶ B. παρόντι inserui. 18-19 τὰ μέρη τῶν ἀνατολῶν : ἀνατολικὰ μέρη B. 19 φανεῖται A : φανήσεται B. ἔ. π. ὅτι : ἡ ἔνδειξις B. Φάρσης Cumont : θαρσῆς A : θαρσκῒ B. 20 Ἰνδῶν : ἰδῶν A. ἐσωτερον A : ἐσσοτέρων B. στενοχωριαι B. πιδρομαὶ A. γενοίσονται B. 21 τρομάξουσιν : στενάξωσιν B. ἴδωσιν : φανῆται B. 21-22 ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς om. B. 22 τασμὸν A. αἱματοχυσίαι A. <καὶ> μάλιστα B. 23 ὠμός A. τῆς : τὰς B. 24 γίνονται om. B. δυναστείαις B. 24-25 ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ om. B. 26 φανήσις om. B; uncinis seclusi. 26-27 εἰ ἐν τόδε μηνὶ B. 27 φανήσεται B.

ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ψιθυρισμὸν καὶ ἀπάτην καὶ ἐννοίας καὶ διαρπαγὰς καὶ ἀντάρσεις τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν Φάρσῃ, τῷ δὲ ἐπιόντι χρόνῳ ἠρεμήσωσιν καὶ ἐν ἀμεριμνίᾳ διάξωσιν. εἰ δὲ εἰς δύσιν, πόλεμον μερικὸν καὶ ἔννοιαν τῶν δυτικῶν μερῶν δηλοῖ· ὁ χειμὼν δὲ ἄκρατος πάνυ καὶ τὰ ὕδατα βλύσωσιν ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ια′. περὶ σημείου ξένου ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἐὰν τῷ παρόντι μηνὶ σημεῖον καὶ τέρας ἐν τῷ οὐρανῷ φανῆται, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς δυναστείας καὶ ἀπαιτήσεις παροίκων καὶ ἦθος καινὸν αὐτοῖς κατατεθῇ· εὐφορία δὲ ὀπώρας παντοίας ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ καὶ θεὸς οἶδε τὰ ἄδηλα.

Κεφάλαιον ιβ′. [f. 384v] περὶ παρόμοιον ἀνθρώπου φανὲν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ παρόμοιον ἀνθρώπου ὑπόστασιν ἐν τῷ οὐρανῷ θεάσωνται, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς θνῆσιν βασιλείας μεγάλης καὶ ἀνθρώπων θόρυβος καὶ ἀπειλὴ εἰς τὸ κλίμα ἐκεῖνο ἐκ πάντοθεν μάλιστα ἀπὸ ἀκριβείας καὶ οἱ ἔμποροί τε καὶ ὁδοιπόροι εἰς ζημίαν καὶ φόβον ἔσονται ἐνιαύσιον.

Κεφάλαιον ιγ′. περὶ βροντισμόν. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ βροντήσῃ εἰς τὴν α′, γεννημάτων πολύ, εἰς τὰς β′ καὶ γ′ ὁμοίως, εἰς τὰς δ′ καὶ ε′ λιμὸς Αἰθιοπίας, ϛ′ ζ′ η′ θ′ ι′ σίτου εὐφορία, ια′ βία θεοῦ ἐπὶ Ἀραβίαν, ιβ′ μετοικισμὸς ὄχλου, ιγ′ ιδ′ ιε′ ιϛ′ ιζ′ γεννημάτων εὐθηνία, ιη′ ιθ′ κ′ κα′ κβ′ κγ′ κδ′ λιμὸς τῶν μεσημβρινῶν, κε′ κϛ′ κζ′ κίνημα λαοῦ, κη′ κθ′ λ′ λα′ σκυθρωπὰ βασιλεία.

Κεφάλαιον ιδ′. περὶ ἀστραπῆς. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ

1 ἔνδειξιν ποιεῖ om. B. ψηφιθηρισμὸν A. ἁρπαγὰς B. 2 Φάρσῃ Cumont : θαρσεῖς A B. 3 ἐν δὲ τῇ δύσει B. εἰς δύσιν scripsi : ἐν δυσὶν A. πόλεμον μερικὸν scripsi : πόλεμερικῶν A : πόλεμος μερικὸς B. 4 ἔνοια <μερική> B. τῶν δυτικῶν μερῶν δηλοῖ om. B. δὲ χειμὼν B. ἄκρατος : ἄκαρπος B. 5 βλύσωσιν <εἰς πλησμονὴν> B. τῷ χρόνῳ om. B. 6 τῷ (ante οὐρανῷ) om. B. 6-7 εἰ ἐν τόδε μηνὶ B. 7 καὶ τέρας om. B. ἐν τῷ οὐρανῷ : ἐξ ουρανοῦ B. φανεῖτε A. ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις B. 8 ἦθος : ἔθος B. κανὸν A. κατατεθῇ scripsi : κταγῆ A: ἐκτεθεῖ B. 9 ὀπόρων παντίων B. τῷ χρόνῳ om. B. καὶ θεός : ὁ δὲ θεὸς B. οἶδε : οἶδον A : εἶδε B.. 11 παρόμοιον : ὁμοίωμα B. 12 τῷ (ante οὐρανῷ) om. B. εἰ ἐν τόδε μηνὶ B. παρόμοιον : ὁμοιόμα B. 12-13 ὑπόστασιν om. B. 13 θεάσονται A : φανῇ B. ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις B. 14 θόρυβον B. ἀπειλὴ : ἀπολεῖ A; an ἀπώλεια? 14-15 ἐκ πάντοθεν : καὶ B. 15 τε om. B. 16 καὶ φόβον om. B. ἐνιαύσιον : ἐν ταὐτῷ B. 17 εφάλαιον A. βροντισμόν scripsi : βροντιμὸν A : βροντῆς B. Ἐὰν : εἰ B. 18 βροντήσῃ : βροντὴ γενήσεται B. πολύ : πλῆθος <δηλοῖ> B.
τ
19 καὶ <εἰς> ε′ A. <εἰς τὰς> ϛ′ <καὶ> ζ′ <καὶ> η′ <καὶ> θ′ <καὶ> ι′ B. εὐφορίαν A : ἀφορία B. <εἰς τὰς> ια′ B. 20 <ἐκ> θεοῦ B. <εἰς τὰς> ιβ′ B. <εἰς τὰς> ιγ′ <καὶ> ιδ′ <καὶ> ιε′ <καὶ> ιϛ′ B. ιζ′ om. B. γεννημάτων : σίτου B. 21 ιη′ ... κδ′ : εἰς τὰς ιζ′ ἕως τὰς κδ′ B. μεσημβρινῶν : μεσιγριῶν A. <εἰς τὰς> κε′ <καὶ> κϛ′ <καὶ> κζ′ B. 22 κη′ ... λα′ : εἰς τὰς κη′ ἕως λα′ B. σκυθρωπὰ βασιλεία scripsi : σκυθρωπαν βασιλείαν A : σκηθροπὴ βασιλέως B : σκυθροπὰν βασιλέως cod. Mediol. 15, f. 7v (*Catal.*, III, p. 12). 23 ιδ′ : ιε′ A. περὶ ἀστραπῆς om. B. Ἐὰν : εἰ B.

ἀστράψῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ ὅτι εἰ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ λάχῃ, φοσσάτων σύναξιν ἀνατολικῶν δηλοῖ καὶ πρὸς δύσιν ὁρμήσωσιν καὶ οἱ ἐν τῇ δύσει εἰς φόβον ἔσονται ἀπὸ τὴν αὐτῶν συνοχὴν καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς πλημμελείας ἔσονται ἐκ τοὺς κλέπτας καὶ ἅρπαγας ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ καὶ θεὸς οἶδεν τὰ ἄδηλα.

[F. 385] Κεφάλαιον ιε'. περὶ κεραυνοῦ καὶ λαύρας ἐμπυρίζοντος. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ κεραυνὸς καίων ἐπέλθῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς θάνατον αἰφνίδιον καὶ κλαυθμὸν καὶ ταραχὴν τοῦ κοινοῦ λαοῦ, τοὺς δὲ ἰδιώτας ζημία φθάσει ἐκ τοὺς ἅρπαγας.

Κεφάλαιον ις'. περὶ ὑετοῦ πολλοῦ. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ὑετίσῃ ἄγαν, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ὑδάτων πλήμμυραν καὶ ἀνθρώπων κατάστασιν καὶ εὐημερίαν· οἱ ἔμποροι δὲ εἰς διαφορίαν <ἔσονται>, τὰ δὲ γύναια ἐν τῷ κύειν εὐθετήσωσιν· φθορὰ δὲ εἰς τοὺς ἰχθύας ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ιζ'. περὶ χαλάζης πάνυ. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ χάλαζα εἰς πλῆθος ἐπέλθῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς θάνατον ἐπιτόπιον λίαν καὶ ἐν τῇ Βαβυλῶνι σύνδεσμος κατὰ τῆς βασιλείας γένηται, ἀλλὰ καὶ συντομίᾳ δεξιωθήσονται <οἱ ἀντάρται καὶ ἐξ αὐτῶν καυθήσονται> ἔνιοι καὶ τὸ γένος αὐτῶν κατὰ μικρὸν ἀφανισθήσεται ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ιη'. περὶ ἐπιβρέξεως χοῦν ἐρυθρόν. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ χοῦν ἐρυθρὸν ὑετίσῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ἀφανισμὸν ἀρχηγῶν μεμετρημένον· ἡ δὲ ὀπώρα καὶ πᾶν ξύλον <κάρπιμον> εὐφορέσει καὶ <οἱ> ἰδιῶται ἀπὸ προ[f. 385v]σώπου τῶν βασιλέων εὐαγότητα καὶ ἄνεσιν ἴδωσιν καὶ ἐν κρίσει δικαίᾳ καὶ εὐθείᾳ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν γίνονται, μάλιστα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ κλίματι.

Κεφάλαιον ιθ'. περὶ ἐπιβρέξεως βατράχων ἢ σκωλήκων. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ βατράχων ἢ σκωλήκων καὶ βρέξις <γένηται>,

1 ἔ. π. : ἡ ενδειξις B. ὅτι εἰ ... λάχῃ om. B. 2 ἀνατολικῶν σύναξιν B. ὁρμήσωσιν : ὁρμόμενον B. 3 εἰς φόβον : ἔμφοβοι B. τὴν Cumont : τῶν AB. συνοχῶν αὐτῶν B. 3-4 εἰς πλημμελείας ἔσονται : πλημελήσονται B. 4 ἐκ : ἀπὸ B. τοὺς om. B. 4-5 τῷ χρόνῳ ... ἄδηλα om. B. 5 εἶδεν A. 6 ιε' : ις' A. λαύρας : λάβρας B : λαύλας A. 6-7 ἐμπυρίζων A. 7 εἰ ἐν τόδε μηνὶ B. καίων : κέων A : κέω B. 7-8 ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις B. 8 αἰφνίδιον : εὐνήδιον B. κλαθμὸν B. 10 ις' : ιζ' A. <πάνυ> πολλοῦ B. εἰ ἐν τόδε μηνὶ B. 11 ὑετήσει B : υἱετήσει A. ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις B. πληυήραν B : πλημύρων A. 12 δὲ ὅm. B. ἔσονται ex B restitui. 12-13 τὰ δὲ : καὶ B. 13 τὸ κύειν B : ταῖς κοισὶν A. φορὰ B. τοὺς om. B. 14 τῷ χρόνῳ om. B. 15 ιζ' : ιη' A. Ἐὰν : εἰ B. 16 <ἡ> χάλαζα B. ἔ. π. : ἡ ἔνδειξις B. λίαν ἐπί τινα τόπον B. 17 ἀλλὰ ἀλλα [*sic*] A. καὶ : ἐν B. 18 οἱ ἀντάρται ... καυθήσονται ex B supplevi. 19-20 ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ om. B. 21-22 Ἐὰν ἐν ... ἔνδειξιν ποιεῖ : εἰ ἐν τόδε μηνὶ γένηται ταῦτα, ἡ ἔνδειξις B. 22 υἱετίσει A. 23 κάρπιμον ex B supplevi εὐφορήσει B. 24 οἱ ex B supplevi. βασιλειῶν A. 26 γίνωνται A. <καὶ> μάλιστα B. 27 ἢ : καὶ B. 28 εἰ ἐν τόδε μηνὶ βατράχους ἢ σκώλικας βρέξῃ B. σκωλήκων scripsi : σκων A. βρέξις <γένηται> scripsi : βρέξιν A.

ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς εὐφορίαν πλήθους σιτοκρίθου καὶ ὀσπρίων καὶ βλύσιν τῶν ὑδάτων· θνῆσις δὲ τετραπόδων καὶ κάκωσις παροίκων λίαν παρὰ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ὡς καὶ ἔνιοι τούτων ἀπὸ ἀδικίας γῆν οὐκ ἐργάσωνται καὶ ζημίαι ἐν τῷ κοινῷ, μάλιστα ἐν ἐμπόροις, καὶ θνῆσις ἀνθρώπων ἰσχνῶν.

Κεφάλαιον κ'. περὶ θαμβώσεως τοῦ <περι>έχοντος ἡμᾶς ἀέρος. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ὁ ἀὴρ θαμβώσῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ταραχὰς καὶ μάχας ἀνθρώπων ἀλλήλων· καὶ λεῖψις ὑδάτων καὶ ἀφανία ἀνθρώπων μεγάλων καὶ θλῖψις καὶ θόρυβος ἐν λαῷ ἀγροίκῳ ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ τῷ ἐνεστῶτι.

Κεφάλαιον κα'. περὶ μεταβάσεως τῆς ἡμέρας εἰς νύκτα. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ἡ ἡμέρα εἰς νύκτα μεταβῇ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς στένωσιν καὶ ὀλιγωρίαν καὶ κοπετὸν τοῦ λαοῦ· προσφάγιον καὶ ὀψώνια καλά, ἀκρίβεια δὲ ὀσπρίου [f. 386] καὶ πλοίων ναυάγησις ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον κβ'. περὶ ταραχῆς ἀνέμων. Ἐὰν ἐν τῷδε τῷ μηνὶ ταραχὴ ἀνέμων γένηται, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ἀφανισμὸν Φρυγῶν τῶν μεγάλων· καὶ αἱματοχυσίαι ἐκεῖσε καὶ κοπετὸς πολύς, τὸ δὲ ὄσπριον καὶ ὅμοια εἰς κόρον καὶ εἰς τὸ πέρας τοῦ χρόνου θάνατος ἀνθρώπων καὶ θνῆσις καὶ φθορὰ εἰς τὰ τετράποδα γένηται ἐν ταὐτῷ τῷ χρόνῳ.

Κεφάλαιον κγ'. περὶ κτύπου καὶ φωνῆς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουσθέντος. Ἐὰν < γένηται, ἡ ἔνδειξις εἰς ἀντιπαρατάξεις πολεμίων βασιλέων καὶ φόβος καὶ θόρυβος εἰς τοὺς ἰδιώτας καὶ παροίκους γῆς καὶ ζημία ἐμπόρων καὶ ὁδοιπόρων ἐν ταὐτῷ.

Κεφάλαιον κδ'. περὶ φωνῆς ἐκ βάθους γῆς ἀκουσθείσης. Ἡ ἔνδειξις εἰς φόβον καὶ θόρυβον τοῦ λαοῦ καὶ ζημίαν τῶν ἐμπόρων καὶ ὁ χρόνος ἐν ὑγρασίᾳ καὶ ὄμβρων πλείστων καὶ χιονώδης καὶ παγετώδης.

Κεφάλαιον κε'. περὶ σεισμοῦ.> Εἰ τῷ παρόντι μηνὶ σεισμὸς

1 ἐ. π. : ἡ ἔνδειξις B. πλήθους om. B. σιτοκρίθου : σίτου καὶ κρίθου B. 2 βλύττων τὰ ὕδατα A. λίαν om. B. 3 ὡς scripsi : ὅς B : ὅς A. 4 ἐργάσονται B. ζημία B. <καὶ> μάλιστα B. ἐν <τῶ αὐτῶ τόπω καὶ κλίματι> B. θνῆσιν A. 6 περι ex B restitui. 7 Ἐὰν ... ἔνδειξιν ποιεῖ : εἰ ἐν τόδε μηνὶ γένηται. ἡ ἔνδειξις B. θαμβώσῃ scripsi : θάμβωσις A. 8 λίψεις A. ἐμφανία A. 9 θλίψεις A. <τῶ> λαῶ B. 10 τῷ χρόνῳ τῷ ἐνεστῶτι om. B. 11 τὴν ἡμέραν AB. 12 Ἐὰν ... μεταβῇ om. B. ἐ. π. : ἡ ἐνδειξις B. 13 προσφάγια B. 15 τῷ χρόνῳ om. B. 16 εφάλαιον A. 16-17 Ἐὰν ... ἀφανισμὸν : εἰ γένηται. ἡ ἔνδειξις ἀφανισμὸς B. 17 Φρυγῶν scripsi : ῥυγῶν B : ῥιγὸς A. τῶν om. B. 18 πολύς : πολλῶ A. 18-19 τῶν δὲ ὀσπρίων καὶ τῶν ὁμοίων B. 19-20 καὶ θνῆσις om. B. 20 εἰς τὰ τ. : τετραπόδων B. γένηται om. B. τῷ χρόνῳ om. B. 21 ἀπὸ τοῦ : ἐξ B. 22 ἀκουτίσθησις A. Ἐὰν : εἰ B. 22-29 capituli κγ' textum, capitulum κδ', capituli κε' titulum om. A. Ubi A deficit, quae in B habentur, quamvis decurtata, edidi. 22-23 πολεμίων scripsi : πολέμων B. 27 χειωνώδη B. <χειμὼν> χιονώδης Cumont. 29 rursus incipit A. 29-p. 179, 1 Ἐὰν ... ποιεῖ : εἰ γενήσεται, ἡ ἔνδειξις, εἰ μὲν ἐν ἡμέρα B.

τῇ ἡμέρᾳ γίνηται, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς κόρον προσφαγίου· καὶ χλόη καὶ χόρτος καὶ βότανα ὡσαύτως· ἄνθρωπος δὲ μέγας χαωθῇ· εἰ δὲ τὴν νύκταν γένηται, ἀρρωστίαν καὶ πλημμελείαν καὶ φόβον καὶ θόρυβον δηλοῖ καὶ συνάψεις πολέμων καὶ ψόφον προβάτων καὶ οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου καὶ Βαβυλῶνος πόλεμον ἅψουσιν καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πολλοὶ κταθήσονται ἐν ταὐτῷ.

Lunarium.

Huius lunarii, quod f. 428 legitur, praesagia paucis mutatis in βροντολογίῳ τῶν ιβ' μηνῶν ff. 321-324 tradito inter tot alia reperiuntur. Littera A f. 428 scripturam, B ff. 321-324 signavi. — Hoc lunarium et in codd. German. 26, f. 182 (Περὶ Σελήνης etc. = cod. Paris. 60, f. 198ᵛ); 6, f. 5 servatur.

[F. 428.] Ἑτέρα ἑρμηνεία τῆς Σελήνης.

Μὴν Σεπτέβριος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, θρέμματα πολλά· εἰ δὲ πλαγία, θρεμμάτων λεῖψις.

Μὴν Ὀκτώβριος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, χειμὼν καλός· εἰ δὲ πλαγία, βροχὴ πολλή.

Μὴν Νοέμβριος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, χειμὼν καλός· εἰ δὲ πλαγία, χιονώδης πικρῶς.

Μὴν Δεκέβριος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, καρπὸς πολύς· εἰ δὲ πλαγία, καρπῶν λεῖψις.

Μὴν Ἰανουάριος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, ἀβροχίαν δηλοῖ· εἰ δὲ πλαγία, βροχὴ πολλή.

Μὴν Φεβρουάριος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, ψύχρα πολλή· εἰ δὲ πλαγία, βροχὴ πολλή.

Μὴν Μάρτιος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, ψύχρα πολλή· εἰ δὲ πλαγία, βροχὴ πολλή.

1-2 χλώης χόρτ(ου) καὶ βοτάνων (ὡσαύτως om.) B. 2-3 τὴν νύκταν *sic* A : ἐν νυκτὶ B. 3 γένηται om. B. 4 δηλοῖ om. B. σύναψιν B. ψόφον scripsi : ψόφος
πτέυ
A : θνήσιν B. οἱ om. B. 5 ἄψωσι B. 6 κτανθήσονται B. 8 σερριος A. ὀρθὴ <φανῇ> B. θρέμματα ... πλαγία om. B. 10 ἡ om. B. πλαγίου B. 11 βροχὴ πολλή : χιονόδης καὶ πικρός B. 12 πλαγίου B. 13 χιονώδης scripsi : χιωνώδη A : χιονόδος B. πικρῶς om. B. 14 καρπὸς πολύς : καρποὶ καλοὶ B. πλαγίου B. 16 ἀβροχίαν δηλοῖ : ψυχρότητα πολῆ B. 17 βροχαὶ πολλαὶ B. 18 φευρουάριος A. ψυχρότητα πωλῆ B. πλαγίου B. 19 βροχαὶ πολλαὶ B. 20 ψυχρότητα πολὺ B. 20-21 πλαγίου βροχαὶ πολ(αὶ) B.

<Μ>ὴν Ἀπρίλλιος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, ψυχρότης πολλή· εἰ δὲ πλαγία, βροχὴ πολλή.

Μὴν Μάϊος· ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, καλὴ ἔνι αὐτή· εἰ δὲ πλαγία, θανατικόν ἐστιν.

Μὴν Ἰούνιος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, βροχὴ πολλή· εἰ δὲ πλαγία, χαλαζῶδες.

Μὴν Ἰούλιος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, καλὴ ἔνι αὐτὴ καὶ ὁ οἶνος πολύς· εἰ δὲ πλαγία, οἴνου λεῖψις.

Μὴν Αὔγουστος. ἐὰν ὀρθὴ ἡ Σελήνη, εὐθηνία πολλή· εἰ δὲ πλαγία, πλήθη ἐθνῶν.

Lunarium anonymum.

Hoc calendarium lunare cum capitulis 17-20 Lydi ***De ostentis***, quae Capitoni Curtius Wachsmuth addixit, artissime cohaeret. Cum hoc « lunarium antiquum » uno [1] codice Caseolino servetur atque folia in quibus exscriptum erat miserrime sint lacera, excerptum quod editurus sum ad lacunas codicis Caseolini explendas magni est momenti. Nam, ut cetera omittam, hoc excerpto fretus illa Lydi loca sic refecerim : Lyd., ed. Wachsmuth², p. 48, 9, εἰ [δὲ τὰς κεραίας συνάγει, εὐκτηρί]ας τεκμήριον coll. excerpti p. 181, 3; p. 49, 6 pro ἀνάγκη τὰ κοινὰ περ[ιστήσετ]αι, coll. p. 182, 17, ἀνάγκη τὰ κοινὰ περ[ιπεσεῖτ]αι legendum; p. 54, 9, coll. p. 187, 23, διχ]ομ[ηνίαν. Praeterea quae in codice Caseolino librarii errore sunt omissa, ea nonnunquam nobis suppeditat hic codex: exempli gratia ex huius excerpti p. 182, 7 supple apud Lydum, p. 48, 23 Σελήνη, <ἐλάττωσιν Ῥωμαίοις ἀπειλεῖ...>. Denique Curtii Wachsmuth coniecturam, qui ἡμέρας pro ὥρας p. 51, 19 scripserat, idem codex egregie comprobat. — Noli tamen existimare, quamvis multa consentiant, utroque codice unum et eundem textum praeberi. Etenim, ut de plurimis praesagiis hic praetermissis nihil dicam, plenior nonnunquam Lydi lunario hic textus est, ita ut utrumque lunarium ex ampliore opusculo contractum esse appareat. Praesagiorum enim, quae Lydus consulto praetermisisse videtur (v. ed. Wachsmuth², p. xxxiv sqq.; ed. Hase, p. xviii), quaedam, quae praesertim ad sacra attinebant (v. infra p. 185, 18; 183, 9; 185, 27; 187, 8), hic servantur. Itaque ad fontem Lydi cognoscendum, ceteris opusculis quae magna vel aliqua ex parte ex eodem auctore

1 ψυχρότης πολλή : καρποὶ πολλοὶ B. 2 πλαγίου, βροχαὶ πολαὶ B. 3 ἐὰν : ἐν A. καλὴ ἔνι αὐτή : καλόν ἐστιν B. πλαγίου B. 4 ἐστιν : γεννήσεται B. 5 βροχὴ πολλή : ἔστω βροχαὶ B. 7 καλὴ ἔνι αὐτή : ὁ χρόνος καλός B. ὁ om. B. 8 οἴνου λεῖψις : πλῆθος ἐθνῶν B. 9 ὀρθὴ <φανῆ> B. εὐθηνία πολλή : σίτου πολὺς B. 10 πλήθη ἐθνῶν : λύψις B.

---

[1] Lunarii tamen fragmenta in codice Paris. 45, f. 74, de quo vide supra p. 51, (= Lyd., p. 54, 6-21) et in codice Venet. App. cl. V. 13, f. 152ʳ marg. infer., de quo vide supra p. 132 (= Lyd., p. 54, 6-15), inveni.

emanant[1] adiunctis, hoc excerptum operam dabit egregiam. Ne tamen huic excerpto nimis credideris. Quaedam enim praesagia, quae prima specie nova videntur, a capitulo subsequenti traiecta sunt.

[F. 441.] Σεληνοδρόμιον, σεισμολόγιον, βροντολόγιον.

Μὴν Ἰανουάριος. Εἰ ἐν τῇ διχομηνίᾳ ἡ Σελήνη ἀμυδρὰ φανῇ, εὐθηνία ἔσται· εἰ δὲ τὰς κεραίας συνάγει, εὐκτηρίας ἐστὶ τεκμήριον· εἰ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ [f. 441v] ἀμαυρωθῇ, ἐφόδους πολεμίων ἀπειλεῖ. ἐὰν ἐκ τῆς γῆς ἦχος γένηται, φθορὰν ταῖς πόλεσιν ἀπειλεῖ <καὶ> ἐπανέφοδον πολεμίων· ἐὰν ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, ἄνθρωπος διὰ τριῶν θανεῖται. ἐὰν σεισμὸς γένηται, πτῶσιν καὶ φθορὰν μεγάλων ἀνθρώπων ἀπειλεῖ τοῖς περὶ αὐτούς· ὁ δὲ σῖτος αὐξυνθήσεται, ποιμνίων δὲ καταφθορὰ γενήσεται. ἐὰν ὁμίχλη πέσῃ, χαλαζωθήσεται ὁ σῖτος. ἐὰν ἄνεμοι βιαιότεροι πνεύσωσιν, ὅλον τὸν μῆνα ἐφόδους πολεμίων φράζουσι τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. εἰ δὲ σχισμός, ἀπώλειαν τῇ χώρᾳ σημαίνει. εἰ δὲ καὶ βροντή, σίτου φθορὰ ἔσται καὶ ἀνθρώπων ἔκλειψις, πλουσίων δὲ εὐημερία. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, φθόνον καὶ φόβον δηλοῖ. εἰ δὲ χώρα ἔξομβρος ἔσται, νόσους ταύτῃ σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται Ἡλίου δύνοντος ἢ νυκτός, πόλεμον σημαίνει τοῖς ἀνθρώποις.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ. Ὑδροχόος. Εἰ κατὰ τὴν πρώτην <ἢ> δευτέραν φυλακὴν ἡ Σελήνη ἀμυδρὰ φαίνεται, πόλεμον ἔσεσθαι σημαίνει· εἰ δὲ τῇ ἑωθινῇ τὸ αὐτὸ σημεῖον γένηται, εἰρήνην σημαίνει, σίτου δὲ πολὺ καὶ τῶν ἐπιτηδείων. ἐὰν σεισμὸς γένηται, λοιμικὴν νόσον δηλοῖ ταῖς πόλεσι καὶ οἱασδήποτε χώρας, ἀνάπαυ[f. 442]σιν ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ καὶ φθορὰν ἀνθρώπων μεγάλων καὶ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ φθονήσει. ἐὰν ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, νόσους σημαίνει, παντὸς δὲ καρποῦ <καὶ> σίτου δαψί-

1 σεληνοδρώμην. σισμωλόγην βροντολό^γ cod. 2 δεχομηνία cod. ἀνμηδρὰ cod. 4 ἀπειλεῖ : ἀλεῖ cod. 5 καὶ inserui. 6 ἐπαέφόδον cod. 8 τοῖς scripsi : τοὺς cod. αὐξηνθήσεται cod. 9 κατὰφθορὰν cod. 11 σχισμός scripsi : λημὸς cod. 12 ἔκλειψις scripsi : ἔκλησις cod. 14 ἐξόβρος cod. 17 φευρουαρίω cod. ἢ inserui coll. Melamp., *Catal.*, IV, p. 113, 1. 17-18 δευτέρας φυλακῆς cod. 18 ἡ Σελήνη ἀμυδρὰ φαίνεται coll. Lyd., p. 48, 15 scripsi : ἱ σέμιδρα φένεται cod. ἔσεσθαι σημαίνει coni. Boll : ἀσθησομένη cod. 19 εἰρήνη cod. 19-20 in Lydo, p. 48, 17 contra legitur μετ[ὰ ἐλλεί]ψεως τῶν ἐπι[τηδ]είων. 20 λοιμικὴν coll. Melamp., *Catal.*, IV, p. 113, 3 scripsi : λημὸν cod. ταῖς : τε cod. 21 λιμοῦ cod. φθορὰ cod. 23 καὶ addidi.

---

[1] In primis lunarium Melampodi suppositum (*Catal.*, IV, p. 110), brontologia quae supra p. 123 et 168 leguntur, tonitruale *Catal.*, IV, p. 128 editum, etc. — Cf. quae nuper Bezold et Boll, *Reflexe astrologischer Keilinschriften bei griechischen Schriftstellern* (*Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie*, II, 1911, VII), p. 5-7 de eadem re disseruerunt.

λειαν. ἐὰν [τὸν] ὅλον τὸν μῆνα ἐπιτείνουσι πνεύματα, ὑετοὺς ἕξει καὶ λίπας σημαίνει, τὰ γενόμενα δὲ οὐκ αὐξηθήσονται. ἐὰν δὲ ἡ Σελήνη εἰς τὸ αὐτὸ τὰς κεραίας κατάγει, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ ἀστὴρ εἰς τὸν οὐρανὸν διατρέχων αὐλακίζει, πολὺν παραθαλασσίοις κίνδυνον σημαίνει. **, φθορὰν τῇ πόλει ἐκείνῃ σημαίνει. ἐὰν Ἕσπερος ἐν τῇ Σελήνῃ εἰσέλθῃ, ἴδιοι δυνατοῖς ἐπιβουλεύσουσι. εἰ δὲ δόξῃ ἐκλιπεῖν ἡ Σελήνη, ἐλάττωσιν Ῥωμαίοις ἀπειλεῖ. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν καρπῶν σημαίνει, νόσον τε καὶ ἀκαταστασίαν. εἰ δὲ Ἥλιος [δὲ] <ἐκλείψῃ>, παντοίων καρπῶν φθορὰν δηλοῖ. εἰ δὲ ἡ <Σελήνη>, ** <τῇ> χώρᾳ ἐκείνῃ ἐπανάστασις ἐχθρῶν.

Μηνὶ Μαρτίῳ. Ἰχθύες. Εἰ κατὰ τὴν πρώτην φυλακὴν ἡ Σελήνη εἰς τὸ αὐτὸ συνάγῃ τὰς κεραίας, ἀγαθὸν σημαίνει, εἰρήνη ἔσται. **, ἀπορίαν σημαίνει. ἐὰν σεισμὸς γένηται, μεγάλοι ἄνθρωποι <ἀποθανοῦνται> καὶ πολέμων κίνησις καὶ ἡ ἀνατολὴ θορυβηθήσεται ἐκ τῶν δυσμῶν. ἐὰν κεραυνὸς πέσῃ, εὐκολία τοῖς καρποῖς καὶ τὰ φαῦλα ἀναληφθήσεται. ἐὰν ὁμίχλη πέσῃ, καλὸν τοῖς καρποῖς. ἐὰν πνεύματα πνεύσῃ, ὑετὸν σημαίνει. [f. 442v] ἐὰν ἄστρον ἐν ἡμέρᾳ φανῇ, ἀνάγκαις τὰ κοινὰ περιπέσηται. ἐάν τις θύων πρόβατον χολὴν μὴ εὕρῃ, ἐπανάστασιν σημαίνει τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. εἰ βροντήσῃ, ἀπώλειαν σημαίνει. εἰ δὲ Σελήνη [ἡ] ταραχώδης γενήσεται, δυνάστης ἀνὴρ μεταλλάξει τὸν βίον· εἰ δὲ ἐν τῇ νεομηνίᾳ [α′] ἡ Σελήνη ταραχώδης γένηται, ἐπανάστασιν ἐχθρῶν δηλοῖ· εἰ δὲ αἱματώδης ἡ Σελήνη γένηται, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ δὲ ἐν νυκτὶ <ἀστὴρ> πέσῃ, ὁ βασιλεύς τινας τῶν περὶ αὐτὸν διαφθείρει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ἡ αὐτὴ ἀνατολὴ θορυβηθήσεται ἐκ τῶν δυσμῶν. εἰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ <ἀστέρες> φανῶσιν, ἐπανάστασιν σημαίνει· ἔσονται καὶ σφαγαί. εἰ δὲ πνεύματα ἐξαίσια πνεύσωσι, κτηνῶν φθορὰν σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, πολέμους καὶ ταραχὰς σημαίνει καὶ ἐπανάστασιν ἔθνους.

Ἀπρίλλιος. Κριός. Εἰ τῇ διχομηνίᾳ ἡ Σελήνη ταραχώδης γένηται,

1 τὸν uncinis inclusi. 3 τὸν αὐτὸν cod. κεραίας scripsi : ἡμέρας cod. 4 παραθαλασσίοις scripsi coll. Lyd., p. 48, 25 τοῖς παραλίοις : παρὰθαλασίας cod. 5 lacunam significavi. εσπέρας cod. 6 ἴδιοι δυνατοῖς ἐπιβουλεύσουσι dubitanter scripsi coll. Lyd., p. 48, 22 : οἰδήσις δηνατῆς ἐπὶβουλεύσησοι cod. δόξει ἐκκλείπων cod. 7 ἐλάττωσις cod. καμπῶν cod. 8 καταστασία cod. δὲ uncinis inclusi. ἐκλείψῃ inserui coll. Melamp., *Catal.*, IV, p. 113, 8. 9 φθορὰ cod. εἰ : ἡ cod. Σελήνη inserui et lacunam significavi. τῇ inserui. 12 lacunam significavi ; an scribendum est, coll. Lyd., p. 49, 4, <εἰ δὲ σεισμὸς γένηται>? 13 ἀποθανοῦνται addidi. 16 νομίχλη cod. 17 περὶπέσειται cod. 18 χολὴν ; cf. Bezold et Boll, *l. c.*, p. 6, n. 3. ἐπανάστασις cod. 19 βροντήσῃ scripsi : βροντῇ cod. ἀπόλεια cod. ἡ uncinis inclusi. 21 α′, scilicet πρώτη (ἡμέρα), uncinis inclusi. ταραχώδης scripsi : ταραχῇ cod. ἐπανάστασις cod. 22 ἐν νυκτὶ pro ἐνυκτῶδες [*sic*] scripsi et ἀστὴρ addidi coll. supra p. 123, 14. 23 πέσει cod. l. 23-25 iteratur quod antea (l. 13 sqq.) de eadem re legisti. 24 ἡ : εἰ cod. δεσμῶν cod. ἡμέρᾳ scripsi : ημέρες cod. 25 ἀστέρες inserui. ἐπανάστασις cod. 26 φθορα cod. 27 πόλεμοι cod. ταραχαὶ cod. ἐπανάστασις cod.

ταραχὴ ἔσται ταῖς πόλεσι καὶ ἐπανάστασις πολεμίων· εἰ δὲ τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ αἱματώδης φανῇ, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ σχισμὸς τῆς Σελήνης ὑπάρχει, **. ἐὰν τῇ νυκτὶ ἀστὴρ πέσῃ, βασιλέως καὶ λαοῦ ἀπώλεια. ἐὰν ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, οἱ ἀπὸ δυσμῶν τῆς Εὐρώπης τοὺς ἀπὸ ἀνατολῆς ἄνω τῆς Ἀσίας πολεμήσουσιν. ἐὰν δὲ ἡ ἀριστέρα τῆς Σελήνης κεραία <δόξῃ ὑπερβάλλειν τὴν ἄλλην>, αὐχμὸς ἔσται [f. 443] καὶ σπάνις σίτου· ταραχήν τε καὶ θόρυβον δηλοῖ. ἐὰν ἡμέρᾳ Σελήνη φανῇ, φθόνος ἔσται πολύς. εἰ δὲ βροντήσῃ, παντὸς τόπου ὑψηλοῦ φθορὰν σημαίνει, τῶν δὲ καρπῶν ἐκτὸς ἐλαίας εὐφορίαν δηλοῖ. εἰ δέ τις θυσιάζων χολὴν ἐν τῷ θύματι μὴ εὕρῃ, ἐπανάστασιν δηλοῖ.

Μάϊος. Ταῦρος. Εἰ ὁ Ἥλιος ἐκλείπει, οἱαδήποτε χώρα ἐρημωθήσεται. εἰ δὲ Σελήνη ἐκλείψῃ τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, φθορὰν σημαίνει. εἰ δὲ τὰς κεραίας ἐξ ἴσου ἀνίσχουσα ἔχει, θόρυβον τῇ βασιλείᾳ ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἄστρον πέσῃ, ἀνθρώποις ἀγαθὸν σημαίνει. εἰ δὲ ἐπὶ οἰκίᾳ ἐπιπέσῃ, <τὸ αὐτὸ> σημεῖον σημαίνει· ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς οἰκίας καὶ πάλιν μεθ' ἡμέραν εἰσελθεῖν, ἀνθρώπων ἔσονται θόρυβοι. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται ἀπὸ α' ἕως ιβ' Μαΐου, ἀφαίρεσιν τῆς ἀρχῆς ἀπειλεῖ· εἰ δὲ ἀπὸ ιβ' γένηται, οὐ μόνον [οὐκ] ἀποκινεῖται <ὁ> ἐπιτροπεύων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυται· καθολικῶς ἀπὸ τῆς ιβ' ἕως λ' τοῦ μηνὸς τούτου εἰ [δὲ] σεισμὸς γένηται, θόρυβον καὶ πολέμους καὶ λιμὸν ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ α' [φυλακῆς] ἡμέρας ἕως ϛ' ὁ σεισμὸς γένηται, πολέμων ἐθνικῶν κίνησις ἔσται, ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ κινήματος ἀναιρεθήσεται. εἰ δὲ βροντήσῃ, ἀκαταστασίαν δηλοῖ ἀνθρώπων. εἰ συμβῇ τὸν Ἥλιον ἐκλεῖψαι, ἀλλοίωσις ἐπὶ τοῖς πράγμασι μένει καὶ ἀκρίδες τὴν εὐφορίαν δαπανήσωσιν. εἰ δὲ ἡ Σελήνη [f. 443v] ταραχώδης γένηται, πολέμους σημαίνει. εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, φθορὰν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων σημαίνει καὶ ἀνθρώπων δυναστῶν ἀναίρεσιν σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ὕδατα σπανίσουσιν. εἰ δὲ πρὸ ιβ' <καλανδῶν> Ἰουνίου γένηται σεισμός, ἀγαθὰ μετ' εἰρήνης δηλοῖ.

1 πολεμίων scripsi : πολέμων cod. 2 ἀματώδης cod. εἰ σχισμὸς scripsit Cumont : εἰσχιμὸν cod. 3 lacunam significavi. βασιλεὺς cod. 4 οἱ : ε̄ι cod. τοὺς[λ'] corrigere nolui. 5 πομισήσουσιν cod. ἡ ἀριστέρα : ἀστὴρ cod. 6 κεραία : μεραία cod. δόξῃ ... ἄλλην ex Lyd., p. 49, 19 supplevi. ἀχμὸς cod. 7 φθόνος : φθόρος? Boll. 8 βροντῆ cod. φθορὰ cod. 9 τῶν δὲ καρπῶν ἐκτὸς ἐλαίας scripsi : ἐκτὸς ἐλαίας. τῶν δὲ παράμων cod. ἐνφορία cod. εἰ scripsi : ὁ cod. 10 εὕρει cod. 12 ἐκλείψῃ : τα[ραχώδης φανῇ] Lyd., p. 49, 24. 13 ἡ βασιλεία cod. 14 ἀνθρώπων cod. ἐπιεικῖα cod. 15 τὸ αὐτὸ addidi. ἐξελθὸν cod. 16 εἰσελθεὶν cod. 17 Μαΐου: μαγίω cod. 18 οὐκ uncinis inclusi. ὁ ex Lyd., p. 50, 5 supplevi. τοῦ : τοὺς cod. 19 ἀπὸ τῆς : διὰ το cod. ιβ' : δεκάτης Lyd., p. 50, 6. 20 δὲ uncinis inclusi. θόρυβος cod. 21 φυλακῆς uncinis inclusi. De hoc loco vide quae Wachsmuth exposuit, Lyd., p. 50, 8 in adnot. crit. 23 ἀκαταστασίαι cod. συμβῇ scripsi : σηβῆ[σ'] cod 24 ἀλλοίωσις dubitanter scripsi : ἀλω (ἁλώσεις?) cod. τοῖς scripsi : τῷ cod. 27 ἀνέρεσις cod. 28 καλανδῶν coll. supra p. 124, 11-12 addidi. 29 μετ' εἰρήνης scripsi coll. supra p. 124, 12 : μερήνης cod.

Μὴν Ἰούνιος. Δίδυμος· εἰ ἐν Διδύμοις ὁ Ἥλιος ἐκλείψῃ, μεταβολαὶ ἔσονται καὶ ἕτεροι ἐπὶ τὰ πράγματα στήσονται. εἰ δὲ ἡ Σελήνη τῇ πρώτῃ φυλακῇ ἐκλείψῃ, λιμὸς ἔσται καὶ ἀκρίδες τὸν σῖτον φάγωσιν· ἐκ δὲ τούτων <τῶν> ἀκρίδων λιμῷ καὶ φθορᾷ ἄνθρωποι φθαρήσονται. εἰ δὲ τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ἡ Σελήνη ταραχώδης γένηται, ὁδοὶ ἀποκλεισθήσονται· εἰ δὲ <ὁ> τῆς <Ἀφροδίτης ἀστὴρ> ταραχώδης γένηται, φθορὰν ἀνθρώπων σημαίνει. εἰ δὲ <ἀστὴρ> ἐν ἡμέρᾳ φανῇ, κακὰ τῇ πόλει σημαίνει. εἰ δὲ πρηστὴρ πέσῃ, θόρυβος ἔσται πόλεσι ταῖς πρὸς ἀνατολήν. εἰ ὁμίχλη πυκνωθεῖσα εἰς γῆν πέσῃ, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, λοιμὸς ἀνθρώπων ἔσται μεγίστων· μέγιστα γὰρ δηλοῖ κακὰ καὶ συνοχῆς ἐπιφοραὶ καὶ χάσματα τοπικὰ ἔσται. καὶ ἂν ἀπὸ νεομηνίας ἕως θʹ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου σεισμὸς γένηται, φθορὰν ἀνθρώπων ἀπαγγέλλει· εἰ δὲ ἀπὸ θʹ ἕως ιϛʹ σεισμὸς γένηται, ὁ κρατῶν τῶν πραγμάτων κάκιστα διαγενήσεται καὶ λοιμὸς γένηται τοῖς κτήνεσι καὶ ὕδατος λεῖψις· εἰ δὲ ἀπὸ ιϛʹ ἕως κʹ σεισμὸς γένηται, ταπείνωσιν τοῖς διὰ λόγων ἀπειλεῖ, [f. 444] τῷ τόπῳ δὲ ἐναλλαγὴν ἄρχοντος· ἐὰν δὲ ἀπὸ κʹ ἕως λʹ σεισμὸς γένηται, πόλεμος ἔσται καὶ πτῶσις ἀρχόντων· εἰ ἀπὸ τῆς λʹ σεισμὸς γένηται, χειμῶνας ψυχροὺς σημαίνει, χώρα ἀπολεῖται. εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ εἰς τὴν γῆν, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ δὲ πνεῦμα πνεύσῃ ἐξαίσιον ἡμέρας ζʹ, ὑετὸν σημαίνει καὶ σῖτος ἔσται πολύς. εἰ δὲ βροντήσῃ, φθορὰν καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀπὸ λοιμοῦ σημαίνει. εἰ δὲ Σελήνη ἀμυδρὰ γένηται, στρατεύματα ἐπιστρατεύσωσι, <θόρυβος> ἔσται τῇ χώρᾳ ἢ τῷ κρατοῦντι· εἰ δὲ αἱματώδης γένηται, μεγάλων ἀνδρῶν ὄλεθρον δηλοῖ. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θόρυβον τῇ χώρᾳ σημαίνει. εἰ δὲ κεραυνὸς πέσῃ, πόλεσι παραθαλασσίαις ἀπώλεια ἀνθρώπων.

Μὴν Ἰούλιος. Καρκίνος. Εἰ ἐν Καρκίνῳ τῇ πρώτῃ φυλακῇ ἀμυδρὰ γένηται ἡ Σελήνη, στράτευμα ἀλλότριον ἐπὶ τὴν βασίλειον στρατευθήσεται χώραν καὶ ταραχθήσεται ἡ χώρα. εἰ δὲ ἀπὸ πρωῒ ἕως μεσημβρίαν <σεισμὸς> γένηται, θεοχολωσίαν ἀπειλεῖ. εἰ δὲ [ἡ] ἀπὸ ϛʹ ἡμέρας ἕως

1 μηνὶ cod. δίδημος cod. ἐκκλίψει cod. 2 ἔταιροι cod. σέλη cod. 3 ἐκκλείψει cod. λειμός cod. 4 τῶν addidi. λιμῷ καὶ φθορᾷ scripsi : λιμοῦ καὶ φθορᾶς cod.; an scribendum ἀκρίδων φθορᾶς λιμῷ? 5 ταραχῶδες cod. 6 ὁ et Ἀφροδίτης ἀστὴρ ex Lyd., p. 50, 15 supplevi. ταραχώδης : τάραχος cod. 7 ἀστὴρ addidi et ἡμέρᾳ pro θʹ scripsi coll. Lyd., p. 50, 17-18. 8 πρηστὴρ coll. Lyd., p. 50, 18 scripsi : αστὴρ cod. θόροβος cod. 10 λοιμός Cumont : λοιπὸν cod. 11 τοπικὰ : τόπι cod. 13 ιϛʹ : δεκαεννάτης Lyd., p. 50, 26. 14 λιμὸς cod. 15 ιϛʹ scripsi : ιεʹ cod.: εἰκοστῆς Lyd., p. 51, 3. 16 τόπῳ δὲ coll. Lyd., p. 51, 4 scripsi: τε δὴ cod. 17 κʹ : ιεʹ Lydi (p. 51, 5) codex Caseolinus : εἰκοστῆς πέμπτης Hase. 18 ψυχρὸς cod. : μεγάλους Lyd., p. 51, 8. 20 πνεύσῃ : πέσι cod. 21-22 ἀπὸ λοιμοῦ σημαίνει scripsi : ἀπωλιμοῦ σισμοῦ cod. 23 θόρυβος inserui coll. infra l. 29 et p. 185, 6. 25 πόλις παραθαλασίοις cod. 28-29 στρατευθήσεται coll. p. 185, 23 scripsi : στρατευθήσονται cod. 29 χώραν : χῶρα cod. 30 σεισμὸς ex Lyd., p. 51, 18 supplevi. θεόχολος cod. ἡ uncinis inclusi. ἡμέρας : ὥρας Lydi (p. 51, 19) codex Caseolinus, quod Wachsmuth correxerat.

λ' γένηται, τοῖς μὲν πρωτεύουσι τῆς χώρας μετανάστασιν, τοῖς δὲ λοιποῖς θόρυβον ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς <α'> φυλακῆς τῆς νυκτὸς ἕως γ' ἀρχομένης σεισμὸς γένηται, τοῖς μὲν διὰ λόγων ὀφθεῖσιν ἀτιμίαν δηλοῖ, τοῖς δὲ βιβλίοις φθορὰν [f. 444v] καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν πολέμους. εἰ δὲ ψόφος ἐν οἴκῳ γένηται, τελευτήσει <ὁ δεσπό>της τοῦ οἴκου. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, δι' ὅλου τοῦ Ἰουνίου θόρυβος ἔσται τῇ χώρᾳ καὶ τύραννοι ἀναιρεθήσονται ὑπὸ τοῦ βασιλέως. εἰ δὲ κεραυνὸς πέσῃ εἰς τὴν γῆν, παραθαλασσία πόλις ἐρημωθήσεται καὶ μεγάλοι ἄνδρες ἐν ἀπορίᾳ καταστήσονται. εἰ δὲ Σελήνη αἱματώδης φανῇ, ἄνδρες δυνατοὶ κακοδαιμονήσουσι. εἰ δὲ Σελήνη ἐκτείνῃ τὴν μίαν κεραίαν, ὕδωρ λείψει καὶ αὐχμὸς ἔσται. εἰ δὲ ἐκ τῆς γῆς ἦχος γένηται, ἐν μάχαις πολλοὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐξ ἴσου ἡ Σελήνη τὰς κεραίας ἔχῃ, εἰρήνη ἔσται καὶ εὐθηνία. εἰ δὲ βροντήσῃ, φθορὰ ἔσται. <εἰ Ἥλιος> ἀμαυρὸς γένηται, μέγας ἀνὴρ ἀπολεῖται. εἰ Σελήνη ἀμαυρὰ γένηται, τὸ αὐτὸ σημαίνει. εἰ δὲ ὁμίχλη εἰς τὴν γῆν πέσῃ, <ὁ> ἡγούμενος τοῦ τόπου ἐναντίων ἔσται καὶ εἰς τὰ τετράποδα καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους λοιμὸς ἔσται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται ἀπὸ τῆς ϛ' ἕως πρωῒ καλανδῶν Αὐγούστου, φόβον καὶ στενοχωρίαν σημαίνει. εἰ δὲ ἀπὸ Ἡλίου δυσμῶν σεισμὸς γένηται ἕως πρωῒ ἐπιφαύσκοντος, βιαίων ἀνδρῶν ἀπώλεια ἔσται.

Μὴν Αὔγουστος. Λέων. Εἰ ὁ Ἥλιος [f. 445] ἀμαυρὸς γένηται, ἀνὴρ δυναστεύσας ἀποθάνῃ. εἰ δὲ ἡ Σελήνη ἑωθινῇ φυλακῇ ἀμαυρὰ γένηται, ἀλλότριον στράτευμα ἐπιστρατευθήσεται τῆς τοῦ βασιλέως χώρας. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θόρυβος ἔσται πολὺς καὶ τύραννοι ἀναιρεθήσονται καὶ ἀπομερισμὸς ἔσται ἐλλογίμων ἀνδρῶν. εἰ δὲ ἡ Σελήνη αἱματωθῇ, ἄνθρωποι μεγάλοι εἰς ἀνάγκας ἐμπεσοῦνται. εἰ δὲ ὁμίχλη <πέσῃ>, ἄνθρωπος μέγας εἰς ἀνάγκας ἐμπεσεῖται. εἰ δὲ θύων τις πρόβατον χολὴ μὴ εὑρεθῇ, θάνατος ἔσται <τῇ> χώρᾳ ἐκείνῃ. εἰ βροντὴ γένηται, θόρυβον <σημαίνει>· οἱ καρποὶ ἀπὸ θηρίων βρωθήσονται καὶ ἔσται λιμός. εἰ δὲ ἀνυδρία [ἡ ὑπὸ τῇ Σελήνῃ] γένηται, <ὕστερον> ὕδατα πολλὰ ἔσται καὶ

1 μετανάστασις cod. 2 α' ex Lyd., p. 51, 21 supplevi. 3 μὲν : μὲ cod. ὀφθεῖσιν dubitanter scripsi coll. Lyd., p. 51, 23 : ἀσκούσιν δὲ cod. : ἀκουσθεῖσιν? Cumont. 4 ὑπὸ : περὶ Lyd., p. 51, 24. 5 <ὁ δεσπό>της scripsi : τῆς cod. 6 Ἰουνίου scripsi : ἡλίου cod. 7 ἀναιρεθήσονται scripsi : ἀνενύσθαι cod. 8 παραθαλασίας cod. 9 καταστήσεται cod. αἱματώδες cod. 10 Σελήνη : σεσσελήνη cod. 11 αὐχμὸς : ἀχμὸ cod. 12 ἐν μάχαις scripsi : ἐγχάιλιαις cod. 13 εἰ Ἥλιος addidi coll. infra l. 21. 14 μέγαρ cod. εἰ : ἡ cod. ἀμαυρῆ cod. 15 ὁ inserui. 16 ἐναντίον Boll. 17 λιμὸς cod. 18 στεναχορία cod. Ἡλίου scripsi : ἰουλίου cod. 19 ἐπιφασκούντος cod. 21 Εἰ ὁ Ἥλιος scripsi : ἰούλιος cod. 23 ἐπιστρατευθήσεται corrigere nolui. τῆς ... χώρας servavi. 24 ἀναιρεθήσονται scripsi : ἀνεθύσονται cod. 25 ἐξορισμὸς coni. Cumont. 26 πέσῃ addidi. 27 ἀναγκῶν cod. θύων scripsi : θήον cod. 28 an pro θάνατος, θόρυβος scribendum? τῇ addidi. 29 σημαίνει inserui. βρωθήσεται cod. λιμὸς scripsi : χιμὸς cod. 30 ἀνυδρία pro ἀμιδρὸς scripsi, ἡ ὑπὸ τῇ Σελήνῃ uncinis inclusi, ὕστερον addidi coll. supra p. 124, 25. εἰ δὲ ἀμυδρὰ ἡ Σελήνη γένηται, ὕδατα... coni. Cumont.

ἀνὴρ μέγας ἀπολεῖται. εἰ δὲ ἦχος ἀπὸ τῆς γῆς γένηται, λιμὸς καὶ λοιμὸς καὶ σφαγαὶ κατὰ τόπους. εἰ δὲ <ἀστέρες> φανῶσιν ἡμέρᾳ, ἀνδρῶν μεγάλων σφαγὰς καὶ θορύβους δηλοῖ. εἰ δὲ ὁμίχλη ἐπὶ τὴν γῆν <πέσῃ>, ἀγαθὸν σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γενήσεται, φόβος καὶ στενοχωρία ἔσται· λοιμὸς τετραπόδων καὶ ἀνθρώπων ἀπώλεια.

Μὴν Σεπτέβριος. Παρθένος. Εἰ ἐν Παρθένῳ ἡ Σελήνη τῇ πρώτῃ φυλακῇ ταραχώδης γένηται, λιμὸς ἔσται καὶ πόλις ἀπὸ δύσεως καταληφθήσεται. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, θόρυβος ἐν τῇ χώρᾳ καὶ φόβος γενήσεται. εἰ δὲ ἄστρον ἐπι[f. 445v]δράμῃ, ἄνθρωπος πλούσιος πεσεῖται καὶ πενητεύσει. εἰ δὲ ὁ τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὴν Σελήνην εἰσέλθῃ, φυγαὶ ἀνθρώπων ἔσονται. εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, ἀγαθὸν τῇ χώρᾳ σημαίνει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, σοφοὶ ἄνθρωποι ἀπολοῦνται. εἰ δὲ βροντήσῃ, φθορὰν δηλοῖ. εἰ δὲ ὑετοὶ ἐπακολουθήσουσι, λύσις τῶν κακῶν ἔσται. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, **. εἰ δὲ σεισμός, ἀνὴρ μέγας ἀπόληται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται ἀπὸ πρωῒ καλανδῶν Σεπτεβρίου, εὐημερίαν δηλοῖ.

Ὀκτώβριος. Εἰ ἐν Παρθένῳ ἡ Σελήνη τῇ πρώτῃ φυλακῇ ταραχώδης γίνεται, λιμὸς ἔσται καὶ πόλις ἀπὸ δύσεως καταληφθήσεται. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, θόρυβος ἔσται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ σφαγαὶ γενήσονται. εἰ δὲ ἄστρον ἐπιδράμῃ, ἄνθρωπος πλούσιος πεσεῖται καὶ πενητεύσει. Ὀκτώβριος. Ζυγός. Εἰ ὁ Ἥλιος ἐρυθρὸς γένηται ἐν Ζυγῷ, σύμμαχοι βασιλέως ἀποστήσονται. <εἰ> τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ἡ Σελήνη ἀμαυρὰ γενήσεται, τετραπόδων φθορὰ ἔσται. ἐὰν δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, ἄνθρωπος δυναστεύων ἀπόληται καὶ ἕτερος ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἔσται. εἰ δὲ ἀνατελλούσης Σελήνης αἱ κεραῖαι πλησίον γένωνται, ὕδωρ ἔσται πολὺ ὥστε μὴ δύνασθαι τὸν καρπὸν συνάξαι καὶ σῖτος ἔσται πολύς. [f. 446] εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ἐπὶ πᾶν πρᾶγμα μείζων ἄνθρωπος ἔσται καὶ πολυχρόνιος. εἰ δὲ βροντήσῃ, πολὺν σῖτον δηλοῖ· εἰ δὲ ὁμίχλη εἰς γῆν πέσῃ, σίτου ἔσται ἀφορία. εἰ δὲ ἄστρον ἐν ἡμέρᾳ διαδράμῃ, θορύβους σημαίνει γενέσθαι καὶ σφαγὰς στρατευμάτων. εἰ

1 λιμὸς καὶ λοιμὸς scripsi : χυμὸς καὶ λυμὸς cod. 2 ἀστέρες inserui. 3 σφαγαὶ cod. θόρυβοι cod. εἰ : ὁ cod. πέσῃ inserui. 5 λιμὸς cod. ἀπόλιαν cod. 6 μὴνισεπτεύβριος cod. 8 καταληφθήσεται scripsi, coll. infra l. 18 : καταλυθήσεται cod. 10 Ἀφροδίτης coll. Lyd., p. 52, 21 scripsi : χῶρας cod. 12 ἀπόλειται cod. 13 ὑετοὶ coll. supra p. 125, 5 scripsi : εἶτι cod. 14 lacunam significavi. 15 πρωῒ coll. supra p. 125, 6 scripsi : η′ cod. σεπτευβρίου cod. 17 Παρθένῳ ἡ Σελήνη scripsi : παρθένισσσελήνη cod.; nolui Ζυγῷ pro Παρθένῳ scribere; gravioribus enim mendis a l. 5 sqq. textus laborat, in quo de Septembri et Octobri capitula intermixta esse videntur. 18 γήνεται cod. καταληφθήσεται (coll. Lyd., p. 53, 12 ... δυτικαὶ πόλεις αἰχμαλωτισθήσονται) scripsi : καταληθήσεται cod. 20 γενήσονται scripsi : γένηται cod. 22 ἀποστήσεται cod. εἰ inserui. 25 γένηται cod. 26 δύνασται cod. 28 βροντήσῃ scripsi : βροντῇ cod. πολὺ cod. 29 σίτος cod. ἀφορία hic et in Melampodis lunario (*Catal.*, IV, p. 112, 14); v. contra supra p. 125, 13, σίτου εὐφορίαν δηλοῖ. 30 θορύβους σημαίνει scripsi : θορύβοσιν cod.

δὲ ἡ Σελήνη ἐκλείψει, θάνατον ἀνθρώπων καὶ τετραπόδων <σημαίνει>. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θόρυβον καὶ ἀκαταστασίαν δηλοῖ καὶ ἄρχων τῆς χώρας ἀποθάνῃ. <εἰ δὲ σεισμὸς γένηται> ἀπὸ ὥρας α′ ἕως μεσονυκτίου ἢ ἕως πρωῒ ἐπιφαύσκοντος, [ἕως πρὸς] θόρυβον τῇ χώρᾳ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σημαίνει.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ. Σκορπίος. Εἰ ἐν Σκορπίῳ ἡ Σελήνη τῇ πρώτῃ φυλακῇ αἱματώδης γένηται, ἐπανάστασιν σημαίνει καὶ ἕτερος ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἔσται. εἰ δὲ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ φαῦλον ἢ στυγνὸν γένηται, θάνατον τοῖς ἀνθρώποις σημαίνει. εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, φθορὰν τοῦ σίτου δηλοῖ. εἰ δὲ ὅλον τὸν μῆναν ἐξαίσιος ἄνεμος πνεύσει, οἱ πρωτεύοντες πεσοῦνται. ἐὰν [τὸ] ἄστρον διαδράμῃ, θόρυβος ἔσται πολὺς τοῖς παραθαλασσίοις. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, σφαγὰς ἀνθρώπων σημαίνει. εἰ δὲ τῆς Σελήνης αἱ κεραῖαι εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσι, σῖτος ἔσται πολὺς καὶ θάνατος ἀνθρώπων καὶ τετραπόδων. εἰ δὲ ἡ Σε[f. 446v]λήνη ἐκλείψει, θάνατος ἔσται ὑποζυγίοις καὶ θηρίων πτῶσις. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ἐπιφορὰν θανάτου δηλοῖ καὶ ἄνθρωπος δυναστεύων ἀπολεῖται. εἰ δὲ βροντήσει, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται ἀπὸ καλανδῶν Ὀκτωβρίου <ἕως> πρὸ τριῶν <καλανδῶν> Νοεμβρίου, ἐπιβουλὴ καὶ ταραχὴ ἔσται καὶ φυγὴν τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ σημαίνει.

Μηνὶ Δεκεβρίῳ. Τοξότης. Εἰ ἐν Τοξότῃ Σελήνη αἱματώδης γένηται, πολλαὶ <καὶ> μεγάλαι ἀκαταστασίαι ἔσονται καὶ ἕτερος ἐπὶ τῶν πραγμάτων στήσεται. εἰ δὲ ἡ Σελήνη τῇ διχομηνίᾳ φαύλη γένηται, ἐπανάστασιν τῶν βασιλέων δηλοῖ. εἰ δὲ ἡ Σελήνη τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ φαύλη γένηται, ἀνὴρ δυναστεύων ἀπὸ βασιλείας ῥιφήσεται. εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, φθορὰν τοῦ σίτου δηλοῖ. εἰ δὲ ὅλον τὸν μῆναν ἄνεμος πνεύσῃ, θάνατον μεγάλων ἀνδρῶν σημαίνει. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, φυγαὶ ἀνθρώπων ἔσονται. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ἀνὴρ δυνάστης σφαγήσεται. εἰ δὲ ὁμίχλη εἰς γῆν πέσῃ, χάλαζα τοὺς καρποὺς διαφθείρει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, μεταβολὴ τῶν πραγμάτων ἔσται καὶ ἄνθρωπος μέγας ἀπόληται. εἰ δὲ Ἡλίου δύνοντος σεισμὸς γένηται, τοῖς ἐν τῷ τόπῳ ἄνεσιν σημαίνει καὶ φθορὰν κτηνῶν καὶ μετάστασιν ἡγουμένων. [f. 447] εἰ δὲ πυκνοὶ σεισμοὶ γένωνται, θόρυβον τῇ χώρᾳ σημαίνουσι καὶ βιαίων ἀνθρώπων ἐπιφοράς.

1 ἐκκλήψει cod. σημαίνει inserui. 2 ἀκαταστασία cod. 3 ἀποθάνει cod. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται coll. supra p. 125, 13 inserui. 4 ἐπιφάσκοντος cod. ἕως πρὸς uncinis seclusi. θόρυβος cod. 6 Σκορπίῳ : σκορπίης cod. 8 στηγνῶν cod. 10 σίτου <σίτου> cod. μῆναν *sic* cod. ἐξαίσιος scripsi : ισο cod. 11 τὸ uncinis seclusi. 12 τοῖς : τε cod. 13 κεραῖαι : καιραὶ cod. 15 ἐκκλείψει cod. πτῶσις scripsi : πίωσης cod. 18 ἕως et καλανδῶν inserui ; an pro Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου et l. 19 pro Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου scribendum? At hoc praesagium, ut alia, a capitulo antecedenti in hunc locum traiectum esse suspicor. 19 φυγὴ cod. 21 δὲκευβρίω cod. Τοξότῃ : τοξότης cod. 22 καὶ inserui. ἀκατασίαις cod. ἔσονται scripsi : ἔσται cod. 26 μῆναν *sic* cod. 30 διάφθήρης cod. 31 ἔσται scripsi : ἔσονται cod. 34 ἐπιφοραὶ cod.

EXCERPTA EX CODICE 45 (PARIS. GR. 2381)

[F. 56 in marg.] Ἀνατολίου περὶ γεννήσεως[1].

Τὰ γεννώμενα ἐν ἡμέρᾳ Κρόνου εἰσὶ μακροπρόσωπα, κοιλόφθαλμα, μελάγχροα, εὔσαρκα, δυσήθη, εὔθετα, βλαβερά, ἐπικατηγμένα, ἐτῶν νζ'.

Τὰ δὲ τοῦ Διὸς γίνονται οἰνοπόται, πρόκρανα, μακροήμερα, ἐτῶν οθ'.

Τὰ δὲ τοῦ Ἄρεώς εἰσι σπανά, μέθυσα, ἀσεβῆ, κλέπται, φονεῖς, ἀναιδῆ, πονηρά, ἐπίορκα, οὐλοπρόσωπα, βιαστικά, ἀσελγῆ, πόρνοι, πολύτεκνα, ἐπιθυμοῦντα τῶν ἀλλοτρίων, μακροπρόσωπα. εἰ δὲ θῆλυ γεννηθῇ, ἐπὶ βλάβῃ τῶν γονέων γενήσονται. γίνονται δὲ ταῦτα πυρώδη, ἐπίγρυπα, ἐτῶν ξϛ'.

Τοῦ δὲ Ἡλίου γίνονται ὑαλώδη, κατάγραφα, εὐειδῆ, ὡραῖα, ἐγερτικά, ταχύτατα, ἀληθῆ, μακροήμερα, ἐτῶν ρκ'.

Τῆς Ἀφροδίτης εἰσὶ λευκόχροα, εὐειδῆ, κάθυγρα, παρανενευκότα τοὺς ὀφθαλμούς, συνόφρυα, λευκοτράχηλα, λευκόκνημα, εὐχρηστόψυχα, κοινά, πραέα, ὀλιγοφάγα, πολύποτα, εὐσεβῆ, δίκαια, φιλόφιλα, ἱεροποιά, ἐτῶν πβ'.

Τοῦ δ' Ἑρμοῦ εὔπρακτα, μεμουσωμένα, αὐτοπαίδευτα, εὔλογα, παρὰ πολλῶν ὠφελούμενα· πάντα δὲ ἀποβάλλουσι γυναιξὶ καὶ πολλαῖς συνέσονται ἐπαπογήμαντες, ἐτῶν οϛ'.

Τῆς δὲ Σελήνης γίνονται γλαυκά, πλατυπρόσωπα, μακροήμερα, ἐτῶν ρκ' ἢ ρη'.

6 ἀναιδεῖ. πονηροί cod. ἀσελγεῖς cod. 7 πολύτεκνοι. ἐπιθυμοῦντες cod. 13 σύνοφρα cod. 15 ἱεροποιῆ cod. πβ' scripsi : ρπβ' cod. 18 ἐπαπογήμαντες dubitanter scripsi : ἐποπαγῆμαι cod.

---

[1] Hoc opusculum de genethliaca ex planetis ratione Anatolii in codice fertur. Qui vel συναγωγῆς γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων scriptor (cf. Wellmann in Pauly-Wissowa, *Realencyclopädie*, I, col. 2073) esse videtur vel episcopus ille Laodicensis (v. Harnack, *Altchr. Lit.*, I, p. 436), cuius mathematicorum et astronomiae et physicorum scientiam cognitionemque collaudavit Eusebius (*Hist. eccl.*, VII, 32, 6). Ad Anatolium Laodicensem iam *Liber de ratione paschali* refertur, iniuria quidem si doctissimos sequeris (v. Harnack, *l. c.*; Anscombe, *The english historical review*, X, 1895, p. 515; Turner, *ibid.*, p. 699).

Dodecaeteris chaldaica.

De dodecaeteride chaldaica adeas velim quae Boll in *Catal.*, V, 1, p. 171, 241; Cumont, supra p. 92, n. 1 exposuerunt. Exemplar, quod hic edimus, haud raris locis cum Zoroastris opusculo in *Geoponicis*, I, 12 servato et cum excerptis in *Catal.*, II, p. 144 sqq.; V, 1, p. 172 editis congruere adnotationibus nostris demonstrabitur. Quaedam autem, quod sciamus, nova (l. 14-19; p. 190, 1-6) praebet, quae ad chorographiam astrologicam pertinent. An exemplar codicis Vindobonensis 4, f. 158 conferendum sit nescio.

[F. 68.] Ἔτος Κριοῦ.

Ἔσονται χειμῶνες οὐκ εὐδιάλυτοι, περὶ δὲ τὰ μέσα τούτων ἐκπεσοῦνται λάβρα πνεύματα ἕως ἰσημερίας ἐαρινῆς· ** εἰς ὕδατα μαλακὰ ἐπὶ τὸ λιθαργῆσαι τὰ ξυλικὰ ἔργα. ὥστε ἔσται κλαδεία ὀψίμη, βοσκημάτων εὐετηρία. τὸ μὲν θέρος εὔκρατον, τὸ δὲ φθινόπωρον καυματῶδες καὶ τὸ θέρος οὐ καρποφόρον. ὁ ἐλαϊκὸς καρπὸς πολύς· ἀλλάξει γὰρ ὥριμος γενόμενος. ἀσθένειαι ἔσονται τοῖς ἀνθρώποις ἐκ κεφαλῆς καὶ ὀφθαλμῶν, γυναιξὶ δὲ ἐγκύοις εὔθετον τὸ ἔτος. ὄσπρια οὐκ ἔσται ἐκτὸς εἰ μὴ πρώϊμα· ἐπιτηδεία γὰρ εὐδία ἔσται. ἐν δὲ τῇ θερινῇ μεταβολῇ ὕδατα ἔσονται πολλὰ καὶ ποῖκίλα καὶ εἰς τὴν ξυλικὴν ἐργασίαν διαφθορά· ὁ δὲ σῖτος κατὰ τόπους κάρπιμος πλέον τοῦ Διονυσιακοῦ καρποῦ.

Ἔτος Ταύρου.

Ὑποτέτακται αὐτῷ Κύπρος, Αἴγυπτος, Πόντος, Λυκία, Ῥόδος. θλίψει οὖν τοὺς ὑποταττομένους αὐτῷ τόπους λιμῷ καὶ λοιμικοῖς πάθεσι, ἀφορίαν πάντων καρπῶν ποιήσει. χειμῶνες ἔσονται ψυχροὶ συνεχεῖς. ἐπιθλίψει καὶ τοὺς τῷ Σκορπίῳ ὑποκειμένους, οὐχ οὕτως δὲ ὡς τοὺς ἑαυτῷ. Φρυγίᾳ βοῶν καὶ προβάτων λοιμὸν ποιήσει καὶ ἀφορία ἔσται. ἀνατολικὰ πνεύματα ἐπικρατήσουσι καὶ νότοι ἔσονται. ἐν τούτῳ δεῖ συντελεῖν τὸν σπόρον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου. τῶν δὲ τόπων τὰ πεδινὰ οἴσει μᾶλλον. ἀσθένειαι γενήσονται ἀπὸ συνάγχης· ἀκρίδων ἐπιφορά. μηδὲ φυτεύειν ἐν τούτῳ. ἔσονται καὶ θηρία πολλὰ ἐν αὐτῷ.

1 cf. *Catal.*, II, p. 144, 6-20; 150, 10-17; V, 1, p. 173, 1-13; *Geopon.*, ed. Beckh, p. 22, 5 sqq. Ἔτος scripsi : ἔτους cod. 3 λάβρα scripsi : λα^{ρ}ῦ cod. lacunam significavi coll. *Catal.*, II, p. 144, 12; V, 1, p. 173, 10; *Geopon.*, p. 22, 10. 13 Ἔτος scripsi : ετους cod. 20 ἐν τούτῳ etc.; cf. *Catal.*, II, p. 145, 9; V, 1, p. 173, 18. τῶν δὲ etc.; cf. *Catal.*, II, p. 145, 12; V, 1, p. 173, 20; *Geopon.*, p. 23, 2.

Ἔτος Διδύμων.

Τοῦτο τὸ ζῴδιον Ἡρακλέους καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ οἰκητήριον. ὑποτέτακται αὐτῷ Πόντου μέρος ἐν τοῖς δεξιοῖς, ἀριστεροῖς ἡ Ἰνδική, ὀπισθίοις Βοιωτία. θλίψει αὐτὰ λοιμικοῖς πάθεσι, ἀταξίᾳ χειμώνων, ἀφορίᾳ καρπῶν, πολέμῳ ἐμφυλίῳ. τὰ δὲ τῷ Ὑδροχόῳ ὑποταττόμενα μέρη κόρον ἕξουσι καὶ εἰρήνην.

Reliqua desiderantur.

De sortibus.

[F. 71v.] Περὶ κλήρων, τί εἰσι καὶ πόθεν ἐκβάλλονται.

Ἰστέον ὅτι ϙδʹ κλήρους ἐχρήσαντο Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι· τρία δὲ εἴδη τῶν ϙδʹ κλήρων. πρῶτον εἶδος τὸ λαμβανόμενον ἀπὸ τῶν ζʹ ἀστέρων, δεύτερον ἀπὸ τῶν ιβʹ τόπων, τρίτον τὸ μὴ ἐκ τῶν ιβʹ τόπων λαμβανόμενον, οἵπερ εἰσὶ ιʹ. ὁ μὲν οὖν ὡροσκόπος ἔχει κλήρους δʹ· δόξης, ὑποστάσεως, φρονήσεως, λογιότητος. ὁ δὲ δεύτερος γʹ· πλούτου, ἐπιθυμίας, λόγων. ὁ τρίτος γʹ· κλῆρον ἀδελφῶν, ἀριθμὸν ἀδελφῶν, κλῆρον θανάτου ἀδελφῶν. ὁ τέταρτος τόπος ηʹ· κλῆρον γονέων, θάνατον αὐτῶν, πάππων, τῶν ὑπὸ χεῖρα, τῶν ἀκινήτων ὑποστάσεων, περὶ οἰκημάτων, περὶ γεωργίας, πραγμάτων ἀποβάσεως. ὁ πέμπτος τόπος εʹ· κλῆρον τέκνων, καιροῦ καθ' ὃν γεννηθήσονται τὰ τέκνα καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, περὶ ἀρρένων, θηλυκῶν καὶ τῆς ἀμφιβολίας εἰ θηλυκὰ ἢ ἄρρενα. ὁ ἕκτος τόπος δʹ· κλῆρον νόσου, τοῦ σίνους καὶ τοῦ πάθους· ἐφεῦρε δὲ τοῦτο ὁ Ἑρμῆς· ὁ δεύτερος τῆς ἀρρωστίας κατά τινων δόξαν ἀρχαίαν, ὁ τρίτος τῶν δούλων, ὁ τέταρτος τῶν αἰχμαλώτων. ὁ ἕβδομος τόπος ἔχει κλήρους ιϛʹ· κλῆρον γάμου ἀνδρῶν κατὰ Οὐάλεντα, δόλου ἀνδρῶν πρὸς γυναῖκας, περὶ συνουσίας, περὶ μοίχων, περὶ γάμου γυναικῶν κατὰ Ἑρμῆν, περὶ γάμου κατὰ Οὐάλεντα, περὶ ἀπάτης γυναικὸς κατὰ Οὐάλεντα πρὸς ἄνδρας, περὶ συνουσίας, περὶ μοιχῶν κατὰ Ἑρμῆν, περὶ σωφροσύνης, περὶ καιροῦ γάμου, περὶ ὅλου γάμου, περὶ γαμβρῶν, περὶ τῶν ἐναντίων. ὁ ὄγδοος τόπος ἔχει κλήρους εʹ· κλῆρον θανάτου, ἀναιρετικοῦ ἀστέρος, καθ' ὃν μέλλει ἀποθνήσκειν ὁ ἄνθρωπος, τοῦ βαρέος ἀστέρος, τῆς περιστάσεως καὶ ἀνάγκης. ὁ ἔνατος τόπος ἔχει κλήρους ζʹ· κλῆρον τῆς διὰ ξηρᾶς ἀποδημίας, τῆς διὰ πλοός, περὶ θρησκείας,

1 Ἔτος scripsi : ἔτους cod. 2 cf. *Geopon.*, p. 23, 11 ... ἐν οἴκῳ Ἑρμοῦ... 8 κλήρους corrigere nolui. 11 ιʹ coll. infra p. 191, 13 scripsi : πʹ cod. 22 an ιδʹ? 25 κατὰ Οὐάλεντα prius; cf. Vett. Valent., ed. Kroll, p. 118, 30.

περὶ πονηρίας, περὶ γνώσεως, περὶ φήμης καὶ ἀγγέλων εἰ ἀληθεῖς ἢ οὔ. ὁ ι' τόπος ἔχει κλήρους ιβ'· περὶ εὐγενείας τῶν γεννηθέντων, περὶ βασιλέως ἢ ἐξουσίας, περὶ οἰκονομίας, περὶ τροπῆς καὶ νίκης, περὶ τῶν αἴφνης εἰς ἐξουσίαν ἀναγομένων, περὶ εὐτυχίας καὶ φήμης ἀνδρῶν, περὶ στρατιωτῶν, περὶ πράξεως, περὶ πρακτικῶν τεχνῶν καὶ πραγματειῶν, περὶ πράσεως καὶ ἀγοράσεως, περὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων πραγμάτων, περὶ μητρός. ὁ ἑνδέκατος τόπος ἔχει κλήρους ια'· περὶ εὐγενείας, περὶ φιλίας, περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων τιμῆς, περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρα αἰδησίμων, περὶ ἐπιθυμιῶν καὶ ἀγωνιῶν ἐν βίῳ, περὶ ἐλπίδων, περὶ φίλων, περὶ ἀναγκαίων πραγμάτων, περὶ εὐθηνίας τῶν ἐν οἴκῳ ἀγαθῶν, περὶ ἐλευθεριότητος ψυχῶν, περὶ ἐπαίνων ἐξ ἀνθρώπων. ὁ δωδέκατος τόπος ἔχει κλήρους γ'· κλῆρον ἐχθρῶν κατὰ ἀρχαίους, περὶ τῶν ἐχθρῶν κατὰ Ἑρμῆν, περὶ ταλαιπωρίας. οἱ δὲ τρίτοι κλῆροί εἰσι δέκα· κλῆρος ἀφέτου, κλῆρος ταλαιπωρουμένων περὶ τὸ σῶμα, κλῆρος ἱππασίας, κλῆρος τόλμης καὶ ἀνδρείας, κλῆρος ἀπάτης καὶ δόλου, ἐπιθυμίας, ἀπραξίας, ἀναγκαίων κατὰ Πέρσας, ἀνταποδόσεως, δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας.

Calandologion anonymum.

Vide quae de calandologiis Boll in *Catal.*, VII, p. 126, n. 1 congessit. — Hoc calandologion ab opusculis iam editis doctrina plane videtur differre.

[F. 72.] Οἰωνισμὸς ῥωμαϊκὸς εἰς τὰς καλάνδας Ἰαννουαρίου.

[☉]. Εἰ ἐν πρώτῃ ἡμέρᾳ Ἡλίου αἱ καλάνδαι Ἰαννουαρίου, πόλεμος καὶ ἀρχόντων διαμάχη καὶ τῶν ὑπηκόων διχόνοια, οἱ δὲ ξηροὶ καρποὶ ἄφθονοι καὶ φῆμαι παράδοξοι.

Εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ Σελήνης, φθορὰ βρεφῶν, εὐθηνία τῶν ἐπιτηδείων, ἔαρ ψυχρόν, τὰ δ' ἀκρόδρυα δαψιλῶς ἐπιδώσει.

Εἰ δὲ ἐν τρίτῃ Ἄρεως, ἐμπρησμὸς καὶ νόσος, οἴνου καὶ ἐλαίων καὶ ὀσπρίων ἀφθονία καὶ στάσεις ἐμφυλίαι.

Εἰ δὲ ἐν τετάρτῃ Ἑρμοῦ, φθορὰ νηπίων καὶ νόσος ἐκ ῥύσεως γαστρὸς καὶ ταῖς † μέσαις ἐν ἡμέρᾳ γυναιξὶ φθορὰ καὶ λιμὸς ἀπευκταῖος καθόλου.

2 ι' scripsi : ιη' cod. 3 τροπῆς scripsi : τρο$^{π'}$ cod. 9 αἰδησίμων dubitanter scripsi : αἰδυ$^{σ'}$(?) cod. 19 ☉ uncinis inclusi. πόλεμος etc.; cf. *Byz. Zeitschr.*, V, 1896, p. 419, 2 πολεμικώτατος. 22 εὐθηνία incertum. ἐπ . . ηδείων cod.

Εἰ δὲ ἐν πέμπτῃ Διός, πάντα ἀγαθά, χιονώδης δὲ καὶ ὑετώδης ὁ καιρός, ὡς μηδὲ τοὺς ποταμοὺς ταῖς ἰδίαις ἀρκεσθῆναι κοίταις.

Εἰ δὲ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ Ἀφροδίτης, τοῖς μὲν ἄρχουσι θόρυβος, τοῖς δὲ καρποῖς ἐπίδοσις καὶ τοῖς κοινοῖς πόλεμος βαρύς, φθορὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ διαφερόντως τῇ νεολαίᾳ.

Εἰ δὲ ἐν ἑβδόμῃ Κρόνου, χειμῶν ψυχρὸς εὐετηρία τε ὅση, νόσος δὲ καὶ κίνδυνος καὶ ἀνέμου τῷ θέρει καὶ χαλάζης ἐπιφορὰ περὶ τὸν Καρκίνον καὶ φῆμαι τοῖς πράγμασιν ἀδόκητοι.

2 ἀρκεισθῆναι cod. 3 Ἀφροδίτης scripsi : ☿ cod. 6 χειμῶν(α) ψυχρόν, εὐετηρίαν τε ὅσην cod. 7 cf. *Byz. Zeitschr.*, V, 1896, p. 420, 32 χάλαζα πεσεῖται.

EXCERPTA EX CODICE 61 (PARIS. S. GR. 1191)

Tonitruale.

Hoc brontologion imperfectum, quod in medio de Capricorno capitulo abrumpitur, ab eodem archetypo atque opusculum Leoni Sapienti addictum (*Catal.*, III, pp. 4, 25-29), parte, ut ita dicam, seismologica exclusa, ortum est. Ut vero forma uberiore in codice Mediolanensi doctrina traditur, ita haud contemnenda quidem re codex Parisinus priorem obtinet locum. Auctorum enim nomina, quae omnia praeter unum (p. 28, 21 Χαλδαῖοι) in codice Mediolanensi exciderunt, codex Parisinus plerumque retinuit. Archetypi igitur veram imaginem hoc excerpto fretus fingere possis. Tonitruale illud, a quo tot tonitrualia originem duxerunt, Aegyptiorum, Babyloniorum vel Chaldaeorum, Eudoxi[1] doctrinas in singulis mensibus exhibebat. Quo ex tonitruali et opusculi a Boll *Catal.*, VII, p. 164 editi pars lunaris, et excerptum cui Ἡ ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου διὰ τῶν δώδεκα ζῳδίων (*Catal.*, IV, p. 170) titulus est, et brontologion Zoroastri tributum quod in *Geoponicis*, I, 10 servatum est, emanare videntur. — Excerpti autem quod subsequitur pars seismologica cum eis quae de eadem re Ἡ ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου (*Catal.*, IV, p. 170) praebet, paene ad verbum concinit. — Huic excerpto ut Leonis Sapientis opusculo (*Catal.*, III, p. 4) laterculus praemittitur, quo Lunae iter per duodecim signa demonstratur. Simillimum laterculum invenies Heraclii imperatoris nomine exornatum in codicibus Paris. 32 f. 76ᵛ, 59 f. 195ᵛ, 61 f. 37, potissimum in codice 28 f. 108ᵛ cuius textus cum excerpto nostro maxime conspirat.

[F. 42ᵛ.] Βροντοσκόπιον τῶν δώδεκα ζῳδίων καθ' ἑκάστην νύκτα <κατὰ> τὸν τῆς Σελήνης δρόμον.

Μηνὶ Μαρτίῳ α' β' Κριός, γ' δ' Ταῦρος, ε' ϛ' ζ' Δίδυμος, η' θ' ι' Καρκίνος, ια' ιβ' Λέων, ιγ' ιδ' ιε' Παρθένος, ιϛ' ιζ' Ζυγός, ιη' ιθ' κ' Σκορπίος, κα' κβ' Τοξότης, κγ' κδ' κε' Αἰγόκερως, κϛ' κζ' Ὑδροχόος, κη' κθ' λ' λα' Ἰχθύς.

2 κατὰ addidi. 3 δίδυμος sic cod. semper. 5 αἰγόκερος cod. semper. 6 ἰχθὺς sic plerumque cod.

[1] De Eudoxo vide quae Boll in *Catal.*, VII, p. 163 doctissime et acutissime exposuit. Cf. Bezold et Boll, *Reflexe astrologischer Keilinschriften bei griechischen Schriftstellern*, p. 9-11.

Μηνὶ Ἀπριλλίῳ α' β' Ταῦρος, γ' δ' Δίδυμος, ε' ϛ' ζ' Καρκίνος, η' θ' ι' Λέων, ια' ιβ' Παρθένος, ιγ' ιδ' ιε' Ζυγός, ιϛ' ιζ' Σκορπίος, ιη' ιθ' κ' Τοξότης, κα' κβ' Αἰγόκερως, κγ' κδ' κε' Ὑδροχόος, κϛ' κζ' Ἰχθύς, κη' κθ' λ' Κριός.

Μηνὶ Μαΐῳ α' β' Δίδυμος, γ' δ' ε' Καρκίνος, ϛ' ζ' Λέων, η' θ' ι' ια' Ζυγός, ιβ' ιγ' ιδ' ιε' Σκορπίος, ιϛ' ιζ' Τοξότης, ιη' ιθ' κ' Αἰγόκερως, κα' κβ' Ὑδροχόος, κγ' κδ' κε' [f. 43] Ἰχθύς, κϛ' κζ' Κριός, κη' κθ' λ' λα' Δίδυμος.

Μηνὶ Ἰουνίῳ α' β' Καρκίνος, γ' δ' Λέων, ε' ϛ' ζ' Παρθένος, η' θ' ι' Ζυγός, ια' ιβ' Σκορπίος, ιγ' ιδ' ιε' Τοξότης, ιϛ' ιζ' Αἰγόκερως, ιη' ιθ' κ' Ὑδροχόος, κα' κβ' Ἰχθύς, κγ' κδ' κε' Κριός, κϛ' κζ' Ταῦρος, κη' κθ' λ' Δίδυμος.

Μηνὶ Ἰουλίῳ α' β' Λέων, γ' δ' Παρθένος, ε' ϛ' ζ' Ζυγός, η' θ' ι' Σκορπίος, ια' ιβ' Τοξότης, ιγ' ιδ' ιε' Αἰγόκερως, ιϛ' ιζ' Ὑδροχόος, ιη' ιθ' κ' Ἰχθύς, κα' κβ' Κριός, κγ' κδ' Ταῦρος, κε' κϛ' κζ' Δίδυμος, κη' κθ' λ' λα' Καρκίνος.

Μηνὶ Αὐγούστῳ α' β' Παρθένος, γ' δ' ε' Ζυγός, ϛ' ζ' η' Σκορπίος, θ' ι' Τοξότης, ια' ιβ' Αἰγόκερως, ιγ' ιδ' ιε' Ὑδροχόος, ιϛ' ιζ' Ἰχθύς, ιη' ιθ' κ' Κριός, κα' κβ' Ταῦρος, κγ' κδ' κε' Δίδυμος, κϛ' κζ' Καρκίνος, κη' κθ' λ' λα' Λέων.

Μηνὶ Σεπτεβρίῳ α' β' Ζυγός, γ' δ' Σκορπίος, [f. 43v] ε' ϛ' ζ' Τοξότης, η' θ' ι' Αἰγόκερως, ια' ιβ' Ὑδροχόος, ιγ' ιδ' ιε' Ἰχθύες, ιϛ' ιζ' Κριός, ιη' ιθ' κ' Ταῦρος, κα' κβ' Δίδυμος, κγ' κδ' κε' Καρκίνος, κϛ' κζ' Λέων, κη' κθ' λ' Παρθένος.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ α' β' Σκορπίος, γ' δ' ε' Τοξότης, ϛ' ζ' Αἰγόκερως, η' θ' ι' Ὑδροχόος, ια' ιβ' Ἰχθύς, ιγ' ιδ' ιε' Κριός, ιϛ' ιζ' Ταῦρος, ιη' ιθ' κ' Δίδυμος, κα' κβ' Καρκίνος, κγ' κδ' κε' Λέων, κϛ' κζ' Παρθένος, κη' κθ' λ' λα' Ζυγός.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ α' β' Τοξότης, γ' δ' Αἰγόκερως, ε' ϛ' ζ' Ὑδροχόος, η' θ' ι' Ἰχθύς, ια' ιβ' Κριός, ιγ' ιδ' ιε' Ταῦρος, ιϛ' ιζ' Δίδυμος, ιη' ιθ' κ' Καρκίνος, κα' κβ' Λέων, κγ' κδ' κε' Παρθένος, κϛ' κζ' Ζυγός, κη' κθ' λ' Σκορπίος.

Μηνὶ Δεκεβρίῳ α' β' Αἰγόκερως, γ' δ' ε' Ὑδροχόος, ϛ' ζ' Ἰχθύες, η' θ' ι' Κριός, [f. 44] ια' ιβ' Ταῦρος, ιγ' ιδ' ιε' Δίδυμος, ιϛ' ιζ' Καρκίνος, ιη' ιθ' κ' Λέων, κα' κβ' Παρθένος, κγ' κδ' κε' Ζυγός, κϛ' κζ' Σκορπίος, κη' κθ' λ' λα' Τοξότης.

Μηνὶ Ἰανουαρίῳ α' β' Ὑδροχόος, γ' δ' ε' Ἰχθύς, ϛ' ζ' Κριός, η' θ' ι' Ταῦρος, ια' ιβ' Δίδυμος, ιγ' ιδ' ιε' Καρκίνος, ιϛ' ιζ' Λέων, ιη' ιθ' κ' Παρθένος, κα' κβ' Ζυγός, κγ' κδ' κε' Σκορπίος, κϛ' κζ' Τοξότης, κη' κθ' λ' λα' Αἰγόκερως.

13 ἰουλλίῳ cod. 25 post ζ', τοξότης scripserat librarius, quod verbum ipse expunxit. 37 ἰαννουαρίῳ cod.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ α′ β′ Ἰχθύες, γ′ δ′ ε′ Κριός, ϛ′ ζ′ Ταῦρος, η′ θ′ ι′ Δίδυμος, ια′ ιβ′ Καρκίνος, ιγ′ ιδ′ ιε′ Λέων, ιϛ′ ιζ′ Παρθένος, ιη′ ιθ′ κ′ Ζυγός, κα′ κβ′ Σκορπίος, κγ′ κδ′ Τοξότης, κε′ κϛ′ κζ′ Αἰγόκερως, κη′ κθ′ Ὑδροχόος.

♈. Περὶ τῆς ἐν τῷ Κριῷ νυκτερινῆς βροντοσκοπίας. εἰ ἐν τῷ Κριῷ βροντήσῃ, μεγάλα ἐπικαινίσματα ἔσονται [κενὰ]· ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια δηλοῖ [f. 44v] ἀπελθεῖν καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις, καρπῶν δὲ ἐπίδειξιν τῶν μελλόντων κρείττονα. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι γράφουσι βαρβάρους ἐπελθεῖν ταῖς πόλεσι καὶ πάντας φυγῇ χρήσασθαι τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέψουσιν. Εὔδοξος δὲ γράφει ἐν τῇ ἀνατολῇ πεῖναν ἔσεσθαι καὶ εἰς τὰ θρέμματα θάνατον, κριθῆς δὲ καὶ ὀσπρίων ἐπίδειξιν. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, κατὰ τόπον φθορὰν σημαίνει.

♉. Εἰ ἐν Ταύρῳ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, πάντας τοὺς καρποὺς καλοὺς ἔσεσθαι σημαίνει μετὰ μεγάλου καμάτου, εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἐπαρχίαν καὶ μόνην οὗ ἐὰν βροντήσῃ. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ ἐν βαρβάροις πεῖναν δηλοῖ. Βαβυλώνιοι δὲ γράφουσι· φήμη τις γενήσεται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα, νόσοι δὲ μεγάλοι ἔσονται ἐν τῇ πόλει. εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, καύματα μεγάλα καὶ [f. 45] συνοχαὶ γενήσονται.

♒. Εἰ ἐν Διδύμῳ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, τῇ πόλει συμβήσεται θόρυβος καὶ νόσος· καρποὺς δὲ καλοὺς σημαίνει. ὡς δὲ Χαλδαῖοι γράφουσι, περὶ τοὺς βαρβάρους ἐστὶν ὁ θόρυβος. ὁ Εὔδοξός φησι χειμῶνα ** τὸν ἐπιόντα εὐθηνότερον. καὶ ἐστὶν ἱκανὸν σημαίνειν περὶ τὴν Ῥώμην. <ε>ἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ταρασσέσθω οἱαδήποτε χώρα.

♋. Εἰ ἐν Καρκίνῳ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, καλοὺς καρποὺς δηλοῖ· περὶ δὲ τὰ θρέμματα θάνατοι. Βαβυλώνιοι δὲ γράφουσι καρποὺς καλοὺς γενέσθαι μετὰ καμάτους· περὶ δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐ μόνον νόσοι, ἀλλὰ καὶ λῃστεῖαι πολλαὶ ἔσονται· περὶ δὲ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλλιον πολλὰ ὕδατα εἰς τὸν τόπον καὶ

1 μὴν, φευρουάριος cod. 5-8 haec est Aegyptiorum doctrina. 5-12 cf. *Catal.*, III, p. 25, 3-9. 6 κενὰ uncinis inclusi. 8 οἱ : εἰ cod. 9 φυγῇ coll. *Catal.*, III, p. 25, 6 scripsi : σφαγῇ cod. 10 ἐνοικοῦντας coll. ἐνοίκους *Catal.*, *loc. cit.* scripsi: ἐπικοῦντας cod. 10-12 cf. *Catal.*, VII, p. 164, 3-4. 10 ἔνδοξος cod. 11 πεῖνα cod. θάνατος cod. 12 ἐπίδειξις cod. 14-17 cf. *Catal.*, III, p. 25, 14-16. 17 πεῖνα cod. 19 deest Eudoxi doctrina, quam vide *Catal.*, VII, p. 164, 14 sqq. 19-20 cf. *Catal.*, IV, p. 170, 7. 21-22 cf. *Catal.*, III, p. 26, 2-4; VII, p. 164, 24-27. 21 pro Geminorum symbolo Aquarii symbolum inscitia librarius descripsit. 23-24 cf. *Catal.*, VII, p. 164, 27-28. 23 ἔνδοξος cod. 24 lacunam institui; v. *Catal.*, *loc. cit.*, χειμῶνες πολλοὶ καὶ εὐφορίαι. ἱκανὸν σημαίνειν dubitanter scripsi : ἱκανῷ σημαίνει cod. 25-26 cf. *Catal.*, IV, p. 170, 12-13. 25 οἱουδήποτε cod. 27-p. 196, 1 cf. *Catal.*, VII, p. 164, 35 - 165, 5. 27-28 cf. *Catal.*, III, p. 27, 16-17. 31 cf. *Geoponica*, ed. Beckh, p. 19, 18.

θάνατος [ἐνδόξων] ἀνθρώπων. <Εὔδοξος> καλοὺς καρποὺς γράφει· περὶ <δὲ> τὰ βόρεια μέρη καὶ μέγας [f. 45v] θόρυβος ἔσται. <ε>ἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ἐριδισμὸς γένηται ἐλλογίμων ἀνδρῶν.

♌. Εἰ ἐν Λέοντι βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσιν, ἰσότητα ἀποδείξει· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις νόσοι, ἅμα δὲ καὶ λῃστεῖαι πολλαὶ γενήσονται περὶ πολλοὺς τόπους. Βαβυλώνιοι δὲ γράφουσι καρποὺς καλοὺς ἔσεσθαι καὶ πάντα λαμπρά. Εὔδοξος δὲ γράφει ὑπὸ νεφελῶν σαπρίαν ἔσεσθαι.

♍. Εἰ ἐν Παρθένῳ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, πᾶς δόλος βαρβάρων ἔσται· γενήσεται δὲ λοιμὸς περὶ τὰ μέρη τῆς Αἰγύπτου· καρποὶ δὲ καλοί. Βαβυλώνιοι δὲ γράφουσιν ὅτι οἱ φίλοι τοῦ βασιλέως αὐθεντεύσουσι, κίνδυνοι δὲ ἔσονται περὶ τὴν θάλασσαν, ἀνέμων δὲ ψύχη γενήσονται. <ε>ἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, πολλῶν νοσημάτων ἔσεσθαι συμβολὴν σημαίνει.

♎. Εἰ ἐν Ζυγῷ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, κινδύνους ἔσεσθαι σημαίνει καὶ ἀδελφὸν [f. 46] ἀδελφὸν σφάξαι· καὶ περὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων λεῖψις. Βαβυλώνιοι δὲ γράφουσι· μεγάλοι πόλεμοι ἔσονται εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς ἣν ἐβρόντησεν. Εὔδοξος δὲ γράφει πεῖναν μεγάλην ἔσεσθαι· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπολοῦνται παρὰ βαρβάρων ἐπιδρομὴν καὶ τοὺς νεωτέρους καὶ τὰ κοράσια ἀπὸ τῶν βαρβάρων κατέχεσθαι καὶ περὶ τὴν οἰκουμένην καινὸν τίθεσθαι, ἅμα δὲ καὶ περὶ τὸν βασιλέα· καὶ νεφέλαι τοὺς καρποὺς κατενέγκωσι καὶ νόσοι περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔσονται. <ε>ἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, θανάτου ἀπειλή.

♏. Εἰ ἐν Σκορπίῳ βροντήσῃ, Αἰγύπτιοι γράφουσι πεῖναν ἔσεσθαι καὶ νόσους περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Χαλδαῖοι δὲ γράφουσι καθὼς ἄνω εἴρηται. ** χειμῶνα μέγαν εἶναι, καρποὺς δὲ καλοὺς κατὰ τόπον καὶ ἐν ᾧ ταῦτα ἔσονται· καὶ παῖδες ἐπὶ τοὺς γείτονας τοὺς ἰδίους ἐπιμοιχεύσωσι καὶ τοῖς ἑταίροις αὐτῶν ὑποπεσοῦνται· [f. 46v] ἐν δὲ τῇ βασι-

1 ἐνδόξων uncinis inclusi. Εὔδοξος inserui; v. enim quae congessit Boll, *Catal.*, VII, p. 163. 2 δὲ addidi et post γράφει interpunxi coll. *Catal.*, IV, p. 170, 18 ἀπὸ δὲ τῆς βορεινῆς ἀπειλή. 2-3 cf. *Catal.*, IV, p. 170, 19-20. 3 ἐλλογίμων Cumont: ἐκ λογίμων cod. 4-8 cf. *Catal.*, III, p. 26, 13-18. 5 ἀποδείξει coll. *Catal.*, *loc. cit.* scripsi: ἐπίδειξιν cod. 7-8 cf. *Catal.*, VII, p. 165, 16-17. 7 ἔνδοξος cod. ὑπὸ scripsi: ἐπὶ cod. 8 σαπρία cod. εἰ δὲ καὶ σεισμὸς etc. hic omissa *Catal.*, IV, p. 171, 2 invenies. 9-13 cf. *Catal.*, III, p. 26, 22-28. 10 an βαρβάρων <ἀνίσχυρος> coll. *Catal.*, III, p. 26, 22, scribendum est? λοιμὸς scripsi: λιμὸς cod. 12 cf. *Catal.*, IV, p. 171, 8; VII, p. 165, 25; *Geoponica*, p. 20, 2. 13 ἀνέμων... ψύχη: ἄνεμος καὶ ψῦχος *Catal.*, III, p. 26, 28. 13-14 cf. *Catal.*, IV, p. 171, 9-10. 14 συμβολὴν scripsi: συμβουλῇ cod. 15-23 cf. *Catal.*, III, p. 27, 4-11; VII, p. 166, 1-8. 15-16 cf. *Catal.*, IV, p. 171, 11-12. 16 καὶ ἀδελφὸς cod. 18 ἔνδοξος cod. a doctrina quam hic legis haud paucis locis dissentiunt quae in *Catal.*, VII, p. 166, 5-8 habentur. 19 πεῖνα μεγάλη cod. 21 κατέχοντα cod. cf. *Catal.*, IV, p. 171, 16. 23-24 cf. *Catal.*, IV, p. 171, 17. 25-p. 197, 1 cf. *Catal.*, III, p. 27, 29 - p. 28, 3. 25 πεῖνα cod. 26 νόσοι cod. 27 lacunam significavi; suppl. e. g. Εὔδοξος δὲ γράφει.

λευούσῃ πόλεμον ἄνευ σφαγῆς γενέσθαι. <ε>ἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, χαρὰ πολλὴ καὶ ἀγαθὰ πολλά.

♐. Εἰ ἐν Τοξότῃ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, πτώσεις καὶ θορύβους σημαίνει ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, ἐν ᾗ ἐβρόντησεν· καρποὺς καλοὺς λέγει. Βαβυλώνιοι δὲ γράφουσί τινας τῆς συγκλήτου τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ἀπολέσθαι. οἱ δὲ πειραταὶ οὐ τοσοῦτον βλάψουσι, μετὰ ταῦτα δὲ ξίφει ἀναιρεθήσονται καὶ ἔσται εὐθηνία εἰς ὅλον τὸν κόσμον. <ε>ἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ποιμνίων καταφθορὰν καὶ ἀπειλὴν <σημαίνει>.

♑. Εἰ ἐν Αἰγοκέρῳ βροντήσῃ, καθὼς Αἰγύπτιοι γράφουσι, πτῶσιν καὶ ὁμιλίας κακὰς ἄγει· τὸ βασιλεῦον κράτος καὶ διὰ τὴν ἀμηχανίαν ἀπολέσει αὐτά· καὶ πλήθη ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐλθεῖν. ὃς κατέχει τὸν τόπον βασιλεύσει [f. 47]... Cetera desunt.

De nona sphaera.

Hoc capitulum, quod est de nona sphaera, ex byzantino opusculo excerptum esse videtur, cuius reliquias multi codices praebent (cf. supra p. 64, f. 60 sqq.; p. 80, f. 93 sqq.: p. 88, f. 47 sqq.). Quod capitulum codicibus Paris. S. gr. 684 [59]; f. 89; 1191 [61], f. 48; gr. 2669, saec. XVII, f. 298; Ital. 19, f. 15; Vindob. 1, f. 17 servari notum est.

[F. 48.] Περὶ τοῦ ἐνάτου οὐρανοῦ.

Ἔστι δὲ καὶ ἔνατος οὐρανὸς ὁ λεγόμενος ἄναστρος διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀστέρας. ἔστι δὲ καὶ ἐν αὐτῷ εἷς καὶ μόνος ἀστήρ, ὅμοιος ὄφεως καὶ αὐτὸς ὡραιόμορφος· περικυκλοῖ τὸν οὐρανὸν ἐκεῖνον ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρου. γίνονται ἐν ἐκείνῳ ἐνέργειαι τέσσαραι· ποτὲ μὲν τὸ στόμα

1-2 cf. *Catal.*, IV, p. 171, 23-24. 3-7 cf. *Catal.*, III, p. 28, 8-14. 4-5 καρποῖς καλοῖς cod. 5 τινὲς cod. 6 ποραταὶ cod. 7 εὐθυνία cod. : εὐθυμίαι *Catal.*, III, p. 28, 13. 8-9 cf. *Catal.*, IV, p. 171, 30-31. 9 σημαίνει addidi. 10-13 cf. *Catal.*, III, p. 28, 19-22. 11 an διὰ μηχανῆς ut in *Catal.*, III, p. 28, 20.? 12 αὐτά, id est ὁμιλίαι κακαί. ὃς κατέχει etc.; haec est Chaldaeorum doctrina; cf. enim *Catal.*, III, p. 28, 21. κατέχει scripsi : κατέχεται cod. Paris. S. gr. 1191 = 61 [A] descripsi; Paris. S. gr. 684 = 59 [B], codici A proximum, contuli; Paris. gr. 2669 [C] contuli. 14 περὶ τῶν ἐνναίατὸν οὐρανόν B : περὶ τοῦ θ^{ου} οὐρανοῦ <τοῦ λεγομένου ἀνάστρου> C. 15 ἐναίάτος B. οὐρανὸς ὁ ex C scripsi : ὁ οὐρανὸς A : οὐρανός B. ἐχὼν B. 16 ἀστέρας : ἄστρα C. ἔστι : εἰς B. primum καὶ om. BC. 17 αὐτὸς ὡραιόμορφος : αὐτῶς ὡριόμορφος B : ὁ αὐτὸς ὁ ὀμφιόμορφος ἀστὴρ C. ἄκρου : ἄκρον C. ἕως <ἄλλου> C : ἕως <ἄλου 1^{a} man. supra vers.> B. 18 <δὲ> ἐν BC. ἐκείνω <τῶ ἄστρω> C. ἐνέργιες δ' C : ἐνεργίες δ' B. ποτὲ μὲν : α^{ον} μὲν C.

αὐτοῦ ἀνοίγει καὶ χασμᾶται, ἄλλοτε δὲ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ σαλεύει καὶ σπαράττει, ἄλλοτε τὴν οὐρὰν διασείει, καὶ ἄλλοτε τὰ μέσα του ἐπισκιρτάει. καὶ ἰδοὺ τέσσαραι κινήσεις γίνουνται καὶ τέσσαρες πράξαις. ὅταν μὲν χασμᾶται, τότε θάνατον δηλοῖ· χασμήσει γὰρ τὴν γῆν δεικνύει πρὸς τὸ δέξασθαι τὰ σώματα τῶν ἀνθριώπων. ὅταν δὲ [f. 48ᵛ] τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ σπαράξῃ, τότε σπαθίον προμηνύει· σπαθοειδὴς γὰρ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ὑπάρχει. ὅταν δὲ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ διασείσῃ, τότε σημεῖον μεγάλον σημαίνει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ὅτε τὰ μεσαῖα αὐτοῦ σκιρτήσῃ, τότε σεισμοὺς μεγάλους ἐμφαίνει καὶ πῶς τοῦτο νὰ νοοῦμεν. ἰδοὺ τέσσαρα ζῴδια εἰσὶ τὰ ὁμογνωμονοῦντα τῷ αὐτῷ ὄφει· Καρκίνος, Λέων, Σκορπίος καὶ Αἰγόκερως. πρόβλεπε λοιπὸν καὶ προθεώρει καὶ ἐρεύνα τὴ ιγ′ τοῦ Μαρτίου μηνὸς καθ' ἣν εἰσέρχεται ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Κριῷ καὶ βλέπε ποῦ ἐστὶν ἡ Σελήνη κατὰ τὴν <ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐὰν ἔστιν ἡ Σελήνη κατὰ τὴν> ιγ′ τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἑνὶ τῶν αὐτῶν τεσσάρων ζῳδίων, γίνωσκε ὅ τι κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον διεπράξατο ὁ ὄφις ἐκεῖνος, σημεῖον τί ἐκ τῶν σημείων αὐτοῦ. καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ Καρκίνῳ ἔνι ἡ Σελήνη κατὰ τὴν ιγ′ τοῦ Μαρτίου μηνός, γίνωσκε ὅτι ἐχασμήθη ὁ ὄφις καὶ δηλοῖ θάνατον. εἰ δὲ ἐν τῷ Λέοντι [f. 49] ἔνι ἡ Σελήνη κατὰ τὴν ιγ′ τοῦ Μαρτίου μηνός, ὅτι τὴ γλῶσσα αὐτοῦ διεσπάραξεν ὁ ὄφις καὶ σημαίνει σπαθίον ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. ἐὰν δὲ ἐν τῷ Σκορπίῳ ἔνι ἡ Σελήνη κατὰ τὴν ιγ′ τοῦ Μαρτίου μηνός, τότε

1 ἀνήγων (καὶ om.) C : ἀνηγῶν (καὶ om.) B. δὲ om. B : πάλιν C. γλῶτταν C. διάσαλέβη B. 1-2 καὶ σπαράττει om. C. 2 ἄλλοτε <πάλιν> τὴν οὐρὰν <αὐτοῦ> C. διάσύει A : διασῆ B. του om. B : αὐτοῦ C. 3 ἐπίσκιρτὰ C : ἐπίσκηρτὰ B. ἰδοῦ <ἐν τῶ αὐτῶ ἄστρω> C. τέσσαρες C : δ′ B. γεννήσεις [ex BC correxi] γίνουνται A : κινήσεις, φένουνται <ἐν αὐτῷ> B : εἰσι κηνήσεις C. 3-4 καὶ τέσσαρες πράξαις : κατα δὲ τὰς κινήσεις, γίνουνται καὶ δ′ πράξης B : καὶ κατα τὰς κηνήσις αὐτοῦ γίνωνται καὶ αἱ πράξις αὐτοῦ C. 4 μὲν : δὲ B. χασμᾶται : χασμοθεὶ C : χάσμισθῆ B. δηλοῖ θανατικὸν C. 4-5 χασμήσει ... ἀνθρώπων om. C. 4 χάσμασιν B. 5 σώμα A. 6 σπαράξει τὴν γλῶτταν (αὐτοῦ om.) C. σπαράξει AC (correxi) : σπαράτει B. σπαθῖ B : σπάθην C. προμηνύει : φανερῶνει C. 7 σπαθοειδὴς ... ὑπάρχει om. C. utrumque αὐτοῦ om. B. 8 σημείων μεγάλων A : λιμὸν BC. εἰς ... γῆν om. C. καὶ ὅταν B : ὅταν δὲ C. 9 τὰ μέσα B : τὴν μέσην C. σκιρτήσει AC (correxi) : σκιρτίσι B. μεγάλους σεισμοὺς C. ἐμφήνη B : προμηνίει C. 10 νὰ νοοῦμεν : δεῖ νοεῖν C. ὁμογνοοῦντα τῶ αὐτῶ ὄφιϊ A (correxi) : ὁμογνομούντα τών αὐτοῦ ὄφιν B : <ὁμόγενα αὐτῶν καὶ> ὁμογνομονοῦντα τῶ αὐτῶ ὄφει C. 11 <καὶ> σκορπίος C. πρόβλεπε λοιπὸν scripsi : προβλέπει ποῦ A : προσεχε λοιπὸν C : πρόσεχε ληπῶν B. 12 προθεώρου B. ἐρεύνα : ἐροῦ B. τὴ [*sic*] A : τὴν BC ιγ′ om. B. 13 ἐν τῶ κρίω ♈ ὁ ἥλιος ☉ B. βλέπι B. ἐστὶν : μέλλει εἶναι C. 13-14 ἡμέραν ... τὴν ex B (qui ἔστιν omisit) et C restitui. 14 ιγ′ om. B. μηνός om. C. 15 ἐν ἑνὶ : ἔναι ἡ B. 16 διεπράξατο : διεσπάραξεν B. 17 τῷ om. BC. ἔνη B : ἔστιν C. τὴν om. C. ιγ′ om. B. μηνὸς om. C. 18 ἐχάσμίσθι B : ἐχασμώθη C. δὲ <εἴη> C. 19 ἔνη B : om. C. ιγ′ om. B. <γίνωσκε> ὅτι C : <ἰδοῦ γίνοσκε> ὅτι B. τὴ γλώσσα [*sic*] A : τὴν γλώσαν B : τὴν γλῶτταν C. 20 σπάθὶ B : σπάθην C. ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ om. C. ὅλῳ om. B. 20-21 εἰ δὲ <ὑπάρχει> C, qui ἔνι omisit. 21 δὲ ἐν τῷ om. B. ἔνη B. κατὰ τὴν : εἰς τὰς C. ιγ′ om. B. μηνός om. C. τότε : ἴσθι ὅτι C.

τὴν οὐρὰν αὐτοῦ διασείει ὁ ὄφις, καὶ δηλοῖ λιμὸν ἰσχυρόν. εἰ δὲ ἔνε ἐν τῷ Αἰγοκέρῳ ἡ Σελήνη κατὰ τὴν ιγ' τοῦ Μαρτίου μηνός, γίνωσκε ὅτι τὰ μέσα αὐτοῦ διεσπάραξεν ὁ ὄφις, καὶ προδηλοῖ μεγάλους σεισμοὺς ἐν τῷ κόσμῳ. οὕτως ἐὰν ψηφᾷς κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, τῶν μελλόντων <σοι> πρόγνωσις.

De septem mundi aetatibus.

De septem mundi aetatibus F. Cumont, *Catal.*, IV, p. 113 plene disseruit. Capitulum doctrina novum, quod hic editurus sum, byzantini opusculi, de quo vide supra p. 197, particula ut antecedens excerptum videtur.

[F. 49v.] Ἔστω δὲ καὶ τοῦτο γνωστόν, ὅτι τὸν χρόνον ἔταξεν ὁ θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἑπτὰ πλανήτας. δέδωκε δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ πλανήτῃ χιλιάδα μίαν. καὶ τὴν μὲν πρώτην χιλιάδα δέδωκε τῷ † ἑστιά, ὁ καὶ Ζεὺς λεγόμενος· τὴν γ' χιλιάδα δέδωκε τῷ Ἡλίῳ· τὴ ε' χιλιάδα δέδωκε τῷ Ἑρμῇ· τὴ ζ' χιλιάδα δέδωκε τῇ Σελήνῃ. διὰ τοῦτο καὶ ἡ Σελήνη ποιεῖ τὴν δίαιταν ὅλην τῆς ἑβδόμης χιλιάδος· αὕτη ἐδόθη παρὰ θεοῦ. οἱ γὰρ ἄλλοι πλανῆται, τελειώσαντες τὰς χιλιάδας αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἔταξεν, οὐκ ἔχουσι κατὰ τὴν παροῦσαν χιλιάδα ἐξουσίαν ἐκ θεοῦ διαιτᾶσθαι τῷ κόσμῳ, εἰ μὴ μόνον ἡ Σελήνη. διαιτᾶται δὲ καὶ ὁ Ἥλιος μετὰ τῆς Σελήνης, [f. 50] ἐπεὶ ὁ Ἥλιος βασιλεὺς ἔνι ἐν τῷ οὐρανῷ ταχθεὶς παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ἔχων τάξιν βασιλικὴν συνδιαιτᾶται καὶ αὐτὸς μετὰ πάντων τῶν πλανητῶν.

1 διάσύει A : διέσεισεν C : ἔσισεν B. ἔνε om. B : ἔστιν C. 2 τῷ om. B, <τυχένη> ἡ B. κατὰ τὴν : εἰς τὰς C. ιγ' om. B. 3 ἐσπάραξεν C. ὄφις <ἢ ἐσκίρτησεν> C. προέδίλοσεν B : σημαίνει C. σεισμοὺς μεγάλους C : σεισμοὺς <φοβεροὺς καὶ> μεγάλους B. 4 ἐν τῷ κόσμῳ om. C. 4-5 οὕτως ... πρόγνωσις : καὶ οὕτως ἐστὶ C. 4 τὴν om. B. ἀκριβει B. <πραγμάτων> τῶν codd. Ital. 19, Vindob. 1 : αὐτῶν B. 5 <σοι> πρόγνωσις dubitanter scripsi : προγνώσεως codd. Ital. 19, Vindob. 1 : προγνώσεων A : προγινέκεις B. 9 quae ad secundam, quartam, sextam chiliadem spectant desunt. τὴ : τῇ cod. 10 τῇ cod. 17 quae sequuntur (Γυρίζει ὁ οὐρανὸς γύρισμα ἐν ὥραις κδ' [cf. cod. Ital. 19, f. 46v] ... ὁ δὲ Ἥλιος γυρίζει .... ἡ Σελήνη γυρίζει .... διὰ τί γυρίζει ἡ Σελήνη γοργοτέρα — γοργοτέρως αὐτοῦ διέρχεται) aliorum capitulorum sunt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

P. 6. Parisini astr. 1. *Adde* : [graec. 1991].

P. 14 (cod. 38, f. 85ᵛ). Paris. astr. 4. *Adde* : [graec. 2419].

P. 15 (cod. 38, f. 99). *Lege* Zoroastre.

P. 22, n. 1, l. 3. *Pro* illo *lege* illi.

P. 39 (cod. 44, f. 365ᵛ). *Post* cod. 42, f. 61ᵛ *adde* : V. *Catal.*, VIII, 2, p. 160, 26-29.

P. 41 (cod. 44, f. 419). *Pro* Τοῦ ὀξυρυχίτων [*sic*] *adde* : Cf. D. Serruys, *Mélanges offerts à M. E. Châtelain...*, 1910, p. 496, n. 3.

P. 43 (cod. 45, f. 2ᵛ). *Lege* : μεσημβρίας.

P. 53 (cod. 45, f 77), l. 7. *Adde* : V, 3, p. 128, 19-21.

P 61 (cod. 46, f. 15). *Lege* : Zoroastris.

P. 87 (cod. 61, f. 42ᵛ). *Pro* <καὶ> *lege* : <κατὰ>.

P. 92, 8. Ὕσταψις delendum esse videtur F. C.

P. 93, 26. *Lege* : γωνίας.

P. 97, 35. *Pro* ποῖοι *lege* : ποῖοί τε.

P. 106, 18. *Corr.* ἀλλήλαις.

P. 134, n. 2. *Adde* : V. De Ferri, *Un codice erbario medico del sec. XV* (*Atti d. Pontif. Accad. Romana d. Nuovi Lincei*, LXIII), 1909. — [Quae omnia doctissimo et humanissimo Bibliothecae Marcianae praefecto Carolo Frati debeo].

P. 138, 13 in app. crit. *Dele* : παρὰ : an κατά? *Cf. enim p.* 154, 19.

P. 143, 5. *Lege* : λιβάνου.

P. 149, 8 in app. crit. *Dele* : an τῷ χυλῷ? *Cf. enim in indice grammatico* ἀλείφομαι, προαλείφομαι.

P. 153, l. 6. *Adde* : ♂ deesse videtur.

P. 153, 5. [εὐθετεῖ δὲ καρδιακοῖς, etc. Nam sol cor mundi; cf. Cumont, *Théologie solaire* (*Mém. prés. sav. Acad. Inscr.*, XII, 1909), p. 4[illegible]8. — F. B.]

P. 159, 26 [σὺν τῇ εἰς θεὸν εὐχῇ. Cf. de hisce verbis Boll, *Neue Jahrbücher für das klassische Altertum*, XXI, 1908, p. 110, n. 2. — F. B.]

P. 162, 12. [ἐπὶ παιδίῳ rectius sine dubio codex Erlangensis, *Catal.*, VII, p. 234, 1. — F. B.]

P. 197. *Post* servari notum est *adde* : [Tractatum non ante saec. XI vel XII conscriptum esse ex die quo Sol Arietem ingreditur satis elucet (cf. infra p. 198, 12). — F. B.].

INDEX CODICUM

Consensus Numerorum.

Parisini gr	22	=	cod.	27
»	441	=	»	28
»	988	=	»	29
»	1043	=	»	30
»	1405	=	»	31
»	1630	=	»	32
»	2008	=	»	33
»	2009	=	»	34
»	2118	=	»	35
»	2139	=	»	36
»	2149	=	»	37
»	2180	=	»	38
»	2243	=	»	39
»	2244	=	»	40
»	2256	=	»	41
»	2286	=	»	42
»	2315	=	»	43
»	2316	=	»	44
»	2381	=	»	45
»	2426	=	»	46
»	2494	=	»	47
»	2502	=	»	48
»	2508	=	»	49
»	2739	=	»	50
»	2843	=	»	51
»	2863	=	»	52
»	3028	=	»	53
»	3047	=	»	54
Paris. Suppl. gr.	446	=	»	55
»	637	=	»	56
»	654	=	»	57
»	682	=	»	58
»	684	=	»	59
»	1148	=	»	60
»	1191	=	»	61

S(criptores) P(ossessores) codicum.

Annorum notae in codicibus obviae

A.	**1126-1182**	**(cod. 27, f. 2ᵛ).**
	1143	**(» 45, f. 1).**
	1226	**(» 27, f. 2ᵛ).**
	1297	**(» 45, f. 2ᵛ).**
	1323	**(» 45, f. 62ᵛ).**
	1325-1337	**(» 27, f. 8ᵛ).**
	1335	**(» 45, f. 104ᵛ).**
	1337	**(» 45, f. 105).**
	1339	**(» 39, f. 664 [p. 16]).**
	1339-1412	**(» 39, f. 658ᵛ).**
	1341	**(» 58, f. 34).**
	1352-1359	**(» 28, f. 108ᵛ).**
	1353	**(» 42, f. 112ᵛ).**
	1371	**(» 45, f. 85ᵛ).**
	1371-1392	**(» 45, f. 100, 101).**
	1373	**(» 45, f. 100ᵛ).**
	1384	**(» 43, f. 23ᵛ).**
	1390	**(» 47, f. 123).**

INDICES NOMINUM

Numeri priores paginam et versum designant, posteriores uncis inclusi codicem et folium. n. = adnotatio, app. = apparatus criticus.

I. NOMINA AUCTORUM.

II. NOMINA CETERA

INDEX GRAMMATICUS ET PALAEOGRAPHICUS

I. VOCABULA POTIORA. GRAMMATICA NOTABILIORA

II. PALAEOGRAPHICA

TABULA ARGUMENTI

CATALOGUS CODICUM

APPENDIX

De astrologis graecis testimonia nova

Excerptum ex codice 35 (Paris. gr. 2118)

Excerptum ex codice 38 (Paris. gr. 2180)

Excerptum ex codice 40 (Paris. gr. 2244)

Excerpta ex codice 41 (Paris. gr. 2256)

Excerpta ex codice 43 (Paris. gr. 2315)

Excerpta ex codice 44 (Paris. gr. 2316)

Excerpta ex codice 45 (Paris. gr. 2381)

Excerpta ex codice 61 (Paris. S. gr. 1191)

INDICES

BRUXELLES, POLLEUNIS ET CEUTERICK, IMPRIMEURS, RUE DES URSULINES, 37
DREESEN ET DE SMET, SUCCESSEURS.

[illegible]

ALPHABETA CRYPTOGRAPHICA (cod.

(cod. 44, ff. 418v-419).

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 01460 4709